

සංයුත්තනිකායෙ

සගාථාවග්ග-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසිතලහදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිහතමොහතමං;
සනරාමරලොකගරුං, වන්දෙ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා වෙව සච්ඡිකත්වා ව;
යං උපගතො ගතමලං, වන්දෙ තමනුක්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමට්ඨානං;
අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා වන්දෙ අරියසඬ්ඝං.

ඉති මෙ පසන්තමතිනො, රතනත්තයවන්දනාමයං පුඤ්ඤං;
යං සුවිහතන්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

සංයුත්තවග්ගපටිමණ්ඩිතස්ස, සංයුත්තආගමවරස්ස;
බුද්ධානුබුද්ධසංවණ්ණිකස්ස, ඤාණප්පහෙදජනනස්ස.

අත්ථප්පකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;
පඤ්චහි යා සඬ්ඝිතා, අනුසඬ්ඝිතා ව පච්ඡාපි.

සීහලදීපං පන ආහතාථ, වසිනා මහාමහින්දෙන;
යපිනා සීහලභාසාය, දීපවාසිනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සීහලභාසං මනොරමං භාසං;
තත්තිනායානුව්ඡවිකං, ආරොපෙත්තො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙත්තො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;
සුනිපුණවිනිව්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසිනං.

හිත්වා පුනප්පුනාගත-මත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;
සුජනස්ස ව තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සාවත්ථිපභුතීනං, නගරානං වණ්ණනා කතා හෙට්ඨා;
සඬ්ඝිතීනං ද්විත්තං, යා මෙ අත්ථං වදන්තෙන.

චිත්ථාරවසෙන සුදං, වත්ථුනි ව යානි තත්ථ වුත්තානි;
තෙසම්පි න ඉධ භියොයා, චිත්ථාරකථං කරිස්සාමි.

සුත්තානං පන අත්ථා, න විනා වත්ථුනි යෙ පකාසන්ති;
තෙසං පකාසනත්ථං, වත්ථුනිපි දස්සයිස්සාමි.

සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, ක්කානසමාපත්තිචිත්ථාරො.

සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬ්ඝකලනනිව්ඡයො වෙව;
බන්ධාධානායතනින්ද්‍රියානි, අරියානි වෙව චත්තාරි.

සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා, සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;

අවිමුක්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා වෙව.

ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
චුත්තං තස්මා භියො, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.

“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඤි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං”.

ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;
අච්චකථාය විජානථ, සංයුත්තවිනිස්සිතං අත්ථන්ති.

1. දෙවතාසංයුක්තං

1. නළවග්ගො

1. ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා

තත්ථ සංයුක්තාගමො නාම සගාථාවග්ගො, නිදානවග්ගො, ඛන්ධකවග්ගො, සළායතනවග්ගො, මහාවග්ගොති පඤ්චවග්ගො හොති. සුත්තතො –

“සත්ත සුත්තසහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි ච;
ඒවාසට්ඨි වෙව සුත්තානි, එසො සංයුක්තසඛිගහො”.

භාණුවාරතො භාණුවාරසතං හොති. තස්ස වග්ගෙසු සගාථාවග්ගො ආදි, සුත්තෙසු ඔසතරණසුත්තං. තස්සාපි “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං ආයස්මතා ආනන්දෙන පට්ඨමභාසඛිගීතිකාලෙ වුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා පට්ඨමභාසඛිගීති සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ආදිමිති විත්ථාරිතා, තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

1. යං පනෙතං “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං නිදානං, තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං. මෙතිආදිනි නාමපදානි. සාවත්ථියං විහරතිති එත්ථ වීති උපසග්ගපදං, හරතිති ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිතා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවංසද්දො තාව උපමුපදෙස-සම්පහංසන-ගරහණ-වචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදි-අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස – “එවං ජාතෙන මව්වෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එවමාදීසු උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මිතබ්බං, එවං තෙ පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදීසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං හගවා, එවමෙතං සුගතා”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං භාසති”තිආදීසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ හික්ඛු හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදීසු (ම. නි. 1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො තෙනුපසඬිකම; උපසඬිකමිත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො තොදෙය්‍යාපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඬිකං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුචිහාරං පුච්ඡති’ති. එවඤ්ච වදෙති – ‘සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන සුහස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යාපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙනුපසඬිකමතු අනුකම්පං උපාදායා’ති”ආදීසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤට්ඨ කාලාමා, ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති? විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති වා නො වා, කථං වො එත්ථ හොතිති? සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අහිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොති”තිආදීසු (අ. නි. 3.66) අවධාරණෙ. ස්වායම්ඨ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙත එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානයනිපුණං අනෙකජ්ඣායසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං ධම්මත්ථදෙසනා පටිවෙධගම්භීරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස හගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරෙන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං? සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුතන්ති.

නිදස්සනත්ථෙත – “නාහං සයම්භු, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොවෙන්තො – “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලසුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙත – “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං බහුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.220-223) එවං හගවතා – “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකාමතං ජනෙති – “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤට්ඨා දට්ඨබ්බං”න්ති.

මෙසද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හිස්ස – “ගාථාහිගිතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”න්තිආදීසු (සු. නි. 81) මයාති අත්ථො. “සාධු මෙ, හන්තෙ, හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු” තිආදීසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, හික්ඛවෙ, හවථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මමාති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ච “මම සුත”න්ති ච අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුභන්ති අයං සුභසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ච ගමන-විස්සුත-කිලින්තඋපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙයා-සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හිස්ස – “සෙනාය පසුතො” තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුභධම්මස්ස පස්සතො” තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා” තිආදීසු (පාචි. 657) කිලින්තාකිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක” තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ කුමනපසුතා ධරා” තිආදීසු (ධ. ප. 181) කුමනානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත්” තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙයාන්ති අත්ථො. “සුභධරො සුභසන්තිවයො” තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිතන්ති චා උපධාරණන්ති චා අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස හි මයාති අත්ථෙ සති – “එවං මයා සුතං, සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත” තිආදීසු යුජ්ජති. මොති අත්ථෙ සති – “එවං මම සුතං, සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ” තිආදීසු යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිව්චනිදස්සනං. මෙති චුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුභන්ති අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවපරිතග්ගහණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටියා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුභන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටියා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො” ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුභන්ති පුග්ගලකිව්චප්පකාසනං. ඉදං චුත්තං හොති – “යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුත” ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො . එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤන්ති. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුභන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඛිගිතො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අථ චා එවන්ති පුග්ගලකිව්චනිද්දෙසො. සුභන්ති විඤ්ඤාණකිව්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිව්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – “මයා සවනකිව්චවිඤ්ඤාණසමඛිගිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන උද්ධසවනකිව්චවොභාරෙන සුත” ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤන්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං එවන්ති චා මෙති චා නිද්දෙසං ලභෙථ. සුභන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤන්ති. යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති. තථා එවන්ති ච මෙති ච තං තං උපාදාය වත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤන්ති. සුභන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤන්ති.

එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොභං දීපෙති. න හි සම්මුල්ලො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති. සුභන්ති වචනෙන සුභස්ස අසම්මොභං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුභන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොභෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොභෙන පන සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බධිගමාය සතියා බ්බාඤ්ජනාධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බධිගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපටිවෙධසමත්ථතා . තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්බාඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – එවන්ති වචනෙන යොනිසො මනසිකාරං දීපෙති, අයොනිසො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපටිවෙධාභාවතො. සුභන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙති වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා චුච්චමානොපි “න මයා සුතං, පුන හණථා” ති හණති. යොනිසො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අප්පණිහිත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස චා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපනිස්සයමානස්ස සවනං අත්ථිති.

අපරො නයො – යස්මා “එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්බාඤ්ජනග්ගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො” ති චුත්තං, සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණිහිත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස චා හොති, තස්මා එවන්ති ඉම්නා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙති. සුභන්ති සවනායොගෙන පුරිමවක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරුපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස චා සවනං අත්ථි. ඉච්චස්ස පච්ඡිමවක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති, පුරිමවක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි, තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්බත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්බත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො, යොනිසො මනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස, අරහති හගවතො වචනස්ස පුබ්බධිගමං හවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙත්තො එවං මෙ සුභන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානප්පකාරපටිවෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තනො
අත්ථපටිභානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. දීපෙති. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බභෙදපටිවෙධදීපකෙන
ධම්මනිරුත්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ච ඉදං යොනියො මනසිකාරදීපකවචනං භාසමානො – “එතෙ මයා
ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා”ති දීපෙති. සුතන්ති ඉදං සවනයොගදීපකවචනං භාසමානො – “බහු
මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙති. තදුභයෙනපි අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්නො සවනෙ ආදරං
ජනෙති. අත්ථබ්‍යාඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්ඤි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්නො මහතා භිතා පරිබාහිරො හොතිති ආදරං
ජනෙත්වා සක්කවචං ධම්මො සොතබ්බොති.

එවං මෙ සුතන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතප්පවෙදිතං ධම්මං අත්තනො
අදහන්නො අසප්පුරිසභුමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්නො සප්පුරිසභුමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං
වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති
දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොවෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අප්පෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිව “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්නො පුරිමවචනං විවරන්නො – “සම්මුඛා
පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වේසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබලධරස්ස ආසහට්ඨානට්ඨායිනො සීහනාදනාදිනො
සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස
සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යාඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා
වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතිති.
තෙනෙනං වුවිචති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඩ්ඪෙති සාසනෙ;
එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡේදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ
සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණෙ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;
පටිලාහෙ පහානෙ ව, පටිවෙධෙ ව දිස්සති”.

තථා භික්ඛ “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඛකමෙයාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447)
සමවායො අත්ථො. “එකොව බො, භික්ඛවෙ, බණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණො.
“උණ්හසමයො පරිලාහසමයො”තිආදීසු (පාවි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332)
සමුහො. “සමයොපි බො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා බො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති –
‘හද්දාලි, නාම භික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපුරකාරි’ති. අයමිපි බො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො
අහොසි”තිආදීසු (ම. නි. 2.135) හෙතු. “තෙන බො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො
සමණුමුණ්ඩිකාසුත්තො සමයප්පවාදකෙ තින්දුකාවිරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසති”තිආදීසු (ම. නි.
2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙ ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;
අත්ථාහිසමයා ධිරො, පණ්ඩිතොති පවුවති”ති. –

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාහො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා”තිආදීසු (ම. නි. 1.28) පහානං.
“දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඩ්ඛනට්ඨො සන්නාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අභිසමයට්ඨො”තිආදීසු (පටි. ම. 2.8) පටිවෙධො.
ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාසඩ්ඪමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්හ-මජ්ඣන්තික-සායන්හ-
පඨමමජ්ඣිමපච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලප්පභෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංවච්ඡරෙ උතුමිහි මාසෙ පක්ඛෙ
රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා චූත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං
අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමිහි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා”ති එවං චූත්තෙ න
සක්කා සුබ්බෙන ධාරොතුං වා උද්දිසිතුං වා උද්දිසාපෙතුං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං
සමොධානෙත්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො
මාරවිජයසමයො අභිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදියො
භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය සුප්පකාසා අනෙකකාලප්පභෙදා එව සමයා. තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඩ්ධානං
එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිව්වසමයෙසු කරුණාකිව්වසමයො,

අත්තභිතපරභිතපට්ඨපත්තිසමයෙසු පරභිතපට්ඨපත්තිසමයො , සන්නිපතිතානං කරණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපට්ඨපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති ච ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි”ති ච භුම්මවචනෙන නිද්දෙසො කතො, චිනයෙ ච “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”ති කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතොති. තත්ථ තථා, ඉධ ච අඤ්ඤථා අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ච අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ච සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො සමුහත්ථො ච සමයො, තත්ථ චූත්තානං එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායගෙනුසඛිඛාතස්ස ච සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ භුම්මවචනනිද්දෙසො කතො.

චිනයෙ ච ගෙනුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදිහිපි දුඛිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන ගෙනුභුතෙන කරණභුතෙන ච සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිගෙනුඤ්ඤව අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විහාසි. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිං ච එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං චා සුත්තන්තං දෙසෙසි, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිහාරෙන විහාසි. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති.

තෙනෙනං වුච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භුම්මෙන කරණෙන ච;
අඤ්ඤත්ථ සමයො චූත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති චා “තෙන සමයෙනා”ති චා “එකං සමය”න්ති චා අභිලාපමත්තභෙදො එස, සබ්බත්ථ භුම්මමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චූත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුං හි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ඤව සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “භගවා”ති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චූත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;
ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන වුච්චති”ති. (විසුද්ධි. 1.142);

අපිච –

“භග්ගවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විහත්තවා;
භත්තවා වන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ච විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.144) බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ චූත්තොයෙව.

එත්තාවතා චෙත්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්තො භගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති. එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්තො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබලධරො වජීරසඛිසානසමානකායො සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙපෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති. එවන්ති ච භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

සාවත්ථීයන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. සම්පත්ථෙ චෙතං භුම්මවචනං. විහරතිහි අවිසෙසෙන ඉරියාපට්ඨිබ්බුන්මඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඛිපරිදිපනමෙතං. ඉධ පන යානගමනනිසජ්ජාසයනජ්ජභෙදෙසු ඉරියාපට්ඨෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපට්ඨසමායොගපරිදිපනං , තෙන ධීතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි සයානොපි භගවා විහරතිච්චෙව වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපට්ඨාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපට්ඨෙව විච්ඡින්නිද්ධවා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පවත්තෙති, තස්මා “විහරති”ති වුච්චති.

ජෙනවනෙහි ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස වනෙ. තඤ්ඤි තෙන රොපිතං සංවඩ්ඪිතං පරිපාලිතං අහොසි, තස්මා “ජෙනවන” න්ති සඬ්ඛං ගතං. තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙහි අනාඨපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා චතුපඤ්ඤාසභිරඤ්ඤකොට්ඨරිච්චාගෙන බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස නියානිතත්තා “අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො” නි සඬ්ඛං ගතෙ ආරාමෙ. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, චිත්ථාරො පන පපඤ්චසුදනියා මජ්ඣිමට්ඨකථාය සඬ්ඛාසවසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.14) වුත්තො.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා සාවත්ථියං විහරති, “ජෙනවනෙ” නි න වත්තඬ්ඛං. අථ තත්ථ විහරති, “සාවත්ථිය” න්ති න වත්තඬ්ඛං. න භි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨඬ්ඛං.

නනු අවොචුම්භ “සමීපත්ථෙ භූමිමච්චන” න්ති. තස්මා යථා ගඬ්ගායමුනාදිතං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඬ්ගායං වරන්ති, යමුනායං වරන්ති” නි වුව්චති, එවමිධාපි යදිදං සාවත්ථියා සමීපෙ ජෙනවනං, තත්ථ විහරන්තො වුව්චති “සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ” නි. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං භිස්ස සාවත්ථිච්චනං, පඬ්ඛජිනානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසව්චනං.

අඤ්ඤතරා දෙවතානි නාමගොත්තවසෙන අපාකටා එකා දෙවතානි අත්ථො. “අභිජානානි නො, භන්තෙ, භගවා අහු ඤාතඤ්ඤතරස්ස මහෙසක්ඛස්ස යක්ඛස්ස සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයචිමුත්තිං භාසිතා” නි එත්ථ පන අභිඤ්ඤාතො සක්කොපි දෙවරාජා “අඤ්ඤතරො” නි වුත්තො. “දෙවතා” නි ච ඉදං දෙවනාමිපි දෙවධිතානාමිපි සාධාරණව්චනං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ දෙවො අධිප්පෙනො, සො ච ඛො රූපාවචරානං දෙවනං අඤ්ඤතරො.

අභික්කන්තාය රත්තියානි එත්ථ අභික්කන්ත-සද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅඬ්භානුමොදනාදියු දිස්සති . තත්ථ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො , විරනිසින්නො භික්ඛුසඬ්ඛො, උද්දිසතු, භන්තෙ, භගවා භික්ඛුනං පානිමොක්ඛ” න්ති එවමාදියු (අ. නි. 8.20; වුළුව. 383) ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ච පණ්ණිතතරො චා” නි එවමාදියු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සඬ්ඛා ඔභාසයං දිසා” නි. –

එවමාදියු (වි. ව. 857) අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං හො ගොතම, අභික්කන්තං හො ගොතමා” නි එවමාදියු (පාරා. 15) අඬ්භානුමොදනෙ. ඉධ පන ඛයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියා, පරික්ඛිණාය රත්තියානි වුත්තං හොති. තත්ථායං දෙවපුත්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආගතොති වෙදිතඬ්ඛො. නියාමො භි කිරෙස දෙවතානං යදිදං බුද්ධානං චා බුද්ධසාවකානං චා උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙයෙව ආගච්ඡන්ති.

අභික්කන්තවණ්ණානි ඉධ අභික්කන්ත-සද්දො අභිරූපෙ, වණ්ණ-සද්දො පන ඡවිට්ඨි-කුලවග්ග-කාරණ-සණ්ඨානප්පමාණ-රූපායනනාදියු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා” නි එවමාදියු (සු. නි. 553) ඡවියා. “කදා සඤ්ඤුල්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස වණ්ණා” නි එවමාදියු (ම. නි. 2.77) ථුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණා” නි එවමාදියු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධපේනොති වුව්චති” නි එවමාදියු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං භත්ථීරාජවණ්ණං අභිනිමිතීන්චා” නි එවමාදියු (සං. නි. 1.138) සණ්ඨානෙ. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා” නි එවමාදියු (පාරා. 602) පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා” නි එවමාදියු රූපායනනෙ. සො ඉධ ඡවියා දට්ඨඬ්ඛො. තෙන අභික්කන්තවණ්ණා අභිරූපච්ඡවි, ඉට්ඨවණ්ණා මනාපවණ්ණානි වුත්තං හොති. දෙවතා භි මනුස්සලොකං ආගච්ඡමානා පකතිවණ්ණං පකතිඉද්ධිං ඡහිත්ථා ඔළාරිකං අත්තභාවං කත්ථා අතිරෙකවණ්ණං අතිරෙකඉද්ධිං මාපෙත්ථා නටසමජ්ජාදිනි ගච්ඡන්තා මනුස්සා විය අභිසඬ්ඛතෙන කායෙන ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කාමාවචරා අනභිසඬ්ඛතෙනපි ආගන්තුං සක්කොන්ති, රූපාවචරා පන න සක්කොන්ති. තෙසඤ්ඤි අනිසුබ්බමො අත්තභාවො, න තෙන ඉරියාපට්ඨකප්පනං හොති. තස්මා අයං දෙවපුත්තො අභිසඬ්ඛතෙනෙව ආගතො. තෙන වුත්තං “අභික්කන්තවණ්ණා” නි.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවල-සද්දො අනවසෙස-යෙභුයාබ්‍යාමිස්සානතිරෙකදල්භත්ථවිසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරිය” න්ති එවමාදියු (පාරා. 1) අනවසෙසත්ථමත්ථො. “කෙවලකප්පා ච අඬ්ගමගධා පහුතං බාදනියභොජනියං ආදාය උපසඬ්ඛකමිස්සන්ති” නි එවමාදියු (මහාව. 43) යෙභුයානා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති” නි එවමාදියු (විභ. 225) අබ්‍යාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුන අයමායස්මා” නි එවමාදියු (මහාව. 244) අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො, භන්තෙ, අනුරුද්ධස්ස බාහියො නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සඬ්ඝභෙදාය ධීතො” නි එවමාදියු (අ. නි. 4.243) දල්භන්ථතා. “කෙවලි වුසිතවා උත්තමපුරිසොති වුව්චති” නි එවමාදියු (සං. නි. 3.57) විසංයොගො අත්ථො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්ථො අධිප්පෙනො.

කප්ප-සද්දො පනායං අභිසද්දහන-වොහාර-කාල-පඤ්ඤත්ති-ජෙදන-විකප්ප-ලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා භිස්ස “ඔකප්පනියමෙනං හොතො ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා” නි එවමාදියු (ම. නි. 1.387) අභිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, පඤ්චභි සමණකප්පෙහි එලං පරිභුඤ්ජිතු” න්ති එවමාදියු (වුළුව.

250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්වකප්පං විහරාමි” නි ඵවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො” නි ඵවමාදීසු පඤ්ඤන්ති. “අලඬකතො කප්පිතකෙසමස්සු” නි ඵවමාදීසු (වි. ව. 1094, 1101) ඡෙදනං. “කප්පති ද්විභිගුලකප්පො” නි ඵවමාදීසු (චූළව. 446) විකප්පො. “ආත්ථි කප්පො නිපජ්ජිතු” නි ඵවමාදීසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං වෙඵවනං ඔභාසෙත්වා” නි ඵවමාදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස සමන්තභාවත්ථො අධිප්පෙතො. තස්මා කෙවලකප්පං ජෙනවනන්ති ඵත්ථ “අනවසෙසං සමන්තතො ජෙනවන” නි ඵවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති වත්ථාලඬකාරසර්වසමුට්ඨිතාය ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය සූරියො විය ව එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

යෙනාති භූමිමත්ථෙ කරණවචනං. යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිති තස්මා “යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඬකමි” නි ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමිතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමිති ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬකමිතබ්බො? නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුඵලුපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්වච්චිතමභාරුක්ඛො විය. උපසඬකමිති ව ගතාති වුත්තං හොති. උපසඬකමිත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා ඵවං ගතා තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඬබ්බානං ගන්ත්වාතිපි වුත්තං හොති.

ඉදාති යෙනත්ථෙත ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස උපට්ඨානං ආගතා, තං පුච්ඡිතුක්ඛාමා දසනබ්බසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජුලිං සිරිසි පතිට්ඨපෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො – “විසමං වන්දිමසූරියා පරිවත්තන්ති” නිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා ධීතා එකමන්තං ධීතා හොති, තථා අට්ඨාසිති ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භූමිමත්ථෙ වා ඵතං උපයොගවචනං. අට්ඨාසිති යානං කප්පෙසි. පණ්ඩිතා හි දෙවමනුස්සා ගරුට්ඨානියං උපසඬකමිත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං තිට්ඨන්ති, අයඤ්ච දෙවො තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං අට්ඨාසි.

කථං ධීතො පන එකමන්තං ධීතො හොතිති? ඡ යානදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙයාථීදං – අතිදුරං, අච්චාසන්නං, උපරිවාතං, උන්නතප්පදෙසං, අතිසම්මුඛං, අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ ධීතො හි සවෙ කට්ඨකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කට්ඨකබ්බං හොති. අච්චාසන්නෙ ධීතො සඬසට්ඨනං කරොති. උපරිවාතෙ ධීතො සර්වගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ ධීතො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා ධීතො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභච්ච දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා ධීතො සවෙ දට්ඨකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයමිති එතෙ ඡ යානදොසෙ වජ්ජෙත්වා අට්ඨාසි. තෙන වුත්තං “එකමන්තං අට්ඨාසි” ති.

එතදවොචාති ඵතං අවොච. කථං නුති කාරණපුච්ඡා. භගවතො හි තිණ්ණොසභාවො දසසහස්සිලොකධාතුයා පාකටො, තෙනිමිස්සා දෙවතාය තත්ථ කඬ්ඛා නත්ථි, ඉමිනා පන කාරණෙන “තිණ්ණො” ති න ජානාති, තෙන සා තං කාරණං පුච්ඡමානා ඵවමාහ.

මාරිසාති දෙවතානං පියසමුදාවාරවචනමෙතං. නිද්දුක්ඛාති වුත්තං හොති. යදි ඵවං “යදා බො තෙ, මාරිස, සඬකුනා සඬකු හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යා, අථ නං ත්වං ජානෙය්‍යාසි ‘වස්සසහස්සං මෙ නිරයෙ පච්චමානස්සා’” ති (ම. නි. 1.512) ඉදං චිරුජ්ඣුති. න හි තෙරයිකසත්තො නිද්දුක්ඛො නාම හොති. කිඤ්චාපි න නිද්දුක්ඛො, රුළුභිසද්දෙන පන ඵවං වුච්චති. පුබ්බෙ කිර පට්ඨකප්පිකානං නිද්දුක්ඛානං සුබ්බසමප්පිතානං එස වොහාරො, අපරභාගෙ දුක්ඛං හොතු වා මා වා, රුළුභිසද්දෙන අයං වොහාරො වුච්චතෙව නිජ්ජදුමාපි නිරුද්ධාපි වා පොක්ඛරණි පොක්ඛරණි විය.

ඔසමතරිති ඵත්ථ වත්තාරො ඔසා, කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසොති. තත්ථ පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගො කාමොසො නාම. රූපාරූපභවෙසු ඡන්දරාගො ඤානනිකන්ති ව භවොසො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨොසො නාම. චතුසු සච්චෙසු අඤ්ඤාණං අවිජ්ජොසො නාම. තත්ථ කාමොසො අට්ඨසු ලොභසහගතෙසු විත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති, භවොසො චතුසු දිට්ඨිගතවිජ්ජසුත්තලොභසහගතෙසු විත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති, දිට්ඨොසො චතුසු දිට්ඨිගතසම්පසුත්තෙසු විත්තුප්පාදෙසු උප්පජ්ජති, අවිජ්ජොසො සබ්බාකුසලෙසු උප්පජ්ජති.

සබ්බොපි වෙස අවහනනට්ඨෙත රාසට්ඨෙත ව ඔසොති වෙදිතබ්බො. අවහනනට්ඨෙතාති අධොගමනට්ඨෙතා. අයඤ්චි අත්තතො වසං ගතෙ සත්තෙ අධො ගමෙති, නිරයාදිභෙදාය දුග්ගතියංයෙව නිබ්බත්තෙති, උපරිභාවං වා නිබ්බානං ගන්තුං අදෙන්තො අධො තීසු භවෙසු චතුසු යොනීසු පඤ්චසු ගතීසු සත්තසු විඤ්ඤාණට්ඨිතීසු නවසු සත්තාවාසෙසු ව ගමෙතීතිපි අත්ථො. රාසට්ඨෙතාති මහන්තට්ඨෙත. මහා හෙසො කිලෙසරාසි අච්චිතො පට්ඨාය යාව භවග්ගා පත්ථටො, යදිදං පඤ්චසු කාමගුණෙසු ඡන්දරාගො නාම. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. ඵවමයං රාසට්ඨෙතාපි ඔසොති වෙදිතබ්බො. අතරිති ඉමං චතුබ්බිධමිපි ඔසං කෙන නු ත්වං, මාරිස, කාරණෙන තිණ්ණොති පුච්ඡති.

අථස්සා භගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තො අප්පතිට්ඨං බවාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පතිට්ඨන්ති අප්පතිට්ඨහන්තො. අනායුහන්ති අනායුහන්තො, අවායමන්තොති අත්ථො. ඉති භගවා ගුළුහං පට්චිජන්තං කන්වා පඤ්ඤං කට්ඨෙසි. දෙවතාපි

නං සුත්වා “බාහිරකං තාව ඔසං තරන්තා නාම යාතබ්බට්ඨානෙ තිට්ඨන්තා තරිතබ්බට්ඨානෙ ආයුහන්තා තරන්ති, අයං පන අවිචිතො යාව භවග්ගා පත්ථං කිලෙසොසං කිලෙසරාසිං අප්පතිට්ඨහන්තො අනායුහන්තො අතරින්ති ආහ. කිං නු බො එතං? කථං නු බො එතං”න්ති? විමතිං පක්ඛන්තා පඤ්ඤාසී අත්ථං න අඤ්ඤාසී.

කිං පන භගවතා යථා සත්තා න ජානන්ති, එවං කථනත්ථාය පාරමි යො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාතා පටිච්ඡිදාති? න එතදත්ථාය පටිච්ඡිදා. ද්වෙ පන භගවතො දෙසනා නිග්ගහමුඛෙන ව අනුග්ගහමුඛෙන ව. තත්ථ යෙ පණ්ඩිතමානිනො භොන්ති අඤ්ඤාතෙපි ඤාතසඤ්ඤිතො පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා විය, තෙසං මානනිග්ගහත්ථං යථා න ජානන්ති, එවං මූලපරියායාදිසදිසං ධම්මං දෙසෙති. අයං නිග්ගහමුඛෙන දෙසනා. චුත්තමිපි වෙතං “නිග්ගස්ස නිග්ගස්සාහං, ආනන්ද, චක්ඛාමි, පච්ඡෙහ පච්ඡෙහ, ආනන්ද, චක්ඛාමි, යො සාරො, සො යස්සති”ති (ම. නි. 3.196). යෙ පන උජුකා සික්ඛාකාමා, තෙසං සුවිඤ්ඤෙයාං කත්වා ආකඩ්ඛෙයාසුත්තාදිසදිසං ධම්මං දෙසෙති, “අභිරම, තිස්ස, අභිරම, තිස්ස, අභමොවාදෙන අභමනුග්ගහෙන අභමනුසාසනියා”ති (සං. නි. 3.84) ව නෙ සමස්සාසෙති. අයං අනුග්ගහමුඛෙන දෙසනා.

අයං පන දෙවපුත්තො මානත්ථද්ධො පණ්ඩිතමානී, එවං කිරස්ස අභොසි – අහං ඔසං ජානාමි, තථාගතස්ස ඔසතිණ්ණභාවං ජානාමි, “ඉමිනා පන කාරණෙන තිණ්ණො”ති එත්තකමත්තං න ජානාමි. ඉති මය්හං ඤාතමෙව බහු, අප්පං අඤ්ඤාතං, තමහං කථිතමත්තමෙව ජානිස්සාමි. කිඤ්ඤි නාම තං භගවා වදෙයා, යස්සාහං අත්ථං න ජානෙයාන්ති. අථ සත්ථා “අයං කිලිට්ඨවත්ථං විය රභිගජාතං අභබ්බො ඉමං මානං අප්පභාය දෙසනං සමිපට්චිජ්ඣං, මානනිග්ගහං තාවස්ස කත්වා පුන නිවචිත්තෙන පුච්ඡන්තස්ස පකාසෙස්සාමි”ති පටිච්ඡන්තං කත්වා පඤ්ඤං කථෙසී. සොපි නිහතමානො අභොසි, සා චස්ස නිහතමානතා උත්තරිපඤ්ඤපුච්ඡනෙනෙව වෙදිතබ්බා. තස්ස පන පඤ්ඤපුච්ඡනස්ස අයමත්ථො – කථං පන ත්වං, මාරිස, අප්පතිට්ඨං අනායුහං ඔසමතරි, යථාහං ජානාමි, එවං මෙ කථෙහිති.

අථස්ස භගවා කථෙත්තො යදාස්වාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ යදා ස්වාහන්ති යස්මිං කාලෙ අහං. සුකාරො නිපාතමත්තං. යථා ව එත්ථ, එවං සබ්බපදෙසු. සංසිදාමිති පටිච්ඡන්තං කත්වා අතරන්තො තත්ථෙව ඔසිදාමි. නිබ්බුය්හමිති යාතුං අසක්කොන්තො අතිවත්තාමි. ඉති යානෙ ව වායාමෙ ව දොසං දිස්වා අතිට්ඨන්තො අවායමන්තො ඔසමතරින්ති එවං භගවතා පඤ්ඤා කථිතො. දෙවතායපි පටිච්ඡිද්ධො, න පන පාකටො, තස්ස පාකටිකරණත්ථං සත්ත දුකා දස්සිතා. කිලෙසවසෙන හි සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, අභිසංඛාරවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තණ්හාදිට්ඨිති වා සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, අවසෙසකිලෙසානඤ්ඤෙව අභිසංඛාරානඤ්ඤෙව වසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තණ්හාවසෙන වා සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, දිට්ඨිවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. සස්සතදිට්ඨියා වා සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, උච්ඡේදදිට්ඨියා ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. ඔලියනාහිනිවෙසා හි භවදිට්ඨි, අතිධාවනාහිනිවෙසා විභවදිට්ඨි. ලිතවසෙන වා සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, උද්ධව්වසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තථා කාමසුඛල්ලිකානුයොගවසෙන සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, අත්තකිලමථානුයොගවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. සබ්බාකුසලාභිසංඛාරවසෙන සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, සබ්බලොකියකුසලාභිසංඛාරවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. චුත්තමිපි වෙතං – “සෙයාපාපි, චුන්ද, යෙ කෙචි අකුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ අධොභාගභිගමනියා, යෙ කෙචි කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ උපරිභාගභිගමනියා”ති (ම. නි. 1.86).

ඉමං පඤ්ඤවිස්සජ්ජනං සුත්වා ව දෙවතා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තුට්ඨා පසන්තා අත්තනො තුට්ඨිඤ්ච පසාදඤ්ච පකාසයන්ති විරස්සං වතාති ගාථමාහ. තත්ථ විරස්සන්ති විරස්ස කාලස්ස අව්වයෙනාති අත්ථො. අයං කිර දෙවතා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා තස්ස පරිනිබ්බානතො පට්ඨාය අත්තරා අඤ්ඤං බුද්ධං න දිට්ඨපුබ්බො, තස්මා අප්ප භගවන්තං දිස්වා එවමාහ. කිං පනිමාය දෙවතාය ඉතො පුබ්බෙ සත්ථා න දිට්ඨපුබ්බොති. දිට්ඨපුබ්බො වා භොතු අදිට්ඨපුබ්බො වා, දස්සනං උපාදාය එවං වත්තුං වට්ටති. බ්‍රාහ්මණන්ති බාහිතපාපං බිණාසවබ්‍රාහ්මණං. පරිනිබ්බතන්ති කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතං. ලොකෙති සත්තලොකෙ. විසත්තිකන්ති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ආසත්තවිසත්තතාදීහි කාරණෙහි විසත්තිකා වුවවති තණ්හා, තං විසත්තිකං අප්පතිට්ඨමානං අනායුහමානං තිණ්ණං නිත්තිණ්ණං උත්තිණ්ණං විරස්සං වත බිණාසවබ්‍රාහ්මණං පස්සාමිති අත්ථො.

සමනුඤ්ඤො සත්ථා අභොසිති තස්සා දෙවතාය වචනං චිත්තෙනෙව සමනුමොදි, එකජ්ඣාසයො අභොසි. අත්තරධායීති අභිසංඛිකකායං ජහිත්වා අත්තනො පකතිඋපාදිණ්ණකකායස්මිංයෙව යත්වා ලද්ධාසා ලද්ධපතිට්ඨා හුත්වා දසබලං ගන්ධෙහි ව මාලෙහි ව පුජෙත්වා අත්තනො භවනංයෙව අගමාසිති.

ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා

2. ඉදානි දුතියසුත්තනො පට්ඨාය පඨමමාගතඤ්ච උත්තානත්ථඤ්ච පභාය යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව වණ්ණයිස්සාම. ජානාසි නොති ජානාසි නු. නිමොක්ඛන්තිආදීනි මග්ගාදීනං නාමානි . මග්ගෙන හි සත්තා කිලෙසබන්ධනතො නිමුච්චන්ති, තස්මා මග්ගො සත්තානං නිමොක්ඛොති චුත්තො. එලක්ඛණෙ පන තෙ

කිලෙසබන්ධනතො පමුත්තා, තස්මා එලං සත්තානං පමොක්ඛොති චුත්තං. නිබ්බානං පත්වා සත්තානං සබ්බදුක්ඛං විච්චිවති, තස්මා නිබ්බානං විවෙකොති චුත්තං. සබ්බානි වා එතානි නිබ්බානස්සෙව නාමානි. නිබ්බානඤ්ඤි පත්වා සත්තා සබ්බදුක්ඛතො නිමුච්චන්ති පමුච්චන්ති විච්චිවන්ති, තස්මා තදෙව “නිමොක්ඛො පමොක්ඛො විවෙකො”ති චුත්තං. ජානාමි බ්බාහන්ති ජානාමි බො අහං. අවධාරණත්ථො බොකාරො . අහං ජානාමියෙව. සත්තානං නිමොක්ඛාදිජානනත්ථමෙව හි මයා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිවිද්ධන්ති සීහනාදං නදති. බුද්ධසීහනාදං නාම කිර එතං සුත්තං.

නන්දිභවපරික්ඛයාති නන්දිමූලකස්ස කම්මභවස්ස පරික්ඛයෙන. නන්දියා ව භවස්ස වාතිපි වට්ටති. තත්ථ හි පුරිමනයෙ නන්දිභවෙන තිවිධකම්මාභිසංඛාරවසෙන සංඛාරක්ඛන්ධො ගතීතො, සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණෙහි තංසම්පයුත්තා ව ද්වෙ ඛන්ධා. තෙහි පන තිහි ඛන්ධෙහි සම්පයුත්තා වෙදනා තෙසං ගහණෙන ගතිතාවාති අනුපාදිණ්ණකානං චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං අප්පචන්තිවසෙන සඋපාදිසෙසං නිබ්බානං කමීතං හොති. වෙදනානං නිරොධා උපසමාති උපාදිණ්ණකවෙදනානං නිරොධෙන ව උපසමෙන ව. තත්ථ වෙදනාගහණෙන තංසම්පයුත්තා තයො ඛන්ධා ගතිතාව හොන්ති, තෙසං චත්ථාරම්මණවසෙන රූපක්ඛන්ධොපි. එවං ඉමෙසං උපාදිණ්ණකානං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අප්පචන්තිවසෙන අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං කමීතං හොති. දුතියනයෙ පන නන්දිග්ගහණෙන සංඛාරක්ඛන්ධො ගතීතො, භවග්ගහණෙන උපපත්තිභවසංඛාරතො රූපක්ඛන්ධො, සඤ්ඤාදිහි සරූපෙනෙව තයො ඛන්ධා. එවං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අප්පචන්තිවසෙන නිබ්බානං කමීතං හොතිති වෙදිතබ්බං. ඉමමෙව ව නයං චතුතිකායිකභණ්ඩිකත්ථෙරො රොවෙති. ඉති නිබ්බානවසෙනෙව භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. උපනීයසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ උපනීයතීති පරික්ඛියති නිරුජ්ඣති, උපගච්ඡති වා, අනුපුබ්බෙන මරණං උපෙතීති අත්ථො. යථා වා ගොපාලෙන ගොගණො නීයති, එවං ජරාය මරණසන්තිකං උපනීයතීති අත්ථො. ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. අප්පන්ති පරිත්තං ථොකං. තස්ස ද්විභාකාරෙහි පරිත්තතා වෙදිතබ්බා සරසපරිත්තතාය ව බණපරිත්තතාය ව. සරසපරිත්තතායපි හි “යො, භික්ඛවෙ, චිරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා භියො”ති (දී. නි. 2.7; සං. නි. 2.143) වචනතො පරිත්තං. බණපරිත්තතායපි. පරමත්ථතො හි අතිපරිත්තො සත්තානං ජීවිතක්ඛණො එකචිත්තප්පචන්තිමත්තොයෙව . යථා නාම රථවක්කං පචන්තමානමිපි එකෙනෙව නෙමිප්පදෙසෙන පචන්තති, තිට්ඨමානමිපි එකෙනෙව තිට්ඨති, එවමෙව එකචිත්තක්ඛණකං සත්තානං ජීවිතං, තස්මිං චිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙ සත්තො නිරුද්ධොති චුච්චති. යථාහ – අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ න ජීවති න ජීවිස්සති, අනාගතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සති න ජීවති න ජීවිත්ථ, පච්චුප්පන්තෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවති න ජීවිත්ථ න ජීවිස්සති.

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුබ්බදුක්ඛා ව කෙවලා;
එකචිත්තසමායුත්තා, ලහුසො චත්තතෙ බණො.

“යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්ස, තිට්ඨමානස්ස වා ඉධ;
සබ්බෙහි සදිසා බන්ධා, ගතා අප්පට්ඨන්තිකා.

“අනිබ්බන්තෙන න ජානො, පච්චුප්පන්තෙන ජීවති;
චිත්තභඩ්ගා මනො ලොකො, පඤ්ඤන්ති පරමත්ථියා”ති. (මහානි. 10);

ජරූපනීතස්සාති ජරං උපගතස්ස, ජරාය වා මරණසන්තිකං උපනීතස්ස. න සන්ති තාණාති තාණං ලෙණං සරණං භවිතුං සමත්ථා නාම කෙචි නත්ථී. එතං භයන්ති එතං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස මරණුපගමනං, ආයුපරිත්තතා, ජරූපනීතස්ස තාණාභාවොති තිවිධං භයං භයවත්ථු භයකාරණන්ති අත්ථො. පුඤ්ඤාති කයිරාථ සුඛාවභානීති විඤ්ඤා පුරිසො සුඛාවභානි සුඛදායකාති පුඤ්ඤාති කරෙය්‍ය. ඉති දෙවතා රූපාවචරජ්ඣානං සන්ධාය පුබ්බවෙනනං අපරවෙනනං මුඤ්ඤවවෙනනඤ්ඤා ගහෙන්වා බහුවචනවසෙන “පුඤ්ඤාති”ති ආහ. ක්‍රියානස්සාදං ක්‍රියානතිකන්ති. ක්‍රියානසුඛඤ්ඤා ගහෙන්වා “සුඛාවභානී”ති ආහ. තස්සා කිර දෙවතාය සයං දීඝායුකට්ඨානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තන්තා හෙට්ඨා කාමාවචරදෙවෙසු පරිත්තායුකට්ඨානෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ව පුල්ලචුසිතකෙ වුට්ඨිපාතසදියෙ සත්තෙ දිස්වා එතදභොසි “අභොචතිමෙ සත්තා ක්‍රියානං භාවෙන්වා අපරිභීනජ්ඣානා කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ එකකප්ප-ද්වෙකප්ප-චතුකප්ප-අට්ඨකප්ප-සොළසකප්ප-ද්වන්තිංසකප්ප-චතුසට්ඨිකප්පප්පමාණං අද්ධානං තිට්ඨෙය්‍යු”න්ති. තස්මා එවමාහ.

අථ භගවා – “අයං දෙවතා අනිය්‍යානිකං වට්ටකථං කථෙතී”ති විවට්ටමස්සා දස්සෙන්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ ලොකාමීසන්ති ද්වෙ ලොකාමීසා පරියායෙන ව නිජ්පරියායෙන ව. පරියායෙන තෙභූමකචට්ටං ලොකාමීසං, නිජ්පරියායෙන චත්තාරො පච්චයා. ඉධ පරියායලොකාමීසං අධිජ්ජෙන. නිජ්පරියායලොකාමීසමිපි වට්ටතියෙව. සන්තිපෙක්ඛොති නිබ්බානසංඛාරං අච්චන්තසන්තිං පෙක්ඛන්තො ඉච්ඡන්තො පත්ථයන්තොති.

උපනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අව්වෙන්තිසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙ අව්වෙන්ති අතික්කමන්ති. කාලාති පුරෙහත්තාදයො කාලා. තරයන්ති රත්තියොති රත්තියො අතික්කමමානා පුග්ගලං මරණපගමනාය තරයන්ති සීසං සීසං ගමයන්ති. වයොගුණාති පයමමජ්ඣිමපච්ඡිමවයානං ගුණා, රාසයොති අත්ථො. “අනුජානාමී, භික්ඛවෙ, අහතානං චත්ථානං දිගුණං සඨසාට්ඨි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ හි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඨ්ඛිතඛිනා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො. “අන්තං අන්තගුණ”න්ති එත්ථ කොට්ඨාසට්ඨො. “කසිරා මාලාගුණෙ ඛණ්ණ”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ රාසට්ඨො. “පඤ්ච කාමගුණා”ති එත්ථ ඛන්ධනට්ඨො. ඉධ පන රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. තස්මා වයොගුණාති වයොරාසයො වෙදිතඛිනා. අනුපුබ්බං ජහන්තීති අනුපට්ඨාට්ඨා පුග්ගලං ජහන්ති. මජ්ඣිමවයෙ ධීතං හි පයමවයො ජහති, පච්ඡිමවයෙ ධීතං ද්වෙ පයමමජ්ඣිමා ජහන්ති, මරණක්ඛණෙ පන තයොපි වයා ජහන්තෙව. එතං භයන්ති එතං කාලානං අතික්කමනං, රත්තිදිවානං තරිතභාවො, වයොගුණානං ජහනභාවොති නිට්ඨං භයං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

අව්වෙන්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කතිජිත්දසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ කති ජිත්දෙති ජිත්දන්තො කති ජිත්දෙයා. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව “ජිත්දෙ ජහෙ”ති අත්ථතො එකං. ගාථාඛන්ධස්ස පන මට්ඨිභාවත්ථං අයං දෙවතා සද්දපුනරුත්තිං වජ්ජයන්ති එවමාහ. කති සඨගාතිගොති කති සඨගෙ අතිගතො, අතික්කන්තොති අත්ථො. සඨගාතිකොතිපි පාඨො, අයමෙව අත්ථො. පඤ්ච ජිත්දෙති ජිත්දන්තො පඤ්ච ඔරම්භාගියසංයොජනාති ජිත්දෙයා. පඤ්ච ජහෙති ජහන්තො පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනාති ජහෙයා. ඉධාපි ජිත්දනඤ්ච ජහනඤ්ච අත්ථතො එකමෙව, භගවා පන දෙවතාය ආරොපිතවචනානුරූපෙනෙව එවමාහ. අප්ථ වා පාදෙසු ඛද්ධපාසසකුණො වීය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනාති හෙට්ඨා ආකඨ්ඨමානාකාරාති හොන්ති, තාති අනාගාමිමග්ගෙන ජිත්දෙයාති වදති. භත්ථෙහි ගහිතරුක්ඛසාබා වීය පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනාති උපරි ආකඨ්ඨමානාකාරාති හොන්ති, තාති අරහත්තමග්ගෙන ජහෙයාති වදති. පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙති එතෙසං සංයොජනානං ජිත්දන්තථාය වෙව පහනන්තථාය ව උත්තරි අතිරෙකං විසෙසං භාවෙන්තො සද්ධාපඤ්චමාති ඉන්ද්‍රියාති භාවෙයාති අත්ථො. පඤ්ච සඨගාතිගොති රාගසඨගො දොසසඨගො මොහසඨගො මානසසඨගො දිට්ඨිසඨගොති ඉමෙ පඤ්ච සඨගෙ අතික්කන්තො. ඔසතිණ්ණොති චූච්චිති වතුරොසතිණ්ණොති කථීයති. ඉමාය පන ගාථාය පඤ්චන්ද්‍රියාති ලොකියලොකුත්තරාති කථීතානිති.

කතිජිත්දසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජාගරසුත්තවණ්ණනා

6. ජට්ඨෙ ජාගරතන්ති ජාගරන්තානං. පඤ්ච ජාගරතන්ති විස්සජ්ජනගාථායං පන සද්ධාදීසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු ජාගරන්තෙසු පඤ්ච නිවරණා සුත්තා නාම. කස්මා? යස්මා තංසමඨගීපුග්ගලො යත්ථ කත්ථවි නිසින්තො වා යීතො වා අරුණං උට්ඨපෙන්නොපි පමාදතාය අකුසලසමඨගීතාය සුත්තො නාම හොති. එවං සුත්තෙසු පඤ්චසු නිවරණෙසු පඤ්චන්ද්‍රියාති ජාගරාති නාම. කස්මා? යස්මා තංසමඨගීපුග්ගලො යත්ථ කත්ථවි නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තොපි අප්පමාදතාය කුසලසමඨගීතාය ජාගරො නාම හොති. පඤ්චෙහි පන නිවරණෙහෙව කිලෙසරජං ආදියති ගණ්භාති පරාමසති. පුරිමා හි කාමච්ඡන්දාදයො පච්ඡිමානං පච්චයා හොන්තිති පඤ්චෙහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරිසුජ්ඣතිති අයමත්ථො වෙදිතඛිනො. ඉධාපි පඤ්චන්ද්‍රියාති ලොකියලොකුත්තරානෙව කථීතානිති.

ජාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ ධම්මාති වතුසච්චධම්මා. අප්පට්ඨිදිතාති ඤාණෙන අප්පට්ඨිද්ධා. පරවාදෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවාදෙසු. තෙ හි ඉතො පරෙසං තිත්ථියානං වාදන්තා පරවාදා නාම. නීයරෙති අත්තනො ධම්මතායපි ගච්ඡන්ති, පරෙතපි නීයන්ති. තත්ථ සයමෙව සස්සතාදීති ගණ්භන්තා ගච්ඡන්ති නාම, පරස්ස වචනෙන තාති ගණ්භන්තා නීයන්ති නාම. කාලො තෙසං පබුජ්ඣකුන්ති තෙසං පුග්ගලානං පබුජ්ඣකුං අයං කාලො. ලොකස්මිඤ්ඤි බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො දෙසියති, සඨසො සුප්පට්ඨන්නො, පට්ඨානං හද්දිකා, ඉමෙ ව පන මහාජනා වට්ටෙ සුත්තා නප්පබුජ්ඣන්තිති දෙවතා ආහ. සම්බුද්ධාති සම්මා හෙතුනා කාරණෙන බුද්ධා. චත්තාරො හි බුද්ධා – සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො, පච්චෙකබුද්ධො, වතුසච්චබුද්ධො, සුත්තබුද්ධොති. තත්ථ සමතිංසපාරමීයො පුරන්තවා සම්මාසම්බොධිං පත්තො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො නාම. කප්පසතසහස්සාධිකාති ද්වෙ අසඨිබ්බොයාති පාරමීයො පුරන්තවා සයම්භුතං පත්තො පච්චෙකබුද්ධො නාම. අවසෙසා ඛිණ්ණසවා වතුසච්චබුද්ධා නාම. ඛණ්ණස්සතො සුත්තබුද්ධො නාම.

ඉමස්මිං අත්තේ තයොපි පුරිමා වට්ටන්ති. සම්මදක්ඛානි සම්මා හෙතුනා කාරණෙන ජානිත්වා. වරන්ති විසමෙ සමන්ති විසමෙ වා ලොකසන්තිවාසෙ විසමෙ වා සත්තනිකායෙ විසමෙ වා කිලෙසජාතෙ සමං වරන්තිති.

අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ සුසම්මුට්ඨානි පක්ඛාය අප්පට්ඨිද්ධිභාවෙනෙව සුනට්ඨා. යථා හි ද්වෙ ඛේත්තානි කසිත්වා, එකං වපිත්වා, බහුධක්ඛං අධිගතස්ස අවාපිතඛේත්තතො අලද්ධං සන්ධාය “බහුං මෙ ධක්ඛං නට්ඨ”න්ති වදන්තො අලද්ධමෙව “නට්ඨ”න්ති වදති, එවම්ධාපි අප්පට්ඨිදිතාව සුසම්මුට්ඨා නාම. අසම්මුට්ඨානි පක්ඛාය පට්ඨිද්ධිභාවෙනෙව අනට්ඨා. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මානකාමසුත්තවණ්ණනා

9. නවමෙ මානකාමස්සානි මානං කාමෙන්තස්ස ඉච්ඡන්තස්ස. දමොති එවරුපස්ස පුග්ගලස්ස සමාධිපක්ඛිකො දමො නත්ථිති වදති. “සච්චෙන දන්තො දමසා උපෙනො, වෙදන්තගු වුසිතබ්බමචරියො”ති (සං. නි. 1.195) එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියසංවරො දමොති වුත්තො. “යදි සච්චා දමා වාගා, ඛේත්තා හියොධ විජ්ජති”ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 191) එත්ථ පක්ඛාය. “දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන අත්ථි පුක්ඛං, අත්ථි පුක්ඛස්ස ආගමො”ති (සං. නි. 4.365) එත්ථ උපොසථකම්මං. “සක්ඛිස්සසි ඛො ත්වං, පුණ්ණ, ඉමිනා දමුපසමෙන සමන්තාගතො සුනාපරන්තස්මිං ජනපදෙ විහරිතු”න්ති (සං. නි. 4.88; ම. නි. 3.396) එත්ථ අධිවාසනඛන්ති. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ දමොති සමාධිපක්ඛිකම්මානං එතං නාමං. තෙනෙවාහ – “න මොනමත්ථි අසමාහිතස්සා”ති. තත්ථ මොනන්ති වතුමග්ගඤ්ඤාණං, තඤ්ඤි මුනාතීති මොනං, වතුසච්චධම්මෙ ජානාතීති අත්ථො. මච්චුධෙය්‍යස්සානි තෙභුමකවට්ටස්ස. තඤ්ඤි මච්චුනො පතිට්ඨානට්ඨෙත මච්චුධෙය්‍යන්ති වුච්චති. පාරන්ති තස්සෙව පාරං නිබ්බානං. තරෙය්‍යානි පට්ඨිජ්ඣෙය්‍ය පාපුණෙය්‍ය වා. ඉදං වුත්තං හොති – එකො අරක්ඛෙඤ්ඤ විහරන්තො පමත්තො පුග්ගලො මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරං න තරෙය්‍ය න පට්ඨිජ්ඣෙය්‍ය න පාපුණෙය්‍යාති.

මානං පභායාති අරහත්තමග්ගෙන නවට්ඨමානං පජ්ඣිත්වා. සුසමාහිතත්තොති උපචාරජ්ජනාසමාධිහි සුට්ඨ සමාහිතත්තො. සුචෙතසොති ඤාණසම්පයුත්තතාය සුන්දරචිත්තො. ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන හි සුචෙතසොති න වුච්චති, තස්මා ඤාණසම්පයුත්තෙන සුචෙතසො හුත්වාති අත්ථො. සබ්බධි විජ්ජමුත්තොති සබ්බෙසු ඛන්ධායතනාදිසු විජ්ජමුත්තො හුත්වා. තරෙය්‍යානි එත්ථ තෙභුමකවට්ටං සමතික්කමන්තො නිබ්බානං පට්ඨිජ්ඣන්තො තරතිති පට්ඨෙධතරණං නාම වුත්තං. ඉති ඉමාය ගාථාය තිස්සො සික්ඛා කථිතා හොන්ති. කථං – මානො නාමායං සීලහෙදනො, තස්මා “මානං පභායා”ති ඉමිනා අධිසීලසික්ඛා කථිතා හොති. “සුසමාහිතත්තො”ති ඉමිනා අධිචිත්තසික්ඛා. “සුචෙතසො”ති එත්ථ චිත්තෙන පක්ඛාය දස්සිතා, තස්මා ඉමිනා අධිපක්ඛායසික්ඛා කථිතා. අධිසීලඤ්ච නාම සීලෙ සති හොති, අධිචිත්තං චිත්තෙ සති, අධිපක්ඛාය පක්ඛාය සති. තස්මා සීලං නාම පක්ඛ්වපි දසපි සීලානි, පාතිමොක්ඛසංවරො අධිසීලං නාමානි වෙදිතබ්බං. අට්ඨ සමාපත්තියො චිත්තං, විපස්සනාපාදකජ්ඣානං අධිචිත්තං. කම්මස්සකතඤ්ඤාණං පක්ඛාය, විපස්සනා අධිපක්ඛාය. අනුප්පන්නෙහි හි බුද්ධුප්පාදෙ පචත්තතිති පක්ඛ්වසීලං දසසීලං සීලමෙව, පාතිමොක්ඛසංවරසීලං බුද්ධුප්පාදෙයෙව පචත්තතිති අධිසීලං. චිත්තපක්ඛායසුපි එසෙව නයො. අපිච නිබ්බානං පත්ථයන්තෙන සමාදින්නං පක්ඛ්වසීලමපි දසසීලමපි අධිසීලමෙව. සමාපන්නා අට්ඨ සමාපත්තියොපි අධිචිත්තමෙව. සබ්බමපි වා ලොකියසීලං සීලමෙව, ලොකුත්තරං අධිසීලං. චිත්තපක්ඛායසුපි එසෙව නයොති. ඉති ඉමාය ගාථාය සමොධානෙන්වා තිස්සො සික්ඛා සකලසාසනං කථිතං හොතිති.

මානකාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අරක්ඛෙඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

10. දසමෙ සන්තානන්ති සන්තකිලෙසානං, පණ්ඩිතානං වා. “සන්තො හවෙ සබ්භි පචෙදයන්ති (ජා. 2.21.413), දුරෙ සන්තො පකාසන්ති”තිආදිසු (ධ. ප. 304) හි පණ්ඩිතාපි සන්තොති වුත්තා. බ්‍රහ්මචාරිනන්ති සෙට්ඨචාරිනං මග්ගබ්‍රහ්මචරියවාසං වසන්තානං. කෙන වණ්ණො පසීදතීති කෙන කාරණෙන ඡව්වණ්ණො පසීදතීති පුච්ඡති. කස්මා පනෙසා එවං පුච්ඡති? එසා කිර වනසණ්ඩවාසිකා භුම්මදෙවතා ආරක්ඛෙඤ්ඤෙ හික්ඛු පච්ඡාහත්තං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙ අරක්ඛං පවිසිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු මූලකම්මට්ඨානං ගහෙන්වා නිසින්තෙ පස්සති. තෙසඤ්ච එවං නිසින්තානං බලවචිත්තෙකග්ගතා උප්පජ්ජති. තතො විසභාගසන්නති වුපසම්මති, සභාගසන්නති ඔක්කමති, චිත්තං පසීදති. චිත්තෙ පසන්තෙ ලොහිතං පසීදති, චිත්තසමුට්ඨානානි උපාදාරූපානි පරිසුද්ධානි හොන්ති, වණ්ඨො පමුත්තතලඵලස්ස විය මුඛස්ස වණ්ණො හොති. තං දිස්වා දෙවතා චිත්තෙසි – “සරිරවණ්ණො නාමායං පණ්ණානි රසසම්පන්නානි හොජනානි සුඛසම්පස්සානි නිවාසනපාපුරණසයනානි උතුසුඛෙ තෙභුමිකාදිහෙදෙ ව

පාසාදේ මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි ව ලහන්තානං පසිද්ධි, ඉමෙ පන භික්ඛු පිණ්ඩාය වරින්වා මිස්සකහත්තං භුඤ්ජන්ති, විරළමඤ්චකෙ වා ඵලකෙ වා සිලාය වා සයනානි කප්පෙන්ති, රුක්ඛමුලාදීසු වා අබ්භොකාසෙ වා වසන්ති, කෙන නු බො කාරණෙන ඵනෙසං වණ්ණො පසිද්ධි” ති. තස්මා පුච්ඡි.

අට්ඨස්සා භගවා කාරණං කට්ඨන්තො දුතියං ගාථං ආහ. තත්ථ අතීතන්ති අතීතෙ අසුකො නාම රාජා ධම්මිකො අහොසි, සො අම්භාකං පණිතෙ පච්චයෙ අදාසි. ආවරිසුපජ්ඣායා ලාභිනො අහෙසුං. අට් මයං ඵවරුපානි භොජනානි භුඤ්ජිමිහා, විවරානි පාරුපිමිහානි ඵවං ඵකච්චෙ පච්චයබාහුල්ලිකා විය ඉමෙ භික්ඛු අතීතං නානුසොවන්ති. නප්පජ්ජපන්ති නාගතන්ති අනාගතෙ ධම්මිකො රාජා භවිස්සති, ඒතා ජනපදා භවිස්සන්ති, බහුනි සප්පිනවනිතාදීනි උප්පජ්ජිස්සන්ති, “බාදට් භුඤ්ජට්” ති තත්ථ තත්ථ වත්තාරො භවිස්සන්ති, තදා මයං ඵවරුපානි භොජනානි භුඤ්ජිස්සාම, විවරානි පාරුපිස්සාමානි ඵවං අනාගතං න පත්ථෙත්ති. පච්චුජ්ජන්තොනානි යෙන කෙනචි තඨබ්බෙණ ලද්ධෙන යාපෙන්ති. තෙනානි තෙන තිව්ධෙනාපි කාරණෙන.

ඵවං වණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව වණ්ණස්ස විනාසං දස්සෙන්තො අනන්තරං ගාථමාහ. තත්ථ අනාගතප්පජ්ජපායානි අනාගතස්ස පත්ථනාය. ඵතෙනානි ඵතෙන කාරණද්වයෙන. නළොව හරිතො ලුතොති යථා හරිතො නළො ලායිත්වා උණ්භපාසාණෙ පක්ඛිත්තො සුස්සති, ඵවං සුස්සන්තිති.

අරඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා. නළවග්ගො පඨමො.

2. නන්දනවග්ගො

1. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

11. නන්දනවග්ගස්ස පඨමෙ තත්තානි තස්මිං ආරාමෙ. බොති බාඤ්ජනසිලිට්ඨතාවසෙන නිපාතමත්තං. භික්ඛු ආමන්තෙසීති පරිසපෙට්ඨකෙ භික්ඛු ජානාපෙසි. භික්ඛවොති තෙසං ආමන්තනාකාරදීපනං. හදන්තෙති පතිවචනදානං. තෙ භික්ඛුනි යෙ තත්ථ සම්මුඛිභූතා ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛු. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති භගවතො චචනං පතිඅස්සොසුං, අභිමුඛා හුත්වා සුණ්ණං සම්පට්චිණ්ණුති අත්ථො. ඵතදවොචානි ඵතං ඉදානි වත්තබ්බං “භූතපුබ්බ”න්තිආදිචචනං අවොච. තත්ථ තාවතිංසකායිකානි තාවතිංසකායෙ නිබ්බත්තා. තාවතිංසකායො නාම දුතියදෙවලොකො චූචිචති. මසෙන මාණවෙන සද්ධිං මචලගාමෙ කාලං කත්වා තත්ථ උප්පන්නෙ තෙත්තිංස දෙවපුත්තෙ උපාදාය කිර තස්ස දෙවලොකස්ස අයං පණ්ණත්ති ජාතානි වදන්ති. යස්මා පන සෙසවක්කවාලෙසුපි ඡ කාමාවචරදෙවලොකා අත්ථි. චුත්තම්පි වෙතං “සහස්සං වාතුමහාරාජිකානං සහස්සං තාවතිංසාන”න්ති (අ. නි. 10.29), තස්මා නාමපණ්ණත්තියෙවෙසා තස්ස දෙවලොකස්සානි වෙදිතබ්බා. ඵවඤ්චි නිද්දොසං පදං හොති.

නන්දනෙ වතෙති ඵත්ථ තං වනං පච්චයෙ පච්චයෙ නන්දයති තොසෙතිති නන්දනං. පඤ්චසු හි මරණනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු “සම්පත්තිං පහාය වචිස්සාමා”ති පරිදෙවමානා දෙවතා සක්කො දෙවනම්ත්තො “මා පරිදෙවිත්ථ, අභිජ්ජනධම්මා නාම සඬ්ඛාරා නත්ථි”ති ඔවදිත්වා තත්ථ පවෙසාපෙති. තාසං අඤ්ඤාහි දෙවතාහි බාහාසු ගහෙත්වා පවෙසිනානම්පි තස්ස සම්පත්තිං දිස්වාච මරණසොකො වූපසම්මති, පිතිපාමොජ්ජමෙව උප්පජ්ජති. අට් තස්මිං කීළමානා ඵව උණ්භසන්තත්තො භිමපිණ්ඩො විය විලියන්ති, වාතාපහනදීපසිබා විය විජ්ඣායන්තිති ඵවං යංකිඤ්ච අත්තො පච්චයං නන්දයති තොසෙතියෙවානි නන්දනං, තස්මිං නන්දනෙ. අච්ඡරාසඬ්ඝපරිවුකානි අච්ඡරානි දෙවධිතානං නාමං, තාසං සමුහෙන පරිවුතා.

දිබ්බෙහීති දෙවලොකෙ නිබ්බත්තෙහි. පඤ්චහි කාමගුණෙහිති මනාපියරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බසඬ්ඛාතෙහි පඤ්චහි කාමබන්ධනෙහි කාමකොට්ඨාසෙහි වා . සම්පජිතානි උපෙනා. ඉතරං තස්සෙව වෙච්චනං. පරිවාරයමානානි රමමානා, තෙසු තෙසු වා රූපාදීසු ඉන්ද්‍රියානි සඤ්චාරයමානා. තායං වෙලායන්ති තස්මිං පරිවාරණකාලෙ. සො පනස්ස දෙවපුත්තස්ස අධුනා අභිනිබ්බත්තකාලො වෙදිතබ්බො. තස්ස හි පටිසන්ධික්ඛණෙයෙව රත්තසුචණ්ණක්ඛන්ධො විය විරොචයමානො තිගාවුත්තප්පමාණො අත්තභාවො නිබ්බත්ති. සො දිබ්බවත්ථනිවත්ථො දිබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතො දිබ්බමාලාවිලෙපනධරො දිබ්බෙහි වන්දනවුණ්ණෙහි සමං විකිරියමානො දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි ඔවුතො නිවුතො පරියොනද්ධො ලොභානිභූතො හුත්වා ලොභනිස්සරණං නිබ්බානං අපස්සන්තො ආසහිං වාචං භාසන්තො විය මහාසද්දෙන “න තෙ සුඛං පජානන්ති”ති ඉමං ගාථං ගායමානො නන්දනවතෙ විචරි. තෙන චුත්තං – “තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අභාසී”ති.

යෙ න පස්සන්ති නන්දනන්ති යෙ තත්ත පඤ්චකාමගුණානුභවනවසෙන නන්දනවනං න පස්සන්ති. තරදෙවනන්ති දෙවනරානං, දෙවපුරිසානන්ති අත්ථො. තිදසානන්ති තික්ඛන්තුං දසන්තං. යසස්සිනන්ති පරිවාරසඬ්ඛාතෙන යසෙන සම්පන්නානං.

අඤ්ඤතරා දෙවතානි ඵකා අරියසාවිකා දෙවතා. පච්චභාසීති “අයං බාලදෙවතා ඉමං සම්පත්තිං නිව්චං අචලං මඤ්ඤති, නාස්සා ඡෙදනභෙදනවිද්ධංසනධම්මතං ජානාති”ති අධිජ්ජායං විච්චට්ඨොත්වා දස්සෙන්ති “න ත්ථං බාලෙ”ති

ඉමාය ගාථාය පතිඅභාසි. යථා අරහතං වචොති යථා අරහන්තානං වචනං, තථා ත්වං න ජානාසීති. එවං තස්සා අධිප්පායං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි අරහන්තානං වචනං දස්සෙන්නී අනිච්චාතිආදිමාහ. තත්ථ අනිච්චා වත සඬබ්බාරාති සබ්බෙ තෙභුමසසඬබ්බාරා හුත්වා අභාවත්ථෙන අනිච්චා. උප්පාදවයධම්මිනොති උප්පාදවයසභාවා. උප්පජ්ජිත්වා නිරුප්පකුන්තීති ඉදං පුරිමස්සෙව වෙවචනං. යස්මා වා උප්පජ්ජිත්වා නිරුප්පකුන්තී, තස්මා උප්පාදවයධම්මිනොති. උප්පාදවයග්ගහණෙන වෙන්ථ තදනන්තරා වෙමජ්ඣධිට්ඨානං ගතිතමෙව හොති. තෙසං වූපසමො සුඛොති තෙසං සඬබ්බාරානං වූපසමසඬබ්බාතං නිබ්බානමෙව සුඛං. ඉදං අරහතං වචොති.

නන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ නන්දනීති තුස්සති අත්තමනො හොති. පුත්තිමාති බහුපුත්තො. තස්ස හි එකච්චෙ පුත්තා කසිකම්මං කත්වා ධක්ඛ්ඤස්ස කොට්ඨෙ පුරෙන්නි, එකච්චෙ වණ්ඨජ්ජං කත්වා හිරක්ඛ්ඤසුචණ්ණං ආහරන්ති, එකච්චෙ රාජානං උපට්ඨන්තිවා යානවාහනගාමනිගමාදීනි ලභන්ති. අප් තෙසං ආනුභවසඬබ්බාතං සිරිං අනුභවමානා මාතා වා පිතා වා නන්දති. ඡණ්දිවසාදිසු වා මණ්ඩිතපසාධිතෙ පුත්තෙ සම්පත්තිං අනුභවමානෙ දිස්වා නන්දති, “නන්දති පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති ආහ. ගොහි තට්ඨොති යථා පුත්තිමා පුත්තෙහි, තථා ගොසාමිකොපි සම්පන්නං ගොමණ්ඩලං දිස්වා ගාවො නිස්සාය ගොරසසම්පත්තිං අනුභවමානො ගොහි නන්දති. උපධි හි නරස්ස නන්දනාති, එත්ථ උපධිති වත්තාරො උපධි – කාමුපධි, ඛන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසඬබ්බාරුපධිති. කාමාපි හි “යං පඤ්ච කාමගුණෙ පට්ඨිව උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති (ම. නි. 1.166) එවං චුත්තස්ස සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො “උපධියති එත්ථ සුඛ”න්ති ඉමිනා වචනත්ථෙන උපධිති වූවති. ඛන්ධාපි ඛන්ධමූලකස්ස දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, අභිසඬබ්බාරාපි භවදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතොති. ඉධ පන කාමුපධි අධිප්පෙනො. පඤ්ච හි කාමගුණා තෙභුමිකාදිපාසාද-උළාරසයන-වත්ථාලඬිකාර-නාටකපරිවාරාදිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා පිතිසොමනස්සං උපසංහරමානා නරං නන්දයන්ති. තස්මා යථා පුත්තා ව ගාවො ව, එවං ඉමෙපි උපධි හි නරස්ස නන්දනාති වෙදිතබ්බා. න හි සො නන්දති යො නිරුපධිති යො කාමගුණසම්පත්තිරහිතො දලිද්දො දුල්ලභසාසවිජාදනො , න හි සො නන්දති. එවරුපො මනුස්සපෙනො ව මනුස්සනෙරයිකො ව කිං නන්දිස්සති භගවාති ආහ.

ඉදං සුත්වා සත්ථා විත්තෙසි – “අයං දෙවතා සොකචත්ථුමෙව නන්දවත්ථුං කරොති, සොකචත්ථුභාවමස්සා දිපෙස්සාමි”ති එලෙන එලං පාතෙන්නො විය තායෙව උපමාය තස්සා වාදං භින්දන්තො තමෙව ගාථං පරිවත්තෙත්වා සොචතීති ආහ. තත්ථ සොචති පුත්තෙහිති විදෙසගමනාදිවසෙන පුත්තෙසු නට්ඨෙසුපි තස්සන්තෙසුපි ඉදානි තස්සිස්සන්තීති නාසසඬිකීපි සොචති, තථා මනෙසුපි මරන්තෙසුපි වොරෙහි රාජපුරිසෙහි ගතිතෙසු වා පච්චන්තීකානං හත්ථං උපගතෙසු වා මරණසඬිකීපි හුත්වා සොචති. රුක්ඛපබ්බතාදීහි පතිත්වා හත්ථපාදාදීනං හෙදවසෙන භින්තෙසුපි හිප්පන්තෙසුපි හෙදසඬිකීපි හුත්වා සොචති. යථා ව පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොසාමිකොපි තට්ඨ නවභාකාරෙහි ගොහි සොචති. උපධි හි නරස්ස සොචනාති යථා ව පුත්තගාවො, එවං පඤ්ච කාමගුණොපධිපි –

“තස්ස වෙ කාමයානස්ස, ඡන්දජාතස්ස ඡන්තුනො;
තෙ කාමා පරිභායන්ති, සල්ලවිද්ධොව රුප්පති”ති. (සු. නි. 773) –

චුත්තනායෙන නරං සොචන්ති. තස්මා නරස්ස සොචනා සොකචත්ථුකමෙවාති වෙදිතබ්බා. න හි සො සොචති, යො නිරුපධිති යස්ස පන වතුබ්බිධාපෙනෙ උපධියො නත්ථි, සො නිරුපධි මහාඛිණ්ණසවො කිං සොචස්සති, න සොචති දෙවතෙති.

නන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නත්ථිපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ නත්ථි පුත්තසමං පෙමන්ති විරුපෙපි හි අත්තනො පුත්තකෙ සුවණ්ණබ්බිකං විය මඤ්ඤන්ති, මාලාගුලෙ විය සීසාදිසු කත්වා පරිහරමානා තෙහි ඔහදිතාපි ඔමුත්තිකාපි ගන්ධවිලෙපනපතිතා විය සොමනස්සං ආපජ්ජන්ති. තෙනාහ – “නත්ථි පුත්තසමං පෙම”න්ති . පුත්තපෙමසමං පෙමං නාම නත්ථිති චුත්තං හොති. ගොසමිතං ධනන්ති ගොහි සමං ගොධනසමං ගොධනසදිසං අඤ්ඤං ධනං නාම නත්ථි හගවාති ආහ. සූරියසමා ආභාති සූරියාභාය සමා අඤ්ඤා ආභා නාම නත්ථිති දස්සෙති. සමුද්දපරමාති යෙ කෙච් අඤ්ඤෙ සරා නාම, සබ්බෙ තෙ සමුද්දපරමා, සමුද්දො තෙසං උත්තමො, සමුද්දසදිසං අඤ්ඤං උදකනිධානං නාම නත්ථි, හගවාති.

යස්මා පන අත්තපෙමෙන සමං පෙමං නාම නත්ථි. මාතාපිතාදයො හි ඡඩ්ඛෙත්වාපි පුත්තධිතාදයො ව අපොසෙත්වාපි සත්තා අත්තානමෙව පොසෙන්නි. ධක්ඛ්ඤෙන ව සමං ධනං නාම නත්ථි. (යදා හි සත්තා දුබ්භික්ඛා හොන්ති), තථාරුපෙ හි කාලෙ හිරක්ඛ්ඤසුචණ්ණාදීනි ගොමහිංසාදීනිපි ධක්ඛ්ඤග්ගහණත්ථං ධක්ඛ්ඤසාමිකානමෙව

සන්නිකං ගහෙත්වා ගව්‍යන්ති. පඤ්ඤාය ව සමා ආහා නාම නත්ථි. සුරියාදයො හි එකදෙසංයෙව ඔහාසන්නි,
පච්චුප්පන්නමෙව ව තමං විනොදෙන්ති. පඤ්ඤා පන දසසහස්සිමිපි ලොකධාතුං එකප්පජ්ජොතං කාතුං සක්කොති,
අතිතංසාදිපට්ඨිජාදකඤ්ච තමං විධමති. මෙසවුට්ඨියා ව සමො සරො නාම නත්ථි. නදිවාපි හොතු තලාකාදීනි වා,
වුට්ඨිසමො සරො නාම නත්ථි. මෙසවුට්ඨියා හි පච්ඡින්නාය මහාසමුද්දො අභිගුලිපබ්බතෙමනමත්තමිපි උදකං න
හොති, වුට්ඨියා පන පවත්තමානාය යාව ආහස්සරහවනාපි එකොදකං හොති. තස්මා හගවා දෙවනාය පටිගාථං
වදන්තො නත්ථි අත්තසමං පෙමන්තිආදිමාහාති.

නත්ථිපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. ඛත්තියසුත්තවණ්ණනා

14. වතුත්ථෙ ඛත්තියො ද්විපදන්ති ද්විපදානං රාජා සෙට්ඨො. කොමාරිති කුමාරිකාලෙ ගහිතා. අයං
සෙසහරියානං සෙට්ඨාති වදන්ති. පුබ්බජොති පයමං ජාතො කාණො වාපි හොතු කුණ්ආදීනං වා අඤ්ඤතරො, යො පයමං
ජාතො, අයමෙව පුත්තො ඉමිස්සා දෙවනාය වාදෙ සෙට්ඨො නාම හොති. යස්මා පන ද්විපදාදීනං බුද්ධාදයො සෙට්ඨා,
තස්මා හගවා පටිගාථං ආහ. තත්ථ කිඤ්චාපි හගවා සබ්බෙසංයෙව අපදාදිහෙදානං සත්තානං සෙට්ඨො,
උප්පජ්ජමානො පනෙස සබ්බසත්තසෙට්ඨො ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති, තස්මා සම්බුද්ධො ද්විපදං සෙට්ඨොති ආහ.
ද්විපදෙසු උප්පන්නස්ස වස්ස සබ්බසත්තසෙට්ඨභාවො අප්පට්ඨතොව හොති. ආජානියොති හත්ථි වා හොතු අස්සාදීසු
අඤ්ඤතරො වා, යො කාරණං ජානාති, අයං ආජානියොව වතුප්පදානං සෙට්ඨොති අත්ථො. කුටකණ්ණරඤ්ඤො
ගුලවණ්ණඅස්සො විය. රාජා කිර පාචිනද්වාරොන නික්ඛමිත්වා වෙතියපබ්බතං ගමිස්සාමිති කලම්භනදීතිරං
සම්පත්තො, අස්සො තිරෙ යත්වා උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, රාජා අස්සාවරියං ආමන්තෙත්වා, “අහො වත තයා
අස්සො සික්ඛාපිතො උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති ආහ. ආවරියො “සුසික්ඛාපිතො දෙව අස්සො, එතස්ස හි චිත්තං –
‘සවාහං උදකං ඔතරිස්සාමි, වාලං තෙමිස්සති, වාලෙ තින්තෙ රඤ්ඤො අභිගෙ උදකං පාතෙය්‍යා’ති, එවං තුමිහාකං
සරිරෙ උදකපාතනභයෙන න ඔතරති, වාලං ගණ්භාපෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසි. අස්සො වෙගෙන ඔතරිත්වා
පාරං ගතො. සුස්සුසාති සුස්සුසමානා. කුමාරිකාලෙ වා ගහිතා හොතු පච්ඡා වා, සුරුපා වා විරුපා වා, යා සාමිකං
සුස්සුසති පරිවරති තොසෙති, සා හරියානං සෙට්ඨා. අස්සවොති ආසුණමානො. ජෙට්ඨො වා හි හොතු කනිට්ඨො වා,
යො මානාපිතුනං වචනං සුණාති, සම්පට්ඨිජති, ඔවාදපට්ඨකරො හොති, අයං පුත්තානං සෙට්ඨො, අඤ්ඤෙහි
සන්ධිවිජෙදකාදිවොරෙහි පුත්තෙහි කො අත්ථො දෙවතෙති.

ඛත්තියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සණමානසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ ඨිතෙ මජ්ඣන්තිකෙති ඨිතමජ්ඣන්තිකෙ. සන්නිසිවෙසුති යථා එසුකට්ඨානං උපගන්ත්වා
සන්නිසින්තෙසු විස්සමමානෙසු. ඨිතමජ්ඣන්තිකකාලො නාමෙස සබ්බසත්තානං ඉරියාපට්ඨබ්බලාකාලො. ඉධ පන
පක්ඛිනංයෙව වසෙන දස්සිතො. සණතෙවාති සණති විය මහාවිරවං විය මුච්චති. සණමානමෙව චෙත්ථ
“සණතෙවා”ති චුත්තං. තප්පට්ඨාගං නාමෙතං. නිදාසසමයස්මිඤ්ඤි ඨිතමජ්ඣන්තිකකාලෙ වතුප්පදගණෙසු වෙව
පක්ඛිගණෙසු ව සන්නිසින්තෙසු වාතපුරිතානං සුසිරරුක්ඛානඤ්චෙව ඡිද්දෙවෙණුපබ්බතඤ්ච ඛන්ධෙන ඛන්ධං සාබාය
සාබං සධිසට්ඨයන්නානං පාදපානඤ්ච අරඤ්ඤමජ්ඣෙ මහාසද්දො උප්පජ්ජති. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. තං භයං
පට්ඨාති මන්ති තං එවරුපෙ කාලෙ මහාඅරඤ්ඤස්ස සණමානං මය්හං භයං හුත්වා උපට්ඨාති. දන්ධපඤ්ඤා කිරෙසා
දෙවතා තස්මිං බණ්ණ අත්තනො නිසජ්ජපාසුකං කථාපාසුකං දුතියකං අලහන්ති එවමාහ. යස්මා පන තාදිසෙ කාලෙ
පිණ්ඩපාතපට්ඨකත්තස්ස විචිත්තෙ අරඤ්ඤායතනෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තස්ස හික්ඛුනො අනප්පකං සුබං
උප්පජ්ජති, යං සන්ධාය චුත්තං –

“සුඤ්ඤාගාරං පට්ඨයස්ස, සන්තචිත්තස්ස හික්ඛුනො;
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති. (ධ. ප. 373) ව,

“පුරතො පච්ඡතො වාපි, අපරො වෙ න විජ්ජති;
අතිව එසු හවති, එකස්ස වසතො වනෙ”ති. (පෙරගා. 537) ව;

තස්මා හගවා දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ සා රතී පට්ඨාති මන්ති යා එවරුපෙ කාලෙ එකකස්ස නිසජ්ජා නාම, සා රතී
මය්හං උපට්ඨාතිති අත්ථො. සෙසං තාදිසමෙවාති.

සණමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නිද්දාතන්දිසුත්තවණ්ණනා

සන්නිකං ආගච්ඡන්ති, ආලයවසෙන හරියං කුලාවකං කත්වා. කුලපවෙණිං සන්නානකට්ඨෙත පුත්තෙ සන්නානකෙ කත්වා, තණ්හං බන්ධනං කත්වා, ගාථාබන්ධනෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ සමොධානෙන්වා හගවන්තං පුච්ඡී, හගවාපිස්සා විස්සජ්ජෙන්තො තඤ්ඤාතිආදිමාහ. තත්ථ තඤ්ඤාති එකංසවචනෙ නිපානො. නත්ථීති පහාය පබ්බජිතත්තා වට්ටස්මී වා පුන මාතුකුච්ඡවාසස්ස දාරහරණස්ස පුත්තනිබ්බන්තියා වා අභාවතො නත්ථී.

දෙවතා “මයා සන්නාහං බන්ධන්වා ගුල්හා පඤ්ඤා පුච්ඡිතා, අයඤ්ච සමණො පුච්ඡිතමත්තෙයෙව විස්සජ්ජෙසි, ජානං නු බො මෙ අප්ඤ්ඤාසයං කට්ඨෙසි, උදාහු අජානං යං වා තං වා මුඛාරුල්හං කට්ඨෙසි”ති වින්තෙන්වා පුන කිත්තාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ කිත්තාහන්ති කිං තෙ අහං. අට්ඨස්සා හගවා ආචික්ඛන්තො මාතරන්තිආදිමාහ. සාහු තෙති ගාථාය අනුමොදන්වා සම්පහංසිත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීනි පූජෙන්වා අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව ගතාති.

කුට්ඨාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සම්ඤ්ඤාත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ තපොදාරාමෙති තපොදස්ස තත්තොදකස්ස රහදස්ස වසෙන එවං ලද්ධනාමෙ ආරාමෙ.

වෙහාරපබ්බතස්ස කිර හෙට්ඨා භූමිමට්ඨකනාගානං පඤ්චයොජනසතිකං නාගභවනං දෙවලොකසද්දිසං මණ්ඩපයෙන තලෙන ආරාමියානෙනෙහි ව සමන්තාගතං. තත්ථ නාගානං කීළනට්ඨානෙ මහාඋදකරහදො, තතො තපොදා නාම නදී සන්දති කුටීරා උණ්හොදකා. කස්මා පනෙසා එදිසා? රාජගහං කිර පරිවාරෙන්වා මහාපෙතලොකො තිට්ඨති, තත්ථ ද්වින්තං මහාලොහකුම්භිනිරයානං අත්තරෙන අයං තපොදා ආගච්ඡති, තස්මා කුටීරා සන්දති. චුත්තම්පි වෙතං —

“යනායං, භික්ඛවෙ, තපොදා සන්දති, සො දහො අච්ඡොදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙතොදකො සුප්පතිත්ථො රමණීයො පහුතමච්ඡකච්ඡපො, වක්කමත්තානි ව පදුමානි පුප්ඵන්ති. අපිවායං, භික්ඛවෙ, තපොදා ද්වින්තං මහානිරයානං අත්තරිකාය ආගච්ඡති, තෙනායං තපොදා කුටීරා සන්දති”ති (පාරා. 231).

ඉමස්ස පන ආරාමස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ තතො මහාඋදකරහදො ජානො, තස්ස වසෙනායං විහාරො “තපොදාරාමො”ති වුච්චති.

සම්ඤ්ඤාති තස්ස කිර පෙරස්ස අත්තභාවො සම්ඤ්ඤා අභිරුපො පාසාදිකො, තස්මා “සම්ඤ්ඤා”ත්වෙව සඬබං ගතො. ගත්තානි පරිසිඤ්චිතුන්ති පධානිකත්ථෙරො එස, බලවපච්චුසෙ උට්ඨායාසනා සරිරං උතුං ගාභාපෙන්වා බහි සට්ඨිහත්ථමත්තෙ මහාවඬිකමෙ අපරාපරං වඬිකමිත්වා “සෙදගහිතෙහි ගත්තෙහි පරිභුඤ්ජමානං සෙනාසනං කිලිස්සති”ති මඤ්ඤමානො ගත්තානි පරිසිඤ්චනත්ථං සරිරොධවනත්ථං උපසඬකමී. එකච්චරො අට්ඨාසීති නිවාසනං නිවාසෙන්වා කායබන්ධනං බන්ධන්වා විවරං හත්ථෙත ගහෙන්වා අට්ඨාසී.

ගත්තානි පුබ්බාපයමානොති ගත්තානි පුබ්බසද්දියානි වොදකානි කුරුමානො. අල්ලසරිරෙ පාරුතං හි විවරං කිලිස්සති දුග්ගන්ධං හොති, න වෙතං වත්තං. ථෙරො පන වත්තසම්පන්නො, තස්මා වත්තෙ යීතොව න්භායිත්වා පච්චුත්තරිත්වා අට්ඨාසී. තත්ථ ඉදං න්භානවත්තං — උදකතිත්ථං ගන්ත්වා යත්ථ කත්ථවි විවරානි නික්ඛිපිත්වා වෙගෙන යීතකෙනෙව න ඔතරිතබ්බං, සබ්බදිසා පන ඔලොකෙන්වා විචිත්තභාවං ඤත්වා බාණ්ණගුම්බලනාදීනි වචන්ථපෙන්වා තික්ඛන්තුං උක්කාසිත්වා අවකුප්ප යීතෙන උත්තරාසඬගච්චරං අපනෙන්වා පසාරෙතබ්බං, කායබන්ධනං මොවෙන්වා විවරපිට්ඨෙයෙව ය්පෙතබ්බං. සවෙ උදකසාටිකා නත්ථී, උදකන්තෙ උක්කුටිකං නිසීදිත්වා නිවාසනං මොවෙන්වා සවෙ සින්නට්ඨානං අත්ථී, පසාරෙතබ්බං. නො වෙ අත්ථී, සංහරිත්වා ය්පෙතබ්බං. උදකං ඔතරන්තෙන සණ්ඨං නාහිප්පමාණමත්තං ඔතරිත්වා විචිං අනුට්ඨාපෙන්තෙන සද්දං අකරොන්තෙන නිවත්තිත්වා ආගතදිසාහිමුඛෙන නිමුප්පිතබ්බං, එවං විවරං රක්ඛිතං හොති. උම්මුප්පන්තෙනපි සද්දං අකරොන්තෙන සණ්ඨං උම්මුප්පිත්වා න්භානපරියොසානෙ උදකන්තෙ උක්කුටිකෙන නිසීදිත්වා නිවාසනං පරික්ඛිපිත්වා උට්ඨාය සුපරිමණ්ඩලං නිවාසෙන්වා කායබන්ධනං බන්ධන්වා විවරං අපාරුපිත්වා යාතබ්බන්ති.

ථෙරොපි තථා න්භායිත්වා පච්චුත්තරිත්වා විගච්ඡමානඋදකං කායං ඔලොකයමානො අට්ඨාසී. තස්ස පකතියාපි පාසාදිකස්ස පච්චුසසමයෙ සම්මා පරිණතාභාරස්ස උණ්හොදකෙන න්භාතස්ස අතිවිය මුඛවණ්ණො විරොචී, බන්ධනා පචුත්තතාලඵලං විය පහාසම්පන්නො පුණ්ණවන්දො විය තඬබණ්ණවිකසිතපදුමං විය මුඛං සස්සිරිකං අහොසී, සරිරවණ්ණොපි විප්පසීදි. තස්මිං සමයෙ වනසණ්ඨෙ අධිවත්ථා භූමිමදෙවතා පාසාදිකං භික්ඛුං ඔලොකයමානා සමනං නිග්ගහෙතුං අසක්කොන්ති කාමපරිලාභාහිභූතා හුන්වා, “ථෙරං පලොභෙස්සාමී”ති අත්තභාවං උළාරෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකරිත්වා සහස්සවට්ටිපදීපං පජ්ජලමානා විය වන්දං උට්ඨාපයමානා විය සකලාරාමං එකොභාසං කත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා අවන්දිත්වා වෙහාසෙ යීතා ගාථං අභාසී. තෙන චුත්තං — “අථ බො අඤ්ඤතරො දෙවතා...පෙ.... අප්ඤ්ඤාසී”ති.

අභුන්වාති පඤ්ච කාමගුණෙ අපරිභුඤ්ජිත්වා. භික්ඛසීති පිණ්ඩාය වරසී. මා තං කාලො උපච්චගාති එත්ථ කාලො නාම පඤ්චකාමගුණපටිසෙවනක්ඛමො දහරයොබ්බතකාලො. ජරාපීණ්ණෙන හි ඔහග්ගෙන දණ්ඩපරායණෙන

පවෙධමානෙන කාසසාසාහිභුතෙන න සක්කා කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං. ඉති ඉමං කාලං සන්ධාය දෙවතා “මා නං කාලො උපච්චගා”ති ආහ. තත්ථ මා උපච්චගාති මා අතික්කමි.

කාලං වොහං න ජානාමිති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. කාලං න ජානාමිති මරණකාලං සන්ධාය වදති. සත්තානඤ්ඞි –

“ජීවිතං ඛ්‍යාධි කාලො ව, දෙහනික්ඛෙපනං ගති;
පඤ්චෙතෙ ජීවලොකස්මිං, අනිමිත්තා න නායරෙ”.

තත්ථ ජීවිතං තාව “එත්තකමෙව, න ඉතො පර”න්ති වචත්ථානාභාවතො අනිමිත්තං. කලලකාලෙපි හි සත්තා මරන්ති, අබ්බුද-පෙසි-සන-අඬ්ඬමාස-එකමාස-ද්වෙමාස-තෙමාස-වතුමාසපඤ්චමාස...පෙ.... දසමාසකාලෙපි, කුච්ඡිතො නික්ඛන්තසමයෙපි, තතො පරං වස්සසතස්ස අන්තොපි ඛිනිපි මරන්තියෙව. ඛ්‍යාධිපි “ඉමිනාව ඛ්‍යාධිතා සත්තා මරන්ති, න අඤ්ඤානා”ති වචත්ථානාභාවතො අනිමිත්තො. වක්ඛුරොගෙනපි හි සත්තා මරන්ති සොතරොගාදිනං අඤ්ඤාතරෙනපි. කාලොපි, “ඉමස්මිං යෙව කාලෙ මරිතබ්බං, න අඤ්ඤස්මි”න්ති එවං වචත්ථානාභාවතො අනිමිත්තො. පුබ්බණ්ණෙහි හි සත්තා මරන්ති මජ්ඣන්තිකාදිනං අඤ්ඤාතරස්මිමිපි. දෙහනික්ඛෙපනමිපි, “ඉධෙව මීයමානානං දෙහෙන පතිතබ්බං, න අඤ්ඤත්ථා”ති එවං වචත්ථානාභාවතො අනිමිත්තං. අන්තොගාමෙ ජාතානඤ්ඞි ඛිනිගාමෙපි අත්තභාවො පතති, ඛිනිගාමෙපි ජාතානං අන්තොගාමෙපි. තථා ථලජානං ජලෙ, ජලජානං ථලෙති අනෙකප්පකාරතො විත්ථාරෙතබ්බං. ගතිපි, “ඉතො වුතෙන ඉධ නිබ්බන්තිතබ්බ”න්ති එවං වචත්ථානාභාවතො අනිමිත්තා. දෙවලොකතො හි වුතා මනුස්සෙසුපි නිබ්බන්තිතන්ති, මනුස්සලොකතො වුතා දෙවලොකාදිනං යත්ථ කත්ථවි නිබ්බන්තිතන්ති එවං යන්තෙ යුත්තගොණො විය ගතිපඤ්චකෙ ලොකො සම්පරිවත්තති. තස්සෙවං සම්පරිවත්තතො “ඉමස්මිං නාම කාලෙ මරණං භවිස්සති”ති ඉමං මරණස්ස කාලං වොහං න ජානාමි.

ජන්තො කාලො න දිස්සතීති අයං කාලො මය්හං පටිච්ඡන්තො අවිභුතො න පඤ්ඤායති. තස්මාති යස්මා අයං කාලො පටිච්ඡන්තො න පඤ්ඤායති, තස්මා පඤ්ච කාමගුණෙ අභුත්වා භික්ඛාමි. මා මං කාලො උපච්චගාති එත්ථ සමණධම්මකරණකාලං සන්ධාය “කාලො”ති ආහ. අයඤ්ඞි සමණධම්මො නාම පච්ඡිමෙ කාලෙ තිස්සො වයොසිමා අතික්කන්තෙන ඔභග්ගෙන දණ්ඩපරායණෙන පවෙධමානෙන කාසසාසාහිභුතෙන න සක්කා කාතුං. තදා හි න සක්කා හොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතං බුද්ධවචනං වා ගණ්ඨිතුං, ධුතඬ්ඨං වා පරිභුඤ්ජිතුං, අරඤ්ඤවාසං වා වසිතුං, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපත්තිං වා සමාපජ්ජිතුං, පදභාණ-සරභඤ්ඤධම්මකථා-අනුමොදනාදිනි වා කාතුං, තරුණයොබ්බතකාලෙ පනෙනං සබ්බං සක්කා කාතුන්ති අයං සමණධම්මකරණස්ස කාලො මා මං උපච්චගා, යාව මං නාතික්කමති, තාව කාමෙ අභුත්වා සමණධම්මං කරොමිති ආහ.

පථවියං පතිට්ඨන්තිවාති සා කිර දෙවතා – “අයං භික්ඛු සමණධම්මකරණස්ස කාලං නාම කට්ඨති, අකාලං නාම කට්ඨති, සහෙතුකං කට්ඨති සානිසංස”න්ති එත්තාවතාව ථෙරෙ ලජ්ජං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මහාබ්‍රහ්මං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ව නං මඤ්ඤමානා ගාරවජානා ආකාසා ඔරුය්හ පථවියං අට්ඨාසි, තං සන්ධායෙන වුත්තං. කිඤ්චාපි පථවියං ධීතා, යෙන පනත්ථෙන ආගතා, පුනපි තමෙව ගහෙන්වා දහරො ත්වන්තිආදිමාහ. තත්ථ සුසුති තරුණො. කාලකෙසොති සුට්ඨ කාලකෙසො. භද්‍රෙනාති භද්දකෙන. එකච්චො හි දහරොපි සමානො කාණො වා හොති කුණ්ආදිනං වා අඤ්ඤාතරො, සො භද්‍රෙන යොබ්බතෙන සමන්තාගතො නාම න හොති. යො පන අභිරුපො හොති දස්සනියො පාසාදිකො සබ්බසම්පත්තිසම්පන්නො, යං යදෙව අලඬ්ඬකාරපරිහාරං ඉච්ඡති, තෙන තෙන අලඬ්ඬකතො දෙවපුත්තො විය වරති, අයං භද්‍රෙන යොබ්බතෙන සමන්තාගතො නාම හොති. ථෙරො ව උත්තමරුපසම්පන්නො, තෙන නං එවමාහ.

අනික්කිළිතාවි කාමෙසුති කාමෙසු අකිළිතකිලො අභුත්තාවි, අකතකාමකිලොති අත්ථො. මා සන්දිට්ඨිකං භික්ඛාති යෙභුයොන හි තා අදිට්ඨසච්චා අවිතරාගා අපරිවත්තවිදුනියො දෙවතා භික්ඛු දසපි වස්සානි විසතිමිපි...පෙ.... සට්ඨිමිපි වස්සානි පරිසුද්ධං අඛණ්ඩං බ්‍රහ්මචරියං වරමානෙ දිස්වා – “ඉමෙ භික්ඛු මානුසකෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පභාය දිබ්බෙ කාමෙ පත්ථයන්තා සමණධම්මං කරොන්ති”ති සඤ්ඤං උප්පාදෙන්ති, අයමිපි තත්ථෙව උප්පාදෙසි. තස්මා මානුසකෙ කාමෙ සන්දිට්ඨිකෙ, දිබ්බෙ ව කාලිකෙ කත්වා එවමාහ.

න ඛො අහං, ආවුසොති, ආවුසො, අහං සන්දිට්ඨිකෙ කාමෙ භික්ඛා කාලිකෙ කාමෙ න අනුධාවාමි න පත්ථෙමි න පිහෙමි. කලිකඤ්ච ඛො අහං, ආවුසොති අහං ඛො, ආවුසො, කාලිකං කාමං භික්ඛා සන්දිට්ඨිකං ලොකුත්තරධම්මං අනුධාවාමි. ඉති ථෙරො විත්තානන්තරං අලද්ධබ්බතාය දිබ්බෙපි මානුසකෙපි පඤ්ච කාමගුණෙ කාලිකාති අකාසි, විත්තානන්තරං ලද්ධබ්බතාය ලොකුත්තරධම්මං සන්දිට්ඨිකන්ති. පඤ්චකාමගුණෙසු සමොභිතෙසුපි සම්පන්නකාමස්සාපි කාමිනො විත්තානන්තරං ඉච්ඡිතිච්ඡිතාරම්මණානුභවනං න සම්පජ්ජති. වක්ඛුද්වාරෙ ඉට්ඨාරම්මණං අනුභවිතුකාමෙන හි විත්තකාරපොත්ථකාරරුපකාරාදයො පක්කොසාපෙත්වා, “ඉදං නාම සජ්ජෙථා”ති විත්තබ්බං හොති. එත්ථන්තරෙ අනෙකකොට්ඨසතසහස්සානි විත්තානි උප්පජ්ජන්ති නිරුප්පකන්ති. අථ පච්ඡා තං

ආරම්භය සම්පාදනයකි. සෙසුද්වාරයෙහි එසෙව නයො. සොනාපත්තිමග්ගානන්තරං පන සොනාපත්තිඵලමෙව උප්පජ්ජති, අන්තරා අඤ්ඤාස්ස විත්තස්ස වාරො නත්ථි. සෙසුඵලෙසුපි එසෙව නයොති.

සො තමෙවත්ථං ගහෙත්වා කාලිකා හි, ආවුසොතිආදිමාහ. තත්ථ කාලිකාති වුත්තනයෙන සමොභිතසම්පත්තිනාපි කාලන්තරෙ පත්තබ්බො. බහුදුක්ඛාති පඤ්ච කාමගුණෙ නිස්සාය පත්තබ්බදුක්ඛස්ස බහුතාය බහුදුක්ඛො. තංවත්ථුකස්සෙව උපායාසස්ස බහුතාය බහුපායාසො. ආදීනවො එත්ථ භියොයාති පඤ්ච කාමගුණෙ නිස්සාය උද්ධබ්බසුඛතො ආදීනවො භියොයා, දුක්ඛමෙව බහුතරන්ති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකො අයං ධම්මොති අයං ලොකුත්තරධම්මො යෙන යෙන අධිගතො හොති, තෙන තෙන පරසද්ධාය ගන්තබ්බතං හිත්වා පච්චිකේඛණඤාණෙන සයං දුට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨිකො. අත්තනො ඵලදානං සන්ධාය නාස්ස කාලොති අකාලො, අකාලොයෙව අකාලිකො. යො එත්ථ අරියමග්ගධම්මො, සො අත්තනො පවත්තිසමනන්තරමෙව ඵලං දෙතිති අත්ථො. “එහි පස්ස ඉමං ධම්මං”න්ති එවං පවත්තං එහිපස්සවිධිං අරහතිති එහිපස්සිකො. ආදිත්තං වෙලං වා සීසං වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛිත්වාපි භාවනාවසෙන අත්තනො විත්තෙ උපනයං අරහතිති ඔපනෙයයිකො. සබ්බෙහි උග්ගිකඤ්ඤාආදිහි විඤ්ඤාහි “භාවිතො මෙ මග්ගො, අධිගතං ඵලං, සවිජ්ඣතො නිරොධො”ති අත්තනි අත්තනි වෙදිතබ්බොති පච්චිකේඛණං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤාහිති. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.146 ආදයො) ධම්මානුස්සතිවණ්ණනායං වුත්තො.

ඉදානි සා දෙවතා අන්ධො විය රූපවිසෙසං ථෙරොන කථිතස්ස අත්ථෙ අජානන්ති කථඤ්ච භික්ඛුතිආදිමාහ. තත්ථ කථඤ්චාතිපදස්ස “කථඤ්ච භික්ඛු කාලිකා කාමා වුත්තා භගවතා, කථං බහුදුක්ඛො, කථං බහුපායාසො”ති? එවං සබ්බපදෙහි සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

නවොති අපරිපුණ්ණපඤ්චවස්සො හි භික්ඛු නවො නාම හොති, පඤ්චවස්සතො පට්ඨාය මජ්ඣිමො, දසවස්සතො පට්ඨාය ථෙරො. අපරො නයො – අපරිපුණ්ණදසවස්සො නවො, දසවස්සතො පට්ඨාය මජ්ඣිමො, විසතිවස්සතො පට්ඨාය ථෙරො. තෙසං අහං නවොති වදති.

නවොපි එකච්චො සත්තට්ඨවස්සකාලෙ පබ්බජිත්වා ද්වාදසතෙරසවස්සානි සාමණෙරභාවෙනෙව අතික්කන්තො චිරපබ්බජිතො හොති, අහං පන අචිරපබ්බජිතොති වදති. ඉමං ධම්මවිනයන්ති ඉමං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච. උභයම්පෙතං සාසනස්සෙව නාමං. ධම්මෙන හෙත්ථ ද්වෙ පිටකානි වුත්තානි, විනයෙන විනයපිටකං, ඉති තිහි පිටකෙහි පකාසිතං පටිපත්තිං අධුනා ආගතොම්හිති වදති.

මහෙසක්ඛාහිති මහාපරිවාරාහි. එකෙකස්ස හි දෙවරඤ්ඤො කොට්ඨසනම්පි කොට්ඨසහස්සම්පි පරිවාරො හොති, තෙ අත්තානං මහන්තෙ යානෙ යපෙත්වා තථාගතං පස්සන්ති. තත්ථ අම්භාදිසානං අප්පෙසක්ඛානං මාතුගාමජාතිකානං කුතො ඔකාසොති දස්සෙති.

මයම්පි ආගච්ඡෙය්‍යාමානි ඉදං සා දෙවතා “සවෙපි චක්කවාලං පුරෙත්වා පරිසා නිසින්තා හොති, මහතියා බුද්ධච්චියා සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං ලහති”ති ඤාත්වා ආහ. පුච්ඡ භික්ඛු, පුච්ඡ භික්ඛුති ථීරකරණවසෙන ආමෙඬිතං කතං.

අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතොති එත්ථ “දෙවො, මනුස්සො, ගහට්ඨො, පබ්බජිතො, සත්තො, පුග්ගලො, තිස්සො, චුස්සො”තිආදීනා නයෙන අක්ඛෙය්‍යතො සබ්බෙසං අක්ඛානානං සබ්බාසං කථානං වත්ථුභුතතො පඤ්චක්ඛන්ධා “අක්ඛෙය්‍යා”ති වුච්චන්ති. “සත්තො නරො පොසො පුග්ගලො ඉත්ථි පුරිසො”ති එවං සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථිහි සඤ්ඤිතො, අක්ඛෙය්‍යස්ථෙව සඤ්ඤිතොති අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතො, පඤ්චසු ඛන්ධෙසු සත්තපුග්ගලාදිසඤ්ඤිතොති අත්ථො. අක්ඛෙය්‍යස්මිං පතිට්ඨිතාති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු අට්ඨහාකාරෙහි පතිට්ඨිතා. රත්තො හි රාගවසෙන පතිට්ඨිතො හොති, දුට්ඨො දොසවසෙන, මුල්ලො මොහවසෙන, පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන, ථාමගතො අනුසයවසෙන, විනිබ්බො මානවසෙන, අතිට්ඨභිගතො විචිකිච්ඡාවසෙන, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨිතො හොති. අක්ඛෙය්‍යං අපරිඤ්ඤායාති පඤ්චක්ඛන්ධෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි අපරිජානිත්වා. යොගමායන්ති මච්චුනොති මච්චුනො යොගං පයොගං පක්ඛෙපං උපක්ඛෙපං උපක්කමං අබ්භන්තරං ආගච්ඡන්ති, මරණවසං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එවම්මාය ගාථාය කාලිකා කාමා කථිතා.

පරිඤ්ඤායාති ඤාතපරිඤ්ඤා, තීරණපරිඤ්ඤා, පභානපරිඤ්ඤාති ඉමාහි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා? පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිජානාති – “අයං රූපක්ඛන්ධො, අයං වෙදනාක්ඛන්ධො, අයං සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, අයං සම්ඛාරක්ඛන්ධො, අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, ඉමානි තෙසං ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානානි”ති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා පඤ්චක්ඛන්ධෙ තීරෙති අතිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචත්තාලියාය ආකාරෙහි. අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පභානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන පඤ්චසු ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගං පජ්ජති. අයං පභානපරිඤ්ඤා.

අක්බාතාරං න මඤ්ඤතීති එවං තිහි පරිඤ්ඤාහි පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිජානිත්වා බිණාසවො හික්ඛු අක්බාතාරං පුග්ගලං න මඤ්ඤති. අක්බාතාරන්ති කම්මවසෙන කාරණං වෙදිතබ්බං, අක්බාතබ්බං කට්ඨෙතබ්බං පුග්ගලං න මඤ්ඤති, න පස්සතීති අත්ථො . කින්නි අක්බාතබ්බන්ති? “තිස්සො”ති වා “චුස්සො”ති වා එවං යෙන කෙනචි නාමෙන වා ගොත්තෙන වා පකාසෙනබ්බං. තඤ්චි තස්ස න භොතිති තං තස්ස බිණාසවස්ස න භොති. යෙන නං වජ්ජාති යෙන නං “රාගෙන රත්තො”ති වා “දොසෙන දුට්ඨො”ති වා “මොහෙන මුල්භො”ති වාති කොචි වදෙය්‍ය, තං කාරණං තස්ස බිණාසවස්ස නත්ථි.

සවෙ විජානාසි වදෙහීති සවෙ එවරුපං බිණාසවං ජානාසි, “ජානාමී”ති වදෙහි. නො වෙ ජානාසි, අප් “න ජානාමී”ති වදෙහි. යක්ඛාති දෙවතං ආලපන්තො ආහ. ඉති ඉමාය ගාථාය සන්දිට්ඨිකො නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො කථිතො. සාධුති ආයාචනත්ථෙ නිපාතො.

යො මඤ්ඤතීති යො අත්තානං “අහං සමො”ති වා “විසෙසී”ති වා “නිහිනො”ති වා මඤ්ඤති. එතෙන “සෙය්‍යොහමස්මී”තිආදයො තයො මානා ගහිතාව. තෙසු ගහිතෙසු නව මානා ගහිතාව භොන්ති. සො විවදෙථ තෙනාති සො පුග්ගලො තෙනෙව මානෙන යෙන කෙනචි පුග්ගලෙන සද්ධිං – “කෙන මං ත්වං පාපුණාසි, කිං ජාතියා පාපුණාසි, උදාහු ගොත්තෙන, කුලපදෙසෙන, වණ්ණපොක්ඛරතාය, බාහුසච්චෙන, ධුතගුණෙනා”ති එවං විවදෙය්‍ය. ඉති ඉමායපි උපධිඝාථාය කාලිකා කාමා කථිතා.

තීසු විධාසුති තීසු මානෙසු. “එකවිධෙන රූපසඬගහො”තිආදීසු (ධ. ස. 584) හි කොට්ඨාසො “විධො”ති වුත්තො. “කථංවිධං සීලවත්තං වදන්ති, කථංවිධං පඤ්ඤවත්තං වදන්ති”තිආදීසු (සං. නි. 1.95) ආකාරො. “තිස්සො ඉමා, හික්ඛවෙ, විධා. කතමා තිස්සො ? සෙය්‍යොහමස්මීති විධා, සදිසොහමස්මීති විධා, හිනොහමස්මීති විධා”තිආදීසු (සං. නි. 5.162) මානො “විධා”ති වුත්තො. ඉධාපි මානොව. තෙන වුත්තං “තීසු විධාසුති තීසු මානෙසු”ති. අවිකම්පමානොති සො පුග්ගලො එතෙසු සඬබ්බෙපතො තීසු , විත්ථාරතො නවසු මානෙසු න කම්පති, න වලති. සමො විසෙසීති න තස්ස භොතිති තස්ස පහිනමානස්ස බිණාසවස්ස “අහං සදිසො”ති වා “සෙය්‍යො”ති වා “හිනො”ති වා න භොතිති දස්සෙති. පච්ඡිමපදං වුත්තනයමෙව. ඉති ඉමායපි උපධිඝාථාය නවවිධො සන්දිට්ඨිකො ලොකුත්තරධම්මො කථිතො.

පහාසි සඬබ්බන්ති, “පටිසඬ්ඛා යොනියො ආහාරං ආහාරෙති”තිආදීසු (සං. නි. 4.120, 239) පඤ්ඤා “සඬ්ඛා”ති ආගතා. “අත්ථි තෙ කොචි ගණකො වා මුද්දිකො වා සඬ්ඛායකො වා, යො පහොති ගඬගාය වාලුකං ගණෙකු”න්ති (සං. නි. 4.410) එත්ථ ගණනා. “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬ්ඛා”තිආදීසු (සු. නි. 880) කොට්ඨාසො. “යා තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬ්ඛා සමඤ්ඤා”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පණ්ණත්ති “සඬ්ඛා”ති ආගතා. ඉධාපි අයමෙව අධිප්පෙනා. පහාසි සඬබ්බන්ති පදස්ස හි අයමෙවත්ථො – රත්තො දුට්ඨො මුල්භො ඉති ඉමං පණ්ණත්තිං බිණාසවො පහාසි ජහි පජහිති.

න විමානමජ්ඣගාති නවහෙදං තිවිධමානං න උපගතො. නිවාසට්ඨෙන වා මාතුකුච්ඡි “විමාන”න්ති වුච්චති, තං ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන න උපගච්ඡිති අත්ථො. අනාගතත්ථෙ අතීතවචනං. අච්ඡෙච්ඡිති ඡින්දි. ඡින්තගන්ථන්ති වත්තාරො ගන්ථෙ ඡින්දිත්වා යීතං. අනීසන්ති නිද්දුක්ඛං. නිරාසන්ති නිත්තණ්ණං. පරියෙසමානාති ඔලොකයමානා. නාජ්ඣගමුත්ති න අධිගච්ඡන්ති න වින්දන්ති න පස්සන්ති. වත්තමානත්ථෙ අතීතවචනං. ඉධ වා හුරං වාති ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා. සබ්බනිවෙසනෙසුති තයො භවා, වතස්සො යොනියො, පඤ්ච ගතියො, සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, නව සත්තවාසා, ඉති ඉමෙසුපි සබ්බෙසු සත්තනිවෙසනෙසු එවරුපං බිණාසවං කායස්ස හෙදා උප්පජ්ජමානං වා උප්පන්නං වා න පස්සන්තිති අත්ථො. ඉමාය ගාථාය සන්දිට්ඨිකං ලොකුත්තරධම්මමෙව කථෙසි.

ඉමඤ්ච ගාථං සුත්වා සාපි දෙවතා අත්ථං සල්ලක්ඛෙසි, තෙනෙව කාරණෙන ඉමස්ස බ්වාහං, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පාපං න කසිරාති ගාථාය දසකුසලකම්මපථවසෙනපි කථෙතුං වට්ටති අට්ඨඬ්ඛිකමග්ගවසෙනපි. දසකුසලකම්මපථවසෙන තාව වචසාති වතුබ්බිධං වට්ඨිසුවරිතං ගහිතං. මනසාති තිවිධං මනොසුවරිතං ගහිතං. කායෙන වා කිඤ්චන සබ්බලොකෙති තිවිධං කායසුවරිතං ගහිතං. ඉමෙ තාව දසකුසලකම්මපථධම්මා භොන්ති. කාමෙ පහායාති ඉමිනා පන කාමසුබ්ලිකානුයොගො පටික්ඛිත්තො. සතිමා සම්පජානොති ඉමිනා දසකුසලකම්මපථකාරණං සතිසම්පජඤ්ඤං ගහිතං. දුක්ඛං න සෙවෙථ අනත්ථසංහිතන්ති ඉමිනා අත්තකිලට්ඨානුයොගො පටිසිද්ධො. ඉති දෙවතා “උභො අත්තෙ විවජ්ජෙත්වා කාරණෙහි සතිසම්පජඤ්ඤෙහි සද්ධිං දසකුසලකම්මපථධම්මෙ තුමිහෙහි කථිතෙ ආජානාමි භගවා”ති වදති.

අට්ඨඬ්ඛිකමග්ගවසෙන පන අයං නයො – තස්මිං කිර යානෙ මහතී ධම්මදෙසනා අහොසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවතා යථායානෙ යීතාව දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අත්තනා අධිගතං අට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං දස්සෙත්ති එවමාහ. තත්ථ වචසාති සම්මාචාචා ගහිතා, මනො පන අධිගං න භොතිති මනසාති මග්ගසම්පයුත්තකං චිත්තං ගහිතං. කායෙන වා කිඤ්චන සබ්බලොකෙති සම්මාකම්මන්තො ගහිතො, ආජීවො පන චාලාකම්මන්තපක්ඛිකත්තා ගහිතොව භොති. සතිමාති ඉමිනා වායාමසතිසමාධයො ගහිතා. සම්පජානොතිපදෙන සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬ්ඛප්පා. කාමෙ පහාය, දුක්ඛං න සෙවෙථාතිපද්ද්වයෙන අත්තද්වයවජ්ජනං. ඉති ඉමෙ ද්වෙ

අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමං පටිපදං තුම්හෙති කථිතං, ආජානාමි භගවාති වත්වා තථාගතං ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති.

සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

නන්දනවග්ගො දුතියො.

3. සත්තිවග්ගො

1. සත්තිසුත්තවණ්ණනා

21. සත්තිවග්ගස්ස පයමෙ සත්තියාති දෙසනාසීසමෙතං. එකතොධාරාදිනා සත්ථෙතාති අත්ථො. ඔමට්ඨොති පහතො. වත්තාරො හි පහාරා ඔමට්ඨො උම්මට්ඨො මට්ඨො විමට්ඨොති. තත්ථ උපරි යත්වා අධොමුඛං දින්නපහාරො ඔමට්ඨො නාම; හෙට්ඨා යත්වා උද්ධංමුඛං දින්නො උම්මට්ඨො නාම; අග්ගළසුචි විය විනිවිජ්ඣිත්වා ගතො මට්ඨො නාම; සෙසො සබ්බොසි විමට්ඨො නාම. ඉමස්මීං පන යානෙ ඔමට්ඨො ගභිතො. සො හි සබ්බදාරුණො දුරුද්ධරසල්ලො දුත්තිකිච්ඡො අන්තොදොසො අන්තොපුබ්බලොහිතොව හොති , පුබ්බලොහිතං අනික්ඛමීත්වා වණ්ණුඛං පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති. පුබ්බලොහිතං නිහරිතුකාමෙහි මඤ්චෙන සද්ධිං ඛන්ධිත්වා අධොසිරො කාතබ්බො හොති, මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපුණාති. පරිබ්බපෙති විහරෙය්‍යා.

ඉමාය ගාථාය කිං කථෙති? යථා සත්තියා ඔමට්ඨො පුරිසො සල්ලුබ්බහන-වණ්ණිකිච්ඡනානං අත්ථාය වීරියං ආරහති, පයොගං කරොති පරක්කමති. යථා ව ඩය්හමානො මත්ථකෙ ආදිත්තසීසො තස්ස නිබ්බාපනත්ථාය වීරියං ආරහති, පයොගං කරොති පරක්කමති, එවමෙව හික්ඛු කාමරාගං පහානාය සතො අප්පමත්තො හුත්වා විහරෙය්‍ය භගවාති කථෙසි.

අථ භගවා චිත්තෙසි – ඉමාය දෙවතාය උපමා තාව දල්භං කත්වා ආනිතා, අත්ථං පන පරිත්තකං ගහෙත්වා ඨිතා, පුනප්පුනං කථෙත්තිපි හෙසා කාමරාගස්ස වික්ඛම්භනපහානමෙව කථෙය්‍යා. යාව ව කාමරාගො මග්ගෙන න සමුග්ඝාටියති, තාව අනුබද්ධොව හොති. ඉති තමෙව ඔපම්මං ගහෙත්වා පයමමග්ගවසෙන දෙසනං විනිවට්ටෙන්වා දෙසෙන්නො දුතියං ගාථමාහ. තස්සත්ථො පුරිමානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බොති. පයමං.

2. පුසතිසුත්තවණ්ණනා

22. දුතියෙ නාචුසන්තං පුසතීති කම්මං අචුසන්තං විපාකො න චුසති, කම්මමෙව වා අචුසන්තං කම්මං න චුසති. කම්මඤ්ඤි නාකරොතො කරියති. පුසන්තඤ්ඤි තතො චුසෙති කම්මං චුසන්තං විපාකො චුසති, කම්මමෙව වා චුසති. කම්මඤ්ඤි කරොතො කරියති. තස්මා පුසන්තං චුසති, අප්පදුට්ඨපදොසින්නන්ති යස්මා න අචුසන්තං චුසති, පුසන්තඤ්ඤි චුසති, අයං කම්මවිපාකානං ධම්මතා, තස්මා යො “අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඬිගණස්සා”ති එවං චුත්තො අප්පදුට්ඨපදොසි පුග්ගලො, තං පුග්ගලං කම්මං චුසන්තමෙව කම්මං චුසති, විපාකො වා චුසති. සො හි පරස්ස උපසානං කාතුං සක්කොති වා මා වා, අත්තා පනානෙන චතුසු අපායෙසු යපිතො නාම හොති. තෙනාහ භගවා – “තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පටිවාතංව ඛිත්තො”ති. දුතියං.

3. ජටාසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ අන්තොජටාති ගාථායං ජටාති තණ්හාය ජාලිනියා අධිවචනං. සා හි රූපාදීසු ආරම්මණෙසු හෙට්ඨුපරියවසෙන පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො සංසිඛ්ඛනට්ඨෙන වෙළුම්බාදිතං සාබාජාලසඬ්ඛාතා ජටා වියාති ජටා. සා පනෙසා සකපරික්ඛාරපරපරික්ඛාරෙසු සකඅත්තභාව-පරඅත්තභාවෙසු අජ්ඣන්තිකායතන-බාහිරායතනෙසු ව උප්පජ්ජනතො අන්තොජටා බහිජටාති චුච්චති. තාය එවං උප්පජ්ජමානාය ජටාය ජටිතා පජා. යථා නාම වෙළුජටාදීහි වෙළුආදයො, එවං තාය තණ්හාජටාය සබ්බාපි අයං සත්තනිකායසඬ්ඛාතා පජා ජටිතා විනද්ධා, සංසිඛ්ඛිතාති අත්ථො. යස්මා ව එවං ජටිතා, තං තං ගොතම පුච්ඡාමීති තස්මා තං පුච්ඡාමි. ගොතමාති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. කො ඉමං විජටෙය ජටන්ති ඉමං එවං තෙධාතුකං ජටෙන්වා ඨිතං ජටං කො විජටෙය්‍යා, විජටෙතුං කො සමත්ථොති පුච්ඡති.

අථස්ස භගවා තමත්ථං විස්සජ්ජෙන්නො සීලෙ පතිට්ඨායාතිආදිමාහ. තත්ථ සීලෙ පතිට්ඨායාති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ යත්වා. එත්ථ ව භගවා ජටාවිජටනං පුච්ඡිතො සීලං ආරහන්තො න “අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං කථෙති”ති වෙදිතබ්බො. ජටාවිජටකස්ස හි පතිට්ඨාදස්සනත්ථමෙත්ථ සීලං කථිතං.

නරොති සත්තො. සපඤ්ඤොති කම්මජතිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤාය පඤ්ඤවා. චිත්තං පඤ්ඤඤ්ඤි භාවයන්ති සමාධිඤ්ඤිවෙව විපස්සනඤ්ඤි භාවයමානො. චිත්තසීසෙන හෙත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො කථිතා, පඤ්ඤානාමෙන විපස්සනා. ආකාෂීති වීරියවා. වීරියඤ්ඤි කිලෙසානං ආකාපනපරිතාපනට්ඨෙන “ආකාපො”ති චුච්චති, තදස්ස අත්ථිති

ආනාපී. නිපකොති නෙපක්කං වුවිච්ඡි පඤ්ඤා, තාය සමන්තාගතොති අත්ථො. ඉමිනා පදෙන පාරිභාරියපඤ්ඤා දස්සෙති. පාරිභාරියපඤ්ඤා නාම “අයං කාලො උද්දෙසස්ස, අයං කාලො පරිපුට්ඨායා” තිආදිනා නයෙන සබ්බත්ථ කාරාපිතා පරිහරිතබ්බපඤ්ඤා. ඉමස්මිඤ්භි පඤ්ඤාබ්‍යාකරණෙ තික්ඛත්තුං පඤ්ඤා ආගතා. තත්ථ පට්ඨා ජාතිපඤ්ඤා, දුතියා විපස්සනාපඤ්ඤා, තතියා සබ්බකිච්චපරිණායිකා පාරිභාරියපඤ්ඤා.

සො ඉමං විජටයෙ ජටන්ති සො ඉමෙහි සීලාදීහි සමන්තාගතො භික්ඛු. යථා නාම පුරිසො පට්ඨියං පතිට්ඨාය සුනිසිතං සත්ථං උක්ඛිපිත්වා මහන්තං වෙළුමිඛං විජටෙය්‍ය, එවමෙවං සීලෙ පතිට්ඨාය සමාධිසීලායං සුනිසිතං විපස්සනාපඤ්ඤාසත්ථං විරියබලපග්ගහිතෙන පාරිභාරියපඤ්ඤාභන්ටෙන උක්ඛිපිත්වා සබ්බමිපි තං අත්තනො සන්තානෙ පතිතං තණ්හාජටං විජටෙය්‍ය සඤ්ජිත්දෙය්‍ය සම්පදාලෙය්‍යාති.

එත්තාවතා සෙබ්බමිං කටෙත්වා ඉදානි ජටං විජටෙත්වා ධීතං මහාබිණාසවං දස්සෙන්නො යෙසන්තිආදිමාහ. එවං ජටං විජටෙත්වා ධීතං බිණාසවං දස්සෙත්වා පුන ජටාය විජටනොකාසං දස්සෙන්නො යත්ථ නාමඤ්චාතිආදිමාහ. තත්ථ නාමන්ති චත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා. පටිසං රූපසඤ්ඤා වානි එත්ථ පටිසසඤ්ඤාවසෙන කාමභවො ගහිතො, රූපසඤ්ඤාවසෙන රූපභවො. තෙසු ද්විසු ගහිතෙසු අරුපභවො ගහිතොව භොති භවසඬ්ඛෙපෙනාති. එත්ථෙසා ඡිජ්ජතෙ ජටාති එත්ථ තෙභුමකච්චටස්ස පරියාදියනට්ඨානෙ එසා ජටා ඡිජ්ජති, නිබ්බානං ආගමිම ඡිජ්ජති නිරුජ්ඣතිති අයං අත්ථො දස්සිතො භොති. තතියං.

4. මනොනිවාරණසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ යතො යතොති පාපතො වා කල්‍යාණතො වා. අයං කිර දෙවතා “යංකිඤ්චි කුසලාදිභෙදං ලොකියං වා ලොකුත්තරං වා මනො, තං නිවාරෙතබ්බමෙව, න උප්පාදෙතබ්බං”න්ති එවංඋද්ධිකා . ස සබ්බතොති සො සබ්බතො. අථ භගවා – “අයං දෙවතා අනියානිකකථං කටෙති, මනො නාම නිවාරෙතබ්බමිපි අත්ථි භාවෙතබ්බමිපි, විහජිත්වා නමස්සා දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දුතියගාථං ආහ. තත්ථ න මනො සංයතත්තමාගතන්ති, යං චුත්තං “න සබ්බතො මනො නිවාරයෙ”ති, කතරං තං මනො, යං තං සබ්බතො න නිවාරෙතබ්බන්ති වෙ. මනො සංයතත්තං ආගතං, යං මනො යත්ථ සංයතභාවං ආගතං, “දානං දස්සාමි, සීලං රක්ඛිස්සාමි”තිආදිනා නයෙන උප්පන්නං, එතං මනො න නිවාරෙතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු චුභෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං. යතො යතො ව පාපකන්ති යතො යතො අකුසලං උප්පජ්ජති, තතො තතො ව තං නිවාරෙතබ්බන්ති. චතුත්ථං.

5. අරහත්තසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ කතාවිති චතුහි මග්ගෙහි කතකිච්චො. අහං වදාමිති අයං දෙවතා වනසණ්ඩවාසිනී, සා ආරඤ්ඤකානං භික්ඛුනං “අහං භුඤ්ජාමි, අහං නිසීදාමි, මම පත්තො, මම වීචර”න්තිආදිකථාවොභාරං සුත්වා වින්තෙසි – “අහං ඉමෙ භික්ඛු ‘බිණාසවා’ති මඤ්ඤාමි, බිණාසවානඤ්ච නාම එවරූපා අත්තුපලද්ධිනිස්සිතකථා භොති, න භොති නු ඛො”ති ජානනත්ථං එවං පුට්ඨති.

සාමඤ්ඤන්ති ලොකනිරුත්තිං ලොකවොභාරං. කුසලොති ඛන්ධාදීසු කුසලො. වොභාරමත්තෙනාති උපලද්ධිනිස්සිතකථං භිත්වා වොභාරභෙදං අකරොන්නො “අහං, මමා”ති වදෙය්‍ය. “ඛන්ධා භුඤ්ජන්ති, ඛන්ධා නිසීදන්ති, ඛන්ධානං පත්තො, ඛන්ධානං වීචර”න්ති හි චුත්තෙ වොභාරභෙදො භොති, න කොච ජානාති. තස්මා එවං අචත්වා ලොකවොභාරෙන වොහරතිති.

අථ දෙවතා – “යදි දිට්ඨියා වසෙන න වදති, මානවසෙන නු ඛො වදති”ති වින්තෙත්වා පුන යො භොතීති පුට්ඨි. තත්ථ මානං නු ඛොති සො භික්ඛු මානං උපගන්ත්වා මානවසෙන වදෙය්‍ය නු ඛොති. අථ භගවා – “අයං දෙවතා බිණාසවං සමානං විය කරොති”ති වින්තෙත්වා, “බිණාසවස්ස නවවිධොපි මානො පභීනො”ති දස්සෙන්නො පටිගාථං ආහ. තත්ථ විධුපිතාති විධමිතා. මානගන්ථස්සාති මානා ව ගන්ථා ව අස්ස. මඤ්ඤතන්ති මඤ්ඤනං. තිට්ඨමිපි තණ්හා-දිට්ඨි-මාන-මඤ්ඤනං සො විතිවත්තො, අතික්කන්තොති අත්ථො. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති. පඤ්චමං.

6. පඡ්ජොතසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ඨෙය්‍ය පුට්ඨන්ති පුට්ඨිත්තුං. කථං ජානෙමුති කථං ජානෙය්‍යාම. දිවාරත්තින්ති දිවා ව රත්තිඤ්ච. තත්ථ තත්ථාති යත්ථ යත්ථෙව පඡ්ජලිතො භොති, තත්ථ තත්ථ. එසා ආභාති එසා බුද්ධාභා. කතමා පන සාති? ඤාණාලොකො වා භොතු පීතිආලොකො වා පසාදාලොකො වා ධම්මකථාආලොකො වා, සබ්බොපි බුද්ධානං පාතුභාවා උප්පන්නො ආලොකො බුද්ධාභා නාම. අයං අනුත්තරා සබ්බසෙට්ඨා අසදිසාති. ඡට්ඨං.

7. සරසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ කුතො සරා නිවත්තන්ති ඉමෙ සංසාරසරා කුතො නිවත්තන්ති, කිං ආගම්ම නප්පවත්තන්ති අත්ථො. න ගාධතීති න පතිට්ඨාති. අතොති අතො නිබ්බානතො. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති. සත්තමං.

8. මහද්ධනසුත්තවණ්ණනා

28. අට්ඨමෙ නිධානගතං මුත්තසාරාදි මහත්තං ධනමෙතෙසන්ති මහද්ධනා. සුවණ්ණරජතභාජනාදි මහාභොගො එතෙසන්ති මහාභොගා. අඤ්ඤමඤ්ඤාභිගිජ්ඣන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිගිජ්ඣන්ති පත්ථෙන්නි පිහෙන්නි. අනලඬකතාති අතිත්තා අපරියත්තජාතා. උස්සුක්කජාතෙසුති නානාකිව්වජාතෙසු අනුප්පන්නානං රූපාදීනං උප්පාදනත්ථාය උප්පන්නානං අනුභවනත්ථාය උස්සුක්කෙසු. භවසොකානුසාරීසුති වට්ටසොතං අනුසරන්තෙසු. අනුස්සුකාති අවාට්ඨා. අගාරන්ති මාතුගාමෙන සද්ධිං ගෙහං. විරාජියාති විරාජෙත්වා. සෙසං උත්තානමෙවාති. අට්ඨමං.

9. චතුර්වක්කසුත්තවණ්ණනා

29. නවමෙ චතුර්වක්කන්ති චතුරුරියාපථං. ඉරියාපථො හි ඉධ චක්කන්ති අධිප්පෙතො. නවද්වාරන්ති නවහි වණ්ණමුඛෙහි නවද්වාරං. පුණ්ණන්ති අසුචිපුරං. ලොභෙන සංයුතන්ති තණ්හාය සංයුත්තං. කථං යාත්‍රා භවිස්සතීති එතස්ස එවරූපස්ස සරිරස්ස කථං නිග්ගමනං භවිස්සති, කථං මුත්ති පරිමුත්ති සමතික්කමො භවිස්සතීති පුච්ඡති. නද්ධන්ති උපනාහං, පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ උපනාහොති එවං පවත්තං බලවකොධන්ති අත්ථො. වරත්තන්ති “ජෙත්වා නද්ධි වරත්තඤ්ච, සන්දානං සහනුක්කම”න්ති ගාථාය (ධ. ප. 398; සු. නි. 627) තණ්හා වරත්තා, දිට්ඨි සන්දානං නාම ජාතං. ඉධ පන පාළිනිද්දිට්ඨෙ කිලෙසෙ යපෙත්වා අවසෙසා “වරත්තා”ති වෙදිතබ්බා, ඉති කිලෙසවරත්තඤ්ච ජෙත්වාති අත්ථො. ඉච්ඡා ලොභන්ති එකොයෙව ධම්මො ඉච්ඡනට්ඨෙත ඉච්ඡා, ලුබ්භනට්ඨෙත ලොභොති වුත්තො. පයමුප්පත්තිකා වා දුබ්බලා ඉච්ඡා, අපරාපරූප්පත්තිකො බලවා ලොභො. අලද්ධපත්ථනා වා ඉච්ඡා, පටිලද්ධවත්ථුම්හි ලොභො. සමුලං තණ්හන්ති අවිජ්ජාමුලෙන සමුලකං තණ්හං. අබ්බුස්සාති අග්ගමග්ගෙන උප්පාටෙත්වා. සෙසං උත්තානමෙවාති. නවමං.

10. එණිපඨසසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ එණිපඨසන්ති එණිමිගස්ස විය සුවට්ටිතපඨසං. කිසන්ති අටුලං සමසරිරං. අථ වා ආතපෙන මිලාතං මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි අනුපබ්බුහිතසරිරන්තිපි අත්ථො. වීරන්ති වීරියවත්තං. අප්පාභාරන්ති භොජනෙ මත්තඤ්ඤායාය මිතාභාරං, විකාලභොජනපටික්ඛෙපවසෙන වා පරිත්තාභාරං. අලොලුපන්ති චතුසු පච්චයෙසු ලොලුප්පවර්හිතං. රසතණ්හාපටික්ඛෙපො වා එස. සීභංචෙකවරං නාගන්ති එකවරං සීභං විය, එකවරං නාගං විය. ගණවාසිනො හි පමත්තා භොන්ති, එකවරා අප්පමත්තා, තස්මා එකවරාව ගහිතාති. පවෙදිතාති පකාසිතා කථිතා. එත්ථාති එතස්මිං නාමරූපෙ. පඤ්චකාමගුණවසෙන හි රූපං ගහිතං, මනෙන නාමං, උභයෙහි පන අවිනිභුත්තධම්මෙ ගහෙත්වා පඤ්චක්ඛන්ධාදිවසෙනපෙත්ථ භුම්මං යොජෙතබ්බන්ති. දසමං.

සත්තිවග්ගො තතියො.

4. සතුල්ලපකායිකවග්ගො

1. සබ්භිසුත්තවණ්ණනා

31. සතුල්ලපකායිකවග්ගස්ස පට්ඨමෙ සතුල්ලපකායිකාති සතං ධම්මං සමාදානවසෙන උල්ලපෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තාති සතුල්ලපකායිකා. තත්‍රිදං වත්ථු – සම්බහුලා කිර සමුද්දවාණිජා නාචාය සමුද්දං පක්ඛන්දිංසු. තෙසං බිත්තසරවෙගෙන ගච්ඡන්තියා නාචාය සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ඣෙ මහන්තං උප්පාතිකං පාතුභුතං, මහාඋමියො උට්ඨහිත්වා නාවං උදකස්ස පුරෙන්නි. නාචාය නිමුජ්ජමානාය මහාජනො අත්තනො අත්තනො දෙවතානං නාමාති ගහෙත්වා ආයාචනාදීනි කරොන්තො පරිදෙවි. තෙසං මජ්ඣෙ එකො පුරිසො – “අත්ථි නු ඛො මෙ එවරූපෙ භයෙ පතිට්ඨා”ති ආවජ්ජෙත්තො අත්තනො පරිසුද්ධාති සරණාති වෙව සීලානි ව දිස්වා යොගී විය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා නිසීදි. තමෙනං ඉතරෙ සභයකාරණං පුච්ඡිංසු. සො තෙසං කථෙසි – “අම්භො අහං නාවං අභිරුහනදිවසෙ හික්ඛුසඬසස්ස දානං දත්වා සරණාති වෙව සීලානි ව අග්ගහෙසිං, තෙන මෙ භයං නත්ථි”ති. කිං පන සාමී එතාති අඤ්ඤෙසමපි වත්තන්තීති? ආම වත්තන්තීති තෙන හි අම්භාකමපි දෙථාති. සො තෙ මනුස්සෙ සතං සතං කත්වා සත්ත කොට්ඨාසෙ අකාසි, තතො පඤ්චසීලානි අදාසි. තෙසු පට්ඨමං ජඬසසතං ගොප්ඵකමත්තෙ උදකෙ යීතං අග්ගහෙසි, දුතියං ජාණුමත්තෙ, තතියං කට්ඨමත්තෙ, චතුත්ථං නාහිමත්තෙ, පඤ්චමං ථනමත්තෙ, ඡට්ඨං ගල්පමාණෙ, සත්තමං මුඛෙන ලොණොදකෙ පවිසන්තෙ අග්ගහෙසි. සො තෙසං සීලානි දත්වා – “අඤ්ඤං තුම්භාකං පටිසරණං නත්ථි, සීලමෙව ආවජ්ජෙථා”ති උග්ගොසෙසි. තානි සත්තපි ජඬසසතාති තත්ථ කාලං කත්වා ආසන්නකාලෙ ගහිතසීලං නිස්සාය තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිංසු, තෙසං සට්ඨවසෙනෙව විමානානි නිබ්බන්තිංසු. සබ්බෙසං මජ්ඣෙ ආවරියස්ස යොජනසතිකං සුවණ්ණවිමානං නිබ්බන්ති, අවසෙනානි තස්ස පරිවාරානි හුත්වා සබ්බහෙට්ඨිමං ද්වාදසයොජනිකං අභොසි. තෙ නිබ්බත්තක්ඛණෙයෙව කම්මං ආවජ්ජෙත්තා ආවරියං නිස්සාය සම්පත්තිලාභං ඤත්වා, “ගච්ඡාම තාව,

දසබලස්ස සන්තිකෙ අම්මාකං ආවරියස්ස වණ්ණං කට්ඨොයාමා”ති මජ්ඣිමනිකායෙහි මහවන්තං උපසඬකම්භු, තා දෙවතා ආවරියස්ස වණ්ණභණ්ණන්ථං එකෙකං ගාථං අභාසිංසු.

තත්ථ සබ්බිච්ඡාති පණ්ඩිතෙහි, සප්පුරිසෙහි එව. ර-කාරො පදසන්ධිකරො. සමාසෙථාති සහ නිසිදෙයා. දෙසනාසිසමෙව වෙනං, සබ්බඉරියාපටෙ සබ්බිච්ඡාති සහ කුබ්බෙයාති අත්ථො. කුබ්බෙථාති කරෙයා. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. තණ්හාසන්ථවො පන න කෙනවි සද්ධිං කාතබ්බො, මිත්තසන්ථවො බුද්ධ-පච්චෙකබුද්ධ-බුද්ධසාවකෙහි සහ කාතබ්බො. ඉදං සන්ධායෙනං වුත්තං. සතන්ති බුද්ධාදීනං සප්පුරිසානං. සද්ධම්මන්ති පඤ්චසීලදසසීලවතුසතිපට්ඨානාදිහෙදං සද්ධම්මං, ඉධ පන පඤ්චසීලං අධිප්පෙනං. සෙයො හොතිති වඩ්ඪි හොති. න පාපියොති ලාමකං කිඤ්චි න හොති. තාඤ්ඤතොති වාලිකාදීහි තෙලාදීනි විය අඤ්ඤතො අන්ධබාලතො පඤ්ඤා නාම න ලබ්බති, තිලාදීහි පන තෙලාදීනි විය සතං ධම්මං ඤාත්වා පණ්ඩිතමෙව සෙවන්තො හජන්තො ලභතිති. සොකමජ්ඣෙති සොකවත්ථුනං සොකානුගතානං වා සත්තානං මජ්ඣගතො න සොවති බන්ධුලමල්ලසෙනාපතිස්ස උපාසිකා විය, පඤ්චන්තං වොරසතානං මජ්ඣෙ ධම්මසෙනාපතිස්ස සද්ධිවිහාරිකො සංකිච්චසාමණෙරො විය ව.

ඤාතිමජ්ඣෙති විරොචති ඤාතිගණමජ්ඣෙ සංකිච්චපෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො අධිමුත්තකසාමණෙරො විය සොහති. සො කිර පෙරස්ස භාගිනෙයො හොති, අථ නං පෙරො ආහ - “සාමණෙර, මහල්ලකොසි ජාතො, ගච්ඡ, වස්සාති පුච්ඡිත්වා එහි, උපසම්පාදෙස්සාමි ත”න්ති. සො “සාධු”ති පෙරං වන්දිත්වා පත්තච්චරමාදාය වොරඅට්ඨියා ඔරභාගෙ හගිනිගාමං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරි, තං හගිනි දිස්වා වන්දිත්වා ගෙහෙ නිසිදාපෙත්වා හොපෙසි. සො කතහත්තකිච්චො වස්සාති පුච්ඡි. සා “අහං න ජානාමි, මාතා මෙ ජානාති”ති ආහ. අථ සො “තිට්ඨථ තුම්හෙ, අහං මාතුසන්තිකං ගමිස්සාමි”ති අට්ඨං ඔතිණ්ණො. තමෙනං දුරතොව වොරපුරිසො දිස්වා වොරානං ආරොවෙසි. වොරා “සාමණෙරො කිරෙකො අට්ඨං ඔතිණ්ණො, ගච්ඡ ජානෙථා”ති ආණාපෙත්වා එකච්චෙ “මාරෙම න”න්ති ආහංසු, එකච්චෙ විස්සජ්ජෙමාති. සාමණෙරො වින්තෙසි - “අහං සෙබො සකරණියො, ඉමෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා සොත්ථිමත්තානං කරිස්සාමි”ති වොරපෙට්ඨකං ආමන්තෙත්වා, “උපමං තෙ, ආවුසො, කරිස්සාමි”ති ඉමා ගාථා අභාසි

“අහු අතිතමද්ධානං, අරඤ්ඤස්මිං බ්‍රහ්මවනෙ;
වෙතො කුටාති ඔඩ්ඛෙත්වා, සසකං අවධි තදා.

“සසකඤ්ච මහං දිස්වා, උබ්බිග්ගා මිගපක්ඛිනො;
එකරත්තිං අපක්කාමුං, ‘අකිච්චං වත්තතෙ ඉධ’.

“තට්ඨෙව සමණං හන්ත්වා, අධිමුත්තං අකිඤ්චනං;
අද්ධිකා නාගමිස්සන්ති, ධනජාති හවිස්සති”ති.

“සච්චං බො සමණො ආහ, අධිමුත්තො අකිඤ්චනො;
අද්ධිකා නාගමිස්සන්ති, ධනජාති හවිස්සති.

“සච්චෙ පට්ඨෙද්ධිස්වා, නාරොවෙස්සසි කස්සචි;
තච සච්චමනුරක්ඛන්තො, ගච්ඡ හන්තෙ යථාසුඛ”න්ති.

සො තෙහි වොරෙහි විස්සජ්ජිතො ගච්ඡන්තො ඤාතයොපි දිස්වා තෙසම්පි න ආරොවෙසි. අථ තෙ අනුප්පත්තෙ වොරා ගහෙත්වා විහෙය්යිංසු, උරං පහරිත්වා පරිදෙවමානඤ්චස්ස මාතරං වොරා එතදවොචුං -

“කිං තෙ හොති අධිමුත්තො, උදරෙ වසිකො අසි;
පුට්ඨා මෙ අම්ම අක්ඛාහි, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

“අධිමුත්තස්ස අහං මාතා, අයඤ්ච ජනකො පිතා;
හගිනි භාතරො වාපි, සබ්බෙව ඉධ ඤාතයො.

“අකිච්චකාරි අධිමුත්තො, යං දිස්වා න නිවාරයෙ;
එතං බො වත්තං සමණානං, අරියානං ධම්මජීවිනං.

“සච්චවාදී අධිමුත්තො, යං දිස්වා න නිවාරයෙ;
අධිමුත්තස්ස සුවිණ්ණෙන, සච්චවාදිස්ස හික්ඛුනො;
සබ්බෙව අහං පත්තා, සොත්ථිං ගච්ඡන්තු ඤාතයො”ති.

එවං තෙ වොරෙහි විස්සජ්ජිතා ගන්ත්වා අධිමුත්තං ආහංසු -

“තව තාත සුවිශේෂෙන, සවිවදායීය භික්ඛුනො; සබ්බෙව අභයං පත්තා, සොත්ථිං පච්චාගමමිහසෙ”ති.

තෙපි පඤ්චසතා වොරා පසාදං ආපජ්ජිත්වා අධිමුත්තස්ස සාමණෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. සො තෙ ආදාය උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පයං අත්තනා උපසම්පන්නො පච්ඡා තෙ පඤ්චසතෙ අත්තනො අත්තෙවාසිකෙ කන්වා උපසම්පාදෙසි. තෙ අධිමුත්තපෙරස්ස ඔවාදෙ ධීතා සබ්බෙ අග්ගඵලං අරහත්තං පාපුණංසු. ඉමමත්ථං ගහෙත්වා දෙවතා “සතං සද්ධම්මමඤ්ඤාය ඤාතිමජ්ඣෙමි විරොචති”ති ආහ.

සාතතන්ති සතතං සුඛං වා විරං තිට්ඨන්තිති වදති. සබ්බාසං වොති සබ්බාසං තුම්භාකං. පරියායෙනාති කාරණෙන. සබ්බදුක්ඛා පමුච්චිතීති, න කෙවලං සෙය්‍යාව හොති, න ච කෙවලං පඤ්ඤං ලභති, සොකමජ්ඣෙමි න සොචති, ඤාතිමජ්ඣෙමි විරොචති, සුගතියං නිබ්බන්තති, විරං සුඛං තිට්ඨති, සකලස්මා පන වට්ටදුක්ඛාපි මුච්චිතීති. පයං.

2. මච්ඡරිසුත්තවශ්ණනා

32. දුතියෙ මච්ඡෙරා ව පමාදා වාති අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණෙන මච්ඡෙරෙන වෙව සතිවිජ්ජවාසලක්ඛණෙන පමාදෙන ව. එකච්චො හි “ඉදං මෙ දෙත්තස්ස පරික්ඛයං ගමිස්සති, මය්හං වා සරමානුසකානං වා න භවිස්සති”ති මච්ඡරියෙන දානං න දෙති. එකච්චො බිඬ්ඛාදිපසුත්තා ‘දානං දාතබ්බ’න්ති චිත්තමිපි න උප්පාදෙති. එවං දානං න දියතීති එවමෙන යසදායකං සිරිදායකං සම්පත්තිදායකං සුඛදායකං දානං නාම න දියතීතිආදිනා කාරණං කපෙසි. පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානෙනාති පුබ්බචෙතනාදිහෙදං පුඤ්ඤං ඉච්ඡමානෙන. දෙය්‍යං හොති විජානතාති අත්ථි දානස්ස ඵලන්ති ජානන්තෙන දාතබ්බමෙවාති වදති.

තමෙව බාලං චුසතීති තංයෙව බාලං ඉධලොකපරලොකෙසු ජීසව්ජා ව පිපාසා ව චුසති අනුබන්ධති න විජහති. තස්මාති යස්මා තමෙව චුසති, තස්මා. විනෙය්‍ය මච්ඡෙරන්ති මච්ඡෙරමලං විනෙන්වා. දජ්ජා දානං මලාභිභුති මලාභිභු හුත්වා තං මච්ඡෙරමලං අභිභවිත්වා දානං දදෙය්‍ය.

තෙ මනෙසු න මියන්තිති අදානසිලතාය මරණෙන මනෙසු න මියන්ති. යථා හි මනො සම්පරිවාරෙන්වා යපිතෙ බහුමහිපි අන්තපානාදිමිති “ඉදං ඉමස්ස හොතු, ඉදං ඉමස්සා”ති උච්චන්තිවා සංවිභාගං න කරොති, එවං අදානසිලොපිති මතකස්ස ව අදානසිලස්ස ව හොගා සමසමා නාම හොන්ති. තෙන දානසිලා ඵවරුපෙසු මනෙසු න මියන්තිති අත්ථො. පන්ථානංව සහ වජං, අජ්ජස්මිං යෙ පචෙච්ඡන්තිති යථා අද්ධානං කන්තාරමග්ගං සහ වජන්තා පථිකා සහ වජන්තානං පථිකානං අජ්ජස්මිං පාඨෙය්‍ය සංවිභාගං කන්වා පචෙච්ඡන්ති දදන්තියෙව, එවමෙවං යෙ පන අනමතග්ගං සංසාරකන්තාරං සහ වජන්තා සහ වජන්තානං අජ්ජස්මිමිපි දෙය්‍යධම්මෙ සංවිභාගං කන්වා දදන්තියෙව, තෙ මනෙසු න මියන්ති.

එස ධම්මො සනන්තනොති එස පොරාණකො ධම්මො, සනන්තනානං වා පණ්ඩිතානං එස ධම්මොති. අජ්ජස්මෙකෙති අජ්ජස්මිං දෙය්‍යධම්මෙ එකෙ. පචෙච්ඡන්තිති දදන්ති. බහුනෙකෙ න දිව්ඡරෙති බහුනාපි හොගෙන සමන්තාගතා එකච්චෙ න දදන්ති. සහස්සෙන සමං මිතාති සහස්සෙන සද්ධිං මිතා, සහස්ස දානසද්ධිසා හොති.

දුරන්වයොති දුරනුගමනො, දුප්පුරොති අත්ථො. ධම්මං වරෙති දසකුසලකම්මපට්ඨම්මං වරති. යොපි සමුඤ්ජකඤ්චරෙති යො අපි බලමණ්ඩලාදිසොධනපලාලපොය්නාදිවසෙන සමුඤ්ජකඤ්චරති. දාරඤ්ච පොසන්ති දාරඤ්ච පොසන්තො. දදං අජ්ජකස්මින්ති අජ්ජකස්මිං පණ්ණසාකමත්තස්මිමිපි සංවිභාගං කන්වා දදන්තොව යො ධම්මං වරති. සතං සහස්සානන්ති සහස්සං සහස්සං කන්වා ගණිතානං පුරිසානං සතං, සතසහස්සන්ති අත්ථො. සහස්සයාගිනන්ති භික්ඛුසහස්සස්ස වා යාගො කභාපණසහස්සෙන වා නිබ්බන්තිතො යාගොපි සහස්සයාගො. සො එතෙසං අත්ථිති සහස්සයාගිනො, තෙසං සහස්සයාගිනං. එතෙන දසන්තං වා භික්ඛුකොට්ඨං දසන්තං වා කභාපණකොට්ඨං පිණ්ඩපාතො දස්සිතො හොති. යෙ එත්තකං දදන්ති, තෙ කලමිපි නග්ගන්ති තථාච්චස්සාති ආහ. ය්වායං සමුඤ්ජකං වරන්තොපි ධම්මං වරති, දාරං පොසෙන්තොපි, අජ්ජකස්මිං දදන්තොපි, තථාච්චස්ස එතෙ සහස්සයාගිනො කලමිපි නග්ගන්ති. යං තෙන දලිද්දෙන එකපට්ඨිසකමත්තමිපි සලාකභන්තමත්තමිපි වා දින්නං, තස්ස දානස්ස සබ්බෙසමිපි තෙසං දානං කලං නග්ගන්ති. කලං නාම සොළසභාගොපි සතභාගොපි සහස්සභාගොපි. ඉධ සතභාගො ගහිතො. යං තෙන දානං දින්නං, තස්මිං සතථා විහන්තෙ ඉතරෙසං දසකොට්ඨසහස්සදානං තතො එකකොට්ඨසමිපි නග්ගන්ති ආහ.

එවං තථාගතෙ දානස්ස අග්ගං කරොන්තෙ සම්පෙ ධීතා දෙවතා චිත්තෙසි – “එවං භගවා මහන්තං දානං පාදෙන පච්චටෙන්වා රතනසතිකෙ විය නරකෙ පක්ඛිපන්තො ඉදං එවං පරිත්තකං දානං වන්දමණ්ඩලෙ පහරන්තො විය උක්ඛිපති, කථං නු බො එතං මහජ්ජලතර”න්ති ජානනත්ථං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි. තත්ථ කෙනාති කෙන කාරණෙන. මහග්ගතොති මහන්තං ගතො, විපුලස්සෙනං වෙච්චනං. සමෙන දින්නස්සාති සමෙන දින්නස්ස දානස්ස. අප්පස්සා භගවා දානං විහජිත්වා දස්සෙන්තො දදන්ති හෙකෙතිආදිමාහ. තත්ථ විසමෙ නිව්ච්චාති විසමෙ කායවච්චිතොකම්මෙ පතිට්ඨිතා හුත්වා. ඡෙත්වාති පොථෙන්වා. වධිත්වාති මාරෙන්වා. සොචයිත්වාති පරං සොකසමජ්ජිතං කන්වා.

අස්සුමුබාති අස්සුමුබසම්මිස්සා. පරං රොදාපෙත්වා දින්නදානාස්සං අස්සුමුබදානන්ති වුච්චති. සද්දන්ධාති දන්ධෙන තප්පෙත්වා පහරිත්වා දින්නදක්ඛිණා සද්දන්ධාති වුච්චති. එවන්ති නාහං සම්මාසම්බුද්ධත්වා මහාදානං ගහෙත්වා අප්පඵලං නාම කාතුං සක්කොම් පරිත්තකදානං වා මහප්පඵලං නාම. ඉදං පන මහාදානං අත්තනො උප්පත්තියා අපරිසුද්ධත්වාය එවං අප්පඵලං නාම හොති, ඉතරං පරිත්තදානං අත්තනො උප්පත්තියා පරිසුද්ධත්වාය එවං මහප්පඵලං නාමාති ඉමමත්ථං දස්සෙත්තො එවන්තිආදිමාහාති. දුතියං.

3. සාධුසුත්තවණ්ණනා

33. තතියෙ උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙසකොති වුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අප්පකොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති වුච්චති, එවමෙවං යං පීතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසංශ්ඨිත්වා බහි නික්ඛමති, තං උදානන්ති වුච්චති. එවරූපං පීතිමයං වචනං නිව්ඡාරෙසීති අත්ථො. සද්ධායපි සාහු දානන්ති කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච සද්දන්තිත්වාපි දින්නදානං සාහු උද්ධකං හද්දකමෙව. ආහුති කට්ඨන්ති. කථං පනෙතං උභයං සමං නාම හොතිති? ජීවිතභිරුකො හි යුජ්ඣිතුං න සක්කොති, බයභිරුකො දාතුං න සක්කොති. “ජීවිතඤ්ච රක්ඛිස්සාම් යුජ්ඣිස්සාම් වා” ති හි වදන්තො න යුජ්ඣති. ජීවිතෙ පන ආලයං විස්සප්පෙත්වා, “පෙජ්ජං වා හොතු මරණං වා, ගණ්හිස්සාමෙතං ඉස්සරිය” ත්ති උස්සහන්තොව යුජ්ඣති. “හොගෙ ව රක්ඛිස්සාම්, දානඤ්ච දස්සාම්” ති වදන්තො න දදාති. හොගෙසු පන ආලයං විස්සප්පෙත්වා මහාදානං දස්සාමිති උස්සහන්තොව දෙනි. එවං දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමං හොති. කිඤ්ච හියොයා? අප්පාපි සන්තා බහුකෙ ජිනන්තිති යථා ව යුද්ධෙ අප්පකාපි චිරපුරිසා බහුකෙ භිරුපුරිසෙ ජිනන්ති, එවං සද්ධාදිසම්පන්නො අප්පකම්පි දානං දදන්තො බහුමච්ඡෙරං මද්දති, බහුඤ්ච දානවිපාකං අධිගච්ඡති. එවම්පි දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමානං. තෙනෙවාහ –

“අප්පම්පි වෙ සද්දහානො දදාති,
තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථා” ති.

ඉමස්ස ව පනත්ථස්ස පකාසනත්ථං එකසාටකත්ථාමණුවත්ථු ව අභිකුරවත්ථු ව විත්ථාරෙතබ්බං.

ධම්මලද්ධස්සාති ධම්මෙන සමෙන ලද්ධස්ස හොගස්ස ධම්මලද්ධස්ස ව පුග්ගලස්ස. එත්ථ පුග්ගලො ලද්ධධම්මො නාම අධිගතධම්මො අරියපුග්ගලො. ඉති යං ධම්මලද්ධස්ස හොගස්ස දානං ධම්මලද්ධස්ස අරියපුග්ගලස්ස දීයති, තම්පි සාධුති අත්ථො. යො ධම්මලද්ධස්සාති ඉමස්මිම්පි ගාථාපදෙ අයමෙව අත්ථො. උට්ඨානචිරියාධිගතස්සාති උට්ඨානෙන ව චිරියෙන ව අධිගතස්ස හොගස්ස. චෙතරණිත්ති දෙසනාසිසමත්තමෙතං. යමස්ස පන චෙතරණිම්පි සඤ්ජීවකාලසුත්තාදයොපි එකතිංසමහානිරයෙපි සබ්බසොව අතික්කම්ත්වාති අත්ථො.

විවෙය්‍ය දානන්ති විචින්න්වා දින්නදානං. තත්ථ ද්වෙව විචින්නා දක්ඛිණාවිචින්නං දක්ඛිණෙය්‍යාවිචින්නඤ්ච. තෙසු ලාමකලාමකෙ පච්චයෙ අපනෙත්වා පණිතපණිතෙ විචින්න්වා තෙසං දානං දක්ඛිණාවිචින්නං නාම. විපන්නසිලෙ ඉතො බහිද්ධා පඤ්චනචුතිපාසණ්ඩහෙදෙ වා දක්ඛිණෙය්‍යෙ පහාය සීලාදිගුණසම්පන්නානං සාසනෙ පබ්බජිතානං දානං දක්ඛිණෙය්‍යාවිචින්නං නාම. එවං ද්විභාකාරෙහි විවෙය්‍ය දානං. සුගතප්පසත්ථන්ති සුගතෙන වණ්ණිතං. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යාවිචින්නං දස්සෙත්තො යෙ දක්ඛිණෙය්‍යාතිආදිමාහ. ඛිජාති චුත්තාති යථාති ඉමිනා පන දක්ඛිණාවිචින්නං ආහ. අවිපන්නඛිජසදිසා හි විචින්න්වා ගහිතා පණිතපණිතා දෙය්‍යධම්මාති.

පාණෙසුපි සාධු සංයමොති පාණෙසු සංයතභාවොපි හද්දකො. අයං දෙවතා ඉතරාහි කථිතං දානානිසංසං අතික්කම්ත්වා සීලානිසංසං කට්ඨමාරද්ධා. අහෙද්ධං වරන්ති අවිහිංසන්තො වරමානො. පරූපවාදාති පරස්ස උපවාදහයෙන. හයාති උපවාදහයා. දානා ව බො ධම්මපදංව සෙය්‍යොති දානතො නිබ්බානසඛිබ්බානං ධම්මපදමෙව සෙය්‍යො. පුබ්බෙ ව හි පුබ්බතරෙ ව සන්තොති පුබ්බෙ ව කස්සපබුද්ධාදිකාලෙ පුබ්බතරෙ ව කොණාගමනබුද්ධාදිකාලෙ, සබ්බෙපි වා එතෙ පුබ්බෙ ව පුබ්බතරෙ ව සන්තො නාමාති. තතියං.

4. නසන්නිසුත්තවණ්ණනා

34. චතුත්ථෙ කමනියානීති රූපාදීනි ඉට්ඨාරම්මණාති. අපුනාගමනං අනාගන්තා පුරිසො මච්චුධෙය්‍යාති තෙභුමකවට්ඨසඛිබ්බානා මච්චුධෙය්‍යා අපුනාගමනසඛිබ්බානං නිබ්බානං අනාගන්තා. නිබ්බානඤ්චි සන්තා න පුනාගච්ඡන්ති, තස්මා තං අපුනාගමනන්ති වුච්චති. තං කාමෙසු බද්ධො ව පමත්තො ව අනාගන්තා නාම හොති, සො තං පාපුණිතුං න සක්කොති, තස්මා එවමාහ. ඡන්දජන්ති තණ්හාජන්දතො ජාතං. අසන්ති පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං. දුතියපදං තස්සෙව වෙච්චනං. ඡන්දවිනයා අසවිනයොති තණ්හාවිනයෙන පඤ්චක්ඛන්ධවිනයො . අසවිනයා දුක්ඛවිනයොති පඤ්චක්ඛන්ධවිනයෙන වට්ඨදුක්ඛං විනිතමෙව හොති. විත්‍රානීති ආරම්මණවිත්තාති. සඛිකප්පරාගොති සඛිකප්පිතරාගො. එවමෙත්ථ වත්ථුකාමං පටික්ඛිත්වා කිලෙසකාමො කාමොති චුත්තො. අයං පනත්ථො පසුරසුත්තෙන (සු. නි. 830 ආදයො) විභාවෙතබ්බො. පසුරපරිබ්බාජකො හි ථෙරෙන “සඛිකප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො” ති චුත්තෙ –

“න තෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඬිකප්පරාගඤ්ච වදෙසි කාමං;
සඬිකප්පයං අකුසලෙ චිතක්කෙ,
භික්ඛුපි තෙ භෙහිනි කාමභොගී” ති. —

ආහ. අප්ඨ නං ථෙරො අවොච —

“තෙ චෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ,
සඬිකප්පරාගං න වදෙසි කාමං;
පස්සන්තො රූපානි මනොරමානි,
සත්ථාපි තෙ භෙහිනි කාමභොගී.” ති.

සුඤ්ඤානො සද්දානි, සායන්තො ගන්ධානි;
සායන්තො රසානි, පුස්සන්තො එස්සානි මනොරමානි;
සත්ථාපි තෙ භෙහිනි කාමභොගී” ති.

අපේක්ෂා ධරානි අප්ඨ ඵතෙසු ආරම්මණෙසු පණ්ඩිතා ඡන්දරාගං විනයන්ති. සංයොජනං සබ්බන්ති දසවිධම්පි සංයොජනං. අකිඤ්චනන්ති රාගකිඤ්චනාදිවර්ගිනං. නානුපතන්ති දුක්ඛානි වට්ටදුක්ඛා පන තස්ස උපරි න පතන්ති. ඉච්චායස්මා මොසරාජානි, “පහාසි සඬ්ඛ”න්ති ගාථං සුත්වා තස්සං පරිසති අනුසන්ධිකුසලො මොසරාජා නාම ථෙරො “ඉම්සසා ගාථාය අත්ථො න යථානුසන්ධිං ගතො”ති වින්තෙන්වා යථානුසන්ධිං සට්ඨන්තො ඵවමාහ. තත්ථ ඉධ වා හුරං වානි ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා. නරුත්තමං අත්ථවරං නරානන්ති කිඤ්චාපි සබ්බෙ ඛිණාසවා නරුත්තමා චෙව අත්ථවරා ව නරානං, ථෙරො පන දසබලං සන්ධායෙවමාහ. යෙ තං නමස්සන්ති පසංසියා තෙති යදි තථාවිමුත්තං දෙවමනුස්සා නමස්සන්ති, අප්ඨ යෙ තං භගවන්තං කායෙන වා වාචාය වා අනුපටිපත්තියා වා නමස්සන්ති, තෙ කිං පසංසියා, උදාහු අපසංසියාති. භික්ඛුනි මොසරාජත්ථෙරං ආලපති. අඤ්ඤාය ධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං ජානිත්වා. සඬිගාතිගා තෙපි භවන්තිති යෙ තං කායෙන වා වාචාය වා අනුපටිපත්තියා වා නමස්සන්ති. තෙ චතුසච්චධම්මං අඤ්ඤාය විචිකිච්ඡං පහාය සඬිගාතිගාපි භොන්ති, පසංසියාපි භොන්තිති. චතුත්ථං.

5. උප්ඝාතසඤ්ඤාසුත්තවණ්ණනා

35. පඤ්චමෙ උප්ඝාතසඤ්ඤාකානි උප්ඝාතසඤ්ඤා දෙවලොකො නාම පාටියෙක්කො නත්ථි, ඉමා පන දෙවතා තථාගතස්ස චතුසච්චයපරිභොගං නිස්සාය උප්ඝායමානා ආගතා. තාසං කිර ඵලං අහොසි — “සමණො ගොතමො භික්ඛුනං පංසුකුලච්චර-පිණ්ඩියාලොප-රුක්ඛමුලසෙනාසනපුත්තිමුත්තභෙසජ්ජෙහි සන්තොසස්සෙව පරියන්තකාරිනං වණ්ණෙති, සයං පන පත්තුණ්ණදුකුල බොමාදිති පණ්ණව්චරානි ධාරෙති, රාජාරහං උත්තමං භොජනං භුඤ්ජති, දෙවච්චානකප්පාය ගන්ධකුටියා වරසයනෙ සයති, සප්පිනවනිකාදිති භෙසජ්ජානි පටිසෙවති, දිවසං මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙති, වචනමස්ස අඤ්ඤතො ගච්ජති, කිරියා අඤ්ඤතො”ති උප්ඝායමානා ආගම්සු. තෙන තාසං ධම්මසඬිගාහකත්ථෙරෙහි “උප්ඝාතසඤ්ඤාකා”ති නාමං ගහිතං.

අඤ්ඤාථා සන්තන්ති අඤ්ඤෙතාකාරෙන භූතං. නිකච්චානි නිකතියා වඤ්චනාය, වඤ්චෙන්වානි අත්ථො. කිතවස්සෙවානි කිතවො චුච්චති සාකුණ්ණකො. සො හි අගුම්බොව සමානො සාබපණ්ණාදිපටිච්ඡාදනෙන ගුම්බවණ්ණං දස්සෙන්වා උපගතෙ මොරතිත්තිරාදයො සකුණෙ මාරෙන්වා දාරහරණං කරොති. ඉති තස්ස කිතවස්ස ඉමාය වඤ්චනාය ඵලං වඤ්චෙන්වා සකුණමංසභොජනං විය කුහකස්සාපි පංසුකුලෙන අත්තානං පටිච්ඡාදෙන්වා කථාජෙකතාය මහාජනං වඤ්චෙන්වා බාදමානස්ස විවරතො. භූත්තං ථෙය්‍යෙන තස්ස තන්ති සබ්බොපි තස්ස චතුසච්චයපරිභොගො ථෙය්‍යෙන පරිභුන්තො නාම භොතිති දෙවතා භගවන්තං සන්ධාය වදති. පරිජානන්ති පණ්ඩිතානි අයං කාරකො වා අකාරකො වානි පණ්ඩිතා ජානන්ති. ඉති තා දෙවතා “තථාගතාපි මයමෙව පණ්ඩිතා”ති මඤ්ඤමානා ඵවමාහංසු.

අප්ඨ භගවා නයිදන්තිආදිමාහ. තත්ථ යායං පටිපදා දළ්භානි අයං ධම්මානුධම්මපටිපදා දළ්භා ථීරා. යාය පටිපදාය ධීරා පණ්ඩිතා ආරම්මණුපතිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපතිජ්ඣානෙන වානි ද්විති ඝානෙහි ඝායිතො මාරබන්ධනා පමුච්චන්ති, තං පටිපදං භාසිතමත්තෙන වා සචනමත්තෙන වා ඔක්කමිතුං පටිපජ්ජිතුං න සක්කාති අත්ථො. න චෙ ධීරා පකුබ්බන්තිති ධීරා පණ්ඩිතා විදිත්වා ලොකපරියායං සඬ්ඛාරලොකස්ස උදයබ්බයං ඤාත්වා චතුසච්චධම්මඤ්ච අඤ්ඤාය කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතා ලොකෙ විසත්තිකං තිණ්ණං ඵලං න කුබ්බන්ති, මයං ඵවරූපානි න කථෙමානි අත්ථො.

පථවියං පතිට්ඨන්තිවානි “අයුත්තං අම්භෙහි කතං, අකාරකමෙව මයං කාරකවාදෙන සමුදාවර්මිහා”ති උප්පමානා මහාබ්‍රහ්මති විය භගවති ගාරවං පච්චුපට්ඨපෙන්වා අග්ගික්ඛන්ධං විය භගවන්තං දුරාසදං කත්වා පස්සමානා ආකාසතො ඔතරිත්වා භූමියං යත්වානි අත්ථො. අච්චයොති අපරාධො. නො, හන්තෙ, අච්චාගමානි අම්භෙ අතික්කම්ම අභිභවිත්වා

පවත්නො. ආසාදෙනබ්බන්ති සට්ටසිතබ්බං. තා කිර දෙවතා භගවන්තං කායෙන වාචායාති ද්විතිපි සට්ටසිංසු. තථාගතං අවන්දිත්වා ආකාසෙ පතිට්ඨමානා කායෙන සට්ටසිංසු, කිතවොපමං ආහරිත්වා නානප්පකාරකං අසබ්භිවාදං වදමානා වාචාය සට්ටසිංසු. තස්මා ආසාදෙනබ්බං අමඤ්ඤදිම්භාති ආභංසු. පටිග්ගණ්භාතුති බමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරණත්ථාය, පුන ඵවරුපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස අකරණත්ථාය.

සිතං පාත්වාකාසීති අග්ගදන්තෙ දස්සෙන්තො පහට්ඨාකාරං දස්සෙසි. කස්මා? තා කිර දෙවතා න සභාවෙන බමාපෙත්ති, ලොකියමහාජනඤ්ච සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං තථාගතඤ්ච ඵකසදිසං කරොන්ති. අථ භගවා “පරතො කථාය උප්පන්තාය බුද්ධබලං දීපෙන්වා පච්ඡා බමිස්සාමි”ති සිතං පාත්වාකාසී. භියොයාසො මත්තායාති අතිරෙකප්පමාණෙන. ඉමං ගාථං අභාසීති කුපිතො එස අම්භාකන්ති මඤ්ඤමානා අභාසී.

න පටිග්ගණ්භාති න බමති නාධිවාසෙති. කොපන්තරොති අබ්භන්තරෙ උප්පන්තකොපො. දොසගරුති දොසං ගරුං කත්වා ආදාය විහරන්තො. ස වෙරං පටිමුඤ්චතිති සො ඵවරුපො ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චන්තො විය තං වෙරං අත්තති පටිමුඤ්චති යපෙති, න පටිනිස්සප්පතිති අත්ථො. අච්චයො වෙ න විජ්ජෙථාති සවෙ අච්චායිකකම්මං න භවෙය්‍ය. නො විධාපගතං සියාති යදි අපරාධො නාම න භාවෙය්‍ය. කෙනිධ කුසලො සියාති යදි වෙරාති න සම්මෙය්‍යුං, කෙන කාරණෙන කුසලො භවෙය්‍ය.

කස්සච්චයාති ගාථාය කස්ස අතික්කමො නත්ථි? කස්ස අපරාධො නත්ථි? කො සම්මොහං නාපජ්ජති? කො නිච්චමෙව පණ්ඨිතො නාමාති අත්ථො? ඉමං කිර ගාථං භණාපනත්ථං භගවතො සිතපාතුකම්මං. තස්මා ඉදාති දෙවතානං බුද්ධබලං දීපෙන්වා බමිස්සාමිති තථාගතස්ස බුද්ධස්සාතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතස්සාති තථා ආගතොති ඵමාදිති කාරණෙහි තථාගතස්ස. බුද්ධස්සාති චතුන්තං සච්චානං බුද්ධත්තාදිති කාරණෙහි විමොක්ඛන්තිකපණ්ණන්තිවසෙන ඵලං ලද්ධනාමස්ස. අච්චයං දෙසයන්තීනන්ති යං චුත්තං තුම්භෙහි “අච්චයං දෙසයන්තීනං...පෙ.... ස වෙරං පටිමුඤ්චති”ති, තං සාධු චුත්තං, අභං පන තං වෙරං නාභිනන්දාමි න පත්ථයාමිති අත්ථො. පටිග්ගණ්භාමි වොච්චයන්ති තුම්භාකං අපරාධං බමාමිති. පඤ්චමං.

6. සද්ධාසුත්තවණ්ණනා

36. ඡට්ඨෙය්‍ය සද්ධා දුතියා පුරිසස්ස භොතිති පුරිසස්ස දෙවලොකෙ මනුස්සලොකෙ වෙව නිබ්බානඤ්ච ගච්ඡන්තස්ස සද්ධා දුතියා භොති, සභායකිච්චං සාධෙති. නො වෙ අස්සද්ධියං අච්චිට්ඨතිති යදි අස්සද්ධියං න තිට්ඨති. යසොති පරිවාරො. කිත්තීති වණ්ණභණ්ණනං. තත්චස්ස භොතිති තතො අස්ස භොති. නානුපතන්ති සඬගාති රාගසඬගාදයො පඤ්ච සඬගා න අනුපතන්ති. පමාදමනුසුඤ්ජන්තිති යෙ පමාදං කරොන්ති නිබ්බන්තෙන්ති, තෙ තං අනුසුඤ්ජන්ති නාම. ධනං සෙට්ඨංව රක්ඛතීති මුත්තාමණිසාරාදිඋත්තමධනං විය රක්ඛති. ක්කායන්තොති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ච ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ච ක්කායන්තො. තත්ථ ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං නාම විපස්සනාමග්ගඵලාති. විපස්සනා හි තිණි ලක්ඛණාති උපනිජ්ඣායතිති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. මග්ගො විපස්සනාය ආගතකිච්චං සාධෙතිති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. ඵලං තථලක්ඛණං නිරොධසච්චං උපනිජ්ඣායතිති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. අට්ඨ සමාපත්තියො පන කසිණාරම්මණස්ස උපනිජ්ඣායනතො ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති වෙදිතබ්බා. පරමං නාම අරහත්තසුඛං අධිප්පෙතන්ති. ඡට්ඨං.

7. සමයසුත්තවණ්ණනා

37. සත්තමෙ සක්කෙසුති “සක්‍යා වත, භො කුමාරා”ති (දී. නි. 1.267) උදානං පටිච්ච සක්කාති ලද්ධනාමානං රාජකුමාරානං නිවාසො එකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන සක්කාති චුච්චති . තස්මිං සක්කෙසු ජනපදෙ. මහාවතෙති සයංජාතෙ අරොපිමෙ හිමවන්තෙන සද්ධිං එකාබද්ධෙ මහති වතෙ. සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහීති ඉමං සුත්තං කථිතදිවසෙයෙව පත්තඅරහන්තෙහි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සාකියකොලියා හි කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අන්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙන්වා සස්සාති කාරෙන්ති. අථ ජෙට්ඨමුලමාසෙ සස්සෙසු මීලායන්තෙසු උභයනගරවාසීනම්පි කම්මකාරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසීනො ආභංසු – “ඉදං උදකං උභයතො ආහරියමානං න තුම්භාකං, න අම්භාකං පහොස්සති , අම්භාකං පන සස්සං එකෙන උදකෙනෙව නිජ්ජප්පිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුවාසීනො ආභංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ඨිතෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනිලමණිකාලකභාපණෙ ව ගහෙන්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා න සක්ඛිස්සාම තුම්භාකං සරද්වාරෙ විචරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකෙනෙව උදකෙන නිජ්ජප්පිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති. “මයම්පි න දස්සාමා”ති. ඵලං කථං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති ඵලං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ටෙන්වා කලහං වඩ්ඪයිංසු.

කොලියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසීකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬගාලාදයො විය අත්තනො භගිනීහි සද්ධිං සංවසිංසු, එතෙසං භත්ථිනො ව අස්සා ව ඵලකාට්ඨානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති?

සාකියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්හෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්කෙ වසිංසු, එතෙසං හත්ථිනො ව අස්සා ව ඵලකාචුධානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති” ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තආම්චවානං කට්ඨං, අම්චවා රාජකුලානං කට්ඨං. තතො සාකියා – “භගිනීහි සද්ධිං සංවසිතකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා” ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. කොලියාපි – “කොලරුක්කවාසිනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා” ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු.

භගවාපි රත්තියා පච්චුසසමයෙව මහාකරුණාසමාපත්තිනො උට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ ඵලං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛමන්තෙ අද්දස. දිස්වා – “මයි ගතෙ අයං කලහො වූපසම්මිස්සති නු ඛො උදාහු නො” ති උපධාරෙන්තො – “අභමෙත්ථ ගන්ත්වා කලහවූපසමනත්ථං තිණි ජාතකානි කට්ඨස්සාමි, තතො කලහො වූපසම්මිස්සති. අථ සාමග්ගිපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨත්වා අත්තදණ්ඩසුත්තං දෙසෙස්සාමි. දෙසනං සුත්වා උභයනගරවාසීනොපි අඩ්ඨතියානි අඩ්ඨතියානි කුමාරසතානි දස්සන්ති, අභං තෙ පබ්බාපෙස්සාමි, තදා මහාසමාගමො භවිස්සති” ති සන්තිට්ඨානං අකාසි. තස්මා ඉමෙසු යුද්ධසජ්ජෙසු නික්ඛමන්තෙසු කස්සචි අනාරොවෙන්වා සයමෙව පත්තච්චරමාදාය ගන්ත්වා ද්විත්තං සෙනානං අන්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්වා නිසිදි.

කපිලවත්ථුවාසීනො භගවත්තං දිස්වා, “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨො සත්ථා ආගතො. දිට්ඨො නු ඛො තෙන අම්භාකං කලහකරණභාවො” ති චින්තෙන්වා, “න ඛො පන සක්කා භගවති ආගතෙ අම්භෙහි පරස්ස සරිරෙ සත්ථං පාතෙතුං. කොලියනගරවාසීනො අම්භෙ හනන්තු වා බජ්ඣන්තු වා” ති. ආචුධානි ඡබ්බෙන්වා, භගවත්තං වන්දිත්වා, නිසිදිංසු. කොලියනගරවාසීනොපි තට්ථ චින්තෙන්වා ආචුධානි ඡබ්බෙන්වා, භගවත්තං වන්දිත්වා, නිසිදිංසු.

භගවා ජානන්තොව, “කස්මා ආගතත්ථ, මහාරාජා” ති පුච්ඡි? “න, භගවා, තිත්ථකීළාය න පබ්බතකීළාය, න නදීකීළාය, න ගිරිදස්සනත්ථං, ඉමස්මිං පන යානෙ සඬ්ගාමං පච්චුපට්ඨපෙන්වා ආගතම්භා” ති. “කිං නිස්සාය වො කලහො, මහාරාජානි? උදකං, හන්තෙති. උදකං කිං අග්ගති, මහාරාජානි? අප්පං, හන්තෙති. පට්ඨි නාම කිං අග්ගති, මහාරාජානි? අනග්ගා, හන්තෙති. බත්තියා කිං අග්ගන්ති? බත්තියා නාම අනග්ගා, හන්තෙති. අප්පමුලං උදකං නිස්සාය කිමත්ථං අනග්ගෙ බත්තියෙ නාසෙට්ඨ, මහාරාජ, කලහෙ අස්සාදො නාම නත්ථි, කලහවසෙන, මහාරාජ, අට්ඨානෙ වෙරං කත්වා එකාය රුක්ඛදෙවතාය කාළසීහෙන සද්ධිං බද්ධාසාතො සකලමිපි ඉමං කප්පං අනුප්පත්තොයෙවානි වත්වා එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14 ආදයො) කට්ඨං. තතො “පරපත්තියෙන නාම, මහාරාජ, න භවිතබ්බං. පරපත්තියා හුත්වා හි එකස්ස සසකස්ස කථාය තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ හිමවන්තෙ වතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිතො අභෙසුං. තස්මා පරපත්තියෙන න භවිතබ්බං” ති වත්වා, පට්ඨිඋන්දියජාතකං කට්ඨං. තතො “කදාචි, මහාරාජ, දුබ්බලොපි මහාබලස්ස රන්ධං විවරං පස්සති, කදාචි මහාබලො දුබ්බලස්ස. ලට්ඨකිකාපි හි සකුණිකා හත්ථිනාගං සාතෙසි” ති ලට්ඨකිකජාතකං (ජා. 1.5.39 ආදයො) කට්ඨං. ඵලං කලහවූපසමනත්ථාය තිණි ජාතකානි කට්ඨත්වා සාමග්ගිපරිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨං. කථං? “සමග්ගානඤ්ඤි, මහාරාජ, කොචි ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොතිති වත්වා, රුක්ඛධම්මජාතකං (ජා. 1.1.74) කට්ඨං. තතො “සමග්ගානං, මහාරාජ, කොචි විවරං දස්සිතුං න සක්ඛි. යදා පන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදමකංසු, අථ තෙ තෙසාදපුත්තො ජීවිතා වොරොපෙන්වා ආදාය ගතොති විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථි” ති වත්වා, වට්ඨකජාතකං (ජා. 1.1.118) කට්ඨං. ඵලං ඉමානි පඤ්ච ජාතකානි කට්ඨත්වා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) කට්ඨං.

රාජානො පසන්නා – “සවෙ සත්ථා නාගමීස්ස, මයං සහත්ථා අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වා ලොහිතනදිං පවත්තයිස්සාම. අම්භාකං පුත්තභාතරො ව ගෙහද්වාරෙ න පස්සෙය්‍යාම, සාසනපටිසාසනම්පි නො ආභරණකො නාභවිස්ස. සත්ථාරං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං. සවෙ පන සත්ථා ආගාරං අප්පකාමස්සස්ස දීපසහස්සද්වයපරිවාරං චතුමහාදීපරජ්ජමස්ස හත්ථගතං අභවිස්ස, අතිරෙකසහස්සං ඛො පනස්ස පුත්තා අභවිස්සංසු, තතො බත්තියපරිවාරො අච්චරිස්ස. තං ඛො පනෙස සම්පත්තිං පභාය නික්ඛමිත්වා සම්බොධිං පත්තො. ඉදානිපි බත්තියපරිවාරොයෙව විවරතු” ති උභයනගරවාසීනො අඩ්ඨතියානි අඩ්ඨතියානි කුමාරසතානි අදංසු. භගවාපි තෙ පබ්බාපෙන්වා මහාවනං අගමාසි. තෙසං ගරුගාරවෙන න අත්තතො රුටියා පබ්බජිතානං අනභිරති උප්පජ්ජි. පුරාණදුතිසිකායොපි තෙසං – “අයාපුත්තා උක්කණ්ඩන්තු, සරාචාසො න සණ්ඨාති” තිආදීති වත්වා සාසනං පෙසෙන්ති. තෙ ව අතිරෙකතරං උක්කණ්ඩිංසු.

භගවා ආවජ්ජෙන්තො තෙසං අනභිරතිභාවං ඤාත්වා – “ඉමෙ භික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්නා උක්කණ්ඩන්ති, හන්ද තෙසං කුණාලදහස්ස වණ්ණං කට්ඨත්වා තත්ථ නෙන්වා අනභිරතිං විනොදෙමි” ති කුණාලදහස්ස වණ්ණං කට්ඨං. තෙ තං දට්ඨකාමා අභෙසුං. දට්ඨකාමත්ථ, භික්ඛවෙ, කුණාලදහන්ති? ආම භගවානි. යදි ඵලං ඵථ ගච්ඡාමානි. ඉද්ධිමන්තානං භගවා ගමනට්ඨානං මයං කථං ගමීස්සාමානි. තුම්හෙ ගන්තුකාමා හොට්ඨ, අභං මමානුභාවෙන ගහෙන්වා ගමීස්සාමිති. සාධු, හන්තෙති. භගවා පඤ්ච භික්ඛුසතානි ගහෙන්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා කුණාලදහෙ පතිට්ඨාය තෙ භික්ඛු ආහ – “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං කුණාලදහෙ යෙසං මච්ඡානං නාමං න ජානාට්ඨ මමං පුච්ඡාමි” ති.

තෙ පුච්ඡිංසු. භගවා පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං කට්ඨං. න කෙවලඤ්ච, මච්ඡානංයෙව, තස්මිං වනසණ්ඨෙ රුක්ඛානම්පි පබ්බතපාදෙ ද්විපදවතුප්පදසකුණානම්පි නාමානි පුච්ඡාපෙන්වා කට්ඨං. අථ ද්විති සකුණෙහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා

ගහිතදණ්ඩකෙ නිසින්නො කුණාලසකුණරාජා පුරතො පවිෂතො උහොසු ව පස්සෙසු සකුණසඩ්ඝපරිවුතො ආගවිෂති. භික්ඛු තං දිස්වා – “එස, හත්තෙ, ඉමෙසං සකුණානං රාජා හවිස්සති, පරිවාරා එතෙ එතස්සා”ති මඤ්ඤාමාති. එවමෙනං, භික්ඛවෙ, අයම්පි මමෙව වංසො මම පවෙණිති. ඉදානි තාව මයං, හත්තෙ, එතෙ සකුණෙ පස්සාම. යං පන හගවා “අයම්පි මමෙව වංසො මම පවෙණි”ති ආහ, තං සොතුකාමම්භාති. සොතුකාමත්ථ, භික්ඛවෙති? ආම හගවාති. තෙන හි සුණාමාති තිහි ගාමාසතෙහි මණ්ඩෙන්වා කුණාලජාතකං (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) කටෙන්තො අනභිරතිං විනොදෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මග්ගෙනෙව ව නෙසං ඉද්ධිපි ආගතා. හගවා “හොතු තාව එත්තකං තෙසං භික්ඛුන”න්ති ආකාසෙ උප්පතිත්වා මහාවනමෙව අගමාසි. තෙපි භික්ඛු ගමනකාලෙ දසබලස්ස ආනුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන හගවන්තං පරිවාරෙන්වා මහාවනෙ ඔතරිංසු.

හගවා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා තෙ භික්ඛු ආමන්තෙන්වා – “එථ, භික්ඛවෙ, නිසිද්ථ. උපරිමග්ගත්තසවස්කුමානං වො කිලෙසානං කම්මට්ඨානං කටෙස්සාමි”ති කම්මට්ඨානං කටෙසි. භික්ඛු වින්තයිංසු – “හගවා අම්භාකං අනභිරතභාවං ඤත්වා කුණාලදහං නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙසි, තත්ථ සොතාපත්තිඵලං පත්තානං නො ඉදානි ඉධ තිණ්ණං මග්ගානං කම්මට්ඨානං අදාසි, න ඛො පන අම්භෙහි ‘සොතාපත්තා මය’න්ති විතිනාමෙතුං වට්ටති, පුරිසපුරිසෙහි නො හවිතුං වට්ටති”ති තෙ දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා උට්ඨාය නිසිදනං පප්ඵොටෙන්වා විසුං විසුං පබ්භාරරුක්ඛමුලෙසු නිසිදිංසු.

හගවා වින්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛු පකතියාපි අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානා, ලද්ධපායස්ස පන භික්ඛුනො කිලමනකාරණං නාම නත්ථි. ගවිෂන්තා ගවිෂන්තා ව විපස්සනං වඩ්ඪෙන්වා අරහත්තං පත්වා ‘අත්තනා පටිවිද්ධගුණං ආරොවෙස්සාමා’ති මම සන්තිකං ආගමිස්සන්ති. එතෙසු ආගතෙසු දසසහස්සවක්කවාළදෙවතා එකවක්කවාළෙ සන්තිපතිස්සන්ති, මහාසමයො හවිස්සති, විචිත්තෙ ඔකාසෙ මයා නිසිදිතුං වට්ටති”ති තතො විචිත්තෙ ඔකාසෙ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙන්වා නිසිදි.

සබ්බපයමං කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ගතත්ථෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තතො අපරො තතො අපරොති පඤ්චසතාපි පදුමිනියං පදුමානි විය විකසිංසු. සබ්බපයමං අරහත්තං පත්තභික්ඛු “හගවතො ආරොවෙස්සාමි”ති පල්ලඬ්ඛං විනිබ්භුජිත්වා නිසිදනං පප්ඵොටෙන්වා උට්ඨාය දසබලාහිමුඛො අහොසි. එවං අපරොපි අපරොපිති පඤ්චසතා හත්තසාලං පවිසන්තා විය පටිපාටියාව ආගමිංසු. පයමං ආගතො වන්දිත්වා නිසිදනං පඤ්ඤාපෙන්වා, එකමන්තං නිසිදිත්වා, පටිවිද්ධගුණං ආරොවෙතුකාමො “අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤො කොචි? නත්ථි”ති නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගං ඔලොකෙන්තො අපරමපි අද්දස අපරමපි අද්දසයොවති සබ්බෙපි තෙ ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා, අයං ඉමස්ස හරායමානො න කටෙසි, අයං ඉමස්ස හරායමානො න කටෙසි. බිණ්ණසවානං කිර ද්වෙ ආකාරා හොන්ති – “අහො වත මයා පටිවිද්ධගුණං සදෙවකො ලොකො බිප්පමෙව පටිවිජ්ඣෙය්සා”ති වින්තං උප්පජ්ජති. පටිවිද්ධභාවං පන නිබ්බද්ධපුරිසො විය න අඤ්ඤස්ස ආරොවෙතුකාමා හොන්ති.

එවං ඔසටමන්තෙ පන තස්මිං අරියමණ්ඩලෙ පාවිනසුගන්ධරපරික්ඛෙපතො අබ්භා මහිකා ධුමො රජො රාහුති, ඉමෙහි උපක්කිලෙසෙහි විප්පමුත්තං බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතස්ස ලොකස්ස රාමණෙයාකදස්සන්තං පාවිනදිසාය උක්ඛිත්තරජතමයමහාආදාසමණ්ඩලං විය, නෙමිවට්ටියං ගහෙන්වා, පරිවත්තියමානරජතවක්කසස්සිරිකං පුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උල්ලඬ්ඛිත්වා, අනිලපථං පටිපජ්ජිත්ථ. ඉති එවරූපෙ බණෙ ලයෙ මුහුත්තෙ හගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවනෙ මහතා භික්ඛුසඩ්ඝෙන සද්ධිං පඤ්චමන්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහි.

තත්ථ හගවාපි මහාසම්මතස්ස වංසෙ උප්පන්නො, තෙපි පඤ්චසතා භික්ඛු මහාසම්මතස්ස කුලෙ උප්පන්නා. හගවාපි ඛත්තියගබ්භෙ ජාතො, තෙපි ඛත්තියගබ්භෙ ජාතා. හගවාපි රාජපබ්බජිතො, තෙපි රාජපබ්බජිතා. හගවාපි සෙනවිෂත්තං පහාය හත්ථගතං වක්කවත්තිරජජං නිස්සජ්ජිත්වා පබ්බජිතො, තෙපි සෙනවිෂත්තං පහාය හත්ථගතානි රජජානි විස්සජ්ජිත්වා පබ්බජිතා. ඉති හගවා පරිසුද්ධෙ ඔකාසෙ, පරිසුද්ධෙ රත්තිභාගෙ, සයං පරිසුද්ධො පරිසුද්ධපරිවාරො, චිත්තරාගො චිත්තරාගපරිවාරො, චිත්තදොසො චිත්තදොසපරිවාරො, චිත්තමොහො චිත්තමොහපරිවාරො, නිත්තණ්ණො නිත්තණ්ණපරිවාරො, නික්කිලෙසො නික්කිලෙසපරිවාරො, සන්තො සන්තපරිවාරො, දන්තො දන්තපරිවාරො, මුත්තො මුත්තපරිවාරො, අතිවිය විරොවතීති. වණ්ණභූමි නාමෙසා, යත්තකං සක්කොති, තත්තකං වත්තබ්බං. ඉති ඉමෙ භික්ඛු සන්ධාය වුත්තං, “පඤ්චමන්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහන්තෙහි”ති.

යෙභුයොනාති බහුතරා සන්තිපතිතා, මන්දා න සන්තිපතිතා අසඤ්ඤී අරූපාවචරදෙවතා සමාපන්නදෙවතායො ව. තත්තායං සන්තිපාතක්කමො – මහාවනස්ස කිර සාමන්තා දෙවතා වලිංසු, “ආයාම හො! බුද්ධදස්සනං නාම බහුපකාරං, ධම්මස්සවනං බහුපකාරං, භික්ඛුසඩ්ඝදස්සනං බහුපකාරං. ආයාම ආයාමා”ති! මහාසද්දං කුරුමානා ආගන්ත්වා හගවන්තඤ්ඤ වංමුහුත්තං අරහත්තප්පත්තබිණ්ණසවෙ ව වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. එතෙනෙව උපායෙන තාසං තාසං සද්දං සුත්වා සද්දන්තරඅඩ්ඨගාවුත්තගාවුත්තඅඩ්ඨයොජනායොජනාදිවසෙන තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ හිමවන්තෙ, තික්ඛන්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙසු, නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙසු, ඡන්ද්‍රානියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසු, ඡපණ්ණාසාය රතනාකරෙසුති සකලජම්බුදිපෙ, පුබ්බවිදෙහෙ, අපරගොයානෙ, උත්තරකුරුමිහි, ද්විසු පරිත්තදීපසහස්සෙසුති සකලවක්කවාළෙ, තතො දුතියතතියවක්කවාළෙති එවං.

දසසහස්සවක්කවාලෙසු දෙවතා සන්නිපතිතානි වෙදිතබ්බා. දසසහස්සවක්කවාලෙසුහි ඉධ දසලොකධාතුයොති අධිප්පෙනං. තෙන චුත්තං – “දසහි ව ලොකධාතුහි දෙවතා යෙහුයොන සන්නිපතිතා හොත්ති”ති.

එවං සන්නිපතිතාහි දෙවතාහි සකලවක්කවාලගබ්භං යාව බ්‍රහ්මලොකා සුවිසරෙ නිරන්තරං පක්ඛිත්තසුවිහි විය පරිපුණ්ණං හොති. තත්ථ බ්‍රහ්මලොකස්ස එවං උච්චත්තනං වෙදිතබ්බං – ලොහපාසාදෙ කිර සත්තකුටාගාරසමො පාසාණො බ්‍රහ්මලොකෙ යත්වා අධො ඛිත්තො වතුහි මාසෙහි පථවිං පාපුණාති. එවං මහත්තෙ ඔකාසෙ යථා හෙට්ඨා යත්වා ඛිත්තානි පුප්ඵානි වා ධුමො වා උපරි ගන්තුං, උපරි වා යත්වා ඛිත්තසාසපා හෙට්ඨා ඔතරිතුං අන්තරං න ලහන්ති, එවං නිරන්තරා දෙවතා අහෙසුං. යථා බො පන වක්කවත්තිරඤ්ඤො නිසින්නට්ඨානං අසම්බාධං හොති, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා ඛත්තියා ඔකාසං ලහන්තියෙව, පරතො පරතො පන අභිසම්බාධං හොති. එවමෙව හගවතො නිසින්නට්ඨානං අසම්බාධං, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා දෙවා ව බ්‍රහ්මානො ව ඔකාසං ලහන්තියෙව. අපි සුදං හගවතො ආසන්නාසන්නට්ඨානො වාලග්ගනිත්තුදනමත්තෙ පදෙසෙ දසපි විසතිපි දෙවා සුබ්‍රමො අත්තභාවෙ මාපෙත්වා අට්ඨංසු. සබ්බපරතො සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු.

සුද්ධාවාසකායිකානන්ති සුද්ධාවාසවාසිනං. සුද්ධාවාසා නාම සුද්ධානං අනාගාමිඤ්ඤාසවානං ආවාසා පඤ්ච බ්‍රහ්මලොකා. එතදහොසිති කස්මා අහොසි? තෙ කිර බ්‍රහ්මානො සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථා පරිච්ඡේදෙන වුට්ඨිතා බ්‍රහ්මහවනං ඔලොකෙන්තා පච්ඡාහත්තෙ භත්තගෙහං විය සුඤ්ඤතං අද්දසංසු. තතො “කුහිං බ්‍රහ්මානො ගතා”ති ආවජ්ජන්තා මහාසමාගමං ඤත්වා – “අයං සමාගමො මහා, මයං ඔහීනා, ඔහීනකානං පන ඔකාසො දුල්ලහො හොති, තස්මා ගච්ඡන්තා අතුච්ඡන්ත්වා හුත්වා එකෙකං ගාථං අභිසංඛාරිත්වා ගච්ඡාම. තාය මහාසමාගමෙ ව අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙස්සාම, දසබලස්ස ව වණ්ණං භාසිස්සාමා”ති. ඉති තෙසං සමාපත්තිතො උට්ඨාය ආවජ්ජිත්තා එතදහොසි.

හගවතො පුරතො පාතුරහෙසුන්ති පාළියං හගවතො සන්නිකෙ අභිමුඛට්ඨානෙයෙව ඔතිණ්ණා විය කත්වා චුත්තා, න බො පනෙත්ථ එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ පන බ්‍රහ්මලොකෙ ඨිතායෙව ගාථා අභිසංඛාරිත්වා එකො පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි, එකො දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං, එකො පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං, එකො උත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතරි. තතො පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා නිලකසිණං සමාපජ්ජිත්වා නිලරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං මණ්ඩමං පටිමුඤ්ඤන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා බුද්ධචරී නාම කෙනචි උත්තරිතුං න සක්කා, තස්මා මහතියා බුද්ධචරීයාව ආගන්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තං ඨිතො බො අත්තනා අභිසංඛාරිතං ගාථං අභාසි.

දක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා පිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා සුවණ්ණපහං මුඤ්ඤන්ත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං සුවණ්ණපටං පාරුපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තට්ථ අකාසි. පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා ලොහිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ලොහිතකරස්මියො මුඤ්ඤන්ත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං රත්තවරකම්බලෙන පරික්ඛිපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තට්ථ අකාසි. උත්තරවක්කවාලමුඛවට්ටියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා ඔදාතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ඔදාතරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා දසසහස්සවක්කවාලදෙවතානං සුමනකුසුමපටං පාරුපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තට්ථ අකාසි.

පාළියං පන හගවතො පුරතො පාතුරහෙසුං. අථ බො තා දෙවතා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨංසුති එවං එකක්ඛණෙ විය පුරතො පාතුරාවො ව අභිවාදෙත්වා එකමන්තං ඨිතභාවො ව චුත්තො, සො ඉමිනා අනුක්කමෙන අහොසි, එකතො කත්වා පන දස්සිතො. ගාථාභාසනං පන පාළියමපි විසුං විසුංයෙව චුත්තං.

තත්ථ මහාසමයොති මහාසමුහො. පවනං වුවිච්ඡි වනසණ්ඩො. උභයෙනපි හගවා “ඉමස්මිං පන වනසණ්ඩෙ අජ්ජ මහාසමුහො සන්නිපාතො”ති ආහ. තතො යෙසං සො සන්නිපාතො, තෙ දස්සෙතුං දෙවකායා සමාගතානි ආහ. තත්ථ දෙවකායානි දෙවසටා. ආගතමහ ඉමං ධම්මසමයන්ති එවං සමාගතෙ දෙවකායෙ දිස්වා මයමපි ඉමං ධම්මසමුහං ආගතා. කිං කාරණා? දක්ඛිතායෙ අපරාජිතසංඝස්සන්ති කෙනචි අපරාජිතං අජ්ජෙව තයො මාරෙ මද්දිත්වා විජිතසංඝාමං ඉමං අපරාජිතසංඝං දස්සන්ත්වාය ආගතමිහාති අත්ථො. සො පන, බ්‍රහ්මා, ඉමං ගාථං භාසිත්වා, හගවන්තං අභිවාදෙත්වා, පුරත්ථිමවක්කවාලමුඛවට්ටියංයෙව අට්ඨාසි.

අථ දුතියො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ තත්‍ර භික්ඛවොති තස්මිං සන්නිපාතට්ඨානො භික්ඛු. සමාදහංසුති සමාධිනා යොජෙසුං. චිත්තමත්තනො උජුකං අකංසුති අත්තනො චිත්තෙ සබ්බෙ වඩ්ඤ්ඤාපිඤ්ඤාහවෙ හරිත්වා උජුකං අකරිංසු. සාරථීව තෙත්තානි ගහෙත්වානි යථා සමප්පවත්තෙසු සින්ධවෙසු ඔධස්තපතොදො සාරථී සබ්බයොත්තානි ගහෙත්වා අවොදෙන්තො අවාරෙන්තො තිට්ඨති, එවං ඡළඬිගුපෙක්ඛාය සමන්නාගතා ගුත්තද්වාරා සබ්බෙපෙනෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා, එතෙ දට්ඨුං ඉධාගතමිහා හගවාති, සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ තතියො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ඡෙත්වා ඛිලන්ති රාගදොසමොහඛිලං ඡින්දිත්වා. පලිසන්ති රාගදොසමොහපලිසමෙව. ඉන්ද්‍රිලන්ති රාගදොසමොහඉන්ද්‍රිලමෙව. ඌභව්ව මනෙජාති එතෙ

තණ්හාඵජාය අනෙජා භික්ඛු ඉන්දබ්ලං උභව්ව සමුහනිත්වා වතුසු දිසාසු අප්පට්භතවාරිකං වරන්ති. සුද්ධානි නිරුපක්කිලෙසා. විමලානි නිම්මලා. ඉදං තස්සෙව වෙවචනං. වක්ඛමනානි පඤ්චති වක්ඛති වක්ඛමන්තෙන. සුදන්තානි වක්ඛතොපි දන්තා සොතතොපි සානතොපි ජිව්හතොපි කායතොපි මනතොපි දන්තා. සුසුනාගානි තරුණනාගා. තත්‍රායං වචනත්ථො – ඡන්දාදීහි න ගච්ඡන්තිති නාගා, තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනෙ කිලෙසෙ න ආගච්ඡන්තිති නාගා, නානප්පකාරං ආගුං න කරොන්තිති නාගා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 80) චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපිව –

“ආගුං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,
සබ්බසංයොග විසජ්ජ බන්ධනානි;
සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුත්තො,
නාගො තාදි පච්චවතෙ තථත්තා”ති. –

එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුසුනාගානි සුසු නාගා, සුසුනාගභාවසම්පත්තිං පත්තානි අත්ථො. තෙ එවරුපෙ අනුත්තරෙන යොග්ගාවරියෙන දම්මෙ තරුණනාගෙ දස්සනාය ආගතම්භ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ වතුත්ථො චුත්තනසෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ගතාසෙති නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන ගතා. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසිති. සත්තමං.

8. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

38. අට්ඨමෙ මද්දකුච්ඡිස්මීන්ති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. තඤ්ඤි අජාතසත්තුම්භි කුච්ඡිගතෙ තස්ස මාතරා – “අයං මය්හං කුච්ඡිගතො ගබ්භො රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සති. කිං මෙ ඉමිනා”ති? ගබ්භපාතනත්ථං කුච්ඡි මද්දාපිනා. තස්මා “මද්දකුච්ඡි”ති සඬබ්බං ගතං. මිගානං පන අභයවාසත්ථාය දින්තත්තා මිගදායොති වුච්චති.

තෙන බො පන සමයෙනානි එත්ථ අයං අනුපුබ්බිකථා – දෙවදත්තො හි අජාතසත්තුං නිස්සාය ධනුග්ගහෙ ව ධනපාලකඤ්ච පයොජෙත්වාපි තථාගතස්ස ජීවිතන්තරායං කාතුං අසක්කොන්තො “සභත්ථෙතෙව මාරෙස්සාමි”ති ගිජ්ඣකුට්ඨබ්බං අභිරුහිත්වා මහන්තං කුටාගාරප්පමාණං සිලං උක්ඛිපිත්වා, “සමණො ගොතමො චුණ්ණවිචුණ්ණො හොතු”ති පවිජ්ඣාමි. මහාථාමවා කිරෙස පඤ්චන්තං හත්ථිනං බලං ධාරෙති. අට්ඨානං බො පනෙතං, යං බුද්ධානං පරුපක්කමෙන ජීවිතන්තරායො භවෙය්‍යාති තං තථාගතස්ස සරිරාහිමුඛං ආගච්ඡන්තං ආකාසෙ අඤ්ඤා සිලා උට්ඨහිත්වා සම්පට්චිඡි. ද්විත්තං සිලානං සම්පභාරෙන මහන්තො පාසාණස්ස සකලිකා උට්ඨහිත්වා භගවතො පිට්ඨිපාදපරියන්තං අභිහනි, පාදො මහාඵරසුනා පහතො විය සමුග්ගතලොහිතෙන ලාබාරසමක්ඛිතො විය අභොසි. භගවා උද්ධං උල්ලොකෙත්වා දෙවදත්තං එතදවොච – “බහු තයා මොසපුරිස, අපුඤ්ඤං පසුතං, යො ත්ථං පදුට්ඨවිත්තො වධකවිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උජ්ජාදෙසී”ති. තතො පට්ඨාය භගවතො අථාසු ජාතං. භික්ඛු චිත්තයිංසු – “අයං විහාරො උජ්ජඬගලො විසමො, බහුතං ඛත්තියාදීනඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච අනොකාසො”ති. තෙ තථාගතං මඤ්චසිවිකාය ආදාය මද්දකුච්ඡිං නයිංසු. තෙන චුත්තං – “තෙන බො පන සමයෙන භගවතො පාදො සකලිකාය බතො හොති”ති.

භුසානි බලවතියො. සුදන්ති නිපාතමත්තං. දුක්ඛන්ති සුඛපටික්ඛෙපො. තිබ්බානි බහලා. බරානි ඵරුසා. කටුකානි තිබ්ණා. අසාකානි අමධුරා. න තාසු මනො අප්පෙති, න තා මනං අප්පායන්ති වඩ්ඪෙත්තිති අමනාපා. සතො සම්පජානොති වෙදනාධිවාසනසතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො හුත්වා. අවිභඤ්ඤමානොති අපිළියමානො, සම්පරිවත්තසායිකාය වෙදනානං වසං අගච්ඡන්තො.

සීහසෙය්‍යන්ති එත්ථ කාමභොගිසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යානි වතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, කාමභොගි සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නී”ති අයං කාමභොගිසෙය්‍යා. තෙසු හි යෙභුය්‍යෙන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථි. “යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, පෙනා උත්තානා සෙන්නී”ති අයං පෙතසෙය්‍යා. අප්පමංසලොහිතත්තා හි අට්ඨිසඬ්ඝාට්ඨිතා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නී. “යෙභුය්‍යෙන, භික්ඛවෙ, සීහො මිගරාජා නඬ්ඟුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිහි අනුපක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙන්නී”ති අයං සීහසෙය්‍යා. තෙපුස්සදන්තා හි සීහො මිගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං, ‘පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං’ යානෙ යපෙත්වා නඬ්ඟුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬ්ඟුට්ඨානං ධිතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති, දිවසම්පි සයිත්වා පඬුජ්ඣමානො න උත්‍රසන්තො පඬුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධිතොකාසං සල්ලක්ඛෙති. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං හොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොවරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා ව සුරභාවස්ස ව අනුරූපමීද”න්ති භට්ඨකුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජමිහිතං විජමිහිත්වා

කෙසරහාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සිහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමති. චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන “තථාගතසෙය්‍යා”ති වුච්චති. තාසු ඉධ සිහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්භි තෙජ්ස්සදඉරියාපථත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය, ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා . ගොප්ඵකෙන හි ගොප්ඵකෙ ඡාණුනා වා ඡාණුම්හි සඬ්ඝට්ටියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජති, චිත්තං ඵකග්ගං න හොති, සෙය්‍යා අථාසුකා හොති. යථා න සඬ්ඝට්ටෙති, ඵචං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, චිත්තං ඵකග්ගං හොති, සෙය්‍යා ථාසු හොති. තස්මා ඵචං නිපජ්ජි. සතො සම්පජානොති සයනපරිග්ගාහකසතිසම්පජ්ඤෙන සමන්තාගතො. “උට්ඨානසඤ්ඤ”න්ති පනෙත්ථ න වුත්තං, ගිලානසෙය්‍යා හෙසා තථාගතස්ස.

සත්තසතාති ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බාපි තා දෙවතා ගිලානසෙය්‍යව්ඨානං ආගතා. උදානං උදානෙසීති ගිලානසෙය්‍යං ආගතානං දොමනස්සෙන භවිතබ්බං සියා. ඉමාසං පන තථාගතස්ස වෙදනාධිවාසනං දිස්වා, “අහො බුද්ධානං මහානුභාවතා! ඵචරුපාසු නාම වෙදනාසු වත්තමානාසු විකාරමත්තම්පි නත්ථි, සිරිසයනෙ අලඬ්කරිත්වා යපිතසුචණ්ණරූපකං විය අතිඤ්ජමානෙන කායෙන නිපන්නො, ඉදානිස්ස අධිකතරං මුඛවණ්ණො විරොචති, ආභාසම්පන්නො පුණ්ණවත්තො විය සම්පති විකසිතං විය ච අරචිත්තං අස්ස මුඛං සොහති, කායෙපි වණ්ණායතනං ඉදානි සුසම්මට්ඨකඤ්චනං විය විජ්ජෙති”ති උදානං උදපාදි.

නාගො චත හොති, ඵත්ථ හොති ධම්මාලපනං. බලවත්තට්ඨෙත නාගො. නාගචතාති නාගභාවෙන. සීහො චතාතිආදියු අසන්නාසනට්ඨෙත සීහො. බ්‍යත්තපරිවයට්ඨෙත කාරණාකාරණජානෙන වා ආජාතියො. අප්පට්ඨසමට්ඨෙත නිසහො. ගවසතපෙට්ඨෙතො හි උසහො, ගවසහස්සපෙට්ඨෙතො වසහො, ගවසතසහස්සපෙට්ඨෙතො නිසහොති වුච්චති. භගවා පන අප්පට්ඨසමට්ඨෙත ආසහං යානං පටිජානාති. තෙනෙවත්ථෙන ඉධ “නිසහො”ති වුත්තො. ධුරවාහට්ඨෙත ධොරය්හො. නිබ්බිසෙවනට්ඨෙත දන්තො.

පස්සාති අනියම්තාණත්ති. සමාධිත්ති අරහත්තඵලසමාධිං. සුවිමුත්තන්ති ඵලවිමුත්තියා සුවිමුත්තං. රාගානුගතං පන චිත්තං අභිනතං නාම හොති, දොසානුගතං අපනතං. තද්දුභයපටික්ඛෙපෙන න වාහිනතං න වාපනතන්ති ආහ. න ච සසඬ්ඛාරනිග්ගය්හවාරිතගතන්ති න සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන කිලෙසෙ නිග්ගහෙත්වා වාරිතවතං, කිලෙසානං පන ඡින්නත්තා චතං ඵලසමාධිනා සමාහිතන්ති අත්ථො. අතික්කම්මතබ්බන්ති විහෙයෙතබ්බං සට්ටෙතබ්බං. අදස්සනාති අඤ්ඤාණා. අඤ්ඤාණි හි අත්ඨබ්බාලොච ඵචරුපෙ සත්ථරි අපරජ්ඣෙය්‍යාති දෙවදත්තං සට්ටියමානා වදන්ති.

පඤ්චවෙදාති ඉතිභාසපඤ්චමානං වෙදානං ධාරකා. සතං සමන්ති වස්සසතං. තපස්සීති තපනිස්සිතකා හුත්වා. වරන්ති වරන්තා. න සම්මාවිමුත්තන්ති සවෙපි ඵචරුපා බ්‍රාහ්මණා වස්සසතං වරන්ති, චිත්තඤ්ච නෙසං සම්මා විමුත්තං න හොති. භීනත්තරුපා න පාරං ගමා තෙති භීනත්තසභාවා තෙ නිබ්බානඬගමා න හොන්ති. “භීනත්ථරුපා”තිපි පාඨො, භීනත්ථජාතිකා පරිභීනත්ථාති අත්ථො. තණ්හාධිපන්නාති තණ්හාය අප්ඣෙය්‍යාත්ථො. චතසීලබද්ධාති අප්චතකුක්කුරචතාදීහි ච චතෙහි තාදියෙහෙව ච සීලෙහි බද්ධා. ලුඛං තපන්ති පඤ්චාතපනාපනං කණ්ටකසෙය්‍යාදිකං තපං. ඉදානි සා දෙවතා සාසනස්ස නියානිකභාවං කථෙත්ති න මානකාමස්සාතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙවාති. අට්ඨමං.

9. පයමපජ්ජන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා

39. නවමෙ පජ්ජන්තස්ස ධිතාති පජ්ජන්තස්ස නාම වස්සවලාහකදෙවරඤ්ඤො වාතුමහාරාජිකස්ස ධිතා. අභිචන්දෙති භගවා තුම්භාකං පාදෙ චන්දාමි. චක්ඛුමනාති පඤ්චති චක්ඛුති චක්ඛුමන්තෙන තථාගතෙන. ධම්මො අනුබුද්ධොති, “ඉදං මයා පුබ්බෙ පරෙසං සන්නිකෙ කෙවලං සුතංයෙව ආසී”ති වදති. සාහං දානීති, සා අහං ඉදානි. සක්ඛි ජානාමීති, පටිච්චෙධවසෙන පච්චක්ඛමෙව ජානාමි. විගරහන්තාති, “භීනක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනො”ති වා “අනියානිකො”ති වා ඵචං ගරහන්තා. රොරුවන්ති, ද්වෙ රොරුවා – ධුමරොරුවො ච ජාලරොරුවො ච. තත්ථ ධුමරොරුවො විසුං හොති, ජාලරොරුවොති පන අවිච්චිතානි රසස්සෙවෙනං නාමං. තත්ථ හි සත්තා අග්ගිමිති ජලන්තෙ ජලන්තෙ පුනස්පුනං රචං රචන්ති, තස්මා සො “රොරුවො”ති වුච්චති. සොරන්ති දාරුණං. බන්ති යා උපසමෙන උපෙනාති රුච්චිත්වා බමාපෙත්වා ගහණබන්ති යා ව රාගාදිඋපසමෙන ව උපෙනාති. නවමං.

10. දුතියපජ්ජන්තධිතුසුත්තවණ්ණනා

40. දසමෙ ධම්මඤ්චාති ව සද්දෙන සඬ්ඝඤ්ච, ඉති තිණි රතනාති නමස්සමානා ඉධාගතාති වදති. අත්ථචතීති, අත්ථචතියො. බහුනාපි බො තන්ති යං ධම්මං සා අභාසී, තං ධම්මං බහුනාපි පරියායෙන අහං විහජෙය්‍යං. තාදිසො ධම්මොති, තාදිසො හි අයං භගවා ධම්මො, තංසණ්ඨිතො තප්පටිභාගො බහුහි පරියායෙහි විහජිතබ්බයුත්තකොති දස්සෙති. ලපයිස්සාමීති, කථයිස්සාමි. යාවතා මෙ මනසා පරියත්තන්ති යත්තකං මයා මනසා පරියාපුටං, තස්සත්ථං දිවසං අවත්වා මධුපටලං පිළෙනති විය මුහුත්තෙනෙව සංඛිත්තෙන කථෙස්සාමි. සෙසං උත්තානමෙවාති. දසමං.

5. ආදිත්තවග්ගො

1. ආදිත්තසුත්තවණ්ණනා

41. ආදිත්තවග්ගස්ස පයමෙ ජරාය මරණෙන වානි දෙසනාසිසමෙතං, රාගාදීහි පන එකාදසහි අග්ගිහි ලොකො ආදිත්තොව. දානෙනාති දානවෙනනාය. දිත්තං හොති සුනිහනන්ති දානපුඤ්ඤවෙනනාහි දායකස්සෙව හොති සරසාමිකස්ස විය නිහතභණ්ඩකං, තෙනෙනං චුත්තං. වොරා හරන්තීති අදින්නෙ හොගෙ වොරාපි හරන්ති රාජානොපි, අග්ගිපි ඩහති, යපිතට්ඨානොපි නස්සන්ති. අන්තෙනාති මරණෙන. සරිරං සපරිග්ගහන්ති සරිරඤ්ඤෙව වොරාදිතං වසෙන අවිනට්ඨහොගෙ ව. සග්ගමුපෙතීති වෙස්සන්තරමභාරාජාදයො විය සග්ගෙ නිබ්බන්තති. පයමං.

2. කිංදදසුත්තවණ්ණනා

42. දුතියෙ අන්තදොති යස්මා අතිබලවාපි ද්වෙ තිණි හත්තානි අභුත්වා උට්ඨාතුං න සක්කොති, භුත්වා පන දුබ්බලොපි භුත්වා බලසම්පන්නො හොති, තස්මා “අන්තදො බලදො”ති ආහ. වත්ථදොති යස්මා සුරූපොපි දුච්චොලො වා අචොලො වා විරූපො හොති ඔභිළිතො දුද්දසිකො, වත්ථච්ඡන්තො දෙවපුත්තො විය සොහති, තස්මා “වත්ථදො හොති වණ්ණදො”ති ආහ. යානදොති හත්ථියානාදිතං දායකො. තෙසු පන –

“න හත්ථියානං සමණස්ස කප්පති,
න අස්සයානං, න රථෙන යාතුං;
ඉදඤ්ච යානං සමණස්ස කප්පති,
උපාහනා රක්ඛතො සීලබන්ධ”න්ති.

තස්මා ඡත්තුපාහනකත්තරයට්ඨිමඤ්චපියානං දායකො, යො ව මග්ගං සොධෙති, නිස්සෙණිං කරොති, සෙනුං කරොති, නාවං පටියාදෙති, සබ්බොපි යානදොව හොති. සුබදො හොතීති යානස්ස සුබාවහනතො සුබදො නාම හොති. වක්ඛුදොති අන්ධකාරෙ වක්ඛුමන්තානාමපි රූපදස්සනාභාවතො දීපදො වක්ඛුදො නාම හොති, අනුරුද්ධත්ථෙරො විය දිබ්බවක්ඛු සම්පදම්පි ලහති.

සබ්බදදො හොතීති සබ්බෙසංයෙව බලාදිතං දායකො හොති. ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සාපි සිතලාය පොක්ඛරණියා න්හායින්වා පතිස්සයං පටිසින්වා මුහුත්තං මඤ්චෙ නිපජ්ජින්වා උට්ඨාය නිසින්තස්ස හි කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ව කායෙ වණ්ණායතනං වාතාතපෙහි ක්කායති, පතිස්සයං පටිසින්වා ද්වාරං පිටාය මුහුත්තං නිපන්තස්ස ව විසභාගසන්තති වූපසම්මති, සභාගසන්තති ඔක්කමති, වණ්ණායතනං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරිසපාදිපරිස්සයො වෙව වොරභයඤ්ච උප්පජ්ජති, පතිස්සයං පටිසින්වා ද්වාරං පිටාය නිපන්තස්ස සබ්බෙනෙ පරිස්සයා න හොන්ති, ධම්මං සප්ඤ්ඤායන්තස්ස ධම්මපීතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තස්ස උපසම්පුඤ්ඤං උප්පජ්ජති. තථා බහි විවරන්තස්ස ව සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පටිසනක්ඛණෙ කූපෙ ඔතිණ්ණො විය හොති, මඤ්චපියාදීනි න පඤ්ඤායන්ති. මුහුත්තං නිසින්තස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරකවාට්ඨාතපානමඤ්චපියාදීනි පඤ්ඤායන්ති. තෙන චුත්තං – “සො ව සබ්බදදො හොති, යො දදාති උපස්සය”න්ති.

අමතංදදො ව සො හොතීති පණිතභොජනස්ස පත්තං පුරෙන්නො විය අමරණදානං නාම දෙති. යො ධම්මමනුසාසතීති යො ධම්මං අනුසාසති, අට්ඨකථං කථෙති, පාළිං වාචෙති, පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, කම්මට්ඨානං ආචික්ඛති, ධම්මස්සවනං කරොති, සබ්බොපෙස ධම්මං අනුසාසති නාම. සබ්බදානානඤ්ච ඉදං ධම්මදානමෙව අග්ගන්ති වෙදිතබ්බං. චුත්තම්පි වෙතං –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති,
තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති. (ධ. ප. 354); දුතියං;

3. අන්තසුත්තවණ්ණනා

43. තතියෙ අභිනන්දන්තීති පත්ථෙන්නි. හජතීති උපගච්ඡති, විත්තගහපතිසිවලින්ථෙරාදිකෙ විය පච්ඡතො අනුබන්ධති. තස්මාති යස්මා ඉධලොකෙ පරලොකෙ ව අන්තදායකමෙව අනුගච්ඡති, තස්මා. සෙසං උත්තානමෙවාති. තතියං.

4. එකමුලසුත්තවශ්ණනා

44. චතුත්තේ එකමුලනති අවිජ්ජා තණ්හාය මූලං, තණ්හා අවිජ්ජාය. ඉධ පන තණ්හා අධිප්පෙනා. ද්විති සස්සතුවිජ්ජෙදිට්ඨිති ආවට්ටනීති ද්විරාවට්ටා. සා ව රාගාදීහි තිහි මලෙහි තිමලා. තත්තාස්සා මොහො සහජාතකොට්ඨායා මලං හොති, රාගදොසා උපනිස්සයකොට්ඨායා. පඤ්ච පන කාමගුණා අස්සා පත්ථරණට්ඨානා, තෙසු සා පත්ථරනීති පඤ්චපත්ථරා. සා ව අපුරණියට්ඨෙයන සමුද්දො. අප්ඤ්ඤානිකතාහිරෙසු පනෙසා ද්වාදසායනතෙසු ආවට්ටනී පරිවට්ටනීති ද්වාදසාවට්ටා. අපනිට්ඨෙයන පන පාතාලොති වුවිවතීති. එකමුලං...පෙ.... පාතාලං, අතරි ඉසී, උත්තරි සමතික්කමීති අත්ථො. චතුත්තං.

5. අනොමසුත්තවශ්ණනා

45. පඤ්චමෙ අනොමනාමනති සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා අවෙකල්ලනාමං, පරිපුරනාමනති අත්ථො. නිපුණත්ථදස්සිනති හගවා සණ්ඨසුබ්බමෙ බන්ධන්තරාදයො අත්ථෙ පස්සනීති නිපුණත්ථදස්සී. පඤ්ඤාදදන්ති අත්ථෙයපඤ්ඤාධිගමාය පටිපදං කථනවසෙන පඤ්ඤාය දායකං. කාමාලයෙ අසත්තන්ති පඤ්චකාමගුණාලයෙ අලග්ගං. කමමානන්ති හගවා මහාබොධිමණ්ඩෙයෙව අරියමග්ගෙන ගතො, න ඉදානි ගච්ඡති, අතීතං පන උපාදාය ඉදං චුත්තං. මහෙසීන්ති මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසිතාරං පරියෙසිතාරන්ති. පඤ්චමං.

6. අව්ජරාසුත්තවශ්ණනා

46. ඡට්ඨෙය අව්ජරාගුණසංඝ්ඤාවන්ති අයං කිර දෙවපුත්තො සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිත්වා චත්තපටිපත්තිං. පුරයමානො පඤ්චවස්සකාලෙ පචාරන්වා ද්වෙමාතිකං පගුණං කත්වා කමමාකමමං උග්ගහෙන්වා විත්තරුචිතං කමමට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා සල්ලභුකචුත්තිකො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා යො හගවතා මජ්ඣිමයාමො සයනස්ස කොට්ඨාසොති අනුඤ්ඤාතො. තස්මිමිපි සම්පත්තෙ “පමාදස්ස භායාමී”ති මඤ්චකං උක්ඛිපිත්වා රත්තිඤ්ච දිවා ව නිරාහාරො කමමට්ඨානමෙව මනසාකාසී.

අථස්ස අබ්භන්තරෙ සත්ථකවාතා උප්පජ්ජිත්වා ජීවිතං පරියාදිසිංසු. සො ධුරස්මිංයෙව කාලමකාසී. යො හි කොචි හික්ඛු වඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමමානො වා ආලම්බනත්ථම්භං නිස්සාය යීතො වා වඩ්ඤමකොට්ඨං විචරං සීසෙ යපෙන්වා නිසින්තො වා නිපන්තො වා පරිසමජ්ඣෙ අලඬකතධම්මාසනෙ ධම්මං දෙසෙන්තො වා කාලං කරොති, සබ්බො සො ධුරස්මිං කාලං කරොති නාම. ඉති අයං වඩ්ඤමනෙ කාලං කත්වා උපනිස්සයමන්දනාය ආසවක්ඛයං අප්පත්තො තාවතිංසභවනෙ මහාවිමානද්වාරෙ නිද්දායිත්වා පබ්බජ්ඣන්තො විය පටිසන්ධිං අග්ගහෙසී. තාවදෙවස්ස සුචණ්ණතොරණං විය තිගාවුතො අත්තභාවො නිබ්බන්ති.

අත්තොවිමානෙ සහස්සමත්තා අව්ජරා තං දිස්වා, “විමානසාමිකො දෙවපුත්තො ආගතො, රමයිස්සාම න”න්ති තුරියානි ගහෙන්වා පරිවාරයිංසු. දෙවපුත්තො න තාව චුතභාවං ජානාති, පබ්බජිතසඤ්ඤීයෙව අව්ජරා ඔලොකෙන්වා විහාරවාරිකං ආගතං මාතුගාමං දිස්වා ලජ්ජී. පංසුකුලිකො විය උපරි යීතං සනදුකුලං එකංසං කරොන්තො අංසකුටං පටිච්ඡාදෙන්වා ඉන්ද්‍රියානි ඔක්ඛිපිත්වා අධොමුඛො අට්ඨාසී. තස්ස කායචිකාරෙතෙව තා දෙවතා “සමණදෙවපුත්තො අය”න්ති ඤන්වා එවමාංසු – “අයා, දෙවපුත්ත, දෙවලොකො නාමායං, න සමණධම්මස්ස කරණොකාසො, සම්පත්තිං අනුභවනොකාසො”ති. සො තථෙව අට්ඨාසී. දෙවතා “න තාවායං සල්ලක්ඛෙති”ති තුරියානි පග්ගණ්හිංසු. සො තථාපි අනොලොකෙන්තොව අට්ඨාසී.

අථස්ස සබ්බකායිකං ආදාසං පුරතො යපයිංසු. සො ඡායං දිස්වා චුතභාවං ඤන්වා, “න මයා ඉමං යානං පත්ථෙත්වා සමණධම්මො කතො, උත්තමත්ථං අරහත්තං පත්ථෙත්වා කතො”ති සම්පත්තියා විජ්ජට්ඨාරී අහොසී, “සුචණ්ණපටං පටිලභිස්සාමී”ති තක්කයිත්වා යුද්ධට්ඨානං ඔතිණ්ණමල්ලො මූලකමුට්ඨිං ලභිත්වා විය. සො – “අයං සග්ගසම්පත්ති නාම සුලභා, බුද්ධානං පාතුභාවො දුල්ලභො”ති වින්තෙන්වා විමානං අපවිසිත්වා අසම්භින්නෙනෙව සීලෙන අව්ජරාසංඝපරිවුතො දසබලස්ස සන්තිකං ආගමිම අභිවාදෙන්වා එකමන්තං යීතො ඉමං ගාථං අභාසී.

තත්ථ අව්ජරාගුණසංඝ්ඤාවන්ති අව්ජරාගුණෙන ගීතවාදිතසද්දෙහි සංඝොසිතං. පිසාවගුණසෙවිතන්ති තමෙව අව්ජරාගුණං පිසාවගුණං කත්වා වදති. වනන්ති නන්දනවනං සන්ධාය වදති. අයඤ්ඤි නියාමවිත්තතාය අත්තනො ගරුභාවෙන දෙවගුණං “දෙවගුණො”ති වත්තුං න රොවෙති. “පිසාවගුණො”ති වදති. නන්දනවනඤ්ච “නන්දන”න්ති අවත්වා “මොහන”න්ති වදති. කථං යාත්‍රා භවිස්සතීති කථං නිග්ගමනං භවිස්සති, කථං අතික්කමො භවිස්සති, අරහත්තස්ස මෙ පදට්ඨානභූතං විපස්සනං ආචික්ඛන්තං හගවාති වදති.

අථ හගවා “අතිසල්ලිබ්බතෙව අයං දෙවපුත්තො, කිං නු බො ඉද”න්ති? ආවජ්ජෙන්තො අත්තනො සාසනෙ පබ්බජිතභාවං ඤන්වා – “අයං අව්චාරද්ධට්ඨරියතාය කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො, අප්පාපිස්ස වඩ්ඤමනස්මිංයෙව අත්තභාවො අසම්භින්නෙන සීලෙන ආගතො”ති වින්තෙසී. බුද්ධා ව අකතාහිනිවෙසස්ස ආදිකම්මිකස්ස අකතපරිකම්මස්ස අත්තෙවාසිනො විත්තකාරො හින්තිපරිකම්මං විය – “සීලං තාව සොධෙහි, සමාධිං

භාවෙහි, කම්මස්සකතපඤ්ඤා උජුං කරොති” නි පයමං පුබ්බභාගප්පට්ඨදං ආචික්ඛන්ති, කාරකස්ස පන යුත්තපයුත්තස්ස අරහත්තමග්ගපදට්ඨානභූතං සණ්ඨසුබ්බමං සුඤ්ඤතාවිපස්සනං යෙව ආචික්ඛන්ති, අයඤ්ච දෙවපුත්තො කාරකො අභින්නසිලො, එකො මග්ගො අස්ස අනාගතොති සුඤ්ඤතාවිපස්සනං ආචික්ඛන්තො උජුකො නාමාතිආදිමාහ.

තත්ථ උජුකොති කායවඩ්ඤාදීනං අභාවනො අට්ඨංඞිගිකො මග්ගො උජුකො නාම. අභයා නාම සා දිසාති නිබ්බානං සන්ධායාහ. තස්මිං හි කිඤ්චි භයං නත්ථී, තං වා පත්තස්ස භයං නත්ථීති “අභයා නාම සා දිසා” නි වුත්තං. රථො අකුප්පනොති අට්ඨංඞිගිකො මග්ගොව අධිප්පෙනො. යථා හි පාකතිකරථො අක්ඛෙ වා අනඛිඤ්ඤා අතිරෙකෙසු වා මනුස්සෙසු අභිරුල්ලෙසු කුප්පති විරවති, න එවං අරියමග්ගො. සො හි එකප්පභාරෙන චතුරාසිතියාපි පාණසහස්සෙසු අභිරුහන්තෙසු න කුප්පති න විරවති. තස්මා “අකුප්පනො” නි වුත්තො. ධම්මවක්කෙහි සංයුතොති කායිකවෙතසිකවීරියසංඛාරෙහි ධම්මවක්කෙහි සංයුත්තො.

හිරිති එත්ථ හිරිග්ගහණෙන ඔත්තප්පමිපි ගහිතමෙව භොති. තස්ස අපාලම්බොති යථා බාහිරකර්මස්ස රථෙ ධීතානං යොධානං අපතනත්ථාය දාරුමයං අපාලම්බනං භොති, එවං ඉමස්ස මග්ගර්මස්ස අප්පකුත්තඛනිද්ධාසමුට්ඨානං හිරොත්තප්පං අපාලම්බනං. සත්තස්ස පරිවාරණන්ති ර්මස්ස සිහවම්මාදිපරිවාරො විය ඉමස්සාපි මග්ගර්මස්ස සම්පයුත්තා සති පරිවාරණං. ධම්මන්ති ලොකුත්තරමග්ගං. සම්මාදිට්ඨිපුරෙපවන්ති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨිපුරෙපවා අස්ස පුබ්බයායිකාති සම්මාදිට්ඨිපුරෙපවා, තං සම්මාදිට්ඨිපුරෙපවං. යථා හි පයමතරං රාජපුරිසෙහි කාණකුණිආදීනං නිහරණෙන මග්ගෙ සොධිතෙ පච්ඡා රාජා නික්ඛමති, එවමෙවං විපස්සනා සම්මාදිට්ඨියා අනිච්චාදිවසෙන ඛන්ධාදීසු සොධිතෙසු පච්ඡා භූමිලද්ධවට්ටං පරිජානමානා මග්ගසම්මාදිට්ඨි උප්පජ්ජති. තෙන වුත්තං “ධම්මාහං සාරථීං බුමි, සම්මාදිට්ඨිපුරෙපව”න්ති.

ඉති භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා අවසානෙ චත්තාරි සච්චානි දීපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. යථා හි රඤ්ඤො භොජනකාලෙ අත්තනො මුඛප්පමාණෙ කබලෙ උක්ඛිත්තෙ අඩකෙ නිසින්නො පුත්තො අත්තනො මුඛප්පමාණෙනෙව තතො කබලං කරොති, එවමෙවං භගවති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං දෙසෙන්නෙපි සත්තා අත්තනො උපනිස්සයානුරූපෙන සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණන්ති. අයමිපි දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලං පත්වා භගවත්තං ගන්ධාදිහි පුපෙත්වා පක්කාමිති. ඡට්ඨං.

7. වනරොපසුත්තවණ්ණනා

47. සත්තමෙ ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නාති කෙ ධම්මට්ඨා, කෙ සීලසම්පන්නාති පුච්ඡති. භගවා ඉමං පඤ්ඤං ථාවරවත්ථුනා දීපෙත්තො ආරාමරොපාතිආදිමාහ. තත්ථ ආරාමරොපාති පුප්ථාරාමඵලාරාමරොපකා. වනරොපාති සයංජාතෙ අරොපිමවනෙ සීමං පරික්ඛිපිත්වා වෙතියබොධිවඩ්ඤාමනමණ්ඩපකුටිලෙණරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානං කාරකා ඡායුපගෙ රුක්ඛෙ රොපෙත්වා දදමානාපි වනරොපායෙව නාම. සෙතුකාරකාති විසමෙ සෙතුං කරොන්ති, උදකෙ නාවං පටියාදෙන්ති. පපන්ති පානියදානසාලං. උදපානන්ති යංකිඤ්චි පොක්ඛරණිකලාකාදිං. උපස්සයන්ති වාසාගාරං. “උපාසය”න්තිපි පායො.

සදා පුඤ්ඤං පවඩ්ඪන්ති න අකුසලචිත්තකං වා චිත්තකෙත්තස්ස නිද්දායන්තස්ස වා පවඩ්ඪති. යදා යදා පන අනුස්සරති, තදා තදා තස්ස වඩ්ඪති. ඉමමත්ථං සන්ධාය “සදා පුඤ්ඤං පවඩ්ඪති” නි වුත්තං. ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නාති තස්මිං ධම්මෙ ධීතත්තා තෙනපි සීලෙන සම්පන්නත්තා ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නා. අථ වා එවරූපාති පුඤ්ඤාති කරොන්තානං දස කුසලා ධම්මා පුරෙන්නි, තෙසු ධීතත්තා ධම්මට්ඨා. තෙනෙව ව සීලෙන සම්පන්නත්තා සීලසම්පන්නාති. සත්තමං.

8. ජෙනවනසුත්තවණ්ණනා

48. අට්ඨමෙ ඉදං හි තං ජෙනවනන්ති අනාප්පිණ්ඩිකො දෙවපුත්තො ජෙනවනස්ස වෙව බුද්ධාදීනඤ්ච වණ්ණහණනත්ථං ආගතො එවමාහ. ඉසිසඩ්ඪනිසෙවිතන්ති හික්ඛුසඩ්ඪනිසෙවිතං.

එවං පයමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කට්ඨන්වා ඉදානි අරියමග්ගස්ස කට්ඨන්තො කම්මං විජ්ජාතිආදිමාහ. තත්ථ කම්මන්ති මග්ගවෙනා. විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා. ධම්මොති සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා. සීලං ජීවිතමුත්තමන්ති සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං උත්තමන්ති දස්සෙති. අථ වා විජ්ජාති දිට්ඨිසඩ්ඪකප්පා. ධම්මොති වායාමසතිසමාධයො. සීලන්ති වාචාකම්මන්තාජීවා. ජීවිතමුත්තමන්ති එතස්මිං සීලෙ ධීතස්ස ජීවිතං නාම උත්තමං. එතෙන මච්චා සුප්පකුත්තීති එතෙන අට්ඨංඞිකමග්ගෙන සත්තා විසුප්පකුත්තීති.

තස්මාති යස්මා මග්ගෙන සුප්පකුත්තී, න ගොත්තධනෙහි, තස්මා. යොනියො විචිනෙ ධම්මන්ති උපායෙන සමාධිපක්ඛිසධම්මං විචිනෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුප්පකුත්තී එවං තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුප්පකුත්තී. අථ වා යොනියො විචිනෙ ධම්මන්ති උපායෙන පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං විචිනෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුප්පකුත්තී එවං තෙසු චතුසු සච්චෙසු විසුප්පකුත්තී.

ඉදානි සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කට්ඨන්තො සාරිපුත්තොවානිආදිමාහ. තත්ථ සාරිපුත්තොවානි අවධාරණවචනං, එතෙහි පඤ්ඤාදීහි සාරිපුත්තොව සෙය්‍යොති වදනි. උපසමෙනාති කිලෙසඋපසමෙන . පාරං ගතොති නිබ්බානං ගතො. යො කොචි නිබ්බානං පත්තො භික්ඛු, සො එතාවපරමො සියා, න ථෙරෙන උත්තරිතරො නාම අත්ථිති වදනි. සෙසං උත්තානමෙවාති. අට්ඨමං.

9. මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා

49. නවමෙ මච්ඡරිනොති මච්ඡෙරෙන සමන්තාගතා. එකච්චො හි අත්තනො වසනට්ඨානෙ භික්ඛුං හත්ථං පසාරෙත්වාපි න වන්දති, අඤ්ඤත්ථ ගතො විහාරං පටිසිත්වා සක්කච්චං වන්දිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කරොති – “හත්තෙ, අම්මාකං වසනට්ඨානං නාගච්ඡථ, සම්පන්නො පදෙසො, පටිබලා මයං අය්‍යානං යාගුහත්තාදීහි උපට්ඨානං කාතු”න්ති. භික්ඛු “සද්ධො අයං උපාසකො”ති යාගුහත්තාදීහි සඬගණ්හන්ති. අට්ඨකො ථෙරො තස්ස ගාමං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරති. සො තං දිස්වා අඤ්ඤෙන වා ගච්ඡති, සරං වා පටිසති. සචෙපි සම්මුඛිභාවං ආගච්ඡති, හත්ථෙන වන්දිත්වා – “අය්‍යස්ස භික්ඛං දෙථ, අහං එකෙන කම්මෙන ගච්ඡාමි”ති පක්කමති. ථෙරො සකලගාමං වරිත්වා තුච්ඡපත්තොව නික්කමති. ඉදං තාව මුදුමච්ඡරියං නාම, යෙන සමන්තාගතො අදායකොපි දායකො විය පඤ්ඤායති. ඉධ පන ථද්ධමච්ඡරියං අධිප්පෙන, යෙන සමන්තාගතො භික්ඛුසු පිණ්ඩාය පටිට්ඨෙසු, “ථෙරා ධීතා”ති චුත්තෙ, “කිං මය්හං පාදා රුජ්ජන්ති”තිආදීනි වත්වා සිලාථම්මො විය බාණුකො විය ව ථද්ධො හුත්වා තිට්ඨති, සාමිච්ඡිති න කරොති. කදරියාති ඉදං මච්ඡරිනොති පදස්සෙව චෙවචනං. මුදුකම්පි හි මච්ඡරියං “මච්ඡරිය”න්තෙව චුච්චති, ථද්ධං පන කදරියං නාම. පරිභාසකාති භික්ඛු සරද්ධාරෙ ධීතෙ දිස්වා, “කිං තුම්හෙ කසිත්වා ආගතා, වපිත්වා, ලායිත්වා? මයං අත්තනොපි න ලභාම, කුතො තුම්මාකං, සීසං නික්කම්මා”තිආදීහි සංතජ්ජකා. අත්තරායකරාති දායකස්ස සග්ගන්තරායො, පටිග්ගාහකානං ලාභන්තරායො, අත්තනො උපසානොති ඉමෙසං අත්තරායානං කාරකා.

සම්පරායොති පරලොකො. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. බිඬ්ඬාති කායිකබිඬ්ඬාදිකා තිට්ඨා බිඬ්ඬා. දිට්ඨෙ ධම්මෙස විපාකොති තස්මිං නිබ්බත්තභවනෙ දිට්ඨෙ ධම්මෙ එස විපාකො. සම්පරායෙ ව දුග්ගතීති “යමලොකං උපපජ්ජරෙ”ති චුත්තෙ සම්පරායෙ ව දුග්ගතී.

වදඤ්ඤුති භික්ඛු සරද්ධාරෙ ධීතා කිඤ්චාපි තුණ්හිව හොන්ති, අත්ථතො පන – “භික්ඛං දෙථා”ති වදන්ති නාම. තත්‍ර යෙ “මයං පචාම, ඉමෙ පන න පවන්ති, පචමානෙ පත්වා අලහන්තා කුහිං ලභිස්සන්ති”ති? දෙය්‍යාධම්මං සංවිහජන්ති, තෙ වදඤ්ඤු නාම. පකාසන්තීති විමානජ්ජහාය ජොතන්ති. පරසම්භතෙසුති පරෙහි සම්පිණ්ඩිතෙසු. සම්පරායෙ ව දුග්ගතීති, “එතෙ සග්ගා”ති එවං චුත්තසම්පරායෙ සුගති. උභින්නම්පි වා එතෙසං තතො චචිත්වා පුන සම්පරායෙපි දුග්ගතීසුගතියෙව හොතීති. නවමං.

10. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

50. දසමෙ උපපන්නාසෙති නිබ්බන්තිවසෙන උපගතා. විමුක්තාති අවිභාබුග්ගලොකස්මිං උපපත්තිසමන්තරමෙව අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුක්තා. මානුසං දෙහන්ති ඉධ පඤ්චොරම්මාගියසංයොජනාති එව චුත්තාති. දිබ්බයොගන්ති පඤ්ච උද්ධම්මාගියසංයොජනාති. උපච්චගුන්ති අතික්කම්සු. උපකොතිආදීනි තෙසං ථෙරානං නාමාති. කුසලී භාසසී තෙසන්ති, “කුසල”න්ති ඉදං වචනං ඉමස්ස අත්ථිති කුසලී, තෙසං ථෙරානං ත්ථං කුසලං අනවජ්ජං භාසසී, ථොමෙසි පසංසසී , පණ්ඩිතොසි දෙවපුත්තාති වදනි. තං තෙ ධම්මං ඉධඤ්ඤායාති තෙ ථෙරා තං ධම්මං ඉධ තුම්මාකං සාසනෙ ජානිත්වා. ගම්භීරන්ති ගම්භීරත්ථං. බුග්ගමාරී නිරාමිසොති නිරාමිසබුග්ගමාරී නාම අනාගාමී, අනාගාමී අහොසින්ති අත්ථො. අහුචාති අහොසි. සගාමෙය්‍යොති එකගාමවාසී. පරියොසානගාමා සඬගීතිකාරෙහි ධ්විතාති. දසමං.

ආදිත්තවග්ගො පඤ්චමො.

6. ජරාවග්ගො

1. ජරාසුත්තවණ්ණනා

51. ජරාවග්ගස්ස පට්ඨමෙ සාධුති ලද්ධකං හද්දකං. සීලං යාව ජරාති ඉම්මා ඉදං දස්සෙති – යථා මුත්තාමණ්ණරත්තවත්ථාදීනි ආභරණාති තරුණකාලෙයෙව සොභන්ති, ජරාපීණ්ණකාලෙ තාති ධාරෙන්නො “අයං අජ්ජාපි බාලභාවං පත්ථෙති, උම්මත්තකො මඤ්ඤෙ”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති , න එවං සීලං. සීලඤ්ඤි නිච්චකාලං සොභති. බාලකාලෙපි හි සීලං රක්ඛන්තං “කිං ඉමස්ස සීලෙනා”ති? වත්තාරො නත්ථි. මජ්ඣිමකාලෙපි මහල්ලකකාලෙපිති.

සද්ධා සාධු පතිට්ඨිතාති හත්ථාලවකචිත්තගහපතිආදීනං විය මග්ගෙන ආගතා පතිට්ඨිතසද්ධා නාම සාධු. පඤ්ඤා නරානං රතනන්ති එත්ථ විත්තිකතට්ඨාදීහි රතනං චෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙන –

“යදි විත්තිකතන්ති රතනං, නනු හගවා විත්තිකතො පුරිසසිභො, යෙ ව ලොකෙ විත්තිකතා, තෙසං විත්තිකතො හගවා. යදි රතිකරන්ති රතනං, නනු හගවා රතිකරො පුරිසසිභො, තස්ස වචනෙන වරන්තා ඝාතරතිසුඛෙන අභිරමන්ති. යදි අතුලාන්ති රතනං, නනු හගවා අතුලො පුරිසසිභො. න හි සක්කා තුලෙකුං ගුණෙහි ගුණපාරමිං ගතො. යදි දුල්ලහන්ති රතනං, නනු හගවා දුල්ලහො පුරිසසිභො. යදි අනොමසත්තපරිභොගන්ති රතනං, නනු හගවා අනොමො සිලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුක්තියා විමුක්තිඤ්ඤාඤ්ඤාසන්නො”ති.

ඉධ පන දුල්ලහපාතුභාවටියෙන පඤ්ඤා “රතන”න්ති වුත්තං. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤවෙනනා, සා හි අරුපත්තා පරිහරිතුං න සක්කාති. පටිමං.

2. අපරසාසුත්තවණ්ණනා

52. දුතියෙ අපරසාති අපීරණෙන, අවිපත්තියාති අත්ථො. සිලඤ්ඤි අවිපන්නමෙව සාධු භොති, විපන්නසිලං ආවරියුපජ්ඣායාදයොපි න සඬගණ්හන්ති, ගතගතට්ඨානෙ නිද්ධම්මබ්බොව භොතීති. දුතියං.

3. මිත්තසුත්තවණ්ණනා

53. තතියෙ සත්ථොති සද්ධිංවරො, ජඩ්ඝසත්ථො වා සකට්ඨසත්ථො වා. මිත්තන්ති රොගෙ උප්පන්නෙ පාටඬ්ඣියා වා අඤ්ඤෙන වා යානෙන හරිත්වා බෙමන්තසම්පාපනෙන මිත්තං. සකෙ සරෙති අත්තනො ගෙහෙ . තථාරූපෙ රොගෙ ජාතෙ පුත්තහරියාදයො ජිගුච්ඡන්ති, මාතා පන අසුචිම්පි වන්දනං විය මඤ්ඤති. තස්මා සා සකෙ සරෙ මිත්තං. සභායො අත්ථජාතස්සාති උප්පන්නකිච්චස්ස යො තං කිච්චං වහති නිත්ථරති, සො කිච්චෙසු සහ අයනභාවෙන සභායො මිත්තං, සුරාපානාදිසභායා පන න මිත්තා. සම්පරායිකන්ති සම්පරායහිතං. තතියං.

4. වත්ථුසුත්තවණ්ණනා

54. වතුත්ථෙ පුත්තා වත්ථුති මහල්ලකකාලෙ පටිජග්ගනට්ඨයෙන පුත්තා පතිට්ඨා. පරමොති අඤ්ඤෙසං අකට්ඨකබ්බස්සපි ගුය්හස්ස කට්ඨකබ්බසුත්තතාය හරියා පරමො සබ්බා නාම. වතුත්ථං.

5-7. පට්මජනසුත්තාදිවණ්ණනා

55. පඤ්චමෙ විධාවතීති පරසමුද්දාදිගමනවසෙන ඉතො විතො ව විධාවති. පඤ්චමං.

56. ඡට්ඨෙ දුක්ඛාති වට්ටදුක්ඛතො. ඡට්ඨං.

57. සත්තමෙ පරායණන්ති නිප්ඵන්ති අවස්සයො. සත්තමං.

8. උප්පට්ඨසුත්තවණ්ණනා

58. අට්ඨමෙ රාගො උප්පථොති සුගතිඤ්ඤ වාසිඛානඤ්ඤ ගච්ඡන්තස්ස අමග්ගො. රත්තින්දිවක්ඛයොති රත්තිදිවෙහි, රත්තිදිවෙසු වා බියති. ඉත්ථි මලන්ති සෙසං බාහිරමලං භස්මබාරාදිහි ධොවිත්වා සක්කා සොධෙතුං, මාතුගාමමලෙන දුට්ඨො පන න සක්කා සුද්ධො නාම කාතුන්ති ඉත්ථි “මල”න්ති වුත්තා. එත්ථාති එත්ථ ඉත්ථියං පජා සජ්ජති. තපොති ඉන්ද්‍රියසංවරධුතඬ්ගගුණවීරියදුක්කරකාරිකානං නාමං, ඉධ පන ඨපෙත්වා දුක්කරකාරිකං සබ්බාපි කිලෙසසත්තාපිකා පටිපදා වට්ටති. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවිරති. අට්ඨමං.

9. දුතියසුත්තවණ්ණනා

59. නවමෙ කිස්ස වාහිරතොති කිස්මිං අභිරතො. දුතියාති සුගතිඤ්ඤෙව නිබ්බානඤ්ඤ ගච්ඡන්තස්ස දුතියිකා. පඤ්ඤා වෙනං පසාසතීති පඤ්ඤා එතං පුරිසං “ඉදං කරොහි, ඉදං මාකරි”ති අනුසාසති. නවමං.

10. කච්ඡසුත්තවණ්ණනා

60. දසමෙ ඡන්දො නිදානන්ති ගායන්තිආදිකො ඡන්දො ගාථානං නිදානං. පුබ්බපට්ඨාපනගාථා ආරහන්තො හි “කතරච්ඡන්දෙන භොතු”ති ආරහති . වියඤ්ජනන්ති ජනනං. අක්ඛරං හි පදං ජනෙති, පදං ගාථං ජනෙති, ගාථා අත්ථං පකාසෙතීති. නාමසන්තිස්සිකාති සමුද්දාදිපණ්ණත්තිස්සිකා. ගාථා ආරහන්තො හි සමුද්දං වා පට්ඨං වා යං කිඤ්චි නාමං නිස්සයිත්වා ව ආරහති. ආසයොති පතිට්ඨා. කච්ඡතො හි ගාථා පවත්තන්ති. සො තාසං පතිට්ඨා භොතීති. දසමං.

ජරාවග්ගො ඡට්ඨො.

7. අද්ධවග්ගො

1. නාමසුත්තවණ්ණනා

61. අද්ධවග්ගස්ස පටමෙ නාමං සබ්බං අද්ධභවීති නාමං සබ්බං අභිභවති අනුපතති. ඔපපාතිකෙන වා හි කිත්තිමෙන වා නාමෙන මුත්තො සත්තො වා සඬ්ඛාරො වා නත්ථී. යස්සපි හි රුක්ඛස්ස වා පාසාණස්ස වා “ඉදං නාම නාම”න්ති න ජානන්ති, අනාමකොත්ථෙව තස්ස නාමං හොති. පටමං.

2-3. චිත්තසුත්තාදිවණ්ණනා

62. දුතියෙ සබ්බෙව වසමන්වගුති යෙ චිත්තස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තෙසංයෙව අනවසෙසපරියාදානමෙනං. දුතියං.

63. තතියෙපි එසෙව නයො. තතියං.

4-5. සංයොජනසුත්තාදිවණ්ණනා

64. චතුත්ථෙ කිං සු සංයොජනොති කිං සංයොජනො කිං බන්ධනො? විචාරණන්ති විචරණා පාදාති. බහුවචනෙ එකවචනං කතං. චිත්තකස්ස විචාරණන්ති චිත්තකො තස්ස පාදා. චතුත්ථං.

65. පඤ්චමෙපි එසෙව නයො. පඤ්චමං.

6. අත්තභතසුත්තවණ්ණනා

66. ඡට්ඨෙ කෙනස්සුඛභාහතොති කෙන අඛභාහතො. සු-කාරො නිපාතමත්තං. ඉච්ඡාධූපායිතොති ඉච්ඡාය ආදිත්තො. ඡට්ඨං.

7-9. උඩ්ඛිතසුත්තාදිවණ්ණනා

67. සත්තමෙ තණ්හාය උඩ්ඛිතොති තණ්හාය උල්ලඬිසිතො. වක්ඛුඤ්ඨි තණ්හාරජ්ජුනා ආවුතිත්වා රූපනාගදන්තෙ උඩ්ඛිතං, සොනාදීනි සද්දාදීසුති තණ්හාය උඩ්ඛිතො ලොකො. මච්චුනා පිහිතොති අනන්තරෙ අත්තභාවෙ කතං කම්මං න දුරං එකචිත්තන්තරං, බලවතියා පන මාරණන්තිකවෙදනාය පබ්බතෙන විය ඔත්ථට්ඨන්තා සත්තා තං න බුජ්ඣන්තිති “මච්චුනා පිහිතො ලොකො”ති වුත්තං. සත්තමං.

68. අට්ඨමෙ ස්වෙව පඤ්ඤො දෙවතාය හෙට්ඨුපරියායවසෙන පුච්ඡිතො. අට්ඨමං.

69. නවමෙ සබ්බං උත්තානමෙව. නවමං.

10. ලොකසුත්තවණ්ණනා

70. දසමෙ කිස්මිං ලොකො සමුප්පන්නොති කිස්මිං උප්පන්නෙ ලොකො උප්පන්නොති පුච්ඡති. ඡසුති ඡසු අප්ඤ්ඤාත්තිකෙසු ආයතනෙසු උප්පන්නෙසු උප්පන්නොති වුච්චති. ඡසු කුඛ්ඛතීති තෙසුයෙව ඡසු සන්ථවං කරොති. උපාදායාති තානියෙව ව උපාදාය ආගම්ම පටිච්ච පවත්තති. විහඤ්ඤතීති තෙසුයෙව ඡසු විහඤ්ඤතී පිළියති. ඉති අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනවසෙන අයං පඤ්ඤො ආගතො, අප්ඤ්ඤාත්තිකබාහිරානං පන වසෙන ආහරිතුං වට්ඨති. ඡසු හි අප්ඤ්ඤාත්තිකායතනෙසු උප්පන්නෙසු අයං උප්පන්නො නාම හොති, ඡසු බාහිරෙසු සන්ථවං කරොති, ඡන්තං අප්ඤ්ඤාත්තිකානං උපාදාය ඡසු බාහිරෙසු විහඤ්ඤතීති. දසමං.

අද්ධවග්ගො සත්තමො.

8. ඡෙත්වාවග්ගො

1. ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා

71. ඡේත්වාචග්ගස්ස පයමෙ ඡේත්වානි වධිත්වා. සුඛං සෙතීති කොධපරිලාභෙන අපරිදය්හමානත්තා සුඛං සයති. න සොවතීති කොධවිනාසෙන විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොවති. විසමුලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්ස . මධුරග්ගස්සාති කුද්ධස්ස පටිකුප්ඤ්ඤිත්වා, අක්කුට්ඨස්ස පච්චක්කොසිත්වා, පහටස්ස ව පටිපහරිත්වා සුඛං උප්පජ්ජති, තං සන්ධාය මධුරග්ගොති චුත්තො. ඉමස්මිං හි යානෙ පරියොසානං අග්ගන්ති චුත්තං. අරියාති බුද්ධාදයො. පයමං.

2. රථසුත්තවණ්ණනා

72. දුතියෙ පඤ්ඤායති එතෙනාති පඤ්ඤාණං. ධජො රථස්සාති මහන්තස්මිං හි සඬගාමසීසෙ දුරතොව ධජං දිස්වා “අසුකරඤ්ඤො නාම අයං රථො”ති රථො පාකටො හොති. තෙන චුත්තං “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණං”න්ති. අග්ගිපි දුරතොව ධුමෙන පඤ්ඤායති. වොළුරට්ඨං පණ්ඩුරට්ඨන්ති එවං රට්ඨමිපි රඤ්ඤා පඤ්ඤායති. වක්කවත්තිරඤ්ඤො ධිතාපි පන ඉත්ථි “අසුකස්ස නාම හරියා”ති භත්තාරං පත්වාච පඤ්ඤායති. තස්මා ධුමො පඤ්ඤාණමග්ගිනොතිආදි චුත්තං. දුතියං.

3. විත්තසුත්තවණ්ණනා

73. තතියෙ සද්ධිධ විත්තන්ති යස්මා සද්ධො සද්ධාය මුත්තමණිආදීනිපි විත්තාති ලභති, තිස්සොපි කුලසම්පදා, ඡ කාමසග්ගාති, නව බ්‍රහ්මලොකෙ පත්වා පරියොසානෙ අමතමහාතිබ්බානදස්සනමිපි ලභති, තස්මා මණිමුත්තාදීහි විත්තෙහි සද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨං. ධම්මොති දසකුසලකම්මපථො. සුඛමාවහතීති සබ්බමිපි සාසවානාසවං අසංකිලිට්ඨසුඛං ආවහති. සාදුතරන්ති ලොකස්මිං ලොණමිබ්ලාදීනං සබ්බරසානං සච්චමෙව මධුරතරං. සච්චස්මිං හි ධීතා සීසවෙගං නදිමිපි නිවත්තෙන්ති, විසමිපි නිම්මද්දෙන්ති, අග්ගිමිපි පටිබාහන්ති, දෙවමිපි වස්සාපෙන්ති, තස්මා තං සබ්බරසානං මධුරතරන්ති චුත්තං. පඤ්ඤාපීචිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්ති යො පඤ්ඤාපීචි ගහට්ඨො සමානො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය සලාකහත්තාදීනි පට්ඨපෙත්වා පඤ්ඤාය ජීවති, පබ්බජිතො වා පන ධම්මෙන උප්පන්නෙ පච්චයෙ “ඉදමත්ථ”න්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තො කම්මට්ඨානං ආදාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරියඵලාධිගමවසෙන පඤ්ඤාය ජීවති, තං පඤ්ඤාපීචිං පුග්ගලං සෙට්ඨං ජීවිතං ජීවතීති ආහු. තතියං.

4. චූට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

74. චතුත්ථෙ බීජන්ති උප්පත්තානං සත්තවිධං ධඤ්ඤාබ්ජං සෙට්ඨං. තස්මිඤ්හි උග්ගතෙ ජනපදො ඛෙමො හොති සුභික්ඛො. නිපතතන්ති නිපතන්තානං මෙසචූට්ඨි සෙට්ඨා. මෙසචූට්ඨියඤ්හි සති විවිධාති සස්සාති උප්පජ්ජන්ති, ජනපදා ඒතා හොන්ති ඛෙමා සුභික්ඛා. පච්ඡමානානන්ති ජඬගමානං පදසා වරමානානං ගාවො සෙට්ඨා. තා නිස්සාය හි සත්තා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජමානා සුඛං විහරන්ති. පච්දතන්ති රාජකුලමජ්ඣාදියු වදන්තානං පුත්තො වරො. සො හි මාතාපිතුනං අනත්ථාවහං න වදති.

විජ්ජා උප්පතතං සෙට්ඨාති පුරිමපඤ්ඤෙ කිර සුත්වා සමීපෙ ධීතා එකා දෙවතා “දෙවතෙ, කස්මා ත්වං එතං පඤ්ඤං දසබලං පුච්ඡසි? අහං තෙ කට්ඨස්සාමි”ති අත්තනො ඛන්තියා ලද්ධියා පඤ්ඤං කට්ඨසි. අථ නං ඉතරා දෙවතා ආහ – “යාව පධංසි වදෙසි දෙවතෙ යාව පගබ්භා මුබරා, අහං බුද්ධං භගවන්තං පුච්ඡාමි. ත්වං මය්හං කස්මා කට්ඨසි”ති? නිවත්තෙන්වා තදෙව පඤ්ඤං දසබලං පුච්ඡි. අථස්සා සත්ථා විස්සජ්ජෙන්තො විජ්ජා උප්පතතන්තිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාති චතුරග්ගවිජ්ජා. සා හි උප්පතමානා සබ්බාකුසලධම්මෙ සමුග්ගාතෙති. තස්මා “උප්පතතං සෙට්ඨා”ති චුත්තා. අවිජ්ජාති වට්ටමුලකමහාඅවිජ්ජා. සා හි නිපතන්තානං ඕසිදන්තානං වරා. පච්ඡමානානන්ති පදසා වරමානානං ජඬගමානං අනොමපුඤ්ඤක්ඛෙන්තභූතො සඬසො වරො. තඤ්හි තත්ථ තත්ථ දිස්වා පසන්නවිත්තා සත්තා සොන්ථිං පාපුණන්ති. බුද්ධොති යාදිසො පුත්තො වා හොතු අඤ්ඤො වා, යෙසං කෙසඤ්චි වදමානානං බුද්ධො වරො. තස්ස හි ධම්මදෙසනං ආගමිම අනෙකසතසහස්සානං පාණානං ඛන්ධනමොක්ඛො හොතීති. චතුත්ථං.

5. භීතාසුත්තවණ්ණනා

75. පඤ්චමෙ කිංසුධ භීතාති කිං භීතා? මග්ගො වනෙකායතනප්පචුත්තොති අට්ඨන්තිසාරම්මණවසෙන අනෙකෙහි කාරණෙහි කටීතො. එවං සන්නෙ කිස්ස භීතා හුන්වා අයං ජනතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො අග්ගහෙසීති වදති. භූරිපඤ්ඤාති බහුපඤ්ඤ උස්සන්නපඤ්ඤ. පරලොකං න භායෙති ඉමස්මා ලොකා පරං ලොකං ගච්ජන්තො න භායෙයා. පණ්ඩායාති යපෙත්වා. බහ්වන්තපානං සරමාවසන්තොති අනාට්ඨිණ්ඩිකාදයො විය බහ්වන්තපානෙ සරෙ වසන්තො. සංචිභාගීති අවිජරාය ගතිතමිපි නබෙන ථාලෙන්වා පරස්ස දත්වාච භුඤ්ජන්තිලො. වදඤ්ඤති චුත්තත්ථමෙව.

ඉදාති ගාථාය අඬගාති උද්ධරිත්වා දස්සෙතබ්බාති – “වාච”න්ති හි ඉමිතා වත්තාරි වච්ඡුචරිතාති ගහිතාති, “මනෙතා”තිපදෙන තිණි මනොසුචරිතාති, “කායෙතා”ති පදෙන තිණි කායසුචරිතාති. ඉති ඉමෙ දස කුසලකම්මපථා පුබ්බසුද්ධිඅඬගං නාම. බහ්වන්තපානං සරමාවසන්තොති ඉමිතා යඤ්ඤඋපක්ඛරො ගහිතො. සද්ධොති එකමඬගං,

මුද්‍රිත එක, සංවිභාගීත එක, වදඤ්ඤානි එක. ඉති ඉමානි වත්තාරි අඬගානි සන්ධාය “එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො වතුසු”ති ආහ.

අපරොපි පරියායො – වාවන්තිආදීනි තිණි අඬගානි, බන්වන්තපානන්ති ඉමිනා යඤ්ඤාඋපක්ඛරොව ගහිතො, සද්ධො මුද්‍ර සංවිභාගී වදඤ්ඤානි එක අඬගං. අපරො දුක්ඛතො නාම හොති. “වාචං මනඤ්චා”ති ඉදමෙකං අඬගං, “කායෙන පාපානි අකුබ්බමානො, බන්වන්තපානං සරමාවසන්තො”ති එකං, “සද්ධො මුද්‍ර”ති එකං, “සංවිභාගී වදඤ්ඤා”ති එකං. එතෙසු වතුසු ධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙ ධීතො නාම හොති. සො ඉතො පරලොකං ගච්ඡන්තො න භායති. පඤ්චමං.

6. නජීරතිසුත්තවණ්ණනා

76. ඡට්ඨෙ නාමගොත්තං න ජීරතීති අතීතබුද්ධානං යාවජ්ජදිවසා නාමගොත්තං කටීයති, තස්මා න ජීරතීති වුවිච්ඡි. පොරාණා පන “අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ න පඤ්ඤායිස්සති, ජීරණසභාවො පන න හොතියෙවා”ති වදන්ති. ආලසාන්ති ආලසියං, යෙන ධීතට්ඨානෙ ධීතොව, නිසින්තට්ඨානෙ නිසින්තොව හොති, තෙලෙපි උත්තරන්තෙ ධීතී න කරොති. පමාදොති නිද්දාය වා කිලෙසවසෙන වා පමාදො. අනුට්ඨානන්ති කම්මසමයෙ කම්මකරණවීරියාභාවො. අසංයමොති සීලසඤ්ඤාමාභාවො විස්සට්ඨාචාරතා. නිද්දාති සොප්පභුලතා. තාය ගච්ඡන්තොපි ධීතොපි නිසින්තොපි නිද්දායති, පගෙව නිපන්තො. තන්දීති අතිවිජාතාදිවසෙන ආගන්තුකාලසියං. තෙ ඡීද්දෙති තානි ඡ ඡීද්දානි විවරානි. සබ්බසොති සබ්බාකාරෙන. තන්ති නිපාතමත්තං. විචජ්ජයෙති චජ්ජෙයා ජහෙයා. ඡට්ඨං.

7. ඉස්සරියසුත්තවණ්ණනා

77. සත්තමෙ සත්ථමලන්ති මලග්ගහිතසත්ථං. කිං සු හරන්තං වාරෙන්තීති කං හරන්තං නිසෙධෙන්ති. වසොති ආණාපවත්තනං. ඉත්ථීති අවිස්සජ්ජනියහණ්ඩත්තා “ඉත්ථී හණ්ඩානමුත්තමං, වරහණ්ඩ”න්ති ආහ. අථ වා සබ්බෙපි බොධිසත්තා ව චක්කවත්තිතො ව මාතුකුච්ඡියංයෙව නිබ්බන්තන්ති “ඉත්ථී හණ්ඩානමුත්තම”න්ති ආහ. කොධො සත්ථමලන්ති කොධො මලග්ගහිතසත්ථසද්ධො, පඤ්ඤාසත්ථස්ස වා මලන්ති සත්ථමලං. අබ්බුදන්ති විනාසකාරණං, වොරා ලොකස්මිං විනාසකානි අත්ථො. හරන්තොති සලාකහත්තාදීනි ගහෙන්වා ගච්ඡන්තො. සලාකහත්තාදීනි හි පට්ඨපිතකාලෙයෙව මනුස්සෙහි පරිච්චත්තානි. තෙසං තානි හරන්තො සමණො පියො හොති, අනාහරන්තෙ පුඤ්ඤානාං නිස්සාය විජ්ජට්ඨාරිතො හොන්ති. සත්තමං.

8. කාමසුත්තවණ්ණනා

78. අට්ඨමෙ අත්තානං න දදෙති පරස්ස දාසං කත්වා අත්තානං න දදෙයා යපෙත්වා සබ්බබොධිසත්තෙති වුත්තං. න පරිච්චජෙති සීහබ්‍රාහ්මදීනං න පරිච්චජෙයා සබ්බබොධිසත්තෙ යපෙත්වායෙවාති වුත්තං. කල්‍යාණන්ති සණ්භං මුද්‍රකං. පාපිකන්ති ඵරුසං වාවං. අට්ඨමං.

9. පාඨෙයාසුත්තවණ්ණනා

79. නවමෙ සද්ධා බන්ධති පාඨෙයාන්ති සද්ධං උප්පාදෙන්වා දානං දෙති, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, තෙනෙනං වුත්තං. සිරිති ඉස්සරියං. ආසයොති වසනට්ඨානං. ඉස්සරියෙ හි අභිමුඛිභූතෙ ථලතොපි ජලතොපි හොගා ආගච්ඡන්තියෙව. තෙනෙනං වුත්තං. පරිකස්සතීති පරිකඩ්ඪති. නවමං.

10. පජ්ජොතසුත්තවණ්ණනා

80. දසමෙ පජ්ජොතොති පදීපො විය හොති. ජාගරොති ජාගරබ්‍රාහ්මණො විය හොති. ගාවො කම්මෙ සජීවානන්ති කම්මෙන සහ ජීවන්තානං ගාවොව කම්මෙ කම්මසභායා කම්මදුතියකා නාම හොන්ති. ගොමණ්ඩලෙහි සද්ධිං කසිකම්මාදීනි නිජථජ්ජන්ති. සීතස්ස ඉරියාපථොති සීතං අස්ස සත්තකායස්ස ඉරියාපථො ජීවිතවුත්ති. සීතන්ති නඩගලං. යස්ස හි නඩගලෙහි බෙන්තං අප්පමත්තකම්පි කට්ඨං න හොති, සො කථං ජීවිස්සතීති වදති. දසමං.

11. අරණසුත්තවණ්ණනා

81. එකාදසමෙ අරණානි නික්කිලෙසා. වුසිතන්ති වුසිතවාසො. හොජිස්සියන්ති අදාසභාවො. සමණානි බිණාසවසමණා. තෙ හි එකන්තෙන අරණා නාම. වුසිතං න නස්සතීති තෙසං අරියමග්ගවාසො න නස්සති. පරිජානන්තීති පුට්ඨජනකල්‍යාණකතො පට්ඨාය සෙබා ලොකියලොකුත්තරාය පරිඤ්ඤාය පරිජානන්ති. හොජිස්සියන්ති බිණාසවසමණානංයෙව නිච්චං භුජිස්සභාවො නාම. වන්දන්තීති පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය වන්දන්ති.

පතිට්ඨිතන්ති සිලෙ පතිට්ඨිතං . සමඡිකාති සමඡං ඉධ. ජාතිභීතන්ති අපි චණ්ඩාලකුලා පබ්බජිතං. ඛත්තියාති න කෙවලං ඛත්තියාව, දෙවාපි සීලසම්පන්නං සමඡං වන්දන්තියෙවාති. එකාදසමං.

ජෙත්වාචග්ගො අට්ඨමො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

දෙවතාසංයුත්තචණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දෙවපුත්තසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. පයමකස්සපසුත්තවණ්ණනා

82. දෙවපුත්තසංයුත්තස්ස පයමෙ දෙවපුත්තොති දෙවනාඤ්ඤි අඛිකෙ නිබ්බන්තා පුරිසා දෙවපුත්තා නාම, ඉත්ථියො දෙවධීතරො නාම භොන්ති. නාමවසෙන අපාකටාව “අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති වුච්චති, පාකටො “ඉත්ථන්තාමො දෙවපුත්තො”ති. තස්මා භෙට්ඨා “අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති වත්වා ඉධ “දෙවපුත්තො”ති වුත්තං. අනුසාසන්ති අනුසිට්ඨිං. අයං කිර දෙවපුත්තො භගවතා සම්බොධිතො සත්තමෙ වස්සෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා තිදසපුරෙ වස්සං උපගම්ම අභිධම්මං දෙසෙන්නෙන ක්කානවිභඩ්ඨගෙ – “භික්ඛුති සමඤ්ඤාය භික්ඛු, පටිඤ්ඤාය භික්ඛු”ති (විභ. 510). එවං භික්ඛුනිද්දෙසං කටියමානං අස්සොසි. “එවං චිත්තකෙට්ඨං, මා එවං චිත්තකයිත්ථං, එවං මනසිකරොට්ඨං, මා එවං මනසාකත්ථං. ඉදං පජ්ඣං, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරං”ති (පාරා. 19). එවරූපං පන භික්ඛුඔවාදං භික්ඛුඅනුසාසනං න අස්සොසි. සො තං සන්ධාය – “භික්ඛුං භගවා පකාසෙසි, නො ච භික්ඛුනො අනුසාස”න්ති ආහ.

තෙන භීති යස්මා මයා භික්ඛුනො අනුසිට්ඨි න පකාසිතාති වදෙසි, තස්මා. තඤ්ඤෙවෙත්ථ පටිභාතුති තුය්භෙවෙසා අනුසිට්ඨිපකාසනා උපට්ඨාතුති. යො හි පඤ්ඤං කටේතුකාමො භොති, න ච සක්කොති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා කටේතුං. යො චා න කටේතුකාමො භොති, සක්කොති පන කටේතුං. යො චා නෙව කටේතුකාමො භොති, කටේතුං න ච සක්කොති. සබ්බෙසම්පි තෙසං භගවා පඤ්ඤං භාරං න කරොති. අයං පන දෙවපුත්තො කටේතුකාමො වෙව, සක්කොති ච කටේතුං. තස්මා තස්සෙව භාරං කරොන්නො භගවා එවමාහ. සොපි පඤ්ඤං කටෙසි.

තත්ථ සුභාසිතස්ස සික්ඛෙට්ඨාති සුභාසිතං සික්ඛෙය්‍ය, චතුසච්චනිස්සිතං දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සත්තනිංසබ්බොධිපක්ඛියනිස්සිතං චතුබ්බිධං වච්ඡුචරිතමෙව සික්ඛෙය්‍ය. සමණුපාසනස්ස වාති සමණෙහි උපාසිතබ්බං සමණුපාසනං නාම අට්ඨන්තිංසහෙදං කම්මට්ඨානං, තම්පි සික්ඛෙය්‍ය භාවෙය්‍යාති අත්ථො. බහුස්සුතානං චා භික්ඛුනං උපාසනම්පි සමණුපාසනං. තම්පි ‘කිං, භන්තෙ, කුසල’න්තිආදිනා පඤ්ඤාපුච්ඡනෙන පඤ්ඤාචුද්ධත්ථං සික්ඛෙය්‍ය. චිත්තවූපසමස්ස වාති අට්ඨස්මාපත්තිවසෙන චිත්තවූපසමං සික්ඛෙය්‍ය. ඉති දෙවපුත්තෙන තිස්සො සික්ඛා කටීතා භොන්ති. පුරිමපදෙන හි අධිසීලසික්ඛා කටීතා, දුතියපදෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, චිත්තවූපසමෙන අධිචිත්තසික්ඛාති එවං ඉමාය ගාථාය සකලම්පි සාසනං පකාසිතමෙව භොති. පයමං.

2. දුතියකස්සපසුත්තවණ්ණනා

83. දුතියෙ ක්කායිති ද්විති ක්කානෙහි ක්කායි. විමුත්තචිත්තොති කම්මට්ඨානවිමුත්තියා විමුත්තචිත්තො. හදයස්සානුපත්තින්ති අරහත්තං. ලොකස්සාති සබ්බාරලොකස්ස. අනිස්සිතොති තණ්හාදිට්ඨිහි අනිස්සිතො, තණ්හාදිට්ඨියො චා අනිස්සිතො. තදානිසංයොති අරහත්තානිසංයො. ඉදං වුත්තං භොති – අරහත්තානිසංයො භික්ඛු අරහත්තං පත්තේන්තො ක්කායි භවෙය්‍ය, සුවිමුත්තචිත්තො භවෙය්‍ය, ලොකස්ස උදයබ්බයං ඤත්වා අනිස්සිතො භවෙය්‍ය. තන්තිධම්මො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බභාගොති. දුතියං.

3-4. මාසසුත්තාදිවණ්ණනා

84. තතියෙ මාසොති සක්කස්සෙතං නාමං. ස්වෙව වත්තෙන අඤ්ඤෙ අභිභවිත්වා දෙවිස්සරියං පත්තොති චත්තුභු, චත්තුනාමකං චා අසුරං අභිභවතිති චත්තුභු. තතියං.

85. චතුත්ථං වුත්තත්ථමෙව. චතුත්ථං.

5. දාමලිසුත්තවණ්ණනා

86. පඤ්චමෙ න තෙනාසීසතෙ භවන්ති තෙන කාරණෙන යං කිඤ්චි භවං න පත්තේති. ආයතපග්ගහො නාමෙස දෙවපුත්තො, ඛිණ්ණසවස්ස කිච්චවොසානං නත්ථි. ඛිණ්ණසවෙන හි ආදිතො අරහත්තප්පත්තියා වීරියං කතං, අපරභාගෙ මයා අරහත්තං පත්තන්ති මා තුණ්හි භවතු, තට්ථ වීරියං දළ්භං කරොතු පරක්කමතුති චිත්තෙන්වා එවමාහ.

අථ භගවා “අයං දෙවපුත්තො ඛිණ්ණසවස්ස කිච්චවොසානං අකටේන්තො මම සාසනං අනියානිකං කටේති, කිච්චවොසානමස්ස කටෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා නත්ථි කිච්චන්තිආදිමාහ. තිසු කිර පිටකෙසු අයං ගාථා අසංකිණ්ණා. භගවතා හි අඤ්ඤත්ථ වීරියස්ස දොසො නාම දස්සිතො නත්ථි. ඉධ පන ඉමං දෙවපුත්තං පටිබාහිත්වා “ඛිණ්ණසවෙන පුබ්බභාගෙ ආසවක්ඛයත්ථාය අරඤ්ඤෙ වසන්තෙන කම්මට්ඨානං ආදාය වීරියං කතං, අපරභාගෙ සවෙ ඉච්ඡති,

කරොතු, නො වෙ ඉව්ෂති, යථාසුඛං විහරතු” ති බිණාසවස්ස කිව්වොසානදස්සනත්ථං එවමාහ. තත්ථ ගාඨන්ති පතිට්ඨං. පඤ්චමං.

6. කාමදසුත්තවණ්ණනා

87. ඡට්ඨෙ දුක්කරන්ති අයං කිර දෙවපුත්තො පුබ්බයොගාවචරො බහලකිලෙසනාය සප්පයොගෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්තො සමණධම්මං කත්වා පුබ්බපනිස්සයමන්දනාය අරියභූමී අප්පත්ථාව කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො. සො “තථාගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා දුක්කරභාවං ආරොවෙස්සාමී” ති ආගන්ත්වා එවමාහ. තත්ථ දුක්කරන්ති දසපි වස්සානි...පෙ.... සට්ඨිපි යදෙනං එකන්තපරිසුද්ධස්ස සමණධම්මස්ස කරණං නාම, තං දුක්කරං. සෙබානි සත්ත සෙබා. සීලසමාහිතානි සීලෙන සමාහිතා සමුපෙතා. ධීතත්තානි පතිට්ඨිතසභාවා. එවං පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්වා ඉදානි උපරිපඤ්ඤසමුට්ඨාපනත්ථං අනගාරියුපෙතස්සානිආදිමාහ. තත්ථ අනගාරියුපෙතස්සානි අනගාරියං නිග්ගෙහභාවං උපෙතස්ස. සත්තභූමිකෙපි හි පාසාදෙ වසන්තො භික්ඛු වුඩ්ඪිතරෙන ආගන්ත්වා “මය්හං ඉදං පාපුණානි” ති වුත්තෙ පත්තව්වරං ආදාය නික්ඛමතෙව. තස්මා “අනගාරියුපෙතො” ති වුච්චති. තුට්ඨිති වතුපච්චයසන්තොසො. භාවනායානි විත්තවුපසමභාවනාය.

තෙ ඡේත්වා මච්චුනො ජාලන්ති යෙ රත්තින්දිවං ඉන්ද්‍රියපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං විත්තං සමාදහන්ති. යෙ ව සමාහිතවිත්තා, තෙ වතුපච්චයසන්තොසං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සත්තුට්ඨා, තෙ සීලං පුරෙන්නා න කිලමන්ති . යෙ සීලෙ පතිට්ඨිතා සත්ත සෙබා, තෙ අරියා මච්චුනො ජාලසඩ්ධාතං කිලෙසජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති. දුග්ගමොති “සච්චමෙතං, භන්තෙ, යෙ ඉන්ද්‍රියපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං සමාදහන්ති...පෙ.... යෙ සීලෙ පතිට්ඨිතා, තෙ මච්චුනො ජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති”. කිං න ගච්ඡිස්සන්ති? අයං පන දුග්ගමො භගවා විසමො මග්ගොති ආහ. තත්ථ කිඤ්චාපි අරියමග්ගො නෙව දුග්ගමො න විසමො, පුබ්බභාගපට්ටපදාය පනස්ස බහු පරිස්සයා භොන්ති. තස්මා එවං වුත්තො. අවංසිරාති ඤාණසිරො අධොසිරා හුත්වා පපතන්ති. අරියමග්ගං ආරොහිතුං අසමත්ථතායෙව ව තෙ අනරියමග්ගෙ පපතන්තිති ව වුච්චන්ති. අරියානං සමො මග්ගොති ස්වෙව මග්ගො අරියානං සමො භොති. විසමෙ සමාති විසමෙපි සත්තකායෙ සමායෙව. ඡට්ඨං.

7. පඤ්චාලවණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

88. සත්තමෙ සම්බාධෙති නිවරණසම්බාධං කාමගුණසම්බාධන්ති ද්වෙ සම්බාධා. තෙසු ඉධ නිවරණසම්බාධං අධිප්පෙතං. ඔකාසන්ති ඤානස්සෙතං නාමං. පටිලීනනිසභොති පටිලීනසෙට්ඨො. පටිලීනො නාම පහීනමානො වුච්චති. යථාහ – “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිලීනො භොති . ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො අස්මීමානො පහීනො භොති උච්ඡින්නමූලො තාලාවත්ථුකතො අනභාවංකතො ආයතිං අනුප්පාදධම්මො” ති (අ. නි. 4.38; මහානි. 87). පච්චලත්ථංසුති පටිලිහිංසු. සම්මා තෙති යෙ නිබ්බානපත්තියා සතිං පටිලිහිංසු, තෙ ලොකුත්තරසමාධිනාපි සුසමාහිතානි මිස්සකජ්ඣානං කථිතං. සත්තමං.

8. තායනසුත්තවණ්ණනා

89. අට්ඨමෙ පුරාණතිත්ථකරොති පුබ්බෙ තිත්ථකරො. එත්ථ ව තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො, තිත්ථකරො නාම තාසං උප්පාදකො සත්ථා. සෙය්‍යට්ඨං නන්දො, වච්ඡො, කිසො, සංකිච්චො. පුරාණාදයො පන තිත්ථියා නාම. අයං පන දිට්ඨිං උප්පාදෙන්වා කථං සග්ගෙ නිබ්බන්තොති? කම්මවාදිතාය. එස කිර උපොසථභත්තාදීනි අදාසි, අනාථානං වත්තං පට්ඨපෙසි, පතිස්සයෙ අකාසි, පොක්ඛරණියො බණාපෙසි, අඤ්ඤම්පි බහුං කල්‍යාණං අකාසි. සො තස්ස නිස්සන්දෙන සග්ගෙ නිබ්බන්තො, සාසනස්ස පන නිය්‍යානිකභාවං ජානාති. සො තථාගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සාසනානුව්ඡවිකා වීරියප්පට්ඨිසංයුත්තා ගාථා වක්ඛාමීති ආගන්ත්වා ඡින්ද සොතන්තිආදිමාහ.

තත්ථ ඡින්දාති අනියමිතආණන්ති. සොතන්ති තණ්හාසොතං. පරක්කම්මානි පරක්කම්මිත්වා වීරියං කත්වා. කාමෙති කිලෙසකාමෙපි වත්ථුකාමෙපි. පනුදාති නිහර. එකත්තන්ති ඤානං. ඉදං වුත්තං භොති – කාමෙ අප්භිත්වා මුනි ඤානං න උපපජ්ජති, න පටිලහතිති අත්ථො. කයිරා වෙ කයිරාචෙනන්ති යදි වීරියං කරෙය්‍ය, කරෙය්‍යාථ, තං වීරියං න ඔසක්කෙය්‍ය. දළ්භමෙනං පරක්කමෙති දළ්භං එනං කරෙය්‍ය. සිථිලො හි පරිබ්බාජොති සිථිලගහිතා පබ්බජ්ජා. භියොයා ආකිරතෙ රජන්ති අතිරෙකං උපරි කිලෙසරජං ආකිරති. අකතං දුක්කථං සෙයොයාති දුක්කථං අකතමෙව සෙයොයා. යං කිඤ්චිති න කෙවලං දුක්කථං කත්වා කතසාමඤ්ඤමෙව, අඤ්ඤම්පි යං කිඤ්චි සිථිලං කතං එවරුපමෙව භොති. සංකිලිට්ඨන්ති දුක්කරකාරිකවතං. ඉමස්මිං හි සාසනෙ පච්චයගෙතු සමාදින්නධුතභිගවතං සංකිලිට්ඨමෙව. සඬකස්සරන්ති සඬකාය සරිතං, “ඉදම්පි ඉමිනා කතං භවිස්සති, ඉදම්පි ඉමිනා” ති එවං ආසඬකිතපරිසඬකිතං. ආදිබ්‍රහ්මවරිසිකානි මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස ආදිභූතා පුබ්බපධානභූතා. අට්ඨමං.

9. වන්දිමසුත්තවණ්ණනා

90. නවමෙ වන්දිමානි වන්දවිමානවාසි දෙවපුත්තො. සබ්බධිති සබ්බෙසු බන්ධආයතනාදීසු. ලොකානුකම්පකානි තුය්හම්පි එතස්සපි තාදිසා එව. සන්තරමානොවානි තුරිතො විය. පමුඤ්චසීති අතිතත්ථෙ වත්තමානවචනං. නවමං.

10. සූරියසුත්තවණ්ණනා

91. දසමෙ සූරියොති සූරියවිමානවාසි දෙවපුත්තො. අන්ධකාරෙති වක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණෙන අන්ධභාවකරණෙ. විරොවතීති වෙරොවතො. මණ්ඩලිති මණ්ඩලසණ්ඨානො. මා, රාහු, ගිලි වරමන්තලික්ඛෙති අන්තලික්ඛෙ වරං සූරියං, රාහු, මා ගිලිති වදති. කිං පනෙස තං ගිලිති ? ආම, ගිලිති. රාහුස්ස හි අත්තභාවො මහා, උච්චත්තනෙන අට්ඨයොජනසතාධිකානි වත්තාරි යොජනසහස්සානි, බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතානි, බහලත්තෙන ඡ යොජනසතානි, සීසං නව යොජනසතං, නලාටං තියොජනසතං, හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං, මුඛං ද්වියොජනසතං, සානං තියොජනසතං, මුඛාධානං තියොජනසතගම්භීරං හත්ථතලපාදතලානි පුපුලතො ද්වියොජනසතානි . අභිගුලිපබ්බානි පණ්ණාස යොජනානි. සො වන්දිමසූරියෙ විරොවමානෙ දිස්වා ඉස්සාපකතො තෙසං ගමනවිටීං ඔතරිත්වා මුඛං විවරිත්වා තිට්ඨති. වන්දවිමානං සූරියවිමානං වා තියොජනසතිකෙ මහානරකෙ පක්ඛිත්තං විය හොති. විමානෙ අධිවත්ථා දෙවතා මරණභයනප්පේතා එකප්පභාරෙතෙව විරවන්ති. සො පන විමානං කදාචි හත්ථෙත ඡාදෙති, කදාචි හනුකස්ස හෙට්ඨා පක්ඛිපති, කදාචි ජීවිභාය පරිමප්පති, කදාචි අවගණ්ඩකාරකං භුඤ්ජන්තො විය කපොලන්තරෙ යපෙති. වෙගං පන වාරොතුං න සක්කොති. සවෙ වාරොස්සාමීති ගණ්ඩකං කත්වා තිට්ඨෙය්‍ය, මත්ථකං තස්ස භින්දිත්වා නික්ඛමෙය්‍ය, ආකඩ්ඪිත්වා වා නං ඔනමෙය්‍ය. තස්මා විමානෙන සහෙව ගච්ඡති. පජං මමන්ති වන්දිමසූරියා කිර ද්වෙපි දෙවපුත්තා මහාසමයසුත්තකථනදිවසෙ සොතාපත්තිඵලං පත්තා. තෙන හගවා “පජං මම”න්ති ආහ, පුත්තො මම එසොති අත්ථො. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. අනාඨපිණ්ඩිකවග්ගො

1. වන්දිමසුත්තවණ්ණනා

92. දුතියවග්ගස්ස පඨමෙ කච්ඡෙවානි කච්ඡෙ විය. කච්ඡෙති පබ්බතකච්ඡෙපි නදිකච්ඡෙපි. එකොදි නිපකානි එකග්ගවිත්තා වෙව පඤ්ඤානෙපක්කෙන ව සමන්තාගතා. සතානි සතිමන්තො. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ඤානානි ලභිත්වා එකොදි නිපකා සතා විහරන්ති, තෙ අමකසෙ පබ්බතකච්ඡෙ වා නදිකච්ඡෙ වා මගා විය සොත්ථීං ගම්ඤ්ජන්ති. පාරන්ති නිබ්බානං. අමුඛොති මච්ඡො. රණඤ්ජ්භානි කිලෙසඤ්ජ්භා. යෙපි ඤානානි ලභිත්වා අප්පමත්තා කිලෙසෙ ජහන්ති, තෙ සුත්තජාලං භින්දිත්වා මච්ඡා විය නිබ්බානං ගම්ඤ්ජන්ති චුත්තං හොති. පඨමං.

2. වෙණ්ඩුසුත්තවණ්ණනා

93. දුතියෙ වෙණ්ඩුති තස්ස දෙවපුත්තස්ස නාමං. පයිරුපාසියානි පරිරුපාසිත්වා. අනුසික්ඛරෙති සික්ඛන්ති. සිට්ඨිපදෙති අනුසිට්ඨිපදෙ. කාලෙ තෙ අප්පමප්පත්තානි කාලෙ තෙ අප්පමාදං කරොන්තා. දුතියං.

3. දීඝලට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

94. තතියෙ දීඝලට්ඨිති දෙවලොකෙ සබ්බෙ සමප්පමාණා තිගාචුතිකාව හොන්ති, මනුස්සලොකෙ පනස්ස දීඝත්තභාවතාය එවංනාමං අහොසි. සො පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තොපි තථෙව පඤ්ඤාසි. තතියං.

4. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

95. චතුත්ථෙ ගොතමානි හගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. අනාවටන්ති තථාගතස්ස හි සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පෙසෙත්තස්ස රුක්ඛො වා පබ්බතො වා ආවරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. තෙනාහ “අනාවට”න්ති. ඉති තථාගතං ථොමෙත්වා දෙවලොකෙ අභිසම්බතපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කථංවිධන්තිආදිමාහ. තත්ථ දුක්ඛමතිච්ච ඉරියතීති දුක්ඛං අතික්කමිත්වා විහරති. සීලවානි ලොකියලොකුත්තරෙන සීලෙන සමන්තාගතො ඛිණ්ණසවො. පඤ්ඤාදයොපි මිස්සකායෙව වෙදිතබ්බා. පූජයන්තිති ගන්ධපුප්ඵාදිහි පූජෙත්ති. චතුත්ථං.

5-6. වන්දනසුත්තාදිවණ්ණනා

96. පඤ්චමෙ අප්පතිට්ඨෙ අනාලම්බෙති හෙට්ඨා අපතිට්ඨෙ උපරි අනාලම්බනෙ. සුසමාහිතොති අප්පනායපි උපවාරොනපි සුට්ඨි සමාහිතො . පහිතත්තොති පෙසිතත්තො. නන්දිරාගපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණනන්දිරාගො. නන්දිරාගො නාම තයො කම්මාහිසම්බාරා. ඉති ඉමාය ගාථාය කාමසඤ්ඤාගහණෙන පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනානි, රූපසංයොජනගහණෙන පඤ්ච උද්ධම්භාගියසංයොජනානි, නන්දිරාගෙන තයො කම්මාහිසම්බාරා ගතිතා. එවං යස්ස

දස සංයෝජනානි තයො ව කම්මාභිසංඛාරා පභිනා, සො ගම්භීරෙ මහොසෙ න සිද්ධිති. කාමසංස්කාරා වා කාමහවො, රූපසංයෝජනෙන රූපහවො ගභිනො, තෙසං ගහණෙන අරූපහවො ගභිනොව , නන්දිරාගෙන තයො කම්මාභිසංඛාරා ගභිනාති එවං යස්ස කිසු භවෙසු තයො සංඛාරා නත්ථි, සො ගම්භීරෙ න සිද්ධිතිපි දස්සෙති. පඤ්චමං.

97. ඡට්ඨං චුත්තත්ථමෙව. ඡට්ඨං.

7. සුබ්බමසුත්තවණ්ණනා

98. සත්තමෙ සුබ්බමාති සො කිර දෙවපුත්තො අවිජරාසංඝපරිවුත්තො නන්දනකිලිකං ගන්ත්වා පාරිච්ඡත්තකමුලෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. තං පඤ්චසතා දෙවධීතරො පරිවාරෙත්වා නිසින්නා, පඤ්චසතා රුක්ඛං අභිරුළුභා. නනු ව දෙවතානං චිත්තවසෙන යොජනසතිකොපි රුක්ඛො ඔනමිත්වා හත්ථං ආගච්ඡති, කස්මා තා අභිරුළුභාති. බිඬ්ඬාපසුතතාය. අභිරුළුභ පන මධුරස්සරෙන ගායිත්වා ගායිත්වා පුප්ඵාති පාතෙන්නි, තාති ගහෙත්වා ඉතරා එකතොවණ්ටිකමාලාදිවසෙන ගන්ථෙන්නි. අප් රුක්ඛං අභිරුළුභා උපච්ඡෙදකකම්මවසෙන එකප්පභාරෙතොව කාලං කත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බත්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්ති.

අප් කාලෙ ගච්ඡන්තෙ දෙවපුත්තො “ඉමාසං තෙව සද්දො සුයාති, න පුප්ඵාති පාතෙන්නි. කහං නු බො ගතා”ති? ආවජ්ජෙත්තො නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා පියවත්ථුකසොකෙන රුප්පමානො චිත්තෙසි – “එතා තාව යථාකම්මෙන ගතා, මය්හං ආයුසංඛාරො කිත්තකො”ති. සො – “සත්තමෙ දිවසෙ මයාපි අවසෙසාහි පඤ්චසතාහි සද්ධිං කාලං කත්වා තත්ථෙව නිබ්බත්තිතබ්බං”න්ති දිස්වා බලවතරෙන සොකෙන රුප්පි. සො – “ඉමං මය්හං සොකං සදෙවකෙ ලොකෙ අඤ්ඤත්ත වථාගතා නිද්ධම්මං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති චිත්තෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා නිව්චං උත්රස්තන්ති ගාමොහ.

තත්ථ ඉදන්ති අත්තනො චිත්තං දස්සෙති. දුතියපදං පුරිමස්සෙව වෙවචනං. නිව්චන්ති ව පදස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨායාති අත්ථො න ගහෙතබ්බො, සොකුප්පත්තිකාලතො පන පට්ඨාය නිව්චන්ති වෙදිතබ්බං. අනුප්පන්නෙසු කිව්ච්ඡෙසු ඉතො සත්තාභව්වයෙන යාති දුක්ඛාති උප්පජ්ජස්සන්ති, තෙසු. අථො උප්පතිතෙසු වාති යාති පඤ්චසතානං අවිජරානං නිරයෙ නිබ්බත්තානං දිට්ඨාති, තෙසු වාති එවං ඉමෙසු උප්පන්නානුප්පන්නෙසු දුක්ඛෙසු නිව්චං මම උත්රස්තං චිත්තං, අබ්හන්තරෙ ඩය්භමානො විය හොමි භගවාති දස්සෙති.

නාඤ්ඤත්ත බොජ්ඣා තපසාති බොජ්ඣාධගභාවනාඤ්ච තපොගුණඤ්ච අඤ්ඤත්ත මුඤ්චිත්වා සොත්ථිං න පස්සාමිති අත්ථො. සබ්බනිස්සග්ගාති නිබ්බානතො. එත්ථ කිඤ්චාපි බොජ්ඣාධගභාවනා පට්ඨං ගභිතා, ඉන්ද්‍රියසංවරො පච්ඡා, අත්ථතො පන ඉන්ද්‍රියසංවරොව පට්ඨං වෙදිතබ්බො. ඉන්ද්‍රියසංවරෙ හි ගභිතෙ චතුපාරිසුද්ධිසිලං ගභිතං හොති. තස්මිං පතිට්ඨිතො භික්ඛු නිස්සයමුත්තකො ධුතඬගසංඛාරානං තපොගුණං සමාදාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා කම්මට්ඨානං භාවෙත්තො සහ විපස්සනාය බොජ්ඣාධගෙ භාවෙති. තස්ස අරියමග්ගො යං නිබ්බානං ආරම්භං කත්වා උප්පජ්ජති, සො “සබ්බනිස්සග්ගො”ති භගවා චතුසච්චවසෙන දෙසනං චිතිවත්තෙසි. දෙවපුත්තො දෙසනාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්ති. සත්තමං.

8-10. කකුධසුත්තාදිවණ්ණනා

99. අට්ඨමෙ කකුධො දෙවපුත්තොති අයං කිර කොලනගරෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකපුත්තො දහරකාලෙයෙව ථෙරස්ස සන්තිකෙ වසන්තො ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා කාලඬකතො, බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජී. තත්‍රාපි නං කකුධො බ්‍රහ්මාත්ථෙව සඤ්ජානන්ති. නන්දසීති තුස්සසි. කිං ලද්ධාති තුට්ඨි නාම කිඤ්චි මනාපං ලභිත්වා හොති, තස්මා එවමාහ. කිං ජීයිත්ථාති යස්ස හි කිඤ්චි මනාපං විවරාදිවත්ථු ජිණ්ණං හොති, සො සොවති, තස්මා එවමාහ. අරතී නාභිකිරතීති උක්කණ්ඨිතා නාභිභවති. අසජාතස්සාති දුක්ඛජාතස්ස, වට්ඨදුක්ඛෙ යිතස්සාති අත්ථො. නන්දිජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. අසන්ති එවරූපස්ස හි වට්ඨදුක්ඛං ආගතමෙව හොති . “දුක්ඛි සුඛං පත්ථයති”ති හි චුත්තං. ඉති අසජාතස්ස නන්දි හොති, සුඛවිපරිණාමෙන දුක්ඛං ආගතමෙවති නන්දිජාතස්ස අසං හොති. අට්ඨමං.

100. නවමං චුත්තත්ථමෙව. නවමං.

101. දසමෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස අනුමානබුද්ධියා ආනුභාවප්පකාසනත්ථං අඤ්ඤතරොති ආහ. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. නානාතිත්ථියවග්ගො

1-2. සිවසුත්තාදිවණ්ණනා

102. තනියවග්ගස්ස පයමං චුත්තත්ථමෙව. පයමං.

103. දුතියෙ පටිකච්චෙවාති පයමංයෙව. අක්ඛච්ඡන්තොවක්ඛායතීති අක්ඛච්ඡන්තො අවක්ඛායති, බලවච්ඡන්තනං චිත්තෙති. දුතියගාථාය අක්ඛච්ඡන්තොවාති අක්ඛච්ඡන්තො විය. දුතියං.

3-4. සෙට්ඨසුත්තාදිවණ්ණනා

104. තනියෙ දායකොති දානසිලො. දානපතීති යං දානං දෙමී, තස්ස පති හුත්වා දෙමී, න දාසො න සභායො. යො හි අත්තනා මධුරං භුඤ්ජති, පරෙසං අමධුරං දෙති, සො දානසඬ්ඛාතස්ස දෙයාධම්මස්ස දාසො හුත්වා දෙති. යො යං අත්තනා භුඤ්ජති, තදෙව දෙති, සො සභායො හුත්වා දෙති. යො පන අත්තනා යෙන තෙන යාපෙති, පරෙසං මධුරං දෙති, සො පති පෙට්ඨකො සාමී හුත්වා දෙති. අහං “තාදිසො අහොසි”න්ති වදති.

චතුසු ද්වාරෙසුති තස්ස කිර රඤ්ඤො සින්ධවරට්ඨං සොධිවාකරට්ඨන්ති ද්වෙ රට්ඨානි අහෙසුං, නගරං රොරුචං නාම. තස්ස එකෙකස්මිං ද්වාරෙ දෙවසිකං සතසහස්සං උප්පජ්ජති, අත්තොනගරෙ විනිවිජයට්ඨානෙ සතසහස්සං. සො බහුහිරඤ්ඤසුවණ්ණං රාසිභූතං දිස්වා කම්මස්සකතඤ්ඤාණං උප්පාදෙත්වා චතුසු ද්වාරෙසු දානසාලායො කාරෙත්වා තස්මිං තස්මිං ද්වාරෙ උට්ඨිතආයෙන දානං දෙට්ඨාති අමච්චෙ යපෙසි. තෙනාහ – “චතුසු ද්වාරෙසු දානං දිශිත්ථා”ති.

සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩකවනිබ්බකයාවකානන්ති එත්ථ සමණාති පබ්බජ්ජපගතා. බ්‍රාහ්මණාති භොවාදිනො. සම්මතපාපබාහිතපාපෙ පන සමණබ්‍රාහ්මණෙ එස නාලත්ථ. කපණාති දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා කාණකුණ්ඤාදයො. අද්ධිකාති පථාවිනො. වනිබ්බකාති යෙ “ඉට්ඨං, දින්නං, කන්නං, මනාපං, කාලෙන, අනවජ්ජං දින්නං, දදං චිත්තං පසාදෙයා, ගච්ඡතු භවං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදිනා නයෙන දානස්ස වණ්ණං ථොමයමානා විවරන්ති. යාවකාති යෙ “පසතමත්තං දෙට්ඨ, සරාවමත්තං දෙට්ඨ”තිආදිනි ව වත්වා යාවමානා විවරන්ති. ඉත්ථාගාරස්ස දානං දිශිත්ථාති පයමද්වාරස්ස ලද්ධත්තා තත්ථ උප්පජ්ජනකසතසහස්සෙ අඤ්ඤම්පි ධනං පක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො අමච්චෙ භාරෙත්වා අත්තනො අමච්චෙ යපෙත්වා රඤ්ඤො දින්නදානතො රාජිත්ථියො මහත්තරං දානං අදංසු. තං සන්ධායෙවමාහ. මම දානං පටික්කම්මිති යං මම දානං තත්ථ දිශිත්ථ, තං පටිතිවත්ති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. කොච්ඡි කත්ථවි. දීඝරත්තන්ති අසිතිවස්සසහස්සානි. එත්තකං කිර කාලං තස්ස රඤ්ඤො දානං දිශිත්ථ. තතියං.

105. චතුත්ථං චුත්තත්ථමෙව. චතුත්ථං.

5. ජන්තුසුත්තවණ්ණනා

106. පඤ්චමෙ කොසලෙසු විහරන්තීති භගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා විහරන්ති. උද්ධතාති අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිකාය ව කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිකාය ව අනවජ්ජෙ සාවජ්ජසඤ්ඤිකාය ව සාවජ්ජෙ අනවජ්ජසඤ්ඤිකාය ව උද්ධච්චපකතිකා හුත්වා. උන්තළාති උග්ගතනළා, උට්ඨිතතුච්ඡමානාති චුත්තං හොති. වපලාති පත්තච්චරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. මුඛරාති මුඛරා, බරවචනාති චුත්තං හොති. විකිණ්ණවාචාති අසංයතවචනා, දිවසම්පි නිරත්ථකවචනපලාපිනො. මුට්ඨස්සතිනොති නට්ඨස්සතිනො සතිවිරහිතා, ඉධ කතං එත්ථ පමුස්සන්ති. අසම්පජානාති නිජ්ජඤ්ඤා. අසමාහිතාති අප්පනාඋපචාරසමාධිරහිතා, වණ්ඩසොතෙ බද්ධනාචාසදිසා. විබ්භන්තචිත්තාති අනවට්ඨිතචිත්තා, පන්ථාරුල්භබාලම්ගසදිසා. පාකතින්ද්‍රියාති සංවරාභාවෙන ගිහිකාලෙ විය විවට්ඨන්ද්‍රියා.

ජන්තුති එවංනාමකො දෙවපුත්තො. තදහුපොසට්ඨති තස්මිං අහු උපොසට්ඨෙ, උපොසට්ඨිවසෙති අත්ථො. පන්තරසෙති චාතුද්දසිකාදිපටික්ඛෙපො. උපසඩ්ධකම්මීති වොදනත්ථාය උපගතො. සො කිර චිත්තෙසි – “ඉමෙ හික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නික්ඛන්තා, ඉදානි පමත්තා විහරන්ති, න බො පනෙතෙ පාටියෙක්කං නිසින්තට්ඨානෙ වොදියමානා කථං ගණ්හිස්සන්ති, සමාගමනකාලෙ වොදිස්සාමී”ති උපොසට්ඨිවසෙ තෙසං සන්තිපතිතභාවං ඤත්වා උපසඩ්ධකම්මී. ගාථාහි අප්ඤ්ඤාසිති සබ්බෙසං මජ්ඣෙකෙ යත්වා ගාථා අභාසි.

තත්ථ යස්මා ගුණකථාය සද්ධිං නිග්ගුණස්ස අගුණො පාකට්ඨො හොති, තස්මා ගුණං තාව කට්ඨන්තො සුඛජීවිනො පුරෙ ආසුන්තිආදිමාහ. තත්ථ සුඛජීවිනො පුරෙ ආසුන්ති පුබ්බෙ හික්ඛු සුප්පොසා සුභරා අහෙසුං, උච්චනිවකුලෙසු සපදානං වරිත්වා ලද්ධෙන මිස්සකපිණ්ඩෙන යාපෙසුන්ති අධිප්පායෙන එවමාහ. අනිවිජාති නිත්තණ්භා හුත්වා.

එවං පොරාණකහික්ඛුනං වණ්ණං කට්ඨන්තා ඉදානි තෙසං අවණ්ණං කට්ඨන්තො දුප්පොසන්තිආදිමාහ. තත්ථ ගාමෙ ගාමණිකා වියාති යථා ගාමෙ ගාමකුටා නානප්පකාරෙන ජනං පිළෙත්වා බිරද්ධිතණ්ඩුලාදිනි ආභරාපෙත්වා භුඤ්ජන්ති, එවං තුම්භෙපි අනෙසනාය යීතා තුම්භාකං ජීවිකං කප්පෙට්ඨාති අධිප්පායෙන වදති. නිපජ්ජන්තීති උද්දෙසපරිපුච්ඡාමනසිකාරෙහි අනත්ථිකා හුත්වා සයනම්හි භත්ථපාදෙ විස්සජ්ජෙත්වා නිපජ්ජන්ති. පරාගාරෙසුති පරගෙහෙසු, කුලසුණ්භාදිසුති අත්ථො. මුච්ඡිතාති කිලෙසමුච්ඡාය මුච්ඡිතා.

එකව්වෙහි වත්තබ්බසුත්තකෙයෙව. අපච්ඡිදානි ඡඩ්ඛිතකා. අනාථානි අපතිට්ඨා. පෙනානි සුසානෙ ඡඩ්ඛිතා කාලඛිතතමුසස්සා. යථා හි සුසානෙ ඡඩ්ඛිතා නානාසකුණාදීහි ඛජ්ජන්ති, ඤාතකාපි නෙසං නාථකිව්වං න කරොන්ති, න රක්ඛන්ති, න ගොපයන්ති, එවමෙවං එවරුපාපි ආවරිසුපජ්ඣායාදීනං සන්තිකා ඔවාදානුසාසනිං න ලහන්තිති අපච්ඡිදා අනාථා, යථා පෙනා, තථෙව හොන්ති. පඤ්චමං.

6. රොහිතස්සසුත්තවණ්ණනා

107. ඡට්ඨෙය් යත්ථානි චක්කවාලලොකස්ස එකොකාසෙ භූමිමං. න වචනි න උපපජ්ජන්ති ඉදං අපරාපරං චුතිපට්ඨසන්ධිවසෙන ගහිතං. ගමනෙනානි පදගමනෙන. නාහං තං ලොකස්ස අන්තන්ති සත්ථා සඬබ්බාරලොකස්ස අන්තං සන්ධාය වදන්ති. ඤාතෙය්සන්තිආදිසු ඤාතබ්බං, දට්ඨබ්බං, පත්තබ්බන්ති අත්ථො.

ඉති දෙවපුත්තෙන චක්කවාලලොකස්ස අන්තො පුච්ඡිතො, සත්ථාරා සඬබ්බාරලොකස්ස කථිතො. සො පන අත්තනො පඤ්ඤෙන සද්ධිං සත්ථු බ්‍යාකරණං සමෙතිති සඤ්ඤාය පසංසන්තො අව්ඡරියන්තිආදිමාහ.

දළ්භධම්මොති දළ්භධනු, උත්තමජ්ජමාණෙන ධනුනා සමන්තාගතො. ධනුග්ගහොති ධනුආවරියො. සුසික්ඛිතොති දස ද්වාදස වස්සානි ධනුසිජ්ජං සික්ඛිතො. කතහත්ථොති උසභජ්ජමාණෙපි වාලග්ගං විජ්ඣිතුං සමත්ථභාවෙන කතහත්ථො. කතුපාසනොති කතසරක්ඛෙපො දස්සිතසිජ්ජො. අසනෙනානි කණ්ඩෙන. අතිපාතෙය්සානි අතික්කමෙය්සා. යාවතා සො තාලවජ්ජයං අතික්කමෙය්සා, තාවතා කාලෙන එකචක්කවාලං අතික්කමාමීති අත්තනො ඡට්ඨසම්පත්තිං දස්සෙති.

පුරත්ථිමා සමුද්දා පච්ඡිමොති යථා පුරත්ථිමසමුද්දා පච්ඡිමසමුද්දො දුරෙ, එවං මෙ දුරෙ පදච්ඡිභාරො අහොසීති වදන්ති. සො කිර පාවිතචක්කවාලමුඛවට්ටියං යිතො පාදං පසාරෙත්වා පච්ඡිමචක්කවාලමුඛවට්ටියං අක්කමති, පුන දුතියං පාදං පසාරෙත්වා පරචක්කවාලමුඛවට්ටියං අක්කමති. ඉච්ඡාගතන්ති ඉච්ඡා එව. අඤ්ඤාත්‍රෙවානි නිජ්ජපඤ්චනං දස්සෙති. භික්ඛාචාරකාලෙ කිරෙස නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා කාලෙ සම්පත්තෙ උත්තරකුරුමිහි පිණ්ඩාය වරිත්වා චක්කවාලමුඛවට්ටියං නිසින්තො හත්තකිව්වං කරොති, තත්ථ මුහුත්තං විස්සමිත්වා පුන ඡවති. වස්සසතායුකොති තදා දිසායුකකාලො හොති, අයං පන වස්සසතාවසිට්ඨෙ ආයුමිහි ගමනං ආරභී. වස්සසතජීවීති තං වස්සසතං අනන්තරායෙන ජීවන්තො. අන්තරාව කාලඛිතකොති චක්කවාලලොකස්ස අන්තං අජ්ජත්වා අන්තරාව මතො. සො පන තත්ථ කාලං කත්වාපි ආගන්ත්වා ඉමස්මිංයෙව චක්කවාලෙ නිබ්බන්ති. අජ්ජත්වානි සඬබ්බාරලොකස්ස අන්තං අජ්ජත්වා. දුක්ඛස්සානි වට්ටදුක්ඛස්ස. අන්තකිරියන්ති පරියන්තකරණං. කළෙවරෙති අත්තභාවෙ. සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙති සසඤ්ඤෙ සචින්තෙ. ලොකන්ති දුක්ඛසච්චං. ලොකසමුදයන්ති සමුදයසච්චං. ලොකනිරොධන්ති නිරොධසච්චං. පටිපදන්ති මග්ගසච්චං. ඉති – “නාහං, ආචුසො, ඉමානි වත්තාරි සච්චානි තිණකට්ඨාදිසු පඤ්ඤපෙමී , ඉමස්මිං පන වාතුමහාභූතිකෙ කායස්මිං යෙව පඤ්ඤපෙමී”ති දස්සෙති. සම්මාචීති සම්මපාපො. නාසීසන්ති න පත්ථෙති. ඡට්ඨං.

108-109. සත්තමට්ඨමානි චුත්තත්ථානෙව. සත්තමං, අට්ඨමං.

9. සුසිමසුත්තවණ්ණනා

110. නවමෙ තුය්හමිපි නො, ආනන්ද, සාරිපුත්තො රුච්චතීති සත්ථා ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙතුකාමො, වණ්ණො ව නාමෙස විසභාගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ කථෙතුං න වට්ටති. තස්ස සන්තිකෙ කථිතො හි මත්ථකං න පාපුණාති. සො හි “අසුකො නාම භික්ඛු සීලවා”ති චුත්තෙ. “කිං තස්ස සීලං? ගොරුපසීලො සො. කිං තයා අඤ්ඤො සීලවා න දිට්ඨපුබ්බො”ති වා? “පඤ්ඤවා”ති චුත්තෙ, “කිං පඤ්ඤො සො? කිං තයා අඤ්ඤො පඤ්ඤවා න දිට්ඨපුබ්බො”ති? වා, ආදීනි වත්වා වණ්ණකථාය අන්තරායං කරොති. ආනන්දත්ථෙරො පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සභාගො, පණ්ණානි ලභිත්වා ථෙරස්ස දෙනි, අත්තනො උපට්ඨාකදාරකෙ පබ්බාපේත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ උපජ්ඣං ගණ්භාපෙනි, උපසම්පාදෙනි. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි ආනන්දත්ථෙරස්ස තථෙව කරොති. කිං කාරණං? අඤ්ඤාමඤ්ඤස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා. ආනන්දත්ථෙරො හි – “අමිහාකං ජෙට්ඨභානිකො එකං අසඬබ්බෙය්සාං සතසභස්සඤ්ච කප්පෙ පාරමියො පුරෙත්වා සොළසවිධං පඤ්ඤං පටිච්ඡික්ඛිත්වා ධම්මසෙනාපතිට්ඨානෙ යිතො”ති ථෙරස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වාච ථෙරං මමායති. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි – “සම්මාසම්මුද්ධස්ස මයා කත්තබ්බං මුඛොදකදානාදිකිව්වං සබ්බං ආනන්දො කරොති. ආනන්දං නිස්සාය අහං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං ලභාමි”ති ආයස්මතො ආනන්දස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වාච තං මමායති. තස්මා භගවා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙතුකාමො ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කථෙතුං ආරද්ධො.

තත්ථ තුය්හමිපිති සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-කාරො. ඉදං චුත්තං හොති – “ආනන්ද, සාරිපුත්තස්ස ආචාරො ගොවරො විහාරො අභික්කමො පටික්කමො ආලොකිතවිලොකිතං සම්ඤ්ජිතපසාරණං මය්හං රුච්චති, අසීතිමහාථෙරානං රුච්චති, සදෙවකස්ස ලොකස්ස රුච්චති. තුය්හමිපි රුච්චති”ති?

තනො ටෙරො සාටකන්තරෙ ලද්දොකාසො බලවමල්ලො විය තුට්ඨමානසො හුත්වා – “සත්ථා මය්හං පියසභායස්ස වණ්ණං කථාපෙතුකාමො. ලභිස්සාමි නො අප්ප, දීපධජභූතං මහාජම්බුං විධුනන්තො විය වලාහකන්තරතො වන්දං නීහරිත්වා දස්සෙන්තො විය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කටෙතු”න්ති වින්තෙන්වා පට්මතරං තාව චතුභි පදෙභි පුග්ගලපලාපෙ හරන්තො කස්ස හි නාම, හන්තෙ, අබාලස්සාතිආදිමාහ. බාලො හි බාලතාය, දුට්ඨො දොසතාය, මුල්ලො මොහෙන, විපල්ලත්ථවිත්තො උම්මත්තකො විත්තවිපල්ලාසෙන වණ්ණං “වණ්ණො”ති වා අවණ්ණං “අවණ්ණො”ති වා, “අයං බුද්ධො, අයං සාවකො”ති වා න ජානාති. අබාලාදයො පන ජානන්ති, තස්මා අබාලස්සාතිආදිමාහ. න රුච්චෙය්‍යාති බාලාදිනංයෙව හි සො න රුච්චෙය්‍යා, න අඤ්ඤස්ස කස්සවි න රුච්චෙය්‍යා.

එවං පුග්ගලපලාපෙ හරිත්වා ඉදාති සොළසභි පදෙභි යථාභූතං වණ්ණං කටෙන්තො පණ්ඩිතො, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පණ්ඩිතොති පණ්ඩිව්චෙන සමන්තාගතො, චතුසු කොසල්ලෙසු ධීතස්සෙනං නාමං. චුත්තඤ්ඤෙනං – “යතො ඛො, ආනන්ද, භික්ඛු ධාතුකුසලො ව හොති ආයතනකුසලො ව පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ව යානාට්ඨානකුසලො ව, එත්තාවතා ඛො, ආනන්ද, ‘පණ්ඩිතො භික්ඛු’ති අලං වචනායා”ති (ම. නි. 3.124). මහාපඤ්ඤාතිආදිසු මහාපඤ්ඤාදිභි සමන්තාගතොති අත්ථො. තත්ත්වං මහාපඤ්ඤාදිනං නානත්තං (පටි. ම. 3.4) – කතමා මහාපඤ්ඤා? මහන්තෙ සීලක්ඛන්තෙ පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා, මහන්තෙ සමාධික්ඛන්තෙ, පඤ්ඤාක්ඛන්තෙ, විමුක්තික්ඛන්තෙ, විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තෙ පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා. මහන්තාති යානාට්ඨානාති, මහාවිහාරසමාපත්තියො, මහන්තාති අරියසව්වාති, මහන්තෙ සතිපට්ඨානෙ, සම්මප්පධානෙ, ඉද්ධිපාදෙ, මහන්තාති ඉන්ද්‍රියාති, බලාති, බොජ්ඣංගිගාති, මහන්තෙ අරියමග්ගෙ, මහන්තාති සාමඤ්ඤඵලාති, මහාඅභිඤ්ඤායො, මහන්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිග්ගණ්හානීති මහාපඤ්ඤා.

සා පන ටෙරස්ස දෙවොරොහනං කත්වා සඬකස්සනගරද්වාරෙ ධීතෙන සත්ථාරා පුට්ඨජනපඤ්චකෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ තං විස්සප්පෙන්තස්ස පාකටා ජාතා.

කතමා පුට්ඨපඤ්ඤා? පුට්ඨ නානාබන්ධෙසු, (ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා.) පුට්ඨ නානාධාතුසු, පුට්ඨ නානාආයතනෙසු, පුට්ඨ නානාපටිච්චසමුප්පාදෙසු, පුට්ඨ නානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසු, පුට්ඨ නානාඅත්ථෙසු, ධම්මෙසු නිරුත්තීසු පටිභානෙසු, පුට්ඨ නානාසීලක්ඛන්ධෙසු, පුට්ඨ නානාසමාධි-පඤ්ඤාවිමුක්ති-විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධෙසු, පුට්ඨ නානායානාට්ඨානෙසු, පුට්ඨ නානාවිහාරසමාපත්තීසු, පුට්ඨ නානාඅරියසව්වෙසු, පුට්ඨ නානාසතිපට්ඨානෙසු, සම්මප්පධානෙසු, ඉද්ධිපාදෙසු, ඉන්ද්‍රියෙසු, බලෙසු, බොජ්ඣංගිගෙසු, පුට්ඨ නානාඅරියමග්ගෙසු, සාමඤ්ඤඵලෙසු, අභිඤ්ඤාසු, පුට්ඨ නානාජනසාධාරණෙ ධම්මෙ සමතික්කම්ම පරමත්ථං නිබ්බානෙ ඤාණං පචත්තනීති පුට්ඨපඤ්ඤා.

කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො භාසබහුලො වෙදබහුලො තුට්ඨිබහුලො පාමොජ්ජබහුලො සීලං පරිපුරෙති, ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙති, හොජනෙ මත්තඤ්ඤානං, ජාගරියානුයොගං, සීලක්ඛන්ධං, සමාධික්ඛන්ධං, පඤ්ඤාක්ඛන්ධං, විමුක්තික්ඛන්ධං, විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධං පරිපුරෙති, භාසපඤ්ඤා. භාසබහුලො පාමොජ්ජබහුලො යානාට්ඨානං පටිච්ඡික්ඛනීති භාසපඤ්ඤා. භාසබහුලො විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙති භාසපඤ්ඤා. භාසබහුලො අරියසව්වාති පටිච්ඡික්ඛනීති. සතිපට්ඨානෙ, සම්මප්පධානෙ, ඉද්ධිපාදෙ, ඉන්ද්‍රියාති, බලාති, බොජ්ඣංගිගාති, අරියමග්ගං භාවෙතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබහුලො සාමඤ්ඤඵලාති සච්ඡිකරොති, අභිඤ්ඤායො පටිච්ඡික්ඛනීති භාසපඤ්ඤා, භාසබහුලො වෙදතුට්ඨිපාමොජ්ජබහුලො පරමත්ථං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති භාසපඤ්ඤා.

ටෙරො ච සරදො නාම තාපසො හුත්වා අනොමදස්සිස්ස භගවතො පාදමුලෙ අග්ගසාවකපත්ථනං පට්ඨපෙසි. තංකාලතො පට්ඨාය භාසබහුලො සීලපරිපුරණාදීති අකාසීති භාසපඤ්ඤො.

කතමා ජවනපඤ්ඤා? යංකිඤ්චි රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. දුක්ඛතො ඛිප්පං, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. යා කාවි වෙදනා...පෙ.... යා කාවි සඤ්ඤා... යෙ කෙච්චි සඬබාරා... යංකිඤ්චි විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චං බයට්ඨෙන, දුක්ඛං භයට්ඨෙන, අනත්තා අසාරකට්ඨෙනාති තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬබාරා... විඤ්ඤාණං... චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චං බයට්ඨෙන...පෙ.... විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... විඤ්ඤාණං. චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අනිච්චං සඬබතං පටිච්චසමුප්පන්තං බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං නිරොධධම්මන්ති තුලයින්වා තීරයින්වා විභාවයින්වා විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

කතමා තික්ඛපඤ්ඤා? ඛිප්පං කිලෙසෙ ඡින්දතීති තික්ඛපඤ්ඤා. උප්පන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, උප්පන්තං ඛ්‍යාපාදචිතක්කං... උප්පන්තං විහිංසාවිතක්කං... උප්පන්තූප්පන්තෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ... උප්පන්තං රාගං... දොසං... මොහං... කොධං... උපනාහං... මක්ඛං... පළාසං... ඉස්සං... මච්ඡරියං... මායං... සාධෙය්‍යං... ථම්මං... සාරම්මං... මානං... අභිමානං... මදං... පමාදං... සබ්බෙ කිලෙසෙ... සබ්බෙ දුච්චරිතෙ...

සබ්බෙ අභිසංඛාරෙ... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නාධිවාසෙති පජ්භති විනොදෙනි, ඛාන්තිකරොති, අනභාවං ගමෙතිති තික්ඛපඤ්ඤා. එකස්මිං ආසනෙ චත්තාරො ච අරියග්ගො, චත්තාරි ච සාමඤ්ඤඵලානි, චතස්සො ච පටිසම්භිදායො, ඡ ච අභිඤ්ඤායො අධිගතා හොන්ති සච්ඡිකතා එස්සිතා පඤ්ඤායාති තික්ඛපඤ්ඤා.

ථෙරො ච භාගිනෙය්‍යස්ස දීඝනඛපරිබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තෙ දෙසියමානෙ ධීතකොච සබ්බකිලෙසෙ ඡිත්තදිත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිච්ඡේදකාලතො පටිඨාය තික්ඛපඤ්ඤො නාම ජාතො. තෙනාහ – “තික්ඛපඤ්ඤො, හන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො”ති.

කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො සබ්බසංඛාරෙසු උබ්බෙගඛහුලො හොති උත්තාසඛහුලො උක්කණ්ඨනඛහුලො අරතිඛහුලො අනභිරතිඛහුලො ඛහිමුඛො න රමති සබ්බසංඛාරෙසු, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අප්පදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතිති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා. අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අප්පදාලිතපුබ්බං දොසක්ඛන්ධං... මොහක්ඛන්ධං... කොධං... උපනාහං...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතිති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා.

අප්පිච්ඡොති සත්තගුණනිගුහනතා, පච්චයපටිග්ගහණෙ ච මත්තඤ්ඤාතා, එතං අප්පිච්ඡලක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො. සන්තුට්ඨොති චතුසු පච්චයෙසු යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරුජ්ජසන්තොසොති, ඉමෙහි තිහි සන්තොසෙහි සමන්තාගතො. පච්චිත්තොති කායච්චෙකො ච විචෙකට්ඨකායානං තෙක්ඛම්මාභිරතානං, චිත්තච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමවොදානප්පත්තානං, උපධිච්චෙකො ච නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසංඛාරගතානන්ති, ඉමෙසං තිණ්ණං විචෙකානං ලාභී. අසංසට්ඨොති දස්සනසංසග්ගො සවනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො පරිභොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති, ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි විරහිතො. අයඤ්ච පඤ්චවිධො සංසග්ගො රාජුහි රාජමහාමත්තෙහි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි උපාසකෙහි උපසිකාහි භික්ඛුහි භික්ඛුනීහි අට්ඨහි පුග්ගලෙහි සද්ධිං ජායති, සො සබ්බොපි ථෙරස්ස නත්ථිති අසංසට්ඨො.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො පරිපුණ්ණවීරියො. තත්ථ ආරද්ධවීරියො භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස ඨානං පාපුණ්ණං න දෙනි, ඨානෙ උප්පන්නස්ස නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නස්ස සෙය්‍යං පාපුණ්ණං න දෙනි, තස්මිං තස්මිං ඉරියාපටෙ උප්පන්නං තත්ථ තත්ථෙව නිග්ගණ්හාති. ථෙරො පන චතුචත්තාරිස වස්සානි මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙති. තං සන්ධාය “ආරද්ධවීරියො”ති ආහ. චත්තාති ඔධුනනවත්තා. භික්ඛුනං අජ්ඣාචාරං දිස්වා “අජ්ජ කට්ඨස්සාමි, ස්වෙ කට්ඨස්සාමි”ති කථාවචත්ථානං න කරොති, තස්මිං තස්මිං යෙව ඨානෙ ඔවදති අනුසාසතිති අත්ථො.

චචනක්ඛමොති චචනං ඛමති. එකො හි පරස්ස ඔවාදං දෙනි, සයං පන අඤ්ඤෙන ඔවදියමානො කුජ්ඣති. ථෙරො පන පරස්සපි ඔවාදං දෙනි, සයං ඔවදියමානොපි සිරසා සම්පට්චිජ්ජති. එකදිවසං කිර සාරිපුත්තත්ථෙරං සත්තවස්සිකො සාමණෙරො – “හන්තෙ, සාරිපුත්ත, තුම්භාකං නිවාසනකණ්ණො ඔලම්බති”ති ආහ. ථෙරො කිඤ්චි අචත්ථාව එකමන්තං ගන්ත්වා පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා ආගම්ම “එත්තකං වට්ටති ආවරියා”ති අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අට්ඨාසි.

“තදුහු පබ්බජිතො සන්තො, ජාතියා සත්තවස්සිකො;
සොපි මං අනුසාසෙය්‍යා, සම්පට්චිජාමි මත්ථකෙ”ති. (මි. ප. 6.4.8) –

ආහ.

වොදකොති චත්ථස්මිං ඔතිණ්ණෙ වා අනොතිණ්ණෙ වා චිතික්කමං දිස්වා – “ආවුසො, භික්ඛුනා නාම එවං නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං, එවං ගන්තබ්බං, එවං ඨාතබ්බං, එවං නිසීදිතබ්බං, එවං බාදිතබ්බං, එවං භුඤ්ජිතබ්බං”න්ති තත්තිවසෙන අනුසිට්ඨිං දෙනි.

පාපගර්හීති පාපපුග්ගලෙ න පස්සෙ, න තෙසං චචනං සුඤ්ඤං, තෙහි සද්ධිං එකචක්කවාලෙපි න වසෙය්‍යං.

“මා මෙ කදාචි පාපිච්ඡො, කුසිතො භීතවීරියො;
අප්පස්සුතො අනාදරො, සමෙතො අහු කත්ථවි”ති. –

එවං පාපපුග්ගලෙපි ගරහති, “සමණෙන නාම රාගවසිකෙන දොසමොභවසිකෙන න භොතබ්බං, උප්පන්නො රාගො දොසො මොහො පහාතබ්බො”ති එවං පාපධම්මෙපි ගරහතිති ද්විති කාරණෙහි “පාපගර්හී, හන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො”ති වදති.

එවං ආයස්මතා ආනන්දෙන සොළසහි පදෙහි ථෙරස්ස යථාභුතවණ්ණප්පකාසනෙ කතෙ – “කිං ආනන්දො අත්තනො පියසභායස්ස වණ්ණං කට්ඨං න ලභති, කට්ඨං කිං පන තෙන කථිතං තථෙව භොති, කිං සො

සබ්බඤ්ඤා” ති? කොටි පාපපුග්ගලො වත්තුං මා ලභතුති සත්ථා තං වණ්ණහණනං අකුප්පං සබ්බඤ්ඤාහාසිතං කරොත්තො ජිනමුද්දිකාය ලඤ්ජන්තො එවමෙතන්තිආදිමාහ.

එවං තථාගතෙන ව ආනන්දන්ටෙරෙන ව මහාපෙරස්ස වණ්ණෙ කථියමානෙ භුමට්ඨකා දෙවතා උට්ඨන්තිවා එතෙහෙව සොළසහි පදෙහි වණ්ණං කට්ඨංසු. තතො ආකාසට්ඨකදෙවතා සීතවලාහකා උණ්භවලාහකා වාතුමහාරාජිකාති යාව අකනිට්ඨබ්බමලොකා දෙවතා උට්ඨන්තිවා එතෙහෙව සොළසහි පදෙහි වණ්ණං කට්ඨංසු. එතෙත්තපායෙන එකවක්කවාලං ආදිං කත්වා දසසු වක්කවාලසහස්සෙසු දෙවතා උට්ඨන්තිවා කට්ඨංසු. අපායස්මතො සාරිපුත්තස්ස සද්ධිවිහාරිකො සුසීමො දෙවපුත්තො චිත්තෙසි – “ඉමා දෙවතා අත්තනො අත්තනො නක්ඛත්තකීලං පහාය තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා මය්හං උපජ්ඣායස්සෙව වණ්ණං කට්ඨන්ති, ගච්ඡාමි තථාගතස්ස සන්තිකං, ගන්ත්වා එතදෙව වණ්ණහණනං දෙවතාහාසිතං කරොමි” ති, සො තථා අකාසි. තං දස්සෙතුං අප් ඛො සුසීමොතිආදි චුත්තං.

උච්චාවචාති අඤ්ඤෙසු යානෙසු පණිතං උච්චං චූච්චති, හීනං අච්චං. ඉධ පන උච්චාවචාති නානාවිධා වණ්ණනිහා. තස්සා කිර දෙවපරිසාය නිලට්ඨානං අතිනිලං, පිතකට්ඨානං අතිපිතකං, ලොහිතට්ඨානං අතිලොහිතං, ඔදාතට්ඨානං අච්චොදාතන්ති, චතුබ්බිධා වණ්ණනිහා පාතුහවි. තෙනෙව සෙය්‍යථාපි නාමාති වතස්සො උපමා ආගතා. තත්ථ සුභොති සුන්දරො. ජාතිමාති ජාතිසම්පන්නො. සුපරිකම්මකතොති ධොවනාදිපරිකම්මෙන සුට්ඨු පරිකම්මකතො. පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛිත්තොති රත්තකම්මලෙ යපිතො. එවමෙවන්ති රත්තකම්මලෙ නික්ඛිත්තමණි විය සබ්බා එකප්පහාරෙතෙව විරොචිතුං ආරද්ධා. නික්ඛන්ති අතිරෙකපඤ්චසුවණ්ණෙන කතපිළන්ධනං. තඤ්චි සට්ඨන්තමජ්ජනක්ඛමං හොති. ජම්බොනදන්ති මහාජම්බුසාධාය පවත්තනදියං නිබ්බන්තං, මහාජම්බුඵලරසෙ වා පට්ඨියං පච්චියෙ සුවණ්ණඛකුරා උට්ඨන්ති, තෙන සුවණ්ණෙන කතපිළන්ධනන්තිපි අත්ථො. දක්ඛකම්මාරපුත්තඋක්කාමුඛසුකුසලසම්පහට්ඨන්ති සුකුසලෙන කම්මාරපුත්තෙන උක්කාමුඛෙ පචිත්වා සම්පහට්ඨං. ධාතුච්චිඛගෙ (ම. නි. 3.357 ආදයො) අකතහණ්ඩං ගහිතං, ඉධ පන කතහණ්ඩං.

විද්ධෙති දුරිභුතෙ. දෙවෙති ආකාසෙ. නහං අබ්භුස්සක්කමානොති ආකාසං අභිලඛිසන්තො. ඉමිනා තරුණසූරියභාවො දස්සිතො. සොරතොති සොරවිවෙන සමන්තාගතො. දන්තොති නිබ්බිසෙවතො. සත්ථුවණ්ණාහතොති සත්ථාරා ආහතවණ්ණො. සත්ථා හි අට්ඨපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා “සෙවථ, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ” තිආදිනා (ම. නි. 3.371) නයෙන පෙරස්ස වණ්ණං ආහරීති පෙරො ආහතවණ්ණො නාම හොති. කාලං කඩ්ඛිති පරිනිබ්බානකාලං පත්ථෙති. බිණ්ණසවො හි තෙව මරණං අහිනන්දති, න ජීවිතං පත්ථෙති, දිවසසඬ්ඛෙපං වෙතනං ගහෙත්වා ධීතපුරිසො විය කාලං පන පත්ථෙති, ඔලොකෙන්තො තිට්ඨන්ති අත්ථො. තෙනෙවාහ –

“නාහිනන්දාමි මරණං, නාහිනන්දාමි ජීවිතං;
කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා” ති. (පෙරගා. 1001-1002); නවමං;

10. නානාතිත්ථියසාවකසුත්තවණ්ණනා

111. දසමෙ නානාතිත්ථියසාවකාති තෙ කිර කම්මවාදිනො අහෙසුං, තස්මා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තා, තෙ “අත්තනො අත්තනො සත්ථරි පසාදෙන නිබ්බන්තමිහා” ති සඤ්ඤිතො හුත්වා “ගච්ඡාම දසබලස්ස සන්තිකෙ යත්වා අම්භාකං සත්ථාරානං වණ්ණං කට්ඨස්සාමා” ති ආගන්ත්වා පච්චෙකගාථාහි කට්ඨංසු. තත්ථ ඡිත්තමාරිතෙති ඡිත්තෙ ව මාරිතෙ ව. භතජානිසුති පොථනෙ ව ධනජානිසු ව. පුඤ්ඤං වා පනාති අත්තනො පුඤ්ඤමිපි න සමනුපස්සති, සඬ්ඛෙපතො පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානං විපාකො නත්ථීති වදති. ස වෙ විස්සාසමාවික්ඛිති සො – “එවං කතපාපානම්පි කතපුඤ්ඤානම්පි විපාකො නත්ථී” ති වදන්තො සත්තානං විස්සාසං අවස්සයං පතිට්ඨං ආචික්ඛති, තස්මා මානනං වන්දනං පූජනං අරහතීති වදති.

තපොජීගුච්ඡායාති කායකිලමථතපෙන පාපජීගුච්ඡෙනෙත. සුසංවුත්තන්තොති සමන්තාගතො පිහිතො වා. ජෙගුච්ඡීති තපෙන පාපජීගුච්ඡකො. නිපකොති පණ්ඩිතො. වාතුයාමසුසංවුත්තොති වාතුයාමෙන සුසංවුතො. වාතුයාමො නාම සබ්බවාරිවාරිතො ව හොති සබ්බවාරියුත්තො ව සබ්බවාරිධුතො ව සබ්බවාරිචුට්ඨො වාති ඉමෙ වත්තාරො කොට්ඨාසා. තත්ථ සබ්බවාරිවාරිතොති වාරිතසබ්බලදකො, පටික්ඛිත්තසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො කිර සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤි හොති , තස්මා තං න වලඤ්ජෙති. සබ්බවාරියුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුතො. සබ්බවාරිධුතොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ධුතපාපො . සබ්බවාරිචුට්ඨොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන චුට්ඨො. දිට්ඨං සුතඤ්ච ආචික්ඛන්ති දිට්ඨං “දිට්ඨං මෙ” ති සුතං “සුතං මෙ” ති ආචික්ඛන්තො, න හි නුත කිබ්බිසීති එවරුපො සත්ථා කිබ්බිසකාරකො නාම න හොති.

නානාතිත්ථියෙති සො කිර නානාතිත්ථියානංයෙව උපට්ඨාකො, තස්මා තෙ ආරබ්භ වදති. පකුධකො කාතියානොති පකුධො කච්චායනො. නිගණ්ඨොති නාටපුත්තො. මක්ඛලිපුරණාසෙති මක්ඛලි ව පුරණො ව. සාමඤ්ඤප්පත්තාති සමණධම්මෙ කොට්ඨපත්තා. න හි නුත තෙති සප්පුරිසෙහි න දුරෙ, තෙයෙව ලොකෙ සප්පුරිසාති

වදනි. පව්වහාසිනි “අයං ආකොටකො ඉමෙසං නග්ගනිස්සිරිකානං දසබලස්ස සන්තිකෙ යත්වා වණ්ණං කට්ඨනි තෙසං අවණ්ණං කට්ඨස්සාමි”ති පතිඅභාසිනි.

තත්ථ සභාවරිතෙනාති සහ වරිතමත්තෙන. ඡවො සිගාලොති ලාමකො කාලසිගාලො. කොත්ථුකොති තස්සෙව වෙවචනං. සඬ්ඛස්සරාවාරොති ආසඬ්ඛිතසමාවාරො. න සතං සරික්ඛොති පණ්ඩිතානං සප්පුරිසානං සදිසො න හොති, කිං ත්වං කාලසිගාලසදිසෙ තිත්ථියෙ සීහෙ කරොසිති?

අන්වාචිසිත්වාති “අයං එවරුපානං සත්ථාරානං අවණ්ණං කට්ඨනි, තෙනෙව නං මුඛෙන වණ්ණං කට්ඨාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තස්ස සරිරෙ අනුආවිසි අධිමුච්චි, එවං අන්වාචිසිත්වා. ආයුත්තාති තපොඡ්ගුච්ඡනෙ යුත්තපයුත්තා. පාලයං පව්වෙකියන්ති පව්වෙකං පාලයන්තා. තෙ කිර “න්භාපිතපව්වෙකං පාලෙස්සාමා”ති සයං කෙසෙ ලුඤ්චන්ති. “විවරපව්වෙකං පාතෙස්සාමා”ති නග්ගා විවරන්ති. “පිණ්ඩපාතපව්වෙකං පාලෙස්සාමා”ති සුනඛා විය භූමියං වා භුඤ්ජන්ති භත්ථෙසු වා. “සෙනාසනපව්වෙකං පාලෙස්සාමා”ති කණ්ටකසෙය්‍යාදීනි කප්පෙන්ති. රූපෙ නිව්චයාති තණ්හාදිට්ඨිහි රූපෙ පතිට්ඨිතා. දෙවලොකාභිනන්දිනොති දෙවලොකපත්ථනකාමා. මානියාති මච්චා, තෙ වෙ මච්චා පරලොකත්ථාය සම්මා අනුසාසන්තිති වදනි.

ඉති විදිත්වාති “අයං පයමං එතෙසං අවණ්ණං කට්ඨත්වා ඉදානි වණ්ණං කට්ඨනි, කො නු ඛො එසො”ති ආවජ්ජෙන්තො ජානිත්වාච. යෙ චන්තලික්ඛස්මිං පභාසවණ්ණාති යෙ අන්තලික්ඛෙ චන්දොභාසසුරියොභාසසඤ්ඤාරාගඉන්ද්‍රියානරකරුපානං පභාසවණ්ණා. සබ්බෙව තෙ තෙති සබ්බෙව තෙ තයා. නමුච්චිති මාරං ආලපති. ආමිසංච මච්ඡානං වධාය බිත්තාති යථා මච්ඡානං වධත්ථාය බලිසලග්ගං ආමිසං බිපති, එවං තයා පසංසමානෙන එතෙ රූපා සත්තානං වධාය බිත්තාති වදනි.

මාණවගාමියොති අයං කිර දෙවපුත්තො බුද්ධුපට්ඨාකො. රාජගහීයානන්ති රාජගහපබ්බතානං. සෙතොති කෙලාසො. අසගාමීනන්ති ආකාසගාමීනං. උදධිනන්ති උදකනිධානානං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා රාජගහීයානං පබ්බතානං විපුලො සෙට්ඨො, හිමචන්තපබ්බතානං කෙලාසො, ආකාසගාමීනං ආදිච්චො, උදකනිධානානං සමුද්දො, නක්ඛත්තානං චන්දො, එවං සදෙවකස්ස ලොකස්ස බුද්ධො සෙට්ඨොති. දසමං.

නානාතිත්ථියවග්ගො තතියො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

දෙවපුත්තසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කොසලසංයුත්තං

1. පටමවග්ගො

1. දහරසුත්තවණ්ණනා

112. කොසලසංයුත්තස්ස පටමෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිති යථා ඛමනියාදිති පුච්ඡන්තො භගවා තෙන, එවං සොපි භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි. සිතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකිභාවං අගමාසි. යාය ව – “කච්චි, හො ගොතම, ඛමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි හොතො ව ගොතමස්ස සාවකානඤ්ච අප්පාබාධං අප්පාතඤ්ඤං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්ඡාරො” තිආදිකාය කථාය සම්මොදි, තං පිනිපාමොප්පසඬ්ඛාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනියං, අත්ථබ්බාසද්දජනමධුරතාය විරම්පි කාලං සාරොතුං නිරන්තරං පවත්තෙතුං අරහරුපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුබතො ව සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුබතො සාරණියං. තථා බ්බාසද්දජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනියං කථං සාරණියං. විනිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨපෙත්වා ඉතො පුබ්බෙ තථාගතස්ස අදිට්ඨත්තා ගුණාගුණවසෙන ගම්භිරභාවං වා උත්තානභාවං වා අජානන්තො එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසින්තො බො යං ඔච්චිකසාරං කත්වා ආගතො ලොකනිස්සරණභවොක්කන්තිපඤ්ඤං සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධතං පුච්ඡිතුං භවම්පි නොතිආදිමාහ.

තත්ථ භවම්පිති පි-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථෙ නිපාතො, තෙන ව ඡ සත්ථාරෙ සම්පිණ්ඩෙති. යථා පුරණාදයො “සම්මාසම්බුද්ධම්භා”ති පටිජානන්ති, එවං භවම්පි නු පටිජානාතීති අත්ථො. ඉදං පන රාජා න අත්තනො ලද්ධියා, ලොකෙ මහාජනෙන ගතිතපටිඤ්ඤාවසෙන පුච්ඡති. අථ භගවා බුද්ධසිහනාදං නදන්තො යං හි තං මහාරාජාතිආදිමාහ. තත්ථ අහං හි මහාරාජාති අනුත්තරං සබ්බසෙට්ඨං සබ්බඤ්ඤාඤාණසඬ්ඛාතං සම්මාසම්බොධිං අහං අභිසම්බුද්ධොති අත්ථො. සමණබ්බාහමණාති පබ්බජ්ජුපගමනෙන සමණා, ජාතිවසෙන බ්බාහමණා. සබ්බිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඤා එතෙසං අත්ථීති සබ්බිනො. ස්වෙව ගණො එතෙසං අත්ථීති ගණිනො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. “අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා අප්පිච්ඡතාය වත්ථම්පි න නිවාසෙත්ති”ති එවං සමුග්ගතො යසො එතෙසං අත්ථීති යසස්සිනො. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති “සන්තො සප්පුරිසා”ති එවං සම්මතා. බහුජනස්සාති අස්සුතවතො අත්ථබ්බාලපුට්ඨජනස්ස. පුරණොතිආදිති තෙසං නාමගොත්තාති. පුරණොති හි නාමමෙව. තථා, මක්ඛලීති. සො පන ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති වුත්තො. නාටපුත්තොති නාටස්ස පුත්තො. බෙලට්ඨපුත්තොති බෙලට්ඨස්ස පුත්තො. කච්චායනොති පකුධස්ස ගොත්තං. කෙසකම්බලස්ස ධාරණතො අප්පිනො කෙසකම්බලොති වුත්තො.

තෙපි මයාති කප්පකොලාහලං බුද්ධකොලාහලං වක්කවත්තිකොලාහලන්ති තිණි කොලාහලාති. තත්ථ “වස්සසතසහස්සමත්ථකෙ කප්පට්ඨානං භවිස්සති”ති කප්පකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො වස්සසතසහස්සමත්ථකෙ ලොකො විනස්සිස්සති, මෙත්තං මාරියා, භාවෙට්, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛ”න්ති මනුස්සප්පථෙ දෙවතා සොසෙත්තියො විවරන්ති. “වස්සසහස්සමත්ථකෙ පන බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති”ති බුද්ධකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො වස්සසහස්සමත්ථකෙ බුද්ධො උප්පජ්ජිත්වා ධම්මානුධම්මපටිපදං පටිපන්නෙන සඬ්ඝරතනෙන පරිවාරිතො ධම්මං දෙසෙන්නො විවරිස්සති”ති දෙවතා උග්ගොසෙත්ති. “වස්සසතමත්ථකෙ පන වක්කවත්ති උප්පජ්ජිස්සති”ති වක්කවත්තිකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො වස්සසතමත්ථකෙ සත්තරතනසම්පන්නො චතුද්දිපිස්සරො සහස්ස පුත්තපරිවාරො වෙහාසඬ්ඛමො වක්කවත්තිරාජා උප්පජ්ජිස්සති”ති දෙවතා උග්ගොසෙත්ති.

ඉමෙසු තිසු කොලාහලෙසු ඉමෙ ඡ සත්ථාරො බුද්ධකොලාහලං සුත්වා ආචරියෙ පයිරුපාසිත්වා විත්තාමාණිවිජ්ජාදිති උග්ගණ්ඨිත්වා – “මයං බුද්ධම්භා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා මහාජනපරිවුතා ජනපදං විවරන්තා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං පත්තා. තෙසං උපට්ඨාකා රාජානං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා, “මහාරාජ, පුරණො කස්සපො...පෙ.... අප්පිනො කෙසකම්බලො බුද්ධො කිර සබ්බඤ්ඤා කිරා”ති ආරොවෙසුං. රාජා “තුම්භෙව නෙ නිමන්තෙත්වා ආනෙට්වා”ති ආහ . තෙ ගන්ත්වා තෙහි, “රාජා වො නිමන්තෙති. රඤ්ඤො ගෙහෙ හික්ඛං ගණ්ඨවා”ති වුත්තා ගන්තුං න උස්සහන්ති, පුනප්පුනං වුවිච්ඡානා උපට්ඨාකානං විත්තානුරක්ඛණත්ථාය අධිවාසෙත්වා සබ්බෙ එකතොව අගමංසු. රාජා ආසනාති පඤ්ඤාපෙත්වා “නිසීදන්තු”ති ආහ. නිග්ගුණානං අත්තභාවෙ රාජුස්මා නාම ඵරති, තෙ මහාරහෙසු ආසනෙසු නිසීදිතුං අසක්කොන්තා ඵලකෙසු වෙච භූමියං ව නිසීදිංසු.

රාජා “එත්තකෙනෙව නත්ථි තෙසං අත්තො සුක්කධම්මො”ති වත්වා ආහාරං අදත්තාව තාලතො පතිතං මුග්ගරෙන පොටන්තො විය “තුම්භෙ බුද්ධා, න බුද්ධා”ති පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙ විත්තයිංසු – “සචෙ ‘බුද්ධම්භා’ති වක්ඛාම, රාජා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා කටෙතුං අසක්කොන්තෙ ‘තුම්භෙ මයං බුද්ධාති මහාජනං වඤ්චෙත්වා ආභිණ්ඩට්වා’ති ජිව්හම්පි ඡිත්ථාපෙය්‍ය, අඤ්ඤම්පි අනත්ථං කරෙය්‍යා”ති සකපටිඤ්ඤාය එව ‘න මයං බුද්ධා’ති වදිංසු. අථ නෙ රාජා ගෙහතො නිකඬ්ඪාපෙසි. තෙ රාජසරතො නික්ඛන්තෙ උපට්ඨාකා පුච්ඡිංසු – “කිං ආචරියා රාජා තුම්භෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා සක්කාරසම්මානං අකාසී”ති? රාජා “බුද්ධා තුම්භෙ”ති පුච්ඡි, තතො මයං – “සචෙ අයං රාජා

බුද්ධවිසයෙ පඤ්භං කට්ඨමානං අජානන්තො අම්භෙසු මනං පදොසෙස්සති, බහුං අපුඤ්ඤං පසවිස්සති” ති රඤ්ඤො අනුකම්පාය ‘න මයං බුද්ධා’ ති වදිමිහා, මයං පන බුද්ධා ඵව, අම්භාකං බුද්ධභාවො, උදකෙන ධොවිත්වාපි භරිතුං න සක්කාති. ඉති බහිද්ධා ‘බුද්ධම්භා’ ති ආභංසු – රඤ්ඤො සන්තිකෙ ‘න මයං බුද්ධා’ ති වදිංසුති, ඉදං ගහෙත්වා රාජා ඵවමාහ. තත්ථ කිං පන භවං ගොතමො දහරො වෙව ජාතියා, නවො ව පබ්බජ්ජායාති ඉදං අත්තනො පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති. තත්ථ කිත්ති පටික්ඛෙපවචනං. එතෙ ජාතිමහල්ලකා ව චිරපබ්බජිතා ව “බුද්ධම්භා” ති න පටිජානන්ති, භවං ගොතමො ජාතියා ව දහරො පබ්බජ්ජාය ව නවො කිං පටිජානාති? මා පටිජානාහීති අත්ථො.

න උඤ්ඤාතබ්බොති න අවජානිතබ්බො. න පරිභොතබ්බොති න පරිභවිතබ්බො. කතමෙ වත්තාරොති කට්ඨකම්මානාපුච්ඡා. බත්ති යොති රාජකුමාරො. උරගොති ආසිවිසො. අග්ගීති අග්ගියෙව. භික්ඛුති ඉමස්මිං පන පදෙ දෙසනාකුසලතාය අත්තානං අබ්භන්තරං කත්වා සිලවන්තං පබ්බජිතං දස්සෙති. එත්ථ ව දහරං රාජකුමාරං දිස්වා, උක්කම්මිත්වා මග්ගං අදෙන්තො, පාරුපනං අනපනෙන්තො, නිසින්නාසනතො අනුට්ඨහන්තො, හත්ථිපිට්ඨාදීහි අනොතරන්තො, හෙට්ඨා කත්වා මඤ්ඤනවසෙන අඤ්ඤම්පි ඵවරූපං අනාවාරං කරොන්තො බත්තියං අවජානාති නාම. “භද්දකො වතායං රාජකුමාරො, මහාකණ්ඨො මහොදරො – කිං නාම යංකිඤ්චි වොරූපද්දවං වූපසමෙතුං යත්ථ කත්ථවි යානෙ රජ්ජං අනුසාසිතුං සක්ඛිස්සති” ති ආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. අඤ්ජනිසලාකමත්තම්පි ආසිවිසපොතකං කණ්ණාදිසු පිළන්ධන්තො අඩගුලිම්පි ජිව්හම්පි ඩංසාපෙන්තො උරගං අවජානාති නාම. “භද්දකො වතායං ආසිවිසො උදකදෙඩ්ඛුහො විය කිං නාම කිඤ්චිදෙව ඩංසිතුං කස්සවිදෙව කායෙ වියං ඵරිතුං සක්ඛිස්සති” ති ආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. බජ්ජොපනාකමත්තම්පි අග්ගිං ගහෙත්වා හත්ථොන කීළන්තො හණ්ඩුක්ඛලිකාය බිපන්තො වූළාය වා සයනපිට්ඨසාටකපසිබ්බකාදිසු වා යපෙන්තො අග්ගිං අවජානාති නාම. “භද්දකො වතායං අග්ගි කතරං නු ඛො යාගුහන්තං පවිස්සති, කතරං මච්ඡමංසං, කස්ස සිතං විනොදෙස්සති” ති ආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. දහරසාමණෙරම්පි පන දිස්වා උක්කම්මිත්වා මග්ගං අදෙන්තොති රාජකුමාරෙ චුත්තං අනාවාරං කරොන්තො භික්ඛුං අවජානාති නාම. “භද්දකො වතායං සාමණෙරො මහාකණ්ඨො මහොදරො යංකිඤ්චි බුද්ධවචනං උග්ගහෙතුං යංකිඤ්චි අරඤ්ඤං අජ්ඣොගාහෙත්වා වසිතුං සක්ඛිස්සති, සඩ්ඝත්ථෙරකාලෙ මනාපො හවිස්සති” ති ආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. තං සබ්බම්පි න කාතබ්බන්ති දස්සෙන්තො න උඤ්ඤාතබ්බො න පරිභොතබ්බොති ආහ.

එතදවොචාති එතං ගාථාබන්ධං අවොච. ගාථා ව නාමෙතා තදත්ථදීපනාපි භොන්ති විසෙසත්ථදීපනාපි, තත්ත්මා තදත්ථම්පි විසෙසත්ථම්පි දීපෙන්තියෙව. තත්ථ බත්තියන්ති බෙන්තානං අධිපතිං. චුත්තඤ්ඤො “බෙන්තානං අධිපතීති ඛො, වාසෙට්ඨ, ‘බත්තියො බත්තියො’ත්ථෙව දුතියං අක්ඛරං උපනිබ්බන්ත”න්ති (දී. නි. 3.131). ජාතිසම්පන්නන්ති තායෙව බත්තියජාතියා ජාතිසම්පන්නං. අභිජාතන්ති තිණි කුලාති අතික්කම්මිත්වා ජාතං.

යානං භීති කාරණං විජ්ජති. මනුජීන්ද්‍රොති මනුස්සජෙට්ඨකො. රාජදණ්ඨොති රඤ්ඤො උද්ධට්ඨණ්ඨොති, සො අජ්ජකො නාම න භොති, දසසහස්සවිසතිසහස්සජ්ජමාණො භොතියෙව. තස්මිං පක්කමතෙ භුසන්ති තස්මිං පුග්ගලෙ බලවඋපක්කමං උපක්කමති. රක්ඛං ජීවිතමත්තනොති අත්තනො ජීවිතං රක්ඛමානො තං බත්තියං පරිවජ්ජෙය්‍ය න සට්ඨෙය්‍ය.

උච්චාවචෙහීති නානාවිධෙහි. වණ්ණෙහීති සණ්ඨානෙහි. යෙන යෙන හි වණ්ණෙන වරන්තො ගොවරං ලහති, යදි සජ්ජවණ්ණෙන, යදි දෙඩ්ඛුහවණ්ණෙන, යදි ධමනිවණ්ණෙන, අත්තමසො කලන්දකවණ්ණෙනපි වරතියෙව. ආසජ්ජාති පත්වා. බාලන්ති යෙන බාලෙන සට්ඨිතො, තං බාලං නරං වා නාරිං වා ඩංසෙය්‍ය.

පහුතභක්ඛන්ති බහුභක්ඛං. අග්ගිස්ස හි අභක්ඛං නාම නත්ථි. ජාලිනන්ති ජාලවන්තං. පාවකන්ති අග්ගිං. පාවගන්තිපි පායො. කණ්ඨවත්තනිති වත්තනීති මග්ගො, අග්ගිනා ගතමග්ගො කණ්ඨො භොති කාළකො, තස්මා “කණ්ඨවත්තනී” ති වූච්චති.

මහා හුත්වානාති මහන්තො හුත්වා. අග්ගි හි එකදා යාවබුහමලොකජ්ජමාණොපි භොති. ජායන්ති තත්ථ පාරොහාති තත්ථ අග්ගිනා දඩ්ඨවනෙ පාරොහා ජායන්ති. පාරොහාති තිණරුක්ඛාදයො වූච්චන්ති. තෙ හි අග්ගිනා දඩ්ඨට්ඨානෙ මූලමත්තෙපි අවසිට්ඨෙ පාදතො රොහන්ති ජායන්ති වඩ්ඨන්ති, තස්මා “පාරොහා” ති වූච්චන්ති. පුන රොහනත්ථෙව වා පාරොහා. අභොරත්තානම්චියෙති රත්තීන්දිවානං අතික්කමෙ. නිදාසෙපි දෙවෙ වූට්ඨමත්තෙ ජායන්ති.

භික්ඛු ඩහති තෙජ්ජාති එත්ථ අක්කොසන්තං පච්චක්කොසන්තො හණ්ඩන්තං පටිහණ්ඩන්තො පහරන්තං පටිපහරන්තො භික්ඛු නාම කිඤ්චි භික්ඛුතෙජ්ජා ඩහිතුං න සක්කොති. යො පන අක්කොසන්තං න පච්චක්කොසති, හණ්ඩන්තං න පටිහණ්ඩති. පහරන්තං න පටිපහරති, තස්මිං විජ්ජට්ඨන්තො තස්ස සීලතෙජෙන ඩස්සති. තෙනෙවෙන වුත්තං. න තස්ස පුත්තා පසවොති තස්ස පුත්තධිතරොපි ගොමහිංසකුක්කුට්ඨකරාදයො පසවොපි න භවන්ති, විනස්සන්තිති අත්ථො. දායාදා වින්දරෙ ධනන්ති තස්ස දායාදාපි ධනං න වින්දන්ති. තාලාවත්ථු භවන්ති තෙති තෙ භික්ඛුතෙජ්ජා දඩ්ඨා වත්ථුමත්තාවසිට්ඨො මත්ථකච්ඡින්නතාලො විය භවන්ති, පුත්තධිතාදිවසෙන න වඩ්ඨන්තිති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා සමභූතෙජෙන දඩ්ඨා මත්ථකච්ඡන්තතාලො විය අවිරුළුහිමමා භවන්ති, තස්මා. සම්මදෙව සමාවරෙති සම්මා සමාවරෙය්‍යා. සම්මා සමාවරන්තෙන පන කිං කාතබ්බන්ති? ඛත්තියං තාව නිස්සාය ලද්ධබ්බං ගාමනිගමයානවාහනාදිආනිසංසං, උරගං නිස්සාය තස්ස කීළාපනෙන ලද්ධබ්බං වත්ථහිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිආනිසංසං අග්ගිං නිස්සාය තස්සානුභාවෙන පත්තබ්බං යාගුහත්තපවනසීතවිනොදනාදිආනිසංසං, හික්ඛුං නිස්සාය තස්ස වසෙන පත්තබ්බං අසුතසවනසුතපරියොදපන-සග්ගමග්ගාධිගමාදිආනිසංසං සම්පස්සමානෙන “එතෙ නිස්සාය පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරො ආදීනවො අත්ථි. කිං ඉමෙහි”ති? න සබ්බසො පහාතබ්බා. ඉස්සරියත්ථිකෙන පන චුත්තප්පකාරං අවජානනඤ්ච පරිභවනඤ්ච අකත්වා පුබ්බුට්ඨායිපච්ඡානිපාතිනාදිහි උපායෙහි ඛත්තියකුමාරො තොසෙතබ්බො, එවං තතො ඉස්සරියං අධිගමීස්සති. අභිතුණ්ඨිකෙන උරගෙ විස්සාසං අකත්වා නාගච්ඡ්ඡං පරිවත්තෙත්වා අප්පදෙන දණ්ඨෙත ගිව්‍යා ගහෙත්වා විසභරෙන මූලෙන දාඨා ධොවිත්වා පෙළායං පක්ඛිපිත්වා කීළාපෙත්තෙන වර්තබ්බං. එවං තං නිස්සාය සාසච්ඡාදනාදිති ලභීස්සති. යාගුපවනාදිති කත්තුකාමෙන අග්ගිං විස්සාසෙන භණ්ඩුක්ඛලිකාදීසු අපක්ඛිපිත්වා භත්ථෙහි අනාමසන්තෙන ගොමයචුණ්ණාදිහි ජාලෙත්වා යාගුපවනාදිති කත්තබ්බාති, එවං තං නිස්සාය ආනිසංසං ලභීස්සති. අසුතසවනාදිති පත්ථයන්තෙනපි හික්ඛුං අතිවිස්සාසෙන වෙජ්ජකම්මනවකම්මාදීසු අයොජෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨාතබ්බො, එවං තං නිස්සාය අසුතපුබ්බං බුද්ධවචනං අසුතපුබ්බං පඤ්භාවිතිව්ජයං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං තිස්සො කුලසම්පත්තියො ඡ කාමසග්ගානි නව ව බ්‍රහ්මලොකෙ පත්වා අමතමහානිබ්බානදස්සනම්පි ලභීස්සතිති ඉමමත්ථං සන්ධාය සම්මදෙව සමාවරෙති ආහ.

එතදවොචාති ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්තො පසාදං ආවිකරොන්තො එතං “අභික්කන්ත”න්තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති අත්ථො. එත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති “අභික්කන්තං, භන්තෙ, යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනා”ති. එකෙන අත්තනො පසාදං “අභික්කන්තං, භන්තෙ, යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදො”ති.

තතො පරං චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛයපිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරිමුඛං කරෙය්‍යා. පට්චිජන්තන්ති තිණපණ්ණාදිජාදිතං. විවරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍යා. මුළුභස්සාති දිසාමුළුභස්ස. මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යාති භත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍යා. අන්ධකාරෙති කාළපක්ඛවාතුද්දසී අඩ්ඨරත්තසනවනසංඝ්ඨි මෙසපටලෙහි වතුරඬිගෙ තමෙ. ඉදං චුත්තං හොති – යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍යා, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙත්තෙන, යථා පට්චිජන්තං විවරෙය්‍යා, එවං කස්සපස්ස භගවතො සාසනන්තරධානා පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපට්චිජන්තං සාසනං විවරන්තෙන, යථා මුළුභස්ස මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍යා, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපත්තස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්තෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍යා, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනාරූපාති අපස්සතො තප්පට්චිජාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතං ධාරෙන්තෙන මය්හං භගවතා එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතන්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්තවිත්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච හික්ඛුසඩ්ඨසඤ්චාති භගවන්තඤ්ච ධම්මඤ්ච හික්ඛුසඩ්ඨසඤ්චාති ඉමං රතනත්තයං සරණං ගච්ඡාමි. උපාසකං මං, භන්තෙ, භගවා ධාරෙතුති මං භගවා ‘උපාසකො අය’න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො. අප්පකග්ගෙහි අප්පතං ආදිං කත්වා. අප්පදග්ගෙහි වා පාඨො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අප්ප අග්ගං කත්වාති අත්ථො. පාණුපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං යාව මෙ ජීවිතං පවත්නති, තාව උපෙතං අනඤ්ඤසත්ථුකං තිහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භගවා ධාරෙතුති අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථාරො පන සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ සබ්බාකාරෙන චුත්තොති. පඨමං.

2. පුරිසසුත්තවණ්ණනා

113. දුතියෙ අභිවාදෙත්වාති පුරිමසුත්තෙ සරණගතන්තා ඉධ අභිවාදෙසී. අප්ඤ්ඤාත්තන්ති නියකප්ඤ්ඤාත්තං, අත්තනො සන්තානෙන උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො. ලොභාදීසු ලුබ්භනලක්ඛණො ලොභො, දුස්සනලක්ඛණො දොසො, මුග්ගනලක්ඛණො මොහොති. හිංසන්තිති විහෙයෙන්ති නාසෙන්ති විනාසෙන්ති. අත්තසම්භූතාති අත්තති සම්භූතා. තවසාරංව සම්ඵලන්ති යථා තවසාරං වෙථං වා නළං වා අත්තනො ඵලං හිංසති විනාසෙති, එවං හිංසන්ති විනාසෙන්තිති. දුතියං.

3. ජරාමරණසුත්තවණ්ණනා

114. තතියෙ අඤ්ඤත්‍ර ජරාමරණාති ජරාමරණතො මුත්තො නාම අත්ථීති වුවවති. ඛත්තියමභාසාලාති ඛත්තියමභාසාලා නාම මභාසාරප්පත්තා ඛත්තියා. යෙසං හි ඛත්තියානං හෙට්ඨිමන්තෙන කොට්ඨෙතං නිධානගතං හොති, තයො කභාපණකුම්භා වලඤ්ජනත්ථාය ගෙහමජ්ඣෙ රාසිං කත්වා ය්පිතා හොන්ති, තෙ ඛත්තියමභාසාලා නාම. යෙසං බ්‍රාහ්මණානං අසීතිකොට්ඨනං නිහිතං හොති, දියඩ්ඨො කභාපණකුම්භො වලඤ්ජනත්ථාය ගෙහමජ්ඣෙ

රාසිං කත්වා යටිතො හොති, තෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලා නාම. යෙසං ගහපතීනං වත්තාලිසකොට්ඨනං නිහිතං හොති, කහපණකුම්භො වලඤ්ජනත්ථාය ගෙහමජ්ඣෙ රාසිං කත්වා යටිතො හොති, තෙ ගහපතිමහාසාලා නාම.

අඩ්ඨාති ඉස්සරා. නිධානගතධනස්ස මහත්තතාය මහද්ධනා. සුවණ්ණරජනභාජනාදීනං උපහොගහණ්ඩානං මහත්තතාය මහාහොගා. අනිධානගතස්ස ජාතරූපරජනස්ස පහුතතාය, පහුතජාතරූපරජනා . විත්තුපකරණස්ස තුට්ඨිකරණස්ස පහුතතාය පහුතවිත්තුපකරණා. ගොධනාදීනඤ්ච සත්තවිධධඤ්ඤානඤ්ච පහුතතාය පහුතධනධඤ්ඤා. තෙසමිපි ජාතානං තත්ථි අඤ්ඤත්‍ර ජරාමරණාති තෙසමිපි එවං ඉස්සරානං ජාතානං නිබ්බන්තානං තත්ථි අඤ්ඤත්‍ර ජරාමරණා, ජාතත්තායෙව ජරාමරණතො මොක්ඛො නාම තත්ථි, අන්තොජරාමරණෙයෙව හොති.

අරහත්තොතිආදීසු ආරකා කිලෙසෙහිති අරහත්තො. ඛිණා එතෙසං වත්තාරො ආසවාති ඛිණාසවා. බ්‍රහ්මවරියවාසං චුට්ඨා පරිනිවර්තීතවාසාති වුසිතවත්තො. චතුහි මග්ගෙහි කරණියං එතෙසං කතන්ති කතකරණියා. බන්ධහාරො කිලෙසහාරො අභිසංඛාරහාරො කාමගුණහාරොති, ඉමෙ ඔහිතා භාරා එතෙසන්ති ඔහිතහාරා. අනුප්පත්තො අරහත්තසංඛාරො සකො අත්ථො එතෙසන්ති අනුප්පත්තසදත්ථා. දසවිධමිපි පරික්ඛිණං භවසංයොජනං එතෙසන්ති පරික්ඛිණභවසංයොජනා. සම්මා කාරණෙහි ජාතිත්වා විමුත්තාති සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තා. මග්ගපඤ්ඤාය චතුසව්වධම්මං ඤත්වා ඵලවිමුත්තියා විමුත්තාති අත්ථො. හෙදනධම්මොති භිජ්ජනසභාවො. නික්ඛෙපනධම්මොති නික්ඛිපිතබ්බසභාවො. ඛිණාසවස්ස හි අජීරණධම්මොපි අත්ථි, ආරම්මණතො පටිවිද්ධං නිබ්බානං, තං හි න ජීරති. ඉධ පනස්ස ජීරණධම්මං දස්සෙන්නො එවමාහ. අත්ථුප්පත්තිකො කිරස්ස සුත්තස්ස නික්ඛෙපො. සිව්කසාලාය නිසිදිත්වා කලීතන්ති වදන්ති. තත්ථ භගවා චිත්‍රාති රථයානාදීති දිස්වා දිට්ඨමෙව උපමං කත්වා, “ජීරන්ති වෙ රාජරථා”ති ගාථමාහ.

තත්ථ ජීරන්තිති ජරං පාපුණන්ති. රාජරථාති රඤ්ඤො අභිරුහනරථා. සුවිත්තාති සුවණ්ණරජනාදීහි සුට්ඨු විත්තිතා. අථො සරිරමිපි ජරං උපෙතීති එවරූපෙසු අනුපාදිණ්ණකෙසු සාරදාරුමයෙසු රථෙසු ජීරන්තෙසු ඉමස්මිං. අජ්ඣන්තිකෙ උපාදිණ්ණකෙ මංසලොහිතාදිමයෙ සරිරෙ කිං වත්තබ්බං? සරිරමිපි ජරං උපෙතියෙවාති අත්ථො. සන්නො භවෙ සබ්බි පච්චෙදයන්තිති සන්නො සබ්බිහි සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙතීති එවං පච්චෙදයන්ති. “සතං ධම්මො නාම නිබ්බානං, තං න ජීරති, අජරං අමතන්ති එවං කථෙන්නි”ති අත්ථො. යස්මා වා නිබ්බානං ආගම්ම සිද්ධසභාවා කිලෙසා භිජ්ජන්ති, තස්මා තං සබ්බිහි චූචති. ඉති පුරිමපදස්ස කාරණං දස්සෙන්නො “සන්නො භවෙ සබ්බි පච්චෙදයන්ති”ති ආහ. ඉදං හි චූත්තං හොති – සතං ධම්මො න ජරං උපෙති, තස්මා සන්නො සබ්බි පච්චෙදයන්ති. අජරං නිබ්බානං සතං ධම්මොති ආචික්ඛන්තිති අත්ථො. සුන්දරාධිවචනං වා එතං සබ්බිහි. යං සබ්බිධම්මභූතං නිබ්බානං සන්නො පච්චෙදයන්ති කථයන්ති, සො සතං ධම්මො න ජරං උපෙතීතිපි අත්ථො. තතියං.

4. පියසුත්තවණ්ණනා

115. චතුත්ථෙ රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලිනස්සාති නිලීනස්ස එකිභුතස්ස. එවමෙතං, මහාරාජාති ඉධ භගවා ඉමං සුත්තං සබ්බඤ්ඤාභාසිතං කරොන්නො ආහ. අන්තකෙනාධිපන්නස්සාති මරණෙන අජ්ඣොත්ථට්ඨස්ස. චතුත්ථං.

5. අත්තරක්ඛිතසුත්තවණ්ණනා

116. පඤ්චමෙ හත්ථිකායොති හත්ථිසො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සංවරොති පිදහනං. සාධු සබ්බත්ථ සංවරොති ඉමිනා කම්මපථහෙදං අපත්තස්ස කම්මස්ස සංවරං දස්සෙති. ලජ්ජීති හිරිමා. ලජ්ජිගහණෙන චෙත්ථ ඔත්තප්පමිපි ගහිතමෙව හොති. පඤ්චමං.

6. අප්පකසුත්තවණ්ණනා

117. ඡට්ඨෙ උළාරෙ උළාරෙති පණිතෙ ව බහුකෙ ව. මජ්ජන්තිති මානමජ්ජනෙන මජ්ජන්ති. අතිසාරන්ති අතික්කමං. කුටන්ති පාසං. පච්ඡාසන්ති පච්ඡා තෙසං. ඡට්ඨං.

7. අඩ්ඨකරණසුත්තවණ්ණනා

118. සත්තමෙ කාමහෙතුති කාමමූලකං. කාමනිදානන්ති කාමපච්චයා. කාමාධිකරණන්ති කාමකාරණා. සබ්බාති හෙතාති අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව. හදුමුබොති සුන්දරමුබො. එකදිවසං කිර රාජා අඩ්ඨකරණෙන නිසිදි. තත්ථ පයමතරං ලඤ්ජං ගහෙත්වා නිසින්නා අමච්චා අස්සාමිකෙපි සාමිකෙ කරිංසු. රාජා තං ඤත්වා – “මය්හං තාව පථවිස්සරස්ස සම්මුඛාපෙනෙ එවං කරොන්ති, පරම්මුඛා කිං නාම න කරිස්සන්ති? පඤ්ඤායස්සති දානි විට්ඨහො සෙනාපති සකෙන රජ්ජෙන, කිං මය්හං එවරූපෙහි ලඤ්ජබාදකෙහි මුසාවාදීහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ නිසජ්ජායා”ති විත්තෙසි. තස්මා එවමාහ. ඛිජ්ජංව ඔඩ්ඪිතන්ති කුමිනං විය ඔඩ්ඪිතං. යථා මච්ඡා ඔඩ්ඪිතං කුමිනං පච්ඡන්තා න ජානන්ති, එවං සත්තා කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමං චිතික්කමන්තා න ජානන්තිති අත්ථො. සත්තමං.

8. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා

119. අට්ඨමෙ අත්ථි නු බො තෙ මල්ලිකෙති කස්මා පුච්ඡති? අයං කිර මල්ලිකා දුග්ගතමාලාකාරස්ස ධීනා, එකදිවසං ආපණතො පුචං ගහෙත්වා “මාලාරාමං ගන්ත්වා ඛාදිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති පටිපටේ භික්ඛුසංඝපරිවාරං හගවන්තං භික්ඛාචාරං පවිසන්තං දිස්වා පසන්නචිත්තා තං හගවතො අදාසි. සත්ථා නිසිදනාකාරං දස්සෙසි. ආනන්දත්ථෙරො චීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. හගවා තත්ථ නිසිදිත්වා තං පුචං පරිභුඤ්ඡිත්වා මුඛං චික්ඛාලෙන්වා සිතං පාත්වාකාසි. ථෙරො “ඉමිස්සා, හන්තෙ, කො විපාකො හවිස්සති”ති පුච්ඡි. ආනන්ද, අජ්ජෙසා තථාගතස්ස පට්ඨමහොජනං අදාසි, අජ්ජෙව කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී හවිස්සති. තංදිවසමෙව ච රාජා කාසිගාමෙ භාගිනෙයොන යුද්ධෙන පරාජිතො පලාසිත්වා නගරං ආගච්ඡන්තො මාලාරාමං පවිසිත්වා බලකායස්ස ආගමනං ආගමෙසි. තස්ස සා වත්තං අකාසි. සො තාය වත්තෙ පසිදිත්වා තං අන්තෙපුරං අතිහාරාපෙත්වා තං අග්ගමහෙසීට්ඨානෙ යපෙසි.

අට්ඨකදිවසං වින්තෙසි – “මයා ඉමිස්සා දුග්ගතකුලස්ස ධීතුයා මහන්තං ඉස්සරියං දින්නං, යංනුනාහං ඉමං පුච්ඡෙයාං ‘කො තෙ පියො’ති? සා ‘ත්ථං මෙ, මහාරාජ, පියො’ති වත්වා පුන මං පුච්ඡිස්සති. අට්ඨස්සාහං ‘මය්ගම්පි ත්ථංයෙව පියො’ති චක්ඛාමි”ති. ඉති සො අඤ්ඤාමඤ්ඤං විස්සාසජනනත්ථං සම්මොදනීයං කථං කථෙන්නො පුච්ඡති. සා පන දෙවි පණ්ඩිතා බුද්ධුපට්ඨාසිකා ධම්මුපට්ඨාසිකා සංඝපට්ඨාසිකා මහාපඤ්ඤා, තස්මා එවං වින්තෙසි – “නායං පඤ්ඤො රඤ්ඤො මුඛං ඔලොකෙත්වා කථෙත්ඛබ්බො”ති. සා සරසෙනෙව කථෙත්වා රාජානං පුච්ඡි. රාජා තාය සරසෙන කථිත්තා නිවත්තිතුං අලහන්තො සයම්පි සරසෙනෙව කථෙත්වා “සකාරණං ඉදං, තථාගතස්ස නං ආරොවෙස්සාමි”ති ගන්ත්වා හගවතො ආරොවෙසි. නෙවජ්ඣගාති නාධිගච්ඡති. එවං පියො පුටු අත්තා පරෙසන්ති යථා එකස්ස අත්තා පියො, එවං පරෙසං පුටුසත්තානම්පි අත්තා පියොති අත්ථො. අට්ඨමං.

9. යඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

120. නවමෙ පුණ්ණපනීතානිති පුණං උපනීතානි, පුණාය බද්ධානි භොන්ති. පරිකම්මානි කරොන්තිති එත්තාවතා තෙහි භික්ඛුති රඤ්ඤො ආරද්ධයඤ්ඤො තථාගතස්ස ආරොවිතො. කස්මා පන රඤ්ඤො අයං යඤ්ඤො ආරද්ධො? දුස්සුපිනපටිසාතාය. එකදිවසං කිර රාජා සබ්බාලඤ්ඤා රජපටිමණ්ඩිතො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං අනුසඤ්චරන්තො වාතපානං විවරිත්වා ඔලොකයමානං එකං ඉත්ථිං දිස්වා තස්සා පටිබද්ධචිත්තො තතොව පටිනිවත්තිත්වා අන්තෙපුරං පවිසිත්වා එකස්ස පුරිසස්ස තමත්ථං ආරොවෙත්වා “ගච්ඡ තස්සා සස්සාමිකභාවං වා අස්සාමිකභාවං වා ජානාමි”ති පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා පුච්ඡි. සා “එසො මෙ සාමිකො ආපණෙ නිසින්නො”ති දස්සෙසි. රාජපුරිසො රඤ්ඤො තමත්ථං ආචික්ඛි. රාජා තං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා “මං උපට්ඨහා”ති ආහ. “නාහං, දෙව, උපට්ඨතිතුං ජානාමි”ති ච චුත්තෙ “උපට්ඨානං නාම න ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහෙත්ඛබ්බ”න්ති බලක්කාරෙන ආවුඨථලකං ගාභාපෙත්වා උපට්ඨාකං අකාසි. උපට්ඨහිත්වා ගෙහං ගතමත්තමෙව ච නං පුන පක්කොසාපෙත්වා “උපට්ඨාකෙන නාම රඤ්ඤො වචනං කත්තබ්බං, ගච්ඡ ඉතො යොජනමත්තෙ අම්භාකං සීසධොවනපොක්ඛරණී අත්ථි, තතො අරුණමත්තිකඤ්ච ලොහිතුප්පලමාලඤ්ච ගණ්හිත්වා එහි. සචෙ අජ්ජෙව නාගච්ඡසි, රාජදණ්ඩං කරිස්සාමි”ති වත්වා පෙසෙසි. සො රාජහයෙන නික්ඛමිත්වා ගතො.

රාජාපි තස්මිං ගතෙ දොචාරිකං පක්කොසාපෙත්වා, “අජ්ජ සායන්තෙයෙව ද්වාරං පිදහිත්වා ‘අහං රාජදුතො’ති වා ‘උපරාජදුතො’ති වා හණන්තානම්පි මා විවරි”ති ආහ. සො පුරිසො මත්තිකඤ්ච උප්පලානි ව ගහෙත්වා ද්වාරෙ පිහිතමත්තෙ ආගන්ත්වා බහුං වදන්තොපි ද්වාරං අලහිත්වා පරිස්සයහයෙන ජෙතවනං ගතො. රාජාපි රාගපරිලාහෙන අභිභූතො කාලෙ නිසිදති, කාලෙ නිට්ඨති, කාලෙ නිපජ්ජති, සන්තිට්ඨානං අලහන්තො යත්ථ කත්ථවි නිසින්නකොව මක්කටනිද්දාය නිද්දායති.

පුබ්බෙ ච තස්මිංයෙව නගරෙ වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා පරදාරිකකම්මං කත්වා නන්දොපනන්දාය නාම ලොහකුම්භියා නිබ්බන්තිංසු. තෙ ඵෙණුද්දෙහකං පච්චමානා තිංසවස්සසහස්සානි හෙට්ඨා ගච්ඡන්තා කුම්භියා තලං පාපුණන්ති, තිංසවස්සසහස්සානි උපරි ගච්ඡන්තා මත්ථකං පාපුණන්ති. තෙ තං දිවසං ආලොකං ඔලොකෙත්වා අත්තනො දුක්කට්ඨයෙන එකෙකං ගාථං වත්තුකාමා වත්තුං අසක්කොන්තා එකෙකං අක්ඛරමෙව ආහංසු. එකො සංකාරං, එකො සොංකාරං, එකො නංකාරං, එකො දුංකාරං ආහ. රාජා තෙසං නෙරයිකසත්තානං සද්දං සුතකාලතො පට්ඨාය සුඛං අවින්දමානොව තංරත්තාවසෙසං චිතිනාමෙසි.

අරුණෙ උට්ඨිතෙ පුරොහිතො ආගන්ත්වා තං සුඛසෙයාං පුච්ඡි. සො “කුතො මෙ, ආචරිය, සුඛං”න්ති? වත්වා, “සුපිනෙ එවරුපෙ සද්දෙ අස්සොසි”න්ති ආචික්ඛි. බ්‍රාහ්මණො – “ඉමස්ස රඤ්ඤො ඉමිනා සුපිනෙන වුඩ්ඪි වා භානි වා නත්ථි, අපිව බො පන යං ඉමස්ස ගෙහෙ අත්ථි, තං සමණස්ස ගොතමස්ස භොති, ගොතමසාවකානං භොති, බ්‍රාහ්මණා කිඤ්චි න ලහන්ති, බ්‍රාහ්මණානං භික්ඛං උප්පාදෙස්සාමි”ති, “භාරියො අයං, මහාරාජ, සුපිනො තිසු ජාතිසු එකා පඤ්ඤායති, රජ්ජන්තරායො වා හවිස්සති ජීවිත්තරායො වා, දෙවො වා න වස්සිස්සති”ති ආහ. කථං සොන්ථි හවෙයා ආචරියාති? “මන්තෙත්වා ඤාතුං සක්කා, මහාරාජාති. ගච්ඡ ආචරියෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා අම්භාකං සොන්ථිං කරොථා”ති.

සො සිවිකසාලායං බ්‍රාහ්මණෙ සන්නිපාතෙන්වා තමත්ථං ආරොචෙන්වා, “විසුං විසුං ගන්ත්වා එවං වදංථා”ති තයො වග්ගෙ අකාසි . බ්‍රාහ්මණා පවිසිත්වා රාජානං සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡිංසු. රාජා පුරොහිතස්ස කථිතනියාමෙනෙව කථෙත්වා “කථං සොත්ථි භවෙය්‍යා”ති පුච්ඡි. මහාබ්‍රාහ්මණා – “සඛ්ඛපඤ්චසනං යඤ්ඤං යජිත්වා එතස්ස කම්මස්ස සොත්ථි භවෙය්‍යා, එවං, මහාරාජ, ආචරියා කථෙන්නී”ති ආහංසු. රාජා තෙසං සුත්වා අනභිනන්දිත්වා අප්පටික්කොසිත්වා තුණ්හි අහොසි. අප් දුතියවග්ගබ්‍රාහ්මණාපි ආගන්ත්වා තත්ථෙව කථෙසුං. තථා තතියවග්ගබ්‍රාහ්මණාපි. අප් රාජා “යඤ්ඤං කරොන්තු”ති ආණාපෙසි. තතො පටියාය බ්‍රාහ්මණා උසභාදයො පාණෙ ආහරාපෙසුං. නගරෙ මහාසද්දො උදපාදි . තං පවත්තිං ඤත්වා මල්ලිකා රාජානං තථාගතස්ස සන්නිකං පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අප් නං භගවා – “භන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවාදිවස්සා”ති ආහ. රාජා – “අප්ඡ මෙ, භන්තෙ, සුපිනකෙ වත්තාරො සද්දා සුතා, සොහං බ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡිං. බ්‍රාහ්මණා ‘භාරියො, මහාරාජ, සුපිනො, සඛ්ඛපඤ්චසනං යඤ්ඤං යජිත්වා පටිකම්මං කරොමාති ආරද්ධා”ති ආහ. කින්නි තෙ, මහාරාජ, සද්දා සුතාති. සො යථාසුතං ආරොචෙසි. අප් නං භගවා ආහ – පුබ්බෙ, මහාරාජ, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා පරදාරිකා හුත්වා නන්දොපනන්දාය ලොහකුම්භියා නිබ්බත්තා සට්ඨිවස්සසහස්සමත්ථකෙ උග්ගච්ඡිංසු.

තත්ථ එකො –

“සට්ඨිවස්සසහස්සාති, පරිපුණ්ණාති සඛ්ඛසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අන්තො භවිස්සති”ති.(පෙ. ව. 802; ඡා. 1.4.54) –

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. දුතියො –

“සොහං නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොතිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤ සිලසම්පන්නො, කාභාමි කුසලං බහු”න්ති. (පෙ. ව. 805; ඡා. 1.4.56) –

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. තතියො –

“නත්ථි අන්තො කුතො අන්තො, න අන්තො පටිදිස්සති;
තදා හි පකතං පාපං, මම තුය්හඤ්ච මාරිසා”ති. (පෙ. ව. 803; ඡා. 1.4.55) –

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. චතුත්ථො –

“දුජ්ජීවිතමජීවිම්භා, යෙ සන්නෙ න දදම්භසෙ;
විජ්ජමානෙසු භොගෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තනො”ති. (පෙ. ව. 804; ඡා. 1.4.53) –

ඉමං . තෙ ඉමා ගාථා වත්තුං අසක්කොන්නා එකෙකං අක්ඛරං වත්වා තත්ථෙව නිමුග්ගා. ඉති, මහාරාජ, තෙ තෙරයිකසත්තා යථාකම්මෙන විරට්ඨිංසු. තස්ස සද්දස්ස සුතපච්චයා තුය්හං භාති වා වුඩ්ඨි වා නත්ථි. එත්තකානං පන පසුනං ඝාතනකම්මං නාම භාරියන්ති නිරයභයෙන තප්පෙන්වා ධම්මකථං කථෙසි. රාජා දසබලෙ පසිදිත්වා, “මුඤ්චාමි, තෙසං ජීවිතං දදාමි, භරිතාති වෙච තිණාති බාදන්තු, සීතලාති ව පානියාති පිචන්තු, සීතො ව තෙසං වාතො උපවායතු”ති වත්වා, “ගච්ඡථ භාරෙථා”ති මනුස්සෙ ආණාපෙසි. තෙ ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පලාපෙත්වා තං පාණසඩ්ඨං බන්ධනතො මොචෙන්වා නගරෙ ධම්මභෙරිං වරාපෙසුං.

අප් රාජා දසබලස්ස සන්නිකෙ නිසින්නො ආහ – “භන්තෙ, එකරත්ති නාම තියාමා භොති, මය්හං පන අප්ඡ ද්වෙ රත්තියො එකතො සට්ඨා විය අහෙසු”න්ති. සොපි පුරිසො තත්ථෙව නිසින්නො ආහ – “භන්තෙ, යොජනං නාම චතුර්වුතං භොති, මය්හං පන අප්ඡ ද්වෙ යොජනාති එකතො කතාති විය අහෙසු”න්ති. අප් භගවා – “ජාගරස්ස තාව රත්තියා දීඝභාවො පාකටො, සන්නස්ස යොජනස්ස දීඝභාවො පාකටො, වට්ඨපතිතස්ස පන බාලපුට්ඨපනස්ස අනමතග්ගසංසාරවට්ඨං එකත්තදීඝමෙවා”ති රාජානඤ්ච තඤ්ච පුරිසං තෙරයිකසත්තෙ ව ආරබ්භ ධම්මපදෙ ඉමං ගාථං අහාසි –

“දීඝා ජාගරතො රත්ති, දීඝං සන්නස්ස යොජනං;
දීඝො බාලානං සංසාරො, සද්ධම්මං අවිජානන”න්ති. (ධ. ප. 60);

ගාථාපරියොසානෙ සො ඉත්ථිසාමිකො පුරිසො සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. එතමත්ථං විදිත්වාති එතං කාරණං ජානිත්වා.

අස්සමෙධන්තිආදියු – පොරාණරාජකාලෙ කිර සස්සමෙධං පුරිසමෙධං සම්මාපාසං වාචාපෙය්‍යන්ති වත්තාරි සඩ්ගභවත්ථුති අහෙසුං, යෙහි රාජානො ලොකං සඩ්ගණ්හිංසු. තත්ථ නිප්ඵන්තසස්සතො දසමභාගග්ගහණං සස්සමෙධං නාම, සස්සසම්පාදනෙ මෙධාවිතාති අත්ථො. මහායොධානං ඡමාසිකං භත්ත-වෙනනානුප්පදානං

පුරිසමෙධං නාම, පුරිසසඬගණ්හනෙ මෙධාවිතාති අත්ථො. දලිද්දමනුස්සානං හත්ථනො ලෙඛං ගහෙත්වා තිණි වස්සානි විනාව වඩ්ඪියා සහස්සද්විසහස්සමත්තධනානුප්පදානං සම්මාපාසං නාම. තඤ්ඤි සම්මා මනුස්සෙ පාසෙති, හදයෙ ඛන්ධිත්වා විය යපෙති, තස්මා සම්මාපාසන්ති වුච්චති. “තාත මාතුලා”ති ආදිනා නයෙන සණ්ඨවාචාභණනං වාචාපෙය්‍යං නාම, පියවාචාති අත්ථො. එවං චතුති සඬගහවත්ථුහි සඬගහිතං රට්ඨං ඉද්ධඤ්ඤෙව හොති ඒතඤ්ඤෙව පහුතඅන්තපානං ඛෙමං නිරබ්බුදං. මනුස්සා මුදා මොදමානා උරෙ පුත්තෙන නච්චෙත්තා අපාරුතසරද්දවාරා විහරන්ති. ඉදං සරද්දවාරෙසු අග්ගලානං අභාවතො නිරග්ගලන්ති වුච්චති. අයං පොරාණිකා පචෙණි.

අපරභාගෙ පන ඔක්කාකරාජකාලෙ බ්‍රාහ්මණා ඉමානි චත්තාරි සඬගහවත්ථුහි ඉමඤ්ඤෙව රට්ඨසම්පන්නිං පරිචත්තෙත්වා උද්ධංමුලකං කත්වා අස්සමෙධං පුරිසමෙධන්ති ආදිකෙ පඤ්ඤෙව යඤ්ඤෙ නාම අකංසු. තෙසු අස්සමෙත්ථ මෙධන්ති වධන්තිති අස්සමෙධො. ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකවිසතියුපස්ස එකස්මිං මජ්ඣිමදිවසෙයෙව සත්තනවුතිපඤ්ඤෙවපසුසතසාතහිංසනස්ස යපෙත්වා භූමිඤ්ඤෙව පුරිසෙ ව අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්තිති පුරිසමෙධො. චතුති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා අස්සමෙධෙ වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසෙත්තිති සම්මාපාසො. දිවසෙ දිවසෙ සම්මං බිපිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංභාරිමෙහි යුපාදිහි සරස්සතිනදියා නිමුත්ගොකාසතො පහුති පටිලොමං ගච්ඡන්තො යජිතබ්බස්ස සත්තයාගස්සෙතං අධිවචනං. වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙය්‍යො. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුහි යජිතබ්බස්ස ඛෙලුවයුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. නත්ථි එත්ථ අග්ගලාති නිරග්ගලො. නචති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා ව පුරිසෙහි ව අස්සමෙධෙ වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙවෙනං අධිවචනං. මහාරම්භාති මහාකිච්චා මහාකරණියා. සම්මග්ගතාති සම්මා පටිපන්නා බුද්ධාදයො. නිරාරම්භාති අප්පත්ථා අප්පකිච්චා. යජන්ති අනුකුලන්ති අනුකුලෙසු යජන්ති, යං නිච්චහන්තාදි පුබ්බපුරිසෙහි පට්ඨපිතං, තං අපරාපරං අනුපච්ඡින්නන්තා මනුස්සා දදන්තිති අත්ථො. නචමං.

10. බන්ධනසුත්තවණ්ණනා

121. දසමෙ ඉධ, හන්තෙ, රඤ්ඤාති ඉදං තෙ භික්ඛු තෙසු මනුස්සෙසු ආනන්දන්ථෙරස්ස සුකතකාරණං ආරොචෙත්තා ආරොචෙසුං. රඤ්ඤො කිර සක්කෙන කුසරාජස්ස දින්නො අට්ඨවඩ්ඪකො මණි පචෙණියා ආගතො. රාජා අලඬකරණකාලෙ තං මණිං ආහරට්ඨාති ආහ. මනුස්සා “යපිතට්ඨානෙ න පස්සාමා”ති ආරොචෙසුං. රාජා අන්තොසරවාරිනො “මණිං පරියෙසිත්වා දෙථා”ති බන්ධාපෙසි. ආනන්දන්ථෙරො තෙ දිස්වා මණිපට්ඨාමකානං එකං උපායං ආචික්ඛි . තෙ රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා “පණ්ඩිතො ථෙරො, ථෙරස්ස වචනං කරොථා”ති. පට්ඨාමකමනුස්සා රාජඬගණෙ උදකවාටිං යපෙත්වා සාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා තෙ මනුස්සෙ ආහංසු – “සාටකං පාරුපිත්වා එත්ථ ගන්ත්වා හත්ථං ඔතාරෙථා”ති. මණිවොරො වින්තෙසි – “රාජහණ්ඩං විස්සජ්ජෙතුං වා චලඤ්ඤෙතුං වා න සක්කා”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා මණිං උපකච්ඡකෙ යපෙත්වා සාටකං පාරුපිත්වා ආගම්ම උදකවාටියං පක්ඛිපිත්වා පක්කාමි. මහාජනෙ පටික්කන්තෙ රාජමනුස්සා වාටියං හත්ථං ඔතාරෙත්වා මණිං දිස්වා ආහරිත්වා රඤ්ඤො අදංසු. “ආනන්දන්ථෙරෙන කිර දස්සිතනයෙන මණි දිට්ඨො”ති මහාජනො කොලාහලං අකාසි. තෙ භික්ඛු තං කාරණං තථාගතස්ස ආරොචෙත්තා ඉමං පචන්ති. ආරොචෙසුං. සත්ථා – “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, යං ආනන්දො මනුස්සානං හත්ථාරුළ්භමණිං ආහරාපෙය්‍ය , යත්ථ පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අත්තනො ඤාණෙ යත්වා අහෙතුකපට්ඨන්ධියං නිබ්බත්තානං නිරව්භානගතානම්පි හත්ථාරුළ්භං හණ්ඩං ආහරාපෙත්වා රඤ්ඤො අදංසු”ති වත්වා –

“උක්කට්ඨෙ සුරම්ච්ඡන්ති, මන්තිසු අකුතුහලං;
පියඤ්ඤෙව අන්තපානම්හි, අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිත”න්ති. (ජා. 1.1.92) –

මහාසාරජාතකං කථෙසි.

න තං දළ්භන්ති තං බන්ධනං ථීරන්ති න කථෙත්ති. යදායසන්ති යං ආයසා කතං. සාරත්තරත්තාති සුචුට්ඨ රත්තරත්තා, සාරත්තෙන වා රත්තා සාරත්තරත්තා, සාරං ඉදන්ති මඤ්ඤානාය රත්තාති අත්ථො. අපෙක්ඛාති ආලයො නිකන්ති. ආහුති කථෙත්ති. ඔහාරිනන්ති චතුසු අපායෙසු ආකඩ්ඪනකං. සිථිලන්ති න ආයසාදිබන්ධනං විය ඉරියාපථං නිවාරෙත්වා ධීතං. තෙන හි බන්ධනෙන බද්ධා පරදෙසම්පි ගච්ඡන්තියෙව. දුප්පමුඤ්ඤන්ති අඤ්ඤත්‍ර ලොකුත්තරඤාණෙන මුඤ්ඤිතුං අසක්කුණෙය්‍යන්ති. දසමං.

පට්ඨො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. සත්තපටිලසුත්තවණ්ණනා

122. දුතියවග්ගස්ස පටිමෙ පුබ්බාරාමෙ මිභාරමානුපාසාදෙති පුබ්බාරාමසඞ්ඛානෙ විභාරෙ මිභාරමානුසා පාසාදෙ. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකා උපාසිකා පදුමුත්තරං භගවත්තං නිමන්තෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඞ්ඝස්ස සතසහස්සදානං දත්වා භගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා – “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගපට්ඨායිකා භොමී”ති පත්ථනං අකාසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ භද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකපුත්තස්ස ධනාඤ්චයසෙට්ඨිනො ගෙහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡිස්මි. පටිසන්ධිං ගණේති. ජාතකාලෙ වස්සා විසාධාති නාමං අකංසු. සා යදා භගවා භද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චභි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං භගවතො පච්චුග්ගමනං ගතා පටිමදස්සනම්භියෙව සොනාපන්නා අභොසි. අපරභාගෙ සාවත්ථියං මිභාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණුවඩ්ඪිනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා. තත්ථ නං මිභාරසෙට්ඨි මාතිට්ඨානෙ යපෙසි, තස්මා මිභාරමාතාති චූචිවති. තාය කාරිතෙ පාසාදෙ.

බහි ද්වාරකොට්ඨකෙති පාසාදද්වාරකොට්ඨකස්ස බහි, න විභාරද්වාරකොට්ඨකස්ස. සො කිර පාසාදො ලොහපාසාදො විය සමන්තා චතුද්වාරකොට්ඨකයුත්තෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තො. තෙසු පාචීනද්වාරකොට්ඨකස්ස බහි පාසාදවිජායායං පාචීනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො භොති.

පරුළ්භකච්ඡන්ධලොමාති පරුළ්භකච්ඡා පරුළ්භනඛා පරුළ්භලොමා, කච්ඡාදිසු දිසලොමා දිසනඛා වාති අත්ථො. බාරිවිවිධන්ති විවිධබාරිං නානප්පකාරකං පබ්බජිතපරික්ඛාරභණ්ඩකං. අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති අවිදුරමග්ගෙන නගරං පවිසන්ති. රාජාහං, හත්තෙති අහං, හත්තෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො, මය්හං නාමං තුම්භෙ ජානාථාති. කස්මා පන රාජා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ නිසින්නො ඵවරුපානං නග්ගභොග්ගනිස්සිරිකානං අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාතිති. සඞ්ගණ්හනත්ථාය. ඵං භිස්ස අභොසි – “සවාහං එත්තකම්පි එතෙසං න කරිස්සාමි, ‘මයං පුත්තදාරං පභාය එතස්සත්ථාය දුබ්භොජනදුක්ඛසෙය්‍යාදීති අනුභොම, අයං අම්භාකං අඤ්ජලිමත්තම්පි න කරොති’ති අත්තනා දිට්ඨං සුතං පටිච්ඡාදෙත්වා න කට්ඨෙය්‍යුං. ඵං කතෙ පන අනිගුණිත්වා කට්ඨස්සන්ති”ති. තස්මා ඵවමකාසි. අපිච සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයජානනත්ථං ඵවමකාසි.

කාසිකචන්දනන්ති සණ්භවන්දනං. මාලාගන්ධවිලෙපනන්ති වණ්ණගන්ධන්ථාය මාලං, සුගන්ධභාවන්ථාය ගන්ධං, වණ්ණගන්ධන්ථාය විලෙපනඤ්ච ධාරෙන්තෙන.

සංවාසෙනාති සභවාසෙන. සීලං වෙදිතබ්බන්ති අයං සුසීලො වා දුස්සීලො වාති සංවසන්තෙන උපසඞ්කමන්තෙන ජාතිතබ්බො. තඤ්ච බො දීසෙන අද්ධුනා න ඉත්තරන්ති තඤ්ච සීලං දීසෙන කාලෙන වෙදිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. ද්විභිතිහඤ්භි සංයතාකාරො ව සංචුතින්ද්‍රියාකාරො ව න සක්කා දස්සෙතුං. මනසිකරොතාති සීලමස්ස පරිග්ගභෙස්සාමිති මනසිකරොත්තෙන පච්චවෙක්ඛන්තෙනෙව සක්කා ජාතිතුං, න ඉතරෙන. පඤ්ඤවතාති තම්පි සප්පඤ්ඤෙනෙව පණ්ඩිතෙන. බාලො හි මනසිකරොත්තොපි ජාතිතුං න සක්කොති.

සංවොභාරෙනාති කථනෙන.

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොභාරං උපජීවති; ඵං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (ම. නි. 2.457) –

එත්ථ හි බ්‍රාහ්මණො වොභාරො නාම. “වත්තාරො අරියවොභාරා වත්තාරො අනරියවොභාරා”ති (දී. නි. 3.313) එත්ථ වෙතනා. “සඞ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොභාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පඤ්ඤත්ති. “වොභාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති (සං. නි. 1.25) එත්ථ කථා වොභාරො. ඉධාපි එසොව අධිප්පෙනො. එකච්චස්ස හි සම්මුඛා කථා පරම්මුඛාය කථාය න සමෙති, පරම්මුඛා කථා ව සම්මුඛාය කථාය, තථා පුරිමකථා ව පච්ඡිමකථාය, පච්ඡිමකථා ව පුරිමකථාය. සො කට්ඨන්තෙනෙව සක්කා ජාතිතුං “අසුචි එසො පුග්ගලො”ති. සුචිසීලස්ස පන පුරිමං පච්ඡිමෙන, පච්ඡිමඤ්ච පුරිමෙන සමෙති, සම්මුඛාකථිතං පරම්මුඛාකථිතෙන, පරම්මුඛාකථිතඤ්ච සම්මුඛාකථිතෙන, තස්මා කට්ඨන්තෙන සක්කා සුචිභාවො ජාතිතුන්ති පකාසෙන්තො ඵවමාහ.

ථාමොති ඤාණථාමො. යස්ස හි ඤාණථාමො නත්ථී, සො උප්පන්නෙසු උපද්දෙවෙසු ගහෙතබ්බග්ගණං කතබ්බකිච්චං අපස්සන්තො අද්වාරසරං පටිට්ඨො විය වරති. තෙනාහ ආපදාසු බො, මහාරාජ, ථාමො වෙදිතබ්බොති. සාකච්ඡායාති සංකථාය. දුප්පඤ්ඤස්ස හි කථා උදකෙ ගෙණ්ඩු විය උප්පලවති, පඤ්ඤවතො කට්ඨන්තස්ස පටිභානං අනන්තරං භොති. උදකච්ඡිඵන්දිතෙනෙව හි මච්ඡො බුද්දකො වා මහන්තො වාති ඤායති. ඔවරකාති හෙට්ඨාවරකා. වරා හි පබ්බතමත්ථකෙන වරන්තාපි හෙට්ඨා – වරකාව භොන්ති. ඔවරිත්වාති අවවරිත්වා විමංසිත්වා, තං තං පවත්ති. ඤත්වාති අත්ථො. රජොපල්ලන්ති රජඤ්ච පල්ලඤ්ච. වණ්ණරූපෙනාති වණ්ණසණ්ඨානෙන. ඉත්තරදස්සනෙනාති ලභ්‍රකදස්සනෙන. වියඤ්ජනෙනාති පරික්ඛාරභණ්ඩකෙන. පතිරූපකො මත්තිකාකුණ්ඩලොවාති සුචණ්ණකුණ්ඩලපතිරූපකො මත්තිකාකුණ්ඩලොව. ලොහඩ්ඪමාසොති ලොහඩ්ඪමාසකො. පට්ඨං.

2. පඤ්චරාජසුත්තවණ්ණනා

123. දුතිය රූපානි නිලපිතාදිහෙදං රූපාරම්මණං. කාමානං අග්ගන්ති එතං කාමානං උත්තමං සෙට්ඨන්ති රූපගරුකො ආහ. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. යතොති යදා. මනාපපරියන්තන්ති මනාපනිප්පත්තිකං මනාපකොටිකං. තත්ථ ද්වෙ මනාපානි පුග්ගලමනාපං සම්මුතිමනාපඤ්ච. පුග්ගලමනාපං නාම යං එකස්ස පුග්ගලස්ස ඉට්ඨං කන්තං හොති, තදෙව අඤ්ඤස්ස අනිට්ඨං අකන්තං. පච්චන්තවාසිනඤ්ඤි ගණ්ඩුප්පාදාපි ඉට්ඨා හොන්ති කන්තා මනාපා, මජ්ඣිමදෙසවාසිනං අනිප්පෙගුච්ඡා. තෙසඤ්ච මොරමංසාදීනි ඉට්ඨානි හොන්ති, ඉතරෙසං තානි අනිප්පෙගුච්ඡානි. ඉදං පුග්ගලමනාපං. ඉතරං සම්මුතිමනාපං.

ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං නාම ලොකෙ පටිච්ඡන්තං නත්ථි, විහජිත්වා පන දස්සෙතබ්බං. විහජන්තෙන ව න අනිඉස්සරානං මහාසම්මතමහාසුදස්සනධම්මාසොකාදීනං වසෙන විහජිතබ්බං. තෙසඤ්ඤි දිප්පකප්පමිපි ආරම්මණං අමනාපං උපට්ඨාති. අනිදුග්ගතානං දුල්ලභන්තපානානං වසෙන විහජිතබ්බං. තෙසඤ්ඤි කණාපකහත්තසිත්ථානිපි පුත්ථංසස්ස රසොපි අනිමුදුරො අමතසදිසො හොති. මජ්ඣිමානං පන ගණකමහාමත්තසෙට්ඨි කුටුම්භිකවාණිජාදීනං කාලෙන ඉට්ඨං කාලෙන අනිට්ඨං ලභමානානං වසෙන විහජිතබ්බං. තඤ්ච පනෙතං ආරම්මණං ජවනං පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කොති. ජවනඤ්ඤි ඉට්ඨෙපි රජ්ජති අනිට්ඨෙපි, ඉට්ඨෙපි දුස්සති අනිට්ඨෙපි. එකන්තතො පන විපාකචිත්තං ඉට්ඨානිට්ඨං පරිච්ඡින්නදති. කිඤ්චාපි හි මිච්ඡාදිට්ඨිකා බුද්ධං වා සඬ්ඝං වා මහාවෙතියාදීනි වා උළාරානි ආරම්මණානි දිස්වා අක්ඛිති පිදහන්ති දොමනස්සං ආපජ්ජන්ති, ධම්මසද්දං සුත්වා කණ්ණෙ ටකෙන්ති, චක්ඛුවිඤ්ඤාණසොතවිඤ්ඤාණානි පන තෙසං කුසලවිපාකානෙව හොන්ති. කිඤ්චාපි ගුප්තකරාදයො ගුප්තන්ධං ඝායිත්වා බාදිතුං ලභිස්සාමානි සොමනස්සජාතා හොන්ති, ගුප්තස්සනෙ පන තෙසං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තස්ස ගන්ධසායනෙ ඝාතවිඤ්ඤාණං, රසසායනෙ ජීවිහාවිඤ්ඤාණඤ්ච අකුසලවිපාකමෙව හොති. භගවා පන පුග්ගලමනාපතං සන්ධාය තෙ ව, මහාරාජ, රූපානිආදිමාහ.

වන්දනඬගලිකොති ඉදං තස්ස උපාසකස්ස නාමං. පටිභානි මං භගවානි භගවා මය්හං එකං කාරණං උපට්ඨාති පඤ්ඤායති. තස්ස තෙ පඤ්ච රාජානො ආමුත්තමණ්ණකුණ්ඩලෙ සජ්ජිතාය ආපානභූමියා නිසින්නවසෙනෙව මහතා රාජානුභාවෙන පරමෙන ඉස්සරියවිභවෙන ආගන්ත්වාපි දසබලස්ස සන්තිකෙ ධීතකාලතො පට්ඨාය දිවා පදිපෙ විය උදකාහිසිත්තෙ අඬගාලෙ විය සුරියුට්ඨානෙ බජ්ජොපනකෙ විය ව හතප්පහෙ හතසොහෙ තං තථාගතඤ්ච තෙනි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන විරොචමානං දිස්වා, “මහත්තා වත හො බුද්ධා නාමා”ති පටිභානං උදපාදි. තස්මා එවමාහ.

කොකනදන්ති පදුමස්සෙවෙනං වෙච්චනං. පාතොති කාලස්සෙව. සියාති භවෙය්‍යා. අවිතගන්ධන්ති අවිතගන්ධං. අඬගිරිසන්ති සම්මාසම්බුද්ධං. භගවතො හි අඬගතො රස්මියො නික්ඛමන්ති, තස්මා අඬගිරිසොති වූච්චති. යථා කොකනදසඬ්ඛානං පදුමං පාතොව පුල්ලං අවිතගන්ධං සියා, එවමෙව භගවන්තං අඬගිරිසං තපන්තං ආදිච්චමිව අන්තලික්ඛෙ විරොචමානං පස්සාති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො. භගවන්තං අවිජාදෙසීති භගවතො අදාසීති අත්ථො. ලොකවොහාරතො පනෙත්ථ ඊදිසං වචනං හොති. සො කිර උපාසකො – “එතෙ තථාගතස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා මය්හං පඤ්ච උත්තරාසඬ්ඛෙ දෙන්ති, අහමිපි තෙ භගවතොව දස්සාමි”ති චින්තෙන්වා අදාසි. දුතියං.

3. දොණපාකසුත්තවණ්ණනා

124. තතියෙ දොණපාකකුරන්ති දොණපාකං කුරං, දොණස්ස තණ්ඩුලානං පක්කහන්තං තදුපියඤ්ච සුපබ්බාඤ්ජනං භුඤ්ජතිති අත්ථො. භුත්තාවිති පුබ්බෙ හත්තසම්මදං විනොදෙන්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා බුද්ධපට්ඨානං ගච්ඡති, තදිවසං පන භුඤ්ජන්තොව දසබලං සරිත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා අගමාසි. මහස්සාසීති තස්ස ගච්ඡතො බලවා හත්තපරිලාහො උදපාදි, තස්මා මහත්තෙනි අස්සාසෙහි අස්සසති, ගත්තතොපිස්ස සෙදබින්නදීනි මුච්චන්ති, තමෙන උභොසු පස්සෙසු යත්වා යමකතාලවණ්ටෙහි බිජන්ති, බුද්ධගාරවෙන පන නිපජ්ජිතුං න උස්සහතිති ඉදං සන්ධාය “මහස්සාසී”ති වුත්තං. ඉමං ගාථං අභාසීති, රාජා භොජනෙ අමත්තඤ්ඤායා කිලමති, එසු විහාරං දානිස්ස කරිස්සාමිති චින්තෙන්වා අභාසි. මනුජස්සාති සත්තස්ස. කභාපණ්ණනන්ති පාතරාසෙ පණ්ණාසං සායමාසෙ පණ්ණාසන්ති එවං කභාපණ්ණනං. පරියාපුණිත්වාති රඤ්ඤා සද්ධං ථොකං ගන්ත්වා “ඉමං මඬගලඅසිං කස්ස දම්මි, මහාරාජා”ති? අසුකස්ස නාම දෙහිති සො තං අසිං දත්වා දසබලස්ස සන්තිකං ආගමිම වන්දිත්වා ධීතකොව “ගාථං වදට්, හො ගොතමා”ති වත්වා භගවතා වුත්තං පරියාපුණිත්වාති අත්ථො.

හත්තාහිහාරෙ සුදං භාසතිති කථං භාසති? භගවතා අනුසිට්ඨිනියාමෙන. භගවා හි නං එවං අනුසාසි – “මාණව, ඉමං ගාථං නටො විය පත්තපත්තට්ඨානෙ මා අවච, රඤ්ඤො භුඤ්ජනට්ඨානෙ යත්වා පයමිපිණ්ඩාදීසුපි අවත්වා වොසානපිණ්ඩෙ ගහිතෙ වදෙය්‍යාසි, රාජා සුත්වාච හත්තපිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙස්සති. අප් රඤ්ඤො හත්ථෙසු ධොතෙසු පානිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙන්වා තදුපියං බ්‍යාඤ්ජනං ඤත්වා පුනදිවසෙ තාවතකෙ තණ්ඩුලෙ භාරෙය්‍යාසි, පාතරාසෙ ව වත්වා සායමාසෙ මා වදෙය්‍යාසි”ති. සො සාධුති පටිස්සුණිත්වා තදිවසං රඤ්ඤො පාතරාසං භුත්වා ගතත්තා සායමාසෙ භගවතො අනුසිට්ඨිනියාමෙන ගාථං අභාසි. රාජා දසබලස්ස වචනං සරිත්වා හත්තපිණ්ඩං පානියංයෙව ඡඩ්ඛෙසි. රඤ්ඤො හත්ථෙසු ධොතෙසු පානිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙන්වා තදුපියං බ්‍යාඤ්ජනං ඤත්වා පුනදිවසෙ තත්තකෙ තණ්ඩුලෙ හරිංසු.

නාළිකොදනපරමත්‍ය සංස්ථාපිත සෞ කිර මාණවො දිවසෙ දිවසෙ තථාගතස්ස සන්තිකං ගච්ඡති, දසබලස්ස විස්සාසිකො අහොසි. අප්පං එකදිවසං පුච්ඡි “රාජා කිත්තකං භුඤ්ජති”ති? සො “නාළිකොදන”න්ති ආහ. වට්ටිස්සති එත්තාවතා පුරිසභාගො එස, ඉතො පට්ඨාය ගාථං මා වදිති. ඉති රාජා තත්තෙව සංස්ථාපි. දිට්ඨධම්මිකෙන වෙව අත්තෙව සම්පරාසිකෙන වාති එත්තං සල්ලිඛිතසරිරතා දිට්ඨධම්මිකත්තො නාම, සීලං සම්පරාසිකත්තො. හොජනෙ මත්තඤ්ඤානා හි සීලධිගං නාම හොතිති. තතියං.

4. පට්ඨසංඛ්‍යාමසුත්තවණ්ණනා

125. චතුත්තෙව වෙදෙහිපුත්තොති වෙදෙහිති පණ්ඩිතාධිවචනමෙතං, පණ්ඩිතත්ථියා පුත්තොති අත්තො. චතුරධිගිනිත්ති හත්ථිඅස්සරපත්තිසංඛ්‍යාතෙහි චතුහි අධිගෙහි සමන්තාගතං. සන්තය්හිත්තවාති වම්මපට්ටුඤ්ඤාදිනාදිහි සන්තාහං කාරෙත්වා. සංඛ්‍යාමසුත්තං යුජ්ඣංසු. කෙන කාරණෙන? මහාකොසලරඤ්ඤා කිරි බිම්බිසාරස්ස ධිතරං දෙන්තෙන ද්විත්තං රජ්ජානං අන්තරෙ සතසහස්සුට්ඨානො කාසිගාමො නාම ධිතු දිත්තො. අජාතසත්තුනා ච පිතරි මාරිතෙ මාතාපිස්ස රඤ්ඤො විශොගසොකෙන නවිරස්සෙව මතා. තතො රාජා පසෙනදි කොසලො – “අජාතසත්තුනා මාතාපිතරො මාරිතා, මය්හං පිතු සන්තකො ගාමො”ති තස්සත්ථාය අධිධං කරොති. අජාතසත්තුපි “මය්හං මාතු සන්තකො”ති තස්ස ගාමස්සත්ථාය ද්වෙපි මාතුලභාගිනෙය්‍යා යුජ්ඣංසු.

පාපා දෙවදත්තාදයො මිත්තා අස්සාති පාපමිත්තො. තෙයෙවස්ස සභායාති පාපසභායො. තෙස්වෙවස්ස විත්තං නිත්තං සම්පවච්ඡිකත්ති පාපසම්පවච්ඡිකො. පසෙනදිස්ස සාරිපුත්තත්තෙරාදිතං වසෙන කල්‍යාණමිත්තාදිතා වෙදිතබ්බා. දුක්ඛං සෙතිති ජිතාති හත්ථිආදිති අනුසොචන්තො දුක්ඛං සයිස්සති. ඉදං භගවා පුන තස්ස ජයකාරණං දිස්වා ආහ. ජයං වෙරං පසවතීති ජිතන්තො වෙරං පසවති, වෙරිපුත්තලං ලභති. චතුත්තං.

5. දුතියසංඛ්‍යාමසුත්තවණ්ණනා

126. පඤ්චමෙ අබ්භුය්‍යාසීති පරාජයෙ ගරහප්පත්තො “ආරාමං ගන්ත්වා භික්ඛූනං කථාසල්ලාපං සුණාමා”ති රත්තිභාගෙ බුද්ධරක්ඛිතෙන නාම වුඩ්ඪපබ්බජිතෙන ධම්මරක්ඛිතස්ස වුඩ්ඪපබ්බජිතස්ස “සවෙ රාජා ඉමඤ්ඤ උපායං කත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, පුන ජිනෙය්‍යා”ති වුත්තජයකාරණං සුත්වා අභිඋය්‍යාසි.

යාවස්ස උපකප්පතීති යාව තස්ස උපකප්පති සය්හං හොති. යදා වඤ්ඤෙති යදා අඤ්ඤෙ. විලුම්පන්තිති තං විලුම්පිත්වා ධිතපුත්තලං විලුම්පන්ති. විලුම්පතීති විලුම්පියති. යානං හි මඤ්ඤතීති “කාරණ”න්ති හි මඤ්ඤති. යදාති යස්මිං කාලෙ. ජෙතාරං ලභතෙ ජයන්ති ජයන්තො පුත්තලො පච්ඡා ජෙතාරම්පි ලභති. රොසෙතාරන්ති සට්ටෙතාරං. රොසකොති සට්ටකො. කම්මවිච්චටෙනාති කම්මපරිණාමෙන, තස්ස විලුම්පනකම්මස්ස විපාකදානෙන. සො විලුත්තො විලුප්පතීති සො විලුම්පකො විලුම්පියති. පඤ්චමං.

6. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා

127. ඡට්ඨෙ උපසංඛ්‍යාමිති මල්ලිකාය දෙවියා ගබ්භවුට්ඨානකාලෙ සුතිසරං පටිජග්ගාපෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා උපසංඛ්‍යාමි. අනත්තමනො අහොසීති, “දුග්ගතකුලස්ස මෙ ධිතු මහන්තං ඉස්සරියං දිත්තං, සවෙ පුත්තං අලභිස්ස, මහන්තං සක්කාරං අධිගමිස්ස, තතො දාති පරිභිතා”ති අනත්තමනො අහොසි. සෙය්‍යාති දන්ධපඤ්ඤස්මා ඵලමුගපුත්තො එකච්චා ඉත්ථියෙව සෙය්‍යා. පොසාති පොසෙහි. ජනාධිපාති ජනාධිභුං රාජානං ආලපති. සස්සුදෙවාති සස්සුසසුරදෙවතා. දිසම්පතීති දිසාපෙට්ඨකා. තාදිසා සුභගියාති තාදිසාය සුභරියාය. ඡට්ඨං.

7. අප්පමාදසුත්තවණ්ණනා

128. සත්තමෙ සමධිග්ගය්‍යාති සමධිග්ගණ්හිත්වා, ආදිශිත්වාති අත්තො. අප්පමාදොති කාරාපකඅප්පමාදො. සමොධානන්ති සමවධානං උපක්කෙපං. එවමෙව බොති හත්ථිපදං විය හි කාරාපකඅප්පමාදො, සෙසපදජාතාති විය අවසෙසා චතුභුමකා කුසලධම්මා. තෙ හත්ථිපදෙ සෙසපදාති විය අප්පමාදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, අප්පමාදස්ස අන්තො පරිවත්තන්ති. යථා ච හත්ථිපදං සෙසපදානං අග්ගං සෙට්ඨං, එවං අප්පමාදො සෙසධම්මානන්ති දස්සෙති. මහග්ගතලොකුත්තරධම්මානම්පි හෙස පටිලාභකට්ඨෙත ලොකියොපි සමානො අග්ගොව හොති.

අප්පමාදං පසංසන්තිති “එතාති ආයුආදිති පත්ථයන්තෙන අප්පමාදොව කාතබ්බො”ති අප්පමාදමෙව පසංසන්ති. යස්මා වා පුඤ්ඤකිරියාසු පණ්ඩිතා අප්පමාදං පසංසන්ති, තස්මා ආයුආදිති පත්ථයන්තෙන අප්පමාදොව කාතබ්බොති අත්තො. අත්ථාභිසමයාති අත්ථපටිලාභා. සත්තමං.

8. කල්‍යාණමිත්තසුත්තවණ්ණනා

129. අට්ටමෙ සො ව බො කලාණමිත්තස්සාති සො වායං ධම්මො කලාණමිත්තස්සෙව ස්වාක්ඛාතො නාම හොති, න පාපමිත්තස්සාති. කිඤ්චාපි හි ධම්මො සබ්බෙසමිපි ස්වාක්ඛාතොව, කලාණමිත්තස්ස පන සුස්සුසන්තස්ස සද්දන්තස්ස අත්ථං පුරෙති භෙසජ්ජං විය වළඤ්ජන්තස්ස න ඉතරස්සාති. තෙනෙනං චුත්තං. ධම්මොති චෙත්ථ දෙසනාධම්මො වෙදිතබ්බො.

උපඩ්ඨිදන්ති පෙරො කිර රහොගතො විත්තෙසි – “අයං සමණධම්මො නාම ඔවාදකෙ අනුසාසකෙ කලාණමිත්තෙ සති පච්චත්තපුරිසකාරෙ යිතස්ස සමපජ්ජති, උපඩ්ඨං කලාණමිත්තතො හොති, උපඩ්ඨං පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “අහං පදෙසඤ්ඤාණෙ යිතො නිජ්ජදෙසං විත්තෙතං න සක්කොමි, සත්ථාරං පුච්ඡන්වා නික්කඩ්ඛො භවිස්සාමි”ති. තස්මා සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා එවමාහ. බ්‍රහ්මවරියස්සාති අරියමග්ගස්ස. යදිදං කලාණමිත්තතාති යා එසා කලාණමිත්තතා නාම, සා උපඩ්ඨං, තතො උපඩ්ඨං ආගච්ඡති අත්ථො. ඉති පෙරෙන “උපඩ්ඨුපඩ්ඨා සම්මාදිට්ඨිආදයො කලාණමිත්තතො ආගච්ඡන්ති, උපඩ්ඨුපඩ්ඨා පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති චුත්තං. කිඤ්චාපි පෙරස්ස අයං මනොරථො, යථා පන බහුහි සිලාථම්මෙහ උස්සාපිතෙ, “එත්තකං යානං අසුකෙන උස්සාපිතං, එත්තකං අසුකෙනා”ති විනිබ්භොගො නත්ථි, යථා ව මාතාපිතරො නිස්සාය උජ්ජන්තෙසු පුත්තෙසු “එත්තකං මානිතො නිබ්බන්තං, එත්තකං පිනිතො”ති විනිබ්භොගො නත්ථි, එවං ඉධාපි අවිනිබ්භොගධම්මො භෙස, “එත්තකං සම්මාදිට්ඨිආදිතං කලාණමිත්තතො නිබ්බන්තං, එත්තකං පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති න සක්කා ලද්ධුං, කලාණමිත්තතාය පන උපඩ්ඨගුණො ලබ්භතිති පෙරස්ස අජ්ඣාසයෙන උපඩ්ඨං නාම ජාතං, සකලගුණො පටිලබ්භතිති භගවතො අජ්ඣාසයෙන සකලං නාම ජාතං. කලාණමිත්තතාති වෙතං පුබ්බහාගපටිලාභධිගං නාමාති ගතිතං. අත්ථතො කලාණමිත්තං නිස්සාය ලද්ධා සිලසමාධිවිපස්සනාවසෙන චත්තාරො බන්ධා. සඩ්ධාරක්ඛන්ධොතිපි වදන්තියෙව.

මා භෙවං, ආනන්දාති, ආනන්ද, මා එවං අහණි, බහුස්සුතො ත්වං සෙබ්බපටිසම්භිදප්පත්තො අට්ට වරෙ ගහෙත්වා මං උපට්ඨංහසි, චතුහි අවිජරියබ්බතධම්මෙහි සමන්තාගතො, තාදිසස්ස එවං කපෙතං න වට්ටති. සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියං, යදිදං කලාණමිත්තතාති ඉදං භගවා – “චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි ඵලානි නිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා සබ්බං කලාණමිත්තමුලකමෙව හොති”ති සන්ධායාහ. ඉදානි වච්ඡෙදෙනෙව කාරණං දස්සෙන්නො කලාණමිත්තස්සෙතන්තිආදිමාහ. තත්ථ පාටිකඩ්ඛන්ති පාටිකඩ්ඛිතබ්බං ඉච්ඡිතබ්බං, අවස්සංභාවිති අත්ථො.

ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. සම්මාදිට්ඨිං භාවෙතිතිආදියු අට්ටන්තං ආදිපදානංයෙව තාව අයං සබ්බෙපවණ්ණනා – සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨි. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඩ්ධකප්පො. සම්මා පරිග්ගණලක්ඛණා සම්මාවාචා. සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණා සම්මාආථිවො. සම්මා පග්ගහලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණා සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.

තෙසු එකෙකස්ස තීණි කිව්වානි හොන්ති. සෙය්‍යාටීදං – සම්මාදිට්ඨි තාව අඤ්ඤෙහිපි අත්තතො පච්චනිකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජ්ඣති, නිරොධං ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති තප්පට්ච්ඡාදකමොභවිධමනවසෙන අසම්මොහතො. සම්මාසඩ්ධකප්පාදයොපි තපෙව මිච්ඡාසඩ්ධකප්පාදිනි ව පජ්ඣන්ති, නිරොධඤ්ඤා ආරම්මණං කරොන්ති. විසෙසතො පනෙත්ථ සම්මාදිට්ඨි සහජාතධම්මෙ සම්මා දස්සෙති. සම්මාසඩ්ධකප්පො සහජාතධම්මෙ අභිනිරොපෙති, සම්මාවාචා සම්මා පරිග්ගණහි, සම්මාකම්මන්තො සම්මා සමුට්ඨාපෙති, සම්මාආථිවො සම්මා වොදාපෙති, සම්මාවායාමො සම්මා පග්ගණහි, සම්මාසති සම්මා උපට්ඨාපෙති, සම්මාසමාධි සම්මා දහති.

අපිවෙසා සම්මාදිට්ඨි නාම පුබ්බහාගෙ නානාඛණා නානාරම්මණා හොති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. කිව්වතො පන සම්මාදිට්ඨි දුක්ඛෙ ඤාණන්තිආදිනි චත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසඩ්ධකප්පාදයොපි පුබ්බහාගෙ නානාඛණා නානාරම්මණා හොන්ති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. තෙසු සම්මාසඩ්ධකප්පො කිව්වතො නෙක්ඛම්මසඩ්ධකප්පොතිආදිනි තීණි නාමානි ලභති. සම්මාවාචාදයො තයො විරතියොපි හොන්ති වෙතනායොපි, මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියොව. සම්මාවායාමො සම්මාසතිති ඉදම්පි ද්වයං කිව්වතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන චත්තාරි නාමානි ලභති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බහාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙව.

එවං තාව “සම්මාදිට්ඨි”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තානං අට්ටන්තං ආදිපදානංයෙව අත්ථවණ්ණනං ඤත්වා ඉදානි භාවෙති විවෙකනිස්සිතන්තිආදියු එවං ඤාතබ්බො. භාවෙතිති වඩ්ඪෙති, අත්තතො විත්තසන්තානෙ පුනප්පුනං ජනෙති, අභිනිබ්බන්තෙතිති අත්ථො. විවෙකනිස්සිතන්ති විවෙකං නිස්සිතං, විවෙකෙ වා නිස්සිතන්ති විවෙකනිස්සිතං. විවෙකොති විචිත්තතා. විචිත්තතා වායං තද්ධිගවිවෙකො, වික්ඛම්භන-සමුච්ඡේද-පටිප්පස්සද්ධි-නිස්සරණවිවෙකොති පඤ්චවිධො. එවමෙතස්මිං පඤ්චවිධෙ විවෙකෙ. විවෙකනිස්සිතන්ති තද්ධිගවිවෙකනිස්සිතං සමුච්ඡේදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ඤා සම්මාදිට්ඨිං භාවෙතිති අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අයං අරියමග්ගහවනානුයුත්තො යොගී විපස්සනාක්ඛණෙ කිව්වතො තද්ධිගවිවෙකනිස්සිතං, අජ්ඣාසයෙන නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං, මග්ගකාලෙ පන කිව්වතො සමුච්ඡේදවිවෙකනිස්සිතං, ආරම්මණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. එස නයො විරාගනිස්සිතාදියු. විවෙකත්ථා එව හි විරාගාදයො.

කෙවලඤ්චෙන්ට වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ව පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වාති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ ව තද්ධිගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ ව සමුච්ඡේදවසෙන කිලෙසප්පහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ තන්තින්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ පන ආරම්මණකරණෙන නිබ්බානපක්ඛන්දනං, තදුභයමපි ඉමස්මිං ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙ අත්ථවණ්ණනානගෙ වට්ටති. තථා හි අයං සම්මාදිට්ඨි යථාචුත්තෙන පකාරෙන කිලෙසෙ ව පරිච්චජති, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දති.

වොස්සග්ගපරිණාමීන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන වොස්සග්ගත්ථං පරිණමන්තං පරිණතඤ්ච, පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චාති ඉදං චුත්තං භොති. අයඤ්චි අරියමග්ගභාවනානුයුත්තො භික්ඛු යථා සම්මාදිට්ඨි කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්ථං නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්ථඤ්ච පරිපච්චති, යථා ව පරිපක්කා භොති, තථා නං භාවෙතිති. එස නගො සෙසමග්ගධිගෙසු.

ආගම්මාති ආරබ්භ සන්ධාය පටිච්ච. ජාතිධම්මාති ජාතිසභාවා ජාතිපකතිකා. තස්මාති යස්මා සකලො අරියමග්ගොපි කල්‍යාණමිත්තං නිස්සාය ලබ්භති, තස්මා. භන්දාති වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. අප්පමාදං පසංසන්තීති අප්පමාදං වණ්ණයන්ති, තස්මා අප්පමාදො කාතබ්බො. අත්ථාභිසමයාති අත්ථපටිලාභා. අට්ඨමං.

9. පට්ඨමඅපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

130. නවමෙ දිවා දිවස්සාති දිවස්සෙ දිවා, මජ්ඣන්තිකසමයෙති අත්ථො. සාපතෙය්‍යන්ති ධනං. කො පන වාදො රුපියස්සාති සුවණ්ණරජතතමබලොහකාළලොහඵාලකච්ඡපකාදිභෙදස්ස සනකතස්ස වෙව පරිභොගභාජනාදිභෙදස්ස ව රුපියභණ්ඩස්ස පන කො වාදො? “එත්තකං නාමා”ති කා පරිච්ඡේදකථාති අත්ථො. කණාජකන්ති සකුණ්ඩකභන්තං. බිලඬගුණියන්ති කඤ්ඨිකදුතියං. සාණන්ති සාණවාකමයං. තිපක්ඛවසනන්ති තිණ ඛණ්ඩාති ද්විසු ධානෙසු සිබ්බිත්වා කතනිවාසනං.

අසප්පුරිසොති ලාමකපුරිසො. උද්ධග්ගිකන්තිආදීසු උපරුපරිභූමීසු ඵලදානවසෙන උද්ධං අග්ගමස්සාති උද්ධග්ගිකා. සග්ගස්ස භිතා තනුපපත්තිජනනතොති සොවග්ගිකා. නිබ්බන්තට්ඨානෙසු සුඛො විපාකො අස්සාති සුඛවිපාකා. සුට්ඨු අග්ගානං දිබ්බවණ්ණාදීනං විසෙසානං නිබ්බන්තනතො සග්ගසංවත්තනිකා. ඵවරුපං දක්ඛිණදානං න පතිට්ඨාපෙතිති.

සාතොදකාති මධුරොදකා. සෙත්තොදකාති විචීනං භින්තට්ඨානෙ උදකස්ස සෙනතාය සෙතොදකා. සුපතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. තං ජනොති යෙන උදකෙන සාතොදකා, තං උදකං ජනො භාජනාති පුරෙත්වා නෙව භරෙය්‍යා. න යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාති, යං යං උදකෙන උදකකිච්චං කාතබ්බං, තං තං න කරෙය්‍යා. තදපෙය්‍යමානන්ති තං අපෙය්‍යමානං. කිච්චකරො ව භොතීති අත්තනා කත්තබ්බකිච්චකරො වෙව කුසලකිච්චකරො ව, භුඤ්ජති ව, කම්මන්තෙ ව පයොපෙති, දානඤ්ච දෙතිති අත්ථො. නවමං.

10. දුතියඅපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

131. දසමෙ පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසීති පිණ්ඩපාතෙන සද්ධිං සංයොපෙසි, පිණ්ඩපාතං අදාසීති අත්ථො. පක්කාමීති කෙනවිදෙව රාජුපට්ඨානාදිනා කිච්චෙන ගතො. පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අභොසීති සො කිර අඤ්ඤෙසුපි දිවසෙසු තං පච්චෙකසම්බුද්ධං පස්සති, දාතුං පනස්ස විත්තං න උප්පජ්ජති. තස්මිං පන දිවසෙ අයං පදුමච්චිදෙවියා තතියපුත්තො තග්ගරසිඨි පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ ඵලසමාපත්තිසුඛෙන චිත්තාමෙත්වා පුබ්බණ්ණසමයෙ වුට්ඨාය අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා මනොසිලාතලෙ නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පත්තචීවරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරුග්ග විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය නගරවාසීනං සරද්වාරෙසු සභස්සභණ්ඩිකං යපෙන්තො විය පාසාදිකෙහි අභික්කන්තාදිහි අනුපුබ්බෙන සෙට්ඨිනො සරද්වාරං සම්පත්තො. තංදිවසඤ්ච සෙට්ඨි පාතොව උට්ඨාය පණ්ණිතභොජනං භුඤ්ජිත්වා, සරද්වාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, දන්තන්තරාති සොධෙන්තො නිසින්තො භොති. සො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා, තංදිවසං පාතො භුත්වා නිසින්තන්තා දානවිත්තං උප්පාදෙත්වා, හරියං පක්කොසාපෙත්වා, “ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහි”ති වත්වා පක්කාමි.

සෙට්ඨිහරියා විත්තෙසි – “මයා එත්තකෙන කාලෙන ඉමස්ස ‘දෙථා’ති වචනං න සුතපුබ්බං, දාපෙන්තොපි ව අජ්ජ න යස්ස වා තස්ස වා දාපෙති, විතරාගදොසමොභස්ස වත්තකිලෙසස්ස ඔභිතභාරස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස දාපෙති, යං වා තං වා අදත්වා පණ්ණිතං පිණ්ඩපාතං දස්සාමි”ති, සරා නික්ඛම්ම පච්චෙකබුද්ධං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අත්තොනිවෙසනෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සුපරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි භත්තං සම්පාදෙත්වා තදනුරුපං බාදනියං බාඤ්ජනං සුපෙය්‍යඤ්ච සල්ලක්ඛෙන්වා පත්තං පුරෙත්වා බහි ගන්ධෙහි සමලඬකරිත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස භත්ථෙසු පතිට්ඨපෙත්වා වන්දි. පච්චෙකබුද්ධො – “අඤ්ඤෙසමපි පච්චෙකබුද්ධානං සඬිගහං කරිස්සාමි”ති අපරිභුඤ්ජිත්වා ව අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සොපි ඛො සෙට්ඨි බාහිරතො ආගච්ඡන්තො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා මයං “තුම්භාකං පිණ්ඩපාතං දෙථා”ති වත්වා පක්කන්තා, අපි වො ලද්ධොති? ආම, සෙට්ඨි

ලද්දකි. “පස්සාමි” නි ගිවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙසි. අපස්ස පිණ්ඩපාතගන්ධො උට්ඨන්තිවා නාසාපුටං පහරි. සො විත්තං සංයමෙතුං අසක්කොන්තො පච්ඡා විප්පට්ඨාරි ආහොසිති.

වරමෙතන්තිආදි විප්පට්ඨාරස්ස උප්පන්නාකාරදස්සනං. භාතු ව පන එකපුත්තකං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතා වොරොපෙසීති තදා කිරස්ස අවිහත්තෙයෙව කුටුම්භෙ මාතෘපිතරො ව පෙට්ඨභාතා ව කාලමකංසු. සො භාතුජායාය සද්ධිංයෙව සංවාසං කප්පෙසි. භාතු පනස්ස එකො පුත්තො හොති, තං වීරියා කිළන්තං මනුස්සා වදන්ති – “අයං දාසො අයං දාසි ඉදං යානං ඉදං ධනං තව සන්තක”න්ති. සො තෙසං කථං ගහෙත්වා – “අයං දාසො මය්හං සන්තක”න්තිආදීති කථෙති.

අපස්ස චුළුපිතා විත්තෙසි – “අයං දාරකො ඉදානෙව එවං කථෙසි, මහල්ලකකාලෙ කුටුම්භං මජ්ඣෙ භින්දාපෙය්‍යා, ඉදානෙවස්ස කත්තබ්බං කරිස්සාමි” නි එකදිවසං වාසිං ආදාය – “එහි පුත්ත, අරඤ්ඤං ගච්ඡාමා” නි තං අරඤ්ඤං නෙත්වා විරවන්තං විරවන්තං මාරෙත්වා ආවාටෙ පක්ඛිපිත්වා පංසුනා පටිච්ඡාදෙසි. ඉදං සන්ධායෙන චුත්තං. සත්තක්ඛන්තුන්ති සත්තවාරො. පුබ්බපච්ඡිමචෙතනාවසෙන චෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එකපිණ්ඩපාතදානස්මිඤ්ඤි එකාව චෙතනා ද්වෙ පටිසන්ධියො න දෙති, පුබ්බපච්ඡිමචෙතනාහි පනෙස සත්තක්ඛන්තුං සග්ගෙ, සත්තක්ඛන්තුං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තො. පුරාණන්ති පච්චෙකසම්බුද්ධස්ස දින්නපිණ්ඩපාතචෙතනාකම්මං.

පරිග්ගහන්ති පරිග්ගහිතවත්ථු. අනුජීවිතොති එකං මහාකුලං නිස්සාය පණ්ණාසම්පි සට්ඨිපි කුලානි ජීවන්ති, තෙ මනුස්සෙ සන්ධායෙන චුත්තං. සබ්බං නාදාය ගන්තබ්බන්ති සබ්බමෙතං න ආදිසිත්වා ගන්තබ්බං. සබ්බං නික්ඛිප්පගාමිතන්ති සබ්බමෙතං නික්ඛිප්පසභාවං, පරිච්චිතබ්බසභාවමෙවාති අත්ථො. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. පුග්ගලසුත්තවණ්ණනා

132. තතියවග්ගස්ස පඨමෙ “නිවෙ කුලෙ පච්චාජාතො” නිආදිකෙන තමෙන යුත්තොති තමො. කායදුච්චරිතාදීහි පුන නිරයතමුපගමනතො තමපරායණො. ඉති උභයෙනපි බන්ධනමොව කටිතො හොති. “උච්චෙ කුලෙ පච්චාජාතො” නිආදිකෙන ජොතිනා යුත්තතො ජොති, ආලොකිභුතොති චුත්තං හොති. කායසුචරිතාදීහි පුන සග්ගුපපත්තිජොතිභාවුපගමනතො ජොතිපරායණො. ඉමිනා නයෙන ඉතරෙපි ද්වෙ වෙදිතබ්බො.

චෙනකුලෙති විලිචකාරකුලෙ. නෙසාදකුලෙති මිගලද්දකාදීනං කුලෙ. රථකාරකුලෙති වම්මකාරකුලෙ. පුක්කුසකුලෙති පුප්ඵස්ඨිකකුලෙ. කසිරචුත්තිකෙති දුක්ඛචුත්තිකෙ. දුබ්බණ්ණොති පංසුපිසාවකො විය කුමාමබාණුවණ්ණො. දුද්දසිකොති විජාතමාතුයාපි අමනාපදස්සනො. ඔකොට්මකොති ලකුණ්ඩකො. කාණොති එකක්ඛිකාණො වා උභයක්ඛිකාණො වා. කුණිති එකහත්ථකුණි වා උභයහත්ථකුණි වා. බඤ්ඤොති එකපාදබඤ්ඤො වා උභයපාදබඤ්ඤො වා. පක්ඛනතොති හතපක්ඛො පීඨසප්පි. පදිපෙය්‍යස්සාති තෙලකපල්ලකාදිනො පදිපඋපකරණස්ස. එවං බො, මහාරාජාති එත්ථ එකො පුග්ගලො බහිද්ධා ආලොකං අදිස්වා මාතුකුච්ඡිස්මිංයෙව කාලං කත්වා අපායෙසු නිබ්බත්තන්තො සකලං කප්පමිපි සංසරති, සොපි තමොතමපරායණොව. සො පන කුහකපුග්ගලො භවෙය්‍යා. කුහකස්ස හි එවරුපා නිබ්බත්ති හොතිති චුත්තං.

එත්ථ ව “නිවෙ කුලෙ පච්චාජාතො හොති වණ්ඩාලකුලෙ වා” නිආදීහි ආගමනවිපත්ති වෙව පුබ්බුප්පන්නපච්චයවිපත්ති ව දස්සිතා. දලිද්දෙතිආදීහි පවත්තපච්චයවිපත්ති. කසිරචුත්තිකෙතිආදීහි ආජීවුපායවිපත්ති. දුබ්බණ්ණොතිආදීහි අත්තභාවවිපත්ති. බව්භාබාධොතිආදීහි දුක්ඛකාරණසමායොගො. න ලාභීතිආදීහි සුඛකාරණවිපත්ති වෙව උපභොගවිපත්ති ව. කායෙන දුච්චරිතන්තිආදීහි තමපරායණභාවස්ස කාරණසමායොගො. කායස්ස හෙදාතිආදීහි සම්පරායිකතමුපගමො. සුක්කපක්ඛො චුත්තපටිපක්ඛනෙයෙන වෙදිතබ්බො.

අක්කොසතීති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසතී. පරිභාසතීති, “කස්මා තිට්ඨථ? කිං තුම්හෙහි අම්භාකං කසිකම්මාදීති කතානී” නිආදීහි? පරිභවච්චනෙහි පරිභාසතී. රොසකොති සට්ටකො. අබ්‍යග්ගමනසොති එකග්ගවිත්තො. පඨමං.

2. අයයිකාසුත්තවණ්ණනා

133. දුතියෙ ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුඩ්ඨාති වයොවුඩ්ඨා. මහල්ලිකාති ජාතිමහල්ලිකා. අද්ධගතාති අද්ධං විරකාලං අතික්කන්තා. වයොඅනුප්පත්තාති පච්ඡිමවයං සම්පත්තා. පියා මනාපාති රඤ්ඤො කිර මාතරි මතාය අයයිකා මාතුට්ඨානෙ ඨන්වා පටිපග්ගි, තෙනස්ස අයයිකාය බලවපෙමං උප්පජ්ජි. තස්මා එවමාහ. හත්ථීරතනෙනානි

සතසහස්සග්ගනකො හත්ථි සතසහස්සග්ගනකෙන අලඬකාරෙන අලඬකතො හත්ථිරතනං නාම. අස්සරතනෙපි එසෙව නයො. ගාමවරොපි සතසහස්සට්ඨානකගාමොව. සබ්බානි තානි හෙදනධම්මානීති තෙසු හි කිඤ්චි කරියමානමෙව භිජ්ජති, කිඤ්චි කතපරියොසිතං වක්කතො අනපනිතමෙව, කිඤ්චි අපනෙත්වා භූමියං යපිතමත්තං, කිඤ්චි තතො පරං, එවමෙව සත්තෙසුපි කොචි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා මරති, කොචි මුල්ලගබ්භාය මාතරි මාතුකුච්ඡිතො අනික්ඛන්තොව, කොචි නික්ඛන්තමත්තො, කොචි තතො පරන්ති. තස්මා එවමාහ. දුතියං.

134. තතියෙ සබ්බං උත්තානමෙව. තතියං.

4. ඉස්සත්තසුත්තවණ්ණනා

135. චතුත්ථස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. භගවතො කිර පයමබොධියං මහාලාභසක්කාරො උදපාදි භික්ඛුසඩ්ධස්ස ව. තිත්ථියා හතලාභසක්කාරා හුත්වා කුලෙසු එවං කන්ථෙන්නා විවරන්ති – “සමණො ගොතමො එවමාහ, ‘මය්හමෙව දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං දානං දාතබ්බං. මය්හමෙව සාවකානං දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දානං දාතබ්බං. මය්හමෙව දින්නං මහජ්ජලං, න අඤ්ඤෙසං දින්නං මහජ්ජලං. මය්හමෙව සාවකානං දින්නං මහජ්ජලං, න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහජ්ජල’න්ති. යුත්තං නු බො සයම්පි භික්ඛාචාරනිස්සිතෙන පරෙසං භික්ඛාචාරනිස්සිතානං චතුත්තං පච්චයානං අන්තරායං කාතුං, අයුත්තං කරොති අනනුච්ඡවික”න්ති. සා කථා පත්ථරමානා රාජකුලං සම්පත්තා. රාජා සුත්වා චිත්තෙසි – “අට්ඨානමෙතං යං තථාගතො පරෙසං ලාභන්තරායං කරෙය්‍ය. එතෙ තථාගතස්ස අලාභාය අයසාය පරිසක්කන්ති. සවාහං ඉධෙව යත්වා ‘මා එවං අවොචුත්ථ, න සත්ථා එවං කථෙති’ති වදෙය්‍යං, එවං සා කථා නිජ්ඣන්ති” න ගච්ඡෙය්‍ය, ඉමස්ස මහාජනස්ස සන්නිපතිතකාලෙයෙව නං නිජ්ඣාපෙස්සාමි”ති එකං ඡණදිවසං ආගමෙන්නො තුණ්හි අහොසි.

අපරෙන සමයෙන මහාජණෙ සම්පත්තෙ “අයං ඉමස්ස කාලො”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “සද්ධා වා අස්සද්ධා වා සම්මාදිට්ඨිකා වා මිච්ඡාදිට්ඨිකා වා ගෙහරක්ඛකෙ දාරකෙ වා මාතුගාමෙ වා යපෙත්වා අවසෙසා යෙ විහාරං නාගච්ඡන්ති, පඤ්ඤාසං දණ්ඩො”ති. සයම්පි පාතොව න්හත්වා කතපාතරාසො සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතො මහතා බලකායෙන සද්ධිං විහාරං අගමාසි. ගච්ඡන්තො ව චිත්තෙසි – “භගවා තුම්හෙ කිර එවං වදථ ‘මය්හමෙව දානං දාතබ්බං...පෙ.... න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහජ්ජල’න්ති එවං පුච්ඡිතුං අයුත්තං, පඤ්ඤමෙව පුච්ඡිස්සාමි, පඤ්ඤං කථෙන්නො ව මෙ භගවා අවසානෙ තිත්ථියානං වාදං හඤ්ඡිස්සති”ති. සො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කත්ථ නු බො, හන්තෙ, දානං දාතබ්බන්ති ආහ. යත්ථාති යස්මිං පුග්ගලෙ චිත්තං පසිදති, තස්මිං දාතබ්බං, තස්ස වා දාතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං චුත්තෙ රාජා යෙහි මනුස්සෙහි තිත්ථියානං වචනං ආරොචිතං, තෙ ඔලොකෙසි. තෙ රඤ්ඤා ඔලොකිතමත්තාව මඩ්ඛුභූතා අධොමුඛා පාදඩ්ඟුට්ඨකෙන භූමිං ලෙඛමානා අට්ඨංසු. රාජා – “එකපදෙනෙව, හන්තෙ, හතා තිත්ථියා”ති මහාජනං සාවෙන්තො මහාසද්දෙන අහාසි. එවඤ්ච පන භාසිත්වා – “භගවා චිත්තං නාම නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදිසු යත්ථ කත්ථවි පසිදති, කත්ථ පන, හන්තෙ, දින්නං මහජ්ජල”න්ති පුච්ඡි. අඤ්ඤං බො එතන්ති, “මහාරාජ, අඤ්ඤං තයා පයමං පුච්ඡිතං, අඤ්ඤං පච්ඡා, සල්ලක්ඛෙහි එතං, පඤ්ඤාකථනං පන මය්හං භාරො”ති වත්වා සිලවතො බොතිආදිමාහ. තත්ථ ඉධ ත්‍යස්සාති ඉධ තෙ අස්ස. සමුපබ්‍රුජ්ඣොති රාසිභූතො. අසික්ඛිතොති ධනුසිප්පෙ අසික්ඛිතො. අකතහත්ථොති මුට්ඨිබන්ධාදිවසෙන අසම්පාදිතහත්ථො. අකතයොග්ගොති තිණපුඤ්ජමත්තිකාපුඤ්ජාදිසු අකතපරිවයො. අකතුපාසනොති රාජරාජමහාමත්තානං අදස්සිතසරක්ඛෙපො. ඡම්භිති පචෙධිතකායො.

කාමච්ඡන්දො පභිනොතිආදිසු අරහත්තමග්ගෙන කාමච්ඡන්දො පභිනො හොති, අනාගාමිමග්ගෙන බ්‍යාපාදො, අරහත්තමග්ගෙනෙව ටීනමිද්ධං, තථා උද්ධච්චං, තතියෙනෙව කුක්කුච්චං, පයමමග්ගෙන විච්ඡිච්ඡා පභිනො හොති. අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙනාති අසෙක්ඛස්ස සීලක්ඛන්ධො අසෙක්ඛො සීලක්ඛන්ධො නාම. එස නයො සබ්බත්ථ. එත්ථ ව පුරිමෙහි චතුහි පදෙහි ලොකියලොකුත්තරසීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තියො කථිතා. විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං හොති, තං ලොකියමෙව.

ඉස්සත්තන්ති උසුසිප්පං. බලවීරියන්ති එත්ථ බලං නාම වායොධාතු, වීරියං කායිකචෙතසිකවීරියමෙව. හරෙති හරෙය්‍ය. නාසුරං ජාතිපච්චයාති, “අයං ජාතිසම්පන්නො”ති එවං ජාතිකාරණා අසුරං න හරෙය්‍ය.

බන්තිසොරච්චන්ති එත්ථ බන්තිති අධිවාසනබන්ති, සොරච්චන්ති අරහත්තං. ධම්මාති එතෙ ද්වෙ ධම්මා. අස්සමෙති ආවසංථෙ. විචනෙති අරඤ්ඤට්ඨානෙන, නිරුද්ධකෙ අරඤ්ඤෙ චතුරස්සපොක්ඛරණ්ණිආදීනි කාරයෙති අත්ථො. දුග්ගෙති විසමට්ඨානෙන. සඩ්ධකමනානීති පණ්ණාසහත්ථසට්ඨිහත්ථාති සමොකිණ්ණපරිසුද්ධවාලිකාති සඩ්ධකමනාති කරෙය්‍ය.

ඉදානි එතෙසු අරඤ්ඤසෙනාසනෙසු වසන්නානං භික්ඛූනං භික්ඛාචාරවත්තං ආචික්ඛන්තො අන්තං පානන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙනාසනානීති මඤ්චපීඨාදීනි. විජ්ජසන්නොනාති බිණ්ණාසවස්ස දෙන්තොපි සකඬ්ඛෙන

කිලෙසමලිනෙන විත්තෙන අදත්වා විජ්ජසන්තෙනෙව විත්තෙන දදෙය්‍ය. ථනයන්ති ගජ්ජන්තො. සතක්කකුති සතසිබරො, අනෙකකුටොති අත්ථො. අභිසඬ්ඛව්වාති අභිසඬ්ඛරිත්වා සමොධානෙන්වා රාසිං කත්වා.

ආමොදමානොති තුට්ඨමානසො හුත්වා. පකිරෙතීති දානග්ගෙ විවිරති, පකිරන්තො විය වා දානං දෙති. පුඤ්ඤධාරාති අනෙකදානවෙනනාමයා පුඤ්ඤධාරා. දාතාරං අභිවස්සතීති යථා ආකාසෙ සමුට්ඨිතමෙසතො නික්ඛන්තා උදකධාරා පට්ඨං සිනෙහයන්ති තෙමෙන්ති කිලෙදයන්ති අභිවස්සති, එවමෙව අයමිපි දායකස්ස අබ්භන්තරෙ උජ්ජන්තා පුඤ්ඤධාරා තමෙව දාතාරං අන්තො සිනෙහෙති පුරෙති අභිසන්දෙති. තෙන චුත්තං “දාතාරං අභිවස්සතී”ති. චතුත්ථං.

5. පබ්බතපමසුත්තවණ්ණනා

136. පඤ්චමෙ මුද්ධාවසිත්තානන්ති ඛත්තියාභිසෙකෙන මුද්ධති අවසිත්තානං කතාභිසෙකානං. කාමගෙධපරියුට්ඨිතානන්ති කාමෙසු ගෙධෙන පරියුට්ඨිතානං අභිභූතානං. ජනපදත්ථාවරියජ්ජන්තානන්ති ජනපදෙ ටීරභාවජ්ජන්තානං. රාජකරණියානීති රාජකම්මාති රාජුභි කත්තබ්බකිව්වාති. තෙසු බ්වාහන්ති තෙසු අහං. උසුක්කමාපන්නොති ඛ්‍යාපාරං ආපන්නො. එස කිර රාජා දිවසස්ස තික්ඛන්තුං භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡති, අන්තරාගමනාති බහුනිපි භොන්ති. තස්ස නිබ්බදං ගච්ඡතො බලකායො මහාපි භොති අප්පොපි. අපේකදිවසං පඤ්චසතා වොරා චිත්තයිංසු – “අයං රාජා අවෙලාය අප්පෙන බලෙන සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති, අන්තරාගමග්ගෙ නං ගහෙන්වා රජ්ජං ගණ්ඨිස්සාමා”ති. තෙ අන්ධවනෙ නිලියිංසු. රාජානො ච නාම මහාපුඤ්ඤා භොන්ති. අථ තෙසංයෙව අබ්භන්තරතො එකො පුරිසො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා මහන්තං බලකායං ආදාය අන්ධවනං පරිවාරෙන්වා තෙ සබ්බෙ ගහෙන්වා අන්ධවනතො යාව නගරද්වාරා ග්ග්ගස්ස උභොසු පස්සෙසු යථා අඤ්ඤමඤ්ඤං චක්ඛුනා චක්ඛුං උපනිබන්ධිත්වා ඔලොකෙන්ති, එවං ආසන්නාති සුලාති රොපාපෙන්වා සුලෙසු උත්තාසෙසි. ඉදං සන්ධාය එවමාහ.

අථ සත්ථා චිත්තෙසි – “සවාහං චක්ඛාමි, ‘මහාරාජ, මාදිසෙ නාම සම්මාසම්බුද්ධෙ ධුරවිහාරෙ වසන්තෙ තයා එවරුපං දාරුණං කම්මං කතං, අයුත්තං තෙ කත’න්ති, අපායං රාජා මඩ්ඛු හුත්වා සන්ථම්භිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, පරියායෙන ධම්මං කට්ඨන්තස්සෙව මෙ සල්ලක්ඛෙස්සති”ති ධම්මදෙසනං ආරභන්තො තං කිං මඤ්ඤසිතිආදිමාහ. තත්ථ සද්ධායිකොති සද්ධාතබ්බො, යස්ස ත්වං වචනං සද්දහසිති අත්ථො. පච්චයිකොති තස්සෙව වෙච්චනං, යස්ස වචනං පත්තියායසිති අත්ථො. අබ්භසමන්ති ආකාසසමං. නිජ්ජොපෙන්තො ආගච්ඡති පට්ඨිතලතො යාව අකතිට්ඨවුග්ගලොකා සබ්බෙ සත්තෙ සණ්ඨකරණියං තිණුචුණ්ණං විය කරොන්තො පිසන්තො ආගච්ඡති.

අඤ්ඤත්‍ර ධම්මවරියායාති ය්පෙන්වා ධම්මවරියං අඤ්ඤං කාතබ්බං නත්ථී, දසකුසලකම්මපට්ඨසඬ්ඛාතා ධම්මවරියාව කත්තබ්බා, භන්තෙති – සමවරියාදීති තස්සෙව වෙච්චනාති. ආරොවෙමිති ආචික්ඛාමි. පටිවෙදයාමිති ජානාපෙමි. අධිවත්තතීති අජ්ඣොත්ථරති. භත්ථියුද්ධානීති නාලාගිරිසදිසෙ හෙමකප්පනෙ නාගෙ අභිරුද්ධිං යුජ්ඣිතබ්බසුද්ධාති. ගතීති නිජ්ජන්ති. විසයොති ඕකාසො, සමන්ථභාවො වා. න භි සක්කා තෙහි ජරාමරණං පටිබාහිතුං. මන්තිනො මහාමත්තාති මන්තසම්පන්නා මහොසධට්ඨුරපණ්ඩිතාදිසදිසා මහාඅමච්චා. භූමිගතන්ති මහාලොහකුම්භියො පුරෙන්වා භූමියං යපිතං. වෙහාසට්ඨන්ති වම්මපසිබ්බකෙ පුරෙන්වා තුලාසඬ්ඝාටාදියු ලග්ගෙන්වා වෙච්ච නිය්‍යුභාදියු ව පුරෙන්වා යපිතං. උපලාපෙතුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං භින්දිතුං. යථා ද්වෙ ජනා එකෙන මග්ගෙන න ගච්ඡන්ති එවං කාතුං.

නහං ආභව්වාති ආකාසං පුරෙන්වා. එවං ජරා ව මච්චු වාති ඉධ ද්වෙයෙව පබ්බතා ගහිතා, රාජොවාදෙ පන “ජරා ආගච්ඡති සබ්බයොබ්බනං විලුම්පමානා”ති එවං ජරා මරණං ඛ්‍යාධි විපත්තීති වත්තාරොපෙන ආගතාව. තස්මාති යස්මා භත්ථියුද්ධාදීහි ජරාමරණං ජීනිතුං න සක්කා, තස්මා. සද්ධං නිවෙසයෙති සද්ධං නිවෙසෙය්‍ය, පතිට්ඨාපෙය්‍යාති. පඤ්චමං.

තතියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

කොසලසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මාරසංයුත්තං

1. පටමවග්ගො

1. තපොකම්මසුත්තවග්ගො

137. මාරසංයුත්තස්ස පටමෙ උරුවෙලායං විහරති පටිවිද්ධසබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණො උරුවෙලගාමං උපනිස්සාය විහරති. පටමාභිසම්බුද්ධොති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පටමං අන්තොසත්තාහස්මියෙව. දුක්කරකාරිකායානි ඡබ්බස්සානි කතාය දුක්කරකාරිකාය. මාරො පාපිමානි අත්තනො විසයං අතික්කම්තුං පටිපන්නෙ සත්තෙ මාරෙතිති මාරො. පාපෙ නියොපෙති, සයං වා පාපෙ නියුත්තොති පාපිමා. අඤ්ඤානිපිස්ස කණ්හො, අධිපති, වසවත්ති, අත්තකො, නමුච්චි, පමත්තඛන්ධුතිආදීනි බහුනි නාමානි, ඉධ පන නාමද්වයමෙව ගතිතං. උපසඬකම්ති – “අයං සමණො ගොතමො ‘මුත්තොස්මි’ති මඤ්ඤති, අමුත්තභාවමස්ස කට්ඨස්සාමි”ති විත්තෙත්වා උපසඬකම්.

තපොකම්මා අපක්කම්මාති තපොකම්මතො අපක්කම්ත්වා. අපරද්ධොති “දුරෙ ත්වං සුද්ධිමග්ගා”ති වදති. අමරං තපන්ති අමරතපං අමරභාවත්ථාය කතං ලුබ්භපං, අත්තකිලමථානුයොගො. සබ්බාන්තත්ථාවහං හොතිති, “සබ්බං තපං මය්හං අත්ථාවහං න භවති”ති ඤත්වා. ඵ්ඨාරිත්තංව ධම්මනීති අරඤ්ඤෙ ථලෙ ඵ්ඨාරිත්තං විස. ඉදං චුත්තං හොති – යථා අරඤ්ඤෙ ථලෙ නාවං යපෙත්වා භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා මහාජනා අභිරුහිත්වා ඵ්ඨාරිත්තං ගහෙත්වා සංකඩ්ඨෙය්‍යුං වෙව උප්පිලෙය්‍යුං ව, සො මහාජනස්ස වායාමො එකඬගුලද්වඬගුලමත්තම්පි නාවාය ගමනං අසාධෙත්තො නිරත්ථකො භවෙය්‍ය න අනත්ථාවහො, එවමෙව අහං ‘සබ්බං අමරං තපං අනත්ථාවහං හොති’ති ඤත්වා විස්සජ්ජෙසිත්ති.

ඉදානි තං අමරං තපං පහාය යෙන මග්ගෙන බුද්ධො ජාතො, තං දස්සෙත්තො සීලන්තිආදිමාහ . තත්ථ සීලන්ති වචනෙන සම්මාවාලාකම්මන්තාථීවා ගතිනා, සමාධිනා සම්මාවායාමසතිසමාධයො, පඤ්ඤාය සම්මාදිට්ඨිසඬකප්පා. මග්ගං බොධාය භාවයන්ති ඉමං අට්ඨඬගිකමෙව අරියමග්ගං බොධත්ථාය භාවයන්තො. එත්ථ ව බොධායානි මග්ගත්ථාය. යථා හි යාගුත්ථාය යාගුමෙව පවත්ති, පුච්ඡත්ථාය පුච්ඡමෙව පවත්ති, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කරොන්ති, එවං මග්ගමෙව මග්ගත්ථාය භාවෙති. තෙනාහ “මග්ගං බොධාය භාවය”න්ති. පරමං සුද්ධිත්ති අරහත්තං. නිහතොති ත්වං මයා නිහතො පරාජිතො. පටමං.

2. භත්ථිරාජවග්ගසුත්තවග්ගො

138. දුතියෙ රත්තන්ධකාරතිථිසායන්ති රත්තිං අන්ධභාවකාරකෙ මහාතමෙ වතුරඬිගෙ තමසි. අබ්භොකාසෙ නිසින්තො හොතිති ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ත්වා වඬිකමනකොටියං පාසාණඵලකෙ මහාවීරං සීසෙ යපෙත්වා පධානං පරිග්ගණ්හමානො නිසින්තො හොති.

නනු ව තථාගතස්ස අභාවිතො වා මග්ගො, අප්පහීනා වා කිලෙසා, අප්පට්ඨිද්ධං වා අකුප්පං, අසච්ඡිකතො වා නිරොධො නත්ථී, කස්මා එවමකාසීති? අනාගතෙ කුලපුත්තානං අඬකුසත්ථං. “අනාගතෙ හි කුලපුත්තා මයා ගතමග්ගං ආවජ්ජිත්වා අබ්භොකාසවාසං වසිතබ්බං මඤ්ඤමානා පධානකම්මං කරිස්සන්ති”ති සම්පස්සමානො සත්ථා එවමකාසී. මහානි මහන්තො. අරිට්ඨකොති කාලකො. මණ්නි පාසාණො. එවමස්ස සීසං හොතිති එවරූපං තස්ස කාලවණ්ණං කුටාගාරප්පමාණං මහාපාසාණසද්ධිසං සීසං හොති.

සුභාසුභන්ති දීසමද්ධානං සංසරන්තො සුන්දරාසුන්දරං වණ්ණං කත්වා ආගතොසීති වදති. අථ වා සංසරන්ති සංසරන්තො ආගච්ඡන්තො. දීසමද්ධානන්ති වසවත්තිට්ඨානතො යාව උරුවෙලාය දීසමග්ගං, පුරෙ බොධාය වා ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකසමයසඬ්ඛානං දීසකාලං. වණ්ණං කත්වා සුභාසුභන්ති සුන්දරඤ්ච අසුන්දරඤ්ච නානප්පකාරං වණ්ණං කත්වා අනෙකචාරං මම සන්තිකං ආගතොසීති අත්ථො. සො කිර වණ්ණො නාම නත්ථී, යෙන වණ්ණෙන මාරො විහිංසකත්ථාය භගවතො සන්තිකං න ආගතපුබ්බො. තෙන තං භගවා එවමාහ. අලං තෙ තෙනානි අලං තුය්හං එතෙන මාරවිහිංසාකාරදස්සනබ්‍යාපාරෙන. දුතියං.

3. සුභසුත්තවග්ගො

139. තතියෙ සුසංවුතානි සුපිහිතා. න තෙ මාරවසානුගානි, මාර, තෙ තුය්හං වසානුගා න හොන්ති. න තෙ මාරස්ස බද්ධගුති තෙ තුය්හං මාරස්ස බද්ධවරා සිස්සා අන්තෙවාසිකා න හොන්ති. තතියං.

4. පටමමාරපාසසුත්තවග්ගො

140. චතුත්ථෙ යොනිසො මනසිකාරාති උපායමනසිකාරෙන. යොනිසො සමමජ්ජමානාති උපායවිරියෙන කාරණවිරියෙන. විමුක්තීති අරහත්තඵලවිමුක්තී. අජ්ඣාසාසිති “අයං අත්තනා වීරියං කත්වා අරහත්තං පත්වාපි න තුස්සති, ඉදාති අඤ්ඤාසමපි ‘පාපුණාපා’ති උස්සාහං කරොති, පටිබාහෙස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා අහාසි.

මාරපාසෙනාති කිලෙසපාසෙන. යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසාති යෙ දිබ්බා කාමගුණසඬ්ඛාතා මානුසා කාමගුණසඬ්ඛාතා ච මාරපාසා නාම අත්ථි, සබ්බෙහි තෙහි ත්වං බද්ධොති වදති. මාරබන්ධනබද්ධොති මාරබන්ධනෙන බද්ධො, මාරබන්ධනෙ චා බද්ධො. න මෙ සමණ මොක්ඛසීති සමණ ත්වං මම විසයතො න මුච්චිස්සසි. චතුත්ථං.

5. දුතියමාරපාසසුත්තවණ්ණනා

141. පඤ්චමෙ මුත්තාහන්ති මුත්තො අහං. පුරිමං සුත්තං අන්තොවස්සෙ චුත්තං, ඉදං පන පචාරෙන්වා චුට්ඨවස්සකාලෙ. වාරිකන්ති අනුපුබ්බගමනවාරිකං. (පචාරෙන්වා) දිවසෙ දිවසෙ යොජනපරමං ගච්ඡන්තා වරලාති වදති. මා එකෙන ද්වෙති එකමග්ගෙන ද්වෙ ජනා මා අගමිත්ථ. එවඤ්ඤි ගතෙසු එකස්මිං ධම්මං දෙසෙන්තෙ, එකෙන තුණ්හිභුතෙන ධාතබ්බං හොති. තස්මා එවමාහ.

ආදිකල්‍යාණන්ති ආදිමිති කල්‍යාණං සුන්දරං හද්දකං. තථා මජ්ඣිමනිකායෙසානෙසු. ආදිමජ්ඣිමනිකායෙසානෙසු නාමෙතං සාසනස්ස ච දෙසනාය ච වසෙන දුට්ඨං. තත්ථ සාසනස්ස සීලං ආදි, සමට්ථිපස්සනාමග්ගා මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. සීලසමාධයො චා ආදි, විපස්සනාමග්ගා මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. සීලසමාධිවිපස්සනා චා ආදි, මග්ගො මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. දෙසනාය පන චතුස්පදිකාය ගාථාය තාව පට්ඨපාදො ආදි, දුතියතතියා මජ්ඣං, චතුත්ථො පරියොසානං. පඤ්චපදස්පදානං පට්ඨපාදො ආදි, අවසානපාදො පරියොසානං, අවසෙසා මජ්ඣං. එකානුසන්ධිකසුත්තස්ස නිදානං ආදි, “ඉදමවොවා”ති පරියොසානං, සෙසං මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස මජ්ඣෙ බහුපි අනුසන්ධි මජ්ඣමෙව, නිදානං ආදි, “ඉදමවොවා”ති පරියොසානං.

සාත්ථන්ති සාත්ථකං කත්වා දෙසෙථ. සබ්බාඤ්ජනන්ති බ්බාඤ්ජනෙහි වෙච පදෙහි ච පරිපූරං කත්වා දෙසෙථ. කෙවලපරිපූරණන්ති සකලපරිපූරණං. පරිසුද්ධන්ති නිරූපක්කිලෙසං. බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬ්ඛනං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. පකාසෙථාති ආවිකරොථ.

අජ්ජරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාවක්ඛමිති අජ්ජකිලෙසරජසභාවා, දුකුලසාණයා පටිච්ඡන්තා විය චතුස්පදිකගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්තුං සමත්ථා සන්තීති අත්ථො. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. පරිභායන්තීති අලාභපරිභානියා ධම්මතො පරිභායන්ති. සෙනානිගමොති පට්ඨකප්පිකානං සෙනාය නිවිට්ඨොකාසෙ පතිට්ඨිතගාමො, සුජාතාය චා පිතු සෙනානී නාම නිගමො. තෙනුපසඬ්ඛකමිස්සාමිති නාහං තුමිහෙ උයොපෙන්වා පරිවෙණාදීති කාරෙන්වා උපට්ඨාකාදීති පරිවරියමානො විහරිස්සාමි, තිණ්ණං පන ජට්ඨානං අඬ්ඬුඬ්ඬානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙන්වා ධම්මමෙව දෙසෙතුං උපසඬ්ඛකමිස්සාමිති. තෙනුපසඬ්ඛකමිති, “අයං සමණො ගොතමො මහායුද්ධං විචාරෙන්තො විය, ‘මා එකෙන ද්වෙ අගමිත්ථ, ධම්මං දෙසෙථ’ති සට්ඨි ජනෙ උයොපෙති, ඉමස්මිං පන එකස්මිමපි ධම්මං දෙසෙන්තෙ මය්හං චිත්තස්සාදං නත්ථි, එවං බහුසු දෙසෙන්තෙසු කුතො භවිස්සති, පටිබාහාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා උපසඬ්ඛකමි. පඤ්චමං.

6. සජ්ජසුත්තවණ්ණනා

142. ඡට්ඨෙ යොණ්ඩිකාකිලඤ්ජන්ති සුරාකාරකානං පිට්ඨපත්ථරණකකිලඤ්ජං. කොසලිකා කංසපාතීති කොසලරඤ්ඤො රථවක්කප්පමාණා පරිභොගපාති . ගළගළායන්තෙහි ගජ්ජන්තෙ. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරුද්ධනපණාලියා. ධම්මානායාති භස්තවාතෙන පුරියමානාය. ඉති විදිත්වාති — “සමණො ගොතමො පධනමනුයුත්තො සුබ්බෙන නිසින්තො, සට්ඨස්සාමි න”න්ති චුත්තජපකාරං අත්තභාවං මාපෙන්වා නියාමභූමියං ඉතො විතො ච සඤ්චරන්තං විජ්ජුලතාලොකෙන දිස්වා, “කො නු බො එසො සත්තො”ති? ආවජ්ජෙන්තො, “මාරො අය”න්ති එවං විදිත්වා.

සුඤ්ඤාගෙහානීති සුඤ්ඤාගාරානි. සෙය්‍යාති සෙය්‍යත්ථාය. ධස්සාමි වඩ්ඛකමිස්සාමි නිසිදිස්සාමි නිපජ්ජිස්සාමිති එතදත්ථාය යො සුඤ්ඤාගාරානි සෙවතීති අත්ථො. යො මුනි අත්තසඤ්ඤාතොති යො බුද්ධමුනි හත්ථපාදකුක්කුච්චාභාවෙන සංයතත්තභාවො. වොස්සජ්ජ වරෙය්‍ය තත්ථ යොති යො තස්මිං අත්තභාවෙ ආලං නිකන්ති. වොස්සජ්ජිත්වා පභාය වරෙය්‍ය. පතිරූපං හි තථාවිධස්ස තන්ති තාදිස්ස තංසණ්ඨිතස්ස බුද්ධමුනිනො තං අත්තභාවෙ නිකන්ති. වොස්සජ්ජිත්වා වරණං නාම පතිරූපං යුත්තං අනුච්ඡිකං.

වරකාති සිහබ්‍යග්ගාදිකා සඤ්චරණසත්තා. හෙරවාති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකහෙරවා. තත්ථ සවිඤ්ඤාණකා සිහබ්‍යග්ගාදයො, අවිඤ්ඤාණකා රත්තිභාගෙ බාණුවම්මිකාදයො. තෙපි හි තස්මිං කාලෙ යක්ඛා විය උපට්ඨහන්ති, රජ්ජුචල්ලියාදීති සබ්බානි සජ්ජා විය උපට්ඨහන්ති. තත්ථාති තෙසු හෙරවෙසු සුඤ්ඤාගාරගතො බුද්ධමුනි ලොමවලනමත්තකමපි න කරොති.

ඉදානි අට්ඨානපරිකප්පං දස්සෙන්නො නහං ඵලෙය්‍යානිආදිමාහ. තත්ථ ඵලෙය්‍යානි කාකපදං විය හීරහීරසො ඵලෙය්‍ය. ඵලෙය්‍යානි පොක්ඛරපත්තෙ වාතාහතො උදකඛිත්ථු විය ඵලෙය්‍ය. සල්ලම්පි වෙ උරසි පකප්පයෙය්‍යුන්ති තිබ්බසත්තිසල්ලං වෙපි උරස්මිං වාරෙයෙය්‍යුං. උපධිසුති ඛන්ධුපධිසු. තාණං න කරොන්ති තිබ්බෙස සල්ලෙ උරස්මිං වාරියමානෙ භයෙන ගුම්ඛන්තරකන්දරාදීනි පවිසන්තා තාණං කරොන්ති නාම. බුද්ධා පන සමුවිජින්නසබ්බභයා ඵවරුපං තාණං නාම න කරොන්ති. ඡට්ඨං.

7. සුපතිසුත්තවණ්ණනා

143. සත්තමෙ පාදෙ පක්ඛාලෙන්වාති උතුගාභාපනත්ථං ධොවිත්වා. බුද්ධානං පන සරීරෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති, උදකම්පි පොක්ඛරපත්තෙ පක්ඛිත්තං විය විචට්ඨිත්වා ගච්ඡති. අපිච ඛො ධොතපාදකෙ ගෙහෙ පාදෙ ධොවිත්වා පවිසනං පබ්බජිතානං වත්තං. තත්ථ බුද්ධානං වත්තභෙදො නාම නත්ථී, වත්තසීසෙ පන යත්වා ධොවන්ති. සවෙ හි තථාගතො නෙව න්භායෙය්‍ය, න පාදෙ ධොවෙය්‍ය, “නායං මනුස්සො”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා මනුස්සකිරියං අමුඤ්චන්තො ධොවති. සතො සම්පජානොති සොප්පරිග්ගාහකෙන සතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො. උපසඬකම්පි සමණො ගොතමො සබ්බරත්තිං අබ්භොකාසෙ වඩ්ඪමිත්වා ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා නිද්දායති, අතිවිය සුඛසයිතො භවිස්සති, සට්ඨසිස්සාමි නන්ති චිත්තෙන්වා උපසඬකම්.

කිං සොප්පසිති කිං සුපසි, කිං සොප්පං නාමිදං තවාති වදති. කිං නු සොප්පසිති කස්මා නු සුපසි? දුබ්භගො වියාති මනො විය, විසඤ්ඤී විය ච. සුඤ්ඤමගාරන්ති සුඤ්ඤං මෙ සරං ලද්ධන්ති සොප්පසිති වදති. සුරියෙ උග්ගතෙති සුරියම්භි උට්ඨිතෙ. ඉදානි හි අඤ්ඤෙ හික්ඛු සම්මප්පන්ති, පාතියං උපට්ඨපෙන්නි, හික්ඛාචාරගමනසප්පා භවන්ති, ත්වං කස්මා සොප්පසියෙව.

ජාලිනීති තයො භවෙ අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා යිතෙන “අප්ඤ්ඤාත්තිකස්සුපාදාය අට්ඨාරසතණ්භාවිචරිතානී”තිආදිනා (විභ. 842) තෙන තෙන අත්තනො කොට්ඨාසභුතෙන ජාලෙන ජාලිනී. විසත්තිකානි රූපාදීසු තත්ථ තත්ථ විසත්තතාය විසමුලතාය විසපරිභොගතාය ච විසත්තිකා. කුභිඤ්චි නෙතවෙති කත්ථවි නෙතුං. සබ්බුපධි පරික්ඛයාති සබ්බෙසං ඛන්ධකිලෙසාහිසඬාරකාමගුණභෙදානං උපධිනං පරික්ඛයා. කිං තවෙත්ථ, මාරානි, මාර, තුය්හං කිං ඵත්ථ? කස්මා ත්වං උණ්භයාගුයං නිලීයිතුං අසක්කොන්ති බුද්දකමක්ඛිකා විය අත්තන්තෙනෙව උප්ඤ්ඤායන්තො ආභිණ්ඩසිති. සත්තමං.

8. නන්දනිසුත්තවණ්ණනා

144. අට්ඨමං දෙවතාසංයුත්තෙ චුත්තත්ථමෙව. අට්ඨමං.

9. පඨමආයුසුත්තවණ්ණනා

145. නවමෙ අප්පං වා භියොයාති භියොයා ජීවන්තො අපරං වස්සසතං ජීවිතුං න සක්කොති, පණ්ණාසං වා සට්ඨි වා වස්සානි ජීවති. අප්ඤ්ඤාසිති සමණො ගොතමො “මනුස්සානං අප්පමායු”ති කට්ඨෙති, දීඝභාවමස්ස කට්ඨස්සාමිති පච්චනිකසාතතාය අභිභවිත්වා අභාසි.

න නං හීලෙති තං ආයුං “අප්පකම්ඳ”න්ති න හීලෙය්‍ය. බීරමන්තො වාති යථා දහරො කුමාරො උත්තානසෙය්‍යකො බීරං පිටිත්වා දුකුලචුම්ඛටකෙ නිපන්තො අසඤ්ඤී විය නිද්දායති, කස්සවි ආයුං අප්පං වා දීඝං වාති න චිත්තෙති, ඵවං සප්පුරිසො. වරෙය්‍යාදිත්තසීසො වාති ආයුං පරිත්තන්ති ඤත්වා පප්පලිතසීසො විය වරෙය්‍ය. නවමං.

10. දුතියආයුසුත්තවණ්ණනා

146. දසමෙ නෙමිච රථකුඛ්ඛරන්ති යථා දිවසං ගච්ඡන්තස්ස රථස්ස වක්කනෙමි කුඛ්ඛරං අනුපරියායති න විජහති, ඵවං ආයු අනුපරියායතීති. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. පාසාණසුත්තවණ්ණනා

147. දුතියවග්ගස්ස පටිමෙ නිසින්තොති පුබ්බෙ වුත්තනයෙනෙව පධානං පරිගණ්හන්තො නිසින්තො. මාරොපිස්ස සුබනිසින්තභාවං ඤත්වා සට්ඨසිස්සාමිති උපසඬකමන්තො. පදාලෙසීති පබ්බතපිට්ඨෙ යත්වා පවිජ්ඣා. පාසාණා නිරන්තරා අඤ්ඤාමඤ්ඤං අභිහන්තා පතන්ති. කෙවලන්ති සකලං. සබ්බන්ති තස්සෙව වෙවචනං. පටිමං.

2. කින්තුසිහසුත්තවණ්ණනා

148. දුතියෙ විවක්ඛකම්මායාති පරිසාය පඤ්ඤාවක්ඛුං විනාසෙතුකමායාය. බුද්ධානං පනෙස පඤ්ඤාවක්ඛුං විනාසෙතුං න සක්කොති, පරිසාය භෙරවාරම්මණං සාවෙන්තො වා දස්සෙන්තො වා සක්කොති. විජිතාචි නු මඤ්ඤසීති කිං නු ත්වං “විජිතවිජයො අහ”න්ති මඤ්ඤසී? මා එවං මඤ්ඤා, නත්ථි තෙ ජයො. පරිසාසුති, අට්ඨසු පරිසාසු. බලප්පත්තාති දසබලප්පත්තා. දුතියං.

3. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

149. තතියෙ මන්දියා නුති මන්දභාවෙන මොමුහභාවෙන. උදාහු කාවෙයාමත්තොති උදාහු යථා කචි කබ්බං වින්තෙන්තො තෙන කබ්බකරණෙන මන්තො සයති, එවං සයසි. සම්පවුරාති බහවො. කිමිදං සොප්පසෙ වාති කස්මා ඉදං සොප්පං සොප්පසියෙව? අත්ථං සමෙච්චාති අත්ථං සමාගන්ත්වා පාපුණ්ත්වා. මය්හං හි අසඬගහො නාම සඬගභවිපන්තො වා අත්ථො නත්ථි. සල්ලන්ති තිබ්ණං සත්තිසල්ලං. ඡග්ගං න සඬකෙති යථා එකච්චො සිහපථාදිසු ඡග්ගන්තො සඬකති, තථා අහං ඡග්ගන්තොපි න සඬකාමි. නපි හෙමි සොත්තුන්ති යථා එකච්චො සිහපථාදිසුයෙව සුපිතුං භායති, එවං අහං සුපිතුම්පි න භායාමි. නානුතපන්ති මාමන්ති යථා ආචරියස්ස වා අන්තෙවාසිකස්ස වා අථාසුකෙ ජාතෙ උද්දෙසපරිපුච්ඡාය ධීතත්තා අන්තෙවාසිං රත්තින්දිවා අතික්කමන්තා අනුතපන්ති, එවං මං නානුතපන්ති. න හි මය්හං කිඤ්චි අපරිනිට්ඨිතකම්මං නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ භානිං න පස්සාමි කුභිඤ්චි ලොකෙති. තතියං.

4. පතිරූපසුත්තවණ්ණනා

150. චතුත්ථෙ අනුරොධවිරොධෙසුති රාගපටිසෙසු. මා සජ්ජිත්ථො තදාවරන්ති එවං ධම්මකථං ආවරන්තො මා ලග්ගි. ධම්මකථං කථෙත්තස්ස හි එකච්චෙ සාධුකාරං දදන්ති, තෙසු රාගො උප්පජ්ජති. එකච්චෙ අසක්කච්චං සුණන්ති, තෙසු පටිසො උප්පජ්ජති. ඉති ධම්මකථිකො අනුරොධවිරොධෙසු සජ්ජති නාම. ත්වං එවං මා සජ්ජිත්ථොති වදති. යදඤ්ඤමනුසාසතීති යං අඤ්ඤං අනුසාසති, තං. සම්බුද්ධො හිතානුකම්පි හිතෙන අනුපකම්පති. යස්මා ච හිතානුකම්පි , තස්මා අනුරොධවිරොධෙහි විජ්ජමුත්තො තථාගතොති. චතුත්ථං.

5. මානසසුත්තවණ්ණනා

151. පඤ්චමෙ ආකාසෙ වරන්තෙපි බන්ධනීති අත්තලික්ඛවරො. පාසොති රාගපාසො. මානසොති මනසම්පයුත්තො. පඤ්චමං.

6. පත්තසුත්තවණ්ණනා

152. ඡට්ඨෙ පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උපාදායාති පඤ්ච උපාදානක්ඛන්ධෙ ආදිශිත්වා, සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන නානප්පකාරතො විහජිත්වා දස්සෙන්තො. සන්දස්සෙතීති බන්ධානං සභාවලක්ඛණාදිති දස්සෙති. සමාදපෙතීති ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති සමාදානම්හි උස්සාහං ජනෙති. සම්පහංසෙතීති පටිවිද්ධගුණෙන වොදාපෙති ජොනාපෙති. අට්ඨං කත්වාති අත්ථිකං කත්වා, “අයං නො අධිගන්තබ්බො අත්ථො”ති එවං සල්ලක්ඛෙන්වා තාය දෙසනාය අත්ථිකා හුත්වා. මනසි කත්වාති වින්තෙ ය්පෙන්වා. සබ්බවෙතසො සමන්තාහරිත්වාති සබ්බෙන තෙන කම්මකාරකවිත්තෙන සමන්තාහරිත්වා. ඕහිතසොතාති ය්පිතාසොතා. අබ්භොකාසෙ නික්ඛිත්තාති ඕතාපනත්ථාය ය්පිතා.

රූපං වෙදයිතං සඤ්ඤාන්ති, එතෙ රූපාදයො තයො බන්ධා. යඤ්ච සඬබතන්ති ඉමිනා සඬබාරක්ඛන්ධො ගහිතො. එවං තත්ථ වීරජ්ජතීති “එසො අහං න හොමි, එතං මය්හං න හොති”ති පස්සන්තො එවං තෙසු බන්ධෙසු වීරජ්ජති. බෙමත්තන්ති බෙමිභුතං අත්තභාවං. ඉමිනා එලක්ඛණං දස්සෙති. අත්වෙසන්ති භවයොනිගතිධීතිසත්තවාසසඬබාතෙසු සබ්බට්ඨානෙසු පරියෙසමානා. නාජ්ඣගාති න පස්සිති. ඡට්ඨං.

7. ජප්පසායතනසුත්තවණ්ණනා

153. සත්තමෙ එස්සායතනානන්ති සඤ්ජාතිසමොසරණට්ඨෙන ඡද්චාරිකස්ස එස්සස්ස ආයතනානං. භයභෙරවං සද්දන්ති මෙසදුන්දුහිඅසනිපාතසද්දසදිසං භයජනකං සද්දං. පථවි මඤ්ඤෙ උන්ද්‍රියතීති අයං මහාපථවි පට්ඨපට්ඨසද්දං

යුක්තයානං විය කතා. වත්ථුකතානි පතිට්ඨවයෙනවත්ථුකතා. අනුට්ඨිකානි අවිජ්ඣා නිව්වානුබද්ධා. පරිචිකානි සාතව්වකිරියාය සුපරිචිකා කතා ඉස්සාසස්ස අවිරාධිතවෙධිහන්ථො විය. සුසමාරද්ධානි සුට්ඨ සමාරද්ධා පරිපුණ්ණභාවනා. අධිමුච්චෙය්‍යානි වින්තෙය්‍ය.

පබ්බතස්සානි පබ්බතො භවෙය්‍ය. ද්විත්තවානි තිට්ඨතු එකො පබ්බතො, ද්විත්තත්තුමිපි තාව මහන්තො සුචණ්ණපබ්බතො එකස්ස නාලං, න පරියත්තොති අත්ථො. ඉති විද්වා සමඤ්චරෙති එවං ජානන්තො සමං වරෙය්‍ය. යතොනිදානන්ති දුක්ඛං නාම පඤ්චකාමගුණනිදානං, තං යතොනිදානං හොති, එවං යො අදක්ඛි. කථං නමෙය්‍යානි සො ජන්තු තෙසු දුක්ඛස්ස නිදානභූතෙසු කාමෙසු කෙන කාරණෙන නමෙය්‍ය. උපධිං විදිත්වානි කාමගුණඋපධිං “සඬිගො එසො, ලග්ගනමෙත”න්ති එවං විදිත්වා. තස්සෙව ජන්තු විනයාය සික්ඛෙති තස්සෙව උපධිස්ස විනයාය සික්ඛෙය්‍ය. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

157. තතියවග්ගස්ස පඨමෙ ජටණ්ඩුවෙනානි ජටාමුඛිකංකෙන. අජිනක්ඛිපනිවත්ථොති සබ්බරං අජිනවම්මං එකං නිවත්ථො එකං පාරුතො. උදුම්බරදණ්ඩන්ති අප්පිච්ඡභාවප්පකාසනත්ථං ඊසකං වඩ්ඪකං උදුම්බරදණ්ඩං ගහෙත්වා. එතදවොවානි ලොකෙ බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං නාම සුස්සුසන්ති, බ්‍රාහ්මණෙසුපි පබ්බජිතස්ස, පබ්බජිතෙසුපි මහල්ලකස්සානි මහල්ලකබ්‍රාහ්මණස්ස පබ්බජිතවෙසං ගහෙත්වා පධානභූමියං කම්මං කරොන්තෙ තෙ භික්ඛූ උපසඩ්ධකම්ත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා එතං “දහරා භවන්තො”තිආදිවචනං අවොච. ඔකම්පෙත්වානි හනුකෙන උරං පහරන්තො අධොනතං කත්වා. ජීවිහං නිල්ලාලෙන්වානි කබරමභාජිවිහං නිහරිත්වා උද්ධමධො උභයපස්සෙසු ව ලාලෙන්වා. තිව්සාබන්ති තිසාබං. නලාටිකන්ති හකුට්ඨං, නලාටෙ උට්ඨිතං වලිත්තයන්ති අත්ථො. පක්කාමිති තුම්හෙ ජානන්තානං වචනං අකත්වා අත්තනොව තෙලෙ පච්චිස්සටානි වත්වා එකං මග්ගං ගහෙත්වා ගතො. පඨමං.

2. සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා

158. දුතියෙ ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙති එවරූපස්ස සත්ථු වෙච ධම්මස්ස ව සබ්බමචාරිනඤ්ච ලද්ධත්තා මය්හං ලාභා මය්හං සුලද්ධන්ති. සො කිරායස්මා පච්ඡා මූලකම්මට්ඨානං සම්මසිත්වා “අරහත්තං ගහෙස්සාමි”ති පාසාදිකං තාව කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා බුද්ධධම්මසඩ්ඪගුණෙ ආචජ්ජෙත්වා විත්තකල්ලතං උප්පාදෙන්වා විත්තං භාසෙත්වා තොසෙත්වා නිසින්තො. තෙනස්ස එවමහොසි. උපසඩ්ධකම්ති “අයං සමිද්ධි භික්ඛූ පාසාදිකං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තසදිසො, යාව මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං න ගණ්හාති, තාවස්ස අන්තරායං කරිස්සාමි”ති උපසඩ්ධකම්. ගච්ඡ ත්වන්ති සත්ථා සකලපම්බුද්ධිපං ඔලොකෙන්තො “තස්මිංයෙව යානෙ තස්ස කම්මට්ඨානං සප්පායං භවිස්සති”ති අද්දස, තස්මා එවමාහ. සතිපඤ්ඤා ව මෙ බුද්ධානි මයා සති ව පඤ්ඤා ව ඤානා. කරස්සු රූපානිති බහුනිපි විහිංසකාරභානි රූපානි කරස්සු. නෙව මං බ්‍යාධයිස්සසිති මං නෙව වෙධයිස්සසි න කම්පස්සෙසි. දුතියං.

3. ගොධිකසුත්තවණ්ණනා

159. තතියෙ ඉසිගිලිපස්සෙති ඉසිගිලිස්ස නාම පබ්බතස්ස පස්සෙ. කාළසිලායන්ති කාළවණ්ණාය සිලායං. සාමයිකං වෙතොවිමුත්තින්ති අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ පච්චනිකධම්මෙහි විමුච්චති, ආරම්මණෙ ව අධිමුච්චතිති ලොකියසමාපත්ති සාමයිකා වෙතොවිමුත්ති නාම. පුසිති පටිලභි. පරිභායිති කස්මා යාව ජට්ඨං පරිභායි? සාබාධත්තා. ථෙරස්ස කිර වාතපිත්තසෙම්භවසෙන අනුසායිකො ආබාධො අත්ථි, තෙන සමාධිස්ස සප්පායෙ උපකාරකධම්මෙ පූරෙතුං න සක්කොති, අප්පිතප්පිතාය සමාපත්තියා පරිභායති.

යංනුනාහං සත්ථං ආහරෙය්‍යන්ති සො කිර වින්තෙසි, යස්මා පරිභිනජ්ඣානස්ස කාලඩකරොතො අනිබද්ධා ගති හොති, අපරිභිනජ්ඣානස්ස නිබද්ධා ගති හොති, බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති, තස්මා සත්ථං ආහරිතුකාමො අහොසි. උපසඩ්ධකම්ති – “අයං සමණො සත්ථං ආහරිතුකාමො, සත්ථාහරණඤ්ච නාමෙතං කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛස්ස හොති. යො එවං කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්ඛො හොති, සො මූලකම්මට්ඨානං සම්මසිත්වා අරහත්තම්පි ගහෙතුං සමත්ථො හොති, මයා පන පටිබාහිතොපි එස න ඔරම්ස්සති, සත්ථාරා පටිබාහිතො ඔරම්ස්සති”ති ථෙරස්ස අත්ථකාමො විය හුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඩ්ධකම්.

ජලානි ජලමානා. පාදෙ වන්දාමි වක්ඛුමානි පඤ්චති වක්ඛුති වක්ඛුමා තව පාදෙ වන්දාමි. ජුතින්ධරානි ආනුභාවධරා. අප්පත්තමානසොති අප්පත්තඅරහත්තො. සෙබොති සිලාදිනි සික්ඛමානො සකරණියො. ජනෙ සුතානි ජනෙ විස්සුතා. සත්ථං ආහරිතං හොතිති ථෙරො කිර “කිං මය්හං ඉමිනා ජීවිතෙනා”ති? උත්තානො නිපජ්ජිත්වා

සත්වයා ගලනාළිං ඡිත්තී, දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජිංසු. ථෙරො වෙදනං වික්ඛම්භෙන්වා තංයෙව වෙදනං පරිග්ගහෙන්වා සතිං උපට්ඨපෙන්වා මූලකම්මට්ඨානං සම්මසන්නො අරහත්තං පත්වා සමසිසි හුත්වා පරිනිබ්බායි. සමසිසි නාම තිව්ධො හොති ඉරියාපට්ඨසමසිසි, රොගසමසිසි, ජීවිතසමසිසිති.

තත්ථ යො ධානාදිසු ඉරියාපට්ඨසු අඤ්ඤතරං අධිට්ඨාය – “ඉමං අකොපෙන්වාව අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමී”ති විපස්සනං පට්ඨපෙනි, අට්ඨස්ස අරහත්තජපත්ති ව ඉරියාපට්ඨකොපනාඤ්ඤ ඵකජ්ජහාරොනෙව හොති. අයං ඉරියාපට්ඨසමසිසි නාම. යො පන චක්ඛුරොගාදිසු අඤ්ඤතරස්මිං සති – “ඉතො අනුට්ඨිතොව අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමී”ති විපස්සනං පට්ඨපෙනි, අට්ඨස්ස අරහත්තජපත්ති ව රොගතො වූට්ඨානාඤ්ඤ ඵකජ්ජහාරොනෙව හොති. අයං රොගසමසිසි නාම. කෙච්ඡ පන තස්මිංයෙව ඉරියාපට්ඨ තස්මිඤ්ඤ රොගෙ පරිනිබ්බානවසෙනෙත්ථ සමසිසිතං පඤ්ඤාපෙන්ති. යස්ස පන ආසවක්ඛයො ව ජීවිතක්ඛයො ව ඵකජ්ජහාරොනෙව හොති. අයං ජීවිතසමසිසි නාම. චූත්තම්පි වෙතං – “යස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අවර්මං ආසවපරියාදානාඤ්ඤ හොති ජීවිතපරියාදානාඤ්ඤ, අයං චූච්චති පුග්ගලො සමසිසි”ති (පු. ප. 16).

ඵත්ථ ව පවත්තිසිසං කිලෙසසිසන්ති ද්වෙ සිසානි. තත්ථ පවත්තිසිසං නාම ජීවිතින්ද්‍රියං, කිලෙසසිසං නාම අවිජ්ජා. තෙසු ජීවිතින්ද්‍රියං චූතිචිත්තං ඛෙපෙනි, අවිජ්ජා මග්ගචිත්තං. ද්විත්තං චිත්තානං ඵකතො උප්පාදො නත්ථි. මග්ගානන්තරං පන ඵලං, ඵලානන්තරං භවභිගං, භවභිගතො වූට්ඨාය පච්චවෙක්ඛණං, තං පරිපුණ්ණං වා හොති අපරිපුණ්ණං වා. තිබ්බෙන අසිනා සිසෙ ඡජ්ජන්තෙපි හි ඵකො වා ද්වෙ වා පච්චවෙක්ඛණවාරා අවස්සං උප්පජ්ජන්තියෙව, චිත්තානං පන ලහුපරිවත්තිතාය ආසවක්ඛයො ව ජීවිතපරියාදානාඤ්ඤ ඵකක්ඛණෙ විය පඤ්ඤායති.

සමුලං තණ්හමබ්බුය්හාති අවිජ්ජාමූලෙන සමුලකං තණ්හං අරහත්තමග්ගෙන උප්පාටෙන්වා. පරිනිබ්බුතොති අනුපාදිසෙසතිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.

විවත්තක්ඛන්ධන්ති පරිවත්තක්ඛන්ධං. සෙමානන්ති උත්තානං හුත්වා සයිතං හොති. ථෙරො පන කිඤ්ඤාපි උත්තානකො සයිතො, තථාපිස්ස දක්ඛිණෙන පස්සෙන පරිචිතසයනන්තා සිසං දක්ඛිණතොව පරිවත්තිත්වා යීතං. ධූමායිතත්තන්ති ධූමායිතභාවං. තස්මිං හි ඛණෙ ධූමවලාභකා විය තිමිරවලාභකා විය ව උට්ඨහිංසු. විඤ්ඤාණං සමන්වෙසතිති පටිසන්ධිචිත්තං පරියෙසති. අප්පතිට්ඨිතෙනාති පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන අප්පතිට්ඨිතෙන, අප්පතිට්ඨිතකාරණාති අත්ථො. ඛෙලුවපණ්ඩුවිණන්ති ඛෙලුවපක්කං විය පණ්ඩුවණ්ණං සුවණ්ණමහාවිණං. ආදායාති කච්ඡෙ යපෙන්වා. උපසඩ්ධම්මිති “ගොධිකත්ථෙරස්ස නිබ්බන්තට්ඨානං න ජානාමි, සමණං ගොතමං පුච්ඡිත්වා නික්කඩ්ධො භවිස්සාමි”ති බුද්දකදාරකවණ්ණෙ හුත්වා උපසඩ්ධම්මි. නාධිගච්ඡාමිති න පස්සාමි. සොකපරෙතස්සාති සොකෙන ඵුට්ඨස්ස. අභස්සථාති පාදපිට්ඨියං පතිතා. තතියං.

4. සත්තවස්සානුබන්ධසුත්තවණ්ණනා

160. චතුත්ථෙප්ඨ සත්ත වස්සානීති පුරෙ බොධියා ඡබ්බස්සානි, බොධිතො පච්ඡා ඵකං වස්සං. ඔතාරාපෙක්ඛොති “සවෙ සමණස්ස ගොතමස්ස කායද්වාරාදිසු කිඤ්ඤිදෙව අනනුච්ඡවිකං පස්සාමි, වොදෙස්සාමි න”න්ති ඵචං විවරං අපෙක්ඛමානො. අලභමානොති රථරෙණුමත්තම්පි අවක්ඛලිතං අපස්සන්තො. තෙනාහ –

“සත්ත වස්සානි භගවන්තං, අනුබන්ධං පදාපදං;
ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතිමතො”ති. (සු. නි. 448);

උපසඩ්ධම්මිති “අප්ප සමණං ගොතමං අතිගහෙන්වා ගම්මස්සාමි”ති උපසඩ්ධම්මි.

කුයාසිති කුයාන්තො අවජ්ඣායන්තො නිසින්තොසිති වදන්ති. චිත්තං නු ජීනොති සනං වා සහස්සං වා ජීනොසි නු. ආගුං නු ගාමස්මිත්ති, කිං නු අන්තොගාමෙ පමාණාතික්කන්තං පාපකම්මං අකාසි, යෙන අඤ්ඤෙසං මුඛං ඔලොකෙතුං අවිසහන්තො අරඤ්ඤෙ විවරසි? සක්ඛිත්ති මිත්තභාවං.

පලිබායාති බණ්ණන්වා. භවලොභජ්ජපත්ති භවලොභසඩ්ධානං තණ්හං. අනාසවො කුයාමිති නිත්තණ්හො හුත්වා ද්විති කුයානෙහි කුයාමි. පමත්තබන්ධුති මාරං ආලපති. සො හි යෙකෙච්ඡ ලොකෙ පමන්තා, තෙසං බන්ධු.

සවෙ මග්ගං අනුබුද්ධන්ති යදි තයා මග්ගො අනුබුද්ධො. අපෙහීති අපයාහි. අමච්චුධෙය්‍යන්ති මච්චුනො අනොකාසභූතං නිබ්බානං. පාරගාමිනොති යෙපි පාරං ගතා, තෙපි පාරගාමිනො. යෙපි පාරං ගච්ඡිස්සන්ති, යෙපි පාරං ගන්තුකාමා, තෙපි පාරගාමිනො.

විසුකායිකානීති මාරවිසුකානි. විසෙවිතානීති විරුද්ධසෙවිතානි, “අප්පමායු මනුස්සානං, අව්චයන්ති අහොරත්තා”ති චූත්තෙ. “දිසමායු මනුස්සානං, නාව්චයන්ති අහොරත්තා”ති ආදීති පටිලොමකාරණානි. විජ්ජන්දිතානීති, තම්හි තම්හි කාලෙ හත්ථීරාජවණ්ණසප්පවණ්ණාදිදස්සනානි. නිබ්බෙජ්ජියාති උක්කණ්ඨනියා.

අනුපරියගාතිආදිය කිසිවෙකු අතීතවචනං කතං, අත්ථො පන විකප්පවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා මෙදවණ්ණං පාසාණං වායසො දිස්වා – “අපි නාමෙත්ථ මුදුං චිත්තදෙය්‍යාම, අපි අස්සාදො සියා”ති අනුපරිගච්ඡෙය්‍යා, අථ සො තත්ථ අස්සාදං අලභිත්වා වායසො එත්තො අපක්කමෙය්‍යා, තතො පාසාණං අපගච්ඡෙය්‍යා, එවං මයම්පි සො කාකො විය සෙලං ගොතමං ආසප්ප අස්සාදං වා සන්ථවං වා අලභන්තා ගොතමා නිබ්බන්දිත්වා අපගච්ඡාම. චතුත්ථං.

5. මාරධිතුසුත්තවණ්ණනා

161. පඤ්චමෙ අභාසිත්වාති එත්ථ අ-කාරො නිපාතමත්තං, භාසිත්වාති අත්ථො. අභාසයිත්වාතිපි පාඨො. උපසඬකම්මිසුති “ගොපාලකදාරකං විය දණ්ඩකෙන භූමිං ලෙඛං දත්වා අතිවිය දුම්මනො හුත්වා නිසින්තො. ‘කින්තු බො කාරණ’න්ති? පුච්ඡිත්වා, ජානිස්සාමා”ති උපසඬකම්මිසු.

සොචසිති චිත්තෙසි. ආරඤ්ඤම්ච කුඤ්ජරන්ති යථා අරඤ්ඤතො පෙසිතගණිකාරහත්ථිනියො ආරඤ්ඤකං කුඤ්ජරං ඉත්ථිකුත්තදස්සනෙන පලොභෙත්වා බන්ධිත්වා ආනයන්ති, එවං ආනයස්සාම. මාරධෙය්‍යන්ති තෙභූමකච්චං.

උපසඬකම්මිසුති – “තුම්භෙ ථොකං අධිවාසෙථ, මයං තං ආනෙස්සාමා”ති පිතරං සමස්සාසෙත්වා උපසඬකම්මිසු. උච්චාවචාති නානාවිධා. එකසතං එකසතන්ති එකෙකං සතං සතං කත්වා. කුමාරිවණ්ණසතන්ති ඉමිනා නයෙන කුමාරිඅත්තභාවානං සතං.

අත්ථස්ස පත්තිං හදයස්ස සන්තින්ති, ද්විභිපි පදෙහි අරහත්තමෙව කථෙසි. සෙනන්ති කිලෙසසෙනං. සා හි පියරූපසාතරූපා නාම. එකාහං ක්‍රියායන්ති එකො අහං ක්‍රියායන්තො. සුබමනුබොධින්ති අරහත්තසුඛං අනුබුජ්ඣං. ඉදං චුත්තං හොති – පියරූපං සාතරූපං සෙනං ජිනිත්වා අහං එකො ක්‍රියායන්තො “අත්ථස්ස පත්තිං හදයස්ස සන්ති”න්ති සඬ්ඛං ගතං අරහත්තසුඛං අනුබුජ්ඣං. තස්මා ජනෙන මිත්තසන්ථවං න කරොමි, තෙනෙව ච මෙ කාරණෙන කෙනවි සද්ධිං සක්ඛි න සම්පප්පතිති.

කථංචිභාරිබහුලොති කතමෙන විභාරෙන බහුලං විහරන්තො. අලද්ධාති අලභිත්වා. යොති නිපාතමත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – කතමෙන ක්‍රියානෙන බහුලං ක්‍රියායන්තං තං පුග්ගලං කාමසඤ්ඤා අලභිත්වා ව පරිබාහිරා හොන්තිති.

පස්සද්ධකායොති චතුත්ථස්සානෙන අස්සාසපස්සාසකායස්ස පස්සද්ධන්තා පස්සද්ධකායො. සුවිමුත්තචිත්තොති අරහත්තඵලවිමුත්තියා සුචුට්ඨ විමුත්තචිත්තො. අසඬ්ඛරානොති තයො කම්මාහිසඬ්ඛාරෙ අනභිසඬ්ඛරොන්තො. අනොකොති අනාලයො. අඤ්ඤාය ධම්මන්ති චතුසව්චධම්මං ජානිත්වා. අචිතක්කක්කායිති අචිතක්කෙන චතුත්ථස්සානෙන ක්‍රියායන්තො. න කුප්පතීතිආදිය දොසෙන න කුප්පති, රාගෙන න සරති, මොහෙන න ථිනො. ඉමෙසු තීඝු මූලකිලෙසෙසු ගහිතෙසු දියඬ්ඛකිලෙසහස්සං ගහිතමෙව හොති. පට්ඨපදෙන වා බ්‍යාපාදනීවරණං ගහිතං, දුතියෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං, තතියෙන ථිනං ආදිං කත්වා සෙසනීවරණානි. ඉති ඉමිනා නීවරණප්පහානෙන ඛිණ්ණසං දස්සෙති.

පඤ්චොසතිණ්ණොති පඤ්චද්වාරිකං කිලෙසොසං තිණ්ණො. ජට්ඨන්ති මනොද්වාරිකම්පි ජට්ඨං කිලෙසොසං අතරි. පඤ්චොසග්ගහණෙන වා පඤ්චොරමිභාගියාති සංයොජනාති, ජට්ඨග්ගහණෙන පඤ්චුද්ධමිභාගියාති වෙදිතබ්බාති. ගණසඬ්ඛවාරීති ගණෙ ව සඬ්ඛෙ ව වරතිති සත්ථා ගණසඬ්ඛවාරී නාම. අද්ධා වරිස්සන්තිති අඤ්ඤෙපි සද්ධා බහුජනා එකංසෙන වරිස්සන්ති. අයන්ති අයං සත්ථා. අනොකොති අනාලයො.

අච්ඡෙප්ප නෙස්සතිති අච්ඡින්නිත්වා නයිස්සති, මච්චුරාපස්ස හත්ථතො අච්ඡින්නිත්වා නිබ්බානපාරං නයිස්සතිති චුත්තං හොති. නයමානානන්ති නයමානෙසු.

සෙලංච සිරසුභව්ච, පාතාලෙ ගාධමෙසථාති මහත්තං කුටාගාරප්පමාණං සිලං සීසෙ ය්‍යපෙත්වා පාතාලෙ පතිට්ඨගවෙසනං විය. බාණ්ණං උරසාසප්පාති උරසි බාණ්ණං පහරිත්වා විය. අපෙථාති අපගච්ඡථ. ඉමස්මිං යානෙ සඬ්භිතිකාරා “ඉදමෙචොවා”ති දෙසනං නිට්ඨපෙත්වා දද්දල්ලමානාති ගාථං ආහංසු. තත්ථ දද්දල්ලමානාති අතිවිය ජලමානා සොහමානා. ආගඤ්ජුන්ති ආගතා. පනුදිති නීහරි. තුලං හට්ඨංච මාලුකොති යථා ඵලතො හට්ඨං සිම්බලිතුලං වා පොටකිතුලං වා වාතො පනුදති නීහරති, එවං පනුදිති. පඤ්චමං.

තතියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

මාරසංයුක්තවත්තනා නිව්ඨිතා.

5. හික්බුනියංයුත්තං

1. ආලවිකාසුත්තවණ්ණනා

162. හික්බුනියංයුත්තස්ස පටිමෙ ආලවිකානි ආලවියං ජාතා ආලවිනගරතොයෙව ව නික්ඛම්ම පබ්බජිතා. අන්ධවනන්ති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස චෙතියෙ නවකම්මත්ථාය ධනං සමාදපෙත්වා ආගච්ඡන්තස්ස යසොධරස්ස නාම ධම්මභාණකස්ස අරියපුග්ගලස්ස අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා තත්ථෙව අක්ඛිභෙදප්පත්තෙහි පඤ්චහි චොරසතෙහි නිවුත්ථත්තා තතො පට්ඨාය “අන්ධවන”න්ති සබ්බං ගතං වනං. තං කිර සාවත්ථිතො දක්ඛිණපස්සෙ ගාචුතමත්තෙ භොති රාජාරක්ඛාය ගුත්තං. තත්ථ පච්චෙකකාමා හික්බු ව හික්බුනියො ව ගච්ඡන්ති. තස්මා අයම්පි කායච්චෙකත්ථිනී යෙන තං වනං, තෙනුපසඬිකම්. නිස්සරණන්ති නිබ්බානං. පඤ්ඤායානි පච්චචෙක්ඛණඤාණෙන. න ත්වං ජානාසි තං පදන්ති ත්වං එතං නිබ්බානපදං වා නිබ්බානගාමිමග්ගපදං වා න ජානාසි. සත්තිසුලුපමානි විනිවිජ්ඣානත්ථෙව සත්තිසුලසදිසා. ඛන්ධාසං අධිකුට්ටනානි ඛන්ධා තෙසං අධිකුට්ටනභණ්ඩිකා. පට්ඨමං.

2. සොමාසුත්තවණ්ණනා

163. දුතියෙ යානන්ති අරහත්තං. දුර්භිසම්භවන්ති දුප්පසහං. ද්වඩගුලපඤ්ඤායානි පරිත්තපඤ්ඤාය. යස්මා වා ද්විහි අඩගුලෙහි කප්පාසවට්ටිං ගහෙත්වා සුත්තං කන්තන්ති, තස්මා ඉත්ථි “ද්වඩගුලපඤ්ඤා”නි වුවිච්ඡි. ඤාණමිති වත්තමානමිති ඵලසමාපත්තිඤාණෙ පවත්තමානෙ. ධම්මං විපස්සතොති චතුසව්චධම්මං විපස්සන්තස්ස, පුබ්බභාගෙ වා විපස්සනාය ආරම්මණභූතං ඛන්ධපඤ්චකමෙව. කිඤ්චි වා පන අඤ්ඤස්මිති අඤ්ඤං වා කිඤ්චි “අහං අස්මි”ති තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන යස්ස සියා. දුතියං.

3. කිසාගොතමීසුත්තවණ්ණනා

164. තතියෙ කිසාගොතමීති අප්පමංසලොභිතතාය කිසා, ගොතමීති පනස්සා නාමං. පුබ්බෙ කිර සාවත්ථියං එකස්මිං කුලෙ අසිතිකොට්ඨනං සබ්බං අඩගාරාච ජාතං. කුටුම්භිකො අඩගාරජාතානි අනිහරිත්වා – “අවස්සං කොචි පුඤ්ඤවා භවිස්සති, තස්ස පුඤ්ඤෙන පුන පාකතිකං භවිස්සති”ති සුවණ්ණභිරඤ්ඤස්ස වාටියො පුරෙත්වා ආපණෙ යපෙත්වා සම්පෙ නිසිදි. අටෙකා දුග්ගතකුලස්ස ධිතා – “අඩ්ඨමාසකං ගහෙත්වා දාරුසාකං ආහරිස්සාමි”ති වීථිං ගතා තං දිස්වා කුටුම්භිකං ආහ – “ආපණෙ තාව ධනං එත්තකං, ගෙහෙ කිත්තකං භවිස්සති”ති. කිං දිස්වා අම්ම එවං කටෙසිති? ඉමං හිරඤ්ඤසුවණ්ණන්ති. සො “පුඤ්ඤවතී එසා භවිස්සති”ති තස්සා වසනට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ආපණෙ භණ්ඩං පටිසාමෙත්වා තස්සා මාතෘපිතරො උපසඬිකමිත්වා එවමාහ – “අම්භාකං ගෙහෙ වයප්පත්තො දාරකො අත්ථි, තස්සෙතං දාරිකං දෙථා”ති. කිං සාමි දුග්ගතෙහි සද්ධිං කෙළිං කරොසිති? මිත්තසන්ථවො නාම දුග්ගතෙහිපි සද්ධිං භොති, දෙථ නං, කුටුම්භසාමිති භවිස්සතිති නං ගහෙත්වා සරං ආනෙසි. සා සංවාසමත්ථාය පුත්තං විජාතා. පුත්තො පදසා ආභිණ්ඩනකාලෙ කාලමකාසි. සා දුග්ගතකුලෙ උප්පජ්ජිත්වා මහාකුලං ගන්ත්වාපි “පුත්තවිනාසං පත්තාමිති”ති උප්පන්තබලවසොකා පුත්තස්ස සරිරකිච්චං වාරෙත්වා තං මතකලෙවරං ආදාය නගරෙ විප්පලපන්ති වරති.

එකදිවසං මහතියා බුද්ධවීථියා දසබලස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා – “පුත්තස්ස මෙ අරොගභාවත්ථාය භෙසජ්ජං දෙථ භගවා”ති ආහ. ගච්ඡ සාවත්ථිං ආභිණ්ඩිත්වා යස්මිං ගෙහෙ මතපුබ්බො නත්ථි, තතො සිද්ධත්ථකං ආහර, පුත්තස්ස තෙ භෙසජ්ජං භවිස්සතිති. සා නගරං පටිසිත්වා ධුරගෙහතො පට්ඨාය භගවතා වුත්තනයෙන ගන්ත්වා සිද්ධත්ථකං යාවන්ති සරෙ සරෙ, “කුතො ත්වං එවරුපං සරං පස්සිස්සසි”ති වුත්තා කතිපයානි ගෙහානි ආභිණ්ඩිත්වා – “සබ්බෙසම්පි කිරායං ධම්මතා, න මය්හං පුත්තස්සෙවා”ති සාලායං ඡවං ඡඩ්ඨෙත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. සත්ථා “ඉමං පබ්බාපෙතු”ති හික්බුනිඋපස්සයං පෙසෙසි. සා බුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණි. ඉමං ථෙරිං සන්ධාය “අථ ඛො කිසාගොතමී”ති වුත්තං.

එකමාසිති එකා ආසි. රුදම්මුඛිති රුදමානමුඛි විය. අව්චන්තං මතපුත්තාමිහිති එත්ථ අන්තං අතීතං අව්චන්තං, භාවනාපුංසකමෙතං. ඉදං වුත්තං භොති – යථා පුත්තමරණං අන්තං අතීතං භොති, එවං මතපුත්තා අහං, ඉදානි මම පුන පුත්තමරණං නාම නත්ථි. පුරිසා එතදන්තිකානි පුරිසාපි මෙ එතදන්තිකාව . යො මෙ පුත්තමරණස්ස අන්තො, පුරිසානම්පි මෙ එසෙවන්තො, අභබ්බා අහං ඉදානි පුරිසං ගවෙසිතුන්ති. සබ්බත්ථ විහතා නන්දිති සබ්බෙසු ඛන්ධායතනධාතුවයොනිගතිධීතිච්චාසෙසු මම තණ්හානන්දි විහතා. තමොක්ඛන්ධොති අවිජ්ජාක්ඛන්ධො. පදාලිතොති ඤාණෙන භින්තො. තතියං.

4. විජයාසුත්තවණ්ණනා

165. චතුත්ථෙ පඤ්චඩ්ඨිකෙතොති ආතතං විතතං ආතතවිතතං සනං සුසිරන්ති එවං පඤ්චඩ්ඨගසමන්තාගතෙන. නියාතයාමි තුය්භෙවානි සබ්බෙ තුය්හංයෙව දෙමි. නාහං තෙනත්ථිකානි නාහං තෙන අත්ථිකා. පුතිකායෙනානි සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො නිව්චං උග්ගරිතපග්ගරිතට්ඨෙන පුතිකායොව, තස්මා එවමාහ. හින්දනෙනානි

හිස්පනසභාවෙන. පහඩගුනාති වුණ්ණවිවුණ්ණං ආපජ්ජනධම්මෙන. අට්ටියාමීති අට්ටා පිළිනා හොමි. හරායාමීති ලජ්ජාමි. සන්තා සමාපත්තීති අට්ටවිධා ලොකියසමාපත්ති ආරම්මණසන්තතාය අභිගසන්තතාය ව සන්තාති වුත්තා. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු රූපාරූපහවෙසු, තෙසං ද්විත්තං භවානං ගහිතත්තා ගහිතෙ කාමහවෙ අට්ටසු ව සමාපත්තීසුති එතෙසු සබ්බෙසු යානෙසු මය්හං අවිජ්ජාතමො විහතොති වදති. වතුත්ථං.

5. උප්පලවණ්ණාසුත්තවණ්ණනා

166. පඤ්චමෙ සුපුප්ඵිතග්ගන්ති අග්ගතො පටියාය සුට්ඨු පුප්ඵිතං සාලරුක්ඛං. න වත්ථී තෙ දුතියා වණ්ණධාතුති තව වණ්ණධාතුසද්දියා දුතියා වණ්ණධාතු නත්ථී, තයා සද්දියා අඤ්ඤා භික්ඛුති නත්ථීති වදති. ඉධාගතා තාදිසිකා භවෙය්‍යුත්ති යථා ත්වං ඉධාගතා කිඤ්චි සන්ථවං වා සිනෙහං වා න ලහසි, එවමෙවං තෙපි තයාව සද්දියා භවෙය්‍යුං. පබ්බමන්තරිකායන්ති ද්විත්තං අක්ඛිතං මජ්ඣෙ නාසවංසෙපි තිට්ඨන්තිං මං න පස්සසි. වසීභුතමිහීති වසීභුතා අස්මි. පඤ්චමං.

6. වාලාසුත්තවණ්ණනා

167. ඡට්ඨෙ කො නු තං ඉදමාදපයිති කො නු මන්දබුද්ධි ඛාලො තං එවං ගාභාපෙසි? පරික්ඛෙසන්ති අඤ්ඤමපි නානජ්ජකාරං උපද්දවං. ඉදානි යං මාරො ආහ – “කො නු තං ඉදමාදපයි”ති, තං මද්දන්ති – “න මං අන්ධඛාලො ආදපෙසි, ලොකෙ පන අග්ගපුග්ගලො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි”ති දස්සෙතුං, බුද්ධොතිආදිමාහ. තත්ථ සච්චෙ නිවෙසයිති පරමත්ථසච්චෙ නිබ්බානෙ නිවෙසෙසි. නිරොධං අප්පජානන්තාති නිරොධසච්චං අජානන්තා. ඡට්ඨං.

7. උපවාලාසුත්තවණ්ණනා

168. සත්තමෙ එන්ති මාරවසං පුනාති පුනජ්ජනං මරණමාරකිලෙසමාරදෙවපුත්තමාරානං වසං ආගච්ජන්ති. පබ්බිතොති සන්තාපිතො. අගති යත්ථ මාරස්සාති යත්ථ තුය්හං මාරස්ස අගති. තත්ථාති තස්මිං නිබ්බානෙ. සත්තමං.

8. සිසුපවාලාසුත්තවණ්ණනා

169. අට්ඨමෙ සමණී විය දිස්සසීති සමණිසද්දියා දිස්සසි. කිම්ච වරසි මොමුහාති කිං කාරණා මොමුහා විය වරසි? ඉතො ඛභිද්ධාති ඉමමිහා සාසනා ඛභි. පාසං ඛෙන්තිති පාසණ්ඩා, සත්තානං චිත්තෙසු දිට්ඨිපාසං ඛිපන්තිති අත්ථො. සාසනං පන පාසෙ මොවෙති, තස්මා පාසණ්ඩොති න චූච්චති, ඉතො ඛභිද්ධායෙව පාසණ්ඩා හොන්ති. පසීදන්තිති සංසීදන්ති ලග්ගන්ති.

ඉදානි “කං නු උද්දිස්ස මුණ්ඩාසී”ති පඤ්ඤං කථෙන්නී අත්ථී සකායකුලෙ ජාතොතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බාභිභූති සබ්බාති ඛන්ධායතනධාතුහවයොනිගතිආදීති අභිභවිත්ථා යීතො. මරණමාරාදයො නුදි නීහරීති මාරනුදො. සබ්බත්ථමපරාජිතොති සබ්බෙසු රාගාදීසු වා මාරයුද්ධෙ වා අජිතො. සබ්බත්ථ මුත්තොති සබ්බෙසු ඛන්ධාදීසු මුත්තො. අසිතොති තණ්හාදිට්ඨිතිස්සයෙන අනිස්සිතො. සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තොති සබ්බකම්මක්ඛයසඩ්ධානං අරහත්තං පත්තො. උපධිසඩ්ධයෙති උපධිසඩ්ධයසඩ්ධානෙ නිබ්බානෙ ආරම්මණතො විමුත්තො. අට්ඨමං.

9. සෙලාසුත්තවණ්ණනා

170. නවමෙ කෙනිදං පකතන්ති කෙන ඉදං කතං. ඛිම්බන්ති අත්තභාවං සන්ධාය වදති. අසන්ති දුක්ඛපතිට්ඨානන්තා අත්තභාවමෙව වදති. හෙතුභඩ්ගාති හෙතුනිරොධෙන පච්චයවෙකල්ලෙන. නවමං.

10. වජිරාසුත්තවණ්ණනා

171. දසමෙ නයිධ සත්තුපලබ්භතීති ඉමස්මිං සුද්ධසඩ්ධාරපුඤ්ජෙ පරමත්ථතො සත්තො නාම න උපලබ්භති. ඛන්ධෙසු සත්තෙසුති පඤ්චෙසු ඛන්ධෙසු විජ්ජමානෙසු තෙන තෙනාකාරෙන වචන්ථීතෙසු. සම්මුතීති සත්තොති සමඤ්ඤාමත්තමෙව හොති. දුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං. නාඤ්ඤානු දුක්ඛාති යපෙත්ථා දුක්ඛං අඤ්ඤො නෙව සම්භොති න නිරුජ්ඣති. දසමං.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

භික්ඛුනිසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. බ්‍රහ්මසංයුක්තං

1. පටමවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායාවනසුත්තවණ්ණනා

172. බ්‍රහ්මසංයුක්තස්ස පටමෙ පරිච්ඡක්කො උදපාදීති සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණො අයං වෙනසො චිත්තකො උදපාදි. කදා උදපාදීති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ රාජායතනමූලෙ සක්කෙන දෙවනමින්දෙන ආහතං දන්තකට්ඨස්ස ඔසධහරිතකස්ස ඛාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා චතුභි ලොකපාලෙහි උපනිතෙ පච්චග්ගෙ සෙලමයපත්තෙ තපුස්සහල්ලිකානං පිණ්ඩපාතං පරිභුක්ඡිත්වා පුන පච්චාගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රොධෙ නිසින්තමත්තස්ස.

අධිගතොති පටිච්චිද්ධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භීරොති උත්තානපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භීරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො දුක්ඛෙන අවබුද්ධිකම්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුද්ධිකම්බො. සන්තොති නිබ්බූතො. පණිතොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය වුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනීයොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චසු කාමගුණෙසු අල්ලියන්ති, තස්මා තෙ ආලයාති වුවචන්ති. අට්ඨසතතණ්භාවිචරිතාති වා අල්ලියන්ති, තස්මාපි ආලයාති වුවචන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තිති ආලයරාමා. ආලයෙසු රතාති ආලයරතා. ආලයෙසු සුට්ඨ මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යටෙව හි සුසප්පිතං පුප්ඵලභරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පටිච්චො රාජා තාය තාය සම්පන්නියා රමති, සම්මුදිතො ආමොදිතපමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායම්පි නික්ඛමිතුං න ඉච්ඡති, ඵලම්මෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරවට්ටෙ සම්මුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන තෙසං භගවා දුට්ඨං ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙන්නො “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස ධානං සන්ධාය “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය “යො අය”න්ති ඵලමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා ඵල ඉදප්පච්චයතා, ඉදප්පච්චයතා ව සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති ඉදප්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදො. සබ්බාරාදිපච්චයානං එතං අධිවචනං. සබ්බසබ්බාරසමථොතිආදි සබ්බං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සබ්බසබ්බාරච්ඡිද්ධානි සමන්ති, වුපසම්මන්ති, තස්මා සබ්බසබ්බාරසමථොති වුවචති. යස්මා ව තං ආගම්ම සබ්බෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා හොන්ති, සබ්බා තණ්හා බියන්ති, සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සබ්බං දුක්ඛං නිරුප්පිකම්, තස්මා සබ්බප්පටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධොති වුවචති. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, ඵලෙන වා සද්ධිං කම්මං චිත්ති සංසිබ්බන්ති කත්වා වානන්ති වුවචති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො වෙච කායවිහෙසා ව අස්සාති වුත්තං හොති. චිත්තෙ පන උභයම්පෙතං බුද්ධානං තත්ථී. අපිස්සුති අනුබුභුතත්ථෙ නිපාතො. සො “න කෙවලං අයං පරිච්ඡක්කො උදපාදි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දීපෙති. අනච්ඡරියාති අනුච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසබ්බාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අභෙසුං, පරිච්ඡක්කයිතබ්බතං පාපුණ්සු.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානං හි චත්තාරොපි මග්ගා සුඛපටිපදාව හොන්ති. පාරමිපුරණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොහස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං අලඬිකතපටියත්තං සීසං කන්තිත්වා ගලලොහිතං නීහරිත්වා සුඅඤ්ඡිතාති අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා කුලවංසප්පදිපං පුත්තං මනාපවාරිති. හරියන්ති ඵලමාදීනි දෙන්තස්ස අඤ්ඤාති ව ඛන්තිවාදිසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙප්පභෙප්පාදීනි පාපුණන්තස්ස ආගමනීයපටිපදං සන්ධායෙන වුත්තං. හලන්ති එත්ථ භ-කාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසිතුං, ඵලං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස අලං දෙසිතුං පරියත්තං දෙසිතුං. කො අත්ථො දෙසිතෙනාති වුත්තං හොති? රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසපුට්ඨයෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොතගාමිත්ති නිච්චාදීනං පටිසොතං, “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභ”න්ති ඵලං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ව රත්තා. න දක්ඛන්තිති අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති ඵලං ගාභාපෙතුං. තමොඛන්ධෙන ආවුටාති අච්ඡිජාරාසිනා අප්පකොත්ථො.

අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස ඵලං චිත්තං නම්? නනු එස මුත්තො මොවෙස්සාමි, තිණ්ණො තාරෙස්සාමි –

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධි;
සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ත්වා, තාරයිස්සං සදෙවක”න්ති. (බු. වං. 2.56) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තොති? සච්චමෙතං, තදෙවං පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤානං පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං, ධම්මස්ස ව ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ව ධම්මගම්භීරතා ව සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අප්පස්ස – “ඉමෙ සත්තා කඤ්ඤියපුණ්ණා ලාබු විය, තක්කහරිතා වාටි විය, වසානෙලපිනපිලොතිකා විය, අඤ්ජනමක්ඛිතභත්ථො විය ව කිලෙසහරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්ලා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති” ති? චිත්තයනො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පට්ඨස්ත්ථාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙන්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතඨා භිත්තස්ස වාලස්ස කොටියා කොටිපට්ඨාදනං විය දුරනුබොධො. නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡක්ඛිතං වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාචි පාරමී නාම නත්ථී, තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්සාපි පට්ඨිත කම්පිත්ථ, පය්මයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡක්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ඡිද්ධො. තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡක්ඛිස්සන්ති” ති? ධම්මගම්භීරපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි එවං චිත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිව බ්‍රහ්මිනා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස එවං චිත්තං නම්. ජානාති හි භගවා – “මම අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නම්මානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ව සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා. තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි. අප් නං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි. සන්තො වත හො ධම්මො, පණිතො වත හො ධම්මො’ ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති” ති. ඉදම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

සභම්පතිස්සාති සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ සහකො නාම ථෙරො පය්මජ්ඣානං නිබ්බන්තෙන්වා පය්මජ්ඣානභූමියං කප්පායුකබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බන්තො. තනු නං “සභම්පතිබ්‍රහ්මා” ති පටිසඤ්ජානන්ති. තං සන්ධායාහ “බ්‍රහ්මිනො සභම්පතිස්සා” ති. තස්සති වත හොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිච්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුබ්‍රහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යනු හි නාමාති යස්මිං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරහොසීති තෙහි දසහි බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරහොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්භි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං එවංසභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. භවිස්සන්තිති පුරිමබුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතා පද්මාති විය සූරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨිබ්බානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමීං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තිති දස්සෙති.

පාතුරහොසීති පාතුහවි. සමලෙහි චිත්තිතොති සමලෙහි ඡහි සත්ථාරෙහි චිත්තිතො. තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා සකලජම්බුදිපෙ කණ්ටකෙ පත්ථරමානා විය, විසං සිඤ්චමානා විය ව සමලං මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මං දෙසයිංසු. අපාපුරෙතන්ති විචරං එතං. අමතස්ස ද්වාරන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරභූතං අරියමග්ගං. සුණන්තු ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධන්ති ඉමෙ සත්තා රාගාදිමලානං අභාවතො විමලෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අනුබුද්ධං චතුසච්චධම්මං සුණන්තු තාව භගවාති යාවති.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථාධිතොව. න හි තස්ස ධීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථී. තපුපමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතපමං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධිතොව චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍යා , තථා ත්වම්පි සුමෙධ සුන්දරපඤ්ඤ සබ්බඤ්ඤාඤාණෙන සමන්තවක්ඛු භගවා ධම්මමයං පාසාදමාරුග්ග සයං අපෙනසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛ. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙන්තං කත්වා, තත්ථ කෙදාරපාළියු කුටිකායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යුං, චතුරභිගසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස, අප් තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමීං ඔලොකයතො නෙව බෙන්තං න කෙදාරපාළියො න කුටියො න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යුං. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලාමන්තකමෙව පඤ්ඤායෙය්‍යා, එවං ධම්මපාසාදං ආරුග්ග සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකච්ඡාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්තාපි බුද්ධවක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තා සරා විය හොන්ති. යෙ පන කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ධීතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තම්පි වෙතං –

“දුරෙ සන්තො පකාසෙන්ති, හිමවන්තොව පබ්බතො;
අසන්තෙන්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං බිත්තා යථා සරා” ති. (ධ. ප. 304);

අප්ඤ්ඤානන්ති යාවනං. බුද්ධවක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ව ආසයානුසයඤාණෙන ව. ඉමෙසං හි ද්විත්තං ඤාණානං “බුද්ධවක්ඛු” ති නාමං, සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස “සමන්තවක්ඛු” ති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මවක්ඛු” ති. අප්පරජක්ඛෙතිආදියු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුම්භි රාගාදිරජං අප්පං, තෙ අප්පරජක්ඛා.

යෙසං තං මහත්තං, තෙ මහාරජක්ඛං. යෙසං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි, තෙ තික්ඛන්ද්‍රියා. යෙසං තානි මුද්දනි, තෙ මුද්දන්ද්‍රියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කථිතකාරණං සල්ලක්ඛෙන්ති, සුඛෙන සක්කා භොග්නි විඤ්ඤාපෙත්තුං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්චෙව චජ්ජඤ්ච භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකචජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි – “සද්ධො පුග්ගලො අප්පරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. ආරද්ධවිරියො, කුසිතො. උපට්ඨිතස්සති, මුට්ඨස්සති. සමාහිතො , අසමාහිතො. පඤ්ඤවා, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛන්ද්‍රියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි, දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකචජ්ජභයදස්සාවි. ලොකොති ඛන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො. එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ච රූපඤ්ච. තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා චත්තාරො ආහාරා. පඤ්ච ලොකා පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා නව සත්තවාසා. දස ලොකා දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො. චජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා චජ්ජා, සබ්බෙ දුච්චරිතා චජ්ජා, සබ්බෙ අභිසංඛාරා චජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා චජ්ජා, ඉති ඉමස්මිඤ්ච ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ච චජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා භොගි, සෙය්‍යථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චන්ද්‍රියානි ඡානානි පස්සති අඤ්ඤාසි පටිච්ජක්ඛි. ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තෙ ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිතියන්ති උප්පලවනෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අත්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අත්තො නිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අච්චුග්ගම්ම ධීතානී ති උදකං අතික්කම්මිත්වා ධීතානි. තත්ථ යානි අච්චුග්ගම්ම ධීතානි, තානි සුරියරස්මිසම්ඵස්සං ආගමයමානානි ධීතානි අජ්ජ පුප්ඵනකානි. යානි පන සමොදකං ධීතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අත්තොනිමුග්ගපොසිනී, තානි තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපභක්ඛානෙව භවිස්සන්ති, තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආහරිත්වා පන දීපෙනබ්බානීති දීපිතානි. යථෙව හි තානි චතුබ්බිධානි පුප්ඵානි, එවමෙවං උග්ගට්ඨකඤ්ඤු විපඤ්චිතඤ්ඤු නෙය්‍යා පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා.

තත්ථ “යස්ස පුග්ගලස්ස සභ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො භොගි, අයං වුව්චති පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤු. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විභජ්‍යමානෙ ධම්මාභිසමයො භොගි, අයං වුව්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤු. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසතො පරිපුච්ඡතො යොනියො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවතො භජතො පසිරූපාසතො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො භොගි, අයං වුව්චති පුග්ගලො නෙය්‍යා. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුඤ්ඤා බහුමිපි භණ්ණො බහුමිපි ධාරයතො බහුමිපි වාචයතො න තාය ඡාතියා ධම්මාභිසමයො භොගි, අයං වුව්චති පුග්ගලො පදපරමො (පු. ප. 148-151). තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසභස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙත්තො – “අජ්ජ පුප්ඵනකානි විය උග්ගට්ඨකඤ්ඤු, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤු, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙය්‍යා, මච්ඡකච්ඡපභක්ඛානි පුප්ඵානි විය පදපරමො”ති අද්දස්ස. පස්සන්තො ච “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා, තත්තාපි එත්තකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤු”ති එවං සබ්බාකාරතොව අද්දස්ස.

තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති. පදපරමානං අනාගතත්ථාය වාසනා භොගි. අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමානං උප්පාදෙත්වා පුන සබ්බෙපි තීසු භවෙසු සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය චුත්තං – “කතමෙ සත්තා අභබ්බා? යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සද්ධා අච්ඡන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කම්තුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ.... ඉමෙ තෙ සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.115). තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගභෙත්වා, “එත්තකා රාගචරිතා එත්තකා දොස-මොහචරිතා විතක්ක-සද්ධා-බුද්ධිචරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. එවං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමිති වින්තෙසි.

පච්චභාසීති පතිඅභාසි. අපාරුතානි විවටා. අමතස්ස ද්වාරානි අරියමග්ගො. සො හි අමතසංඛිතාසස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරං, සො මයා විචරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තතො සද්ධං පමුඤ්චන්තු විස්සජ්ජෙත්තු. පච්ඡිමපද්ද්වයෙ අයමත්ථො – අභඤ්ඤි අත්තතො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණිතං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤි හුත්වා න භාසිං. ඉදානි පන සබ්බො ජනො සද්ධාභාජනං උපනෙතු, පුරෙස්සාමි තෙසං සඤ්ඤාප්පන්ති.

අත්තරධාසීති සත්ථාරං ගන්ධමාලාදීනි පුප්පෙත්වා අත්තරහිතො, සකට්ඨානමෙව ගතොති අත්ථො. ගතෙ ව පන තස්මිං භගවා “කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති? ආලාරුදකානං කාලඤ්ඤානං, පඤ්චවග්ගියානඤ්ච බහුපකාරභාවං ඤාත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙතුකාමො බාරාණසියං ඉසිපතනං ගන්ත්වා ධම්මචක්කං පවත්තෙසිති. පයමං.

2. ගාරවසුත්තවණ්ණනා

173. දුතියෙ උදපාදිති අයං චිත්තකො පඤ්චමෙ සත්තාහෙ උදපාදි. අගාරවොති අඤ්ඤස්මිං ගාරවරහිතො, කඤ්චි ගරුට්ඨානෙ අට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. අප්පතිස්සොති පතිස්සයරහිතො, කඤ්චි ජෙට්ඨකට්ඨානෙ අට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

සදෙවකෙතිආදීසු සද්ධිං දෙවෙහි සදෙවකෙ. දෙවග්ගහණෙන වෙන්ට මාරවුන්මෙසු ගහිතෙසුපි මාරො නාම වසවත්ති සබ්බෙසං උපරි වසං වත්තෙති, බ්‍රහ්මා නාම මහානුභාවො එකඬිගුලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති. ද්විති ද්විසු...පෙ.... දසහි අඬිගුලිහි දසසුපි චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, සො ඉමිනා සීලසම්පන්නතරොති වත්තුං මා ලහතුති සමාරකෙ සබ්බමකෙති විසුං වුත්තං. තථා සමණා නාම එකනිකායාදිවසෙන බහුස්සුතා සීලවත්තො පණ්ඩිතා, බ්‍රාහ්මණාපි වත්ථුච්ඡාදිවසෙන බහුස්සුතා පණ්ඩිතා, තෙ ඉමිනා සීලසම්පන්නතරාති වත්තුං මා ලහන්තුති සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජායාති වුත්තං. සදෙවමනුස්සායාති ඉදං පන නිජ්ජදෙසනො දස්සන්තං ගහිතමෙව ගහෙත්වා වුත්තං. අපිවෙන්ට පුරිමානි තිණි පදානි ලොකවසෙන වුත්තානි, පච්ඡිමානි ද්වෙ පජාවසෙන. සීලසම්පන්නතරන්ති සීලෙන සම්පන්නතරං, අධිකතරන්ති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව සීලාදයො වත්තාරො ධම්මා ලොකියලොකුත්තරා කට්ඨා, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව. පච්චිවෙක්ඛණඤ්ඤාණං හෙතං.

පාතුරහොසිති – “අයං සත්ථා අවිචිතො යාව හවග්ගා සීලාදිහි අත්තනා අධිකතරං අපස්සන්තො ‘මයා පටිච්ඡදං නවලොකුත්තරධම්මමෙව සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරිස්සාමි’ති චින්තෙති, කාරණං හගවා චින්තෙති, අත්ථං වුඩ්ඪිවිසෙසං චින්තෙති, ගච්ඡාමිස්ස උස්සාහං ජනෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා පුරතො පාකටො අහොසි, අභිමුඛෙ අට්ඨාසිති අත්ථො.

විහරන්ති වාති එත්ථ යො වදෙයා “විහරන්තිති වචනතො පච්චුප්පන්තෙපි බහු බුද්ධා”ති, සො “හගවාපි, හන්තෙ, එතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා වචනෙන පටිබාහිතබ්බො.

“න මෙ ආවරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති;
සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, තත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො”ති. (මහාව. 11; ම. නි. 1.285) –

ආදිති වස්ස සුත්තෙහි අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං අභාවො දීපෙනබ්බො. තස්මාති යස්මා සබ්බෙපි බුද්ධා සද්ධම්මගරුතො, තස්මා. මහත්තමහිකඬිබ්බාති මහත්තභාවං පත්ථයමානෙන. සරං බුද්ධාන-සාසනන්ති බුද්ධානං සාසනං සරන්තෙන. දුතියං.

3. බ්‍රහ්මදෙවසුත්තවණ්ණනා

174. තතියෙ එකොති යානාදීසු ඉරියාපට්ඨෙසු එකකො, එකවිහාරීති අත්ථො. වූපකට්ඨොති කායෙන වූපකට්ඨො නිස්සටො. අප්පමත්තොති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීතො. ආතාපීති විරියාතාපෙන සමන්තාගතො. පහිත්තොති පෙසිත්තො. කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවොති න ඉණට්ටා න භයට්ටා න ජීවිතපකතා හුත්වා, යථා වා තථා වා පබ්බජිතාපි යෙ අනුලොමපටිපදං පුරෙන්නි, තෙ සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති නාම. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභුතං අරියඵලං. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ජාත්වා සාමං ජානිත්වා පච්චික්ඛං කත්වා. උපසම්පජ්ජාති පටිලහිත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසි. එවං විහරන්තො ව ඛිණා ජාති...පෙ.... අබ්බඤ්ඤාසිති. එතෙනස්ස පච්චිවෙක්ඛණභුමි දස්සිතා.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා, කට්ඨෙව නං අබ්බඤ්ඤාසිති? වූච්චතෙ, න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා තත්ථ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා උප්පජ්ජෙයා එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදා ජාති. සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චිවෙක්ඛිත්වා – “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකං හොති”ති ජානන්තො ජානාති.

වුසිත්තති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨාපිත්තති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං . කතං කරණියන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුති මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසවිජ්ජිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිත්තති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය, එවං සොළසකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා කතමග්ගභාවනා නත්ථිති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථත්තභාවතො, ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථි, ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤානා නිට්ඨන්ති ඡීන්තමුලකො රුක්ඛො වියාති අබ්බඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරොති එකො. අරහත්ති අරහත්තානං, හගවතො සාවකානං අරහතං අබ්බන්තරො අහොසි.

සපදානන්ති සපදානවාරං, සම්පත්තසරං අනුක්කම්ම පටිපාටියා වරන්තො. උපසඩ්ධකම්හි උපසඩ්ධමන්තො. මාතා පනස්ස පුත්තං දිස්වා ව සරා නික්ඛම්ම පත්තං ගහෙන්වා අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙන්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදාපෙසි.

ආහුතිං නිව්වං පග්ගණ්හාතිති නිව්වකාලෙ ආහුතිපිණ්ඩං පග්ගණ්හාති. තං දිවසං පන තස්මිං සරෙ භූතබ්බිකම්මං හොති. සබ්බගෙහං හරිතුපලිත්තං විජ්ජකිණ්ණලාපං වනමාලපරික්ඛිත්තං උස්සිතද්ධප්පටාකං තත්ථ තත්ථ පුණ්ණසරෙ යපෙන්වා දණ්ඩදිපිකා ඡාලෙන්වා ගන්ධවුණ්ණමාලාදිහි අලඬිකතං, සමන්තතො සඤ්ජාදියමානා ධුමකට්ඨිඤ්ඤා අහොසි. සාපි බ්‍රාහ්මණී කාලස්සෙව වුට්ඨාය සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙහි න්හායිත්වා සබ්බාලඬිකාරොන අත්තභාවං අලඬිකරි. සා තස්මිං සමයෙ මහාබිණාසවං නිසිදාපෙන්වා, යාගුළුඵඩ්ධකමත්තම්පි අදත්වා, “මහාබ්‍රහ්මං භොජෙස්සාමි”ති සුවණ්ණපාතියං පායාසං පුරෙන්වා සප්පිට්ඨසක්ඛරාදිහි යොජෙන්වා නිවෙසනස්ස පවිජාභාගෙ හරිතුපලිත්තභාවාදිහි අලඬිකතා භූතපිට්ඨකා අත්ථි. සා තං පාතිං ආදාය, තත්ථ ගන්ත්වා, චතුසු කොණෙසු මජ්ඣේ ව එකෙකං පායාසපිණ්ඩං යපෙන්වා, එකං පිණ්ඩං හත්ථොන ගහෙන්වා, යාව කප්පරා සප්පිනා පග්ගරන්තෙන පට්ඨියං ඡාණ්ඩමණ්ඩලං පතිට්ඨාපෙන්වා “භුඤ්ජතු භවං මහාබ්‍රහ්මා, සායතු භවං මහාබ්‍රහ්මා, තප්පෙතු භවං මහාබ්‍රහ්මා”ති වදමානා බ්‍රහ්මානං භොජෙති.

එතදහොසිති මහාබිණාසවස්ස සීලගන්ධං ඡදෙවලොකෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා බ්‍රහ්මලොකං උපගතං සායමානස්ස එතං අහොසි. සංවෙජ්ජයාන්ති වොදෙයාං, සම්මාපටිපත්තියං යොජෙයාං. ‘අයං හි එවරුපං අග්ගදක්ඛිණෙයාං මහාබිණාසවං නිසිදාපෙන්වා යාගුළුඵඩ්ධකමත්තම්පි අදත්වා, “මහාබ්‍රහ්මං භොජෙස්සාමි”ති තුලං පභාය හත්ථොන තුලයන්ති විය, හෙරිං පභාය කුච්ඡං වාදෙන්ති විය, අග්ගිං පභාය ඛජ්ජොපනකං ධමමානා විය භූතබ්බිං කුරුමානා ආභිණ්ඩති. ගච්ඡාමිස්සා මිච්ඡාදස්සනං භින්දිත්වා අපායමග්ගතො උද්ධරිත්වා යථා අසීතිකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙ විජ්ජකිරිත්වා සග්ගමග්ගං ආරොහති, තථා කරොමිති වුත්තං හොති.

දුරෙ ඉතොති ඉමමිහා යානා දුරෙ බ්‍රහ්මලොකො. තතො හි කුටාගාරමත්තා සීලා පාතිතා එකෙන අහොරන්තෙන අට්ඨවත්තාලියයොජනසහස්සාති බෙපයමානා චතුහි මාසෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨගෙයාං, සබ්බගෙට්ඨිමොපි බ්‍රහ්මලොකො එවං දුරෙ. යස්සාහුතින්ති යස්ස බ්‍රහ්මුතො ආහුතිං පග්ගණ්හාසි, තස්ස බ්‍රහ්මලොකො දුරෙති අත්ථො. බ්‍රහ්මපථන්ති එත්ථ බ්‍රහ්මපථො නාම වත්තාරි කුසලජ්ඣානානි, විපාකජ්ඣානානි පන නෙසං ජීවිතපථො නාම, තං බ්‍රහ්මපථං අජානන්ති ත්වං කිං ජජ්ජසි විජ්ජලපසි? බ්‍රහ්මානො හි සප්පිතිකජ්ඣානෙන යාපෙන්ති, න එතං තිණ්ණිජාති පක්ඛිපිත්වා රන්ධං ගොයුසං බාදන්ති, මා අකාරණා කිලමසීති.

එවං වත්වා පුන සො මහාබ්‍රහ්මා අඤ්ජලිං පග්ගග්ග අවකුජ්ජො හුත්වා ථෙරං උපදිසන්තො එසො හි තෙ බ්‍රාහ්මණී බ්‍රහ්මදෙවොතිආදිමාහ. තත්ථ නිරුපධිකොති කිලෙසාහිසඬ්ඛාරකාමගුණොපධිහි විරහිතො. අතිදෙවපත්තොති දෙවානං අතිදෙවභාවං බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මභාවං පත්තො. අනඤ්ඤපොසිති යපෙන්වා ඉමං අත්තභාවං අඤ්ඤස්ස අත්තභාවස්ස වා පුත්තදාරස්ස වා අපොසනතාය අනඤ්ඤපොසි.

ආහුනෙයොති ආහුනපිණ්ඩං පටිග්ගහෙතුං යුත්තො. වෙදගුති වතුමග්ගසඬ්ඛාතෙහි වෙදෙහි දුක්ඛස්සන්තං ගතො. භාවිතත්තොති අත්තානං භාවෙන්වා වධිසෙන්වා යිතො. අනුපලිත්තොති තණ්හාදිහි ලෙපෙහි ආලිත්තො. සාසෙසනං ඉරියතිති ආහාරපරියෙසනං වරති.

න තස්ස පවිජා න පුරත්ථමත්ථිති පවිජා වුව්චති අතීතං, පුරත්ථං වුව්චති අනාගතං, අතීතානාගතෙසු ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගවිරහිතස්ස පවිජා වා පුරත්ථං වා නත්ථිති වදති. සන්තොතිආදිසු රාගාදිසන්තතාය සන්තො. කොධධුමවිගමා විධුමො, දුක්ඛාභාවා අනිසො, කත්තරදණ්ඩාදිහි ගහෙන්වා විවරන්තොපි වධකවෙනනාය අභාවා නික්ඛිත්තදණ්ඩො. තසථාවරෙසුති එත්ථ පන පුපුජ්ජනා තසා නාම, බිණාසවා ථාවරා නාම. සත්ත පන සෙඛා තසාති වත්තුං න සක්කා, ථාවරා න හොන්ති, හජ්ජානා පන ථාවරපක්ඛමෙව හජන්ති. සො ත්‍යාහුතින්ති සො තෙ ආහුතිං.

විසෙනිභූතොති කිලෙසසෙනාය විසෙනො ජාතො. අනෙජොති නිත්තණ්හො. සුසීලොති බිණාසවසීලෙන සුසීලො. සුවිමුත්තවිත්තොති ඵලවිමුත්තියා සුට්ඨු විමුත්තවිත්තො. ඔසතිණ්ණන්ති වත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණං. එත්තකෙන කථාමග්ගෙන බ්‍රහ්මා ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙන්නො ආයතනෙ බ්‍රාහ්මණීං නියොජෙසි. අවසානගාථා පන සඬ්ඛිතිකාරොහි යටිතා. පතිට්ඨපෙසි දක්ඛිණන්ති වතුපවිටයදක්ඛිණං පතිට්ඨපෙසි. සුබමායතිකන්ති සුබායතිකං ආයතිං. සුබවිපාකං, සුබාවහන්ති අත්ථො. තතියං.

4. බකබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

175. වතුත්ථෙ පාපකං දිට්ඨිගතන්ති ලාමිකා සස්සතදිට්ඨි. ඉදං නිව්චන්ති ඉදං සහ කායෙන බ්‍රහ්මට්ඨානං අනිව්චං “නිව්ච”න්ති වදති. ධූවාදිති තස්සෙව වෙවචනාති. තත්ථ ධූවන්ති ථීරං. සස්සතන්ති සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති අඛණ්ඩං සකලං. අවචනධම්මන්ති අවචනසභාවං. ඉදං හි න ජායතිතිආදිසු ඉමස්මිං යානෙ කොච් ජායනකො වා ජීයනකො වා මීයනකො වා වචනකො වා උපපජ්ජනකො වා නත්ථි, තං සන්ධාය වදති. ඉතො ව පනඤ්ඤන්ති ඉතො සහකායා බ්‍රහ්මට්ඨානා උත්තරි අඤ්ඤං නිස්සරණං නාම නත්ථිති. එවමස්ස ථාමගතා සස්සතදිට්ඨි උජ්ජන්තා හොති.

එවංවාදී ව පන සො උපරි තිස්සො ඤානභූමියො චත්තාරො මග්ගෙ චත්තාරි ඵලානි නිබ්බානන්ති සබ්බං පටිබාහති. කදා පනස්ස සා දිට්ඨි උප්පන්නාති? පට්ඨානභූමියං නිබ්බන්තකාලෙ. දුතියජ්ඣානභූමියන්ති එකෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකවා – හෙට්ඨප්පත්තිකො කිරස භුත්මා අනුප්පන්නෙ බුද්ධුප්පාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා අපරිහිතජ්ඣානො කාලං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානභූමියං වෙහස්ඵලබ්බමලොකෙ පඤ්චකප්පසතිකං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්ති. තත්ථ යාවතායුකං යත්වා හෙට්ඨප්පත්තිකං කත්වා තතියජ්ඣානං පණ්ණං භාවෙත්වා සුභකිණ්ඨබ්බමලොකෙ චතුසට්ඨිකප්පං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්ති. තත්ථ දුතියජ්ඣානං භාවෙත්වා ආභස්සරෙ අට්ඨ කප්පෙ ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්ති. තත්ථ පට්ඨානං භාවෙත්වා, පට්ඨානභූමියං කප්පායුකො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො පට්ඨකාලෙ අත්තනා කතකම්මඤ්ච නිබ්බන්තට්ඨානඤ්ච අඤ්ඤාසි, කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ උභයං පමුස්සිත්වා සස්සන්දිට්ඨිං උප්පාදෙසි.

අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො සමන්තාගතො අඤ්ඤාණි අන්ධිභූතො. යත්‍ර හි නාමාති යො නාම. චක්ඛන්ති භණ්ති. “යත්‍ර”ති නිපාතයොගෙන පන අනාගතවචනං කතං.

එවං චුත්තෙ සො භුත්මා යථා නාම මග්ගවොරො ද්වෙ තයො පහාරෙ අධිවාසෙන්තො සභායෙ අනාවික්ඛිත්වාපි උත්තරිං පහාරං පහරියමානො “අසුකො ව අසුකො ව මය්හං සභායො”ති ආචික්ඛති, එවමෙව භගවතා සන්තප්ජියමානො සතිං ලභිත්වා, “භගවා මය්හං පදානුපදං පෙක්ඛන්තො මං නිප්පිළිතුකාමො”ති හිතො අත්තනො සභායෙ ආචික්ඛන්තො ද්වාසත්තතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – හො ගොතම, මයං ද්වාසත්තති ජනා පුඤ්ඤකම්මා තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බන්තා. වසවත්තිනො සයං අඤ්ඤෙසං වසෙ අවත්තිත්වා පරෙ අත්තනො වසෙ චත්තෙම, ජාතිඤ්ච ජරඤ්ච අතිතා, අයං නො වෙදෙහි ගතත්තා “වෙදගු”ති සබ්බං ගතා භගවා අන්තිමා බ්‍රහ්මප්පත්ති. අස්මාහිජ්ජපත්ති ජනා අනෙකාති අනෙකජනා අම්භෙ අභිජ්ජපත්ති. “අයං බො භවං භුත්මා, මහාබ්‍රහ්මා, අභිභූ, අනභිභූතො, අඤ්ඤදත්ථුදසො, වසවත්ති, ඉස්සරො, කත්තා, නිම්මානා, සෙට්ඨො, සජ්ජා, වසී, පිතා භූතභබ්බාන”න්ති එවං පත්ථෙත්ති පිහෙත්තිති.

අථ නං භගවා අජ්ජං හි එතන්තිආදිමාහ. තත්ථ එතන්ති යං ත්වං ඉධ තව ආයුං “දිස්”න්ති මඤ්ඤසි, එතං අජ්ජං පරිත්තකං. සතං සභස්සානං නිරිබ්බුදානන්ති නිරිබ්බුදගණනාය සතසභස්සනිරිබ්බුදානං. ආයුං පජානාමිති, “ඉදානි තව අවසිට්ඨං එත්තකං ආයු”ති අහං ජානාමි. අනන්තදස්සි භගවා භමස්මිති, භගවා, තුම්භෙ “අහං අනන්තදස්සි ජාතිආදිනි උපාතිවත්තො”ති වදං. කිං මෙ පුරාණන්ති, යදි ත්වං අනන්තදස්සි, එවං සත්තෙ ඉදං මෙ ආචික්ඛ, කිං මය්හං පුරාණං? වතසීලවත්තන්ති සීලමෙව චුට්චති. යමහං විපඤ්ඤාති යං අහං තයා කථිතං ජානෙය්‍යං, තං මෙ ආචික්ඛාති වදති.

ඉදානිස්ස ආචික්ඛන්තො භගවා යං ත්වං අපායෙසීතිආදිමාහ. තත්‍රායං අධිප්පායො – පුබ්බෙ කිරස කුලසරෙ නිබ්බන්තිත්වා කාමෙසු ආදිනවං දිස්වා – “ජාතිජරාමරණස්ස අත්තං කරිස්සාමි”ති නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානස්ස ලාභී හුත්වා ගඬගාතිරෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා ඤානරතියා විනිනාමෙති. තදා ව කාලෙනකාලං සත්ථවාහා පඤ්චති සකට්ඨකෙහි මරුකන්තාරං පටිපජ්ජන්ති. මරුකන්තාරෙ පන දිවා න සක්කා ගන්තුං, රත්තිං ගමනං හොති. අථ පුරිමසකට්ඨස්ස අග්ගයුගෙ යුත්තබලිබද්දා ගච්ඡන්තා ගච්ඡන්තා නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛා අහෙසුං, සබ්බසකට්ඨානි තථෙව නිවත්තිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙ නිවත්තිතභාවං ජාතිංසු. තෙසඤ්ච තදා කන්තාරං අතික්කමන්දිවසො අහොසි. සබ්බං දාරුදකං පරික්ඛිණං – තස්මා “නත්ථි දානි අම්භාකං ජීවිත”න්ති චිත්තෙත්වා, ගොණෙ චක්කෙසු බන්ධිත්වා, මනුස්සා සකට්ඨායං පවිසිත්වා නිපජ්ජිංසු.

තාපසොපි කාලස්සෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛම්තිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්නො ගඬගං ඔලොකයමානො අද්දස ගඬගං මහතා උදකොසෙන පුරියමානං පවත්තිතමණික්ඛන්ධං විය ආගච්ඡන්තං, දිස්වා චිත්තෙසි – “අත්ථි නු බො ඉමස්මිං ලොකෙ ඵලරූපස්ස මධුරොදකස්ස අලාහෙන කිලිස්සමානා සත්තා”ති? සො එවං ආවජ්ජෙන්තො මරුකන්තාරෙ තං සත්ථං දිස්වා ‘ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු’ති “ඉතො විතො ව මහාඋදකක්ඛන්ධො ඡිජ්ජිත්වා මරුකන්තාරෙ සත්ථාහිමුඛො ගච්ඡතු”ති අභිඤ්ඤාවිත්තෙන අධිට්ඨාසි. සභ චිත්තුප්පාදෙන මාතිකාරුළ්භං විය උදකං තත්ථ අගමාසි. මනුස්සා උදකසද්දෙන චුට්ඨාය උදකං දිස්වා හට්ඨකට්ඨා න්භායිත්වා පිචිත්වා ගොණෙපි පායෙත්වා සොත්ථිතා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. සත්ථා තං බ්‍රහ්මනො පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො පට්ඨං ගාමමාහ. තත්ථ අපායෙසීති පායෙසි. අ-කාරො නිපාතමත්තං. ගම්මනීති ගිම්භෙ. සම්පරෙතෙති ගිම්භාතපෙන චුට්ඨෙ අනුගතෙ.

අපරස්මිම්පි සමයෙ තාපසො ගඬගාතිරෙ පණ්ණසාලං මාපෙන්වා අරඤ්ඤගාමකං නිස්සාය වසති. තෙන ව සමයෙන වොරා තං ගාමං පහරිත්වා හත්ථසාරං ගහෙත්වා ගාවියො ව කරමරෙ ව ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. ගාවොපි සුනබාපි මනුස්සාපි මහාවිරවං විරවන්ති. තාපසො තං සද්දං සුත්වා “කින්නු බො එත”න්ති? ආවජ්ජෙන්තො “මනුස්සානං භයං උප්පන්න”න්ති ඤත්වා “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය අභිඤ්ඤාවිත්තෙන වොරානං පටිපථෙව චතුරඬගිනිං සෙනං මාපෙසි. කම්මසජ්ජා ආගච්ඡන්තා වොරා දිස්වා, “රාජා මඤ්ඤෙ ආගතො”ති විලොපං ඡඩ්ඛිත්වා පක්කම්මංසු. තාපසො “යං යස්ස සත්තකං, තං තස්සෙව හොතු”ති අධිට්ඨාසි, තං තථෙව අහොසි. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණ්. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං

දස්සෙන්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ එණිකුලස්මිත්ති ගඬිගානිරො. ගය්හකං නියමානන්ති ගහෙන්වා නියමානං, කරමරං නියමානන්තිපි අත්ථො.

පුන එකස්මිං සමයෙ උපරිගඬිගාවාසිකං එකං කුලං හෙට්ඨාගඬිගාවාසිකෙන කුලෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා, නාවාසඬිසාටං බන්ධිත්වා, බහුං බාදනීයඤ්චෙව භොජනීයඤ්ච ගන්ධමාලාදීනි ච ආරොපෙන්වා ගඬිගාසොතෙන ආගච්ඡති. මනුස්සා බාදමානා භුඤ්ජමානා නච්චන්තා ගායන්තා දෙවවිමානෙන ගච්ඡන්තා විය බලවසොමනස්සා අහෙසුං. ගඬිගෙයාකො නාගො දිස්වා කුපිතො “ඉමෙ මයි සඤ්ඤමිපි න කරොන්ති. ඉදානි නෙ සමුද්දමෙව පාපෙස්සාමි”ති මහන්තං අත්තභාවං මාපෙන්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා උට්ඨාය එණං කත්වා, සුසුකාරං කරොන්තො අට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා හිතො විස්සරමකාසි. තාපසො පණ්ණසාලායං නිසින්තො සුත්වා, “ඉමෙ ගායන්තා නච්චන්තා සොමනස්සජාතා ආගච්ඡන්ති. ඉදානි පන භයරවං රවිංසු, කින්නු බො”ති? ආචජ්ජෙන්තො නාගරාජං දිස්වා, “මයි පස්සන්තෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා අත්තභාවං පජ්හිත්වා සුපණ්ණචණ්ණං මාපෙන්වා නාගරාජස්ස දස්සෙසි. නාගරාජා හිතො එණං සංහරිත්වා උදකං පට්ටියො, මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදමිපි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො තතියං ගාථමාහ. තත්ථ ලුද්දෙනාති දාරුණෙන. මනුස්සකමායාති මනුස්සකාමතාය, මනුස්සෙ විහෙයෙතුකාමතායාති අත්ථො.

අපරස්මිමිපි සමයෙ එස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කෙසවො නාම තාපසො අහොසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො කජ්ජො නාම මාණවො කෙසවස්ස බද්ධවරො අත්තෙවාසිකො හුත්වා ආචරියස්ස කිංකාරපටිස්සාවි මනාපචාරී බුද්ධිසම්පන්නො අත්ථවරො අහොසි. කෙසවො තෙන විනා වසිතුං න සක්කොති, තං නිස්සායෙව ජීවිකං කජ්ජෙසි. සත්ථා ඉදමිපි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ.

තත්ථ බද්ධවරොති අත්තෙවාසිකො, සො පන ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො අහොසි. සම්බුද්ධිමත්තං චතිනං අමඤ්ඤීති, “සම්මා බුද්ධිමා චතසම්පන්නො අය”න්ති එවං මඤ්ඤමානො කජ්ජො තව අත්තෙවාසිකො අහොසිං අහං සො තෙන සමයෙනාති දස්සෙති. අඤ්ඤෙපි ජානාසීති න කෙවලං මය්හං ආයුමෙව, අඤ්ඤෙපි ත්වං ජානාසියෙව. තථා හි බුද්ධොති තථා හි ත්වං බුද්ධො, යස්මා බුද්ධො, තස්මා ජානාසීති අත්ථො. තථා හි තායායං ජලිතානුභාවොති යස්මා ච ත්වං බුද්ධො, තස්මා තෙ අයං ජලිතො ආනුභාවො. ඔභාසයං නිට්ඨතීති සබ්බං බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසයන්තො නිට්ඨති. චතුත්ථං.

5. අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

176. පඤ්චමෙ තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වාති තෙජොකසිණපරිකම්මං කත්වා පාදකජ්ඣානතො වුට්ඨාය, “සරීරතො ජාලා නික්ඛමන්තු”ති අධිට්ඨහන්තො අධිට්ඨානචිත්තානුභාවෙන සකලසරීරතො ජාලා නික්ඛමන්ති, එවං තෙජොධාතුං සමාපන්නො නාම භොති, තථා සමාපජ්ජිත්වා. තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙති කස්මා ථෙරො තත්ථ අගමාසි? ථෙරස්ස කිර තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තස්ස බ්‍රහ්මුනො උපරි නිසින්තං තථාගතං දිස්වා “අට්ඨිවෙධී අයං පුග්ගලො, මයාපෙන්ථ ගන්තබ්බ”න්ති අහොසි, තස්මා අගමාසි. සෙසානං ගමනෙපි එසෙව නයො. සො හි බ්‍රහ්මා තථාගතස්ස චෙව තථාගතසාවකානඤ්ච ආනුභාවං අදිස්වා අභබ්බො විනයං උපගන්තුං, තෙන සො සන්නිපාතො අහොසි. තත්ථ තථාගතස්ස සරීරතො උග්ගතජාලා සකලබ්‍රහ්මලොකං අතික්කමිත්වා අප්පාකාසෙ පක්ඛන්දා, තා ච පන ඡබ්බණ්ණා අහෙසුං, තථාගතස්ස සාවකානං ආභා පකතිවණ්ණාව.

පස්සසි වීතිචත්තන්තන්ති ඉමස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ අඤ්ඤබ්‍රහ්මසරීරවිමානාලඬිකාරාදීනං පහා අතික්කමමානං බුද්ධස්ස භගවතො පහස්සරං පහං පස්සසීති පුච්ඡති. න මෙ, මාරිස, සා දිට්ඨිති යා මෙසා, “ඉධාගන්තුං සමත්ථො අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා නත්ථී”ති පුරෙ දිට්ඨි, නත්ථී මෙ සා. කථං චජ්ජන්ති කෙන කාරණෙන වදෙයාං. නිව්චොම්හි සස්සතොති ඉමස්ස කිර බ්‍රහ්මුනො ලද්ධිදිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි වාති ද්වෙ දිට්ඨියො. තත්‍රාස්ස තථාගතඤ්චෙව තථාගතසාවකෙ ච පස්සතො ලද්ධිදිට්ඨි පහිනා. භගවා පනෙත්ථ මහන්තං ධම්මදෙසනං දෙසෙසි. බ්‍රහ්මා දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. ඉතිස්ස මග්ගෙන සස්සතදිට්ඨි පහිනා, තස්මා එවමාහ.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජන්ති බ්‍රහ්මපාරිචාරිකං. ථෙරානඤ්ඤි භණ්ඩගාහකදහරා විය බ්‍රහ්මානම්පි පාරිසජ්ජා බ්‍රහ්මානො නාම භොන්ති. තෙනුපසඬිකමාති කස්මා ථෙරස්සෙව සන්තිකං පෙසෙසි? ථෙරෙ කිරස්ස තත්තකෙනෙව කථාසල්ලාපෙන විස්සාසො උදපාදි, තස්මා තස්සෙව සන්තිකං පෙසෙසි අඤ්ඤෙපිති යථා කුම්භෙ චත්තාරො ජනා, කින්නු බො එවරුපා අඤ්ඤෙපි අත්ථී, උදාහු කුම්භෙ චත්තාරො එව මහිද්ධිකාති? තෙච්ඡජාති පුබ්බෙතිවාසදිබ්බවක්ඛුආසවක්ඛයසඬිකාතාති තිහි ච්ඡජාති සමන්තාගතා. ඉද්ධිපත්තාති ඉද්ධිවිධඤාණං පත්තා. වෙතොපරියායකොවිදාති පරෙසං චිත්තාචාරෙ කුසලා. එවමෙත්ථ පඤ්ච අභිඤ්ඤාපි සරුපෙන වුත්තා. දිබ්බසොතං පන තාසං වසෙන ආගතමෙව භොති. බහුති එවරුපා ඡලභිඤ්ඤා බුද්ධසාවකා බහු ගණනපථං අතික්කන්තා, සකලං ඡම්බුදිපං කාසාවපජ්ජොතං කත්වා විවරන්තිති. පඤ්චමං.

6. බ්‍රහ්මලොකසුත්තවණ්ණනා

177. ඡට්ඨෙ පච්චෙකං ද්වාරබාහන්ති එකෙකො එකෙකං ද්වාරබාහං නිස්සාය ද්වාරපාලා විය අට්ඨංසු. ඉද්ධොති ඤානසුඛෙන සමිද්ධො. ඵිනොති අභිඤ්ඤාපුප්ඵෙහි සුපුප්ඵිනො. අනධිවාසෙන්තොති අසහන්තො. එතදවොචාති එතෙසං නිමිත්තබ්බන්මානං මජ්ඣෙ නිසින්නො එතං “පස්සසි මෙ”තිආදිවචනං අවොච.

තයො සුපඤ්ඤාති ගාථාය පඤ්චසතාති සතපදං රූපවසෙන වා පන්තිවසෙන වා යොජෙතබ්බං. රූපවසෙන තාව තයො සුපඤ්ඤාති තිණි සුපඤ්ඤාරූපසතාති. චතුරො ව භංසාති චත්තාරිභංසරූපසතාති. බ්‍රහ්මිනිසා පඤ්චසතාති බ්‍රහ්මසදිසා එකච්චෙ මිගා බ්‍රහ්මිනිසා නාම, තෙසං බ්‍රහ්මිනිසාරූපකානං පඤ්චසතාති, පන්තිවසෙන තයො සුපඤ්ඤාති තිණි සුපඤ්ඤාපන්තිසතාති, චතුරො භංසාති චත්තාරි භංසපන්තිසතාති. බ්‍රහ්මිනිසා පඤ්චසතාති පඤ්ච බ්‍රහ්මිනිසා පන්තිසතාති. ඤායිතොති ඤායිස්ස මය්හං විමානෙ අයං විභුතීති දස්සෙති. ඔභාසයන්ති ඔභාසයමානං. උත්තරස්සං දිසායන්ති තං කිර කනකවිමානං තෙසං මහාබ්‍රහ්මානං ධීතට්ඨානතො උත්තරදිසායං ගොති. තස්මා එවමාහ. අයං පනස්ස අධිප්පායො – එවරූපෙ කනකවිමානෙ වසන්තො අහං කස්ස අඤ්ඤස්ස උපට්ඨානං ගමිස්සාමිති. රූපෙ රණං දිස්වාති රූපමිහි ජාතිජරාභංගසංඛාතං දොසං දිස්වා. සදා පච්චෙධන්ති සිතාදිහි ව නිව්චං පච්චෙධනං වලිතං සට්ඨිතං රූපං දිස්වා. තස්මා න රූපෙ රමති සුමෙධොති යස්මා රූපෙ රණං පස්සති, සදා පච්චෙධනඤ්ච රූපං පස්සති, තස්මා සුමෙධො සුන්දරපඤ්ඤො සො සත්ථා රූපෙ න රමතිති. ඡට්ඨං.

7. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

178. සත්තමෙ අප්පමෙයාං පමිනන්තොති අප්පමෙයාං බිණ්ණාසවපුග්ගලං “එත්තකං සිලං, එත්තකො සමාධි, එත්තකා පඤ්ඤා”ති එවං මිනන්තො. කොධවිද්වා විකප්පයෙති කො ඉධ විද්වා මෙධාවි විකප්පෙයා, බිණ්ණාසවොව බිණ්ණාසවං මිනන්තො කප්පෙයාති දිපෙති. නිවුතං තං මඤ්ඤෙති යො පන පුටුප්පතො තං පමෙතුං ආරහති, තං නිවුතං අවකුප්පඤ්ඤං මඤ්ඤාමිති. සත්තමං.

8. කතමොදකතිස්සසුත්තවණ්ණනා

179. අට්ඨමෙ අකිස්සවන්ති කිස්සවා වුවචති පඤ්ඤා, නිප්පඤ්ඤොති අත්ථො. අට්ඨමං.

9. තුරුබ්බමසුත්තවණ්ණනා

180. නවමෙ ආබාධිකොති “සාසපමත්තිහි පිළකාහි”තිආදිනා නයෙන අනන්තරසුත්තෙ ආගතෙන ආබාධෙන ආබාධිකො. බාළ්භගිලානොති අධිමත්තගිලානො. තුරුති කොකාලිකස්ස උපජ්ඣායො තුරුත්ථෙරො නාම අනාගාමිඵලං පත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො. සො භුමිට්ඨකදෙවතා ආදිං කත්වා, “අයුත්තං කොකාලිකෙන කතං අග්ගසාවකෙ අන්තිමචත්ථුනා අබ්භාවික්ඛන්තො”ති පරම්පරාය බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තං කොකාලිකස්ස පාපකම්මං සුත්වා – “මා මය්හං පස්සන්තස්සෙව වරාකො නස්සි, ඔවදිස්සාමි නං ථෙරෙසු විත්තපසාදන්ථායා”ති ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “තුරු පච්චෙකබ්බන්මා”ති. පෙසලාති පියසීලා. කොසි ත්වං, ආවුසොති නිපන්තකොව කබරක්ඛිති උමිමිලෙන්වා එවමාහ. පස්ස යාවඤ්ච තෙති පස්ස යත්තකං තයා අපරද්ධං, අත්තතො නලාටෙ මහාගණ්ඩං අපස්සන්තො සාසපමත්තාය පිළකාය මං වොදෙතබ්බං මඤ්ඤෙසිති ආහ.

අට්ඨං “අදිට්ඨිප්පත්තො අයං වරාකො, ගිලවිසො විය කස්සවි වචනං න කරිස්සති”ති ඤත්වා පුරිස්සස්ස හීතිආදිමාහ. තත්ථ කුයාරිති කුයාරිසදිසා ඵරුසා වාචා. ඡන්දතීති කුසලමුලසංඛාතෙ මුලෙයෙව නිකන්තති. නින්දියන්ති නින්දිතබ්බං දුස්සීලපුග්ගලං. පසංසතීති උත්තමත්ථෙ සම්භාවෙන්වා බිණ්ණාසවොති වදති. තං වා නින්දති යො පසංසියොති, යො වා පසංසිතබ්බො බිණ්ණාසවො, තං අන්තිමචත්ථුනා වොදෙන්තො “දුස්සීලො අය”න්ති වදති. වචිනාති මුඛෙන සො කලින්ති, සො තං අපරාධං මුඛෙන විචිනාති නාම. කලිනා තෙනාති තෙන අපරාධෙන සුඛං න චින්දති. නින්දියපසංසාය හි පසංසියනින්දාය ව සමකොච විපාකො.

සබ්බස්සාපි සභාපි අත්තනාති සබ්බෙන සකෙනපි අත්තනාපි සද්ධිං යො අක්ඛෙසු ධනපරාජයො නාම, අයං අප්පමත්තකො අපරාධො. යො සුගතෙසුති යො පන සම්මග්ගතෙසු පුග්ගලෙසු විත්තං පදුස්සෙයා, අයං විත්තපදොසොව තතො කලිතො මහත්තතරො කලි.

ඉදානි තස්ස මහත්තතරභාවං දස්සෙන්තො සතං සහස්සානන්තිආදිමාහ. තත්ථ සතං සහස්සානන්ති නිරබ්බුදගණනාය සතසහස්සං. ඡත්තිංසතීති අපරාති ඡත්තිංසති නිරබ්බුදාති. පඤ්ච වාති අබ්බුදගණනාය පඤ්ච අබ්බුදාති. යමරියගරහීති යං අරියෙ ගරහන්තො නිරියං උපපජ්ජති, තත්ථ එත්තකං ආයුප්පමාණන්ති. නවමං.

10. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

181. දසමෙ කොකාලිකො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඨකමීති, කො අයං කොකාලිකො, කස්මා ව උපසඨකමී? අයං කිර කොකාලිකරට්ඨෙයෙ කොකාලිකනගරෙ කොකාලිකසෙට්ඨස්ස පුත්තො පබ්බජිත්වා පිතරා කාරාපිනෙ විහාරෙ පටිවසති චූළකොකාලිකොති නාමෙන, න දෙවදත්තස්ස සිස්සො. සො හි බ්‍රාහ්මණපුත්තො මහාකොකාලිකො නාම. භගවති පන සාවත්ථියං විහරන්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ජනපදවාරිකං වරමානා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය විවෙකාවාසං වසිතුකාමා තෙ භික්ඛු උය්‍යාපේත්වා අත්තනො පත්තව්වරමාදාය තස්මිං ජනපදෙ තං නගරං පත්වා තං විහාරං අගමංසු. තත්ථ නෙසං කොකාලිකො වත්තං දස්සෙසි. තෙ තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා, “ආචුසො, මයං ඉධ තෙමාසං වසිස්සාම, මා කස්සවි ආරොවෙහි”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා වසිංසු. වසිත්වා පචාරණාදිවසෙ පචාරෙත්වා, “ගච්ඡාම මයං, ආචුසො”ති කොකාලිකං ආපුච්ඡංසු. කොකාලිකො “අප්පේකදිවසං, ආචුසො, වසිත්වා ස්වෙ ගම්ප්පථා”ති වත්වා දුතියදිවසෙ නගරං පටිසිත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙසි – “ආචුසො, තුම්හෙ අග්ගසාවකෙ ඉධාගන්ත්වා වසමානෙපි න ජානාථ, න නෙ කොචි පච්චයෙනාපි නිමන්තෙහි”ති. නගරවාසිනො, “කහං, හන්තෙ, ථෙරා, කස්මා නො න ආරොවයිත්වා”ති? කිං ආචුසො ආරොචිතෙන, කිං න පස්සථ ද්වෙ භික්ඛු ථෙරාසනෙ නිසීදන්තෙ, එතෙ අග්ගසාවකාති. තෙ ඛිජ්ජං සන්තිපතිත්වා සප්පිථාණිකාදීනි වෙච විවරදුස්සානි ව සංහරිංසු.

කොකාලිකො වින්තෙසි – “පරමජ්චිඡා අග්ගසාවකා පයුත්තවාචාය උප්පන්නං ලාභං න සාදිගිස්සන්ති, අසාදියන්තා ‘ආවාසිකස්ස දෙථා’ති වක්ඛන්ති”ති. තං තං ලාභං ගාභාපෙත්වා ථෙරානං සන්තිකං අගමාසි. ථෙරා දිස්වාච “ඉමෙ පච්චයා නෙව අම්භාකං, න කොකාලිකස්ස කප්පන්ති”ති පටික්ඛිපිත්වා පක්කමිංසු. කොකාලිකො “කථං හි නාම අත්තනා අගණ්හන්තා මය්හමිපි අදාපෙත්වා පක්කමිස්සන්ති”ති? ආසාතං උප්පාදෙසි. තෙපි භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා පුන අත්තනො පරිසං ආදාය ජනපදවාරිකං වරන්තා අනුපුබ්බෙන තස්මිං රට්ඨෙ තමෙව නගරං පච්චාගමිංසු. නාගරා ථෙරෙ සඤ්ජානිත්වා සහ පරික්ඛාරෙහි දානං සප්පිත්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු, ථෙරානඤ්ච පරික්ඛාරෙ උපනාමෙසු. ථෙරා භික්ඛුසඨස්ස නිය්‍යාදයිංසු. තං දිස්වා කොකාලිකො වින්තෙසි – “ඉමෙ පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා අහෙසුං, ඉදානි පාපිච්ඡා ජාතා, පුබ්බෙපි අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨපච්චිත්තසද්ධිං මඤ්ඤෙ”ති ථෙරෙ උපසඨකමීත්වා, “ආචුසො, තුම්හෙ පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා විය, ඉදානි පන පාපභික්ඛු ජාතා”ති වත්වා “මුලට්ඨානෙයෙව නෙසං පතිට්ඨං භින්දිස්සාමි”ති තරමානරූපො නික්ඛමිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඨකමී. අයමෙව කොකාලිකො ඉමීනා ව කාරණෙන උපසඨකමීති වෙදිතබ්බො.

භගවා තං තුරිතතුරිතං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච ආවජ්ජෙත්තො අඤ්ඤාසි – “අයං අග්ගසාවකෙ අක්කොසිතුකාමො ආගතො”ති. “සක්කා නු ඛො පටිසෙධෙතු”න්ති ව ආවජ්ජෙත්තො, “න සක්කා පටිසෙධෙතුං, ථෙරෙසු අපරජ්ඣිත්වා කාලඨකතො එකංසෙන පදුමනිරයෙ නිබ්බන්තිස්සති”ති දිස්වා, “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙපි නාම ගරහන්තං සුත්වා න නිසෙධෙති”ති වාදමොචනත්ථං අරියුපවාදස්ස ව මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං මා හෙවන්ති තික්ඛන්තුං පටිසෙධෙසි. තත්ථ මා හෙවන්ති මා එවං අහණි. සද්ධායිකොති සද්ධාය ආකරො පසාදාවහො සද්ධාතබ්බවචනො වා. පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බවචනො.

පක්කාමීති කම්මානුභාවෙන වොදියමානො පක්කාමි. ඔකාසකතං හි කම්මං න සක්කා පටිබාහිතුං, තං තස්ස තත්ථ ධාතුං න අදාසි. අවිරපක්කන්තස්සානි පක්කන්තස්ස සතො න විරෙතෙව. සබ්බො කායො චූටො අහොසීති කෙසග්ගමත්තමිපි ඔකාසං ආවජ්ජෙත්වා සකලසරීරං අට්ඨන්ති භින්දිත්වා උග්ගතාහි පිළකාහි අප්ප්ඤ්ඤාත්ථං අහොසි. යස්මා පන බුද්ධානුභාවෙන තථාරූපං කම්මං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ විපාකං න දෙනි, දස්සනුපවාරෙ විජහිතමත්තෙ දෙනි, තස්මා තස්ස අවිරපක්කන්තස්ස පිළකා උට්ඨහිංසු. කලායමත්තියොති වණකමත්තියො. බෙලුවසලාචුකමත්තියොති තරුණබෙලුවමත්තියො. (බිල්ලමත්තියොති මහාබෙලුවමත්තියො.) පභිජ්ජිංසුති භිජ්ජිංසු. තාසු භින්තාසු සකලසරීරං පනසපක්කං විය අහොසි. සො පක්කෙන ගත්තෙන ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ විසගිලිතො මච්ඡො විය කදලිපත්තෙසු සයි. අථ ධම්මසවනත්ථං ආගතාගතා මනුස්සා – “ධි කොකාලික, ධි කොකාලික, අයුත්තමකාසි, අත්තනොයෙව මුඛං නිස්සාය අනායබාසනං පත්තො”ති ආහංසු. තෙසං සුත්වා ආරක්ඛදෙවතා ධි-කාරං අකංසු. ආරක්ඛකදෙවතානං ආකාසදෙවතානි ඉමීනා උපායෙන යාව අකනිට්ඨභවතා එකධිකාරො උදපාදි. අථස්ස උපජ්ඣායො ආගන්ත්වා ඔවාදං අගණ්හන්තං ඤත්වා ගරහිත්වා පක්කාමි.

කාලමකාසීති උපජ්ඣායෙ පක්කන්තෙ කාලමකාසි. පදුමං නිරයන්ති පාටියෙක්කො පදුමනිරයො නාම නත්ථි, අච්චිමහානිරයමිහියෙව පන පදුමගණනාය පච්චිතබ්බෙ එකස්මිං යානෙ නිබ්බන්ති.

විසතිබාරිකොති මාගධකෙන පත්ථෙන වත්තාරො පත්ථා කොසලරට්ඨෙයෙ එකපත්ථො හොති, තෙන පත්ථෙන වත්තාරො පත්ථා ආල්භකං, වත්තාරි ආල්භකානි දොණං, චතුදොණා මානිකා, චතුමානිකා බාරි, තාය බාරියා විසතිබාරිකො. තිලවාහොති මාගධකානං සුබ්බමිලානං තිලසකං. අබ්බුදො නිරයොති අබ්බුදො නාම පාටියෙක්කො නිරයො නත්ථි. අච්චිමිහියෙව පන අබ්බුදගණනාය පච්චිතබ්බට්ඨානස්සෙතං නාමං. නිරබ්බුදාදිසුපි එසෙව නයො.

වස්සගණනාපි පනෙත්ථ එවං වෙදිතබ්බො – යථෙව හි සතං සතසහස්සානි කොටි හොති, එවං සතං සතසහස්සකොටියො පකොටි නාම හොති, සතං සතසහස්සපකොටියො කොටිපකොටි නාම, සතං

සතසහස්සකොට්ඨකොට්ඨයෝ නහුතං, සතං සතසහස්සනහුතානි නින්තහුතං, සතං සතසහස්සනින්තහුතානි එකං අබ්බුදං, තතො විසතිගුණං නිරබ්බුදං. එසෙව නයො සබ්බන්ථාති. දසමං.

පටමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. සනඬකුමාරසුත්තවණ්ණනා

182. දුතියවග්ගස්ස පටමෙ සප්පිනීතිරෙති සප්පිනීනාමිකාය නදියා තීරෙ. සනඬකුමාරොති සො කිර පඤ්චසිඛකුමාරකකාලෙ ඤානං භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො කුමාරකවණ්ණෙනෙව විවරති. තෙන නං “කුමාරො”ති සඤ්ජානන්ති, පොරාණකත්තා පන “සනඬකුමාරො”ති වුවිවති. ජනෙනස්මින්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපටිසාරිනොති යෙ ජනෙනස්මිං ගොත්තං පටිසරන්ති තෙසු ලොකෙ ගොත්තපටිසාරීසු බත්තියො සෙට්ඨො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති භයහෙරවසුත්තපරියායෙන (ම. නි. 1.34 ආදයො) පුබ්බෙනිවාසාදීහි වා තීහි, අම්බට්ඨසුත්තපරියායෙන (දී. නි. 1.278 ආදයො) විපස්සනාඤ්ඤාණං මනොමයිද්ධි ජ අභිඤ්ඤායොති ඉමාහි වා අට්ඨහි විජ්ජාහි, සීලෙසු පරිපූරකාරිතා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා ජාගරියානුයොගො සත්ත සද්ධම්මා චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානීති එවං පන්නරසධම්මහෙදෙන වරණෙන ව සමන්නාගතො. සො සෙට්ඨො දෙවමානුසෙති සො බිණාසවබ්‍රාහ්මණො දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සෙට්ඨො උත්තමොති. පට්ඨමං.

2. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා

183. දුතියෙ අවිරපක්කන්තෙති සඬ්ඝං භින්දිත්වා නවිරස්සෙව වෙච්චනතො ගයාසිසං ගතෙ. අස්සතරින්ති ගද්දහස්ස වළව්වාය ජාතං. දුතියං.

3. අන්ධකචින්දසුත්තවණ්ණනා

184. තතියෙ අන්ධකචින්දන්ති එවංනාමකං ගාමං. උපසඬකමීති “සත්ථා ඉදානිපි වීරියං කරොති පධානමනුයුඤ්ජති, ගච්ඡාමිස්ස සන්තිකෙ යත්වා සාසනානුව්ඡවිකං වීරියපටිසංයුත්තං ගාමං වක්ඛාමි”ති උපසඬකමි.

පන්නානීති ජනතං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපවාරෙ යීතාති. සංයොජනවිජ්ජමොක්ඛාති තාති ව සෙනාසනානි සෙවමානො න විවරාදීනං අත්ථාය සෙවෙය්‍ය, අප්ඨ බො දසසංයොජනවිජ්ජමොක්ඛත්ථාය වරෙය්‍ය. සඬ්ඝෙ වසෙති තෙසු සෙනාසනෙසු රතිං අලහන්තො උපට්ඨාකාදීනං විත්තානුරක්ඛණත්ථං ගද්දපිට්ඨෙ රජං විය උප්පතන්තො අරඤ්ඤෙ අවරින්වා සඬ්ඝමජ්ඣෙ වසෙය්‍ය. රක්ඛිතන්තො සතීමාති තත්ථ ව වසන්තො සගවචණ්ඩො ගොණො විය සබ්බමචාරිනො අවිජ්ඣාන්තො අසට්ඨෙත්තො රක්ඛිතන්තො සතිපට්ඨානපරායණො හුත්වා වසෙය්‍ය.

ඉදානි සඬ්ඝෙ වසමානස්ස භික්ඛුනො භික්ඛාචාරවත්තං ආචික්ඛන්තො කුලාකුලන්තිආදිමාහ. තත්ථ පිණ්ඩිකාය වරන්තොති පිණ්ඩත්ථාය වරමානො. සෙවෙථ පන්නානි සෙනාසනානීති සඬ්ඝමජ්ඣං ඔතරින්වා වසමානොපි ධුරපරිවෙණෙ තාලනාලිකෙරආදීනි රොපෙත්වා උපට්ඨාකාදිසංසට්ඨො න වසෙය්‍ය, විත්තකල්ලනං පන ජනෙත්වා විත්තං භාසෙත්වා තොසෙත්වා පුන පන්නසෙනාසනෙ වසෙය්‍යාති අරඤ්ඤස්සෙව වණ්ණං කට්ඨති. භයාති වට්ඨභයතො. අභයෙති නිබ්බානෙ. විමුක්තොති අධිමුක්තො හුත්වා වසෙය්‍ය.

යත්ථ හෙරවාති යස්මිං යානෙ භයජනකා සවිඤ්ඤාණකා සිහබ්‍යග්ඝාදයො, අවිඤ්ඤාණකා රත්තිභාගෙ බාණුවල්ලිආදයො බහු අත්ථි. සරීසපාති දීඝජාතිකාදිසරීසපා. නිසීදි තත්ථ භික්ඛුති තාදිසෙ යානෙ භික්ඛු නිසින්තො. ඉමිනා ඉදං දීපෙති – භගවා යථා තුම්හෙ එතරහි තත්ථයකහෙරවාරම්මණාති වෙච්ච සරීසපෙ ව විජ්ජුනිච්ඡාරණාදීනි ව අමනසිකත්වා නිසින්තා, එවමෙවං පධානමනුයුත්තා භික්ඛු නිසීදන්තිති.

ජාතු මෙ දිට්ඨන්ති එකංසෙන මයා දිට්ඨං. න යිදං ඉතිභීතිහන්ති ඉදං ඉතිහ ඉතිභාති න තක්කහෙතු වා නයහෙතු වා පිටකසම්පදානෙන වා අහං වදාමි. එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මින්ති එකාය ධම්මදෙසනාය. ධම්මදෙසනා හි ඉධ බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිජ්ජෙතා. මව්චුභාසිනන්ති මරණපරිච්චාගිතං බිණාසවානං.

දසා ව දසධා දසාති එත්ථ දසාති දසෙව, දසධා දසාති සතං, අඤ්ඤෙ ව දසුත්තරං සෙබසතං පස්සාමීති වදති. සොතසමාපන්නාති මග්ගසොතං සමාපන්නා. අතිරච්ඡානගාමීනොති දෙසනාමත්තමෙතං, අවිනිපාතධම්මාති අත්ථො. සඬ්ඛාතුං නොපි සක්කොමීති මුසාවාදහයෙන එත්තකා නාම පුඤ්ඤභාගිනො සත්තාති ගණතුං න සක්කොමීති බහුං බ්‍රහ්මධම්මදෙසනං සන්ධාය එවමාහ. තතියං.

4. අරුණවත්සුත්තවණ්ණනා

185. චතුත්ථෙ අභිභුසම්භවන්ති අභිභු ව සම්භවො ව. තෙසු අභිභුපෙරො සාරිපුත්තත්ථෙරො විය පඤ්ඤාය අග්ගො, සම්භවත්ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො විය සමාධිනා අග්ගො. උප්ඤායන්තිති අවජ්ඣායන්ති, ලාමකතො වා චින්තෙන්ති. ඛියාන්තිති, කින්තාමෙතං කින්තාමෙතන්ති? අඤ්ඤාමඤ්ඤං කථෙන්නි. විජාචෙන්තිති විත්ථාරයන්නා පුනප්පුනං කථෙන්නි. හෙට්ඨිමෙන උපඨිස්සකායෙනාති නාභිතො පට්ඨාය හෙට්ඨිමකායෙන. පාළියං එත්තකමෙව ආගතං. ථෙරො පන “පකතිවණ්ණං විජින්නිවා නාගවණ්ණං ගහෙන්වා දස්සෙති, සුපණ්ණවණ්ණං ගහෙන්වා වා දස්සෙති”තිආදිනා (පටි. ම. 3.13) නයෙන ආගතං අනෙකප්පකාරං ඉද්ධිවිකුබ්බනං දස්සෙසි. ඉමා ගාථායො අභාසීති ථෙරො කිර චින්තෙසි – “කථං දෙසිතා නු ඛො ධම්මදෙසනා සබ්බෙසං පියා අස්ස මනාපා”ති. තතො ආවජ්ජෙන්තො – “සබ්බෙපි පාසණ්ඩා සබ්බෙ දෙවමනුස්සා අත්තනො අත්තනො සමයෙ පුරිසකාරං වණ්ණයන්ති, වීරියස්ස අවණ්ණවාදි නාම නත්ථි, වීරියපටිසංයුත්තං කත්වා දෙසෙස්සාමි, එවං අයං ධම්මදෙසනා සබ්බෙසං පියා හවිස්සති මනාපා”ති ඤත්වා තිසු පිටකෙසු විචිත්තවා ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ආරම්භථාති ආරම්භවීරියං කරොථ. නික්කමථාති නික්කමවීරියං කරොථ. යුඤ්ජථාති පයොගං කරොථ පරක්කමථ. මච්චුනො සෙනන්ති මච්චුනො සෙනා නාම කිලෙසසෙනා, තං ධුනාථ. ජාතිසංසාරන්ති ජාතිඤ්ච සංසාරඤ්ච, ජාතිසංඛ්ඛානං වා සංසාරං. දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සන්ති වට්ඨුක්ඛස්ස පරිච්ඡෙදං කරිස්සති. කිං පන කත්වා ථෙරො සහස්සිලොකධාතුං විඤ්ඤාපෙසිති? නිලකසිණං තාව සමාපජ්ජිත්වා සබ්බත්ථ ආලොකට්ඨානෙ අන්ධකාරං ඵරි, ඔදාතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා අන්ධකාරට්ඨානෙ ඔභාසං. තතො “කිමිදං අන්ධකාර”න්ති? සත්තානං ආභොගෙ උප්පන්නෙ ආලොකං දස්සෙසි. ආලොකට්ඨානෙ ආලොකකිච්චං නත්ථි, “කිං ආලොකො අය”න්ති? විචින්නානං අත්තානං දස්සෙසි. අථ තෙසං ථෙරොති වදන්තානං ඉමා ගාථායො අභාසි, සබ්බෙ ඔසටාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තස්ස විය සද්දං සුභංසු. අත්ථොපි තෙසං පාකටො අභොසි. චතුත්ථං.

5. පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

186. පඤ්චමෙ උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති යථෙව හි කදම්බනදීතීරතො රාජමාතුචිභාරද්වාරෙන ථුපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතිකාය නාම නදියා පාරිමතීරතො සාලවනං උය්‍යානං. යථා අනුරාධපුරස්ස ථුපාරාමො, එවං තං කුසිනාරාය හොති. යථා ථුපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා. තස්මා තං “උපවත්තන”න්ති වුච්චති. තස්මිං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ. අත්තරෙන යමකසාලානන්ති මූලක්ඛන්ධට්ඨපපත්තෙහි අඤ්ඤාමඤ්ඤං සංසිබ්බිත්වා ධීතසාලානං අන්තරිකාය. අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති සතිඅවිජ්ජවාසෙන කත්තබ්බකිච්චාති සම්පාදයථ. ඉති හගවා යථා නාම මරණමඤ්ඤෙ නිපන්නො මහද්ධනො කුටුම්භිකො පුත්තානං ධනසාරං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවමෙවං පරිනිබ්බානමඤ්ඤෙ නිපන්නො පඤ්චවත්තාලිස වස්සාති දින්නං ඔවාදං සබ්බං එකස්මිං අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අභාසි. අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචාති ඉදං පන සංඝිතිකාරානං වචනං.

ඉතො පරං යං පරිනිබ්බානපරිකම්මං කත්වා හගවා පරිනිබ්බුතො, තං දස්සෙතුං, අථ ඛො හගවා පයමං ඤානන්තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නෙ හගවති අස්සාසපස්සාසානං අප්පවත්ති. දිස්වා, “පරිනිබ්බුතො සත්ථා”ති සඤ්ඤාය දෙවමනුස්සා එකප්පහාරෙන වීරවිංසු, ආනන්දත්ථෙරොපි – “පරිනිබ්බුතො නු ඛො, හත්තෙ, අනුරුද්ධ හගවා”ති ථෙරං පුච්ඡී. ථෙරො “න ඛො, ආචුසො ආනන්ද, තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අපිව සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නො”ති ආභ. කථං පන සො අඤ්ඤාසි? ථෙරො කිර සත්ථාරා සද්ධිංයෙව තං තං සමාපන්නිං සමාපජ්ජන්නො යාව තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවුට්ඨානං, තාව ගන්ත්වා, “ඉදාති හගවා නිරොධං සමාපන්නො, අන්තොනිරොධෙ ව කාලංකිරියා නාම නත්ථි”ති අඤ්ඤාසි.

අථ ඛො හගවා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපන්නිතො වුට්ඨහිත්වා තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජී... පෙ.... තතියජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා චතුත්ථං ඤානං සමාපජ්ජීති එත්ථ පන හගවා චතුච්ඡිනියා යානෙසු පයමං ඤානං සමාපජ්ජී, තෙරසසු යානෙසු දුතියං ඤානං... තථා තතියං... පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථං ඤානං සමාපජ්ජී. කථං? දසසු අසුභෙසු ද්විත්තිංසාකාරෙ අට්ඨසු කසිණෙසු මෙත්තාකරුණාමුදිතෙසු ආනාපානෙ පරිච්ඡෙදාකාසෙති ඉමෙසු තාව චතුච්ඡිනියා යානෙසු පයමං ඤානං සමාපජ්ජී. යථෙත්වා පන ද්විත්තිංසාකාරඤ්ච දස ව අසුභානි සෙසෙසු තෙරසසු දුතියං ඤානං... තෙසුයෙව තතියං ඤානං සමාපජ්ජී. අට්ඨසු පන කසිණෙසු උපෙක්ඛාබ්බුත්ථිභාරෙ ආනාපානෙ පරිච්ඡෙදාකාසෙ චතුසු අරුපෙසුති ඉමෙසු පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථං ඤානං සමාපජ්ජී. අයම්පි ව සබ්බෙපකථාච. නිබ්බානපුරං පවිසන්නො පන හගවා ධම්මස්සාමි සබ්බාපි චතුච්ඡිනිකොට්ඨකසහස්සසංඝානා සමාපන්නියො පවිසිත්වා විදෙසං ගච්ඡන්නො ඤාතිජනං ආලිඬගෙත්වා විය සබ්බසමාපන්නිසුඛං අනුභවිත්වා පටිට්ඨො.

චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා සමනන්තරා හගවා පරිනිබ්බාසීති එත්ථ ව ඤානසමනන්තරං පච්චවෙක්ඛණසමනන්තරන්ති, ද්වෙ සමනන්තරාති. චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨාය හවඬගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං ඤානසමනන්තරං නාම, චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහිත්වා පුන ඤානඬගාති පච්චවෙක්ඛිත්වා හවඬගං.

ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණසමනන්තරං නාම. ඉමානි ද්වෙපි සමනන්තරානෙව. භගවා පන ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ඤානා වුට්ඨාය ඤානඤ්ඤානි පච්චවෙක්ඛිත්වා භවඤ්ඤානිත්තෙන අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන පරිනිබ්බායි. යෙ හි කෙච්ඡි බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා අරියසාවකා වා අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය සබ්බෙ භවඤ්ඤානිත්තෙනෙව අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන කාලං කරොන්ති.

භූතානි සත්තා. අජ්පටිපුග්ගලොති පටිභාගපුග්ගලවිරහිතො. බලජ්ජත්තොති දසවිධං ඤාණබලං පත්තො. උජ්ජාදවයධම්මිනොති උජ්ජාදවයසභාවා. තෙසං වූපසමොති තෙසං සඤ්ඤානං වූපසමො. සුඛොති අසඤ්ඤානං නිබ්බානමෙව සුඛන්ති අත්ථො. තදාසීති “සහ පරිනිබ්බානා මහාභූමිවාලො අහොසී”ති එවං මහාපරිනිබ්බානො (දී. නි. 2.220) වුත්තං භූමිවාලං සන්ධායාහ. සො හි ලොමහංසනකො ච හිංසනකො ච ආසී. සබ්බාකාරවරුපෙනෙති සබ්බාකාරවරගුණූපෙනෙ. නාහු අස්සාසපස්සාසොති න ජාතො අස්සාසපස්සාසො. අනෙජොති තණ්හාසඤ්ඤානාය එජාය අභාවෙන අනෙජො. සන්තිමාරබ්භාති අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරබ්භ පටිච්ච සන්ධාය. චක්ඛුමාති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා. පරිනිබ්බුතොති ඛන්ධපරිනිබ්බානොන පරිනිබ්බුතො. අසල්ලිනොනාති අනල්ලිනොන අසඤ්ඤානිත්තෙන සුචිකසිතෙනෙව චිත්තෙන. වෙදනං අජ්ඣවාසයීති වෙදනං අධිවාසෙසී, න වෙදනානුවත්ති හුත්වා ඉතො චිතො සම්පරිවත්ති. චිමොක්ඛොති කෙනච්ඡි ධම්මෙන අනාවරණචිමොක්ඛො සබ්බසො අපඤ්ඤත්තිභාවූපගමො පජ්ජොතනිබ්බානසදිසො ජාතොති. පඤ්චමං.

දුතියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. බ්‍රාහ්මණ සංයුක්තං

1. අරහත්තවග්ගො

1. ධනඤ්ජානීසුත්තවණ්ණනා

187. බ්‍රාහ්මණ සංයුක්තස්ස පටිමෙ ධනඤ්ජානීති ධනඤ්ජානීගොත්තා. උක්කට්ඨගොත්තා කිරෙසා. සෙසබ්‍රාහ්මණා කිර බ්‍රහ්මිනො මුඛතො ජාතා, ධනඤ්ජානීගොත්තා මත්ථකං භින්දිත්වා නික්ඛන්තාති තෙසං ලද්ධි. උදානං උදානෙසීති කස්මා උදානෙසී? සො කිර බ්‍රාහ්මණො මිථිජාදිට්ඨිකො “බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝො”ති චූත්තෙ කණ්ණෙ පිදහති, ථද්ධො ඛදිරබාණ්ණසදිසො. බ්‍රාහ්මණී පන සොතාපන්නා අරියසාවිකා. බ්‍රාහ්මණො දානං දෙන්තො පඤ්චසතානං බ්‍රාහ්මණානං අප්පොදකං පායාසං දෙති, බ්‍රාහ්මණී බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස නානාරසභොජනං. බ්‍රාහ්මණස්ස දානදිවසෙ බ්‍රාහ්මණී තස්ස වසවත්තිතාය පහිනමච්ඡෙරතාය ව සහත්ථා පරිවිසති. බ්‍රාහ්මණියා පන දානදිවසෙ බ්‍රාහ්මණො පාතොව සරා නික්ඛමීත්වා පලායති. අපේකදිවසං බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං අසම්මන්තෙන්වා පඤ්චසතෙ බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙන්වා බ්‍රාහ්මණීං ආහ – “ස්වෙ භොති අම්භාකං සරෙ පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණා භුඤ්ජීස්සන්ති”ති. මයා කිං කාතබ්බං බ්‍රාහ්මණාති? තයා අඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බං නත්ථි, සබ්බං පවනපරිවෙසනං අඤ්ඤෙ කර්ස්සන්ති. යං පන ත්වං ධීතාපි නිසින්තාපි බිපින්වාපි උක්කාසින්වාපි “නමො බුද්ධස්සා”ති තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස නමක්කාරං කරොසි, තං ස්වෙ ඵකදිවසමත්තං මා අකාසි. තං හි සුත්වා බ්‍රාහ්මණා අනත්තමනා භොන්ති, මා මං බ්‍රාහ්මණෙහි භින්දසීති. ත්වං බ්‍රාහ්මණෙහි වා භිජ්ජ දෙවෙහි වා, අහං පන සත්ථාරං අනුස්සරින්වා න සක්කොමි අනමස්සමානා සණ්ඨාතුන්ති. භොති කුලසතිකෙ ගාමෙ ගාමද්වාරමිපි තාව පිදහිතුං වායමන්ති, ත්වං ද්විභඩ්ගුලෙහි පිදහිතබ්බං මුඛං බ්‍රාහ්මණානං භොජනකාලමත්තං පිදහිතුං න සක්කොසීති. එවං පුනප්පුනං කපේත්වාපි සො නිවාරෙතුං අසක්කොන්තො උස්සිසකෙ ඨපිතං මණ්ඩලග්ගබ්බං ගහෙන්වා – “භොති සවෙ ස්වෙ බ්‍රාහ්මණෙසු නිසින්තෙසු තං මුණ්ඩසමණකං නමස්සමි, ඉමිනා තං බග්ගෙන පාදතලතො පට්ඨාය යාව කෙසමත්ථකා කළීරං විය කොට්ටෙන්වා රාසිං කර්ස්සාමි”ති ඉමං ගාථං අභාසි –

“ඉමිනා මණ්ඩලග්ගෙන, පාදතො යාව මත්ථකා;
කළීරමිව ඡෙජ්ජාමි, යදි මිච්ඡං න කාහසි.

“සවෙ බුද්ධොති භණ්ණසි, සවෙ ධම්මොති භාසසි;
සවෙ සඬ්ඝොති කිත්තෙසි, ජීවන්ති මෙ නිවෙසනෙ”ති.

අරියසාවිකා පන පථවි විය දුප්පකම්පා, සිනෙරු විය දුප්පරිවත්තියා. සා තෙන නං එවමාහ –

“සවෙ මෙ අඬිගමඬිගාති, කාමං ඡෙජ්ජසි බ්‍රාහ්මණ;
නෙවාහං විරමිස්සාමි, බුද්ධසෙට්ඨස්ස සාසනා.

“නාහං ඔක්කා වරධරා, සක්කා රොධසිතුං ජිනා;
ධිතාහං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, ජිනද්ද වා මං වධස්සු වා”ති.

එවං ධනඤ්ජානීගජ්ජිතං නාම ගජ්ජන්ති පඤ්ච ගාථාසතාති අභාසි. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණීං පරාමසිතුං වා පහරිතුං වා අසක්කොන්තො “භොති යං තෙ රුච්චති, තං කරොහි”ති වන්වා බග්ගං සයනෙ බිපි. පුනදිවසෙ ගෙහං හරිතුපලිත්තං කාරාපෙන්වා ලාජාපුණ්ණසට්ඨාලාගන්ධාදීහි තත්ථ තත්ථ අලඬිකාරාපෙන්වා පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණසතානං නවසජ්ජිසක්ඛරමධුයුත්තං අප්පොදකපායාසං පට්ඨාදාපෙන්වා කාලං ආරොවාපෙසි.

බ්‍රාහ්මණීපි පාතොව ගන්ධොදකෙන සයං න්භායින්වා සහස්සග්ගසනකං අහනවත්ථං නිවාසෙන්වා පඤ්චසතග්ගසනකං එකංසං කත්වා සබ්බාලඬිකාරපට්ඨමණ්ඩිතා සුවණ්ණකට්ඨිජුං ගහෙන්වා හත්තග්ගෙ බ්‍රාහ්මණෙ පරිවිසමානා තෙහි සද්ධිං එකපන්තියං නිසින්තස්ස තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස හත්තං උපසංහරන්ති දුන්නික්ඛිත්තෙ දාරුහණ්ඩෙ පක්ඛලි. පක්ඛලනසට්ඨනාය දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජි. තස්මිං සමයෙ දසබලං සරි. සතිසම්පන්නතාය පන පායාසපානිං අජඬ්ඛෙන්වා සණ්ඨකං ඔතාරෙන්වා භූමියං සණ්ඨපෙන්වා පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණසතානං මජ්ඣෙ සිරසි අඤ්ජලිං ඨපෙන්වා යෙන වෙළවනං, තෙනඤ්ජලිං පණාමෙන්වා ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු කෙචි භුත්තා භොන්ති, කෙචි භුඤ්ජමානා, කෙචි හත්ථෙ ඔතාරිතමත්තා, කෙසඤ්චි භොජනං පුරතො ඨපිතමත්තං භොති. තෙ තං සද්දං සුත්වාච සිනෙරුමත්තෙන මුග්ගරෙන සීසෙ පහටා විය කණ්ණෙසු සුලෙන විද්ධා විය දුක්ඛදොමනස්සං පටිසංවෙදියමානා “ඉමිනා අඤ්ඤලද්ධිකෙන මයං සරං පවෙසිනා”ති කුජ්ඣක්ඛිත්වා හත්ථෙ පිණ්ඩං ඡඬ්ඛෙන්වා මුඛෙන ගහිතං නිට්ඨුහිත්වා ධනුං දිස්වා කාකා විය බ්‍රාහ්මණං අක්කොසමානා දිසාවිදිසා පක්කමිංසු. බ්‍රාහ්මණො එවං භිජ්ජින්වා ගච්ඡන්තෙ බ්‍රාහ්මණෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණීං සීසතො පට්ඨාය

ඔලොකෙත්වා, “ඉදමෙව හයං සම්පස්සමානා මයං භියො පට්ඨාය හොතිං යාවත්තා න ලභිමිහා” ති නානප්පකාරෙහි බ්‍රාහ්මණං අක්කොසිත්වා, එතං “එවමෙවං පනා” ති ආදිවචනං අවොච.

උපසඬකමීති “සමණො ගොතමො ගාමනිගමරට්ඨපුජිතො, න සක්කා ගන්ත්වා යං වා තං වා වත්වා සන්තප්පෙතුං, එකමෙව නං පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමී” ති ගච්ඡන්තොව “කිංසු ඡෙත්වා” ති ගාථං අභිසඬ්ඛරිත්වා – “සවෙ ‘අසුකස්ස නාම වධං රොවෙමී’ ති වක්ඛති, අථ නං ‘යෙ තුය්භං න රුච්චන්ති, තෙ මාරෙතුකාමොසි, ලොකවධාය උප්පන්නො, කිං තුය්භං සමණභාවෙනා’ ති? නිග්ගහෙස්සාමී. සවෙ ‘න කස්සවි වධං රොවෙමී’ ති වක්ඛති, අථ නං ‘ත්වං රාගාදීනම්පි වධං න ඉච්ඡසි. කස්මා සමණො හුත්වා ආභිණ්ඨසි’ ති? නිග්ගහෙස්සාමී. ඉති ඉමං උභතොකොට්ඨකං පඤ්භං සමණො ගොතමො නෙව ගිලිතුං න උග්ගිලිතුං සක්ඛිස්සති” ති වින්තෙත්වා උපසඬකමී. සම්මොදීති අත්තනො පණ්ඩිතතාය කුද්ධභාවං අදස්සෙත්වා මධුරකථං කථෙන්නො සම්මොදි. පඤ්භො දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතො. සෙසම්පි හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙවාති. පයමං.

2. අක්කොසසුත්තවණ්ණනා

188. දුතියෙ අක්කොසකභාරද්ද්වාපොති භාරද්ද්වාපොච සො, පඤ්චමත්තෙහි පන ගාථා සතෙහි තථාගතං අක්කොසන්තො ආගතොති. “අක්කොසකභාරද්ද්වාපො” ති තස්ස සඬ්ඛිතිකාරෙහි නාමං ගතිතං. කුපිතො අනත්තමනොති “සමණෙන ගොතමෙන මය්භං ජෙට්ඨකභාතරං පබ්බාපෙන්නෙන ජාති කතා, පක්ඛො භින්නො” ති කොධෙන කුපිතො දොමනස්සෙන ව අනත්තමනො හුත්වාති අත්ථො. අක්කොසතීති “වොරොසි, බාලොසි, මුළුහොසි, ථෙට්ඨොසි, ඔට්ඨොසි, මෙණ්ඩොසි, ගොණොසි, ගදුහොසි, තිරච්ඡානගතොසි, තෙරයිකොසි” ති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසතී. පරිභාසතීති “හොතු මුණ්ඩකසමණක, ‘අදණ්ඩො අභ’න්ති කරොසි, ඉදානි තෙ රාජකුලං ගන්ත්වා දණ්ඩං ආරොපෙස්සාමී” ති ආදීනි වදන්තො පරිභාසති නාම.

සම්භුඤ්ජතීති එකතො භුඤ්ජති. චිතිහරතීති කතස්ස පටිකාරං කරොති. භගවත්තං බො, ගොතමන්ති කස්මා එවමාහ? “තවෙවෙනං, බ්‍රාහ්මණ, තවෙවෙනං, බ්‍රාහ්මණා” ති කිරස්ස සුත්වා. “ඉසයො නාම කුපිතා සපනං දෙන්ති කිසවච්ඡාදයො වියා” ති අනුස්සවවසෙන “සපති මං මඤ්ඤෙ සමණො ගොතමො” ති හයං උප්පජ්ජි. තස්මා එවමාහ.

දන්තස්සාති නිබ්බිසෙවනස්ස. තාදිනොති තාදිලක්ඛණං පත්තස්ස. තස්සෙව තෙන පාපියොති තස්සෙව පුග්ගලස්ස තෙන කොධෙන පාපං හොති. සතො උපසම්මතීති සතියා සමන්තාගතො හුත්වා අධිවාසෙති. උභින්නං තිකිච්ඡන්තානන්ති උභින්නං තිකිච්ඡන්තං. අයමෙව වා පායො. යො පුග්ගලො සතො උපසම්මතී, උභින්නමත්ථං වරති තිකිච්ඡති සාධෙති, තං පුග්ගලං පනා බාලොති මඤ්ඤන්ති. කීදිසා ජනා? යෙ ධම්මස්ස අකොවිදා. ධම්මස්සාති පඤ්චක්ඛන්ධධම්මස්ස වා චතුසච්චධම්මස්ස වා. අකොවිදාති තස්මිං ධම්මෙ අකුසලා අත්ථබාලපුපුජ්ජනා. දුතියං.

3. අසුරින්දකසුත්තවණ්ණනා

189. තතියෙ අසුරින්දකභාරද්ද්වාපොති අක්කොසකභාරද්ද්වාපස්ස කනිට්ඨො. කුපිතොති තෙනෙව කාරණෙන කුද්ධො. ජයඤ්චෙවස්ස තං හොතීති අස්සෙව තං ජයං හොති, සො ජයො හොතීති අත්ථො. කතමස්සාති? යා තිතික්ඛා විජානතො අධිවාසනාය ගුණං විජානත්තස්ස තිතික්ඛා අධිවාසනා, අයං තස්ස විජානතොව ජයො. බාලො පන ඵරුසං භණන්තො “මය්භං ජයො” ති කෙවලං ජයං මඤ්ඤති. තතියං.

4. බ්ලඩ්භිකසුත්තවණ්ණනා

190. චතුත්ථෙ බ්ලඩ්භිකභාරද්ද්වාපොති භාරද්ද්වාපොච සො, නානප්පකාරං පන සුද්ධඤ්ච සම්භාරයුත්තඤ්ච කඤ්ඡිකං කාරෙත්වා වික්කිණාපෙන්නො බහුධනං සඬ්ඛරිති “බ්ලඩ්භිකභාරද්ද්වාපො” ති තස්ස සඬ්ඛිතිකාරෙහි නාමං ගතිතං. තුණ්හිභුතොති “තයො මෙ ජෙට්ඨකභාතරො ඉමිනා පබ්බාජිනා” ති අතිවිය කුද්ධො කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තො තුණ්හිභුතො අට්ඨාසි. ගාථා පන දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතාව. චතුත්ථං.

5. අභිංසකසුත්තවණ්ණනා

191. පඤ්චමෙ අභිංසකභාරද්ද්වාපොති භාරද්ද්වාපොචස, අභිංසකපඤ්භං පන පුච්ඡි, තෙනස්සෙතං සඬ්ඛිතිකාරෙහි නාමං ගතිතං. නාමෙන වා එස අභිංසකො, ගොත්තෙන භාරද්ද්වාපො. අභිංසකාභන්ති අභිංසකො අභං, ඉති මෙ භවං ගොතමො ජානාතුති ආභ. තථා වස්සාති තථා වෙ අස්ස, භවෙය්‍යාසීති අත්ථො. න භිංසතීති න විහෙයෙති න දුක්ඛාපෙති. පඤ්චමං.

6. ජටාසුත්තවණ්ණනා

192. ඡට්ඨෙ ඡටාභාරද්වාජොති භාරද්වාජොවෙස, ඡටාපඤ්ඤාස්ස පන පුච්ඡිතත්තා සංඛිතීතිකාරොති එවං චුත්තො. සෙසං දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතමෙව. ඡට්ඨං.

7. සුද්ධිකසුත්තවණ්ණනා

193. සත්තමෙ සුද්ධිකභාරද්වාජොති අයම්පි භාරද්වාජොව, සුද්ධිකපඤ්ඤාස්ස පන පුච්ඡිතත්තා සංඛිතීතිකාරොති එවං චුත්තො. සීලවාපි තපොකරන්ති සීලසම්පන්නොපි තපොකම්මං කරොන්තො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති එත්ථ විජ්ජාති තයො වෙදා. වරණන්ති ගොත්තවරණං. සො සුප්ඤ්ඤාති න අඤ්ඤා ඉතරා පජාති සො තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො සුප්ඤ්ඤාති, අයං පන අඤ්ඤා නාමිකා පජා න සුප්ඤ්ඤාති වදති. බහුමිපි පලපං ඡප්පන්ති බහුමිපි පලපං ඡප්පන්තො, “බ්‍රාහ්මණොව සුප්ඤ්ඤාති”ති එවං වචනසහස්සමිපි භණන්තොති අත්ථො. අත්තොකසම්බුති අත්තො කිලෙසපුත්තිසභාවෙන පුතිකො. සංකිලිට්ඨොති කිලිට්ඨොති කායකම්මාදිති සමන්තාගතො. සත්තමං.

8. අග්ගිකසුත්තවණ්ණනා

194. අට්ඨමෙ අග්ගිකභාරද්වාජොති අයම්පි භාරද්වාජොව, අග්ගි පරිවරණවසෙන පනස්ස සංඛිතීතිකාරොති එතං නාමං ගතිතං. සන්තිනිතො භොතීති සංයොජිතො භොති. අට්ඨාසීති කස්මා තත්ථ අට්ඨාසි? හගවා කිර පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා චින්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො එවරුපං අග්ගපායාසං ගහෙන්වා ‘මහාබ්‍රහ්මානං භොජෙමි’ති අග්ගිමිති ඤාපෙන්තො අප්ලං කරොති අපායමග්ගං ඔක්කමති, ඉමං ලද්ධං අවිස්සජ්ජන්තො අපායපුරකොව භවිස්සති, ගච්ඡාමිස්ස ධම්මදෙසනාය, මිච්ඡාදිට්ඨිං හින්දිත්වා පබ්බාපෙන්වා චත්තාරො මග්ගෙ වෙව චත්තාරි ව ඵලානි දෙමි”ති, තස්මා පුබ්බණ්ඨසමයෙ රාජගහං පටිසිත්වා තත්ථ අට්ඨාසි.

තීහි විජ්ජාතීති තීහි වෙදෙහි. ජාතිමාති යාව සත්තමා පිතාමහයුගා පරිසුද්ධාය ජාතියා සමන්තාගතො. සුතවා බහුති බහු නානාජපකාරෙ ගන්ථෙ සුතවා. සොමං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො ඉමං පායාසං භුඤ්ජිතුං යුත්තො, තුම්භාකං පනෙස පායාසො අයුත්තොති වදති.

වෙදීති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණෙන ජාති පටිච්ඡිකම්. සග්ගාපායන්ති දිබ්බෙන චක්ඛුනා සග්ගමිපි අපායමිපි පස්සති. ජාතික්ඛයන්ති අරහත්තං. අභිඤ්ඤාලොසිතොති ජාතිත්වා ලොසිතවොසානො. බ්‍රාහ්මණො භවන්ති අවිචිතො යාව භවග්ගා භොතා ගොතමෙන සදිසො ජාතිසම්පන්නො ඛිණ්ණසවබ්‍රාහ්මණො නත්ථි, භවංයෙව බ්‍රාහ්මණොති.

එවඤ්ච පන චත්වා සුවණ්ණපාතිං පුරෙත්වා දසබ්බලස්ස පායාසං උපනාමෙසි. සත්ථා උජ්ජන්තිං දිපෙන්වා භොජනං පටික්ඛිපන්තො ගාථාහිගීතං මෙතිආදිමාහ. තත්ථ ගාථාහිගීතන්ති ගාථාහි අහිගීතං. අභොජනෙය්‍යන්ති අභුඤ්ජිතබ්බං. ඉදං චුත්තං භොති – ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, මය්හං එත්තකං කාලං හික්ඛාචාරවත්තෙන ධීතස්ස කට්ඨප්‍රමන්තමිපි දාතුං නාසක්ඛි, ඉදාති පන මයා තුය්හං කිලඤ්ජමිති තිලෙ චිත්ථාරෙත්තෙන විය සබ්බෙ බුද්ධගුණා පකාසිතා, ඉති ගායනෙන ගායිත්වා ලද්ධං විය ඉදං භොජනං භොති, තස්මා ඉදං ගාථාහිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍යන්ති. සම්පස්සනං, බ්‍රාහ්මණ, නෙස ධම්මොති, බ්‍රාහ්මණ, අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච සම්පස්සන්තානං “එවරුපං භොජනං භුඤ්ජිතබ්බං”න්ති එස ධම්මො න භොති. සුධාභොජනමිපි ගාථාහිගීතං පනුදන්ති බුද්ධා, ගාථාහි ගායිත්වා ලද්ධං බුද්ධා නිහරන්තියෙව. ධම්මෙ සති, බ්‍රාහ්මණ, චුත්තිරෙසාති, බ්‍රාහ්මණ, ධම්මෙ සති ධම්මං අපෙක්ඛිත්වා ධම්මෙ පතිට්ඨාය ජීවිතං කප්පෙන්තානං එසා චුත්ති අයං ආජීවො – එවරුපං නිහරිත්වා ධම්මලද්ධමෙව භුඤ්ජිතබ්බන්ති.

අප් බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – අහං පුබ්බෙ සමණස්ස ගොතමස්ස ගුණෙ වා අගුණෙ වා න ජානාමි. ඉදාති පනස්සාහං ගුණෙ ඤාත්වා මම ගෙහෙ අසීතිකොට්ඨත්තං ධනං සාසනෙ විජ්ජකිරිතුකාමො ජානො, අයඤ්ච “මයා දින්නපච්චියා අකප්පියා”ති වදති. අප්පටිග්ගස්භො අහං සමණෙන ගොතමෙනාති. අප් හගවා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පෙසෙන්වා තස්ස චිත්තාචාරං විමංසන්තො, “අයං සබ්බෙපි අත්තනා දින්නපච්චියෙ ‘අකප්පියා’ති සල්ලක්ඛෙති. යං හි භොජනං ආරබ්භ කථා උජ්ජන්තා, එතදෙව න වට්ටති, සෙසා නිද්දොසා”ති බ්‍රාහ්මණස්ස චතුත්තං පච්චියානං දානද්වාරං දස්සෙන්තො අඤ්ඤෙන වානිආදිමාහ. තත්ථ කුක්කුචවවුපසන්තන්ති හත්ථකුක්කුචවාදිනං වසෙන වුපසන්තකුක්කුචවං. අත්තෙන පානෙනාති දෙසනාමත්තමෙතං. අයං පනත්ථො – අඤ්ඤෙහි තයා “පරිච්චජිස්සාමි”ති සල්ලක්ඛිතෙහි විවරාදිති පච්චියෙහි උපට්ඨහස්සු. ඛෙත්තං හි තං පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස භොතීති එතං තථාගතසාසනං නාම පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස පුඤ්ඤත්ථිකස්ස තුය්හං අප්පෙපි බීජෙ බහුසස්සඵලදායකං සුඛෙත්තං විය පටියත්තං භොති. අට්ඨමං.

9. සුන්දරිකසුත්තවණ්ණනා

195. නවමෙ සුන්දරිකභාරද්වාජොති සුන්දරිකාය නදියා තිරෙ අග්ගිපුභණෙන එවංලද්ධනාමො. සුන්දරිකායාති එවංනාමිකාය නදියා. අග්ගිං පුභතීති ආහුතිං පක්ඛිපනෙන ජාලෙති. අග්ගිහුත්තං පරිවරතීති අග්ගායතනං සම්මජ්ජනුපලෙපනබලිකම්මාදිනා පයිරුපාසති. කො නු ඛො ඉමං හබ්බසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො කිර බ්‍රාහ්මණො අග්ගිමිති හුතාවසෙසං පායාසං දිස්වා චින්තෙසි – “අග්ගිමිති තාව පක්ඛිත්තපායාසො මහාබ්‍රහ්මානා භුත්තො, අයං පන

අවසෙසො අත්ථි, තං යදි බුභ්මුනො මුඛතො ජාතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දදෙය්‍යං, එවං මෙ පිතරා සහ පුත්තොපි සත්තප්පිතො භවෙය්‍යා, සුච්ඡෙදාධිතො චස්ස බුභ්මලොකගාමීග්ගො”ති. සො බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සනත්ථං උට්ඨායාසනා චතුද්දිසා අනුච්චලොකෙසි, “කො නු ඛො ඉමං භත්තසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යා”ති?

රුක්ඛමූලෙති තස්මිං වනයන්ධෙ ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස මූලෙ. සසීසං පාරුතං නිසින්තන්ති සහ සීසෙන පාරුතකායං නිසින්තං. කස්මා පන භගවා තත්ථ නිසිදි? භගවා කිර පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා චිත්තෙසි – අයං බ්‍රාහ්මණො ඵ්වරුපං අග්ගපායාසං ගහෙන්වා “මහාබුභ්මානං භොජෙමි”ති අග්ගිමිති කුමාපෙන්තො අඵලං කරොති...පෙ.... වත්තාරො මග්ගෙ වෙව වත්තාරි ව ඵලානි දෙමිති. තස්මා කාලස්සෙව වුට්ඨාය සරිරපච්ඡග්ගනං කත්වා පත්තච්චරං ආදාය ගත්ත්වා වුත්තනයෙන තස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි. අථ කස්මා සසීසං පාරුපිති? භිමපාතස්ස ව සිතවාතස්ස ව පටිබාහන්ථං, පටිබලොව එතං තථාගතො අධිවාසෙතුං. සවෙ පන අපාරුපිත්වා නිසිදෙය්‍යා, බ්‍රාහ්මණො දුරතොව සඤ්ජානිත්වා නිවත්තෙය්‍යා, එවං සති කථා නප්පවත්තෙය්‍යා. ඉති භගවා – “බ්‍රාහ්මණෙ ආගතෙ සීසං චිවරිස්සාමි, අථ මං සො දිස්වා කථං පවත්තෙස්සති, තස්සාහං කථානුසාරෙන ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති කථාපවත්තනත්ථං ඵවමකාසි.

උපසඬකමිති බ්‍රාහ්මණො – “අයං සසීසං පාරුපිත්වා සබ්බරත්තිං පධානමනුයුත්තො. ඉමස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා ඉමං භත්තසෙසං දස්සාමි”ති, බ්‍රාහ්මණසඤ්ඤි හුත්වා උපසඬකමි. මුණ්ඩො අයං භවා, මුණ්ඩකො අයං භවන්ති සීසෙ චිවරිතමත්තෙ නිවකෙසන්තං දිස්වා “මුණ්ඩො”ති ආහ. තතො සුට්ඨතරං ඔලොකෙන්තො පවත්තමත්තමපි සිබං අදිස්වා භිළෙන්තො “මුණ්ඩකො”ති ආහ. තතොවාති යත්ථ ධිතො අද්දස, තම්භාව පදෙසා. මුණ්ඩාපි භීති කෙනවි කාරණෙන මුණ්ඩිකසීසාපි හොන්ති.

මා ජාතිං පුච්ඡාති යදි දානස්ස මහප්ඵලතං පච්චාසිසසි, ජාතිං මා පුච්ඡ. අකාරණං හි දක්ඛිණෙය්‍යාභාවස්ස ජාති. වරණඤ්ච පුච්ඡාති අපිච ඛො සීලාදිගුණහෙදං වරණං පුච්ඡ. එතං හි දක්ඛිණෙය්‍යාභාවස්ස කාරණං. ඉදානිස්ස තමත්ථං විභාවෙන්තො කට්ඨා භවෙ ජායති ජාතවෙදොතිආදිමාහ . තත්‍රායං අධිප්පායො – ඉධ කට්ඨා අග්ගි ජායති, න ච සො සාලාදිකට්ඨා ජාතොව අග්ගිකිච්චං කරොති, සාපාන-දොණ්ඤාදිකට්ඨා ජාතො න කරොති, අත්තතො පන අච්චියාදිගුණසම්පත්තියා යතො වා තතො වා ජාතො කරොතියෙව. එවං න බ්‍රාහ්මණකුලාදීසු ජාතොව දක්ඛිණෙය්‍යො හොති, වණ්ඩාලකුලාදීසු ජාතො න හොති, අපිච ඛො නිවකුලිනොපි උච්චකුලිනොපි බිණාසව-මුනි ධිතිමා හිරිනිසෙධො ආජානියො හොති. ඉමාය ධිතිහිරිපමොක්ඛාය ගුණසම්පත්තියා ජාතිමා උත්තමදක්ඛිණෙය්‍යො හොති. සො හි ධිතියා ගුණෙ ධාරෙති, හිරියා දොසෙ නිසෙධෙතිති. අපිචෙන්ථ මුනීති මොනධම්මෙන සමන්තාගතො. ධිතිමාති විරියවා. ආජානියොති කාරණාකාරණජානනකො. හිරිනිසෙධොති හිරියා පාපානි නිසෙධෙන්වා ධිතො.

සච්චෙන දන්තොති පරමත්ථසච්චෙන දන්තො. දමසා උපෙනොති ඉන්ද්‍රියදමෙන උපෙනො. වෙදන්තගුති චතුත්තං මග්ගවෙදානං අන්තං, චතුති වා මග්ගවෙදෙහි කිලෙසානං අන්තං ගතො. වුසිතබුභ්මවරියොති මග්ගබුභ්මවරියවාසං වුත්ථො. යඤ්ඤොපතීතොති උපනිතයඤ්ඤො පටියාදිතයඤ්ඤො ව. තමුපච්චගෙය්‍යාති යෙන යඤ්ඤො පටියාදිතො, සො තං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණං අච්චගෙය්‍යා. “ඉන්ද්‍රවිභයාම, සොමමවිභයාම, වරුණමවිභයාම, රීසානමවිභයාම, යාමමවිභයාමා”ති ඉදං පන අච්චානං නිරත්ථකං. කාලෙනාති අච්චගන්තො ව “කාලො, භන්තෙ, නිට්ඨිතං භත්ත”න්ති අන්තොමප්ඤ්ඤාතිකාලෙයෙව තං උපච්චගෙය්‍යා. සො ජුහති දක්ඛිණෙය්‍යාති යො ඵ්වං කාලෙ බිණාසව. ආමන්තෙන්වා තත්ථ චතුපච්චයදක්ඛිණං පනිට්ඨපෙති, සො දක්ඛිණෙය්‍යා ජුහති නාම, න අවෙනතෙ අග්ගිමිති පක්ඛිපන්තො.

ඉති බ්‍රාහ්මණො භගවතො කථං සුණන්තො පසිදිත්වා ඉදානි අත්තතො පසාදං ආච්චකරොන්තො අද්ධා සුසිට්ඨන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – අද්ධා මම සිදං ඉදානි සුසිට්ඨඤ්ච සුහුතඤ්ච භවිස්සති, පුබ්බෙ පන අග්ගිමිති කුමාපිතං නිරත්ථකං අහොසිති. අඤ්ඤො ජනොති “අහං බ්‍රාහ්මණො, අහං බ්‍රාහ්මණො”ති වදන්තො අන්ධබාලපුපුප්පෙනො. භත්තසෙසන්ති හුතසෙසං. භුඤ්ජතු භවන්තිආදි පුරිමසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

න බ්වාහන්ති න ඛො අහං. කස්මා පනෙවමාහාති? තස්මිං කිර භොජනෙ උපහට්මත්තෙව “සත්ථා භුඤ්ජිස්සති”ති සඤ්ඤාය චතුසු මහාදිපෙසු ද්විසු පරිත්තදීපසහස්සෙසු දෙවතා පුප්ඵල්ලාදීනි වෙව සප්පිනවනිතතෙලමධුපාණිකාදීනි ව ආදාය මධුපටලං පිළෙත්වා මධුං ගණ්හන්තියො විය දිබ්බානුභාවෙන නිබ්බන්තිතොජමෙව ගහෙන්වා පක්ඛිපිංසු. තෙන තං සුබ්බුත්තං ගතං, මනුස්සානඤ්ච ඔළාරිකං වත්ථුති තෙසං තාව ඔළාරිකවත්ථුතාය සම්මා පරිණාමං න ගච්ඡති. ගොයුසෙ පන තිලබ්භාති පක්ඛිපිත්වා පක්කත්තා ඔළාරිකමිස්සකං ජාතං, දෙවානඤ්ච සුබ්බං වත්ථුති තෙසං සුබ්බමවත්ථුතාය සම්මා පරිණාමං න ගච්ඡති. සුක්ඛචපස්සකබිණාසවස්සාපි කුච්ඡියං න පරිණාමති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිබිණාසවස්ස පන සමාපත්තිබලෙන පරිණාමෙය්‍යා. භගවතො පන පාකතිකෙනෙව කම්මජනෙජෙන පරිණාමෙය්‍යා.

අප්පහරිතෙති අහරිතෙ. සවෙ හි හරිතෙසු තිණෙසු පක්ඛිපෙය්‍යා, සිනිද්ධපායාසෙන තිණානි පුනීති භවෙය්‍යං. බුද්ධා ව භූතගාමසික්ඛාපදං න චිතික්කමන්ති, තස්මා ඵ්වමාහ. යත්ථ පන ගලප්පමාණානි මහාතිණානි, තාදිසෙ යානෙ පක්ඛිපිතුං වට්ටති. අප්පාණකෙති සප්පාණකස්මිං හි පරිත්තකෙ උදකෙ පක්ඛිත්තෙ පාණකා මරන්ති, තස්මා ඵ්වමාහ.

යං පන ගම්භිරං මහාඋදකං හොති, පාතිසතෙපි පාතිසහස්සෙපි පක්ඛිත්තෙ න ආලුළුති, තථාරූපෙ උදකෙ වට්ටති. ඔපිලාපෙසිති සුවණ්ණපාතියා සද්ධිංයෙව නිමුජ්ජාපෙසි. විච්චිට්ඨායති විච්චිට්ඨායති ඵලරූපං සද්දං කරොති. කිං පනෙස පායාසස්ස ආනුභාවො, උදාහු තථාගතස්සාති? තථාගතස්ස. අයං හි බ්‍රාහ්මණො තං පායාසං ඔපිලාපෙත්වා උම්මග්ගං ආරුය්හ සත්ථු සන්තිකං අනාගන්ත්වාව ගව්ඡෙයා, අථ හගවා – “එත්තකං අව්ඡරියං දිස්වා මම සන්තිකං ආගම්ස්සති. අථස්සාහං ධම්මදෙසනාය මිච්ඡාදිට්ඨිගහණං හින්දිත්වා සාසනෙ ඔතාරෙත්වා අමතපානං පායෙස්සාමි”ති අධිට්ඨානබලෙන ඵලමකාසි.

දාරු සමාදහානොති දාරුං කුමාපයමානො. බහිද්ධා හි එතන්ති එතං දාරුජ්ඣාපනං නාම අරියධම්මතො බහිද්ධා. යදි එතෙන සුද්ධි හවෙයා, යෙ දවඩාහකාදයො බහුනි දාරුනි කුමාපෙත්ති, තෙ පයමතරං සුජ්ඣෙය්‍යං. කුසලාති බන්ධාදිසු කුසලා. අජ්ඣන්තමෙවුජ්ජලයාමි ජොතින්ති නියකජ්ඣන්තෙ අත්තතො සන්තානස්මිංයෙව ඤාණජොතිං ජාලෙමි. නිව්චග්ගිනිති ආවජ්ජනපට්ඨද්ධො සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණෙන නිව්චං පජ්ජලිතග්ගි. නිව්චසමාහිතත්තොති නිව්චං සම්මා යපිතවිත්තො. බ්‍රහ්මවරියං වරාමිති බොධිමණ්ඩෙ වරිතං බ්‍රහ්මවරියං ගහෙත්වා එවං වදති.

මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, බාරිභාරොති යථා බාරිභාරො බන්ධෙන වස්භමානො උපරි ධීතොපි අක්කන්තක්කන්තට්ඨානෙ පට්ඨියා සද්ධිං ඵුසෙති, එවමෙව ජාතිගොත්තකුලාදීනි මානවත්ථුනි නිස්සාය උස්සාපිතො මානොපි තත්ථ තත්ථ ඉස්සං උජ්ජාදෙන්තො වතුසු අපායෙසු සංසිදාපෙති. තෙනාහ “මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, බාරිභාරො”ති . කොධො ධුමොති තව ඤාණග්ගිස්ස උපක්කිලෙසට්ඨෙන කොධො ධුමො. තෙන හි තෙ උපක්කිලිට්ඨො ඤාණග්ගි න විරොවති. හස්මනි මොසවජ්ජන්ති නිරොපට්ඨෙන මුසාවාදො ජාරිකා නාම. යථා හි ජාරිකාය පටිච්ඡන්තො අග්ගි න ජොතෙති, එවං තෙ මුසාවාදෙන පටිච්ඡන්තං ඤාණන්ති දස්සෙති. ජිව්හා සුජාති යථා තුය්හං සුවණ්ණරජතලොහකට්ඨමන්තිකාසු අඤ්ඤතරමයා යාගයජනත්ථාය සුජා හොති, එවං මය්හං ධම්මයාගං යජනත්ථාය පහුතජිව්හා සුජාති වදති. හදයං ජොතිට්ඨානන්ති යථා තුය්හං නදීතීරෙ ජොතිට්ඨානං, එවං මය්හං ධම්මයාගස්ස යජනට්ඨානත්ථෙන සන්තානං හදයං ජොතිට්ඨානං. අත්තාති විත්තං.

ධම්මො රහදොති යථා ත්වං අග්ගිං පරිවරිත්වා ධුමජාරිකසෙදකිලිට්ඨසරිරො සුන්දරිකං නදිං ඔතරිත්වා ත්භායසි, එවං මය්හං සුන්දරිකාසදිසෙන බාහිරෙන රහදෙන අත්ථො තත්ථී, අට්ඨංඛිතිකමග්ගධම්මො පන මය්හං රහදො, තත්තාහ පාණසතම්පි පාණසහස්සම්පි වතුරාසිතිපාණසහස්සානිපි එකජ්ජහාරෙන ත්භාපෙමි. සිලතිත්ථොති තස්ස පන මෙ ධම්මරහදස්ස වතුපාරිසුද්ධිසිලං තිත්ථන්ති දස්සෙති. අනාවිලොති යථා තුය්හං සුන්දරිකා නදී වතුනි පඤ්චනි එකතො ත්භායන්තෙහි හෙට්ඨපරියවාලිකා ආලුළා හොති , න එවං මය්හං රහදො, අනෙකසතසහස්සෙසුපි පාණෙසු ඔතරිත්වා ත්භායන්තෙසු සො අනාවිලො විජ්ජසන්තොව හොති. සබ්බි සතං පසන්ථොති පණ්ඩිතෙහි පණ්ඩිතානං පසට්ඨො. උත්තමත්ථෙන වා සො සබ්බිති වුව්චති, පණ්ඩිතෙහි පසන්ථත්තා සතං පසන්ථො. තරන්ති පාරන්ති නිබ්බානපාරං ගච්ඡන්ති.

ඉදානි අරියමග්ගරහදස්ස අභිගානි උද්ධරිත්වා දස්සෙන්තො සච්චං ධම්මොතිආදිමාහ. තත්ථ සච්චන්ති වච්ඡව්චං. ධම්මොති ඉමිනා දිට්ඨිසංකප්පවායාමසතිසමාධයො දස්සෙති. සංයමොති ඉමිනා කම්මන්තාජීවා ගතිනා. සච්චන්ති වා ඉමිනා මග්ගසච්චං ගතිනං. සා අත්ථතො සම්මාදිට්ඨි. චුත්තඤ්ඤෙන – “සම්මාදිට්ඨි මග්ගො වෙව හෙතු වා”ති (ධ. ස. 1039). සම්මාදිට්ඨියා පන ගතිතාය තග්ගතිකත්තා සම්මාසංකප්පො ගතිතොව හොති. ධම්මොති ඉමිනා වායාමසතිසමාධයො. සංයමොති ඉමිනා වාචාකම්මන්තාජීවා. එවමිපි අට්ඨංඛිතිකො මග්ගො දස්සිතො හොති. අථ වා සච්චන්ති පරමත්ථසච්චං , තං අත්ථතො නිබ්බානං. ධම්මොතිපදෙන දිට්ඨි සංකප්පො වායාමො සති සමාධිති පඤ්චඩ්ගානි ගතිතානි. සංයමොති වාචා කම්මන්තො ආජීවොති තිණි. එවමිපි අට්ඨංඛිතිකො මග්ගො දස්සිතො හොති. බ්‍රහ්මවරියන්ති එතං බ්‍රහ්මවරියං නාම. මජ්ඣෙ සිතාති සස්සතුච්ඡෙදෙ වජ්ජෙන්වා මජ්ඣෙ නිස්සිතා. බ්‍රහ්මපත්තිති සෙට්ඨපත්ති. ස තුජ්ජුතෙසු නමො කරොහිති එත්ථ ත-කාරො පදසන්ධිකරො, ස ත්වං උජුතෙසු ඛිණ්ණසවෙසු නමො කරොහිති අත්ථො. තමහං නරං ධම්මසාරිති බ්‍රමිති යො එවං පටිපජ්ජති, තමහං පුග්ගලං “ධම්මසාරි එසො ධම්මසාරියා පටිච්ඡන්තො”ති ව “කුසලධම්මෙහි අකුසලධම්මෙ සාරෙත්වා ධීතො”ති වානි වදාමිති. නවමං.

10. බ්‍රහ්මිකරසුත්තවණ්ණනා

196. දසමෙ අඤ්ඤතරස්මිං වනසණ්ඩෙති පටිවුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ගච්ඡාමිස්ස සඬ්ගහං කරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා තස්මිං වනසණ්ඩෙ විහරති. නට්ඨා හොන්තිති කසිත්වා විස්සට්ඨා අට්ඨමුඛා වරමානා බ්‍රාහ්මණෙ භුඤ්ජිතුං ගතෙ පලාතා හොන්ති. පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුබද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති බන්ධිත්වා . උජුං කායං පණ්ඩායානි උපරිමං සරිරං උජුකං යපෙන්වා, අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොටියා කොටිං පටිපාදෙන්වා. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙන්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා, මුඛසම්පෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ චුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා හොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුව්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙන්වා”ති (විහ. 537). අථ වා “පරිති පරිග්ගහට්ඨො. මුඛන්ති නියානට්ඨො. සතිති උපට්ඨානට්ඨො. තෙන වුව්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙන්වා”ති එවං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.164) චුත්තනසෙනපෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්තායං සඬ්බෙසො – “පරිග්ගහිතනියානං

සතිං කත්වා”ති. එවං නිසිදන්තො ව පන ඡබ්බණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජේත්වා නිසිදි. උපසඬකම්භි දොමනස්සාහිභුතො ආහිණ්ඩන්තො, “සුබෙන වතායං සමණො නිසින්තො”ති වින්තෙන්වා උපසඬකම්භි.

අප්පසට්ඨිං න දිස්සන්තිති අප්ප ඡදිවසමත්තකා පට්ඨාය න දිස්සන්ති. පාපකානි ලාමකා නිලබාණුකා. තෙන කිර නිලබෙන්තෙ වපිනෙ තදහෙව දෙවො වස්සින්වා නිලෙ පංසුමිති ඔසිදාපෙසි , පුප්ඵං වා එලං වා ගහෙතුං නාසක්ඛිංසු. යෙපි වඩ්ඪිංසු, තෙසං උපරි පාණකා පතිත්වා පණ්ණානි බාදිංසු, එකපණ්ණපණ්ණා බාණුකා අවසිස්සිංසු. බ්‍රාහ්මණො ඛේත්තං ඔලොකෙතුං ගතො තෙ දිස්වා – “වඩ්ඪියා මෙ නිලා ගහිතා, තෙපි නට්ඨා”ති දොමනස්සජාතො අහොසි, තං ගහෙන්වා ඉමං ගාථමාහ.

උස්සොළ්භිකායාති උස්සාහෙන කණ්ණනඬගුට්ඨාදිති උක්ඛිපින්වා විවරන්තා උප්පනන්ති. තස්ස කිර අනුපුබ්බෙන භොගෙසු පරික්ඛිණෙසු පක්ඛිපිතබ්බස්ස අභාවෙන තුව්ඡකොට්ඨා අහෙසු. තස්ස ඉතො විතො ව සත්තහි සරෙහි ආගතා මුසිකා තෙ තුව්ඡකොට්ඨෙ පවිසින්වා උය්‍යානකීළං කීළන්තා විය නව්වන්ති, තං ගහෙන්වා එවමාහ.

උප්පාටකෙහි සඤ්ජන්තොති උප්පාටකපාණකෙහි සඤ්ජන්තො. තස්ස කිර බ්‍රාහ්මණස්ස සයනත්ථාය සන්ථනං නිණපණ්ණසන්ථාරං කොචි අන්තරන්තරා පටිපග්ගන්තො තත්ථි. සො දිවසං අරඤ්ඤෙ කම්මං කත්වා සායං ආගන්ත්වා තස්මිං නිපජ්ජති. අප්පස උප්පාටකපාණකා සරීරං එකච්ඡන්තං කරොන්තා බාදන්ති, තං ගහෙන්වා එවමාහ.

විධවාති මතපතිකා. යාව කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ විභවමත්තා අහොසි, තාව තා විධවාපි හුත්වා පතිකුලෙසු වසිතුං ලභිංසු. යදා පන සො නිද්ධනො ජාතො, තදා තා “පිතුසරං ගච්ඡං”ති සස්සසසුරාදිති නික්කඩ්ඪිතා තතො තස්සෙව සරං ආගන්ත්වා වසන්තියො බ්‍රාහ්මණස්ස භොජනකාලෙ “ගච්ඡං අයාකෙන සද්ධිං භුඤ්ජං”ති පුත්තෙ පෙසෙන්නි, තෙහි පාතියං හත්ථෙසු ඔතාරිතෙසු බ්‍රාහ්මණො හත්ථස්ස ඔකාසං න ලහති. තං ගහෙන්වා ඉමං ගාථමාහ.

පිඬගලාති කළාරපිඬගලා. නිලකාහතාති කාලසෙනාදිවණ්ණෙහි නිලකෙහි ආහතගත්තා. සොත්තං පාදෙන බොධෙතිති නිද්දං ඔක්කන්තං පාදෙන පහරින්වා පබොධෙති. අයං කිර බ්‍රාහ්මණො මුසිකසද්දෙන උබ්බාළ්භො උප්පාටකෙහි ව ඛජ්ජමානො සබ්බරත්තිං නිද්දං අලභින්වා පච්චුසකාලෙ නිද්දායති. අප් නං අක්ඛිසු නිම්මිලිතමත්තෙස්සෙව – “කිං කරොසි, බ්‍රාහ්මණ, පච්ඡා ව පුබ්බෙ ව ගහිතස්ස ඉණස්ස? වඩ්ඪි මත්ථකං පත්තා, සත්ත ධිතරො පොසෙතබ්බා. ඉදානි ඉණාසිකා ආගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරෙස්සන්ති, ගච්ඡ කම්මං කරොහි”ති පාදෙන පහරින්වා පබොධෙති. තං ගහෙන්වා ඉමං ගාථමාහ.

ඉණාසිකාති යෙසං අනෙත හත්ථතො ඉණං ගහිතං. සො කිර කස්සචි හත්ථතො එකං කභාපණං කස්සචි ද්වෙ කස්සචි දස...පෙ.... කස්සචි සතන්ති එවං බහුතං හත්ථතො ඉණං අග්ගහෙසි. තෙ දිවා බ්‍රාහ්මණං අපස්සන්තා “ගෙහතො තං නික්කන්තමෙව ගණ්ඨස්සාමා”ති බලවපච්චුසෙ ගන්ත්වා වොදෙන්ති. තං ගහෙන්වා ඉමං ගාථමාහ.

හගවා තෙන බ්‍රාහ්මණෙන ඉමාහි සත්තහි ගාථාහි දුක්ඛෙ කථිතෙ “යං යං, බ්‍රාහ්මණ, තයා දුක්ඛං කථිතං, සබ්බමෙතං මය්හං නත්ථි”ති දස්සෙන්තො පටිගාථාහි බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙසි. බ්‍රාහ්මණො තා ගාථා සුත්වා හගවති පසන්තො සරණෙසු පතිට්ඨාය පබ්බජින්වා අරහත්තං පාපුණි. තං දස්සෙතුං එවං වුත්තෙ භාරද්වාජගොත්තොතිආදි වුත්තං. තත්ථ අලත්ථාති ලභි.

තඤ්ථ පන බ්‍රාහ්මණං හගවා පබ්බාජෙන්වා ආදාය ජෙතවනං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ තෙන ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන කොසලරඤ්ඤො ගෙහද්වාරං අගමාසි . රාජා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා පාසාදා ඔරුය්හ වන්දින්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙන්වා තථාගතං උපරිපාසාදං ආරොපෙන්වා වරාසනෙ නිසිදාපෙන්වා ගන්ධොදකෙන පාදෙ ධොවින්වා සතපාකතෙලෙන මක්ඛෙන්වා යාගුං ආහරාපෙන්වා රජතදණ්ඩං සුවණ්ණකට්ඨජුං ගහෙන්වා සත්ථු උපනාමෙසි. සත්ථා පත්තං පිදහි. රාජා තථාගතස්ස පාදෙසු පතිත්වා, “සවෙ මෙ, හන්තෙ, දොසො අත්ථි, බම්ථා”ති ආහ. නත්ථි, මහාරාජාති. අප් කස්මා යාගුං න ගණ්ඨපාති? පලිබොධො අත්ථි, මහාරාජාති. කිං පන, හන්තෙ, යාගුං අගණ්ඨන්තෙහෙව ලභිතබ්බො එස පලිබොධො, පට්ඨලො අහං පලිබොධං දාතුං, ගණ්ඨප්ථ, හන්තෙති. සත්ථා අග්ගහෙසි. මහල්ලකත්ථෙරොපි දීඝරත්තං ජාතො යාවදත්ථං යාගුං පිට්ඨි. රාජා බාදනීයභොජනීයං දත්වා හත්තකිව්වාචසානෙ හගවන්තං වන්දින්වා ආහ – “හගවා තුම්හෙ පවෙණියා ආගතෙ ඔක්කාකවංසෙ උප්පජ්ජින්වා චක්කවත්තිසිරිං පභාය පබ්බජින්වා ලොකෙ අග්ගතං පත්තො, කො නාම, හන්තෙ, තුම්හාකං පලිබොධො”ති? මහාරාජ, එතස්ස මහල්ලකත්ථෙරස්ස පලිබොධො අම්හාකං පලිබොධසදිසොවාති.

රාජා ථෙරං වන්දින්වා – “කො, හන්තෙ, තුම්හාකං පලිබොධො”ති පුච්ඡි? ඉණපලිබොධො, මහාරාජාති. කිත්තකො, හන්තෙති? ගණ්ඨ, මහාරාජාති. රඤ්ඤො “එකං ද්වෙ සතං සහස්ස”න්ති ගණ්ණන්තස්ස අඬගුලියො නප්පහොන්ති. අථෙකං පුරිසං පක්කොසින්වා, “ගච්ඡ, හණ, නගරෙ හෙරිං වරාපෙහි ‘සබ්බෙ බහුධිතිකබ්‍රාහ්මණස්ස ඉණාසිකා රාජපිගණෙ සන්තිපතන්තු’”ති. මනුස්සා හෙරිං සුත්වා සන්තිපතිංසු. රාජා තෙසං හත්ථතො පණ්ණානි ආහරාපෙන්වා සබ්බෙසං අනුතං ධනමදාසි. තත්ථ සුවණ්ණමෙව සතසහස්සග්ගනකං අහොසි. පුන රාජා පුච්ඡි – “අඤ්ඤොපි අත්ථි, හන්තෙ, පලිබොධො”ති. ඉණං නාම, මහාරාජ, දත්වා මුච්චිතුං සක්කා, එතා පන සත්ත දාරිකා මහාපලිබොධා මය්හන්ති. රාජා යානානි පෙසෙන්වා තස්ස ධිතරො ආහරාපෙන්වා අත්තනො ධිතරො කත්වා තං තං

කුලසරං පෙසෙත්වා, “අඤ්ඤාපි, භන්තෙ, අත්ථි පලිබොධො”ති පුච්ඡී? බ්‍රාහ්මණී, මහාරාජාති. රාජා යානං පෙසෙත්වා, තස්ස බ්‍රාහ්මණිං ආභරාපෙත්වා, අය්‍යකට්ඨානෙ යපෙත්වා පුන පුච්ඡී – “අඤ්ඤාපි, භන්තෙ, අත්ථි පලිබොධො”ති? නත්ථි, මහාරාජාති චුත්තෙ රාජාපි විචරදුස්සානි දාපෙත්වා, “භන්තෙ, මම සත්තකං තුම්භාකං භික්ඛුභාවං ජානාමා”ති ආභ. ආම, මහාරාජාති. අප් නං රාජා ආභ – “භන්තෙ, විචරපිණ්ඩපාතාදයොපි සබ්බෙ පච්චයා අම්භාකං සත්තකා භවිස්සන්ති. තුම්භෙ තථාගතස්ස මනං ගහෙත්වා සමණධම්මං කරොමා”ති. ථෙරො තථෙව අප්පමත්තො සමණධම්මං කරොන්තො නචිරස්සෙව ආසවක්ඛයං පත්තොති. දසමං.

පයමො වග්ගො.

2. උපාසකවග්ගො

1. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

197. දුතියවග්ගස්ස පයමෙ මගධෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති රාජගහං පරිවාරෙත්වා ධීතස්ස ගිරිනො දක්ඛිණභාගෙ ජනපදො අත්ථි, තස්මිං ජනපදෙ, තත්ථ විභාරස්සාපි තදෙව නාමං. එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙති එකනාළාති තස්ස ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණා පනෙත්ථ සම්බහුලා පට්ඨසන්ති, බ්‍රාහ්මණභොගො එව වා සො. තස්මා “බ්‍රාහ්මණගාමො”ති වුච්චති.

තෙන බො පන සමයෙනාති යං සමයං භගවා මගධරට්ඨෙ එකනාළං බ්‍රාහ්මණගාමං උපනිස්සාය දක්ඛිණගිරිමහාවිහාරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො විහරති, තෙන සමයෙන. කසිභාරද්වාජස්සාති සො බ්‍රාහ්මණො කසිං නිස්සාය ජීවති, භාරද්වාජොති වස්ස ගොත්තං. පඤ්චමත්තානීති පඤ්ච පමාණානි, අනුනානි අනාධිකානි පඤ්චතඨගලසතානීති චුත්තං භොති. පසුත්තානීති යොජිතානි, බලිබද්දානං බත්ථෙසු යපෙත්වා යුගෙ යොත්තෙහි යොජිතානීති අත්ථො.

වජ්ජකාලෙති වජ්ජනකාලෙ ඛිජනික්ඛෙපසමයෙ. තත්ථ ද්වෙ වජ්ජානි කලලවජ්ජපඤ්ච පංසුවජ්ජපඤ්ච. පංසුවජ්ජං ඉධ අධිජ්ජෙනං, තඤ්ච බො පයමදිවසෙ මභිගලවජ්ජං. තත්ථායං උපකරණසම්පදා – තිණි බලිබද්දසභස්සානි උපට්ඨාපිතානි භොන්ති, සබ්බෙසං සුවණ්ණමයානි සිඨගානි පටිමුක්කානි, රජතමයා බුරා, සබ්බෙ සෙතමාලාහි වෙව ගන්ධපඤ්චඩගුලීනි ව අලඪකතා පරිපුණ්ණපඤ්චඩගා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා, එකච්චෙ කාළා අඤ්ජනවණ්ණා, එකච්චෙ සෙතා ඵලිකවණ්ණා, එකච්චෙ රත්තා පවාලවණ්ණා, එකච්චෙ කම්මාසා මසාරගල්ලවණ්ණා. එවං පඤ්චසතා කස්සකා සබ්බෙ අභතසෙතවත්ථා ගන්ධමාලාලඪකතා දක්ඛිණඅංසකුටෙසු පතිට්ඨිතපුජ්චවුම්බටකා හරිතාලමනොසිලාලඤ්ජනුජ්ජලගත්තා දස දස නඨගලා එකෙකගුම්බා හුත්වා ගච්ඡන්ති. නඨගලානං සීසඤ්ච යුගඤ්ච පතොදා ව සුවණ්ණබ්බිතා. පයමනභිගලෙ අට්ඨි බලිබද්දා යුත්තා, සෙසෙසු වත්තාරො වත්තාරො, අවසෙසා කිලන්තපරිවත්තනත්ථං ආනිතා. එකෙකගුම්බෙ එකෙකඛිජ්ජකටං එකෙකො කසති, එකෙකො වජ්ජති.

බ්‍රාහ්මණො පන පගෙව මස්සකම්මං කාරාපෙත්වා න්භායිත්වා සුගන්ධගන්ධෙහි විලිත්තො පඤ්චසතග්ගෙනං වත්ථං නිවාසෙත්වා සභස්සග්ගෙනං එකංසං කරිත්වා එකෙකස්සා අභිගුලියා ද්වෙ ද්වෙති වීසති අභිගුලිමුද්දිකායො කණ්ණෙසු සීහකුණ්ඩලානි සීසෙ බ්‍රහ්මවෙයනං පටිමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණමාලං කණ්ණෙයෙ කත්වා බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො කම්මන්තං වොසාසති. අප්ස්ස බ්‍රාහ්මණී අනෙකසතභාජනෙසු පායාසං පවාපෙත්වා මහාසකටෙසු ආරොපෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්භායිත්වා සබ්බාලඪකාරවිභුසිතා බ්‍රාහ්මණිගණපරිවුතා කම්මන්තං අගමාසි. ගෙහමිපිස්ස හරිතුපලිත්තං විජ්ජකිණ්ණලාජං පුණ්ණසටකදලිධපපටාකාහි අලඪකතං ගන්ධපුජ්ජාදීනි සුකතබලිකම්මං, බෙන්තඤ්ච තෙසු තෙසු යානෙසු සමුස්සිතද්ධජ්ජපටාකං අභොසි. පරිජනකම්මකාරෙහි සද්ධිං ඔසට්ඨරසා අධිසතෙයාසභස්සා අභොසි, සබ්බෙ අභතවත්ථා, සබ්බෙසං පායාසභොජනමෙව පටියන්තං.

අප් බ්‍රාහ්මණො සුවණ්ණපානිං ධොවාපෙත්වා පායාසස්ස පුරෙත්වා සජ්ජිමධුචාණිතෙහි අභිසඬ්ඛිත්වා නඨගලබලිකම්මං කාරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණී පඤ්චන්තං කස්සකසතානං සුවණ්ණරජතකංසතම්බලොභමයානි භාජනානි දාපෙත්වා සුවණ්ණකට්ඨපුං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිවිසන්ති ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණො පන බලිකම්මං කාරෙත්වා රත්තබන්ධිකායො උපාහනායො ආරොහිත්වා රත්තසුවණ්ණදණ්ඩකං ගහෙත්වා, “ඉධ පායාසං දෙථ, ඉධ සජ්ජිං දෙථ, ඉධ සක්ඛරං දෙථ”ති වොසාසමානො විචරති. අයං තාව කම්මන්තෙ පවත්ති.

විහාරෙ පන යත්ථ යත්ථ බුද්ධා වසන්ති, තත්ථ තත්ථ නෙසං දෙවසිකං පඤ්ච කිච්චානි භවන්ති, සෙය්‍යාටීදං – පුරෙහත්තකිච්චං පච්ඡාහත්තකිච්චං පුරිමයාමකිච්චං මජ්ඣිමයාමකිච්චං පච්ඡිමයාමකිච්චන්ති.

තත්‍රිදං පුරෙහත්තකිච්චං – භගවා හි පාතොව උට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරීරචාසුකත්ථඤ්ච බුබ්බොවනාදිපරිකම්මං කත්වා යාව භික්ඛාචාරවෙලා, තාව විචිත්තාසනෙ චිතිනාමෙත්වා භික්ඛාචාරවෙලාය නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විචරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය කදාවි එකකො කදාවි භික්ඛුසඬ්ඛිපරිවුතො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පච්ඡති කදාවි පකතියා, කදාවි අනෙකෙහි පාටිහාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යාටීදං – පිණ්ඩාය පච්ඡතො ලොකනාථස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මුද්දගතියො වාතා පට්ඨං සොධෙත්ති, වලාහකා උදකචුසිතානි

මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං වුපසමෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති, අපරෙ වාතා පුප්ඵානි උපහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති. උන්තතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උන්තමන්ති. පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සානි පදුමපුප්ඵානි වා පාදෙ සම්පට්ඨන්ති. ඉන්ද්‍රියලස්ස අන්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරිරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණරසසිඤ්ඤානානි විය චිත්‍රපට්ඨරික්ඛිත්තානි විය ව පාසාදකුටාගාරාදීනි කරොන්තියො ඉතො විතො ව විධාවන්ති. හත්ථිඅස්සවිහඬිගාදෙසො සකසකට්ඨානෙසු ඨිතායෙව මධුරෙනාකාරෙන සද්දං කරොන්ති, තථා හෙරිවිණාදීනි තුරියානි මනුස්සානඤ්ඤා කායුපගානි ආහරණානි. තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති “අප්ප භගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා අන්තරවිටීං පට්පජ්ජිත්වා භගවන්තං ගන්ධපුප්ඵාදීනි සක්කච්චං පුපෙත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං, හන්තෙ, දස භික්ඛු, අම්භාකං වීසති, අම්භාකං භික්ඛුසතං දෙථා”ති යාවිත්වා භගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපානෙන පට්ටානෙත්ති.

භගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං සන්තානානි ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙචි සරණගමනෙ පතිට්ඨහන්ති, කෙචි පඤ්චසු සීලෙසු, කෙචි සොනාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානං අඤ්ඤාතරස්මිං, කෙචි පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. එවං මහාජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදති භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛුනං හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො භගවතො නිවෙදෙති. අථ භගවා ගන්ධකුටිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.

අථ භගවා එවං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසිදිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා පාදපියෙ යත්වා භික්ඛුසඬ්ඨං ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දුල්ලභො බුද්ධුප්පාදො ලොකස්මිං, දුල්ලභො මනුස්සත්තපට්ටාභො, දුල්ලභා සද්ධාසම්පත්ති, දුල්ලභා පබ්බජ්ජා, දුල්ලභං සද්ධම්මස්සවන”න්ති. තත්ථ කෙචි භගවන්තං කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. භගවා තෙසං අත්තනො වරියානුරූපං කම්මට්ඨානං දෙති. තතො සබ්බෙපි භගවන්තං වන්දිත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි ගච්ඡන්ති, කෙචි අරඤ්ඤං, කෙචි රුක්ඛමූලං, කෙචි පබ්බතාදීනං අඤ්ඤාතරං, කෙචි වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙචි වසවත්තිභවනන්ති. තතො භගවා ගන්ධකුටිං පට්ඨිත්වා සවෙ ආකඬ්ඨති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අථ සම්ප්පාසිතකායො උට්ඨහිත්වා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ මහාජනො පුරෙහත්තං දානං දන්වා පච්ඡාහත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො භගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිහාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසප්ප ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං සමයයුත්තං. අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උය්‍යාපෙති, මනුස්සා භගවන්තං වන්දිත්වා පක්කමන්ති. ඉදං පච්ඡාහත්තකිච්චං.

සො එවං නිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චො සවෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො හොති, බුද්ධාසනා වුට්ඨාය න්භානකොට්ඨකං පට්ඨිත්වා උපට්ඨාකෙන පට්ඨාදිතඋදකෙන ගත්තානි උතුං ගාභාපෙති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා පප්ඵොටෙත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤාපෙති. භගවා සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා උත්තරාසඬ්ඨං කත්වා තත්ථ ආගන්ත්වා නිසිදති එකකොච මුහුත්තං පට්ඨල්ලිනො. අථ භික්ඛු තතො තතො ආගම්ම භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. භගවා තෙසං අධිප්පායං සම්පාදෙත්තො පුරිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිච්චං.

පුරිමයාමකිච්චපරියොසානෙ පත භික්ඛුසු භගවන්තං වන්දිත්වා පක්කමන්තෙසු සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා භගවන්තං උපසඬ්ඨිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති යථාභිසඬ්ඨතං අන්තමසො චතුරක්ඛරම්පි. භගවා තාසං තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්තො මජ්ඣිමයාමං චිතිනාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිච්චං.

පච්ඡිමයාමං පත තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසප්පාපිළිතස්ස සරිරස්ස කීලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොට්ඨාසං වඬ්කමෙන චිතිනාමෙති. දුතියකොට්ඨාසෙ ගන්ධකුටිං පට්ඨිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. තතියකොට්ඨාසෙ පට්ට්ඨාය නිසිදිත්වා පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ දානසීලාදිවසෙන කතාධිකාරපුත්තලදස්සනත්ථං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිච්චං.

තදාපි එවං ඔලොකෙත්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා – “තත්ථ මයි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එසො බ්‍රාහ්මණො සපුත්තදාරො තිසු සරණෙසු පතිට්ඨාය අසිතිකොට්ඨනං මම සාසනෙ විප්පකිරිත්වා අපරභාගෙ නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”ති ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. එතමත්ථං දස්සෙතුං අථ බො භගවානිආදි වුත්තං.

තත්ථ පුබ්බණ්ණසමයන්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං, පුබ්බණ්ණසමයෙති අත්ථො. නිවාසෙත්වානි පරිදහිත්වා. විහාරවිවරපරිවත්තනවසෙනෙතං වුත්තං. පත්තවිවරමාදායානි පත්තං හත්ථෙහි, විවරං කායෙන ආදියිත්වා, සම්පට්ඨිත්වා ධාරෙත්වානි අත්ථො. භගවතො කිර පිණ්ඩාය පට්ඨිතුකාමස්ස භමරො විය විකසිතපදුමද්වයමජ්ඣං, ඉන්ද්‍රියලම්භවණ්ණසෙලමයපත්තො හත්ථද්වයමජ්ඣං ආගච්ඡති. තං එවමාගතං පත්තං හත්ථෙහි සම්පට්ඨිත්වා විවරඤ්ඤා පරිමණ්ඩලං පාරුතං කායෙන ධාරෙත්වානි වුත්තං හොති. තෙනුපසඬ්ඨිති යෙන මග්ගෙන කම්මන්තො

ගත්තබ්බො, තෙන එකකොව උපසඩ්කම්. කස්මා පන නං භික්ඛු නානුබන්ධිංසුති? යදා හි භගවා එකකොව කත්ථවි ගත්තුකාමො හොති, යාව භික්ඛාචාරවෙලා ද්වාරං පිදහිත්වා අන්තොගන්ධකුටියං නිසීදති. භික්ඛු තාය සඤ්ඤාය ජානන්ති “අප්ප භගවා එකකොව පිණ්ඩාය වරිතුකාමො, අද්ධා කඤ්චි එව විනෙතබ්බපුග්ගලං අද්දසා”ති. තෙ අත්තනො පත්තව්වරං ගහෙත්වා ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිත්වා භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්ති. තදා ච භගවා එවමකාසී, තස්මා භික්ඛු නානුබන්ධිංසුති.

පරිවෙසනා වත්තනීති තෙසං සුවණ්ණභාජනාදීනි ගහෙත්වා නිසින්නානං පඤ්චසත්තානං කස්සකානං පරිවිසනා විජ්ජකානා හොති. එකමන්තං අට්ඨාසීති යත්ථ ධීතං බ්‍රාහ්මණො පස්සති, තථාරූපෙ දස්සනුපවාලෙ කථාසවනචාසුකෙ උච්චට්ඨානෙ අට්ඨාසී. යත්වා ච රජතසුවණ්ණරසපිඤ්ජරං වන්දිමසුරියානං පහං අතිරොවමානං සමන්තතො සරිරප්පහං මුඤ්චි, යාය අප්ඤ්ඤාත්ථටත්තා බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තසාලාභිත්තිරුක්ඛකසිතමත්තිකපිණ්ඩාදයො සුවණ්ණමයා විය අහෙසුං. අථ මනුස්සා භුඤ්ජන්තා ච කසන්තා ච සබ්බකිව්වාති පහාය අසීතිඅනුබාසඤ්ජනපරිවාරං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං සරිරං බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛෙපවිභූසිතං බාහුයුගලං ජඩගමං විය පදුමසරං, රස්මිජාලසමුප්පලිතතාරාගණම්ව ගගනතලං, විජ්ජලතාවිනද්ධම්ව ච කනකසිඛරං සිරියා ජලමානං සම්මාසම්බුද්ධං එකමන්තං ධීතං දිස්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. එවං තෙහි සම්පරිවාරිතං අද්දසා බො කසිභාරද්වාපො බ්‍රාහ්මණො භගවන්තං පිණ්ඩාය ධීතං, දිස්වාන භගවන්තං එතදවොච – අහං බො, සමණ, කසාම් ව චපාම් වාති.

කස්මා පනායං එවමාහ, කිං සමන්තපාසාදිකෙ පසාදනීයෙ උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තෙපි තථාගතෙ අප්පසාදෙන, උදාහු අඩ්ඨතියානං ජනසහස්සානං පායාසං පටියාදෙන්වාපි කට්ඨජුභික්ඛාය මච්ඡෙරෙනාති? උභයථාපි නො, භගවතො පනස්ස දස්සනෙන අතිත්තං නික්ඛිත්තකම්මන්තං ජනං දිස්වා “කම්මභඩ්ගං මෙ කාතුං ආගතො”ති අනත්තමනනා අහොසී, තස්මා එවමාහ. භගවතො ච ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා – “සවායං කම්මන්තෙ අප්පයොජයිස්ස, සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සානං සීසෙ චූළාමණි විය අභවිස්ස, කො නාමස්ස අත්ථො න සම්පජ්ජිස්සති, එවමෙවං අලසතාය කම්මන්තෙ අප්පයොජෙත්වා වජ්ජමඬ්ඨගලාදිසු පිණ්ඩාය වරති”තිපිස්ස අනත්තමනනා අහොසී. තෙනාහ – “අහං බො, සමණ, කසාම් ව චපාම් ව, කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි”ති.

අයං කිරස්ස අධිප්පායො – මය්හම්පි තාච කම්මන්තා න බ්‍යාපජ්ජන්ති, න වම්හි යථා ත්වං එවං ලක්ඛණසම්පන්නො, ත්වම්පි කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජස්සු, කො තෙ අත්ථො න සම්පජ්ජෙය්‍ය එවං ලක්ඛණසම්පන්නස්සාති. අපිවායං අස්සොසී – “සකාරාජකුලෙ කිර කුමාරො උප්පන්නො, සො චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. තස්මා ඉදාති “අයං සො”ති ඤාත්වා “චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය කිලන්තොසී”ති උපාරම්භං ආරොපෙන්නො එවමාහ. අපිච තික්ඛපඤ්ඤො එස බ්‍රාහ්මණො, න භගවන්තං අපසාදෙන්තො භණති, භගවතො පන රූපසම්පත්තිං දිස්වා පුඤ්ඤසම්පත්තිං සම්භාවයමානො කථාපවත්තනත්ථම්පි එවමාහ. අථ භගවා වෙනෙය්‍යවසෙන සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගකස්සකච්ඡපකභාවං අත්තනො දස්සෙන්නො අහම්පි බො බ්‍රාහ්මණොතිආදිමාහ.

අථ බ්‍රාහ්මණො වින්තෙසී – “අයං සමණො” අහම්පි කසාම් ව චපාම් වා’ති භණති. න වස්ස ඔළාරිකාති යුගනඬ්ඨගලාදීනි කසිභණ්ඩාති පස්සාමි, කිං නු බො මුසා භණති”ති? භගවන්තං පාදතලතො පටියාය යාව කෙසග්ගා ඔලොකයමානො, අඩ්ඨවිජ්ජාය කතාධිකාරත්තා ද්වන්තිංසවරලක්ඛණසම්පත්තිමස්ස ඤාත්වා, “අට්ඨානමෙතං යං එවරූපො මුසා භණෙය්‍යා”ති සඤ්ජාතබ්බුමානො භගවති සමණවාදං පහාය ගොත්තෙන භගවන්තං සමුද්ධාචරමානො න බො පන මයං පස්සාම හොතො ගොතමස්සාතිආදිමාහ. භගවා පන යස්මා පුබ්බධම්මසභාගතාය කථනං නාම බුද්ධානං ආනුභාවො, තස්මා බුද්ධානුභාවං දිපෙන්නො සද්ධා බීජන්තිආදිමාහ.

කා පනෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගතා? නනු බ්‍රාහ්මණෙන භගවා නඬ්ඨගලාදිකසිසම්භාරසමායොගං පුට්ඨො අපුච්ඡිතස්ස බීජස්ස සභාගතාය ආහ “සද්ධා බීජ”න්ති, එවඤ්ච සති කථාපි අනනුසන්ධිකා හොති? න හි බුද්ධානං අනනුසන්ධිකකථා නාම අත්ථි, නපි පුබ්බධම්මස්ස අසභාගතාය කථෙත්ති. එවං පනෙත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බො – බ්‍රාහ්මණෙන හි භගවා යුගනඬ්ඨගලාදිකසිසම්භාරවසෙන කසීං පුච්ඡිතො. සො තස්ස අනුකම්පාය “ඉදං අපුච්ඡිත”න්ති අපරිභාපෙත්වා සමුලං සඋපකාරං සසම්භාරං සඵලං කසීං පඤ්ඤාපෙතුං මුලතො පටියාය දස්සෙන්නො “සද්ධා බීජ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ බීජං කසියා මුලං, තස්මිං සති කත්තබ්බතො, අසති අකත්තබ්බතො, තප්පමාණෙන ච කත්තබ්බතො. බීජෙ හි සති කසීං කරොන්ති, න අසති. බීජප්පමාණෙන ච කුසලා කස්සකා බෙත්තං කසන්ති, න උනං “මා නො සස්සං පරිහාසී”ති, න අධිකං “මා නො මොසො වායාමො අහොසී”ති. යස්මා ච බීජමෙව මුලං, තස්මා භගවා මුලතො පටියාය කසිසම්භාරං දස්සෙන්නො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා පුබ්බධම්මස්ස බීජස්ස සභාගතාය අත්තනො කසියා පුබ්බධම්මං දස්සෙන්නො ආහ “සද්ධා බීජ”න්ති. එවමෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගතාපි වෙදිතබ්බො.

පුච්ඡිතංයෙව වත්වා අපුච්ඡිතං පච්ඡා කිං න චුත්තන්ති වෙ? තස්ස උපකාරභාවතො ච ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො ච. අයං හි බ්‍රාහ්මණො පඤ්ඤවා, මිච්ඡාදිට්ඨිකුලෙ පන ජාතත්තා සද්ධාරහිතො, සද්ධාරහිතො ච පඤ්ඤවා පරෙසං සද්ධාය අත්තනො අවිසයෙ අපට්ඨපජ්ජමානො විසෙසං නාධිගච්ඡති, කිලෙසකාලුස්සියපරාමට්ඨාපි වස්ස දුබ්බලා සද්ධා බලවතියා පඤ්ඤාය සහසා වත්තමානා අත්ථසිද්ධිං න කරොති හත්ථිනා සද්ධිං එකධුරෙ යුත්තො ගොණො විය. ඉතිස්ස සද්ධා උපකාරිකාති තං බ්‍රාහ්මණං සද්ධාය පතිට්ඨාපෙන්නෙන පච්ඡාපි වත්තබ්බො අයමත්ථො දෙසනාකුසලතාය පුබ්බෙ චුත්තො. බීජස්ස ච උපකාරිකා චුට්ඨි,

සා තදනන්තරංයෙව වුවවමානා සමත්ථා හොති. එවං ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො පච්ඡාපි චත්තබ්බො අයමත්ථො, අඤ්ඤො ච එවරුපො ඊසායොත්තාදි පුබ්බෙ චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සම්පසාදලක්ඛණා සද්ධා, ඔක්කපනලක්ඛණා වා. බීජන්ති පඤ්චවිධං බීජං මූලබීජං බන්ධබීජං ඵලබීජං අග්ගබීජං බීජබීජමෙව පඤ්චමන්ති. තං සබ්බමිපි විරුහණටියෙන බීජන්තෙව සඬබං ගච්ඡති.

තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා මූලභූතං බීජං ද්වෙ කිච්චාති කරොති, හෙට්ඨා මූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි අඬකුරං උට්ඨාපෙති, එවං භගවතො කසියා මූලභූතා සද්ධා හෙට්ඨා සීලමූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි සමට්ථිපස්සනඬකුරං උට්ඨාපෙති. යථා ච තං මූලෙන පට්ඨිරසං ආපොරසං ගහෙන්වා නාලෙන ධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති, එවමයං සීලමූලෙන සමට්ථිපස්සනාරසං ගහෙන්වා අරියමග්ගනාලෙන අරියඵලධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති. යථා ච තං සුභූමියං පතිට්ඨන්තිවා මූලඬකුරපණ්ණනාළකණ්ඩපසවෙහි වුද්ධිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා බීරං ජනෙන්වා අනෙකසාලිප්පභරිතං සාලිසීසං නිජ්ථාදෙති, එවමෙසා චිත්තසන්තානෙන පතිට්ඨන්තිවා ඡහි විසුද්ධිහි වුද්ධිං විරුළ්භිං වෙපුල්ලං පත්වා ඤාණදස්සනවිසුද්ධිබීරං ජනෙන්වා අනෙකපටිසම්භිදාහිඤ්ඤාභරිතං අරහත්තඵලං නිජ්ථාදෙති. තෙන චුත්තං “සද්ධා බීජ”න්ති.

කස්මා පන අඤ්ඤෙසු පරොපඤ්ඤාසාය කුසලධම්මෙසු එකතො උප්පජ්ජමානෙසු සද්ධාව “බීජ”න්ති චුත්තාති වෙ? බීජකිච්චකරණතො. යථා හි තෙසු විඤ්ඤාණංයෙව විජානනකිච්චං කරොති, එවං සද්ධා බීජකිච්චං. සා ච සබ්බකුසලානං මූලභූතා. යථාහ – “සද්ධාජාතො උපසඬකමති, උපසඬකමන්තො පශිරුපාසති...පෙ.... පඤ්ඤාය ච නං අතිවිජ්ඣා පස්සති”ති (ම. නි. 2.183).

අකුසලධම්මෙ වෙව කායඤ්ච තපනීති තපො. ඉන්ද්‍රියසංවරවීරියධූතඬිගදුක්කරකාරිකානං එතං අධිවචනං, ඉධ පන ඉන්ද්‍රියසංවරො අධිජ්ජෙතො. වුට්ඨීති වස්සවුට්ඨි වාතවුට්ඨිතිආදි අනෙකවිධා, ඉධ වස්සවුට්ඨි අධිජ්ජෙතො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස වස්සවුට්ඨිසමනුග්ගන්තිතං බීජං බීජමූලකඤ්ච සස්සං විරුහති න මිලායති නිජ්ථන්තිං ගච්ඡති, එවං භගවතො ඉන්ද්‍රියසංවරසමනුග්ගන්තිතා සද්ධා, සද්ධාමූලා ච සීලාදයො ධම්මා විරුහන්ති, න මිලායන්ති නිජ්ථන්තිං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “තපො වුට්ඨි”ති.

පඤ්ඤා මෙති එත්ථ චුත්තො මෙ-සද්දො පුරිමපදෙසුපි යොජෙතබ්බො “සද්ධා මෙ බීජං, තපො මෙ වුට්ඨි”ති තෙන කිං දිපෙති? යථා, බ්‍රාහ්මණ, තයා වපිතෙ බෙන්තෙ සවෙ වුට්ඨි අත්ථී, ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ අත්ථී, උදකමිපි තාව දාතබ්බං හොති. තථා මයා හිරිඊසෙ පඤ්ඤායුගනඬිගලෙ මනොයොත්තෙන එකාබද්ධෙ කතෙ වීරියබලිබද්දෙ යොජෙත්වා සතිපාවනෙන විජ්ඣන්තො අත්තනො චිත්තසන්තානබෙන්තමිති සද්ධාබීජෙ වපිතෙ වුට්ඨියා අභාවො නාම තත්ථී, අයං පන මෙ නිච්චකාලං ඉන්ද්‍රියසංවරතපො වුට්ඨීති.

පඤ්ඤාති කාමාවචරාදිහෙදතො අනෙකවිධා. ඉධ පන සහ විපස්සනාය මග්ගපඤ්ඤා අධිජ්ජෙතො. යුගනඬිගලන්ති යුගඤ්ච නඬිගලඤ්ච යුගනඬිගලං. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස යුගනඬිගලං, එවං භගවතො දුට්ඨාපි විපස්සනා පඤ්ඤා ච. තත්ථ යථා යුගං ඊසාය උපනිස්සයං හොති, පුරතො ච ඊසාබද්ධං හොති, යොත්තානං නිස්සයං හොති, බලිබද්දානං එකතො ගමනං ධාරෙති, එවං පඤ්ඤා හිරිජ්ජමුඛානං ධම්මානං උපනිස්සයා හොති. යථාහ – “පඤ්ඤාත්තරා සබ්බෙ කුසලා ධම්මා”ති (අ. නි. 8.83; 10.58) ව, “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛන්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති (ජා. 2.17.81) ව. කුසලානං ධම්මානං පුබ්බඬිගමටියෙන පුරතො ච හොති. යථාහ – “සීලං සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො, අත්ථායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති”ති හිරිවිජ්ජයොගෙන අනුප්පත්තිතො පන ඊසාබද්ධො හොති. මනොසඬ්ඛාතස්ස සමාධියොත්තස්ස නිස්සයපච්චයතො යොත්තානං නිස්සයො හොති. අච්චාරද්ධාතිලීනභාවපටිසෙධනතො වීරියබලිබද්දානං එකතො ගමනං ධාරෙති, යථා ච නඬිගලං ඵාලයුත්තං කසනකාලෙ පට්ඨිසනං හින්දති, මූලසන්තානකානි පදාලෙති, එවං සතියුත්තා පඤ්ඤා විපස්සනාකාලෙ ධම්මානං සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනං හින්දති, සබ්බකිලෙසමූලසන්තානකානි පදාලෙති. සා ච බො ලොකුත්තරාව, ඉතරා පන ලොකිකාපි සියා. තෙනාහ “පඤ්ඤා මෙ යුගනඬිගල”න්ති.

හිරියති පාපකෙහි ධම්මෙහිති හිරි. තග්ගහණෙන තාය අවිජ්ජයුත්තං ඔත්තජ්ජමිපි ගහිතමෙව හොති. ඊසාති යුගනඬිගලසන්ධාරිකා රුක්ඛලට්ඨි. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඊසා යුගනඬිගලං ධාරෙති, එවං භගවතොපි හිරි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාසඬ්ඛාතං යුගනඬිගලං ධාරෙති හිරිඅභාවෙ පඤ්ඤාය අභාවතො. යථා ච ඊසාපටිබද්ධයුගනඬිගලං කිච්චකරං හොති අවලං අසිට්ඨං, එවං හිරිපටිබද්ධා ච පඤ්ඤා කිච්චකාරි හොති අවලා අසිට්ඨා අබ්බොකිණ්ණා අහිරිකෙන. තෙනාහ “හිරි ඊසා”ති. මුනාතිති මනො, චිත්තස්සෙතං නාමං. ඉධ පන මනොසීසෙන තංසම්පයුත්තො සමාධි අධිජ්ජෙතො. යොත්තන්ති රජ්ජුබන්ධනං. තං තිවිධං ඊසාය සහ යුගස්ස බන්ධනං, යුගෙන සහ බලිබද්දානං බන්ධනං, සාරථීනා සහ බලිබද්දානං එකාබන්ධනන්ති. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස යොත්තං ඊසායුගබලිබද්දෙ එකාබද්ධෙ කත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති, එවං භගවතො සමාධි සබ්බෙව තෙ හිරිපඤ්ඤාවීරියධම්මෙ එකාරම්මණෙ අවික්ඛෙපසභාවෙන බන්ධිත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති. තෙනාහ “මනො යොත්ත”න්ති.

විරකතාදීමත්ථං සරතීති සති. එාලෙතීති එාලො. පාපේන්ති එතෙනාති පාපනං. තං ඉධ “පාවන”න්ති චුත්තං. පතොදස්සෙනං නාමං. එාලො ව පාවනස්ථි ඵාලපාවනං. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඵාලපාවනං, එවං භගවතො විපස්සනාසම්පයුත්තා මග්ගසම්පයුත්තා ව සති. තත්ථ යථා එාලො නඨගලං අනුරක්ඛති, පුරතො වස්ස ගච්ඡති, එවං සති කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා ආරම්මණෙ වා උපට්ඨාපයමානා පඤ්ඤානඨගලං රක්ඛති. තෙනෙවෙසා “සනාරක්ඛෙන වෙනසා විහරති”තිආදිසු (අ. නි. 10.20) විය ආරක්ඛාති චුත්තා. අප්පමුස්සනවසෙන වස්සා පුරතො හොති. සතිපරිච්ඡෙදෙ හි ධම්මෙ පඤ්ඤා පජානාති, නො පමුටියෙ. යථා ව පාවනං ඛලිඛද්දානං විජ්ඣානභයං දස්සෙන්නං සංසිද්ධං න දෙති, උප්පට්ඨමනං වාරෙති, එවං සති විරියඛලිඛද්දානං අපායභයං දස්සෙන්නී කොසප්පසංසිද්ධං න දෙති, කාමගුණසංඛ්‍යාතෙ අගොචරෙ වාරං නිවාමෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොපේන්ති උප්පට්ඨමනං වාරෙති. තෙනාහ “සති මෙ ඵාලපාවන”න්ති.

කායගුත්තොති තිවිධෙන කායසුචරිතෙන ගුත්තො. වච්ඡගුත්තොති චතුඛිඛිධෙන වච්ඡුචරිතෙන ගුත්තො. එත්තාවතා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං චුත්තං. ආභාරෙ උදරෙ යතොති එත්ථ ආභාරමුඛෙන සබ්බපච්චයානං ගතිතත්තා චතුඛිඛිධෙසි පච්චයෙ යතො සංයතො නිරුපක්කිලෙසොති අත්ථො. ඉමිනා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං චුත්තං. උදරෙ යතොති උදරෙ යතො සංයතො මිත්තභොජී, ආභාරෙ මත්තඤ්ඤාති චුත්තං හොති. ඉමිනා භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතාමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං චුත්තං. තෙන කිං දිපෙති? යථා ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, බීජං වපින්වා සස්සපරිපාලනත්ථං කණ්ටකවති. වා රුක්ඛවති. වා පාකාරපරික්ඛෙපං වා කරොසි, තෙන තෙ ගොමහිංසම්ගගණා පවෙසං අලහන්නා සස්සං න විලුම්පන්ති, එවමහම්පි තං සද්ධාබීජං වපින්වා නානප්පකාරකුසලසස්සපරිපාලනත්ථං කායවච්ඡාභාරගුත්තිමයං තිවිධං පරික්ඛෙපං කරොමි, තෙන මෙ රාගාදිඅකුසලධම්මගොමහිංසම්ගගණා පවෙසං අලහන්නා නානප්පකාරකං කුසලසස්සං න විලුම්පන්තිති.

සච්චං කරොමි නිද්දානන්ති එත්ථ ද්විභාකාරෙහි අවිසංවාදනං සච්චං. නිද්දානන්ති ඡෙදනං ලුනනං උප්පාටනං. කරණත්ථෙ වෙන උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. අයං හෙත්ථ අත්ථො “සච්චෙන කරොමි නිද්දාන”න්ති. කිං චුත්තං හොති – “යථා ත්වං බාහිරං කසිං කත්වා සස්සදුස්සකානං තිණානං හත්ථෙන වා අසිතෙන වා නිද්දානං කරොසි, එවං අහම්පි අප්ඣත්තිකං කසිං කත්වා කුසලසස්සදුස්සකානං විසංවාදනතිණානං සච්චෙන නිද්දානං කරොමි”ති. යථාභුතඤ්ඤානං වා එත්ථ සච්චන්ති වෙදිතබ්බං. තෙන අත්තසඤ්ඤාදිනං තිණානං නිද්දානං කරොමිති දස්සෙති. අථ වා නිද්දානන්ති ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකන්ති අත්ථො. යථා ත්වං දාසං වා කම්මකරං වා නිද්දානං කරොසි, “නිද්දෙහි තිණානී”ති තිණානං ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකං කරොසි, එවමහං සච්චං කරොමිති දස්සෙති, අථ වා සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං. තමහං නිද්දානං කරොමි, ඡිත්තදිතබ්බං ලුනිතබ්බං උප්පාටෙතබ්බං කරොමිති. ඉති ඉමෙසු ද්විසු විකප්පෙසු උපයොගෙනෙවත්ථො යුජ්ජති.

සොරච්චං මෙ පමොවනන්ති එත්ථ යං තං “කායිකො අවිතික්කමො වාචසිකො අවිතික්කමො”ති සීලමෙව “සොරච්ච”න්ති චුත්තං, න තං අධිප්පෙන. “කායගුත්තො”තිආදිනා හි තං චුත්තමෙව. අරහත්තඵලං පන අධිප්පෙන. තං හි සුන්දරෙ නිබ්බානෙ රතත්තා “සොරච්ච”න්ති චුච්චති. පමොවනන්ති යොගවිස්සජ්ජනං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තව පමොවනං පුනපි සායන්තෙ වා දුතියදිවසෙ වා අනාගතසංවච්ඡරෙ වා යොජෙතබ්බතො අප්පමොවනමෙව හොති, න මම එවං. න හි මම අන්තරා මොවනං නාම අත්ථි. අහං හි දීපඨකරදසඛලකාලතො පට්ඨාය පඤ්ඤානඨගලෙ විරියඛලිඛද්දෙ යොජෙත්වා කප්පසතසභස්සාධිකානි චත්තාරි අසඨ්ඛොයානි මහාකසිං කසන්තො තාව න මුඤ්චිං, යාව න සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣං. යදා ව මෙ සබ්බං තං කාලං බෙපෙත්වා බොධිමුලෙ අපරාජිතපල්ලභිකෙ නිසින්තස්ස සබ්බගුණපරිවාරං අරහත්තඵලං උදපාදි, තදා මයා තං සබ්බස්සුක්කපටිප්පස්සද්ධියා පමුත්තං, න දානි පුන යොජෙතබ්බං භවිස්සතිති. එතමත්ථං සන්ධායාහ “සොරච්චං මෙ පමොවන”න්ති.

විරියං මෙ ධුරධොරය්හන්ති එත්ථ විරියන්ති කායිකවෙතසිකො විරියාරම්භො. ධුරධොරය්හන්ති ධුරායං ධොරය්හං, ධුරාවහන්ති අත්ථො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධුරායං ධොරය්හාකඨ්ඨිතං නඨගලං භූමිසනං භින්දති, මුලසන්නානකානි ව පදාලෙති, එවං භගවතො විරියාකඨ්ඨිතං පඤ්ඤානඨගලං යථා චුත්තං සනං භින්දති, කිලෙසසන්නානකානි ව පදාලෙති. තෙනාහ “විරියං මෙ ධුරධොරය්හ”න්ති. අථ වා පුරිමධුරාවහන්තා ධුරා, මුලධුරාවහන්තා ධොරය්හා, ධුරා ව ධොරය්හා ව ධුරධොරය්හා. ඉති යථා බ්‍රාහ්මණස්ස එකෙකස්මිං නඨගලෙ චතුඛිඛිඛද්දපභෙදං ධුරධොරය්හං වහන්තං උප්පන්නුප්පන්තං තිණමුලසාතඤ්චෙව සස්සසම්පන්නිඤ්ච සාධෙති, එවං භගවතො චතුසම්මප්පාධානවිරියභෙදං ධුරධොරය්හං වහන්තං උප්පන්නුප්පන්තං අකුසලසාතඤ්චෙව කුසලසම්පන්නිඤ්ච සාධෙති. තෙනාහ “විරියං මෙ ධුරධොරය්හ”න්ති.

යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති එත්ථ යොගෙහි ඛෙමත්තා නිබ්බානං යොගක්ඛෙමං නාම, තං අධිකිච්ච වාහීයති, අභිමුඛං වා වාහීයති අධිවාහනං, යොගක්ඛෙමස්ස අධිවාහනං යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තව ධුරධොරය්හං පුරත්ථිමාදිසු අඤ්ඤතරදිසාහිමුඛං වාහීයති, තථා මම ධුරධොරය්හං නිබ්බානාහිමුඛං වාහීයති. එවං වාහීයමානංව ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. යථා තව නඨගලං වහන්තං ධුරධොරය්හං ඛෙත්තකොටිං පත්වා පුන නිවත්තති, එවං අනිවත්තන්තං දීපඨකරකාලතො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. යස්මා වා තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනා කිලෙසා න පුනප්පුනං පහාතබ්බා හොන්ති, යථා තව නඨගලෙන ඡිත්තානි තිණානි පුන අපරස්මිං සමයෙ ඡිත්තදිතබ්බානි හොන්ති, තස්මාපි එවං පට්ඨමග්ගවසෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ කිලෙසෙ, දුතියවසෙන ඔළාරිකෙ, තතියවසෙන අණුසභගතෙ, චතුත්ථවසෙන සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තං ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. අථ වා ගච්ඡති අනිවත්තන්ති නිවත්තනරහිතං හුත්වා

ගව්‍යයෙහි අත්පො. තත්ත්වය නං ධුරධාරයෙහි. එවමෙන් අත්පො වෙදිතබ්බො. එවං ගව්‍යයෙහි අත්පො යථා තව ධුරධාරයෙහි න තං යානං ගව්‍යයෙහි, යත්ප ගත්තවා කස්සකො අසොකො වීරජො හුත්වා න සොවති. එතං පන තං යානං ගව්‍යයෙහි යත්ප ගත්තවා න සොවති. යත්ප සතිපාවනෙන එතං වීර්යධුරධාරයෙහි වොදෙන්තො ගත්තවා මාදිසො කස්සකො අසොකො වීරජො හුත්වා න සොවති, තං සබ්බසොකසල්ලසමුත්ඝාතභූතං නිබ්බානං නාම අසංඛිතං යානං ගව්‍යයෙහි.

ඉදානි නිගමනං කරොන්තො එවමෙසා කසීති ගාමමාහ. තස්සායං සබ්බපත්තො – යස්ස, බ්‍රාහ්මණ, එසා සද්ධාබ්ජා තපොවුට්ඨියා අනුග්ගහිතා කසී පඤ්ඤාමයං යුගතභිගලං හිරිමයඤ්ච ඊසං මනොමයෙන යොත්තෙන එකාබද්ධං කත්වා පඤ්ඤානභිගලෙන සතිපාලං ආකොටෙන්වා සතිපාවනං ගහෙන්වා කායවච්ඡාභාරගුත්තියා ගොපෙන්වා සච්චං නිද්දානං කත්වා සොරච්චපමොවනං වීර්යධුරධාරයෙහි යොගක්ඛෙමාහිමුඛං අනිවත්තන්තං වාහන්තෙන කට්ඨා කසී කම්මපරියොසානං චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤඵලං පාපිතා, සා හොති අමතප්පලා, සා එසා කසී අමතප්පලා හොති. අමතං වුවච්චි නිබ්බානං, නිබ්බානානිසංසා හොතිති අත්පො. සා බො පනෙසා කසී න මමෙවෙකස්ස අමතප්පලා හොති, අප්ථ බො යො කොච්ඡි බත්තියො වා බ්‍රාහ්මණො වා වෙස්සො වා සුද්දො වා ගහට්ඨො වා පබ්බජිතො වා එතං කසී කසති, සො සබ්බොපි එතං කසිත්වාන සබ්බදුක්ඛා පමුවච්චති.

එවං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකුටෙන නිබ්බානපරියොසානං කත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. තතො බ්‍රාහ්මණො ගම්භිරත්ථං දෙසනං සුත්වා – “මම කසිඵලං භුඤ්ජිත්වා පුනපි දිවසෙයෙව ඡාතො හොති, ඉමස්ස පන කසී අමතප්පලා, තස්ස ඵලං භුඤ්ජිත්වා සබ්බදුක්ඛා පමුවච්චති”ති ඤාත්වා පසන්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො භුඤ්ජතු භවං ගොතමොතිආදිමාහ. තං සබ්බං තතො පරඤ්ච වුත්තත්ථමෙවති. පට්ඨං.

2. උදයසුත්තවණ්ණනා

198. දුතියෙ ඔදනෙන පුරෙසීති අත්තනො අත්ථාය සම්පාදිතෙන සුපබ්‍යඤ්ජනෙන ඔදනෙන පුරෙත්වා අදාසී. භගවා කීර පටිවුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තොව තං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා, පාතොව සරීරපට්ඨගතං කත්වා, ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා, ද්වාරං පිටිය, නිසින්නො තස්ස භොජනං උපසංභරියමානං දිස්වා, එකකොව පත්තං අංසකුටෙ ලග්ගෙන්වා, ගන්ධකුටිතො නික්ඛම්ම, නගරද්වාරෙ පත්තං නිහරිත්වා, අත්තොනගරං පටිසිත්වා, පටිපාටියා ගව්‍යයෙහි බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසී. බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං දිස්වා, අත්තනො සප්පිතං භොජනං අදාසී. තං සන්ධායෙන වුත්තං. දුතියමිති දුතියදිවසෙපි. තතියමිති තතියදිවසෙපි. තානි කීර තිණි දිවසානි නිරන්තරං බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරං ගව්‍යයෙහි භගවතො අත්තරා අඤ්ඤො කොච්ඡි උට්ඨාය පත්තං ගහෙතුං සමත්තො නාම නාහොසී, මහාජනො ඔලොකෙන්තොව අට්ඨාසී.

එතදවොචාති බ්‍රාහ්මණො තිණි දිවසානි පත්තං පුරෙත්වා දෙන්තොපි න සද්ධාය අදාසී, “සරද්වාරං ආගන්ත්වා ඨිතස්ස පබ්බජිතස්ස භික්ඛාමත්තම්පි අදත්වා භුඤ්ජති”ති උපාරම්භභයෙන අදාසී. දදන්තො ව ද්වෙ දිවසානි දත්වා කිඤ්චි අවත්වා නිවත්තො. භගවාපි කිඤ්චි අවත්වා පක්කන්තො. තතියදිවසෙ පන අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එතං “පකට්ඨකො”තිආදිවචනං අවොච. භගවාපි එතං වචනං නිව්ඡාරාපනත්ථමෙව යාව තතියමගමාසී. තත්ථ පකට්ඨකොති රසගිද්ධො.

පුනප්පුනං වෙච වපන්ති ඛිජන්ති සත්ථා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, ත්ථං තිණි දිවසානි පිණ්ඩපානං දත්වා ඔසක්කසී, පුනප්පුනං කාතබ්බා නාම ලොකස්මිං සොළස ධම්මා”ති වත්වා තෙ ධම්මෙ දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභී. තත්ථ පුනප්පුනං වෙච වපන්ති එකස්මිං සස්සවාරෙ වුත්තං “අලමෙත්තාවතා”ති අනොසක්කිත්වා අපරාපරෙසුපි සස්සවාරෙසු ව වපන්තියෙව. පුනප්පුනං වස්සන්ති න එකදිවසං වස්සිත්වා තිට්ඨති, පුනප්පුනදිවසෙසුපි පුනප්පුනසංචච්ඡරෙසුපි වස්සන්තියෙව, එවං ජනපදා ඉද්ධා හොන්ති. එතෙත්තපායෙන සබ්බත්ථ නයො වෙදිතබ්බො.

යාවකානි ඉමස්මිං පදෙ සත්ථා දෙසනාකුසලතාය අත්තානම්පි පක්ඛිපිත්වා දස්සෙති. බීරනිකානි බීරකාරකා ගොදොභකා. න හි තෙ එකචාරමෙව ට්ඨනං අඤ්ජන්ති, පුනප්පුනං අඤ්ජන්තා ධෙත්වා දුහන්තිති අත්පො. කිලමති එන්දනි වාති අයං සත්තො තෙන ඉරියාපට්ඨන කිලමති වෙච එන්දනි ව. ගබ්හන්ති සොණසිඨගාලාදිනම්පි තිරච්ඡානගතානං කුච්ඡිං. සිච්චිකන්ති සුසානං, මතං මතං සත්තං තත්ථ පුනප්පුනං හරන්තිති අත්පො. මග්ගඤ්ච ලද්ධා අපුනබ්බවායාති අපුනබ්බවාය මග්ගො නාම නිබ්බානං, තං ලභිත්වාති අත්පො.

එවං වුත්තෙති එවං භගවතා අත්තරවීරියං යත්තවා සොළස පුනප්පුනධම්මෙ දෙසෙන්තෙන වුත්තෙ. එතදවොචාති දෙසනාපරියොසානෙ පසන්තො සද්ධං පුත්තදාරමිත්තඤාතිවග්ගෙන භගවතො පාදෙ වන්දිත්වා එතං “අභික්කන්තං හො”තිආදිවචනං අවොච. දුතියං.

3. දෙවහිතසුත්තවණ්ණනා

199. තනියෙ වාතෙහිනි උදරවාතෙහි. හගවතො කිර ඡබ්බසානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස පසතමුග්ගසාදිනි ආභාරයතො දුබ්බොජනෙන වෙව දුක්ඛසෙය්‍යාය ව උදරවාතො කුප්පි. අපරභාගෙ සම්බොධිං පත්වා පණිතභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි අන්තරන්තරං සො ආබාධො අත්තානං දස්සෙති යෙව. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. උපට්ඨාකො භොතීති පට්ඨමොධියං අනිඛද්ධුපට්ඨාකකාලෙ උපට්ඨාකො භොතී. තස්මිං කිර කාලෙ සත්ථුඅසීතිමභාටෙරෙසු උපට්ඨාකො අභුතපුබ්බො නාම නත්ථි. නාගසමාලො උපවාතො සුනක්ඛන්තො වුන්දො සමඤ්ඤද්දෙසො සාගතො බොධි මෙසියොති ඉමෙ පන පාළියං ආගතූපට්ඨාකා. ඉමස්මිං පන කාලෙ උපවානත්ටෙරො පාතොව උට්ඨාය පරිවෙණසම්මප්පනං දන්තකට්ඨදානං න්භානොදකපරියාදනං පත්තව්වරං ගහෙන්වා අනුගමනන්ති සබ්බං හගවතො උපට්ඨානමකාසී. උපසඬකමිති පට්ඨමොධියං කිර වීසති වස්සානි නිද්ධුමං අරඤ්ඤමෙව භොතී, භික්ඛුසඬසස්ස උදකතාපනමිති න හගවතා අනුඤ්ඤාතං. සො ව බ්‍රාහ්මණො උද්ධනපාළිං බන්ධාපෙත්වා මභාවාටියො උද්ධනමාරොපෙත්වා උණ්භොදකං කාරත්වා, න්භානියවුණ්ණාදිහි සද්ධිං තං චික්ඛිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. න්භායිතුකාමා තත්ථ ගන්ත්වා මූලං දත්වා න්භායිත්වා ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා මාලං පිළන්ධිත්වා පක්කමන්ති. තස්මා ථෙරො තත්ථ උපසඬකමි.

කිං පත්ථයානොති කිං ඉච්ඡන්තො. කිං ඵසන්ති කිං ගවෙසන්තො. පූජිතො පූජනෙය්‍යානන්ති ඉදං ථෙරො දසබලස්ස වණ්ණං කට්ඨමාරහි. ගිලානභෙසප්පත්ථං ගතෙන කිර ගිලානස්ස වණ්ණො කට්ඨබ්බොති වත්තමෙනං. වණ්ණං හි සුත්වා මනුස්සා සක්කව්වං භෙසප්පං දාතබ්බං මඤ්ඤන්ති. සප්පායභෙසප්පං ලද්ධා ගිලානො ඛිප්පමෙව වුට්ඨාති. කට්ඨන්තෙන ව කුමනවිමොක්ඛසමාපත්තිමග්ගඵලාති ආරබ්භ කට්ඨං න වට්ටති. “සිලවා ලජ්ජී කුක්කුචවකො බහුස්සුතො ආගමධරො වංසානුරක්ඛකො”ති එවං පන ආගමනියපටිපදංයෙව කට්ඨං වට්ටති. පූජනෙය්‍යානන්ති අසීතිමභාටෙරා සදෙවකෙන ලොකෙන පූජෙතබ්බාති පූජනෙය්‍යා. තෙයෙව සක්කාතබ්බාති සක්කරෙය්‍යා. තෙසංයෙව අපවිති කත්තබ්බාති අපවෙය්‍යා. හගවා තෙසං පූජිතො සක්කතො අපවිතො ව, ඉච්චස්ස තං ගුණං පකාසෙන්තො ථෙරො ඵවමාහ. භාතවෙති හරිතුං.

ඵාණිතස්ස ව පුටන්ති මහන්තං නිච්ඡාරිකං ගුලපිණ්ඩං. සො කිර “කිං සමණස්ස ගොතමස්ස අඵාසුක”න්ති? පුච්ඡන්වා, “උදරවාතො”ති සුත්වා, “තෙන හි මයමෙත්ථ භෙසප්පං ජානාම, ඉතො ථොකෙන උදකෙන ඉදං ඵාණිතං ආලොළෙන්වා න්භානපරියොසානෙන පාතුං දෙථ, ඉති උණ්භොදකෙන බහි පරිසෙදො හවිස්සති, ඉමිනා අන්තොති එවං සමණස්ස ගොතමස්ස ඵාසුකං හවිස්සති”ති වත්වා ථෙරස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා අදාසි.

උපසඬකමිති තස්මිං කිර ආබාධෙ පටිප්පස්සද්ධෙ “දෙවහිතෙන තථාගතස්ස භෙසප්පං දින්නං, තෙනෙව රොගො වුපසන්තො, අහො දානං පරමදානං බ්‍රාහ්මණස්සා”ති කථා විත්ථාරිතා ජාතා. තං සුත්වා කිත්තිකාමො බ්‍රාහ්මණො “එත්තකෙනපි තා ව මෙ අයං කිත්තිසද්දො අබ්බග්ගතො”ති සොමනස්සජාතො අත්තනා කතභාවං ජානාපෙතුකාමො තාවතකෙනෙව දසබලෙ විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා උපසඬකමි.

දජ්ජාති දදෙය්‍යා. කථං හි යජමානස්සාති කෙන කාරණෙන යජන්තස්ස. ඉජ්ඣකිති සමිප්ඣකි මහප්ඵලො භොති. යොවෙදිති යො අවෙදි අඤ්ඤාසි, විදිතං පාකට්ඨකාසි “යොවෙති”තිපි පාඨො, යො අවෙති ජානාතීති අත්ථො. පස්සතීති දිබ්බවක්ඛුතා පස්සති. ජාතික්ඛයන්ති අරහන්තං. අභිඤ්ඤාචොසිතොති ජාතිත්වා චොසිතො චොසානං කතකිව්වතං පත්තො. එවං හි යජමානස්සාති ඉමිනා බිණාසවෙ යජනාකාරෙන යජන්තස්ස. තතියං.

4. මහාසාලසුත්තවණ්ණනා

200. වතුත්ථෙ ලුබ්බො ලුබ්බාචුරණොති ජිණ්ණො ජිණ්ණපාචුරණො. උපසඬකමිති කස්මා උපසඬකමි? තස්ස කිර සරෙ අට්ඨසතසහස්සධනං අහොසි. සො වතුන්තං පුත්තානං ආවාහං කත්වා වත්තාරි සතසහස්සානි අදාසි . අට්ඨස්ස බ්‍රාහ්මණියා කාලඬකතාය පුත්තා සම්මන්තයිංසු – “සවෙ අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණිං ආනෙස්සති, තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්තවසෙන කුලං භිජ්ජිස්සති. හන්ද නං මයං සඬගණ්භාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි පණිතෙහි සාසවිජාදනාදිහි උපට්ඨගන්තා හත්ථපාදසම්බාහනාදිනි කරොන්තා සඬගණ්භිත්වා එකදිවසං දිවා නිද්දායිත්වා වුට්ඨිතස්ස හත්ථපාදෙ සම්බාහමානා පාටියෙක්කං සරාවාසෙ ආදිනවං වත්වා – “මයං තුම්හෙ ඉමිනා නිභාරෙන යාවජීවං උපට්ඨහිස්සාම, සෙසධනමිපි නො දෙථා”ති යාචිංසු. බ්‍රාහ්මණො පුත එකෙකස්ස සතසහස්සං සතසහස්සං දත්වා අත්තනො නිවත්ථපාරුපනමත්තං යපෙත්වා සබ්බං උපභොගපරිභොගං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා නිය්‍යාදෙසි. තං ජෙට්ඨපුත්තො කතිපාහං උපට්ඨහි.

අථ නං එකදිවසං න්භත්වා ආගච්ඡන්තං ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සුණ්භා ඵවමාහ – “කිං තයා ජෙට්ඨපුත්තස්ස සතං වා සහස්සං වා අතිරෙකං දින්නමත්ථී? නනු සබ්බෙසං ද්වෙ ද්වෙ සතසහස්සානි දින්නානි, කිං සෙසපුත්තානං සරස්ස මග්ගං න ජානාසී”ති? සො “තස්ස වසලී”ති කුජ්ඣිත්වා අඤ්ඤස්ස සරං අගමාසි, තතොපි කතිපාහව්වයෙන ඉමිනාව උපායෙන පලාපිතො අඤ්ඤස්සාති එවං එකසරෙපි පවෙසනං අලභමානො පණ්ඩරඬිගපබ්බප්පං පබ්බජිත්වා භික්ඛාය වරන්තො කාලානමච්චයෙන ජරාජිණ්ණො දුබ්බොජනදුක්ඛසෙය්‍යාහි මිලාතසරිරො භික්ඛාචාරතො ආගමිම, පිට්ඨකාය නිපන්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා වුට්ඨාය නිසින්තො අත්තානං ඔලොකෙන්වා පුත්තෙසු පතිට්ඨං අපස්සන්තො වින්තෙසි – “සමණො කිර ගොතමො අබ්බාකුට්ඨො උත්තානමුබ්බො සුබසම්භාසො පටිසන්ථාරකුසලො, සක්කා

සමණං ගොතමං උපසංඝකමිත්වා පටිසන්ථාරං ලභිතු”න්ති නිවාසනපාවුරුණං සණ්ඨපෙත්වා භික්ඛාභාජනමාදාය යෙන හගවා තෙනුපසංඝකමි.

දාරෙහි සංපූර්ණ සරා නික්ඛාමෙන්ති සබ්බං මම සන්තකං ගහෙන්වා මය්හං නිද්ධනභාවං ඤත්වා අත්තනො හරියාහි සද්ධිං මන්තයිත්වා මං සරා නික්ඛංචිතාපෙන්ති.

නන්දිස්සන්ති නන්දිජාතො තුට්ඨො පමුදිතො අහොසිං. හවම්චිස්සන්ති වුඩ්ඪිං පත්ථයිං. සාව වාරෙන්ති සුකරන්ති යථා සුනඛා වග්ගවග්ගා හුත්වා භුස්සන්තා භුස්සන්තා සුකරං වාරෙන්ති, පුනස්පුනං මහාරවං රවාපෙන්ති, එවං දාරෙහි සද්ධිං මං බහුං වත්වා විරවන්තං පලාපෙන්තිති අත්ථො.

අසන්තාති අසප්පුරිසා. ජම්මාති ලාමකා. භාසරෙති භාසන්ති. පුත්තරුපෙනාති පුත්තවෙසෙන. වයොගතන්ති තයො වයෙ ගතං අතික්කන්තං පච්ඡිමවයෙ ධීතං මං. ජහන්තිති පරිච්චජන්ති.

නිබ්භොගොති නිප්පරිභොගො. බාදනා අපනීයතීති අස්සො හි යාවදෙව තරුණො හොති ජවසම්පන්නො, තාවස්ස නානාරසං බාදනං දදන්ති, ජිණ්ණං නිබ්භොගං තතො අපනෙන්නි, අන්තිමවයෙ තං වත්තං න ලහති, ගාවිති සද්ධිං අට්ඨියං සුක්ඛතිණානි බාදන්තො වරති. යථා සො අස්සො, එවං ජිණ්ණකාලෙ විදුත්තසබ්බධන්තා නිබ්භොගො මාදිසොපි බාලකානං පිතා ථෙරො පරසරෙසු භික්ඛති.

යඤ්චෙති නිපාතො. ඉදං වුත්තං හොති – යෙ මම පුත්තා අනස්සවා අප්පතිස්සා අවසවන්තිනො, තෙහි දණ්ඨොව කිර සෙය්සා සුන්දරතරොති. ඉදානිස්ස සෙය්සාභාවං දස්සෙතුං චණ්ඩමපි ගොණන්තිආදි වුත්තං.

පුරෙ හොතිති අග්ගතො හොති, තං පුරතො කත්වා ගන්තුං සුඛං හොතිති අත්ථො . ගාධමෙධන්ති උදකං ඔතරණකාලෙ ගම්භිරෙ උදකෙ පතිට්ඨං ලහති.

පරියාපුණ්ත්වාති උග්ගණ්හිත්වා වා වාචුග්ගතා කත්වා. සන්තිසින්නෙසුති තථාරූපෙ බ්‍රාහ්මණානං සමාගමදිවසෙ සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතෙසු පුත්තෙසු තං සහං ඔගාහෙන්වා බ්‍රාහ්මණානං මජ්ඣෙ මහාරහෙ ආසනෙ නිසින්නෙසු. අභාසිති ‘අයං මෙ කාලො’ති සහාය මජ්ඣෙ පටිසිත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා , “හො අහං තුම්භාකං ගාථා භාසිතුකාමො, භාසිතෙ සුණ්ඤ්ඤා”ති වත්වා – “භාස, බ්‍රාහ්මණ, සුණොමා”ති වුත්තො ධීතකොව අභාසි. “තෙන ව සමයෙන මනුස්සානං වත්තං හොති යො මාතාපිතුනං සන්තකං බාදන්තො මාතාපිතරො න පොසෙති, සො මාරොතබ්බො”ති. තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණපුත්තා පිතුපාදෙසු නිපතිත්වා “ජීවිතං නො තාත, දෙහි”ති යාචිංසු. සො පිතුහදයස්ස පුත්තානං මුදුත්තා “මා මෙ, හො, බාලකෙ විනාසයිත්ථ, පොසිස්සන්ති ම”න්ති ආහ.

අප්පස්ස පුත්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “සවෙ, හො, අජ්ජ පට්ඨාය පිතරං න සම්මා පටිජග්ගිස්සථ, සාතෙස්සාම වො”ති. තෙ භීතා සරං නෙත්වා පටිජග්ගිංසු. තං දස්සෙතුං අථ බො නං බ්‍රාහ්මණමහාසාලන්තිආදි වුත්තං. තත්ථ නෙත්වාති පියෙ නිසිදාපෙන්වා සයං උක්ඛිපිත්වා නයිංසු. න්භාපෙන්වාති සරිරං තෙලෙන අබ්භඤ්ජිත්වා උබ්බට්ඨෙත්වා ගන්ධවුණ්ණාදිහි න්භාපෙසු. බ්‍රාහ්මණයොපි පක්කොසාපෙන්වා, “අජ්ජ පට්ඨාය අම්භාකං පිතරං සම්මා පටිජග්ගථ. සවෙ පමාදං ආපජ්ජිස්සථ, සරතො වො නික්ඛංචිස්සාමා”ති වත්වා, පණිතභොජනං හොපෙසු.

බ්‍රාහ්මණො සුභොජනඤ්ච සුබසෙය්සාඤ්ච ආගම්ම කතිපාහව්වයෙන සඤ්ජාතබලො පිණ්තින්ද්‍රියො අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා, “අයං මෙ සම්පත්ති සමණං ගොතමං නිස්සාය ලද්ධා”ති පණ්ණාකාරං ආදාය හගවතො සන්තිකං අගමාසි. තං දස්සෙතුං අථ බො සොතිආදි වුත්තං. තත්ථ එතදවොචාති දුස්සයුගං පාදමුලෙ ය්පෙන්වා එතං අවොච. සරණගමනාවසානෙ වාපි හගවන්තං එවමාහ – “හො ගොතම, මය්හං පුත්තෙහි වත්තාරි ධුරහත්තාති දින්නාති , තතො අහං ද්වෙ තුම්භාකං දම්මි, ද්වෙ සයං පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති. කල්‍යාණං, බ්‍රාහ්මණ, පාටියෙක්කං පන මා නිය්‍යාදෙහි, අම්භාකං රුච්චතට්ඨානමෙව ගම්ඤ්ඤාමාති. “එවං, හො”ති බො බ්‍රාහ්මණො හගවන්තං වන්දිත්වා සරං ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තෙසි “තාතා, සමණො ගොතමො මය්හං සහායො, තස්ස ද්වෙ ධුරහත්තාති දින්නාති, තුම්භෙ තස්මිං සම්පත්තෙ මා පමජ්ජථා”ති. සාධු, තාතාති. පුනදිවසෙ හගවා පුබ්බණ්ණසමයෙ පත්තචීවරං ආදාය ජෙට්ඨපුත්තස්ස නිවෙසනද්වාරං ගතො. සො සත්ථාරං දිස්වාච හත්ථතො පත්තං ගහෙන්වා සරං පවෙසෙත්වා මහාරහෙ පල්ලඤ්ඤෙ නිසිදාපෙන්වා පණිතභොජනමාදාසි. සත්ථා පුනදිවසෙ ඉතරස්ස, පුනදිවසෙ ඉතරස්සාති පටිපාටියා සබ්බෙසං සරාති අගමාසි. සබ්බෙ තථෙව සක්කාරං අකංසු.

අපේකදිවසං ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරෙ මඬිගලං පච්චුපට්ඨිතං. සො පිතරං ආහ – “තාත, කස්ස මඬිගලං දෙමා”ති. අම්භෙ අඤ්ඤං න ජානාමි? නනු සමණො ගොතමො මය්හං සහායොති? තෙන හි තුම්භෙ පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ස්වාතන්‍යාය සමණං ගොතමං නිමන්තෙථාති. බ්‍රාහ්මණො තථා අකාසි . හගවා අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසංඝපරිවුතො තස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො හරිතුපලිත්තං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතං ගෙහං සත්ථාරං පවෙසෙත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝං පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසිදාපෙන්වා අප්පොදකපායාසඤ්චෙව බජ්ජකච්ඡිකතිඤ්ච අදාසි. අන්තරහත්තස්මිංයෙව බ්‍රාහ්මණස්ස වත්තාරොපි පුත්තා සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදිත්වා ආහංසු – “හො ගොතම,

මයං අම්භාකං පිතරං පටිජග්ගාම නප්පමජ්ජාම, පස්සපස්ස අත්තභාව”න්ති. සත්ථා “කලායාණං වො කතං, මාතාපිතුපොසකං නාම පොරාණකපණ්ඩිතානං ආවිණ්ණමෙවා”ති වත්ථා මහානාගජාතකං (ජා. 1.11.1 ආදයො; වරියා. 2.1 ආදයො) නාම කටේත්ථා, වත්තාරි සච්චානි දීපෙත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානො බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං චතුභි පුත්තෙභි චතුභි ච සුණ්භාහි දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්ථා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. තතො පටියාය සත්ථා න සබ්බකාලං තෙසං ගෙහං අගමාසිති. චතුත්ථං.

5. මානත්ථද්ධසුත්තවණ්ණනා

201. පඤ්චමෙ මානත්ථද්ධොති වාතහරිතභස්සා විය මානෙන ථද්ධො. ආවරියන්ති සිප්පග්ගහණකාලෙ ආවරියො අනභිවාදෙන්තස්ස සිප්පං න දෙති, අඤ්ඤස්මිං පන කාලෙ තං න අභිවාදෙති, අත්ථිභාවම්පිස්ස න ජානාති. නායං සමණොති ඵලං කිරස්ස අහොසි – “යස්මා අයං සමණො මාදිසෙ ජාතිසම්පන්නබ්‍රාහ්මණෙ සම්පත්තෙ පටිසන්ථාරමත්තම්පි න කරොති, තස්මා න කිඤ්ච ජානාති”ති.

අබ්භුතචිත්තජාතාති අභුතපුබ්බාය තුට්ඨියා සමත්තාගතා. කෙසු වස්සාති කෙසු භවෙයා. කාස්සාති කෙ අස්ස පුග්ගලස්ස. අපචිතා අස්සුති අපචිතිං දස්සෙතුං යුත්තා භවෙයාසුං. අරභන්තෙති ඉමාය ගාථාය දෙසනාකුසලත්තා අත්තානං අත්තොකත්ථා පුජනෙයාං දස්සෙති. පඤ්චමං.

6. පච්චනීකසුත්තවණ්ණනා

202. ඡට්ඨෙ “සබ්බං සෙත”න්ති චුත්තෙ “සබ්බං කණ්භ”න්තිආදිනා නයෙන පච්චනීකං කරොන්තස්සෙවස්ස සාතං සුඛං භොතීති පච්චනීකසාතො. යො ච විනෙයා සාරම්භන්ති යො කරණුත්තරියලක්ඛණං සාරම්භං විනෙත්ථා සුභාතීති අත්ථො. ඡට්ඨං.

7. නවකම්මිකසුත්තවණ්ණනා

203. සත්තමෙ නවකම්මිකභාරද්වාපොති සො කිර අරඤ්ඤෙ රුක්ඛං ඡිත්ථාපෙත්ථා තත්ථෙව පාසාදකුටාගාරාදීනි යොපෙත්ථා නගරං ආහරිත්ථා වික්කිණාති, ඉති නවකම්මං නිස්සාය ජීවතීති නවකම්මිකො, ගොත්තෙන භාරද්වාපොති නවකම්මිකභාරද්වාපො. දිස්වානස්ස එතදභොසිති ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්ථා නිසින්නං භගවන්තං දිස්වාන අස්ස එතං අහොසි. වනස්මිත්ති ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ. උච්ඡින්නමුලං මෙ වනන්ති මය්හං කිලෙසවනං උච්ඡින්නමුලං. නිබ්බනථොති නික්කිලෙසවනො. එකො රමෙති එකකො අභිරමාමි. අරතිං විජ්ජහායාති පන්තසෙනාසනෙසු චෙව භාවනාය ච උක්කණ්ඨිතං ජහිත්ථා. සත්තමං.

8. කට්ඨභාරසුත්තවණ්ණනා

204. අට්ඨමෙ අන්තෙවාසිකාති වෙය්‍යාවච්චං කත්ථා සිප්පග්ගහණනකා ධම්මන්තෙවාසිකා. නිසින්නන්ති ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්ථා නිසින්නං. ගම්භීරරූපෙති ගම්භීරසභාවෙ.

බහුභෙරවෙති තත්ත්වකසවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකභෙරවෙති බහුභෙරවෙ. විගාභියාති අනුපවිසිත්ථා. අනිඤ්ජමානෙතාතිආදීනි කායවිසෙසනාති, ඵවරූපෙන කායෙනාති අත්ථො. සුචාරුරූපං චතාති අතිසුන්දරං චත කුානං කුායසිති වදති.

වනවස්සිතො මුනීති වනං අවස්සිතො බුද්ධමුනි. ඉදන්ති ඉදං තුම්භාකං ඵලං වනෙ නිසින්නකාරණං මය්හං අච්ඡෙරරූපං පටිභාති. පීතිමනොති තුට්ඨවිත්තො. වනෙ වසෙති වනම්භි වසී.

මඤ්ඤාමහන්ති මඤ්ඤාමි අහං. ලොකාධිපතිසභබ්‍යතන්ති ලොකාධිපතිමහාබ්‍රහ්මනා සභභාවං. ආකඨ්ඨමානොති ඉච්ඡමානො. තිදිවං අනුත්තරන්ති ඉදං බ්‍රහ්මලොකමෙව සන්ධායාහ. කස්මා භවං විජනමරඤ්ඤමස්සිකොති අහං තාච බ්‍රහ්මලොකං ආකඨ්ඨමානොති මඤ්ඤාමි. යදි ඵලං න භොති, අථ මෙ ආවික්ඛ, කස්මා භවන්ති? ප්‍රච්ඡති. බ්‍රහ්මපත්තියාති සෙට්ඨපත්තියා . ඉධ ඉදං තපො කස්මා කරොසිති අපරෙනපි ආකාරෙන ප්‍රච්ඡති.

කඨ්ඨාති තණ්හා. අභිනන්දනාති අභිනන්දනවසෙන තණ්හාව චුත්තා. අනෙකධාතුසුති අනෙකසභාවෙසු ආරම්මණෙසු. පුට්ඨති නානප්පකාරා තණ්හා සෙසකිලෙසා චා. සදාසිතාති නිව්චකාලං අවස්සිතා. අඤ්ඤාණමුලජ්ජභවාති අවිජ්ජාමුලා හුත්ථා ජාතා. පජ්ජිතාති තණ්හාව “ඉදම්පි මය්හං, ඉදම්පි මය්හ”න්ති පජ්ජපාපනවසෙන පජ්ජිතා නාමාති චුත්තා. සබ්බා මයා බ්‍යන්තිකතාති සබ්බා තණ්හා මයා අග්ගමග්ගෙන විගතන්තා නිරන්තා කතා. සමුලිකාති සද්ධිං අඤ්ඤාණමුලෙන.

අනුපයෝගී අනුපගමනො. සබ්බෙසු ධම්මෙසු විසුද්ධදස්සනොති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං දිපෙති. සම්බොධිමනුත්තරන්ති අරහත්තං සන්ධායාහ. සිවන්ති සෙට්ඨං . ක්කායාමිති ද්විති ක්කානෙහි ක්කායාමි. විසාරදොති විගතසාරජ්ජො. අට්ඨමං.

9. මාතුපොසකසුත්තවණ්ණනා

205. නවමෙ පෙච්චාති ඉතො පටිගන්ත්වා. නවමං.

10. භික්ඛකසුත්තවණ්ණනා

206. දසමෙ ඉධාති ඉමස්මිං භික්ඛුභාවෙ. විස්සං ධම්මන්ති දුග්ගන්ධං අකුසලධම්මං. බාහිත්ථාති අග්ගමග්ගෙන ජහිත්ථා. සඬබ්බායාති ඤාණෙන. ස වෙ භික්ඛුති වුව්චතීති සො වෙ හින්තකිලෙසත්තා භික්ඛු නාම වුව්චති. දසමං.

11. සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා

207. එකාදසමෙ පච්චෙතීති ඉච්ඡති පත්ථෙති. සාධු, හත්තෙති ආයාචමානො ආහ. ථෙරස්ස කිරෙස ගිහිසභායො, තස්මා ථෙරො “අයං වරාකො මං සභායං ලභිත්වාපි මිච්ඡාදිට්ඨිං ගහෙත්වා මා අපායපුරකො අහොසි”ති ආයාචති. අපිචෙස මහාපරිවාරො, තස්මිං පසන්නෙ පඤ්චකුලසතාති අනුවත්තිස්සන්තිති මඤ්ඤමානොපි ආයාචති. අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංසං අත්ථකාරණං. පාපන්ති පාණානිපාතාදිඅකුසලං. පවාහෙමීති ගලප්පමාණං උදකං ඔතරිත්වා පවාහෙමි පලාපෙමි. ධම්මොති ගාථා වුත්තත්ථාව. එකාදසමං.

12. බොමදුස්සසුත්තවණ්ණනා

208. ද්වාදසමෙ බොමදුස්සං නාමාති බොමදුස්සානං උස්සන්තත්තා එවංලද්ධනාමං. සභායන්ති සාලායං. චුසායතීති චුසිතාති මුඤ්චති වස්සති. සත්ථා කිර තං සභං උපසඬකම්මකාමො – “මයි එවමෙවං උපසඬකම්මත්තෙ අචාසුකධාතුකං හොති, එකං කාරණං පටිච්ච උපසඬකම්මස්සාමි”ති අධිට්ඨානවසෙන වුට්ඨිං උප්පාදෙසි. සභාධම්මන්ති සුඛනිසිත්තෙ කිර අසඤ්චාලෙන්වා එකපස්සෙන පවිසනං තෙසං සභාධම්මො නාම, න මහාජනං වාලෙන්වා උජුකමෙව පවිසනං. හගවා ව උජුකමෙව ආගච්ඡති, තෙන තෙ කුපිතා හගවන්තං භීලෙන්තා “කෙ ව මුණ්ඩකා සමණකා, කෙ ව සභාධම්මං ජානිස්සන්ති”ති ආහංසු. සන්තොති පණ්ඩිතා සප්පුරිසා. පභායාති එතෙ රාගාදයො ජහිත්ථා රාගාදිචිනයාය ධම්මං භණන්ති, තස්මා තෙ සන්තො නාමාති. ද්වාදසමං.

උපාසකවග්ගො දුතියො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රාහ්මණසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වච්ඡිසසංයුත්තං

1. නික්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා

209. වච්ඡිසසංයුත්තස්ස පඨමෙ අග්ගාලවෙ චෙතියෙති ආලවියං අග්ගචෙතියෙ. අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අග්ගාලවගොතමකාදීනි යක්ඛනාගාදීනං භවනානි, චෙතියානි අහෙසුං. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තානි අපනෙත්වා මනුස්සා විහාරෙ කරිංසු. තෙසං තානෙව නාමානි ජාතානි. නිග්‍රොධකප්පෙනානි නිග්‍රොධරුක්ඛමුලවාසිනා කප්පත්ථෙරෙන. ඔභියාකොති ඔභීනකො. විහාරපාලොති සො කිර තදා අවස්සිකො හොති පත්තවිවරග්ගහණෙ අකොවිදො. අප් නං ථෙරා භික්ඛු – “ආවුසො, ඉමානි ඡත්තුපාහනකත්තරයට්ඨිආදීනි ඔලොකෙන්නො නිස්සිදා”ති විහාරරක්ඛකං කත්වා පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තෙන වුත්තං “විහාරපාලො”ති. සමලඬකරිත්වාති අත්තනො විභවානුරූපෙන අලඬකාරෙන අලඬකරිත්වා. විත්තං අනුද්ධංසෙතීති කුසලවිත්තං විද්ධංසෙති විනාසෙති. තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති එතස්මිං රාගෙ උප්පන්නෙ තං කාරණං කුතො ලබ්භා. යං මෙ පරොති යෙන මෙ කාරණෙන අඤ්ඤො පුග්ගලො වා ධම්මො වා අනභිරතීං විනොදෙත්වා ඉදානෙව අභිරතීං උප්පාදෙය්‍ය ආවරියුපජ්ඣායාපි මං විහාරෙ ඔභාය ගතා.

අගාරස්මාති අගාරතො නික්ඛන්තං. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං උපගන්ති අත්ථො. කණ්භතොති කණ්භපක්ඛතො මාරපක්ඛතො ආධාවන්ති. උග්ගපුත්තාති උග්ගතානං පුත්තා මහෙසක්ඛා රාජඤ්ඤානු. දළ්භධම්මිනොති දළ්භධනුනො, උත්තමප්පමාණං ආවරියධනුං ධාරයමානා. සහස්සං අපලායිනන්ති යෙ තෙ සමන්තා සරෙහි පරිකිරෙය්‍යුං, තෙසං අපලායිනං සබ්බං දස්සෙන්නො “සහස්ස”න්ති ආහ. එතතො භියොනාති එතස්මා සහස්සා අතිරෙකතරා. නෙව මං බ්‍යාධයිස්සන්තීති මං වාලෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. ධම්මෙ සම්භි පතිට්ඨිතන්ති අනභිරතීං විනොදෙත්වා අභිරතීං උප්පාදනසමත්ථෙ සකෙ සාසනධම්මෙ පතිට්ඨිතං. ඉදං වුත්තං හොති – ඉස්සාසසහස්සෙ තාව සමන්තා සරෙහි පරිකිරන්තෙ සික්ඛිතො පුරිසො දණ්ඩකං ගහෙත්වා සබ්බෙ සරෙ සරිරෙ අපතමානෙ අන්තරාව පහරිත්වා පාදමුලෙ පාතෙති. තත්ථ එකොපි ඉස්සාසො ද්වෙ සරෙ එකතො න බිපති, ඉමා පන ඉත්ථියො රූපාරම්මණාදිවසෙන පඤ්ච පඤ්ච සරෙ එකතො බිපන්ති. එවං බිපන්තියො එතා සවෙපි අතිරෙකසහස්සා හොන්ති, නෙව මං වාලෙතුං සක්ඛිස්සන්තීති.

සක්ඛි භි මෙ සුතං එතන්ති මයා භි සම්මුඛා එතං සුතං. නිබ්බානගමනං මග්ගන්ති විපස්සනං සන්ධායාහ. සො භි නිබ්බානස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, ලිඬිගව්වල්ලාසෙන පන “මග්ග”න්ති ආහ. තත්ථ මෙති තස්මිං මෙ අත්තනො තරුණවිපස්සනාසබ්බාතෙ නිබ්බානගමනමග්ගෙ මනො නිරතො. පාපිමාති කිලෙසං ආලපති. මව්චුතිපි තමෙව ආලපති. න මෙ මග්ගම්පි දක්ඛස්සිති යථා මෙ භවයොනිආදියු ගතමග්ගම්පි න පස්සයි, තථා කරිස්සාමිති. පඨමං.

2. අරනීසුත්තවණ්ණනා

210. දුතියෙ නික්ඛමතීති විහාරා නික්ඛමති. අපරජ්ජු වා කාලෙති දුතියදිවසෙ වා භික්ඛාචාරකාලෙ. විහාරගරුකො කිරෙස ථෙරො. අරනිඤ්ච රනිඤ්චාති සාසනෙ අරනිං කාමගුණෙසු ව රනිං. සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ච විතක්කන්ති පඤ්චකාමගුණගෙහනිස්සිතං පාපවිතක්කඤ්ච සබ්බාකාරෙන පභාය. වනථන්ති කිලෙසමභාවනං. කුභිඤ්චිති කිස්මිඤ්චි ආරම්මණෙ. නිබ්බනථොති නික්ඛිලෙසවනො. අරතොති තණ්හාරතිරභිතො.

පථවිඤ්ච වෙභාසන්ති පථවිට්ඨිතඤ්ච ඉත්ථිපුරිසවත්ථාලඬිකාරාදිවණ්ණං, වෙභාසට්ඨකඤ්ච වන්දසුරියොභාසාදි. රූපගතන්ති රූපමෙව. ඡගතොගධන්ති ඡගතියා ඔගධං, අන්තොපථවියං නාගභවනගතන්ති අත්ථො. පරිජියතීති පරිජීරති. සබ්බමනිව්චන්ති සබ්බං තං අනිව්චං. අයං ථෙරස්ස මහාවිපස්සනාති වදන්ති. එවං සමච්චාති එවං සමාගන්ත්වා. වරන්ති මුත්තත්තාති විඤ්ඤාතත්තභාවා විහරන්ති.

උපට්ඨිසුති ඛන්ධකිලෙසාභිසම්බාරෙසු. ගධිතාති ගිද්ධා. දිට්ඨසුතෙති වක්ඛනා දිට්ඨෙ රූපෙ, සොතෙන සුතෙ සද්දෙ. පටිසෙ ව මුතෙ වාති එත්ථ පටිසපදෙන ගන්ධරසා ගහිතා, මුතපදෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණං. යො එත්ථ න ලිම්පතීති යො එතෙසු පඤ්චකාමගුණෙසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙහි න ලිම්පති.

අප් සට්ඨිනිස්සිතා සවිතක්කා, පුපු ජනතාය අධම්මා නිව්ච්චාති අප් ඡ ආරම්මණනිස්සිතා පුපු අධම්මවිතක්කා ජනතාය නිව්ච්චාති අත්ථො. න ව වග්ගගතස්ස කුභිඤ්චිති තෙසං වසෙන න කත්ථවි කිලෙසවග්ගගතො භවෙය්‍ය. නො පන දුට්ඨල්ලභාණීති දුට්ඨල්ලවචනභාණීපි න සියා. ස භික්ඛුති සො එවංවිධො භික්ඛු නාම හොති.

දබ්බොති දබ්බජාතිකො පණ්ඩිතො. විරරත්තසමාහිතොති දීඝරත්තං සමාහිතවිත්තො. නිපකොති නෙපක්කෙන සමන්තාගතො පරිණතපඤ්ඤො. අපිභාලුති නිත්තණ්හො. සන්තං පදන්ති නිබ්බානං. අප්ඣගමා මුතීති අධිගතො මුතී. පටිච්ච පරිනිබ්බතො කඬ්ඛති කාලන්ති නිබ්බානං පටිච්ච කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බතො පරිනිබ්බානකාලං ආගමෙති. දුතියං.

3. පෙසලසුත්තවණ්ණනා

211. තතියෙ අතිමඤ්ඤතීති “කිං ඉමෙ මහල්ලකා? න එතෙසං පාළි, න අට්ඨකථා, න පදබ්‍යාඤ්ඡනමධුරතා, අම්භාකං පන පාළිපි අට්ඨකථාපි නයසතෙන නයසහස්සෙන උපට්ඨාති”ති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති. ගොතමාති ගොතමබුද්ධසාවකත්තා අත්තානං ආලපති. මානපථන්ති මානාරම්මණඤ්ඤෙව මානසහභූතො ව ධම්මෙ. විජ්ජට්ඨාරිහුවාති විජ්ජට්ඨාරී අහුවා, අහොසිති අත්ථො. මග්ගජිනොති මග්ගෙන ජිතකිලෙසො. කිත්තිඤ්ඤ ව සුඛඤ්ඤවාති වණ්ණහණනඤ්ඤ කායිකවෙතසිකසුඛඤ්ඤ. අබ්බෙදො පධානවාති අබ්බෙදො ඉධ පධානවා විරියසම්පන්නො. විසුද්ධොති විසුද්ධො භවෙයා. අසෙසන්ති නිස්සෙසං නවට්ඨං. විජ්ජායන්තකරොති විජ්ජාය කිලෙසානං අන්තකරො. සමිතාවිති රාගාදීනං සමිතතාය සමිතාවි. තතියං.

4. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

212. චතුත්ථෙ රාගොති ආයස්මා ආනන්දො මහාපුඤ්ඤො සමිතාවිතො, තං රාජරාජමහාමත්තාදයො නිමන්තෙත්වා අත්තොනිවෙසනෙ නිසීදාපෙන්නි. සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතාපි ඉත්ථියො ථෙරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා තාලවණ්ඨොන ඛිජෙන්නි, උපනිසීදිත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති ධම්මං සුඤ්ඤන්ති. තත්ථ ආයස්මතො වඩ්ඪිසස්ස නවපබ්බජිතස්ස ආරම්මණං පරිග්ගහෙතුං අසක්කොන්තස්ස ඉත්ථීරුපාරම්මණෙ රාගො චිත්තං අනුද්ධංසෙති. සො සද්ධාපබ්බජිතත්තා උපුජාතිකො කුලපුත්තො “අයං මෙ රාගො වඩ්ඪිත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙය්‍යා”ති චිත්තෙත්වා අනන්තරං නිසින්නොව ථෙරස්ස අත්තානං ආවිකරොන්තො කාමරාගෙනාතිආදිමාහ.

තත්ථ නිබ්බාපනන්ති රාගනිබ්බානකාරණං. විපරියෙසාති විපල්ලාසෙන. සුභං රාගුපසඤ්ඡිතන්ති රාගට්ඨානියං ඉට්ඨාරම්මණං. පරතො පස්සාති අනිච්චතො පස්ස. මා ව අත්තතොති අත්තතො මා පස්ස. කායගතා ත්‍යත්ථුති කායගතා තෙ අත්ථු. අනිමිත්තඤ්ඤ භාවෙහිති නිච්චාදීනං නිමිත්තානං. උග්ගාටිතත්තා විපස්සනා අනිමිත්තා නාම, තං භාවෙහිති වදති. මානාභිසමයාති මානස්ස දස්සනාභිසමයා වෙව පභානාභිසමයා ව. උපසන්තොති රාගාදිසන්තතාය උපසන්තො. චතුත්ථං.

5. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා

213. පඤ්ඤාමෙ අභිගෙහීති කාරණෙහි, අවයවෙහි වා. මුසාවාදාවෙරමණ්ණආදීනි හි වත්තාරි සුභාසිතවාචාය කාරණාති, සච්චවචනාදයො වත්තාරො අවයවා. කාරණත්ථෙ ව අභිගසද්දෙ “චතුහි”ති නිස්සක්කවචනං හොති, අවයවත්ථෙ කරණවචනං. සමන්තාගතාති සමනුආගතා පවත්තා යුත්තා ව. වාචාති සමුල්ලපනවාචා, යා “වාචා ගිරා බ්‍යප්පථො”ති (ධ. ස. 636) ව, “නෙලා කණ්ණසුබා”ති (දී. නි. 1.9) ව ආගතා. “යා පන වාචාය වෙ කතං කම්ම”න්ති එවං විඤ්ඤන්ති ව “යා චතුහි වච්ඡුවචරිතෙහි ආරති...පෙ.... අයං චුච්චති සම්මාවාචා”ති (විහ. 206) එවං විරති ව, “ඵරුසවාචා, හික්ඛවෙ, ආසෙචිතා භාවිතා බහුලිකතා නිරයසංවත්තනිකා හොති”ති (අ. නි. 8.40) එවං වෙතනා ව වාචාති ආගතා, න සා ඉධ අධිජ්ජෙනා. කස්මා? අභාසිතබ්බතො. සුභාසිතාති සුට්ඨ භාසිතා. තෙනස්සා අත්ථාවහනං දීපෙති. නො දුබ්බාසිතාති න දුට්ඨ භාසිතා. තෙනස්සා අනත්ථාවහනපහානං දීපෙති. අනවජ්ජාති රාගාදිවජ්ජරහිතා. ඉමිනාස්සා කාරණසුද්ධං චතුදොසාභාවඤ්ඤ දීපෙති. අනනුවජ්ජාති අනුචාදවිමුත්තා. ඉමිනාස්සා සබ්බාකාරසම්පන්නිං දීපෙති. විඤ්ඤානන්ති පණ්ඩිතානං. තෙන නින්දාපසංසාසු බාලා අප්පමාණාති දීපෙති.

සුභාසිතංයෙව භාසතීති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චතුසු වාචඬිගෙසු අඤ්ඤතරනිද්දොසවචනමෙතං. නො දුබ්බාසිතන්ති තස්සෙව වාචඬිගස්ස පටිපක්ඛතාසනනිවාරණං. නො දුබ්බාසිතන්ති ඉමිනා මිච්ඡාවාචප්පහානං දීපෙති. සුභාසිතන්ති ඉමිනා පහිනමිච්ඡාවාවෙන භාසිතබ්බවචනලක්ඛණං. අභිගපරිදීපනත්ථං පනෙත්ථ අභාසිතබ්බං පුබ්බෙ අවත්වා භාසිතබ්බමෙවාහ. එස නයො ධම්මංයෙවාතිආදීසුපි. එත්ථ ව පටිමෙන පිසුණදොසරහිතං සමග්ගකරණං වචනං චුත්තං, දුතියෙන සම්ප්ප්පලාපදොසරහිතං ධම්මතො අනපෙතං මන්තාවචනං, ඉතරෙහි ද්විති ඵරුසාලිකරහිතාති පියසච්චවචනාති. ඉමෙහි බොති ආදිනා තාති අභිගාති පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො තං වාචං නිගමෙති. යඤ්ඤ අඤ්ඤෙ පටිඤ්ඤාදීහි අවයවෙහි, නාමාදීහි පදෙහි, ලිඬගවචනවිහන්තිකාලකාරකසම්පන්නිහි ව සමන්තාගතං මුසාවාදාවාමපි සුභාසිතන්ති මඤ්ඤන්ති, තං පටිසෙධෙති. අවයවාදිසමන්තාගතාපි හි තථාරූපි වාචා දුබ්බාසිතාව හොති අත්තතො ව පරෙසඤ්ඤ අනත්ථාවහන්තා. ඉමෙහි පන චතුහඬිගෙහි සමන්තාගතා සවෙපි මිලක්ඛනාසාපරියාපන්නා සට්ඨෙට්ඨාගීතිකපරියාපන්නාපි හොති, තථාපි සුභාසිතාව ලොකියලොකුත්තරහිතසුබාවහන්තා. තථා හි මග්ගපස්සෙ සස්සං රක්ඛන්තියා සිහලවෙට්ඨකාය සිහලකෙනෙව ජාතිජරාමරණයුත්තං ගීතිකං ගායන්තියා සද්දං සුත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා සට්ඨිමත්තා විපස්සකා හික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ණසු. තථා තිස්සො නාම ආරද්ධවිපස්සකො හික්ඛු පදුමසරසම්පෙන ගච්ඡන්තො පදුමසරෙ පදුමාති හඤ්ඤිත්වා —

“පාතොව චුල්ලිතකොකනදං, සූරියාලොකෙන හිජ්ජියතෙ;
එවං මනුස්සත්තං ගතා සත්තා, ජරාහිවෙගෙන මද්දියන්ති”ති. —

ඉමං ගීතිකං ගායන්තියා වෙට්ඨකාය සුත්වා අරහත්තං පත්තො.

බුද්ධන්තරෙපි අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්තහි පුත්තෙහි සද්ධිං අට්ඨතො ආගම්ම අඤ්ඤතරාය ඉත්ථියා මුසලෙන තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙන්තියා -

“ජරාය පරිමද්දිතං එතං, මිලාතජච්චම්මනිස්සිතං;
මරණෙන හිජ්ජති එතං, මච්චුස්ස සාසමාමිසං.

“කිමිතං ආලයං එතං, නානාකුණපෙන පුරිතං;
අසුච්ඡස්ස භාජනං එතං, කදලික්ඛන්ධසමං ඉද්”න්ති. -

ඉමං ගීතිකං සුත්වා පච්චවෙක්ඛන්තො සහ පුත්තෙහි පච්චෙකබොධිං පත්තො. එවං ඉමෙහි චතුහි අඩ්ඨගෙහි සමන්තාගතා වාචා සවෙපි මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්නා සට්ඨෙට්ඨකාගීතිකපරියාපන්නාපි හොති, තථාපි සුභාසිතාති වෙදිතබ්බා. සුභාසිතත්තා එව ච අනවජ්ජා ච අනනුවජ්ජා ච විඤ්ඤානං අත්ථත්ථිකානං අත්ථපට්ඨසරණානං, නො බ්‍යඤ්ජනපට්ඨසරණානන්ති.

සාරුජ්ජාහීති අනුච්ඡවිකාහි. අභිත්ථවීති පසංසි. න තාපයෙති විජ්ජට්ඨසාරෙන න තාපෙයා න විබාධෙයා. පරෙති පරෙති හින්දන්තො නාහිභවෙයා න බාධෙයා. ඉති ඉමාය ගාථාය අපිසුණවාචාවසෙන භගවන්තං ථොමෙති. පටිනන්දිතාති පියාසිතා. යං අනාදායාති යං වාචං භාසන්තො පරෙසං පාපානි අප්පියානි ඵරුසවචනාති අනාදාය අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරං පියමෙව භාසති, තං වාචං භාසෙයානාති පියවාචාවසෙන අභිත්ථවි.

අමතාති සාධුභාවෙන අමතසදිසා. චුත්තමිපි හෙතං - “සච්චං භවෙ සාදුතරං රසාන”න්ති (සං. නි. 1.246) නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා අමතා. එස ධම්මො සනන්තනොති යා අයං සච්චවාචා නාම, එස පොරාණො ධම්මො චරියා පවෙණි. ඉදමෙව හි පොරාණානං ආචිණ්ණං, න තෙ අලිකං භාසිංසු. තෙනෙවාහ - සච්චෙ අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච, ආහු සන්තො පතිට්ඨිතාති.

තත්ථ සච්චෙ පතිට්ඨිතත්තාව අත්තනො ච පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා, අත්ථෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා හොන්තීති වෙදිතබ්බා. සච්චවිසෙසනමෙව වා එතං. ඉදං හි චුත්තං හොති - සච්චෙ පතිට්ඨිතා, කිදිසෙ? අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච, යං පරෙසං අත්ථතො අනපෙතත්තා අත්ථං අනුපරොධකරං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං ධම්මිකමෙව අත්ථං සාධෙතීති. ඉති ඉමාය ගාථාය සච්චවචනාවසෙන අභිත්ථවි.

බෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. කෙන කාරණෙනාති වෙ. නිබ්බානපත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, යස්මා කිලෙසනිබ්බානං පාපෙහි, වට්ටදුක්ඛස්ස ච අන්තකිරියාය සංවත්තතීති අත්ථො. අථ වා යං බුද්ධො නිබ්බානපත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියායාති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනං අත්ථාය බෙමමග්ගප්පකාසනතො බෙමං වාචං භාසති, සා වෙ වාචානමුත්තමාති සා වාචා සබ්බවාචානං සෙට්ඨාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉති ඉමාය ගාථාය මන්තාවචනාවසෙන භගවන්තං අභිත්ථවන්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසීති. පඤ්චමං.

6. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

214. ඡට්ඨෙ පොරියාති අක්ඛරාදිපරිපුණ්ණාය. විස්සට්ඨායාති අවිබද්ධාය අපලිබුද්ධාය. ධම්මසෙනාපතිස්ස හි කට්ඨන්තස්ස පිත්තාදීනං වසෙන අපලිබුද්ධවචනං හොති, අයදණ්ඨෙත පහතකංසතාලතො සද්දො විය නිච්ඡරති. අනෙලගලායාති අනෙලාය අගලාය නිද්දොසාය වෙව අක්ඛලිතපදබ්‍යඤ්ජනාය ව. ථෙරස්ස හි කථයතො පදං වා බ්‍යඤ්ජනං වා න පරිභායති. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපතියාති අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය. භික්ඛුනන්ති භික්ඛුනං.

සංඛිත්තෙනපිති “චත්තාරිමානි, ආචුසො, අරියසච්චානි. කතමානි චත්තාරි? දුක්ඛං අරියසච්චං...පෙ.... ඉමානි බො, ආචුසො, චත්තාරි අරියසච්චානි, තස්මානිහ, ආචුසො, ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති යොගො කරණියො”ති (සං. නි. 5.1096-1098) එවං සංඛිත්තෙනපි දෙසෙති. විත්ථාරෙනපිති “කතමං, ආචුසො, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.373) නයෙන තානෙව විභජන්තො විත්ථාරෙනපි භාසති. බන්ධාදිදෙසනාසුපි එසෙව නයො. සාළිකායිව නිග්ඝොසොති යථා මධුරං අමිබපක්කං සායිත්වා පක්ඛෙහි වාතං දත්වා මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙන්තියා සාළිකසකුණියා නිග්ඝොසො, එවං ථෙරස්ස ධම්මං කට්ඨන්තස්ස මධුරො නිග්ඝොසො හොති. පටිභානං උදිරයීති සමුද්දතො උග්ගියො විය අනන්තං පටිභානං උට්ඨහති. ඔධෙත්තීති ඔදහන්ති. ඡට්ඨං.

7. පචාරණාසුත්තවණ්ණනා

215. සත්තමෙ තදහුති තස්මිං අහු, තස්මිං දිවසෙති අත්ථො. උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො. උපවසන්තීති ව සිලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. සො පනෙස උපොසථදිවසො අට්ඨමීවාතුද්දසිපන්නරසිභෙදෙන නිවිධො, තස්මා සෙසද්වයනිවාරණත්ථං පන්නරසෙති චුත්තං. පචාරණායාති වස්සං-චුට්ඨං-පචාරණාය. විසුද්ධිපචාරණාතිපි එතිස්සාව නාමං. නිසින්නො හොතීති සායන්හසමයෙ සම්පත්තපරිසාය

කාලයුක්තං ධම්මං දෙසෙත්වා උදකකොට්ඨකෙ ගත්තානි පරිසිඤ්චිත්වා නිවත්ථනිවාසනො එකංසං සුගතමභාවීවරං කත්වා මජ්ඣිමත්ථමිහං නිස්සාය පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ පුරත්ථිමදිසාය උට්ඨහනො වන්දමණ්ඩලස්ස සිරිං සිරියා අභිභවමානො නිසින්තො භොති. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති යනො යනො අනුච්චලාකෙති, තනො තනො තුණ්හිභුතමෙව. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සාපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා නත්ථී, සබ්බෙ නිරවා සන්තෙන ඉරියාපටෙන නිසිදිංසු. අනුච්චලාකෙත්වානි දිස්සමානපඤ්චපසාදෙහි නෙත්තෙහි අනුච්චලාකෙත්වා. හන්දානි වොස්සග්ගත්ථෙ නිපානො. න ව මෙ කිඤ්චි ගරහථානි එත්ථ න ව කිඤ්චිති පුච්ඡන්තත්ථෙ න-කාරො. කිං මෙ කිඤ්චි ගරහථ? යදි ගරහථ, වදථ, ඉච්ඡාපෙමී වො වත්තුන්ති අත්ථො. කායිකං වා වාචසිකං වානි ඉමීනා කායවච්චද්වාරානෙව පචාරෙති, න මනොද්වාරං. කස්මා? අපාකටත්තා. කායවච්චද්වාරෙසු හි දොසො පාකටො භොති, න මනොද්වාරෙ. “එකමඤ්චෙ සයනොපි හි කිං චිත්තෙසි”ති? පුච්ඡිත්වා චිත්තාවාරං ජානාති. ඉති මනොද්වාරං අපාකටත්තා න පචාරෙති, නො අපරිසුද්ධත්තා. බොධිසත්තභුතස්සාපි හි තස්ස භූරිදත්තජද්දන්තසඛ්ඛපාලධම්මපාලාදිකාලෙ මනොද්වාරං පරිසුද්ධං, ඉදානෙන්ථ වත්තබ්බමෙව නත්ථී.

එතදවොචානි ධම්මසෙනාපතිට්ඨානෙ ධීතත්තා භික්ඛුසඛ්ඛස්ස භාරං වහන්තො එතං අවොච. න බො මයං, හන්තෙති, හන්තෙ, මයං හගවතො න කිඤ්චි ගරහාම. කායිකං වා වාචසිකං වානි ඉදං චතුන්නං අරක්ඛියතං සන්ධාය ථෙරො ආහ. හගවතො හි වත්තාරි අරක්ඛියානි. යථාහ –

“වත්තාරිමානි , භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛියානි. කතමානි වත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථී තථාගතස්ස කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති. පරිසුද්ධවච්ඡිසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථී තථාගතස්ස වච්චුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති. පරිසුද්ධමනොසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථී තථාගතස්ස මනොදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි’ති. පරිසුද්ධාජීවො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථී තථාගතස්ස මීච්ඡාආජීවො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය “මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසි”ති (අ. නි. 7.58).

ඉදානි හගවතො යථාභුතගුණෙ කටේන්තො හගවා හි, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අනුප්පන්නස්සානි කස්සපසම්මාසම්බුද්ධතො පටියාය අඤ්ඤෙන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා අනුප්පාදිතපුබ්බස්ස. අසඤ්ජාතස්සානි ඉදං අනුප්පන්නවෙච්චනමෙව. අනක්ඛාතස්සානි අඤ්ඤෙන අදෙසිතස්ස. පච්ඡා සමන්තාගතානි පට්ඨගතස්ස හගවතො පච්ඡා සමනුආගතා. ඉති ථෙරො යස්මා සබ්බෙපි හගවතො සීලාදයො ගුණා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ආගතා, තස්මා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ගුණං කටේසි. තෙන සබ්බගුණා කථිතාව භොන්ති. අහඤ්ච බො, හන්තෙති ඉදං ථෙරො සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස අත්තනො වෙච්ච සඛ්ඛස්ස ව කායිකවාචසිකං පචාරෙන්තො ආහ.

පිතරා පචත්තිතන්ති වක්කවත්තිමිහි කාලඬකතෙ වා පබ්බජිතෙ වා සත්තාහච්චයෙන වක්කං අන්තරධායනි, තනො දසවිධං ද්වාදසවිධං වක්කවත්තිවත්තං පුරෙත්වා නිසින්තස්ස පුත්තස්ස අඤ්ඤං පාතුහවති, තං සො පචත්තෙති. රතනමයත්තා පන සද්ධිසට්ඨෙන තදෙව වත්තං කත්වා “පිතරා පචත්තිත”න්ති චුත්තං. යස්මා වා සො “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව, භොහි, අහමනුසාසිස්සාමී”ති ආහ, තස්මා පිතරා පචත්තිතං ආණාවක්කං අනුප්පචත්තෙති නාම. සම්මදෙව අනුප්පචත්තෙසීති සම්මා නයෙන හෙතුනා කාරණෙනෙව අනුප්පචත්තෙසි. හගවා හි චතුසච්චධම්මං කටේති, ථෙරො තමෙව අනුකටේති, තස්මා එවමාහ. උභතොභාගවිමුත්තානි ද්විති භාගෙහි විමුත්තා , අරුපාවචරසමාපත්තියා රූපකායතො විමුත්තා, අග්ගමග්ගෙන නාමකායතොති. පඤ්ඤාවිමුත්තානි පඤ්ඤාය විමුත්තා තෙවිජ්ජාදිභාවං අප්පත්තා බිණ්ණසවා.

විසුද්ධියානි විසුද්ධත්ථාය. සංයොජනබන්ධනවිජ්ජානි සංයොජනසඛ්ඛාතෙ වෙච්ච බන්ධනසඛ්ඛාතෙ ව කිලෙසෙ ඡින්දිත්වා ධීතා. විජිතසඛ්ඛාමන්ති විජිතරාගදොසමොහසඛ්ඛාමං, මාරබලස්ස විජිතත්තාපි විජිතසඛ්ඛාමං. සත්ථවාහන්ති අට්ඨඬගිකමග්ගරථෙ ආරොපෙත්වා වෙනෙය්‍යසත්ථං වාහෙති සංසාරකන්තාරං උත්තාරෙතීති හගවා සත්ථවාහො, තං සත්ථවාහං. පලාපොති අන්තොතුච්ඡො දුස්සිලො. ආදිච්චබන්ධුනන්ති ආදිච්චබන්ධුං සත්ථාරං දසබලං වන්දාමීති වදති. සත්තමං.

8. පරොසහස්සසුත්තවණ්ණනා

216. අට්ඨමෙ පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. අකුතොභයන්ති නිබ්බානෙ කුතොචි භයං නත්ථී, නිබ්බානප්පත්තස්ස වා කුතොචි භයං නත්ථීති නිබ්බානං අකුතොභයං නාම. ඉසීනං ඉසිසත්තමොති විපස්සිතො පටියාය ඉසීනං සත්තමකො ඉසි.

කිං නු තෙ වඬගීසානි ඉදං හගවා අත්ථුප්පත්තිවසෙන ආහ. සඬ්ඝමජ්ඣෙ කිර කථා උදපාදි “වඬගීසත්ථෙරො විස්සට්ඨවත්තො , නෙව උද්දෙසෙ, න පරිපුච්ඡාය, න යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොති, ගාථා බන්ධන්තො චුණ්ණියපදානි කරොන්තො විවරති”ති. අථ හගවා චිත්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛු වඬගීසස්ස පටිභානසම්පත්තිං න ජානන්ති, චිත්තෙත්වා චිත්තෙත්වා වදන්ති මඤ්ඤන්ති, පටිභානසම්පත්තිමස්ස ජානාපෙස්සාමී”ති චිත්තෙත්වා, “කිං නු තෙ වඬගීසා”තිආදිමාහ.

උම්මග්ගපටන්ති අනෙකානි කිලෙසුම්මුජ්ජනසතානි, වට්ටපටන්තා පන පටන්ති චුත්තං. පභිජ්ජ බ්ලානිති රාගබ්ලාදිති පඤ්ච භින්දිත්වා වරසි. තං පස්සථාති තං එවං අභිභුයා භින්දිත්වා වරන්තං බුද්ධං පස්සථ. බන්ධපමුඤ්චකරන්ති බන්ධනමොචනකරං. අසිතන්ති අනිස්සිතං. භාගසො පච්ඡන්ති සතිපට්ඨානාදිකොට්ඨාසවසෙන ධම්මං විහජන්තං. පච්ඡන්ති චා පායො, අභිගපච්චිභිගකොට්ඨාසවසෙන විහජිත්වා විහජිත්වා පස්සථාති අත්ථො.

ඔසස්සාති චතුරොසස්ස. අනෙකවිහිතන්ති සතිපට්ඨානාදිවසෙන අනෙකවිධං. තස්මිං ච අමතෙ අක්ඛාතෙති තස්මිං තෙන අක්ඛාතෙ අමතෙ. ධම්මද්දසාති ධම්මස්ස පස්සිතාරො. ධීතා අසංභීරාති අසංභාරියා හුත්වා පතිට්ඨිතා.

අතිවිජ්ඣාති අතිවිජ්ඣිත්වා. සබ්බට්ඨිතන්ති සබ්බෙසං දිට්ඨිට්ඨානානං විඤ්ඤාණට්ඨිතං වා . අතික්කමමද්දසාති අතික්කමභුතං නිබ්බානමද්දස. අග්ගන්ති උත්තමධම්මං. අග්ගෙති චා පායො, පට්ඨකරන්ති අත්ථො. දසද්ධානන්ති පඤ්චන්තං, අග්ගධම්මං පඤ්චවග්ගියානං, අග්ගෙ චා පඤ්චවග්ගියානං ධම්මං දෙසෙසිති අත්ථො. තස්මාති යස්මා එස ධම්මො සුදෙසිතොති ජානන්තෙන ච පමාදො න කාතබ්බො, තස්මා. අනුසික්ඛෙති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍යා. අට්ඨමං.

9. කොණ්ඩඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

217. නවමෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොති පට්ඨමං ධම්මස්ස අඤ්ඤාතත්තා එවං ගහිතනාමො ථෙරො. සුචිරස්සෙවාති කීවචිරස්ස? ද්වාදසන්තං සංවච්ඡරානං. එත්තකං කාලං කත්ථ විභාසිති. ඡද්දන්තභවනෙ මන්දාකිතිපොක්ඛරණියා තිරෙ පච්චෙකබුද්ධානං වසනට්ඨානෙ. කස්මා? විභාරගරුතාය. සො හි පඤ්ඤවා මහාසාවකො. යථෙව භගවතො, එවමස්ස දසසභස්සවක්කවාළෙ දෙවමනුස්සානං අබ්භන්තරෙ ගුණා පත්ථවාච. දෙවමනුස්සා තථාගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජං කත්වා “අග්ගධම්මං පටිවිද්ධසාවකො”ති අනන්තරං උපසඩ්ධකමිත්වා පූජෙත්ති. සන්තිකං ආගතනාඤ්ච නාම තථාරූපා ධම්මකථා චා පටිසන්ථාරො චා කාතබ්බො හොති. ථෙරො ච විභාරගරුකො, තෙනස්ස සො පපඤ්ඤො විය උපට්ඨාති. ඉති විභාරගරුතාය තත්ථ ගන්ත්වා විභාසි.

අපරමපි කාරණං – භික්ඛාචාරවෙලායං තාව සබ්බසාවකා වස්සග්ගෙන ගච්ඡන්ති. ධම්මදෙසනාකාලෙ පන මජ්ඣිමනිකායෙ අලභිකතබුද්ධාසනමිති සත්ථරි නිසින්තො දක්ඛිණභත්ථපස්සෙ ධම්මදෙසනාපති, වාමභත්ථපස්සෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො නිසිද්ධි, තෙසං පිට්ඨිභාගෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස ආසනං පඤ්ඤාපෙත්ති. සෙසා භික්ඛු තං පරිවාරෙත්වා නිසිද්ධන්ති. ද්වෙ අග්ගසාවකා අග්ගධම්මපටිවිද්ධන්තා ච මහල්ලකත්තා ච ථෙරෙ සගාරවා ථෙරං මහාබුභ්මං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ආසිවිසං විය ච මඤ්ඤමානා ධුරාසනෙ නිසිද්ධන්තා ඔත්තප්පන්ති හරායන්ති. ථෙරො චින්තෙසි – “ඉමෙහි ධුරාසනත්ථාය කප්පසතසභස්සාධිකං අසඩ්ධෙය්‍යාං පාරමියො පූරිතා, තෙ ඉදානි ධුරාසනෙ නිසිද්ධන්තා මම ඔත්තප්පන්ති හරායන්ති, එසුචිභාරං තෙසං කරිස්සාමි”ති. සො පතිරූපෙ කාලෙ තථාගතං උපසඩ්ධකමිත්වා “ඉච්ඡාමහං, භන්තෙ, ජනපදෙ වසිතු”න්ති ආභ, සත්ථා අනුජාති.

ථෙරො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තච්චරමාදාය ඡද්දන්තභවනෙ මන්දාකිතිතීරං ගතො. පුබ්බෙ පච්චෙකබුද්ධානං පාරිවරියාය කතපරිවයා අට්ඨසභස්සා භත්ථිනාගා ථෙරං දිස්වාච “අමිභාකං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ආගත”න්ති නබෙහි වඩ්ඤමනං නිත්තිණං කත්වා ආවරණසාධා හරිත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පටිපග්ගිත්වා වත්තං කත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිත්වා මන්තයිංසු – “සචෙ හි මයං ‘අයං ථෙරස්ස කත්තබ්බං කරිස්සති, අයං කරිස්සති’ති පටිපජ්ජිස්සාම, ථෙරො බහුඤ්ඤාතිකගාමං ගතො විය යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ගමිස්සති, වාරෙන නං පටිපග්ගිස්සාම, එකස්ස පන වාරෙ පත්තෙ සෙසෙහිපි නප්පමජ්ජිතබ්බං”න්ති වාරං යපයිංසු. වාරිකනාගො පාතොච ථෙරස්ස මුඛොදකඤ්ච දන්තකට්ඨඤ්ච යපෙති, වත්තං කරොති.

මන්දාකිතිපොක්ඛරණී නාම වෙසා පණ්ණාසයොජනා හොති. තස්සා පඤ්චවිසතියොජනමත්තෙ යානෙ සෙවාලො චා පණකං චා නත්ථි, එලිකවණ්ණං උදකමෙව හොති. තතො පරං පන කට්ඨපමාණෙ උදකෙ අභිසංයොජනවිත්ථනං සෙසපදුමවනං පණ්ණාසයොජනං සරං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං. තදනන්තරං තාව මහන්තමෙව රත්තපදුමවනං, තදනන්තරං රත්තකුමුදවනං, තදනන්තරං සෙතකුමුදවනං, තදනන්තරං නීලුප්පලවනං, තදනන්තරං රත්තූප්පලවනං, තදනන්තරං සුගන්ධරත්තසාලිවනං, තදනන්තරං එළාලුකලාබුකුම්භණ්ඩාදිති මධුරරසානි වල්ලිචලානි, තදනන්තරං අභිසංයොජනවිත්ථාරමෙව උච්ඡ්වනං, තත්ථ පුගරුක්ඛක්ඛන්ධප්පමාණා උච්ඡ්ව, තදනන්තරං කදලිවනං, යතො දුචෙ පක්කානි බාදන්තා කිලමන්ති, තදනන්තරං වාට්ඨපමාණඵලං පනසවනං, තදනන්තරං ජම්බුවනං, තදනන්තරං අමිබවනං, තදනන්තරං කපිත්ථවනන්ති. සඩ්ධෙපතො තස්මිං දහෙ බාදිතබ්බයුත්තකං එලං නාම නත්ථිති න වත්තබ්බං. කුසුමානං පූජ්ඵනසමයෙ වාතො රෙණුවට්ටිං උට්ඨාපෙත්වා පදුමිතිපත්තෙසු යපෙති, තත්ථ උදකචුසිතානි පතන්ති. තතො ආදිච්චපාකෙන පච්චිත්වා පක්කපයොසනිකා විය තිට්ඨති, එතං පොක්ඛරමධු නාම , තං ථෙරස්ස ආභරිත්වා දෙන්ති. මුළාලං නඩගලසිසමත්තං හොති, තමපි ආභරිත්වා දෙන්ති. හිසං මහාහෙරිපොක්ඛරප්පමාණං හොති, තස්ස එකස්මිං පබ්බෙ පාදසට්ඨප්පමාණං බීරං හොති, තං ආභරිත්වා දෙන්ති. පොක්ඛරට්ඨිති මධුසක්ඛරාය යොජෙත්වා දෙන්ති. උච්ඡ්වං පාසාණපිටියෙ යපෙත්වා පාදෙන අක්කමන්ති. තතො රසො පග්ගරිත්වා සොණ්ඩිආවාටෙ පුරෙත්වා, ආදිච්චපාකෙන පච්චිත්වා බීරපාසාණපිණ්ඩො විය තිට්ඨති, තං ආභරිත්වා දෙන්ති. පනසකදලිඅම්බපක්කාදිසු කථාච නත්ථි.

කෙලාසපබ්බතෙ නාගදත්තො නාම දෙවපුත්තො වසති. ටෙරො කාලෙන කාලං තස්ස විමානද්වාරං ගච්ඡති. සො නවසජ්ජිපොක්කරමධුචුණ්ණයුත්තස්ස නිරුද්ධකපායාසස්ස පත්තං පුරෙත්වා දෙති. සො කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ විසතිවස්සසහස්සානි සුගන්ධසජ්ජිනා බිරසලාකං අදාසි. තෙනස්සෙනං භොජනං උප්පජ්ජති. එවං ටෙරො ද්වාදස වස්සානි වසිත්වා අත්තනො ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙන්තො පරික්ඛිණ්ණාචං ඤත්වා “කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති විත්තෙන්වා – “හත්ථිනාගෙහි මං ද්වාදස වස්සානි උපට්ඨහන්තෙහි දුක්කරං කතං, සත්ථාරං අනුජානාපෙත්වා එතෙසංයෙව සන්තිකෙ පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති ආකාසෙන භගවතො සන්තිකං අගමාසි. තෙන චුත්තං “සුවිරස්සෙව යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමි”ති.

නාමඤ්චාති කස්මා නාමං සාවෙති? ටෙරඤ්චි කෙච් සඤ්ජානන්ති, කෙච් න සඤ්ජානන්ති. තත්ථ ටෙරො විත්තෙසි – “යෙ මං අජානන්තා ‘කො එස පණ්ඩරසිසො ඔහග්ගො ගොපානසිවඬිකො මහල්ලකො සත්ථාරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොති’ති විත්තං පදුසෙස්සන්ති, තෙ අපායපුරකා භවිස්සන්ති. යෙ පන මං ජානන්තා – ‘දසසහස්සවක්කවාලෙ සත්ථා විය පඤ්ඤාතො පාකටො මහාසාවකො’ති විත්තං පසාදෙස්සන්ති, තෙ සග්ගුපගා භවිස්සන්ති”ති, සත්තානං අපායමග්ගං පිදහිත්වා සග්ගමග්ගං විවරන්තො නාමං සාවෙති.

බුද්ධානුබුද්ධොති පට්ඨං සත්ථා වත්තාරි සච්චානි බුද්ධා, පච්ඡා ටෙරො, තස්මා බුද්ධානුබුද්ධොති, වුවචති. තිබ්බනික්කමොති බාල්හවිරියො. විවෙකානන්ති තිණ්ණං විවෙකානං. තෙවිජ්ජො, වෙතොපරියායකොවිදොති ඡසු අභිඤ්ඤාසු වතස්සො වදති. ඉතරා ද්වෙ කිඤ්චාපි න චුත්තා, ටෙරො පන ජලභිඤ්ඤාව. ඉමිස්සා ව ගාථාය පරියොසානෙ පරිසා සන්තිසිද්ධි. පරිසාය සන්තිසිත්තභාවං ඤත්වා ටෙරො සත්ථාරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “පරික්ඛිණා මෙ, හත්තෙ, ආයුසඬ්ඛාරා, පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති, පරිනිබ්බානකාලං අනුජානාපෙසි. කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සසි කොණ්ඩඤ්ඤාති? උපට්ඨාකෙහි මෙ, හත්තෙ, හත්ථිනාගෙහි දුක්කරං කතං, තෙසං සන්තිකෙති. සත්ථා අනුජානි.

ටෙරො දසබලං පදක්ඛිණං කත්වා – “පුබ්බං තං මෙ, හත්තෙ, පට්ඨදස්සනං, ඉදං පච්ඡිමදස්සනං”න්ති පරිදෙවන්තෙ මහාජනෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා නික්කමිත්වා, ද්වාරකොට්ඨකෙ යිතො – “මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, බුද්ධා වා භොන්තු බුද්ධසාවකා වා, උප්පන්නා සඬ්ඛාරා අභිජ්ජනකා නාම නත්ථි”ති මහාජනං ඔවදිත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස වෙහාසං අබ්භුග්ගමිම මන්දාකිනිතිරෙ ඔතරිත්වා පොක්කරණියං න්හන්වා නිවත්ථනිවාසනො කතුත්තරාසඬිගො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා එලසමාපත්තියා තයො යාමෙ විනිනාමෙත්වා බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බායි. ටෙරස්ස සහපරිනිබ්බානා හිමවති සබ්බරුක්ඛා පුප්ඵෙහි ව එලෙහි ව ඔනනවිනතා අහෙසුං. වාරිකනාගො ටෙරස්ස පරිනිබ්බුතභාවං අජානන්තො පාතොව මුබ්බදකදත්තකට්ඨානි උපට්ඨපෙත්වා වත්තං කත්වා බාදනීයඵලානි ආහරිත්වා වඬිකමනකොටියං අට්ඨාසි. සො යාව සුරියුග්ගමනා ටෙරස්ස නික්කමනං අපස්සන්තො “කිං නු බො එතං? පුබ්බෙ අයොසා පාතොව වඬිකමති, මුබ්බං ධොවති. අජ්ජ පන පණ්ණසාලතොපි න නික්කමති”ති කුට්ඨිද්වාරං කම්පෙත්වා ඔලොකෙන්තො ටෙරං නිසිත්තකමෙව දිස්වා හත්ථං පසාරෙත්වා පරාමසිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ පරියෙසන්තො තෙසං අප්පවත්තිභාවං ඤත්වා – “පරිනිබ්බුතො ටෙරො”ති සොණ්ඩං මුබ්බෙ පක්ඛිපිත්වා මහාරවං විරවි. සකලභිමවන්තො එකනින්නාදො අහොසි. අට්ඨනාගසහස්සානි සන්තිපතිත්වා ටෙරං ජෙට්ඨකනාගස්ස කුම්භෙ නිසිදාපෙත්වා සුපුප්ඵීතරුක්ඛසාධා ගහෙත්වා පරිවාරෙත්වා සකලභිමවන්තං අනුවිවරිත්වා සකට්ඨානමෙව ආගතා.

සක්කො විස්සකම්මං ආමන්තෙසි – “තාත, අම්මාකං ජෙට්ඨභාතා පරිනිබ්බුතො, සක්කාරං කරිස්සාම, නවයොජනිකං සබ්බරතනමයං කුටාගාරං මාපෙහි”ති. සො තථා කත්වා ටෙරං තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා හත්ථිනාගානං අදාසි. තෙ කුටාගාරං උක්ඛිපිත්වා තියොජනසහස්සං හිමවත්තං පුනප්පුනං ආවිජ්ඣංසු. තෙසං හත්ථතො ආකාසට්ඨකා දෙවා ගහෙත්වා සාධුකිළිතං කිළිංසු. තතො වස්සවලාහකා සීතවලාහකා උණ්භවලාහකා වාතුමහාරාජිකා තාවතිංසානි එතෙනුපායෙන යාව බ්‍රහ්මලොකා කුටාගාරං අගමාසි, පුන බ්‍රහ්මානො දෙවානන්ති අනුපුබ්බෙන හත්ථිනාගානංයෙව කුටාගාරං අදංසු. එකෙකා දෙවතා වතුරඬිගුලමන්තං වන්දනසට්ඨකං ආහරි, විතකො නවයොජනිකො අහොසි. කුටාගාරං විතකං ආරොපයිංසු. පඤ්ච හික්ඛුසතානි ආකාසෙනාගන්ත්වා සබ්බරත්තිං සජ්ඣායමකංසු. අනුරුද්ධත්ථෙරො ධම්මං කපෙසි, බහුතං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. පුනදිවසෙ අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව විතකං නිබ්බාපෙත්වා සුමනමකුළවණ්ණානං ධාතුනං පරිසාවනං පුරෙත්වා භගවති නික්කමිත්වා වෙළවනවිහාරකොට්ඨකං සම්පත්තෙ ආහරිත්වා සන්ථු හත්ථෙ යපයිංසු. සත්ථා ධාතුපරිසාවනං ගහෙත්වා පථවියා හත්ථං පසාරෙසි, මහාපථවිං හින්දිත්වා රජතබ්බුලසදිසං වෙතියං නික්කමි. සත්ථා සහත්ථෙවන වෙතියෙ ධාතුයො නිධෙසි. අජ්ජාපි කිර තං වෙතියං ධරතියෙවාති. නවමං.

10. මොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

218. දසමෙ සමන්තෙසනීති පරියෙසති පච්චවෙක්ඛති. නගස්සානි පබ්බතස්ස. මුනින්ති බුද්ධමුනිං. දුක්ඛස්ස පාරගුන්ති දුක්ඛපාරං ගතං. සමන්තෙසන්ති සමන්තෙසන්තො. එවං සබ්බධ්වගසම්පන්නන්ති එවං සබ්බගුණසම්පන්නං. අනෙකාකාරසම්පන්නන්ති අනෙකෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතං. දසමං.

11. ගග්ගරාසුත්තවණ්ණනා

219. එකාදසමේ ත්‍යාස්සුදන්ති තෙ අස්සුදං. අස්සුදන්ති නිපාතමත්තං. වණ්ණෙනානි සරිරවණ්ණෙන. යසසානි පරිවාරෙන. විගතමලොව භාණ්ඩමානි විගතමලො ආදිවිවො විය. එකාදසමං.

12. වඩ්ඪිසසුත්තවණ්ණනා

220. ද්වාදසමේ ආයස්මානි පියවචනං. වඩ්ඪිසොති තස්ස ථෙරස්ස නාමං. සො කිර පුබ්බෙ පදුමුත්තරකාලෙ පටිභානසම්පන්නං සාවකං දිස්වා දානං දත්වා පත්ථනං කත්වා කප්පසනසහස්සං පාරමිසො පුරෙත්වා අමිභාකං හගවතො කාලෙ සකලජම්බුදිපෙ වාදකාමත්තාය ජම්බුසාධං පරිහරිත්වා එකෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං වාදං කත්වා වාදෙ ජයපරාජයානුභාවෙන තෙනෙව පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා වසමානාය එකිස්සා පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තො වයං ආගම්ම මානිතො පඤ්චවාදසතානි, පිනිතො පඤ්චවාදසතානිති වාදසහස්සං උග්ගණ්හිත්වා විවරති. එකඤ්ච විජ්ජං ජානාති, යං විජ්ජං පරිජජිත්වා මතානං සීසං අඬගුලියා පහරිත්වා – “අසුකට්ඨානෙ නිබ්බත්තො”ති ජානාති. සො අනුපුබ්බෙන ගාමනිගමාදිසු විවරත්තො පඤ්චගි මාණවකසතෙහි සද්ධිං සාවත්ථී. අනුජ්ජත්තො නගරද්වාරෙ සාලාය නිසීදති.

තදා ව නගරවාසිනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පටිභානත්තං සුද්ධුත්තරාසඬගා ගන්ධමාලාදිහත්ථා ධම්මස්සවනාය විහාරං ගච්ඡන්ති. මාණවො දිස්වා, “කහං ගච්ඡා”ති? පුච්ඡී. තෙ “දසබලස්ස සන්තිකං ධම්මස්සවනායා”ති ආභංසු. සොපි සපරිවාරො තෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං අට්ඨාසී. අථ නං හගවා ආභ – “වඩ්ඪිස, හද්දකං කිර සිජ්ජං ජානාසී”ති. “හො ගොතම, අභං බහුසිජ්ජං ජානාමී. තුම්හෙ කතරං සන්ධාය වද්දා”ති? ඡවදුසකසිජ්ජන්ති. ආම, හො ගොතමාති. අථස්ස හගවා අත්තනො ආනුභාවෙන නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං දස්සෙත්වා, “වඩ්ඪිස, අයං කහං නිබ්බත්තො”ති පුච්ඡී. සො මන්තං ජජිජිත්වා අඬගුලියා පහරිත්වා “නිරයෙ”ති ආභ. “සාධු, වඩ්ඪිස, සුකථීත”න්ති දෙවලොකෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං දස්සෙසී. තම්පි සො තථෙව බ්‍යාකාසී. අථස්ස බිණ්ණසවස්ස සීසං දස්සෙසී. සො පුනඤ්ජනං මන්තං පරිවත්තෙත්වාපි අඬගුලියා පහරිත්වාපි නිබ්බත්තට්ඨානං න පස්සති.

අථ නං හගවා “කිලමසී, වඩ්ඪිසා”ති ආභ? ආම හො, ගොතමාති. පුනඤ්ජනං උපධාරෙහීති. තථා කරොන්තොපි අදිස්වා, “තුම්හෙ, හො ගොතම, ජානාථා”ති ආභ. ආම, වඩ්ඪිස, මං නිස්සාය වෙස ගතො, අභමස්ස ගතිං ජානාමීති. මන්තෙන ජානාසී, හො ගොතමාති? ආම, වඩ්ඪිස, එකෙන මන්තෙනෙව ජානාමීති. හො ගොතම, මය්හං මන්තෙන ඉමං මන්තං දෙථාති. අමුලිකො, වඩ්ඪිස, මය්හං මන්තොති. දෙථ, හො ගොතමාති. න සක්කා මය්හං සන්තිකෙ අපබ්බජිතස්ස දාතුන්ති. සො අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා සමණො ගොතමො අතිරෙකසිජ්ජං ජානාති, අභං ඉමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සිජ්ජං ගණ්හාමි, තතො සකලජම්බුදිපෙ අමිහෙහි බහුතරං ජානන්තො නාම න භවිස්සති. තුම්හෙ යාව අභං ආගච්ඡාමි, තාව අනුක්කණ්ඨිත්වා විවරථා”ති තෙ උයොපෙත්වා “පබ්බාජෙථ ම”න්ති ආභ. සත්ථා නිග්‍රොධකප්පස්ස පටිපාදෙසී. ථෙරො තං අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා පබ්බාජෙසී. සො පබ්බජිත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගම්ම වන්දිත්වා යීතො “සිජ්ජං දෙථා”ති යාචී. වඩ්ඪිස, තුම්හෙ සිජ්ජං ගණ්හන්තා අලොණහොජනථණ්ඩිලසෙය්‍යාදිහි පරිකම්මං කත්වා ගණ්හථ, ඉමස්සාපි සිජ්ජස්ස පරිකම්මං අත්ථී, තං තාව කරොහීති. සාධු, හන්තෙති. අථස්ස සත්ථා ද්වත්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං ආචික්ඛී. සො තං අනුලොමපටිලොමං මනසිකරොන්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණි.

විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදීති එවං අරහත්තං පත්වා විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙන්තො. කාවෙය්‍යමත්තානි කාවෙය්‍යෙන කබ්බකරණෙන මත්තා. බන්ධායතනධාතුයොති ඉමානි බන්ධාදීනි පකාසෙන්නො ධම්මං දෙසෙසී. යෙ නියාමගතද්දසානි යෙ නියාමගතා වෙව නියාමදස්සානි ව. ස්වාගතන්ති සුආගමනං. ඉද්ධිපත්තොමිහීති ඉමිනා ඉද්ධිවිධඤාණං ගහිතං. වෙතොපරියායකොවිදොති ඉමිනා වෙතොපරියඤාණං. දිබ්බසොතං පන අවුත්තම්පි ගහිතමෙව හොති. එවං ඡ අභිඤ්ඤාපත්තො එසො මහාසාවකොති වෙදිතබ්බො. ද්වාදසමං.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

වඩ්ඪිසසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. ව්‍යාප්තිය

1. විවේකයක්වන්නා

221. ව්‍යාප්තියක් පියවීම කොසලෙසු විහරකී සන්ථු සන්තික කම්මට්ටනා ගහෙත්වා තස්ස ජනපදස්ස සුලභභික්ඛනය තත්ථ ගන්ත්වා විහරති. සංවෙශෙතුකාමානි විවේකං පටිපජ්ජාපෙතුකාමා. විවේකකාමොති තයො විවේකෙ පත්ථයන්තො. නිව්ඡරතී ඛනිද්ධාති ඛාහිරෙසු පුට්ඨත්තාරම්මණෙසු වරති. ජනො ජනස්මිත්ති ත්වං ජනො අඤ්ඤස්මිං ජනෙ ජන්දරාගං විනයස්සු. පජ්ඣාසිති පජ්ඣ. භවාසිති භව. සතං තං සාරයාමසෙති සතිමන්තං පණ්ඩිතං තං මයම්පි සාරයාම, සතං වා ධම්මං මයං තං සාරයාමාති අත්ථො. පාතාලරජොති අප්පතිට්ඨට්ඨෙන පාතාලසඬ්ඛානො කිලෙසරජො. මා තං කාමරජොති අයං කාමරාගරජො තං මා අවහරි, අපායමෙව මා නෙතුති අත්ථො. පංසුකුන්ථිතොති පංසුමක්ඛිතො. විධුනන්ති විධුනන්තො. සිතං රජන්ති සරිරලග්ගං රජං. සංවෙගමාපාදීති දෙවතාපි නාම මං එවං සාරෙතීති විවේකමාපන්තො, උත්තමචිරියං වා පග්ගස්ස පරමවිවේකං මග්ගමෙව පටිපන්නොති. පඨමං.

2. උපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

222. දුතියෙ සුපතීති අයං කිරි බිණාසවො, සො දුරෙ භික්ඛාචාරගාමං ගන්ත්වා ආගතො පණ්ණසාලාය පත්තව්වරං පටිසාමෙත්වා අවිදුරෙ ජාතස්සරං ඔතරිත්වා ගත්තානි උතුං ගාභාපෙත්වා දිවාට්ටානං සම්මජ්ජිත්වා තත්ථ නිවමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා නිද්දං අනොක්කමන්තොව නිපන්නො. බිණාසවස්සාපි හි කායදරථො භොතියෙවාති තස්ස විනොදනත්ථං, තං සන්ධාය සුපතීති වුත්තං. අජ්ඣාසිති “අයං භික්ඛු සන්ථු සන්තික කම්මට්ටනා ගහෙත්වා දිවා සුපති, දිවාසොප්පඤ්ච නාමෙතං වඩ්ඪිතං දිට්ඨමම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙති”ති මඤ්ඤමානා “වොදෙස්සාමි න”න්ති විත්තෙත්වා අභාසි.

ආතුරස්සාති ජරාතුරො රොගාතුරො කිලෙසාතුරොති තයො ආතුරා, තෙසු කිලෙසාතුරං සන්ධායෙවමාහ. සල්ලවිද්ධස්සාති සවිසෙන සත්තිසල්ලෙන විය අවිජ්ජාවිසවිට්ඨෙන තණ්හාසල්ලෙන හදයෙ විද්ධස්ස. රුජ්ජනොති සට්ටියමානස්ස.

ඉදානිස්ස කාමෙසු ආදිනවං කථයන්ති අනිව්වානිආදිමාහ. තත්ථ අසිතන්ති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙන අනිස්සිතං. කස්මා පබ්බජිතං තපෙති එවරුපං බිණාසවං දිවාසොප්පං න තපති, තාදිසං පන කස්මා න තපෙස්සති? වදති. ථෙරස්සෙව වා එතං වචනං, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – ඛද්ධෙසු මුත්තං අසිතං මාදිසං බිණාසවපබ්බජිතං කස්මා දිවාසොප්පං තපෙ, න තපෙස්සති? සෙසගාථාසුපි එසෙව තයො. දෙවතාය හි වචනපක්ඛෙ – “එවරුපං බිණාසවපබ්බජිතං දිවාසොප්පං න තපති, තාදිසං පන කස්මා න තපෙස්සති? තපෙස්සතියෙවා”ති අත්ථො. ථෙරස්ස වචනපක්ඛෙ – “එවරුපං මාදිසං බිණාසවපබ්බජිතං කස්මා දිවාසොප්පං තපෙ? න තපතියෙවා”ති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අනුත්තානපදවණ්ණනා. විනයානි විනයෙන. සමතික්කමානි වට්ටමුලිකාය අවිජ්ජාය සමතික්කමෙන. තං ඤාණන්ති තං චතුසව්ඤාණං. පරමොදානන්ති පරමපරිසුද්ධං. පබ්බජිතන්ති එවරුපෙන ඤාණෙන සමන්තාගතං පබ්බජිතං. විජ්ජායානි චතුත්ථමග්ගවිජ්ජාය. ආරද්ධචිරියන්ති පග්ගහිතචිරියං පරිපුණ්ණචිරියං. දුතියං.

3. කස්සපගොත්තසුත්තවණ්ණනා

223. තතියෙ ඡෙතන්ති එකං මිගුද්දකං. ඔවදතීති සො කිරි මිගුද්දකො පාතොව භුඤ්ජිත්වා “මිගෙ වඩ්ඪස්සාමි”ති අරඤ්ඤං පටිට්ඨො එකං රොහිතමිගං දිස්වා “සත්තියා නං පහරිස්සාමි”ති අනුබන්ධමානො ථෙරස්ස පඨමසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව දිවාචාරං නිසින්තස්ස අවිදුරෙන පක්කමති. අථ නං ථෙරො – “උපාසක, පාණානිපාතො නාමෙස අපායසංවත්තනිකො අප්පායුකසංවත්තනිකො, සක්කා අඤ්ඤනපි කසිවණ්ණප්පාදිකම්මෙන දාරහරණං කාතුං, මා එවරුපං කක්ඛලකම්මං කරොහි”ති ආහ. සොපි “මහාපංසුකුලිකත්ථෙරො කථෙති”ති ගාරවෙන යත්වා සොතුං ආරද්ධො. අථස්ස සොතුකාමතං ජනෙස්සාමිති ථෙරො අඬ්ගුට්ඨකං ජාලාපෙසි. සො අක්ඛිහිපි පස්සති, කණ්ණෙහිපි සුණාති, විත්තං පනස්ස “අසුකට්ටානං මිගො ගතො භවිස්සති, අසුකතිත්ථං ඔතිණ්ණො, තත්ථ නං ගන්ත්වා ඝාතෙත්වා යාවදිව්ජකං මංසං බාදිත්වා සෙසං කාපෙනාදාය ගන්ත්වා පුත්තකෙ තොසෙස්සාමි”ති එවං මිගස්සෙව අනුපදං ධාවති. එවං වික්ඛිත්තවිත්තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නං ථෙරං සන්ධාය වුත්තං “ඔවදතී”ති. අජ්ඣාසිති “අයං ථෙරො අදාරුං තවිජන්තො විය අබෙත්තෙ වජ්ජන්තො විය අත්තනොපි කම්මං නාසෙති, එතස්සාපි වොදෙස්සාමි න”න්ති අභාසි.

අප්පපඤ්ඤන්ති නිජ්ජඤ්ඤං. අවෙනසන්ති කාරණජානනසමත්ථෙන විත්තෙන රහිතං. මන්දොවාති අන්ධබාලො විය. සුණාතීති තව ධම්මකථං සුණාති. න විජානාතීති අත්ථමස්ස න ජානාති. ආලොකෙතීති තව පුට්ඨජනිකඉද්ධියා ජලන්තං අඬ්ගුට්ඨකං ආලොකෙති. න පස්සතීති එත්ථ “නෙව තෙලං න වට්ටි න දිපකපල්ලිකා, ථෙරස්ස පන ආනුභාවෙනායං ජලති”ති ඉමං කාරණං න පස්සති. දස පජ්ජොතෙති දසසු අඬ්ගුලිසු දස පදිපෙ. රුපානීති

කාරණාරූපානි. චක්ඛුති පඤ්ඤාවක්ඛු. සංවෙගමාපාදීති කිං මෙ ඉමිනාති? විරියං පග්ගස්ස පරමච්චෙකං අරහත්තමග්ගං පටිපජ්ජී. තතිශං.

4. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

224. චතුත්තේ සම්බහුලාති බහු සුත්තන්තිකා ආභිධම්මිකා විනයධරා ව. විහරන්තීති සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්ති. පක්කම්මසුති තෙ කිර තස්මිං ජනපදෙ අඤ්ඤාතරං ගාමං උපසඬකමත්තෙ දිස්වා මනුස්සා පසන්නචිත්තා ආසනසාලාය කොපචත්ථරණාදීති පඤ්ඤාපෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකාති දත්වා උපනිසිදිංසු. මහාපෙරො එකං ධම්මකථිකං “ධම්මං කථෙහි”ති ආහ. සො චිත්තං ධම්මකථං කථෙසි. මනුස්සා පසිදිත්වා භොජනවෙලායං පණ්ණිකාභොජනං අදංසු. මහාපෙරො මනුස්සො භත්තානුමොදනමකාසි. මනුස්සා භියොයාසොමත්තාය පසන්නා “ඉධෙව, භත්තෙ, තෙමාසං වසථා”ති පටිඤ්ඤා කාරොත්වා ගමනාගමනසම්පන්නො යානෙ සෙනාසනාති කාරොත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිංසු. මහාපෙරො වස්සුපනායිකදිවසෙ භික්ඛු ඔවදි – “ආවුසො, තුම්හෙහි ගරුකස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහිතං, බුද්ධපාතුභාවො නාම දුල්ලභො. මාසස්ස අට්ඨ දිවසෙ ධම්මස්සවනං කත්වා ගණසඬගණිකං පහාය අප්පමත්තා විහරථා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය යුඤ්ජන්ති සටෙන්නි. කදාචි සබ්බරත්තිකං ධම්මස්සවනං කරොන්ති, කදාචි පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙත්ති, කදාචි පධානං කරොන්ති. තෙසං ධම්මස්සවනදිවසෙ ධම්මං කථෙත්තානංයෙව අරුණො උග්ගච්ජති. පඤ්ඤා විස්සජ්ජනදිවසෙ බාත්තො භික්ඛු පඤ්ඤා පුච්ඡති, පණ්ඩිතො විස්සජ්ජෙත්ති පුච්ඡනවිස්සජ්ජනං කරොත්තානංයෙව. පධානදිවසෙ සුරියත්ථගිමනෙ ගණ්ඨිං පහරිත්වා ව ධිකමං ඔතරිත්වා පධානං කරොත්තානංයෙව. තෙ එවං වස්සං වස්සිත්වා පචාරොත්වා පක්කම්මසු. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. පරිදෙවමානාති “ඉදානි තථාරූපං මධුරං ධම්මස්සවනං පඤ්ඤාකථනං කුතො ලභිස්සාමි”ති ආදීති වත්වා රොදමානා.

බායතීති පඤ්ඤායති උපට්ඨාති. කො මෙති කහං ඉමෙ. වජ්ජිභූමියාති වජ්ජරට්ඨාහිමුඛා ගතා. මගා වියාති යථා මගා තස්මිං තස්මිං පබ්බතපාදෙ වා වනසණ්ඨෙ වා විචරන්තා – “ඉදං අම්භාකං මාතුසන්තකං පිතුසන්තකං පවෙණ්ණාගත”න්ති අගහෙත්වා, යත්ථෙව නෙසං ගොවරථාසුතා ව හොති පරිපන්ථාභාවො ව, තත්ථ විචරන්ති. එවං අනිකෙතා අගෙහා භික්ඛවොසි “අයං, ආවුසො, අම්භාකං ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තකො පවෙණ්ණාගතො”ති අගහෙත්වා යත්ථෙව නෙසං උතුසප්පායං භොජනසප්පායං පුග්ගලසප්පායං සෙනාසනසප්පායං ධම්මස්සවනසප්පායඤ්ච සුලභං හොති, තත්ථ විහරන්ති. චතුත්තං.

5. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

225. පඤ්චමෙ ආනන්දොති ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්ථෙරො. අනිවෙලන්ති අනික්කන්තං වෙලං. ගිහිසඤ්ඤාතිබහුලොති රත්තිඤ්ච දිවා ව බහුකාලං ගිහි සඤ්ඤාපයන්තො. භගවති පරිනිබ්බුතෙ මහාකස්සපත්ථෙරො ථෙරං ආහ – “ආවුසො, මයං රාජගහෙ වස්සං උපගන්ත්වා ධම්මං සඬගායිස්සාම, ගච්ඡ ත්වං අරඤ්ඤා පටිසිත්වා උපරිමග්ගත්තයත්ථාය වායාමං කරොහි”ති. සො භගවතො පත්තචීවරමාදාය කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤාලායෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා ථෙරං දිස්වා – “භත්තෙ ආනන්ද, තුම්හෙ පුබ්බෙ සත්ථාරා සද්ධිං ආගච්ඡථ. අජ්ජ එකකාව ආගතා. කහං සත්ථාරං යථෙත්වා ආගතත්ථ? ඉදානි කස්ස පත්තචීවරං ගහෙත්වා විචරථ? කස්ස මුඛොදකං දන්තකට්ඨං දෙථ, පරිවෙණං සම්මජ්ජථ, වත්තපට්ඨත්තං කරොථා”ති බහුං වත්වා පරිදෙවිංසු. ථෙරො – “මා, ආවුසො, සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, අනිච්චා සඬබාරා”ති ආදීති වත්වා තෙ සඤ්ඤාපෙත්වා භත්තකිච්චාවසානෙ වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. මනුස්සා සායම්පි තත්ථ ගන්ත්වා තථෙව පරිදෙවන්ති. ථෙරොපි තථෙව ඔවදති. තං සන්ධායෙනං වුත්තං. අජ්ඣකාසිති “අයං ථෙරො භික්ඛුසඬසස්ස කථං සුත්වා ‘සමුණධම්මං කරිස්සාමි’ති අරඤ්ඤා පටිසිත්වා ඉදානි ගිහි සඤ්ඤාපෙත්තො විහරති, සත්ථු සාසනං අසඬගහිතපුප්ඵරාසි විය ඨිතං, ධම්මසඬගහං න කරොති, වොදෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා අභාසි.

පසක්කියාති පටිසිත්වා. හදයස්මිං ඔපියාති කිච්චතො ව ආරම්මණතො ව හදයම්හි පක්ඛිපිත්වා. “නිබ්බානං පාපුණ්ණස්සාමි”ති විරියං කරොත්තො නිබ්බානං කිච්චතො හදයම්හි ඔපෙති නාම, නිබ්බානාරම්මණං පන සමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසිදන්තො ආරම්මණතො. තදුභයම්පි සන්ධායෙසා භාසති. ඤායාති ද්විති ඤානෙහි ඤායිකො භව. බිළිබිළිකාති අයං ගිහිහි සද්ධිං බිළිබිළිකථා. පඤ්චමං.

6. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා

226. ඡට්ඨෙය් පුරාණදුතිසිකාති අනන්තරෙ අත්තභාවෙ අග්ගමහෙසි. සොහසිති පුබ්බෙපි සොහසි, ඉදානිපි සොහසි. දුග්ගතාති න ගතිදුග්ගතියා දුග්ගතා. තා හි සුගතියං ඨිතා සම්පත්තිං අනුභවන්ති, පටිපත්තිදුග්ගතියා පන දුග්ගතා. තතො වුතා හි තා නිරයෙපි උපපජ්ජන්තිති දුග්ගතා. පතිට්ඨිතාති සක්කායස්මිං හි පතිට්ඨහන්තො අට්ඨහි කාරණෙහි පතිට්ඨාති – රත්තො රාගවසෙන පතිට්ඨාති, දුට්ඨො දොසවසෙන... මුල්ලො මොහවසෙන... විනිබ්බො මානවසෙන... පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන... ථාමගතො අනුසයවසෙන... අනිට්ඨඬගතො විචිකිච්ඡාවසෙන... වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨාති. තාපි එවං පතිට්ඨිතාව. නරදෙවනන්ති දෙවනරානං.

තත්වී දානීති සා කිර දෙවධිතා ථෙරෙ බලවසිනෙහා අහොසි, පටිගන්තුං නාසක්ඛි. කාලෙන ආගන්ත්වා පරිවෙණං සම්මජ්ජති, මුඛොදකං දන්තකට්ඨං පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙති. ථෙරො අනාවජ්ජනෙන පරිභුඤ්ජති. එකස්මිං දිවසෙ ථෙරස්ස ජිණ්ණවිවරස්ස වොළකහික්ඛං වරතො සඬකාරකුටෙ දිබ්බදුස්සං යපෙත්වා පක්කම්. ථෙරො තං දිස්වා උක්ඛිපිත්වා, ඔලොකෙන්තො දුස්සන්තං දිස්වා “දුස්සමෙන”න්ති ඤාත්වා, “අලං එත්තාවතා”ති අග්ගහෙසි. තෙනෙවස්ස විවරං නිට්ඨාසි. අප් ද්වෙ අග්ගසාවකා අනුරුද්ධත්ථෙරො වාති තයො ජනා විවරං කරිංසු. සත්ථා සුචිං යොජෙත්වා අදාසි. නිට්ඨිතවිවරස්ස පිණ්ඩාය වරතො දෙවතා පිණ්ඩපාතං සමාදපෙති. සා කාලෙන එකිකා, කාලෙන අත්තදුතියා ථෙරස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තදා පන අත්තතතියා ආගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ ථෙරං උපසඬකම්ත්වා – “මයං මනාපකායිකා නාම මනසා ඉච්ඡිතිච්ඡිතරූපං මාපෙමා”ති ආහ. ථෙරො – “එතා එවං වදන්ති, විමංසිස්සාමි, සබ්බා නීලකා හොන්තු”ති වින්තෙසි. තා ථෙරස්ස මනං ඤාත්වා සබ්බා ව නීලවණ්ණා අහෙසුං, එවං පිතලොහිතඔදාතවණ්ණාති. තතො වින්තයිංසු – “ථෙරො අම්භාකං දස්සනං අස්සාදෙති”ති තා සමජ්ජං කාතුං ආරද්ධා, එකාපි ගාසි, එකාපි නච්චි, එකාපි අච්ඡරං පහරි. ථෙරො ඉන්ද්‍රියානි ඔක්ඛිපි. තතො – “න අම්භාකං දස්සනං ථෙරො අස්සාදෙති”ති ඤාත්වා සිනෙහං වා සන්ථවං වා අලහමානා නිබ්බන්ධිත්වා ගන්තුමාරද්ධා. ථෙරො තාසං ගමනභාවං ඤාත්වා – “මා පුනප්පුනං ආගච්ඡිංසු”ති අරහත්තං බ්‍යාකරොන්තො ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ වික්ඛිණොති ඛිණො. ජාතිසංසාරොති තත්ථ තත්ථ ජාතිසබ්බාතො සංසාරො. ඡට්ඨං.

7. නාගදත්තසුත්තවණ්ණනා

227. සත්තමෙ අතිකාලෙනාති සබ්බරත්තිං නිද්දායිත්වා බලවපච්චුසෙ කොට්ඨමුඤ්ජනියා ථොකං සම්මජ්ජිත්වා මුඛං ධොවිත්වා යාගුහික්ඛාය පාතොව පටිසති. අතිදිවාති යාගුං ආදාය ආසනසාලං ගන්ත්වා පිටිත්වා එකස්මිං යානෙ නිපන්තො නිද්දායිත්වා – “මනුස්සානං භොජනවෙලාය පණිතං හික්ඛං ලභිස්සාමි”ති උපකට්ඨෙ මජ්ඣන්තිකෙ උට්ඨාය ධම්මකරණෙන උදකං ගහෙත්වා අක්ඛිති පමජ්ජිත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා යාවදන්ථං භුඤ්ජිත්වා මජ්ඣන්තිකෙ විතිවත්තෙ පටික්කමති. දිවා ව ආගන්ත්වාති අතිකාලෙ පටිට්ඨෙන නාම අඤ්ඤෙහි හික්ඛුහි පට්මතරං ආගන්තබ්බං හොති, ත්වං පන අතිවිය දිවා ආගන්ත්වා ගතාසිති අත්ථො. භායාමි නාගදත්තන්ති තං නාගදත්තං අහං භායාමි. සුප්පගබ්හන්ති සුට්ඨු පගබ්හං. කුලෙසුති ඛත්තියකුලාදිඋපට්ඨාකකුලෙසු. සත්තමං.

8. කුලසරණිසුත්තවණ්ණනා

228. අට්ඨමෙ අජ්ඣොගාළුභජ්ජන්තොති ඔගාහජ්ජන්තො. සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තං වනසණ්ඩං පටිසිත්වා දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය පාටිසි පාසාදිකෙහි අභික්කන්තාදිහි. අඤ්ඤතරං කුලං තස්ස ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පිණ්ඩපාතං අදාසි. භත්තානුමොදනං පුන සුත්වා අතිරෙකතරං පසිදිත්වා, “හන්තෙ, නිච්චකාලං ඉධෙව හික්ඛං ගණ්හං”ති නිමන්තෙසි. ථෙරො අධිවාසෙත්වා තෙසං ආහාරං පරිභුඤ්ජමානො වීරියං පග්ගස්ග සටෙන්නො අරහත්තං පත්වා වින්තෙසි – “බහුපකාරං මෙ එතං කුලං, අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාමි”ති? එලසමාපත්තිසුඛං අනුභවන්තො තත්ථෙව වසි. අජ්ඣාසාසිති සා කිර ථෙරස්ස ඛිණාසවභාවං අජානන්ති වින්තෙසි – “අයං ථෙරො තෙව අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡති, න අඤ්ඤං සරං, න රුක්ඛමුලආසනසාලාදියු නිසීදති, නිච්චකාලං සරං පටිසිත්වා නිසීදති, උභොපෙතෙ ඔගාධජ්ජන්තා පටිගාධජ්ජන්තා, කදාච එස ඉමං කුලං දුසෙය්‍ය, වොදෙස්සාමි න”න්ති. තස්මා අහාසි.

සණ්ඨානෙති නගරද්වාරස්ස ආසන්නෙ මනුස්සානං භණ්ඩකං ඔතාරෙත්වා විස්සමනට්ඨානෙ. සඬගම්මාති සමාගන්ත්වා. මන්තෙත්තිති කට්ඨන්ති. මඤ්ච තඤ්චාති මඤ්ච කට්ඨන්ති තඤ්ච කට්ඨන්ති. කිමන්තරන්ති කිං කාරණං? බහු හි සද්දා පච්චුභාති බහුකා එතෙ ලොකස්මිං පටිලොමසද්දා. න තෙනාති තෙන කාරණෙන, තෙන වා තපස්සිනා න මඬිකු හොතබ්බං. න හි තෙනාති න හි තෙන පරෙහි චුත්තවචනෙන සත්තො කිලිස්සති, අත්තනා කතෙන පන පාපකම්මෙනෙව කිලිස්සතිති දස්සෙති. වාතම්ගො යථාති යථා වනෙ වාතම්ගො වාතෙරිතානං පණ්ණාදිනං සද්දෙන පරිතස්සති, එවං යො සද්දපරිත්තාසි හොතිති අත්ථො. නාස්ස සම්පජ්ජතෙ වනන්ති තස්ස ලහුවිත්තස්ස වනං න සම්පජ්ජති. ථෙරො පන ඛිණාසවත්තා සම්පන්නවතොති වෙදිතබ්බො. අට්ඨමං.

9. වජ්ජිසුත්තසුත්තවණ්ණනා

229. නවමෙ වජ්ජිසුත්තකොති වජ්ජිරට්ඨෙ රාජපුත්තො ඡත්තං පභාය පබ්බජිතො. සබ්බරත්තිවාරොති කත්තිකනක්ඛන්තං සොසෙත්වා සකලනගරං ධජ්ජවාකාදිහි පටිමණ්ඩෙත්වා පවත්තිතො සබ්බරත්තිවාරො. ඉදඤ්චි නක්ඛන්තං යාව වාතුමහාරාජිකෙහි එකාබද්ධං හොති. තුරියතාලිතවාදිතනිග්ගෙසසසද්දන්ති හෙරිආදිතුරියානං තාලිතානං විණාදිතඤ්ච වාදිතානං නිග්ගෙසසසද්දං. අහාසිති වෙසාලියං කිර සත්ත රාජසහස්සාති සත්තසතාති සත්ත ව රාජානො, තත්තකාව තෙසං උපරාජසෙනාපතිආදයො. තෙසු අලඬකනපටියත්තෙසු නක්ඛන්තකිලනත්ථාය වීථි. ඔතිණ්ණෙසු සට්ඨිහත්ථෙ මහාවඬිකමෙ වඬිකමමානො නහස්ස මජ්ඣෙ යිතං වන්දං දිස්වා වඬිකමනකොටියං එලකං නිස්සාය යිතො අහාසි. අපච්චිද්ධං වනස්මිං දාරුකන්ති වත්ථෙවදානාලඬකාරරහිතත්තා වනෙ ඡඩ්ඞිතදාරුකං විය ජාතං. පාපියොති ලාමකතරො අම්මහෙහි අඤ්ඤො කොචි අත්ථි. පිහයන්තිති ථෙරො ආරඤ්ඤිකො පංසුකුලිකො

පිණිසදානාදිකො සපදානවාරිකො අප්පිවිජො සන්තුට්ඨොති බහු කුය්හං පත්ථයන්තිති අත්ථො. සග්ගොමිනන්ති සග්ගං ගච්ඡන්තානං ගතානම්පි. නවමං.

10. සප්ඝායසුත්තවණ්ණනා

230. දසමෙ යං සුදන්ති නිපාතමත්තං. සප්ඝායබහුලොති නිස්සරණපරියත්තිවසෙන සප්ඝායනතො බහුතරං කාලං සප්ඝායන්තො. සො කිර ආවරියස්ස දිවාට්ඨානං සම්මප්පිත්වා ආවරියං උදික්ඛන්තො තිට්ඨති. අථ නං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තච්චරං පටිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසින්නස්ස තාලවණ්ටවානං දත්වා පානියං ආපුච්ඡිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලං මක්ඛෙන්වා වන්දිත්වා යිතො උද්දෙසං ගහෙත්වා යාව සූරියත්ථඨගමා සප්ඝායං කරොති. සො න්හානකොට්ඨකෙ උදකං උපට්ඨපෙත්වා අභිගාරකපල්ලෙ අග්ගිං කරොති. ආවරියස්ස න්හත්වා ආගතස්ස පාදෙසු උදකං පුඤ්ඡිත්වා පිට්ඨිපරිකම්මං කත්වා වන්දිත්වා උද්දෙසං ගහෙත්වා පයමයාමෙ සප්ඝායං කත්වා මප්ඝායාමෙ සරීරං සමස්සාසෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ උද්දෙසං ගහෙත්වා යාව අරුණුග්ගමනා සප්ඝායං කත්වා නිරුද්ධසද්දං බයතො සම්මසති. තතො සෙසං උපාදායරූපං භූතරූපං නාමරූපන්ති පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්. අප්පොස්සුක්කොති උද්දෙසග්ගහණෙ ව සප්ඝායකරණියෙ ව නිරුස්සුක්කො. සඬකසායනීති යස්ස දානි අත්ථාය අහං සප්ඝායං කරෙය්‍යං, සො මෙ අත්ථො මත්ථකං පත්තො. කිං මෙ ඉදානි සප්ඝායෙනාති ඵලසමාපත්තිසුඛෙන කාලං අතිවත්තෙති. අප්ඝායාසීති, “කිං නු ඛො අස්ස ථෙරස්ස අභාසුකං ජාතං, උදාහුස්ස ආවරියස්ස? කෙන නු ඛො කාරණෙන පුබ්බෙ විය මධුරස්සරෙන න සප්ඝායනී”ති? ආගන්ත්වා සන්තිකෙ යිතා අභාසී.

ධම්මපදානීති ඉධ සබ්බම්පි බුද්ධච්චනං අධිප්පෙනං. නාධියසීති න සප්ඝායසී. නාදියසීති වා පායො, න ගණ්හාසීති අත්ථො. පසංසන්ති ධම්මභාණකො පසංසං ලහති, ආභිධම්මිකො සුත්තන්තිකො විනයධරොතිස්ස පසංසිතා භවන්ති. විරාගෙනාති අරියමග්ගෙන. අඤ්ඤායාති ජානිත්වා. නික්ඛෙපනන්ති තස්ස දිට්ඨසුතාදිතො විස්සප්පනං සන්තො වදන්තිති දීපෙනි, න බුද්ධච්චනස්ස. එත්තාවතා “ථෙරො බුද්ධච්චනං න විස්සප්පාපෙනි”ති න නිව්චකාලං සප්ඝායන්තෙනෙව භවිතබ්බං, සප්ඝායිත්වා පන – “එත්තකස්සාහං අත්ථස්ස වා ධම්මස්ස වා ආධාරො භවිතුං සමත්ථො”ති ඤාත්වා වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තකිරියාය පටිපප්පිතබ්බං. දසමං.

11. අකුසලවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

231. එකාදසමෙ අකුසලෙ විතක්කෙති කාමචිතක්කාදයො තයො මහාවිතක්කෙ. අයොනියො මනසිකාරාති අනුපායමනසිකාරෙන. සොති සො ත්වං. අයොනියො පටිනිස්සප්පාති එතං අනුපායමනසිකාරං වජ්ජෙහි. සත්ථාරන්ති ඉමාය ගාථාය පාසාදිකම්මට්ඨානං කථෙති. පිතිසුබ්බසංසයන්ති එකංසෙනෙව බලවපිතිඤ්ච සුබඤ්ච අධිගම්ස්සසී. එකාදසමං.

12. මප්ඝායනිකසුත්තවණ්ණනා

232. ද්වාදසමෙ යං වත්තබ්බං, තං දෙවතාසංයුත්තෙ නන්දනවග්ගෙ චුත්තමෙව. ද්වාදසමං.

13. පාකතින්ද්‍රියසුත්තවණ්ණනා

233. තෙරසමං දෙවපුත්තසංයුත්තෙ ජන්තුදෙවපුත්තසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව. තෙරසමං.

14. ගන්ධත්ථෙතසුත්තවණ්ණනා

234. චුද්දසමෙ අප්ඝායාසීති තං භික්ඛුං නාලෙ ගහෙත්වා පදුමං සිඬ්ඝමානං දිස්වාච – “අයං භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සමණධම්මං කාතුං අරඤ්ඤං පටිට්ඨො ගන්ධාරම්මණං උපනිප්ඝායනී, ස්වායං අප්ප උපසිඬ්ඝං ස්වෙපි පුනදිවසෙපි උපසිඬ්ඝස්සති, එවමස්ස සා ගන්ධතණ්හා වඩ්ඪිත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙස්සති, මා මයි පස්සන්තියා නස්සතු, වොදෙස්සාමි න”න්ති උපසඬ්ඝමිත්වා අභාසී.

එකඬ්ගමෙතං ථෙය්‍යානන්ති ථෙනිතබ්බානං රූපාරම්මණාදිනං පඤ්චකොට්ඨාසානං ඉදං එකඬ්ගං, එකකොට්ඨාසොති අත්ථො. න භරාමීති න ගහෙත්වා ගච්ඡාමි. ආරාති දුරෙ නාලෙ ගහෙත්වා නාමෙත්වා දුරෙ යිතො උපසිඬ්ඝාමීති වද්ඪි. වණ්ණෙනාති කාරණෙන.

ය්වායන්ති යො අයං. තස්මිං කිර දෙවතාය සද්ධිං කථෙන්නෙයෙව එකො තාපසො ඔතරිත්වා භිසබ්බනාදීති කාතුං ආරද්ධො, තං සන්ධායෙවමාහ. ආකිණ්ණකම්මන්තොති එවං අපරිසුද්ධකම්මන්තො. අබ්ණකම්මන්තොතිපි පායො, කක්ඛලකම්මන්තොති අත්ථො. න චුච්චතීති ගන්ධවොරොති වා පුප්ථවොරොති වා කස්මා න චුච්චති.

ආකිණිලුද්දොති බහුපාපො ගාල්හපාපො වා, තස්මා න වුවිවති. ධාතිවෙලංව මක්ඛිතොති යථා ධාතියා නිවත්ථකිලිට්ඨවත්ථං උච්චාරපස්සාවපංසුමසිකද්දමාදිහි මක්ඛිතං, එවමෙවං රාගදොසාදිහි මක්ඛිතො. අරහාමී වත්තවෙති අරහාමී වත්තුං. දෙවතාය වොදනා කිර සුගතානුසිට්ඨිසදිසා, න තං ලාමකා භිනාධිමුත්තිකා මිච්ඡාපටිපත්තකපුග්ගලා ලහන්ති. තස්මිං පන අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං භබ්බරූපා පුග්ගලා තං ලහන්ති, තස්මා එවමාහ.

සුවිගවෙසිනොති සුවිති සීලසමාධිඤ්ඤාණානි ගවෙසන්තස්ස. අබ්භාමත්තං වාති වලාහකකුටමත්තං විය. ජානාසිති සුද්ධො අයන්ති ජානාසි. වජ්ජාසිති වදෙය්‍යාසි. නෙව තං උපජීවාමාති දෙවතා කිර වින්තෙසි – “අයං භික්ඛු අත්ථි මෙ භිතකාමා දෙවතා, සා මං වොදෙස්සති සාරෙස්සතිති පමාදම්පි අනුයුඤ්ජෙය්‍ය, නාස්ස වචනං සම්පට්ඨිස්සාමි”ති. තස්මා එවමාහ. ත්වමෙවාති ත්වංයෙව. ජානෙය්‍යාති ජානෙය්‍යාසි. යෙනාති යෙන කම්මෙන සුගතිං ගච්ඡෙය්‍යාසි, තං කම්මං ත්වංයෙව ජානෙය්‍යාසිති. වුද්දසමං.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

වනසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. යක්බසංයුත්තං

1. ඉන්දකසුත්තවණ්ණනා

235. යක්බසංයුත්තස්ස පටමෙ ඉන්දකස්සාති ඉන්දකුට්ඨවාසීනො යක්බස්ස. යක්බතො හි කුටෙන, කුටතො ව යක්බෙන නාමං ලද්ධං. රූපං න ජීවන්ති වදන්තීති යදි බුද්ධා රූපං ජීවන්ති න වදන්ති, යදි රූපං සත්තො පුග්ගලොති එවං න වදන්තීති අත්ථො. කථං ත්වයන්ති කථං නු අයං? කුතස්ස අට්ඨියකපිණ්ඩමෙතීති අස්ස සත්තස්ස අට්ඨියකපිණ්ඩඤ්ච කුතො ආගච්ඡති? එත්ථ ව අට්ඨිග්ගහණෙන තිණ්ණ අට්ඨිසතානි, යකපිණ්ඩග්ගහණෙන නව මංසපෙසිසතානි ගභිතානි. යදි රූපං න ජීවො, අපස්ස ඉමානි ව අට්ඨිනි ඉමා ව මංසපෙසියො කුතො ආගච්ඡන්තීති පුච්ඡති. කථං ත්වයං සප්පති ගබ්භරස්මීන්ති කෙන නු කාරණෙන අයං සත්තො මාතුකුච්ඡිස්මිං සප්පති ලග්ගති, තිට්ඨතීති? පුග්ගලවාදී කිරෙස යක්බො, “එකප්පභාරෙතෙව සත්තො මාතුකුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තති”ති ගහෙත්වා ගබ්භසෙය්‍යාකසත්තස්ස මාතා මච්ඡමංසාදීනි බාදති, සබ්බානි එකරත්තිවාසෙන පචිත්වා ඵෙණං විය විලියන්ති. යදි රූපං සත්තො න භවෙය්‍ය, එවමෙව විලියෙය්‍යානි ලද්ධියා එවමාහ. අපස්ස භගවා – “න මාතුකුච්ඡිස්මිං එකප්පභාරෙතෙව නිබ්බත්තති, අනුපුබ්බෙන පන වඩ්ඪතී”ති දස්සෙන්නො පටමං කලලං හොතීතිආදිමාහ. තත්ථ පටමන්ති පටමෙන පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන සද්ධිං තිස්සොති වා චුස්සොති වා නාමං නත්ථී, අප්ථ ඛො තිහි ජාතිඋණ්ණංසුහි කතසුත්තග්ගෙ සණ්ඨිතතෙලබ්ධිත්ථුප්පමාණං කලලං හොති, යං සන්ධාය චුත්තං –

“තිලතෙලස්ස යථා බිත්ථු, සප්පිමණ්ඩො අනාවිලො;
එවං වණ්ණප්පට්ඨානං, කලලං සමිපචුච්චති”ති.

කලලා හොති අබ්බුදන්ති තස්මා කලලා සත්තාභව්වයෙන මංසධොවනඋදකවණ්ණං අබ්බුදං නාම හොති, කලලන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමිපි වෙනං –

“සත්තාහං කලලං හොති, පරිපක්කං සමුහනං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, අබ්බුදං නාම ජායතී”ති.

අබ්බුදා ජායතෙ පෙසීති තස්මාපි අබ්බුදා සත්තාභව්වයෙන විලීනතිපුසදිසා පෙසී නාම සඤ්ජායති. සා මරිචථාණතෙන දීපෙනබ්බා. ගාමදාරිකා හි සුපක්කානි මරිචානි ගහෙත්වා සාටකන්තෙ භණ්ඩිකං කත්වා පිළෙත්වා මණ්ඩං ආදාය කපාලෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ ය්‍පෙන්නි, තං සුක්ඛමානං සබ්බභාගෙහි මුච්චති. එවරූපා පෙසී හොති, අබ්බුදන්ති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමිපි වෙනං –

“සත්තාහං අබ්බුදං හොති, පරිපක්කං සමුහනං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, පෙසී නාම පජායතී”ති.

පෙසී නිබ්බත්තති සනොති තතො පෙසිතො සත්තාභව්වයෙන කුක්කුටණ්ඩසණ්ඨානො සනො නාම මංසපිණ්ඩො නිබ්බත්තති, පෙසීති නාමං අන්තරධායති. චුත්තමිපි වෙනං –

“සත්තාහං පෙසී භවති, පරිපක්කං සමුහනං;
විචට්ටමානං තබ්භාවං, සනොති නාම ජායති.

“යථා කුක්කුටියා අණ්ඩං, සමන්තා පරිමණ්ඩලං;
එවං සනස්ස සණ්ඨානං, නිබ්බත්තං කම්මපච්චියා”ති.

සනා පසාබා ජායන්තීති පඤ්චමෙ සත්තාහෙ ද්වින්නං භත්ථපාදානං සීසස්ස වත්ථාය පඤ්ච පිළකා ජායන්ති, යං සන්ධායෙන චුත්තං “පඤ්චමෙ, හික්ඛවෙ, සත්තාහෙ පඤ්ච පිළකා සණ්ඨහන්ති කම්මතො”ති.

ඉතො පරං ඡට්ඨසත්තමාදීනි සත්තාහානි අතික්කම්ම දෙසනං සඩ්ධිපිත්වා ද්වාචත්තාලියෙ සත්තාහෙ පරිණතකාලං ගහෙත්වා දස්සෙන්නො කෙසානිආදිමාහ. තත්ථ කෙසා ලොමා නබාපි වානි ද්වාචත්තාලියෙ සත්තාහෙ එතානි ජායන්ති.

තෙන සො තත්ථ යාපෙතීති තස්ස හි නාහිතො උට්ඨිතො නාලො මාතු උදරපටලෙන එකාබද්ධො හොති, සො උප්පලදණ්ඩකො විය ඡිද්දො, තෙන ආහාරරසො සංසරිත්වා ආහාරසමුට්ඨානරූපං සමුට්ඨාපෙති. එවං සො දස මාසෙ යාපෙති. මාතුකුච්ඡිගතො නරොති මාතුයා තිරොකුච්ඡිගතො, කුච්ඡියා අබ්භන්තරගතොති අත්ථො. ඉති භගවා “එවං ඛො, යක්බ, අයං සත්තො අනුපුබ්බෙන මාතුකුච්ඡියං වඩ්ඪති, න එකප්පභාරෙතෙව නිබ්බත්තති”ති දස්සෙති. පටමං.

2. සක්කනාමසූත්තවණ්ණනා

236. දුතියෙ සක්කනාමකොති එවං නාමකො එකො යක්ඛො, සො කිර මාරපක්ඛයක්ඛො. විජ්ජමුත්තස්සාති තිහි භවෙහි විජ්ජමුත්තස්ස. යද්දඤ්ඤාති යං අඤ්ඤං. වණ්ණෙණාති කාරණෙන. සංවාසොති එකතො වාසො, සක්ඛිධම්මො මිත්තධම්මොති අත්ථො. සජ්ජඤ්ඤාති සුපඤ්ඤො සම්බුද්ධො. දුතියං.

3. සුවිලොමසූත්තවණ්ණනා

237. තතියෙ ගයායන්ති ගයාගාමෙ, ගයාය අවිදුරෙ නිව්ච්ඨගාමං උපනිස්සායාති අත්ථො. ටඬ්ඤිතමඤ්ඤෙති දීඝමඤ්ඤෙ පාදමජ්ඣෙ විජ්ඣන්වා අටනියො පවෙසෙත්වා කතමඤ්ඤෙ. තස්ස “ඉදං උපරි, ඉදං හෙට්ඨා”ති නත්ථි, පරිවත්තෙත්වා අත්ථනොපි තාදිසොව හොති, තං දෙවට්ඨානෙ යිපෙත්ති. චතුත්තං පාසාණානං උපරි පාසාණං අත්ථරිත්වා කතගෙහමපි “ටඬ්ඤිතමඤ්ඤො”ති වුච්චති. සුවිලොමස්සාති කට්ඨනසුවිසදිසලොමස්ස. සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා දුරට්ඨානතො ආගතො සෙදමලග්ගහිතෙන ගත්තෙන සුපඤ්ඤත්තං සඬ්ඝිකමඤ්ඤං අනාදරෙන අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී, තස්ස පරිසුද්ධසීලස්ස තං කම්මං සුද්ධවත්ථෙ කාළකං විය අහොසි. සො තස්මිං අත්තභාවෙ විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තො කාලංකත්වා ගයාගාමද්වාරෙ සඬ්ඝාරට්ඨානෙ යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති. නිබ්බත්තමත්තස්සෙව වස්ස සකලසරිරං කට්ඨනසුවිහි ගවිච්ඡිවිජ්ඣන්තං විය ජාතං.

අපේකදිවසං භගවා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙත්තො තං යක්ඛං පයමාවජ්ජනස්සෙව ආපාථං ආගතං දිස්වා – “අයං එකං බුද්ධන්තරං මහාදුක්ඛං අනුභවි. කිං නු ඛවාස්ස මං ආගමිම සොත්ථිකාරණං භවෙය්‍යා”ති? ආවජ්ජෙත්තො පයමග්ගස්ස උපනිස්සයං අද්දස. අපස්ස සඬ්ගහං කාතුකාමො සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා සුගතමහාවිචරං පාරුපිත්වා දෙවට්ඨානකප්පං ගන්ධකුට්ඨං පහාය හත්ථිගවාස්සමනුස්සකුක්කුරාදිකුණපද්‍යග්ගන්ධං සඬ්ඝාරට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ මහාගන්ධකුට්ඨයං විය නිසිදි. තං සන්ධාය වුත්තං “සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ”ති.

බරොති සුංසුමාරපිට්ඨී විය ඡදනිට්ඨකාහි විසමච්ඡදනපිට්ඨී විය ව බරසරිරො. සො කිර කස්සපසමමාසම්බුද්ධකාලෙ සීලසම්පන්නො උපාසකො එකදිවසෙ විහාරෙ විත්තත්ථරණාදිහි අත්ථනාය භූමියා සඬ්ඝිකෙ අත්ථරණෙ අත්තනො උත්තරාසඬ්ගං අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී. සඬ්ඝිකං තෙලං අභාජෙත්වා අත්තනො උත්තරාසඬ්ගං අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී. සඬ්ඝිකං තෙලං අභාජෙත්වා අත්තනො හත්ථෙහි සරිරං මක්ඛෙසිතිපි වදන්ති. සො තෙන කම්මෙන සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුං අසක්කොන්තො තස්සෙව ගාමස්ස ද්වාරෙ සඬ්ඝාරට්ඨානෙ යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්ති. නිබ්බත්තමත්තස්ස වස්ස සකලසරිරං වුත්තස්පකාරං අහොසි. තෙ උහොපි සහායා ජාතා. ඉති බරස්ස බරභාවො වෙදිතබ්බො.

අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති ගොවරං පරියෙසන්තා සමාගමට්ඨානං වා ගච්ඡන්තා ආසන්නෙ යානෙ ගච්ඡන්ති. තෙසු සුවිලොමො සත්ථාරං න පස්සති, බරලොමො පයමතරං දිස්වා සුවිලොමං යක්ඛං එතදවොච – “එසො සමණො”ති, සම්ම, එස තව භවනං පටිසිත්වා නිසින්නො එකො සමණොති. නෙසො සමණො, සමණකො එසොති සො කිර යො මං පස්සිත්වා භිතො පලායති, තං සමණකොති වදති. යො න භායති, තං සමණොති. තස්මා “අයං මං දිස්වා භිතො පලායිස්සති”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

කායං උපනාමෙසීති හෙරවරුපං නිමිමිනිත්වා මහාමුඛං විවරිත්වා සකලසරිරෙ ලොමානි උට්ඨාපෙත්වා කායං උපනාමෙසී. අපනාමෙසීති රතනසතිකං සුවණ්ණග්ගසතිකං විය ථොකං අපනාමෙසී. පාපකොති ලාමකො අමනුඤ්ඤො. සො ගුථං විය අග්ගි විය කණ්භසප්පො විය ව පරිවජ්ජෙතබ්බො, න ඉමිනා සුවණ්ණවණ්ණෙන සරිරෙන සම්පට්ඨිතබ්බො. එවං වුත්තෙ පන සුවිලොමො “පාපකො කිර මෙ සම්ඵස්සො”ති කුද්ධො පඤ්භං තං, සමණාතිආදිමාහ. විත්තං වා තෙ බිපිස්සාමීති යෙසඤ්ඤි අමනුස්සා විත්තං බිපිතුකාමා හොන්ති, තෙසං සෙතමුඛං නිලොදරං සුරත්තහත්ථපාදං මහාසීසං පජ්ජලිතනෙත්තං හෙරවං වා අත්තභාවං නිමිමිනිත්වා දස්සෙත්ති, හෙරවං වා සද්දං සාවෙන්ති, කටේත්තානංයෙව වා මුඛෙ හත්ථං පක්ඛිපිත්වා හදයං මද්දන්ති, තෙන තෙ සත්තා උම්මන්තකා හොන්ති බිත්තවිත්තා. තං සන්ධායෙවමාහ. පාරගඬ්ගායාති ද්විසු පාදෙසු ගහෙත්වා තං ආවිඤ්ඤෙත්වා යථා න පුනාගච්ඡසී, එවං පාරං වා ගඬ්ගාය බිපිස්සාමීති වදති. සදෙවකෙතිආදි වුත්තත්ථමෙව. පුච්ඡ යදාකඬ්ඛසීති යංකිඤ්ච ආකඬ්ඛසී, තං සබ්බං පුච්ඡ, අසෙසං තෙ බ්‍යාකරිස්සාමීති සබ්බඤ්ඤුපචාරණං පවාරෙති.

කුතොතිදානාති කිංනිදානා, කිංපච්චයාති අත්ථො? කුමාරකා ධඩ්කම්මොස්සජන්තීති යථා කුමාරකා කාකං ගහෙත්වා ඔස්සජන්ති බිපන්ති, එවං පාපචිතක්කා කුතො සමුට්ඨාය විත්තං ඔස්සජන්තීති පුච්ඡති?

ඉතොතිදානාති අයං අත්තභාවො නිදානං එතෙසන්ති ඉතො නිදානා. ඉතොජාති ඉතො අත්තභාවතො ජාතා. ඉතො සමුට්ඨාය මනොචිතක්කාති යථා දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධං කාකං කුමාරකා තස්ස සුත්තපරියන්තං අඬ්ගුලියං වෙයෙත්වා ඔස්සජන්ති, සො දුරං ගන්ත්වාපි පුන තෙසං පාදමුලෙයෙව පතති, එවමෙව ඉතො අත්තභාවතො සමුට්ඨාය පාපචිතක්කා විත්තං ඔස්සජන්ති.

ස්තූතියානි තණ්හාසිනෙහතො ජාතා. අත්තසම්භූතානි අත්තනි සම්භූතා. නිග්‍රොධස්සෙව ඛන්ධජාති නිග්‍රොධඛන්ධෙ ජාතා පාරොහා වීය. පුට්ඨති ඛහු අනෙකප්පකාරා පාපවිතක්කා තංසම්පයුත්තකිලෙසා ව. විසත්තානි ලග්ගා ලග්ගිතා. කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. මාලුවාව චිත්තා වනෙති යථා වනෙ මාලුවා ලතා යං රුක්ඛං නිස්සාය ජායති, තං මූලතො යාව අග්ගා, අග්ගතො යාව මූලා පුනස්පුනං සංසිඛිත්වා අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා ඔත්තචිත්තා තිට්ඨති. එවං වත්ථුකාමෙසු පුට්ඨ කිලෙසකාමා විසත්තා, පුට්ඨ වා සත්තා තෙහි කිලෙසකාමෙහි වත්ථුකාමෙසු විසත්තා. යෙ නං පජානන්තීති යෙ “අත්තසම්භූතා”ති එත්ථ වුත්තං අත්තභාවං ජානන්ති.

යතොනිදානන්ති යං නිදානමස්ස අත්තභාවස්ස තඤ්ච ජානන්ති. තෙ නං විනොදෙන්තීති තෙ එවං අත්තභාවසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛසච්චස්ස නිදානභූතං සමුදයසච්චං මග්ගසච්චෙන විනොදෙන්ති. තෙ දුත්තරන්ති තෙ සමුදයසච්චං නිහරන්තා ඉදං දුත්තරං කිලෙසොසං තරන්ති. අතිණ්ණපුබ්බන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සුපිනත්තෙපි න තිණ්ණපුබ්බං. අපුනඛිභවායානි අපුනඛිභවසඬ්ඛාතස්ස නිරොධසච්චස්සත්ථාය. ඉති ඉමාය ගාථාය වත්තාරි සච්චානි පකාසෙන්නො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි. දෙසනාවසානෙ සුවිලොමො තස්මිංයෙව පදෙසෙ ධිතො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොනාපන්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සොනාපන්තා ව නාම න කිලිට්ඨත්තභාවෙ තිට්ඨන්තීති සහ ඵලපටිලාභෙනස්ස සරීරෙ සෙනකණ්ඩුපිළකසුවියො සබ්බා පතිතා. සො දිබ්බවත්ථනිවත්ථො දිබ්බවරදුකුලුත්තරාසඬ්ඛො දිබ්බවෙද්ධනවෙධිතො දිබ්බාභරණගන්ධමාලධරො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා භූමිමදෙවතාපරිභාරං පටිලහීති. තතියං.

4. මණිහද්දසුත්තවණ්ණනා

238. චතුත්ථෙ සුඛමෙධනීති, සුඛං පටිලහති. සුඛෙ සෙයොයාති සුඛෙ සුඛෙ සෙයොයා, නිච්චමෙව සෙයොයාති අත්ථො. වෙරා න පරිමුච්චතීති අහං සතිමාති එත්තකෙන වෙරතො න මුච්චති. යස්සාති යස්ස අරහතො. අභිංසායාති කරුණාය වෙව කරුණාපුබ්බිභාගෙ ව. මෙත්තංසොති සො මෙත්තඤ්චෙව මෙත්තාපුබ්බිභාගඤ්ච භාවෙති. අථ වා අංසොති කොට්ඨාසො වුච්චති. මෙත්තා අංසො එතස්සාති මෙත්තංසො. ඉදං වුත්තං හොති – යස්ස අරහතො සබ්බකාලං අභිංසාය රතො මනො, යස්ස ව සබ්බභූතෙසු මෙත්තාකොට්ඨාසො අත්ථි, තස්ස කෙනචි පුග්ගලෙන සද්ධිං වෙරං නාම නත්ථි යක්ඛාති. චතුත්ථං.

5. සානුසුත්තවණ්ණනා

239. පඤ්චමෙ යක්ඛෙන ගහිතො හොතීති සො කිර තස්සා උපාසිකාය එකපුත්තකො. අථ නං සා දහරකාලෙයෙව පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සීලවා අහොසි වත්තසම්පන්නො, ආවරියුපජ්ඣායආගන්තුකාදීනං වත්තං කතමෙව හොති, මාසස්ස අට්ඨමීදිවසෙ පාතො වුට්ඨාය උදකමාළකෙ උදකං උපට්ඨාපෙත්වා ධම්මස්සවනග්ගං සම්මජ්ජිත්වා දීපං ජාලෙන්වා මධුරස්සරෙන ධම්මස්සවනං සොසෙති. භික්ඛු තස්ස ථාමං ඤත්වා “සරභාණං භණ, සාමණෙරා”ති අප්ඤ්ඤාසන්ති. සො “මය්හං හදයවාතො රුජති, කාසො වා බාධති”ති කිඤ්චි පච්චාහාරං අකත්වා ධම්මාසනං අභිරුහිත්වා ආකාසගඬ්ඨං ඔතාරෙන්තො වීය සරභාණං වත්වා ඔතරන්තො – “මය්හං මාතාපිතුනම්පි ඉමස්මිං සරභඤ්ඤෙ පත්ති”ති වදති. තස්ස මනුස්සා මාතාපිතරො පත්තියා දින්නභාවං න ජානන්ති. අනන්තරත්තභාවෙ පනස්ස මාතා යක්ඛිති ජාතා. සා දෙවතාහි සද්ධිං ආගතා , ධම්මං සුත්වා – “සාමණෙරෙන දින්නපත්තිං අනුමොදාමි, තාතා”ති වදති. සීලසම්පන්නා ව නාම භික්ඛු සදෙවකස්ස ලොකස්ස පියා හොන්තීති තස්මිං සාමණෙරෙ දෙවතා සලජ්ජා සගාරවා මහාබ්‍රහ්මං වීය අග්ගික්ඛන්ධං වීය ව නං මඤ්ඤන්ති. සාමණෙරෙ ගාරවෙන තං යක්ඛිතිං ගරුං කත්වා පස්සන්ති. ධම්මස්සවනයක්ඛසමාගමාදියු “සානුමාතා සානුමාතා”ති යක්ඛිතියා අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං දෙන්ති. මහෙසක්ඛාපි යක්ඛා තං දිස්වා මග්ගා ඔක්කමන්ති, ආසනා වුට්ඨහන්ති.

අථ බො සාමණෙරො වුඩ්ඪිමන්ථාය පරිපක්කින්ද්‍රියො අනභිරතිපිළිතො අනභිරතිං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො පරුල්භකෙසනබො කිලිට්ඨනිවාසනපාරුපතො කස්සචි අනාරොවෙන්වා පත්තච්චරමාදාය එකකොව මාතු සරං ගතො. උපාසිකා පුත්තං දිස්වා, වන්දිත්වා ආහ – “තාත, ත්වං පුබ්බෙ ආවරියුපජ්ඣායෙහි වා දහරසාමණෙරෙහි වා සද්ධිං ඉධාගච්ඡසි. කස්මා එකකොව අප්ප ආගතො”ති? සො උක්කණ්ඨිතභාවං ආරොවෙසි. සද්ධා උපාසිකා නානප්පකාරෙන සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා පුත්තං ඔවදමානාපි තං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්ති, “අප්පෙව නාම අත්තතො ධම්මතායපි සල්ලක්ඛෙස්සති”ති අනුයොජෙත්වා – “තිට්ඨ, තාත, යාව තෙ යාගුහත්තං සම්පාදෙමි, යාගුං පිච්චිත්වා කතහත්තකිච්චස්ස තෙ මනාපානි වත්ථානි නිහරිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසීදි සාමණෙරො. උපාසිකා මුහුත්තෙනෙව යාගුඛජ්ජකං සම්පාදෙන්වා අදාසි. තතො “හත්තං සම්පාදෙස්සාමි”ති අවිදුරෙ නිසින්තා තණ්ඩුලෙ ධොවති. තස්මිං සමයෙ සා යක්ඛිති “කහං නු බො සාමණෙරො? කිඤ්චි භික්ඛාහාරං ලහති , උදාහු තො”ති? ආවජ්ජමානා තස්ස විබ්භමිතුකාමතාය නිසින්තභාවං ඤත්වා, “මා හෙව බො මෙ දෙවතානං අන්තරෙ ලජ්ජං උප්පාදෙයා, ගච්ඡාමිස්ස විබ්භමනෙ අන්තරායං කරොමි”ති ආගන්ත්වා සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ගීවං පරිවත්තෙන්වා භූමියං පාතෙසි. සො අක්ඛිති විපරිවත්තෙහි බෙලෙන පග්ගරන්තෙන භූමියං විජ්ජන්දති. තෙන වුත්තං “යක්ඛෙන ගහිතො හොතී”ති.

අභාසිති උපාසිකා පුත්තස්ස තං විජ්ජකාරං දිස්වා වෙගෙන ගත්ත්වා පුත්තං ආලිඛිගෙත්වා උරුසු නිපජ්ජාපෙසි. සකලගාමවාසින්තො ආගත්ත්වා බලිකම්මාදීනි කරොන්ති. උපාසිකා පරිදෙවමානා ඉමා ගාථායො අභාසි.

පාටිභාරියපක්ඛඤ්චානි මනුස්සා “අට්ඨමිඋපොසථස්ස පච්චුග්ගමනඤ්ච අනුග්ගමනඤ්ච කරස්සාමා”ති සත්තමියාපි නවමියාපි උපොසථඛිගානි සමාදියන්ති, වාතුද්දසිපන්නරසිනං පච්චුග්ගමනානුග්ගමනං කරොන්තා තෙරසියාපි පාටිපදෙපි සමාදියන්ති, “වස්සාවාසස්ස අනුග්ගමනං කරස්සාමා”ති ද්වින්නං පචාරණානං අන්තරෙ අඛස්මාසං නිබද්ධුපොසට්ඨිකා භවන්ති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “පාටිභාරියපක්ඛඤ්චා”ති. අට්ඨඛිගසුසමාගතන්ති අට්ඨඛිගෙහි සුට්ඨ සමාගතං, සම්පයුත්තන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මචරියන්ති සෙට්ඨචරියං. න තෙ හි යක්ඛා කීළන්නීති න තෙ ගහෙත්වා යක්ඛා කීලමෙන්නි.

පුත වාතුද්දසින්ති ඉමාය ගාථාය සාමණෙරස්ස කායෙ අධිමුත්තා යක්ඛිනී ආහ. ආච්ච වා යදි වා රහොති කස්සචි සම්මුඛෙ වා පරම්මුඛෙ වා. පමුත්තාත්ථිති පමුත්ති අත්ථි. උජ්ජවචාපිති උජ්ජතිත්වාපි. සවෙපි සකුණො විය උජ්ජතිත්වා පලායසි, තථාපි තෙ මොක්ඛො නත්ථිති වදති. එවඤ්ච පන වත්වා සාමණෙරං මුඤ්චි. සාමණෙරො අක්ඛිනී උම්මිලෙසි, මාතා කෙසෙ පකිරිය අස්සසන්නි පස්සසන්නි රොදති. සො “අමනුස්සෙන ගහිතොමිහි”ති න ජානාති. ඔලොකෙන්තො පන “අහං පුබ්බෙ පියෙ නිසින්තො. මාතා මෙ අවිදුරෙ නිසිදිත්වා තණ්ඩුලෙ ධොවති. ඉදානි පනමිහි භූමියං නිසින්තො, මාතාපි මෙ අස්සසන්නි පස්සසන්නි රොදති, සකලගාමවාසින්තොපි සන්නිපතිතා. කිං නු බො එත”න්ති? නිපන්නකොව මතං වා අම්මානි ගාථමාහ.

කාමෙ වජින්වානානි දුට්ඨෙපි කාමෙ පභාය. පුතරාගච්ඡතෙති විබ්භමනවසෙන ආගච්ඡති. පුත ජීවං මනො හි සොති උජ්ජබ්බජින්වා පුත ජීවන්තොපි සො මතකොව, තස්මා තම්පි රොදන්තිති වදති.

ඉදානිස්ස සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙන්ති කුක්කුළානිආදිමාහ. තත්ථ කුක්කුළානි සරාවාසො කිර උණ්භට්ඨෙන කුක්කුළා නාම භොති. කස්ස උජ්ජකාපයාමසෙති – “අභිධාචථ, හද්දං තෙ භොතු”ති එවං වත්වා – “යං ත්වං විබ්භමිතුකාමො යක්ඛෙන පාපිතො, ඉමං විජ්ජකාරං කස්ස මයං උජ්ජකාපයාම නිජ්ජකාපයාම ආරොචයාමා”ති වදති. පුත ඛස්හිතුම්චස්සිතිආදින්තසරතො නිහට්ඨණ්ඩං විය සරා නිහරින්වා බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො පුත මහාධාහසදිසෙ සරාවාසෙ ඛස්හිතුං ඉච්ඡසිති අත්ථො. සො මාතරි කථෙන්නියා කථෙන්නියා සල්ලක්ඛෙන්වා හිරොත්තජ්ජං පටිලභින්වා, “නත්ථි මස්භං ගිහිභාවෙන අත්ථො”ති ආහ. අථස්ස මාතා “සාධු, තාතා”ති තුට්ඨා පණ්නභොජනං භොජෙන්වා, “කති වස්සොසි, තාතා”ති පුච්ඡි. පරිපුණ්ණවස්සොමිහි උපාසිකෙති. “තෙන හි, තාත, උපසම්පදං කරොහි”ති විචරසාටකෙ අදාසි. සො තිව්චරං කාරාපෙන්වා උපසම්පන්නො බුද්ධච්චනං උග්ගණ්හන්තො තෙපිටකො හුත්වා සිලාදීනං ආගතට්ඨානෙ තං තං පුරෙන්නො නචිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා මහාධම්මකට්ඨකො හුත්වා විසවස්සසනං යත්වා සකලජම්බුදීපං බොහෙත්වා පරිනිබ්බාසි. පඤ්චමං.

6. පියඛිකරසුත්තවණ්ණනා

240. ඡට්ඨෙ ජෙතවනෙති ජෙතවනස්ස පච්චන්තෙ කොසම්බකකුටි නාම අත්ථි, තත්ථ විහරති. ධම්මපදානීති ඉධ පාටියෙක්කං සඬගහං ආරුළ්භා ඡබ්බිසතිවග්ගා තන්ති අධිජ්ජෙතා . තත්ථ ථෙරො තස්මිං සමයෙ අන්තොවිහාරෙ නිසින්තො මධුරස්සරෙන සරහඤ්ඤං කත්වා අජ්ජමාදවග්ගං භාසති. එවං තොසෙසීති සා කිර පුත්තං පියඛිකරං අඛිකෙතාදාය ජෙතවනස්ස පච්ඡිමභාගතො පට්ඨාය ගොවරං පරියෙසන්ති අනුපුබ්බෙන නගරාහිමුඛි හුත්වා උච්චාරපස්සාවබ්බෙසිඛිසාණිකදුබ්බොජනානි පරියෙසමානා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පත්වා මධුරස්සරං අස්සොසි. තස්සා සො සද්දො ඡට්ඨාදීනි ඡෙත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආහවිච හදයඬගමනියො හුත්වා අට්ඨාසි. අථස්සා ගොවරපරියෙසනෙ චිත්තම්පි න උජ්ජජ්ජි, ඔහිතසොතා ධම්මමෙව සුණන්ති ධීතා. යක්ඛදාරකස්ස පන දහරතාය ධම්මස්සවනෙ චිත්තං නත්ථි. සො ජීසව්ජාය පිළිතත්තා, “කස්මා අම්මා ගතගතට්ඨානෙ බාණුකො විය තිට්ඨසි? න මස්භං බාදනියං වා භොජනියං වා පරියෙසසි”ති පුතජ්ජුතං මාතරං වොදෙති. සා “ධම්මස්සවනස්ස මෙ අන්තරායං කරොහි”ති පුත්තකං “මා සද්දං කරි, පියඛිකරා”ති එවං තොසෙසි. තත්ථ මා සද්දං කරිති සද්දං මා කරි.

පාණෙසු වානි ගාථාය සා අත්තනො ධම්මතාය සමාදිණ්ණං පඤ්චසීලං දස්සෙති. තත්ථ සංයමාමසෙති සංයමාම සංයතා භොම. ඉමිනා පාණානිපාතා චිරති ගහිතා, දුතියපදෙන මුසාවාදා චිරති, තතියපදෙන සෙසා තිස්සො චිරතියො. අපි මුච්චෙම පිසාවයොනියානි අපි නාම යක්ඛලොකෙ උජ්ජන්නානි පඤ්ච වෙරානි පභාය, යොනිසො පටිපජ්ජින්වා ඉමාය ජාතකදුබ්භික්ඛාය පිසාවයක්ඛයොනියා මුච්චෙම, තාතානි වදති. ඡට්ඨං.

7. පුතබ්බසුසුත්තවණ්ණනා

241. සත්තමෙ තෙන බො පන සමයෙනානි කතරසමයෙන? සූරියස්ස අත්ථඬගමනසමයෙන. තදා කිර භගවා පච්ඡාහත්තෙ මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා මහාජනං උයොපාජෙන්වා න්භානකොට්ඨකෙ න්භත්වා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ පුරන්ථිමලොකධාතුං ඔලොකයමානො නිසිදි. අපෙකචාරිකද්විචාරිකාදයො පංසුකුලිකපිණ්ඩපාතිකහික්ඛු අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානෙහි නික්ඛමින්වා ආගම්ම

දසබලං වන්දිත්වා රත්තසාණියා පරික්ඛිපමානා විය නිසිදිංසු. අප් නෙසං අප්ඣාසයං විදිත්වා සත්ථා නිබ්බානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කටෙසි.

එවං තොසෙසීති සා කිර ධිතරං අභිකේනාදාය පුත්තං අභිගුලියා ගහෙත්වා ජෙනවනපිට්ඨියං පාකාරපරික්ඛේපසමීපෙ උච්චාරපස්සාවබ්බෙසිඨිසාණිකං පරියෙසමානා අනුපුබ්බෙන ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකං සම්පත්තා. හගවතො ව, “ආනන්ද, පත්තං ආහර, චීවරං ආහර, විසාසාදානං දානං දෙහි”ති කටේත්තස්ස සද්දො සමන්තා ද්වාදසහත්ථමත්තමෙව ගණ්හාති. ධම්මං දෙසෙත්තස්ස සවෙපි චක්කවාළපරියන්තං කත්වා පරිසා නිසිදති, යථා පරිසං ගච්ඡති, බහිපරිසාය එකභිගුලිමත්තමපි න නිග්ගච්ඡති, “මා අකාරණා මධුරසද්දො නස්සී”ති. තත්ත්වයං යක්ඛිනී බහිපරිසාය ධීතා සද්දං න සුණාති, ද්වාරකොට්ඨකෙ ධීතාය පනස්සා මහනියා බුද්ධචීවියා අභිමුඛෙ ධීතා ගන්ධකුටි පඤ්ඤායි. සා නිවාතෙ දීපසිඛා විය බුද්ධගාරවෙන හත්ථකුක්කුච්චාදිරහිතං නිච්චලං පරිසං දිස්වා – “නුන මේත්ථ කිඤ්චි භාජනීයගණ්ඨං හවිස්සති, යතො අහං සප්පිතෙලමුචාණිතාදිසු කිඤ්චිදෙව පත්තතො වා හත්ථතො වා පග්ගරන්තං භූමියං වා පන පතිතං ලභිස්සාමි”ති අන්තොවිහාරං පාවිසී. ද්වාරකොට්ඨකෙ අවරුද්ධකානං නිවාරණත්ථාය ධීතා ආරක්ඛදෙවතා යක්ඛිනියා උපනිස්සයං දිස්වා න නිවාරෙසී. තස්සා සහ පරිසාය එකීභාවගමනෙන මධුරස්සරො ඡවිආදීනි ඡිත්තදිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආහච්ච අට්ඨාසී. තං ධම්මස්සවනත්ථාය නිච්චලං ධීතං පුරිමනෙයෙනෙව පුත්තකා වොදයිංසු. සා “ධම්මස්සවනස්ස මෙ අන්තරායං කරොන්ති”ති පුත්තකෙ තුණ්හි උත්තරිකෙ හොහීති එවං තොසෙසී.

තත්ථ යාවාති යාව ධම්මං සුණාමි, තාව තුණ්හි හොහීති අත්ථො. සබ්බගන්ථප්පමොචනන්ති නිබ්බානං ආගමිම සබ්බෙ ගන්ථා පමුච්චන්ති, තස්මා තං සබ්බගන්ථප්පමොචනන්ති වුච්චති. අතිවෙලාති වෙලාතික්කන්තා පමාණාතික්කන්තා. පියායනාති මග්ගනා පත්ථනා. තතො පියතරන්ති යා අයං අස්ස ධම්මස්ස මග්ගනා පත්ථනා, ඉදං මය්හං තතො පියතරන්ති අත්ථො. පියතරාති වා පායො. පාණිනන්ති යථා පාණිනං දුක්ඛා මොවෙති. කෙ මොවෙතිති? පාණිනෙති ආහරිත්වා වත්තබ්බං. යං ධම්මං අභිසම්බුද්ධන්ති, යං ධම්මං හගවා අභිසම්බුද්ධො. තුණ්හිභූතායමුත්තරාති න කෙවලං අහමෙව, අයං මෙ හගිති උත්තරාපි තුණ්හිභූතාති වදති. සද්ධම්මස්ස අනඤ්ඤායාති, අම්ම, මයං පුබ්බෙපි ඉමං සද්ධම්මමෙව අජානිත්වා ඉදානි ඉදං බුද්ධිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවන්තා දුක්ඛං වරාම විහරාම.

චක්ඛුමාති පඤ්චති චක්ඛුති චක්ඛුමා. ධම්මං දෙසෙත්තොයෙව හගවා පරිසං සල්ලක්ඛයමානො තස්සා යක්ඛිනියා වෙව යක්ඛදාරකස්ස ව සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා දෙසනං විනිවට්ටෙන්වා චතුසච්චකථං දීපෙති, තං සුත්වා තස්මිංයෙව දෙසෙ ධීතා යක්ඛිනී සද්ධිං පුත්තෙන සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. ධීතූයපි පනස්සා උපනිස්සයො අත්ථී, අතිදහරන්තා පන දෙසනං සම්පට්චිත්තුං නාසක්ඛි.

ඉදානි සා යක්ඛිනී පුත්තස්ස අනුමොදනං කරොන්ති සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාතිආදිමාහ. අප්ජාහමිති සමුග්ගතාති අහමිති අප්ජ වට්ටතො උග්ගතා සමුග්ගතා සාසනෙ වා උග්ගතා සමුග්ගතා, ත්වමිපි සුඛි හොහීති. දිට්ඨානීති මයා ව තයා ව දිට්ඨානී. උත්තරාපි සුණාතු මෙති, “අම්හාකං චතුසච්චපට්ටෙධබාවං, ධීතා මෙ උත්තරාපි, සුණාතු”ති වදති. සහ සච්චපට්ටෙධෙනෙව සාපි සුච්චොමො විය සබ්බං සෙතකණ්ඩුකච්ඡුආදිභාවං පභාය දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහති සද්ධිං පුත්තෙන. ධීතා පනස්සා යථා නාම ලොකෙ මාතාපිතුති ඉස්සරියෙ ලද්ධෙ පුත්තානාමිපි තං හොති, එවං මාතු-ආනුභාවෙනෙව සම්පත්තිං ලභි. තතො පට්ඨාය ව සා සද්ධිං පුත්තකෙති ගන්ධකුටිසමීපරුක්ඛෙයෙව නිවාසරුක්ඛං ලභිත්වා සායං පානං බුද්ධදස්සනං ලභමානා ධම්මං සුණමානා දීඝරත්තං තත්ථෙව වසී. සත්තමං.

8. සුදත්තසුත්තවණ්ණනා

242. අට්ඨමෙ කෙනවිදෙව කරණියෙනාති වාණිජ්ජකම්මං අධිප්පෙනං. අනාට්ඨිණ්ඩිකො ව රාජගහසෙට්ඨී ව අඤ්ඤමඤ්ඤං හගිනිපතිකා හොන්ති. යදා රාජගහෙ උට්ඨානකහණ්ඩකං මහග්ගං හොති, තදා රාජගහසෙට්ඨී තං ගහෙත්වා පඤ්චසකට්ඨකෙහි සාවත්ථී. ගන්ත්වා යොජනමත්තෙ ධීතො අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙති. අනාට්ඨිණ්ඩිකො පච්චුග්ගන්ත්වා තස්ස මහාසක්කාරං කත්වා එකයානං ආරොපෙන්වා සාවත්ථී. පච්චිසති. සො සවෙ හණ්ඨං ලහුකං වික්කියති, වික්කිණාති. නො වෙ, හගිනිසරෙ ය්පෙන්වා පක්කමති. අනාට්ඨිණ්ඩිකොපි තථෙව කරොති. ස්වායං තදාපි තෙනෙව කරණියෙන අගමාසී. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

තං දිවසං පන රාජගහසෙට්ඨී යොජනමත්තෙ ධීතෙන අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන ආගතභාවජානනත්ථං පෙසිතං පණ්ණං න සුණි, ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං අගමාසී. සො ධම්මකථං සුත්වා ස්වානන්දාය බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨියං නිමන්තෙන්වා අත්තනො සරෙ උද්ධනබණ්ණාපනදාරුථාලනාදීනි කාරෙසී. අනාට්ඨිණ්ඩිකොපි “ඉදානි මය්හං පච්චුග්ගමනං කරිස්සති, ඉදානි කරිස්සති”ති සරද්වාලෙපි පච්චුග්ගමනං අලභිත්වා අන්තොසරං පට්ටියො පටිසන්ථාරමිපි න බහුං අලත්ථ. “කිං, මහාසෙට්ඨී, කුසලං දාරකරුපානං? තසි මග්ගෙ කිලන්තො”ති? එත්තකොව පටිසන්ථාරො අහොසී. සො තස්ස මහාබ්‍යාපාරං දිස්වා, “කිං නු තෙ, ගහපති, ආවාහො වා හවිස්සති”ති? ධන්ධකෙ (වුළුව. 304) ආගතනෙයෙනෙව කථං පවත්තෙන්වා තස්ස මුඛෙන බුද්ධසද්දං සුත්වා පඤ්චවණ්ණං පිතිං පටිලභි. සා තස්ස සීසෙන උට්ඨාය යාව පාදපිට්ඨියා, පාදපිට්ඨියා උට්ඨාය යාව සීසා ගච්ඡති, උහතො උට්ඨාය මජ්ඣෙ ඔසරති,

මජ්ඣිමනිකායෙ උච්ඡාය උභයොගිකා ගවේෂිතා. සො පිනියා නිරන්තරං පුට්ඨො, “බුද්ධොති ත්වං, ගහපති, වදෙසි? බුද්ධො තාහං, ගහපති, වදාමි”ති එවං තික්ඛන්තුං පුච්ඡන්තවා, “සොසොපි ඛො එසො දුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති ආහං. ඉදං සන්ධාය චුත්තං “අස්සොසි ඛො අනාථපිණ්ඩිකො, ගහපති, බුද්ධො කිර ලොකෙ උප්පන්නො”ති.

එතදහොසි අකාලො ඛො අප්පාති සො කිර තං සෙට්ඨිං පුච්ඡි, “කුභිං ගහපති සත්ථා විහරති”ති? අපස්ස සො – “බුද්ධා නාම දුරාසදා ආසිච්ඡසදිසා හොන්ති, සත්ථා සිව්ථිකාය වසති, න සක්කා තත්ථ කුම්භාදිසෙහි ඉමාය වෙලාය ගන්තු”න්ති ආචික්ඛි. අපස්ස එතදහොසි. බුද්ධගතාය සතියා නිපජ්ජිති තංදිවසං කිරස්ස භණ්ඩසකටෙසු වා උපට්ඨාකෙසු වා විත්තමිති න උප්පජ්ජි, සායමාසමිති න අකාසි, සත්තභූමිකං පන පාසාදං ආරුය්හ සුපඤ්ඤත්තාලඛිකතවරසයෙන “බුද්ධො බුද්ධො”ති සජ්ඣායං කරොන්තොව නිපජ්ජන්තවා නිද්දං ඔක්කමි. තෙන චුත්තං “බුද්ධගතාය සතියා නිපජ්ජි”ති.

රත්තියා සුදං තික්ඛන්තුං උට්ඨාසි පහාතන්ති මඤ්ඤමානොති පට්ඨායාමෙ තාව විතිවත්තෙ උට්ඨාය බුද්ධං අනුස්සරි, අපස්ස බලවජ්ජසාදො උදපාදි, පිතිආලොකො අහොසි, සබ්බතමං විගච්ඡි, දීපසහස්සුජ්ජලං විය වන්දුට්ඨානං සුරියුට්ඨානං විය ව ජාතං. සො “පපාදං ආපන්නො වතමිති, සුරියො උග්ගතො”ති උට්ඨාය ආකාසතලෙ ධීතං වන්දං උල්ලොකෙන්වා “එකොව යාමො ගතො, අඤ්ඤ ද්වෙ අත්ථි”ති පුන පවිසිත්වා නිපජ්ජි. එතෙනුපායෙන මජ්ඣිමයාමාවසානෙපි පච්ඡිමයාමාවසානෙපිති තික්ඛන්තුං උට්ඨාසි. පච්ඡිමයාමාවසානෙ පන බලවජ්ජසෙයෙව උට්ඨාය ආකාසතලං ආගන්ත්වා මහාද්වාරාහිමුඛොව අහොසි, සත්තභූමිකද්වාරං සයමෙව විවටං අහොසි. සො පාසාදා ඔරුය්හ අන්තරවීටිං පට්පජ්ජි.

විවරිංසුති “අයං මහාසෙට්ඨි ‘බුද්ධුපට්ඨානං ගමිස්සාමි’ති තික්ඛන්තො, පට්ඨමදස්සනෙනෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තිණ්ණං රත්තානං අග්ගුපට්ඨාකො හුන්වා අසදිසං සඬ්ඝාරාමං කත්වා වාතුද්දිසස්ස අරියගණස්ස අනාවටද්වාරො භවිස්සති, න යුත්තමස්ස ද්වාරං පිදහිතු”න්ති විත්තෙන්වා විවරිංසු. අන්තරධායිති රාජගහං කිර ආකිණ්ණමනුස්සං අන්තොනගරෙ නව කොට්ඨො, බහිනගරෙ නවාති තං උපනිස්සාය අට්ඨාරස මනුස්සකොට්ඨො වසන්ති. අවෙලාය මතමනුස්සෙ බහි නිහරිතුං අසක්කොන්තා අට්ටාලකෙ යත්වා බහිද්වාරෙ බිපන්ති. මහාසෙට්ඨි නගරතො බහිනික්ඛන්තමන්තොව අල්ලසරීරං පාදෙන අක්කමි, අපරමපි පිට්ඨිපාදෙන පහරි. මක්ඛිකා උප්පතිත්වා පරිකිරිංසු. දුග්ගන්ධො නාසපුටං අභිහති. බුද්ධජ්ජසාදො තනුත්තං ගතො. තෙනස්ස ආලොකො අන්තරධායි, අන්ධකාරො පාතුරහොසි. සද්දමනුස්සාවෙසිති “සෙට්ඨිස්ස උස්සාහං ජනෙස්සාමි”ති සුවණ්ණකිඬ්ඛිණිකං සට්ටෙන්තො විය මධුරස්සරෙන සද්දං අනුස්සාවෙසි.

සතං කඤ්ඤාසහස්සානීති පුරිමපදානිපි ඉමිනාව සහස්සපදෙන සද්ධිං සම්බන්ධනියානි. යටෙව හි සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, සතං සහස්සානි හත්ථි, සතං සහස්සානි අස්සා, සතං සහස්සානි රථානි අයමෙන්ථ අත්ථො. ඉති එකෙකසතසහස්සමෙව දිපිතං. පදවිචිතාරස්සානි පදවිචිතාරො නාම සමගමනෙ ද්විත්තං පදානං අන්තරෙ මුට්ඨීරත්තමත්තං. කලං නාග්ගන්ති සොළසින්ති තං එකං පදවිචිතාරං සොළසභාගෙ කත්වා තතො එකො කොට්ඨාසො පුන සොළසධා, තතො එකො සොළසධානි එවං සොළස වාරෙ සොළසධා හින්තස්ස එකො කොට්ඨාසො සොළසිකලා නාම, තං සොළසිකලං එතානි වත්තාරි සතසහස්සානි න අග්ගන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – සතං හත්ථිසහස්සානි සතං අස්සසහස්සානි සතං රථසහස්සානි සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, තා ව ඛො ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා සකලජම්බුදිපරාජධිතරො වාති ඉමස්මා එත්තකා ලාභා විහාරං ගවිජන්තස්ස තස්මිං සොළසිකලසඬ්ඛානෙ පදෙසෙ පවත්තවෙනතාව උත්තරිතරානි. ඉදං පන විහාරගමනං කස්ස වසෙන ගහිතන්ති? විහාරං ගන්ත්වා අනන්තරායෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨගන්තස්ස. “ගන්ධමාලාදිති පූජං කරිස්සාමි, වෙනියං වන්දිස්සාමි, ධම්මං සොස්සාමි, දීපපූජං කරිස්සාමි, සඬ්ඝං නිමන්තෙන්වා දානං දස්සාමි, සික්ඛාපදෙසු වා සරණෙසු වා පතිට්ඨහිස්සාමි”ති ගවිජතොපි වසෙන වට්ටනියෙව.

අන්ධකාරො අන්තරධායිති සො කිර විත්තෙසි – “අහං එකකොති සඤ්ඤං කරොමි, අනුයුත්තාපි මෙ අත්ථි, කස්මා භායාමි”ති සුරො අහොසි. අපස්ස බලවා බුද්ධජ්ජසාදො උදපාදි. තස්මා අන්ධකාරො අන්තරධායිති. සෙසවාරෙසුපි එසෙව නයො. අපිව පුරතො පුරතො ගවිජන්නො හිංසනකෙ සුසානමග්ගෙ අට්ඨිකසඬ්ඛිකසමංසලොභිතන්තිආදීනි අනෙකවිධානි කුණපානි අද්දස . සොණසිඬ්ගාලාදිතං සද්දං අස්සොසි. තං සබ්බං පරිස්සයං පුනජ්ජනං බුද්ධගතං පසාදං වඩ්ඪෙන්වා මද්දන්තො අගමාසියෙව.

එහි සුදත්තානි සො කිර සෙට්ඨි ගවිජමානොව විත්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ බහු පුරණකස්සපාදයො තිත්ථියා ‘මයං බුද්ධා මයං බුද්ධා’ති වදන්ති, කථං නු ඛො අහං සත්ථු බුද්ධභාවං ජානෙයා”න්ති? අපස්ස එතදහොසි – “මග්ගං ගුණවසෙන උප්පන්නං නාමං මහාජනො ජානාති, කුලදත්තියං පන මෙ නාමං අඤ්ඤතු මයා න කොචි ජානාති. සවෙ බුද්ධො භවිස්සති, කුලදත්තිකනාමෙන මං ආලපිස්සති”ති. සත්ථා තස්ස විත්තං ඤත්වා එවමාහ.

පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො. ආසන්නියොති තණ්හායො. සන්නින්නි කිලෙසවූපසමං. පජ්ජයානානි පත්වා. ඉදඤ්ච පන වත්වා සත්ථා තස්ස අනුපුබ්බිකථං කටෙන්වා මත්ථකෙ වත්තාරි සවිවානි පකාසෙසි. සෙට්ඨි ධම්මදෙසනං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං නිමන්තෙන්වා පුනදිවසතො පට්ඨාය මහාදානං දාතුං ආරහි. බිම්බිසාරාදයො සෙට්ඨිස්ස සාසනං පෙසෙන්ති – “ත්වං ආගන්තුකො, යං නජ්ජහොති,

තං ඉතො ආහරාපෙහි”ති. සො “අලං තුමිහෙ බහුකිව්වා”ති සබ්බෙ පටික්ඛිපිත්වා පඤ්චහි සකට්ඨනෙහි ආනිතවිභවෙන සත්තාහං මහාදානං අදාසි. දානපරියොසානෙන ච භගවත්තං සාවත්ථියං වස්සාවාසං පටිජානාපෙත්වා රාජගහස්ස ච සාවත්ථියා ච අන්තරෙ යොජනෙ යොජනෙ සතසහස්සං දත්වා පඤ්චවත්තාලීස විහාරෙ කාරොත්තො සාවත්ථිං ගන්ත්වා ඡේතවනමභාවිහාරං කාරොත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස නියායාදෙසිති. අට්ඨමං.

9. පට්ඨසුක්කාසුත්තවණ්ණනා

243. නවමෙ රථිකාය රථිකන්ති එකං රථිකං ගහෙත්වා තතො අපරං ගච්ඡන්තො රථිකාය රථිකං උපසඬකමන්තො නාම හොති. සිඬ්ඝාටකෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ච රථිකාති රච්ජා. සිඬ්ඝාටකන්ති චතුක්කං. කිං මෙ කතාති කිං ඉමෙ කතා? කිං කරොන්තිති අත්ථො. මධුපිතාච සෙයරෙති ගන්ධමධුපානං පිතා විය සයන්ති. ගන්ධමධුපානං පිතො කිර සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොති, අසඤ්ඤී හුත්වා සයතෙව. තස්මා එවමාහ.

තඤ්ච පන අප්පට්ඨානීයන්ති තඤ්ච පන ධම්මං අප්පට්ඨානීයං දෙසෙති. බාහිරකඤ්චි සුමධුරම්පි භොජනං පුනප්පුනං භුඤ්ජන්තස්ස න රුච්චති, “අපනෙථ, කිං ඉමිනා”ති? පට්ඨානෙතබ්බං අපනෙතබ්බං හොති, න එවමයං ධම්මො. ඉමං හි ධම්මං පණ්ඩිතා වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි සුණන්තා තිත්තිං න ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “අප්පට්ඨානීය”න්ති. අසෙවනකමොඡවන්ති අනාසිත්තකං ඔජවන්තං. යථා හි බාහිරාති අසම්භින්නපායාසාදිනිපි සප්පිමධුසක්ඛරාහි ආසිත්තාති යොජිතානෙව මධුරාති ඔජවන්තාති හොන්ති, න එවමයං ධම්මො. අයං හි අත්තනො ධම්මතාය මධුරො වෙව ඔජවා ච, න අඤ්ඤෙන උපසිත්තො. තෙනාහ “අසෙවනකමොඡව”න්ති. පිවන්ති මඤ්ඤෙ සප්පඤ්ඤාති පණ්ඩිතපුරිසා පිවන්ති විය. වලාහකමෙව පන්ථගුති වලාහකන්තරතො නික්ඛන්තඋදකං සම්මාහිතන්තා පටිකා විය. නවමං.

10-11. දුතියසුක්කාසුත්තාදිවණ්ණනා

244. දසමෙ පුඤ්ඤං චත පසව් බහුන්ති බහුං චත පුඤ්ඤං පසවතීති. දසමං.

245. එකාදසමං උත්තානමෙව. එකාදසමං.

12. ආලවකසුත්තවණ්ණනා

246. ද්වාදසමෙ ආලවියන්ති ආලවිති තං රට්ඨම්පි නගරම්පි. තඤ්ච භවනං නගරස්ස අවිදුරෙ ගාචුතමත්තෙ ධීතං. භගවා තත්ථ විහරන්තො තං නගරං උපනිස්සාය ආලවියං විහරන්ති චුත්තො. ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙති එත්ථ පන අයමනුපුබ්බිකවා – ආලවකො කිර රාජා විවිධනාටකුපහොගං ඡඩ්ඛෙන්වා වොරපට්ඨානනත්ථං පට්ඨාජනිසෙධනත්ථං බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මීගං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “යස්ස පස්සෙන මීගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො”ති. අථ තස්සෙව පස්සෙන මීගො පලායි, ජවසම්පන්නො රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොච තියොජනං තං මීගං අනුබන්ධි. එණිමිගා ච තියොජනවෙගා එව හොන්ති. අථ පරික්ඛිණ්ණපවං තං උදකං විය පවිසිත්වා ධීතං වධිත්වා ද්විධා ඡේත්වා අනන්තීකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මීගං ගහෙතු”න්ති අපවාදමොචනත්ථං කාඡෙනාදාය ආගච්ඡන්තො නගරස්සාවිදුරෙ බහලපත්තපලාසං මහානිග්‍රොධං දිස්වා පරිස්සම්චිතොදනත්ථං තස්ස මූලමුපගතො. තස්මිඤ්ච නිග්‍රොධෙ ආලවකො යක්ඛො මහාරාජසන්තිකා භවනං ලභිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය චුට්ඨොකාසං පට්ඨොයෙ පාණිනො බාදන්තො පට්ඨසති. සො තං දිස්වා බාදිතුං උපගතො. රාජා තෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “මුඤ්ච මං, අහං තෙ දිවසෙ දිවසෙ මනුස්සඤ්ච ථාලිපාකඤ්ච පෙසෙස්සාමි”ති. යක්ඛො – “ත්ථං රාජුපහොගෙන පමත්තො න සරිස්සසි, අහං පන භවනං අනුපගතඤ්ච අනනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං න ලභාමි, ස්වාහං භවත්තම්පි ජීයෙය්‍ය”න්ති න මුඤ්චි. රාජා “යං දිවසං න පෙසෙමි, තං දිවසං මං ගහෙත්වා බාදා”ති අත්තානං අනුජානිත්වා තෙන මුත්තො නගරාහිමුඛො අගමාසි.

බලකායො මග්ගෙ බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා ධීතො රාජානං දිස්වා, “කිං, මහාරාජ, අයසමත්තහයා එවං කිලන්තොසි”ති? වදන්තො පච්චුග්ගන්ත්වා පට්ඨගහෙසි. රාජා තං පවත්තිං අනාරොචෙන්වා නගරං ගන්ත්වා කතපාතරාසො නගරගුත්තිකං ආමන්තෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. නගරගුත්තිකො – “කිං, දෙව, කාලපරිච්ඡේදො කතො”ති ආහ? න කතො භණෙති. දුට්ඨු කතං, දෙව, අමනුස්සා හි පරිච්ඡින්නමත්තමෙව ලභන්ති, අපරිච්ඡින්නෙ පන ජනපදස්සාබාධො භවිස්සති, හොතු දෙව, කිඤ්චාපි එවමකාසි, අප්පොස්සුක්කො ත්වං රජ්ජසුබ්බනුහොහි, අහමෙත්ථ කාතබ්බං කරිස්සාමිති. සො කාලස්සෙව චුට්ඨාය බන්ධනාගාරද්වාරෙ යත්වා යෙ යෙ වජ්ඣා හොන්ති, තෙ තෙ සන්ධාය “යො ජීවිතත්ථිකො, සො නික්ඛමතු”ති භණති. යො පට්ඨං නික්ඛමති, තං ගෙහං නෙත්වා න්භාපෙත්වා හොඡේත්වා ච “ඉමං ථාලිපාකං යක්ඛස්ස දෙහි”ති පෙසෙති. තං රුක්ඛමූලං පට්ඨොමත්තංයෙව යක්ඛො හෙරවං අත්තභාවං නිමිමිනිත්වා මූලකන්දං විය බාදි. යක්ඛානුභාවෙන කිර මනුස්සානං කෙසාදිති උපාදාය සකලසරීරං නවනිතපිණ්ඩං විය හොති, යක්ඛස්ස භත්තං ගාහාපෙතුං ගතපුරිසා තං දිස්වා භීතා යථාමිත්තං ආරොචෙසුං. තතො පභුති “රාජා වොරෙ ගහෙත්වා යක්ඛස්ස දෙති”ති මනුස්සා වොරකම්මතො පට්ඨරතා. තතො අපරෙත සමයෙන නවවොරානං අභාවෙන පුරාණවොරානඤ්ච පරික්ඛයෙන බන්ධනාගාරාති සුඤ්ඤාති අහෙසුං.

අප්‍රේමයෙන්ම කොට රැකගෙන ආරොවෙයි. රාජා අත්තනො ධනං නගරරච්ඡාසු ඡඩ්ඛාපෙසි “අප්‍රේමය නාම කොටි ලොහෙන ගණ්ඨෙය්‍යා”ති. තං පාදෙනපි කොටි නච්ඡුපි. සො වොරෙ අලහන්තො අමච්චානං ආරොවෙයි. අමච්චා “කුලපටිපාටියා එකමෙකං ජිණ්ණකං පෙසෙම, සො පකතියාපි මච්චුපටෙ වත්තති”ති ආභංසු. රාජා “අමිහාකං පිතරං අමිහාකං පිතාමහං පෙසෙතිති මනුස්සා බොහං කරිස්සන්ති, මා වො එතං රුච්චි”ති වාරෙයි. “තෙන හි, දෙව, දාරකං පෙසෙම උත්තානසෙය්‍යාකං, තථාච්චධස්ස හි ‘මාතා මෙ’ති ‘පිතා මෙ’ති සිනෙහො නත්ථි”ති ආභංසු. රාජා අනුජානි. තෙ තථා අකංසු. නගරෙ දාරකමාතරො ව දාරකෙ ගහෙන්වා ගබ්භිනියො ව පලායිත්වා පරජනපදෙ දාරකෙ සංවඩ්ඪෙත්වා ආනෙත්ති. එවං ද්වාදස වස්සානි ගතාති.

තනො එකදිවසං සකලනගරං විචිනිත්වා එකමිපි දාරකං අලහිත්වා අමච්චා රැකගෙන ආරොවෙසුං – “නත්ථි, දෙව, නගරෙ දාරකො යපෙත්වා අත්තෙපුරෙ තව පුත්තං ආලවකකුමාර”න්ති. රාජා “යථා මම පුත්තො පියො, එවං සබ්බලොකස්ස, අත්තනා පන පියතරං නත්ථි, ගච්ඡං තමිපි දත්වා මම ජීවිතං රක්ඛං”ති. තෙන ව සමයෙන ආලවකස්ස මාතා පුත්තං න්භාපෙත්වා මණ්ඩෙත්වා දුකුලචුම්භකෙ කත්වා අධිකෙ සයාපෙත්වා නිසින්නා හොති. රාජපුරිසා රැකගෙන ආණාය තත්ථ ගන්ත්වා විජ්ජලපත්තියා තස්සා සොළසන්තඤ්ච දෙවිසහස්සානං සද්ධිං ධාතියා තං ආදාය පක්කමිංසු, “ස්වෙ යක්ඛකංබො හවිස්සති”ති. තංදිවසඤ්ච හගවා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය ජෙනවනවිහාරෙ ගන්ධකුටියං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස ආලවකස්ස කුමාරස්ස අනාගාමිච්ඡල්පත්තියා උපනිස්සයං යක්ඛස්ස ව සොනාපත්තිච්ඡල්පත්තියා, දෙසනාපරියොසානෙ ව චතුරාසිතිපාණ්ණසහස්සානං ධම්මචක්ඛුපටිලාහස්සානි. සො විහාතාය රත්තියා පුරිමහත්තකිච්චං කත්වා සුනිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චො කාලපක්ඛුපොසට්ඨිවසෙ වත්තමානෙ ඔග්ගෙන සුරියෙ එකො අසුතියො පත්තච්චරමාදාය පාදමග්ගෙනෙව සාවත්ථිතො තිංස යොජනානි ගන්ත්වා තස්ස යක්ඛස්ස හවනං පාටිසි. තෙන චුත්තං “ආලවකස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ”ති.

කිං පන හගවා යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස හවනං, තස්ස මූලෙ විහාසි, උදාහු හවනෙයෙව්‍යාති? හවනෙයෙව. යටෙව හි යක්ඛා අත්තනො හවනං පස්සන්ති, තථා හගවාපි. සො තත්ථ ගන්ත්වා හවනද්වාරෙ අට්ඨාසි. තදා ආලවකො හිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමං ගතො හොති. තනො ආලවකස්ස ද්වාරපාලො ගද්දො නාම යක්ඛො හගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා, “කිං, හන්තෙ, හගවා විකාලෙ ආගතො”ති ආභ. ආම, ගද්ද, ආගතොමිති, සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තං ආලවකස්ස හවනෙති. න මෙ, හන්තෙ, ගරු, අපිව බො සො යක්ඛො කක්ඛලො ඵරුසො, මාතාපිතුනමිපි අභිවාදනාදිති න කරොති, මා රුච්චි හගවතො ඉධ වාසොති. ජානාමි, ගද්ද, තස්ස සභාවං, න කොටි මමන්තරායො හවිස්සති. සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තන්ති.

දුතියමිපි ගද්දො යක්ඛො හගවන්තං එතදවොච – “අග්ගිත්තකපාලසදිසො, හන්තෙ, ආලවකො, මාතාපිතරොති වා සමණබ්‍රාහ්මණාති වා ධම්මොති වා න ජානාති, ඉධාගතානං පන චිත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි ගහෙන්වා පරසමුද්දං වා පරවක්කවාලං වා බිපති”ති. දුතියමිපි හගවා ආභ – “ජානාමි, ගද්ද, සවෙපි තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තං”න්ති. න මෙ, හන්තෙ, ගරු, අපිව බො සො යක්ඛො අත්තනො අනාරොවෙත්වා අනුජානන්තං මං ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍යා, ආරොවෙමි, හන්තෙ, තස්සාති. යථාසුඛං, ගද්ද, ආරොවෙහීති. “තෙන හි, හන්තෙ, ත්වමෙව ජානාමි”ති හගවන්තං අභිවාදෙත්වා හිමවන්තාහිමුබො පක්කාමි. හවනද්වාරමිපි සයමෙව හගවතො ච්චරමදාසි. හගවා අත්තනොහවනං පටිසිත්වා යත්ථ අභිලක්ඛිතෙසු මඬගලදිවසාදිසු නිසිදිත්වා ආලවකො සිරිං අනුහොති, තස්මිංයෙව දිබ්බරත්තමයෙ පල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණාහං මුඤ්චි. තං දිස්වා යක්ඛස්ස ඉත්ථියො ආගන්ත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. හගවා “පුබ්බෙ තුම්හෙ දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා පුජනෙය්‍යං පුජෙත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, ඉදානිපි තටෙව කරොට්, මා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරියාහිභුතා විහරං”තිආදිනා නයෙන තාසං පකිණ්ණකධම්මකථං කටෙයි. තා හගවතො මධුරනිග්ගොසං සුත්වා සාධුකාරසහස්සානි දත්වා හගවන්තං සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසුයෙව. ගද්දොපි හිමවන්තං ගන්ත්වා ආලවකස්සාරොවෙයි – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසි විමානෙ තෙ හගවා නිසින්නො”ති. සො ගද්දස්ස සඤ්ඤං අකාසි “තුණ්හි හොහි, ගන්ත්වා කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති. පුරිසමානෙන කිර ලජ්ජිතො අහොසි, තස්මා “මා කොටි පරිසමජ්ඣෙ සුඤ්ඤායා”ති එවමකාසි.

තදා සාතාගිරිගෙමවතා හගවන්තං ජෙනවනෙයෙව වන්දිත්වා “යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති සපරිවාරා නානායානෙහි ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. ආකාසෙ ව යක්ඛානං සබ්බත්ථ මග්ගො නත්ථි, ආකාසට්ඨානි විමානානි පරිහරිත්වා මග්ගට්ඨානෙනෙව මග්ගො හොති. ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං සුගුත්තං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරඅට්ඨාලකගොපුරං උපරි කංසපාලසඤ්ජන්තං මඤ්ජුසසදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන, තස්ස උපරි මග්ගො හොති. තෙ තං පදෙසමාගමිම ගන්තුං නාසක්ඛිංසු. බුද්ධානං හි නිසින්නොකාසස්ස උපරිභාගෙන යාව හවග්ගා කොටි ගන්තුං න සක්කොති. තෙ “කිමිද”න්ති? ආච්ඡේත්වා හගවන්තං දිස්වා ආකාසෙ බිත්තලෙඬ්ඬු විය ඔරුය්හ වන්දිත්වා ධම්මං සුත්වා පදක්ඛිණං කත්වා, “යක්ඛසමාගමං ගච්ඡාම හගවා”ති තිණි වත්ථුනි පසංසන්නා යක්ඛසමාගමං අගමංසු. ආලවකො තෙ දිස්වා, “ඉධ නිසිද්වා”ති පටික්කමිම ඔකාසමදාසි. තෙ ආලවකස්ස නිවෙදෙසුං – “ලාභා තෙ, ආලවක, යස්ස තෙ හවනෙ හගවා විහරති, ගච්ඡාමුසො, හගවන්තං පයිරුපාසස්සු”ති. එවං හගවා හවනෙයෙව විහාසි, න යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස හවනං, තස්ස මූලෙති. තෙන චුත්තං – “එකං සමයං හගවා ආලවයං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස හවනෙ”ති.

අප බො ආලවකො...පෙ.... එතදවොව – “නික්බම, සමණා”ති කස්මා පනායං එතදවොව? රොසෙතුකාමනාය. තත්‍රෙවං ආදිතො පභුති සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො – අයං හි යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්කථා හොති දුස්සීලාදීනං සීලාදිකථා විය, තස්මා තෙසං යක්ඛනං සන්තිකා හගවතො පසංසං සුත්වායෙව අග්ගිමිති පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අබ්භන්තරෙ කොපෙන තට්ඨායමානහදයො හුත්වා “කො සො හගවා නාම, යො මම හවනං පට්ටියො”ති ආහ. තෙ අහංසු – “න ත්වං, ආවුසො, ජානාසි හගවන්තං අම්මාකං සත්ථාරං, යො තුසිතහවනෙ ඨිතො පඤ්චමහාවිලොකිතං විලොකෙත්වා”ති ආදිනා නයෙන යාව ධම්මවක්කපවත්තනා කටේත්තා පටිසන්ධිආදිසු ද්වන්තිංස පුබ්බතිමිත්තාති වත්වා, “ඉමානිපි ත්වං, ආවුසො, අවිජරියාති නාද්දසා”ති? වොදෙසුං. සො දිස්වාපි කොධවසෙන “නාද්දස”න්ති ආහ. ආවුසො ආලවක, පස්සෙයාසි වා ත්වං, න වා, කො තයා අත්ථො පස්සනා වා අපස්සනා වා? කිං ත්වං කරිස්සසි අම්මාකං සත්ථුනො, යො ත්වං තං උපනිධාය වලක්කකුධං-මහාඋසහස්මීපෙ තදහුජාතවච්ඡකො විය, තිධා පභින්නමත්තවාරණසමීපෙ හිඬිකපොතකො විය, භාසුරවිලම්බිතකෙසරසොභිතක්ඛන්ධස්ස මිගරඤ්ඤො සමීපෙ ජරසිඬිගාලො විය, දියඬිඪයොජනසතපවඬිඪකායසුපණ්ණරාජසමීපෙ ඡින්නපක්ඛකාකපොතකො විය බායසි, ගච්ඡ යං තෙ කරණියං, තං කරොහිති. එවං චුත්තෙ දුටියො ආලවකො උට්ඨහිත්වා මනොසීලාතලෙ වාමපාදෙන යත්වා – “පස්සප් දානි තුම්මාකං වා සත්ථා මහානුභාවො, අහං වා”ති දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසපබ්බතකුටං අක්කමි. තං අයොකුටපහටො විය නිද්ධන්තඅයොපිණ්ඩො පපටිකායො මුඤ්චි, සො තත්‍ර යත්වා, “අහං ආලවකො”ති උග්ගොසෙසි. සකලජම්බුදීපං සද්දො ඵරි.

වත්තාරො කිර සද්දා සකලජම්බුදීපෙ සුගිංසු – යඤ්ච පුණ්ණකො යක්ඛසෙනාපති ධනඤ්ජයකොරබාරාජානං ජුතං ඡිතිත්වා අප්ථොටෙත්වා “අහං ඡිති”න්ති උග්ගොසෙසි; යඤ්ච සක්කො දෙවානම්න්දො කස්සපහගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තං සුනං කරිත්වා – “අහං පාපහික්ඛු ව පාපහික්ඛුනියො ව උපාසකෙ ව උපාසිකායො ව සබ්බෙව ව අධම්මවාදිතො බාදාමි”ති උග්ගොසාපෙසි; යඤ්ච කුසජාතකෙ පභාවතිහෙතු සත්තහි රාජුහි නගරෙ උපරුද්ධෙ පභාවතිං අත්තනා සහ හත්ථික්ඛන්ධෙ ආරොපෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම – “අහං සිහස්සරමහාකුසරාජා”ති මහාපුරිසො උග්ගොසෙසි; යඤ්ච කෙලාසමුද්ධති යත්වා ආලවකොති. තදා හි සකලජම්බුදීපෙ ද්වාරෙ යත්වා උග්ගොසිතසදිසං අහොසි. තියොජනසහස්සවිත්ථතො ව හිමවාපි සඬිකම්පි යක්ඛස්සානුභාවෙන.

සො වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි – “එතෙනෙව සමණං පලාපෙස්සාමි”ති . තෙ පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨහිත්වා අඬිඪයොජනයොජනද්වියොජනතියොජනජපමාණාති පබ්බතකුටාති පදාලෙත්වා වනගච්ඡරුක්ඛාදීති උම්මුලං කත්වා, ආලවිතගරං පක්ඛන්තා ජිණ්ණහත්ථිසාලාදීති චුණ්ණෙත්තා ඡදනිට්ඨකා ආකාසෙ විධමෙත්තා. හගවා “මා කස්සව උපරොධො හොතු”ති අධිට්ඨාසි. තෙ වාතා දසබලං පත්වා විවරකණ්ණමත්තමිපි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. “උදකෙන අජ්ඣාත්ථරිත්වා සමණං මාරෙස්සාමි”ති. තස්සානුභාවෙන උපරුජරි සතපටලසහස්සපටලාදිහෙදා වලාහකා උට්ඨහිත්වා පවස්සිංසු. චුට්ඨිධාරාවෙගෙන පථවි ඡිද්දා අහොසි. වනරුක්ඛාදීනං උජරි මහොසො ආගන්ත්වා දසබලස්ස විවරෙ උස්සාවබ්බිදුමත්තමිපි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. මහන්තාති මහන්තාති පබ්බතකුටාති ධුමායන්තාති පජ්ජලන්තාති ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බමාලාගුළාති සම්පජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. එකතොධාරාඋහතොධාරාඅසිසත්තිචුරප්පාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලං පත්වා දිබ්බපුප්ථාති අහෙසුං. තතො අඬිගාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. කිංසුක වණ්ණා අඬිගාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථාති හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අව්චුණ්හා කුක්කුලා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ වන්දනචුණ්ණං හුත්වා නිපතිංසු. තතො වාලිකවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අතිසුඛමවාලිකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථාති හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තං කලලවස්සං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා දසබලස්ස පාදමුලෙ දිබ්බගන්ධං හුත්වා නිපති. තතො අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි “හිංසෙත්වා සමණං පලාපෙස්සාමි”ති. තං චතුරඬිගසමන්තාගතං අන්ධකාරසදිසං හුත්වා දසබලං පත්වා සුරියප්පභාවිහතමිව අන්ධකාරං අන්තරධාසි.

එවං යක්ඛො ඉමාහි නවහි වාතවස්සපාසාණපහරණඬිගාරකුක්කුලවාලිකකලලන්ධකාරචුට්ඨිහි හගවන්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො නානාවිධපහරණහත්ථාය අනෙකප්පකාරරූපභූතගණසමාකුලාය චතුරඬිගිනියා සෙනාය සයමෙව හගවන්තං අභිගතො. තෙ භූතගණා අනෙකප්පකාරෙ විකාරෙ කත්වා “ගණ්භට් හනථා”ති හගවතො උජරි ආගච්ඡන්තා විය හොන්ති. අපිව බො නිද්ධන්තලොහපිණ්ඩං විය මක්ඛිකා, හගවන්තං අල්ලිසිතුං අසමත්ථාව අහෙසුං. එවං සන්තෙපි යථා බොධිමණ්ඩෙ මාරො ආගතවෙලායමෙව නිවත්තො, තථා අනිවත්තෙත්වා උපඬිඪරත්තිමත්තං බාරාකුලමකංසු. එවං උපඬිඪරත්තිමත්තං අනෙකප්පකාරවිහිංසනකදස්සනෙනපි හගවන්තං වාලෙතුං අසක්කොන්තො ආලවකො වින්තෙසි – “යංනුනාහං කෙනවි අපෙයාං දුස්සාවුධං මුඤ්චෙයා”න්ති.

වත්තාරි කිර ආවුධානි ලොකෙ සෙට්ඨානි – සක්කස්ස වජිරාවුධං, වෙස්සවණස්ස ගදාවුධං, යමස්ස නයනාවුධං, ආලවකස්ස දුස්සාවුධන්ති. යදි හි සක්කො දුටියො වජිරාවුධං සිනෙරුමත්ථකෙ පහරෙයා, අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සං විනිවිජ්ඣිත්වා හෙට්ඨතො ගච්ඡෙයා. වෙස්සවණෙන කුජ්ඣනකාලෙ විස්සජ්ජිතං ගදාවුධං බහුනං යක්ඛසහස්සානං සීසං පාතෙත්වා පුන හත්ථපාසං ආගන්ත්වා තිට්ඨති. යමෙන දුටියෙන නයනාවුධෙන ඔලොකිතමත්තෙ අනෙකාති කුම්භණ්ඩසහස්සානි තත්තකපාලෙ තිලා විය ඵරන්තාති විතස්සන්ති. ආලවකො දුටියො සවෙ ආකාසෙ දුස්සාවුධං මුඤ්චෙයා, ද්වාදස වස්සානි දෙවො න වස්සෙයා. සවෙ පථවියං

මුඤ්චෙය්‍යා. සබ්බරුක්ඛන්තියාදීනි සුස්සින්වා ද්වාදසවස්සන්තරෙ න පුන විරුහෙය්‍යං. සචෙ සමුද්දෙ මුඤ්චෙය්‍යා, තත්තකපාලෙ උදකඛන්දු විය සබ්බමුදකං සුස්සෙය්‍යා. සචෙ සිනෙරුසදිසෙපි පබ්බතෙ මුඤ්චෙය්‍යා, ඛණ්ඩාඛණ්ඩං හුත්වා විකිරෙය්‍යා. සො එවං මහානුභාවං දුස්සාවුධං උත්තරිසාටකං මුඤ්චින්වා අග්ගහෙසි. යෙභුයොන දසසභස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්නිපතියු “අජ්ජ භගවා ආලවකං දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා”ති යුද්ධදස්සනකාමාපි දෙවතා සන්නිපතියු. එවං සකලම්පි ආකාසං දෙවතාහි පරිපුණ්ණමහොසි.

අථ ආලවකො භගවතො සමීපෙ උපරුපරි විවරින්වා වත්ථාවුධං මුඤ්චී. තං අසනිවිචක්කං විය ආකාසෙ භෙරවසද්දං කරොන්තං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං භගවන්තං පත්වා යක්ඛමානමද්දනත්ථං පාදපුඤ්ජනවොළං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති. ආලවකො තං දිස්වා ඡින්නවිසාණො විය උසහො උද්ධතදායො විය සජ්ජො නිත්තෙජො නිම්මදො නිපතිතමානද්ධජො හුත්වා වින්තෙසි – “දුස්සාවුධම්පි මෙ සමණං නාභිභොසි. කිං නු ඛො කාරණං”න්ති? “ඉදං කාරණං, මෙන්තාවිහාරයුත්තො සමණො, හන්ද නං රොසෙත්වා මෙන්තාය වියොජෙමී”ති ඉමිනා සම්බන්ධෙනෙතං වුත්තං – අථ ඛො ආලවකො යක්ඛො යෙන භගවා...පෙ.... නික්ඛම සමණාති. තත්ථායමධිජ්ජායො – කස්මා මයා අනනුඤ්ඤාතො මම භවනං පටිසිත්වා සරසාමිකො විය ඉත්ථාගාරස්ස මජ්ඣෙ නිසින්නොසි? අනනුයුත්තමෙතං සමණස්ස යදිදං අදින්නපරිභොගො ඉත්ථිසංසග්ගො ව? තස්මා යදි ත්වං සමණධම්මෙ ධීතො, නික්ඛම සමණාති. එකෙ පන – “එතානි අඤ්ඤානි ව ඵරුසවචනානි වත්වා එවායං එතදවොවා”ති භණන්ති.

අථ භගවා – “යස්මා ථද්ධො පටිථද්ධභාවෙන විනෙතුං න සක්කා, සො හි පටිථද්ධභාවෙ කසිරමානෙ, සෙය්‍යාථාපි චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං හින්දෙය්‍යා, සො හියොයාසොමන්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවං ථද්ධතරො භොති, මුදුනා පන සො සක්කා විනෙතු”න්ති ඤත්වා, සාධාවුසොති පියවචනෙන තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමී. තෙන වුත්තං සාධාවුසොති භගවා නික්ඛමීති.

තතො ආලවකො – “සුබ්බවො වතායං සමණො එකවචනෙනෙව නික්ඛන්තො, එවං නාම නික්ඛමෙතුං සුඛං සමණං අකාරණෙනෙවාහං සකලරත්තිං යුද්ධෙන අබ්භය්‍යාසි”න්ති මුදුචින්තො හුත්වා පුන වින්තෙසි – “ඉදානි පි න සක්කා ජානිතුං, කිං නු ඛො සුබ්බවතාය නික්ඛන්තො උදාහු කොධතො . හන්දාහං වීමංසාමී”ති. තතො පටිස, සමණාති ආහ. අථ සුබ්බවොති මුදුභුතචින්තවචත්ථානකරණත්ථං පුන පියවචනං වදන්තො සාධාවුසොති භගවා පාවිසි. ආලවකො පුනප්පුනං තමෙව සුබ්බවභාවං වීමංසන්තො දුතියම්පි තතියම්පි නික්ඛම පටිසාති ආහ. භගවාපි තථා අකාසි. යදි න කරෙය්‍යා, පකතියාපි ථද්ධයක්ඛස්ස වින්තං ථද්ධතරං හුත්වා ධම්මකථාය භාජනං න භවෙය්‍යා. තස්මා යථා නාම මාතා රොදන්තං පුත්තකං යං සො ඉච්ඡති, තං දත්වා වා කත්වා වා සඤ්ඤාපෙසි තථා භගවා කිලෙසරොදනෙන රොදන්තං යක්ඛං සඤ්ඤාපෙතුං යං සො භණති, තං අකාසි. යථා ව ධාතී ථඤ්ඤං අපිචන්තං දාරකං කිඤ්චි දත්වා උපලාලෙන්වා පායෙති, තථා භගවා යක්ඛං ලොකුත්තරධම්මබීරං පායෙතුං තස්ස පත්ථිතවචනකරණෙන උපලාලෙන්තො එවමකාසි. යථා ව පුරිසො ලාබුම්භි චතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සබ්භන්තරං සොධෙති, එවං භගවා යක්ඛස්ස වින්තෙ ලොකුත්තරචතුමධුරං පුරෙතුකාමො තස්සබ්භන්තරෙ කොධමලං සොධෙතුං යාච තතියං නික්ඛමනපටිසනං අකාසි.

අථ ආලවකො “සුබ්බවො අයං සමණො ‘නික්ඛමා’ති වුත්තො නික්ඛමති, ‘පටිසා’ති වුත්තො පටිසති. යංනුනාහං ඉමං සමණං එවමෙව සකලරත්තිං කිලමෙන්වා පාදෙ ගහෙන්වා පාරගඬිගාය බිපෙය්‍යා”න්ති? පාපකං වින්තං උජ්ජාදෙන්වා චතුත්ථාරං ආහ නික්ඛම, සමණාති. තං ඤත්වා භගවා න බ්වාහං තන්ති ආහ. එවං වා වුත්තෙ තදුත්තරිකරණියං පරියෙසමානො පඤ්ඤං පුච්ඡිත්තං මඤ්ඤිස්සති. තං ධම්මකථාය මුඛං භවිස්සතිති ඤත්වා, න බ්වාහං තන්ති ආහ. තත්ථ න-ඉති පටික්ඛෙපෙ. ඛොති අවධාරණෙ. අහන්ති අත්තනිදස්සනං. තන්ති හෙතුවචනං. තෙනෙවෙත්ථ “යස්මා ත්වං එවං වින්තෙසි, තස්මා අහං, ආවුසො, නෙව නික්ඛමිස්සාමී, යං තෙ කරණියං, තං කරොහී”ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

තතො ආලවකො යස්මා පුබ්බෙපි ආකාසෙන ගමනවෙලාය – “කිං නු ඛො එතං සුවණ්ණවිමානං, උදාහු රජතමණිවිමානානං අඤ්ඤාතරං, හන්ද නං පස්සාමා”ති එවං අත්තනො විමානං ආගතෙ ඉද්ධිමන්තෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙ විත්තක්ඛෙපාදීහි විහෙයෙති, තස්මා භගවන්තම්පි තථා විහෙයෙස්සාමීති මඤ්ඤාමානො පඤ්ඤං තන්තිආදිමාහ.

කුතො පනස්ස පඤ්ඤාති ? තස්ස කිර මාතාපිතරො කස්සපං භගවන්තං පයිරුපාසිත්වා අට්ඨ පඤ්ඤෙ සහ විස්සජ්ජනෙන උග්ගහෙසුං. තෙ දහරකාලෙ ආලවකං පරියාපුණාපෙසුං; සො කාලච්චයෙන විස්සජ්ජනං සම්මුස්සි. තතො “ඉමෙ පඤ්ඤාපි මා විනස්සන්තු”ති සුවණ්ණපට්ඨෙ ජාතිහිඬුලකෙන ලෙඛාපෙන්වා විමානෙ නික්ඛිපි. එවමෙනෙ පුට්ඨපඤ්ඤා බුද්ධවිසයාව භොන්ති. භගවා තං සුත්වා යස්මා බුද්ධානං පරිච්චන්තලාභන්තරායො වා ජීවිතන්තරායො වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණඛ්‍යාමජ්ජපාදිපටිසානො වා න සක්කා කෙනචි කාතුං, තස්මා නං ලොකෙ අසාධාරණං බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්තො න බ්වාහං තං, ආවුසො, පස්සාමී සදෙවකෙ ලොකෙතිආදිමාහ.

එවං භගවා තස්ස බාධනවිත්තං පටිසෙධෙන්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනෙ උස්සාහං ජනෙන්තො ආහ අපිච ත්වං, ආවුසො, පුච්ඡ, යදාකඬ්ඛිති. තස්සත්ථො – පුච්ඡ, යදි ආකාඬ්ඛිසි, න මෙ පඤ්ඤාචස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථී. අථ වා පුච්ඡ, යං ආකඬ්ඛිසි. සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමීති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං.

පව්වෙකුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙනි. එවං භගවතො සබ්බඤ්ඤාපචාරණාය පචාරිතාය අප්ථං ඛො ආළවකො යක්ඛො භගවත්තං ගාථාය අප්පකුභාසි.

තත්ථ කිං සුඛ චිත්තන්ති, කිං සු ඉධ චිත්තං. චිත්තන්ති ධනං. තං හි පීතිසඬ්ඛාතං චිත්තිං කරොති, තස්මා “චිත්ත”න්ති වුච්චති. සුවිණ්ණන්ති සුකතං. සුඛන්ති කායිකවෙතසිකං සාතං. ආවහාතීති ආවහති ආනෙති දෙනි අප්පෙති. භවෙ-ඉති දළ්භත්ථෙ නිපාතො. සාදුතරන්ති අතිසයෙන සාදු. “සාධුතර”න්තිපි පාඨො. රසානන්ති රසසඤ්ඤිතානං ධම්මානං. කථන්ති කෙන පකාරෙන. කථංජීවිතො ජීවිතං කථංජීවිංජීවිතං. ගාථාබන්ධසුඛත්ථං පන සානුනාසිකං වුච්චති. කථංජීවිං ජීවතන්ති වා පාඨො, තස්ම “ජීවත්තානං කථංජීවි”න්ති අත්ථො. එවං ඉමාය ගාථාය “කිං සු ඉධ ලොකෙ පුරිසස්ස චිත්තං සෙට්ඨං? කිං සු සුවිණ්ණං සුඛමාවහාති? කිං රසානං සාදුතරං? කථංජීවිං ජීවිතං සෙට්ඨමාහු”ති? ඉමෙ චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි.

අප්පස්ස භගවා කස්සපදසබ්ලෙන විස්සජ්ජිතනායෙනෙව විස්සජ්ජෙත්තො ඉමං ගාථමාහ සද්ධිධ චිත්තන්ති. තත්ථ යථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි චිත්තං උපහොගසුඛං ආවහති, බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති, දාලිද්දියං වූපසමෙති, මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසන්තතිඤ්ඤ ආවහති, එවං ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරං විපාකං සුඛමාවහති, සද්ධාධුරෙන පටිපන්නානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති, ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣධිගාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති.

“සද්ධො සීලෙන සම්පන්නො, යසො හොගසමප්පිතො;
යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති. (ධ. ප. 303) –

වචනතො ලොකසන්තතිඤ්ඤ ආවහතීති කත්වා “චිත්ත”න්ති වුත්තං. යස්මා පන තෙසං සද්ධාචිත්තං අනුගාමිකං අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බසම්පත්තිහෙතු, ලොකියස්ස හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිචිත්තස්සාපි නිදානං. සද්ධොයෙව හි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා චිත්තං අධිගම්ඡති, අස්සද්ධස්ස පන චිත්තං යාවදෙව අනත්ථාය හොති, තස්මා සෙට්ඨන්ති වුත්තං. පුරිසස්සාති උක්කට්ඨපටිච්ඡෙදදෙසනා. තස්මා න කෙවලං පුරිසස්ස, ඉත්ථිආදීනම්පි සද්ධාචිත්තමෙව සෙට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං.

ධම්මොති දසකුසලධම්මො, දානසීලභාවනාධම්මො වා. සුවිණ්ණොති සුකතො සුවරිතො. සුඛමාවහතීති සොණසෙට්ඨිපුත්තරට්ඨපාලාදීනං විය මනුස්සසුඛං, සක්කාදීනං විය දිබ්බසුඛං, පරියොසානෙ මහාපදුමාදීනං විය නිබ්බානසුඛඤ්ඤ ආවහති.

සච්චන්ති අයං සච්චසද්දො අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. සෙය්‍යථිදං – “සච්චං භණ්ණෙ න කුජ්ඣෙය්‍යා ” තිආදීසු (ධ. ප. 224) වාචාසච්චෙ. “සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ජා. 2.21.433) විරතිසච්චෙ. “කස්මා නු සච්චානි වදන්ති නානා, පවාදියාසෙ කුසලා වදානා”තිආදීසු (සු. නි. 891) දිට්ඨිසච්චෙ. “චත්තාරිමානි, හික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණසච්චානි”තිආදීසු (අ. නි. 4.185) බ්‍රාහ්මණසච්චෙ. “එකං හි සච්චං න දුතියමත්ථි”තිආදීසු (සු. නි. 890; මහානි. 119) පරමත්ථසච්චෙ. “වතුන්තං සච්චානං කති කුසලා”තිආදීසු (විහ. 216) අරියසච්චෙ. ඉධ පන පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං විරතිසච්චඤ්ඤ අබ්භන්තරං කත්වා වාචාසච්චං අධිප්පෙතං, යස්සානුභාවෙන උදකාදීනි වසෙ චත්තෙන්ති, ජාතිජරාමරණපාරං තරන්ති. යථාහ –

“සච්චෙන වාවෙනුදකම්භි ධාවති,
විසම්පි සච්චෙන හනන්ති පණ්ඩිතා;
සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති,
සච්චෙ ධීතා නිබ්බුතිං පත්ථයන්ති.

“යෙ කෙච්චමෙ අත්ථි රසා පථබ්‍යා,
සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;
සච්චෙ ධීතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව,
තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර”න්ති. (ජා. 2.21.433);

සාදුතරන්ති මධුරතරං පණිතතරං. රසානන්ති යෙ ඉමෙ “මූලරසො බන්ධරසො”තිආදීනා (ධ. ස. 628-630) නයෙන සායනීයධම්මා, යෙච්චමෙ “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, සබ්බං ඵලරසං (මහාව. 300), අරසරූපො භවං ගොතමො, යෙ තෙ, බ්‍රාහ්මණ, රූපරසා සද්දරසා (පාරා. 3; අ. නි. 8.11), අනාපත්ති රසරසෙ (පාවි. 605-611), අයං ධම්මචිතයො එකරසො විමුත්තිරසො (චූළව. 385; අ. නි. 8.19), භාගී වා භගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්සා”තිආදීනා (මහානි. 149) නයෙන රූපාවාරරූපවජ්ජා අවසෙසා බ්‍යඤ්ජනාදයො “ධම්මරසා”ති වුච්චන්ති. තෙසං රසානං සච්චං භවෙ සාදුතරං සච්චමෙව සාදුතරං. සාධුතරං වා, සෙට්ඨතරං, උත්තමතරං. මූලරසාදයො හි සරීරමුපබ්‍රහෙන්නි, සංකිලෙසිකඤ්ඤ සුඛමාවහන්ති. සච්චරසෙ විරතිසච්චවචාසච්චරසා සමථවිපස්සනාදිහි චිත්තං උපබ්‍රහෙති, අසංකිලෙසිකඤ්ඤ සුඛමාවහති. විමුත්තිරසො පරමත්ථසච්චරසපරිභාවිතත්තා සාදු, අත්ථරසධම්මරසා ව තදධිගමූපායභූතං අත්ථඤ්ඤ ධම්මඤ්ඤ නිස්සාය පවත්තිතොති.

පඤ්ඤාපීචිචිතන්ති එත්ථ පන යවායං අන්ධෙකවක්ඛුද්විචක්ඛුකෙසු ද්විචක්ඛුසුග්ගලො ගහට්ඨො වා කම්මන්තානුට්ඨාන-සරණගමනදාන-සංවිභාග-සීලසමාදානුපොසප්පකම්මාදි ගහට්ඨපට්ඨපදං, පබ්බජිතො වා අවිජ්ජපටිසාරකර්මසිලසංඛාරානං තදුත්තරිච්ඡන්තිවිසුද්ධිආදිභෙදම්පි පබ්බජිතපට්ඨපදං පඤ්ඤාය ආරාධෙත්වා පීචති, තස්ස පඤ්ඤාය පීචනො පීචිතං, තං වා පඤ්ඤාපීචිතං සෙට්ඨමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවං භගවතා විස්සජ්ජිතෙ වත්තාරොපි පඤ්ඤෙ සුත්වා අත්තමනො යක්ඛො අවසෙසෙපි වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො කථංසු තරති ඔසන්ති ගාමමාහ. අට්ඨස්ස භගවා පුරිමනයෙනෙව විස්සජ්ජන්තො සද්ධාය තරති ගාමමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි යො චතුබ්බිධමොසං තරති, සො සංසාරණ්ණවම්පි තරති, වට්ටදුක්ඛම්පි අවචෙති, කිලෙසමලාපි පරිසුජ්ඣති, එවං සන්නෙපි පන යස්මා අස්සද්ධො ඔසන්තරණං අසද්දහන්තො න පක්ඛන්දති, පඤ්චසු කාමගුණෙසු විත්තවොස්සග්ගෙන පමත්තො තත්ථෙව විසත්තන්තා සංසාරණ්ණවං න තරති, කුසීනො දුක්ඛං විහරති වොකිණ්ණො අකුසලෙහි ධම්මෙහි, අප්පඤ්ඤො සුද්ධිමග්ගං අජානන්තො න පරිසුජ්ඣති, තස්මා තප්පට්ඨපක්ඛං දස්සෙන්තෙන භගවතා අයං ගාමා වුත්තා.

එවං වුත්තාය චෙතාය යස්මා සොනාපත්තියඛිගපදට්ඨානං සද්ධන්ද්‍රියං, තස්මා සද්ධාය තරති ඔසන්ති ඉමිනා පදෙන දිට්ඨොසතරණං සොනාපත්තිමග්ගං සොනාපන්නඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන සොනාපන්නො කුසලානං ධම්මානං භාවනාය සාතච්චිකිරියසංඛිධතෙන අප්පමාදෙන සමන්තාගතො දුතියමග්ගං ආරාධෙත්වා ය්පෙත්වා සකිදෙවිමං ලොකං ආගමනමග්ගං අවසෙසං සොනාපත්තිමග්ගෙන අතිණ්ණං භවොසවත්ථුං සංසාරණ්ණවං තරති, තස්මා අප්පමාදෙන අණ්ණචන්ති ඉමිනා පදෙන භවොසතරණං සකදාගාමිමග්ගං සකදාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා ච සකදාගාමී වීරියෙන තතියමග්ගං ආරාධෙත්වා සකදාගාමිමග්ගෙන අනතීතං කාමොසවත්ථුං කාමොසසඤ්ඤිතඤ්ච කාමදුක්ඛමචචෙති, තස්මා වීරියෙන දුක්ඛමචචෙති ඉමිනා පදෙන කාමොසතරණං අනාගාමිමග්ගං අනාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන අනාගාමී විගතකාමසඤ්ඤාය පරිසුද්ධාය පඤ්ඤාය එකන්තපරිසුද්ධං චතුත්ථමග්ගපඤ්ඤං ආරාධෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන අප්පහිනං අවිජ්ජාසංඛාරානං පරමමලං පජහති, තස්මා පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති, ඉමිනා පදෙන අවිජ්ජොසතරණං අරහත්තමග්ගඤ්ච අරහත්තඤ්ච පකාසෙති. ඉමාය ච අරහත්තතිකුට්ඨෙන කථිතාය ගාමාය පරියොසානෙ යක්ඛො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

ඉදානි තමෙව “පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති”ති එත්ථ වුත්තං පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වා අත්තනො පටිභානෙන ලොකියලොකුත්තරම්ප්පකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤන්ති ඉමං ඡප්පදං ගාමමාහ. තත්ථ කථංසුති සබ්බත්ථෙව අත්ථයුත්තිපුච්ඡා හොන්ති. අයං හි පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤාත්වා තස්ස යුත්තිං පුච්ඡති – “කථං, කාය යුත්තියා, කෙන කාරණෙන පඤ්ඤං ලභති”ති? එස නයො ධනාදිසු.

අට්ඨස්ස භගවා චතුහි කාරණෙහි පඤ්ඤාලාභං දස්සෙන්තො සද්දහානොතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යෙන පුබ්බභාගෙ කායසුවරිතාදිභෙදෙන අපරභාගෙ ච සත්තතිංසබොධිපක්ඛියභෙදෙන ධම්මෙන අරහත්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා, තං සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානපත්තියා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤං ලභති, තඤ්ච බො න සද්ධාමත්තකෙනෙව. යස්මා පන සද්ධාමත්තො උපසංඝිකමති, උපසංඝිකමන්තො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්තො සොනං ඔදහති, ඔහිතසොනො ධම්මං සුණාති, තස්මා උපසංඝිකමනතො පහුති යාව ධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභති. කිං වුත්තං හොති – තං ධම්මං සද්දහිත්වාපි ආවරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන උපසංඝිකමිත්වා වත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතවිත්තා කිඤ්චි චත්තුකාමා හොන්ති. අප් අධිගතාය සොතුකාමනාය සොනං ඔදහිත්වා සුණන්තො ලභති. එවං සුස්සුසම්පි ව සතිඅවිජ්ජවාසෙන අප්පමත්තො සුභාසිතදුබ්භාසිතඤ්ඤානාය විචක්ඛණො එව ලභති, න ඉතරො. තෙනාහ “අප්පමත්තො විචක්ඛණො”ති.

එවං යස්මා සද්ධාය පඤ්ඤාලාභසංවත්තනිකං පට්ඨපදං පට්ඨපජ්ජති, සුස්සුසාය සක්කච්චං පඤ්ඤාධිගමුපායං සුණාති, අප්පමාදෙන ගහිතං න පමුස්සති. විචක්ඛණාය අනුනාධිකං අවිපරිතඤ්ච ගහෙත්වා විත්ථාරිකං කරොති. සුස්සුසාය වා ඔහිතසොනො පඤ්ඤාපට්ටලාභහෙතුං ධම්මං සුණාති, අප්පමාදෙන සුතධම්මං ධාරෙති, විචක්ඛණාය ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අථානුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, තස්මාස්ස භගවා “කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති පුට්ඨො ඉමානි වත්තාරි කාරණානි දස්සෙන්තො ඉමං ගාමමාහ.

ඉදානි තතො පරෙ තයො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජන්තො පතිරුපකාරීති ඉමං ගාමමාහ. තත්ථ දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස වා ධනස්ස පතිරුපං අධිගමුපායං කරොතිති පතිරුපකාරී. ධුරවානි චෙතසිකචිරියවසෙන අනික්ඛිත්තධුරො. උට්ඨාතානි, “යො ච සිතඤ්ච උණ්හඤ්ච, තිණා හියොනා න මඤ්ඤති”තිආදිනා (ථෙරගා. 232) නයෙන කායිකචිරියවසෙන උට්ඨානසම්පන්නො අසිලීලපරක්කමො. වින්දනෙ ධනන්ති එකමුසිකාය නවිරස්සෙව චතුසතසහස්සසංඛිතං වුළුන්තෙවාසී විය ලොකියධනඤ්ච, මහල්ලකමහාතිස්සත්ථෙරො විය ලොකුත්තරධනඤ්ච ලභති. සො “නිහියෙව ඉරියාපථෙහි විහරිස්සාමී”ති වත්තං කත්වා ථිනමිද්ධාගමනවෙලාය පලාලවුම්ඛට්ඨකං තෙමෙත්වා සීසෙ කත්වා ගලප්පමාණං උදකං පටිසිත්වා ථිනමිද්ධං පටිබාහන්තො දසහි වස්සෙහි අරහත්තං පාපුණි. සච්චෙනානි වච්ඡවචෙනාපි “සච්චවාදි භූතවාදි”ති, පරමත්ථසච්චෙනාපි “බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො අරියසාවකො”ති එවං කිත්තිං පජ්ජොති. දදන්ති යංකිඤ්චි

ඉව්ෂිතපත්ථිතං දදන්තො මිත්තානි ගන්ථති, සම්පාදෙති කරොතීති අත්ථො. දුද්දදං වා දදං තං ගන්ථති. දානමුඛෙන වා වත්තාරිපි සඬිගහවත්ථුති ගහිතානීති වෙදිතබ්බානි, තෙහි මිත්තානි කරොතීති වුත්තං හොති.

එවං ගහට්ඨපබ්බජිතානං සාධාරණෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නයෙන වත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි “කථං පෙච්ච න සොවතී”ති ඉමං පඤ්චමං පඤ්ඤං ගහට්ඨවසෙන විස්සජ්ජෙත්තො යස්සෙතෙති ආදිමාහ. තස්සත්ථො – යස්ස “සද්දහානො අරහත”න්ති එත්ථ වුත්තාය සබ්බකල්පාණ්ඩමමුප්පාදිකාය සද්ධාය සමන්තාගතත්තා සද්ධස්ස, සරමෙසිනොති සරාවාසං පඤ්ච වා කාමගුණෙ එසන්තස්ස ගවෙසන්තස්ස කාමභොගිනො ගහට්ඨස්ස “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරං සච්චං. “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසපඤ්ඤානාමෙන වුත්තොව දමො. “ධුරවා උට්ඨානා”ති එත්ථ ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ව වුත්තා ධිති. “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරො වාගො වාති එතෙ චතුරො ධම්මා සන්ති. ස වෙ පෙච්ච න සොවතීති ඉධිලොකා පරලොකං ගන්ත්වා ස වෙ න සොවතීති.

එවං හගවා පඤ්චමමිපි පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්වා තං යක්ඛං වොදෙත්තො ඉඬ්ඝ අඤ්ඤෙපිති ආදිමාහ. තත්ථ ඉඬ්ඝානි වොදනත්ථෙ නිපානො. අඤ්ඤෙපිති අඤ්ඤෙපි ධම්මෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු. අඤ්ඤෙපි වා පුරණාදයො සබ්බඤ්ඤාපටිඤ්ඤෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු. යදි අම්මෙහි “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා සච්චා භියො කිත්තිප්පත්තිකාරණං වා, “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසානි පඤ්ඤාපදෙසෙන වුත්තා දම්මා භියො ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාපටිලාභකාරණං වා, “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා වාගා භියො මිත්තගන්ථනකාරණං වා, “ධුරවා උට්ඨානා”ති එත්ථ තං තං අත්ථවසං පටිච්ච ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ව වුත්තාය මහාභාරසහනත්ථෙත උස්සොළ්භිභාවප්පත්තාය විරියසම්බානාය ඛන්තාය භියො ලොකියලොකුත්තරධනවින්දනකාරණං වා, “සච්චං දම්මො ධිති වාගො”ති එවං වුත්තෙහි ඉමෙහෙව චතුරි ධම්මෙහි භියො අස්මා ලොකා පරං ලොකං පෙච්ච අසොවනකාරණං වා ඉධ විජ්ජතීති අයමෙත්ථ සද්ධිං සඬිඛෙපයොජනාය අත්ථවණ්ණනා. විත්ථාරතො පන එකමෙකං පදං අත්ථුද්ධාරපද්ධාරපදවණ්ණනානායෙහි විහජිත්වා වෙදිතබ්බා.

එවං වුත්තෙ යක්ඛො යෙන සංසයෙන අඤ්ඤෙ පුච්ඡෙයා, තස්ස පහිනත්තා කථං නු දානි පුච්ඡෙයාං, පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙති වත්වා යෙපිස්ස අපුච්ඡනකාරණං න ජානන්ති, තෙපි ජානාපෙත්තො යොහං අජ්ජපජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකොති ආහ. තත්ථ අජ්ජාති අජ්ජාදිං කත්වාති අධිප්පායො. පජානාමිති යථාවුත්තෙන පකාරෙන ජානාමි. යො අත්ථොති එත්තාවතා “සුස්සුසං ලහතෙ පඤ්ඤ”න්ති ආදිනා නයෙන වුත්තං දිට්ඨධම්මිකං දස්සෙති. සම්පරායිකොති ඉමිනා “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති වුත්තං පෙච්ච සොකාභාවකාරණං සම්පරායිකං. අත්ථොති ව කාරණස්සෙන අධිවචනං. අයං හි අත්ථසද්දො “සාත්ථං සබ්බඤ්ජන”න්ති එවමාදිසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.255) පාඨත්ථෙ වත්තති. “අත්ථො මෙ, ගහපති, හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙනා”ති ආදිසු (දී. නි. 2.250; ම. නි. 3.258) විචක්ඛණෙ. “හොති සීලවතං අත්ථො”ති ආදිසු (ජා. 1.1.11) වුඩ්ඪිමිති. “බහුජනො හජතෙ අත්ථහෙතු”ති ආදිසු ධනෙ. “උභින්නමත්ථං චරතී”ති ආදිසු (ජා. 1.7.66; සං. නි. 1.250; ථෙරගා. 443) හිතෙ. “අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිත”න්ති ආදිසු (ජා. 1.1.92) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙ. තස්මා යං පඤ්ඤාදිලාභාදිනං කාරණං දිට්ඨධම්මිකං, යඤ්ච පෙච්ච සොකාභාවස්ස කාරණං සම්පරායිකං, තං යොහං අජ්ජ හගවතා වුත්තනායෙන සාමංයෙව පජානාමි, සො කථං නු දානි පුච්ඡෙයාං, පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙති එවමෙත්ථ සඬිඛෙපතො අත්ථො වෙදිතබ්බො.

එවං යක්ඛො “පජානාමි යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති වත්වා තස්ස ඤාණස්ස හගවංමුලකත්තං දස්සෙත්තො අත්ථාය වත මෙ බුද්ධොති ආහ. තත්ථ අත්ථායානි හිතාය වුඩ්ඪියා ව. යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලන්ති “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති එත්ථ වුත්තවාගෙන යත්ථ දින්නං මහජ්ඣලං, තං අග්ගදක්ඛිණෙයාං බුද්ධං පජානාමිති අත්ථො. කෙච්ච පන “සඬ්ඝං සන්ධාය එවමාහා”ති හණන්ති.

එවං ඉමාය ගාථාය අත්තතො හිතාධිගමං දස්සෙත්වා ඉදානි සහිතපටිපත්තිං දීපෙත්තො සො අහං විචරිස්සාමිති ආදිමාහ. තත්ථ ගාමා ගාමන්ති දෙවගාමා දෙවගාමං. පුරා පුරන්ති දෙවනගරතො දෙවනගරං. නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මකන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො වත හගවා, ස්වාක්ඛාතො වත හගවතො ධම්මො”ති ආදිනා නයෙන බුද්ධසුඛොධිතඤ්ච ධම්මසුධම්මතඤ්ච ව-සද්දෙන “සුප්පටිපත්තො වත හගවතො සාවකසඬ්ඝො”ති ආදිනා සඬ්ඝසුප්පටිපත්තිඤ්ච අහිත්ථවත්වා නමස්සමානො ධම්මෙසොසකො හුත්වා විචරිස්සාමිති වුත්තං හොති.

එවම්මාය ගාථාය පරියොසානඤ්ච රත්තිවිභාවනඤ්ච සාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච ආලවකකුමාරස්ස යක්ඛහවනං ආනයනඤ්ච එකක්ඛණෙයෙව අහොසි. රාජපුරිසා සාධුකාරසද්දො සුත්වා – “එවරුපො සාධුකාරසද්දො යපෙත්වා බුද්ධෙ න අඤ්ඤෙසං අබ්බුග්ගවජ්ජති, ආගතො නු ඛො හගවා”ති ආචජ්ජෙත්තා හගවතො සරීරප්පහං දිස්වා පුබ්බෙ විය බහි අට්ඨත්වා නිබ්බිසඬ්ඝා අත්තොයෙව පටිසිත්වා අද්දසංසු හගවන්තං යක්ඛස්ස හවතෙ නිසින්නං, යක්ඛඤ්ච අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතං. දිස්වාන යක්ඛං ආහංසු – “අයං තෙ, මහායක්ඛ, රාජකුමාරො බලිකම්මාය ආනිතො, හන්ද නං බාද වා භුඤ්ජ වා, යථාපච්චයං වා කරොහි”ති. සො සොනාපන්නත්තා ලජ්ජිතො විසෙසෙන ව හගවතො පුරතො එවං වුච්චමානො අථ තං කුමාරං උහොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙත්වා හගවතො උපනාමෙසි “අයං, හන්තෙ,

කුමාරො මය්හං පෙසිතො, ඉමාහං භගවතො දම්මි, භිතානුකම්පකා බුද්ධා, පටිග්ගණ්හානු, හන්තෙ, භගවා ඉමං දාරකං
ඉමස්ස භිතත්ථාය සුඛත්ථායා”ති ඉමඤ්ච ගාථමාහ –

“ඉමං කුමාරං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං,
සබ්බද්ධිගුපෙනං පරිපුණ්ණත්වාඤ්ජනං;
උදග්ගචිත්තො සුමනො දදාමි තෙ,
පටිග්ගහ ලොකභිතාය චක්ඛුමා”ති.

පටිග්ගහෙසි භගවා කුමාරං. පටිග්ගණ්හන්තො ච යක්ඛස්ස ච කුමාරස්ස ච මඩ්ගලකරණත්ථං පාදුනගාථං අභාසි.
තං යක්ඛො කුමාරං සරණං ගමෙන්නො තික්ඛන්තුං චතුත්ථපාදෙන පුරෙසි. සෙය්‍යාටීදං –

“දීඝායුකො හොතු අයං කුමාරො,
තුචඤ්ච යක්ඛ සුඛිතො භවාහි;
අඛ්‍යාධිතා ලොකභිතාය තිට්ඨප්,
අයං කුමාරො සරණමුපෙනි බුද්ධං;
අයං කුමාරො සරණමුපෙනි ධම්මං;
අයං කුමාරො සරණමුපෙනි සඬ්ඝ”න්ති.

අප් භගවා කුමාරං රාජපුරිසානං අදාසි – “ඉමං වඩ්ඪෙත්වා පුත මමෙව දෙථා”ති. එවං සො කුමාරො රාජපුරිසානං
හත්ථතො යක්ඛස්ස හත්ථං, යක්ඛස්ස හත්ථතො භගවතො හත්ථං, භගවතො හත්ථතො පුත රාජපුරිසානං හත්ථං
ගතත්තා නාමතො “හත්ථකො ආලවකො”ති ජාතො. තං ආදාය පටිනිවත්තෙ රාජපුරිසෙ දිස්වා
කස්සකචනකම්මිකාදයො “කිං යක්ඛො කුමාරං අතිදහරත්තා න ඉච්ඡී”ති? භිතා පුච්ඡිංසු. රාජපුරිසා “මා භායථ. ඛෙමං
කතං භගවතා”ති සබ්බමාරොවෙසුං. තතො “සාධු සාධු”ති සකලං ආලචිතගරං එකකොලාහලෙන යක්ඛාහිමුඛං
අභොසි. යක්ඛොපි භගවතො භික්ඛාචාරකාලෙ අනුජ්ජන්තෙ පත්තචීවරං ගහෙත්වා උපඩ්ඪමග්ගං අනුගන්ත්වා
නිවත්ති.

අප් භගවා නගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො නගරද්වාරෙ අඤ්ඤතරස්මිං විචිත්තෙ රුක්ඛමුලෙ
පඤ්ඤත්තබුද්ධාසනෙ නිසීදි. තතො මහාජනකායෙන සද්ධිං රාජා ච නාගරා ච එකතො සම්පිණ්ඩිත්වා භගවන්තං
උපසඬ්ඪකම්ම චන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසින්තා – “කථං, හන්තෙ, එවං දාරුණං යක්ඛං දමයිත්ථා”ති පුච්ඡිංසු. තෙසං
භගවා යුද්ධමාදිං කත්වා “එවං නවවිධං වස්සං වස්සෙත්වා එවං විහිංසනකං අකාසි, එවං පඤ්ඤං පුච්ඡි. තස්සාහං එවං
විස්සජ්ජෙසි”න්ති තමොලාලවකසුත්තං කථෙසි. කථාපරියොසානෙ චතුරාසිනිපාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අභොසි.
තතො රාජා වෙච නාගරා ච වෙස්සවණමහාරාජස්ස භවනසමීපෙ යක්ඛස්ස භවනං කත්වා පුජ්ජගන්ධාදිසක්කාරුපෙනං
නිව්චබලිං පවත්තෙසුං. තඤ්ච කුමාරං විඤ්ඤුතං පත්තං “ත්ථං භගවන්තං නිස්සාය ජීවිතං ලභි, ගච්ඡ භගවන්තංයෙව
පයිරුපාසස්සු භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච”ති විස්සජ්ජෙසුං. සො භගවන්තඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච පයිරුපාසමානො නචිරස්සෙව
අනාගාමීථලෙ පතිට්ඨාය සබ්බං බුද්ධචචනං උග්ගහෙත්වා පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො අභොසි. භගවා ච නං එතදග්ගෙ
නිද්දිසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං උපාසකානං චතුහි සඬ්ගහවත්ථුහි පරිසං සඬ්ගණ්හන්තානං යදිදං
හත්ථකො ආලවකො”ති (අ. නි. 1.251). ද්වාදසමං.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

යක්ඛසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සක්කසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. සුවීරසුත්තවණ්ණනා

247. සක්කසංයුත්තස්ස පයමෙ අභියංසුති කදා අභියංසු? යදා බලවන්තො අහෙසුං, තදා. තත්තායං අනුපුබ්බිකථා – සක්කො කිර මගධරට්ඨෙ මවලගාමකෙ මසො නාම මාණුවො හුත්වා තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණකම්මං කරොන්තො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා තත්ථ කාලඛිකතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. තං බලවකම්මානුභාවෙන සපරිසං සෙසදෙවතා දසභි යානෙහි අධිගණ්හන්තං දිස්වා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා”ති නෙවාසිකා ගන්ධපානං සප්පයිංසු. සක්කො සකපරිසාය සඤ්ඤං අදාසි – “මාරිසා මා ගන්ධපානං පිචිත්ථ, පිචනාකාරමත්තමෙව දස්සෙථා”ති. තෙ තත්ථ අකංසු. නෙවාසිකදෙවතා සුවණ්ණසරකෙහි උපනිතං ගන්ධපානං යාවදන්ථං පිචිත්වා මත්තා තත්ථ තත්ථ සුවණ්ණපථවියං පතිත්වා සයිංසු. සක්කො “ගණ්හථ පුත්තභතාය පුත්තෙ”ති තෙ පාදෙසු ගහෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි. සක්කස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන තදනුවත්තකාපි සබ්බෙ තත්ථෙව පතිංසු. තෙ සිනෙරුවෙමජ්ඣකාලෙ සඤ්ඤං ලභිත්වා, “තාතා න සුරං පිචිම්භ, න සුරං පිචිම්භා”ති ආහංසු. තතො පට්ඨාය අසුරා නාම ජාතා. අථ නෙසං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරභවනං නිබ්බන්ති. සක්කො තෙසං නිවත්තෙත්වා අනාගමනත්ථාය ආරක්ඛං යපෙසි, යං සන්ධාය වුත්තං –

“අන්තරා ද්විත්තං අයුජ්ඣපුරානං,
පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;
උදකං කරොටි-පයස්ස ව භාරී,
මදනසුතා චතුරො ව මහත්ථා”ති.

ද්වෙ නගරානි හි යුද්ධෙන ගහෙතුං අසක්කුණ්ණයාතාය අයුජ්ඣපුරානි නාම ජාතානි දෙවනගරඤ්ච අසුරනගරඤ්ච. යදා හි අසුරා බලවන්තො හොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිදහිතෙ අසුරානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවන්තො හොන්ති, අථාසුරෙහි පලායිත්වා අසුරනගරස්ස ද්වාරෙ පිදහිතෙ සක්කානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣපුරානි නාම. නෙසං අන්තරා එතෙසු උදකාදීසු පඤ්චසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා. තත්ථ උදකසද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ හි උදකෙ බලවන්තො හොන්ති. තස්මා සිනෙරුස්ස පට්ඨාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. කරොටිසද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන තං නාමං ලභිංසු. දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරීසද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා. දානවරක්ඛසා කිර තෙ. තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුතසද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමවාරිනො කිරතෙ යුජ්ඣසොණ්ඩා. චතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. චතුරො ව මහත්තානි වත්තාරො මහාරාජානො වුත්තා. පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. තස්මා යදි අසුරා කුපිතාවිලචිත්තා දෙවපුරං උපයන්ති යුද්ධෙසු, යං ගිරිතො පයමං පරිගණ්ඩං, තං උරගා පට්ඨාහන්ති එවං සෙසෙසු සෙසා.

තෙ පන අසුරා ආයුචණ්ණරසඉස්සරියසම්පත්තිහි තාවතිංසසදිසාව. තස්මා අන්තරා අත්තානං අජානිත්වා පාටලියා පුජ්ඣිතාය, “න ඉදං දෙවනගරං, තත්ථ පාරිච්ඡත්තකො පුජ්ඣති, ඉධ පන චිත්තපාටලී, ජරසක්කෙනාමිභාකං සුරං පායෙත්වා වඤ්චිතා, දෙවනගරඤ්ච නො ගහිතං, ගච්ඡාම තෙන සද්ධිං යුජ්ඣස්සාමා”ති හත්ථිඅස්සරෙථ ආරුය්හ සුවණ්ණරජතමණිඵලකානි ගහෙත්වා, යුද්ධසප්පා හුත්වා, අසුරභෙරියො වාදෙන්තා මහාසමුද්දෙ උදකං ද්විධා හෙත්වා උට්ඨහන්ති. තෙ දෙවෙ වුවයෙ වම්මිකමක්ඛිකා වම්මිකං විය සිනෙරුං අභිරුහිතු ආරභන්ති. අථ නෙසං පයමං නාගෙහි සද්ධිං යුද්ධං හොති. තස්මිං බො පන යුද්ධෙ න කස්සචි ජචි වා වම්මං වා ඡිජ්ජති, න ලොහිතං උජ්ජ්ජති, කෙවලං කුමාරකානං දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්තාසනමත්තමෙව හොති. කොට්ඨසනාපි කොට්ඨසහස්සාපි නාගා තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා තෙ අසුරපුරංයෙව පවෙසෙත්වා නිවත්තන්ති.

යදා පන අසුරා බලවන්තො හොන්ති, අථ නාගා ඔසක්කිත්වා දුතියෙ ආලින්දෙ සුපණ්ණෙහි සද්ධිං එකතොව හුත්වා යුජ්ඣන්ති. එස නයො සුපණ්ණාදීසුපි. යදා පන තානි පඤ්චපි යානානි අසුරා මද්දන්ති, තදා එකතො සම්පිණ්ඩිතානිපි පඤ්ච බලානි ඔසක්කන්ති. අථ වත්තාරො මහාරාජානො ගන්ත්වා සක්කස්ස තං පවත්ති. ආරොවෙත්ති. සක්කො තෙසං වචනං සුත්වා දියඬ්ඪයොජනසතිකං වෙජයන්තරථං ආරුය්හ සයං වා නික්ඛමති, එකං වා පුත්තං පෙසෙති. ඉමස්මිං පන කාලෙ පුත්තං පෙසෙතුකාමො, තාත සුවීරානිආදිමාහ.

එවං හද්දත්තවාති බොති එවං හොතු හද්දං තච ඉති බො. පමාදං ආපාදෙසීති පමාදං අකාසි. අච්ඡරාසඬ්ඪපරිවුතො සට්ඨියොජනං චිත්ථාරෙන සුවණ්ණමහාවිටී ඔතරිත්වා නක්ඛන්තං කීළන්තො නන්දනවනාදීසු විවරන්ති අත්ථො.

අනුට්ඨහන්ති අනුට්ඨහන්තො. අවායාමන්ති අවායමන්තො. අලස්වස්සානි අලසො අස්ස. න ව කිච්චානි කාරයෙති කිඤ්චි කිච්චං නාම න කරෙය්‍ය. සබ්බකාමසම්ද්ධස්සානි සබ්බකාමෙහි සම්ද්ධො අස්ස. තං මෙ, සක්ක, වරං දිසාති,

සක්ක දෙවසෙට්ඨ, තං මෙ වරං උත්තමං යානං ඔකාසං දිසං ආවික්ඛ කපෙහිති වදනි. නිබ්බානස්ස හි සො මග්ගොති කම්මං අකත්වා ජීවිතට්ඨානං නාම නිබ්බානස්ස මග්ගො. පට්ඨං.

2. සුසීමසුත්තවණ්ණනා

248. දුතියෙ සුසීමන්ති අත්තනො පුත්තසහස්සස්ස අත්තරෙ එවංනාමකං එකං පුත්තමෙව. දුතියං.

3. ධජග්ගසුත්තවණ්ණනා

249. තතියෙ සමුපබ්බුල්භොති සම්පිණ්ඩිතො රාසිභූතො. ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථාති සක්කස්ස කිර දියඬිඪයොජනසතායාමො රථො . තස්ස හි පච්ඡිමන්තො පණ්ණාසයොජනො, මජ්ඣෙ රථපඤ්ජරො පණ්ණාසයොජනො, රථසන්ධිතො යාව රථසීසා පණ්ණාසයොජනාති. තදෙව පමාණං දිගුණං කත්වා තියොජනසතායාමොතිපි වදන්තියෙව. තස්මිං යොජනිකපල්ලඬිකො අත්ථනො, තියොජනිකං සෙනච්ඡත්තං මත්ථකෙ යපිතං, එකස්මිංයෙව යුගෙ සහස්සආපඤ්ඤා යුත්තා, සෙසාලඬිකාරස්ස පමාණං නත්ථි. ධජො පනස්ස අඬිඪතියාති යොජනසතාති උග්ගතො, යස්ස වාතාහනස්ස පඤ්චඬිගිකතුරියස්සෙව සද්දො නිච්ඡරති, තං උල්ලොකෙය්‍යාථාති වදති. කස්මා? තං පස්සන්තානඤ්ඤි රාජා නො ආගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ නිබ්බාතථම්භො විය ධිතො, කස්ස මයං භායාමාති භයං න භොති. පජාපතිස්සාති සො කිර සක්කෙන සමානවණ්ණො සමානායුකො දුතියං ආසනං ලභති. තථා වරුණො ඊසානො ව. වරුණො පන තතියං ආසනං ලභති, ඊසානො චතුත්ථං. පලායීති අසුරෙහි පරාජිතො තස්මිං රථෙ ධිතො අප්පමත්තකම්පි රජධජං දිස්වා පලායනධම්මො.

ඉතිපි සො භගවාතිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතානෙව. ඉදමචොවාති ඉදං ධජග්ගපරිත්තං නාම භගවා අවොව, යස්ස ආණාබෙත්තෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙ ආනුභාවො චත්තති. ඉදං ආචජ්ජෙත්වා හි යක්ඛභයවොරහයාදීහි දුක්ඛෙහි මුත්තානං අත්තො නත්ථි. තිට්ඨතු අඤ්ඤදුක්ඛවූපසමො, ඉදං ආචජ්ජමානො හි පසන්තවිත්තො ආකාසෙපි පතිට්ඨං ලභති.

තත්ත්වං වත්ථු – දිසවාපිචෙතියම්හි කිර සුධාකම්මෙ කයිරමානෙ එකො දහරො මුද්ධවෙදිකාපාදනො පතිත්වා චෙතියකුච්ඡියා හස්සති. හෙට්ඨා ධිතො හික්ඛුස්සඬිසො “ධජග්ගපරිත්තං, ආවුසො, ආචජ්ජාහි”ති ආහ. සො මරණභයෙන තජ්ජිතො “ධජග්ගපරිත්තං මං රක්ඛතු”ති ආහ. තාවදෙවස්ස චෙතියකුච්ඡිතො ද්වෙ ඉට්ඨකා නික්ඛම්ත්වා සොපානං හුත්වා අට්ඨංසු, උපරිට්ඨිතො චල්ලිනිස්සෙණිං ඔතාරෙසුං. තස්මිං නිස්සෙණියං ධිතෙ ඉට්ඨකා යථාට්ඨානෙයෙව අට්ඨංසු. තතියං.

4. වෙපචිත්තිසුත්තවණ්ණනා

250. චතුත්ථෙ වෙපචිත්තීති සො කිර අසුරානං සබ්බපෙට්ඨකො. යෙනාති නිපාතමත්තං නන්ති ව. කණ්ඨපඤ්චමෙහිති ද්විසු හත්ථෙසු පාදෙසු කණ්ඨෙ වාති එවං පඤ්චති ඛන්ධනෙහි. තාති පන නළිනසුත්තං විය මක්කටකසුත්තං විය ව චක්ඛුස්සාපාථං ආගච්ඡන්ති, ඉරියාපථං රුජ්ඣන්ති. තෙහි පන විත්තෙනෙව ඛජ්ඣති, විත්තෙනෙව මුච්චති. අක්කොසනීති වොරොසි බාලොසි මුල්භොසි ථෙන්නොසි ඔට්ඨොසි ගොණොසි ගදුභොසි තෙරයිකොසි තිරච්ඡානගතොසි, නත්ථි තුය්හං සුගති, දුග්ගතියෙව තුය්හං පාටිකඬිබාති ඉමෙහි දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසති. පරිභාසනීති, ජරසක්ක, න ත්වං සබ්බකාලං ජීනිස්සසි, යදා අසුරානං ජයො භවිස්සති, තදා තම්පි එවං ඛන්ධිත්වා අසුරභවනස්ස ද්වාරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පොථාපෙස්සාමිති ආදීනි වත්වා තජ්ජෙති. සක්කො විජිතවිජයො න තං මනසි කරොති, මහාපටිග්ගහණං පනස්ස මත්ථකෙ විධුනන්තො සුධම්මදෙවසහං පවිසති වෙව නික්ඛමති ව. අජ්ඣාසාසිති “කිං නු බො එස සක්කො ඉමාති ඵරුසවචනාති භයෙන තිතික්ඛති, උදාහු අධිවාසනබන්තියා සමන්තාගතත්තා”ති? විමංසන්තො අභාසි.

දුබ්බල්‍යා නොති දුබ්බලභාවෙන නු. පටිසංයුජෙති පටිසංයුජෙය්‍ය පටිප්ථරෙය්‍ය. පභිජ්ජෙය්‍යන්ති විරජ්ජෙය්‍යං. පකුජ්ඣෙය්‍යන්තිපි පාඨො. පරන්ති පච්චත්ථිකං. යො සතො උපසම්මතීති යො සතිමා හුත්වා උපසම්මති, තස්ස උපසමංයෙවාහං බාලස්ස පටිසෙධනං මඤ්ඤෙති අත්ථො. යදා නං මඤ්ඤෙති යස්මා නං මඤ්ඤෙති. අජ්ඣාරුහතීති අජ්ඣොත්ථරති. ගොව හියොයා පලායිනන්ති යථා ගොයුද්ධෙ තාවදෙව ද්වෙ ගාවො යුජ්ඣන්තෙ ගොගණො ඔලොකෙත්තො තිට්ඨති, යදා පන එකො පලායති, අථ නං පලායන්තං සබ්බො ගොගණො හියොයා අජ්ඣොත්ථරති. එවං දුම්මෙධො බමන්තං හියොයා අජ්ඣොත්ථරතීති අත්ථො.

සදත්ථපරමාති සකත්ථපරමා. බන්තායා හියොයා න විජ්ජතීති තෙසු සකඅත්ථපරමෙසු අත්ථෙසු බන්තිතො උත්තරිතරො අඤ්ඤො අත්ථො න විජ්ජති. තමාහු පරමං බන්තින්ති යො බලවා තිතික්ඛති, තස්ස තං බන්තිං පරමං ආහු. බාලබලං නාම අඤ්ඤාණබලං. තං යස්ස බලං, අබලමෙව තං බලන්ති ආහු කපෙත්තීති දීපෙති. ධම්මගුත්තස්සාති ධම්මෙන රක්ඛිතස්ස, ධම්මං වා රක්ඛන්තස්ස. පටිච්ඡන්තාති පටිප්ථරිත්වා වත්තා, පටිප්ථරිත්වා වා බාලබලන්ති වදෙය්‍යාපි, ධම්මට්ඨං පන වාලෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තස්සෙව තෙන පාපියොති තෙන කොධෙන තස්සෙව

පුග්ගලස්ස පාපං. කතරස්ස? යො කුද්ධං පටිකුප්ඤ්ඤාති. තිකිච්ඡන්තානන්ති එකවචනෙ බහුවචනං, තිකිච්ඡන්තන්ති අත්ථො. ජනා මඤ්ඤන්තිති එවරුපං අත්තනො ව පරස්ස වාති උභින්නං අත්ථං තිකිච්ඡන්තං නිප්ථාදෙන්තං පුග්ගලං “අන්ධබාලො අය”න්ති අන්ධබාලපුට්ඨජනාව එවං මඤ්ඤන්ති. ධම්මස්ස අකොච්ඡාති චතුසච්චධම්මො අජෙකා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. බොති නිපාතමත්තං. චතුත්ථං.

5. සුභාසිතජයසුත්තවණ්ණනා

251. පඤ්චමෙ අසුරින්දං එතදවොචාති ඡෙකතාය එතං අවොච. එවං කිරස්ස අහොසි “පරස්ස නාම ගාහං මොචෙත්වා පය්මං චත්තුං ගරු. පරස්ස වචනං අනුගන්ත්වා පන පච්ඡා සුඛං චත්තු”න්ති. පුබ්බදෙවාති දෙවලොකෙ චිරතිවාසිනො පුබ්බසාමිකා, තුම්භාකං තාව පචෙණ්ඤාගතං භණ්ටාති. අදණ්ඩාවචරාති දණ්ඩාවචරණරහිතා, දණ්ඩං වා සත්ථං වා ගහෙතබ්බන්ති එවමෙත්ථ නත්ථීති අත්ථො. පඤ්චමං.

6. කුලාවකසුත්තවණ්ණනා

252. ඡට්ඨෙ අජ්ඣාතාසිති තස්ස කිර සිම්බලිවනාහිමුඛස්ස ජාතස්ස රථසද්දො ව ආජාතියසද්දො ධජසද්දො ව සමන්තා අසනිපාතසද්දො විය අහොසි. තං සුත්වා සිම්බලිවනෙ බලවසුපණ්ණා පලායිංසු, ජරාපීණ්ණා වෙච රොගදුබ්බලා ව අසඤ්ජාතපක්ඛපොතකා ව පලායිතුං අසක්කොන්තා, මරණභයෙන තප්පිතා එකප්පභාරෙනෙව මහාවිරවං විරවිංසු. සක්කො තං සුත්වා “කස්ස සද්දො, තාතා”ති? මාතලිං පුච්ඡි. රථසද්දං, තෙ දෙව, සුත්වා සුපණ්ණා පලායිතුං අසක්කොන්තා විරවන්තිති. තං සුත්වා කරුණාසමාවජ්ජිතභදයො අහොසි. ඊසාමුඛෙනාති රථස්ස ඊසාමුඛෙන. යථා කුලාවකෙ ඊසාමුඛං න සඤ්චුණ්ණෙති, එවං ඉමිනා ඊසාමුඛෙන තෙ පරිවජ්ජය. සො හි රථො පුඤ්ඤපච්චයනිබ්බත්තො චක්කවාළපබ්බතෙපි සිනෙරුම්හිපි සම්මුඛිභූතෙ විනිවිජ්ඣිත්වාච ගච්ඡති න සප්පති, ආකාසගතසදිසෙනෙව ගච්ඡති. සචෙ තෙන සිම්බලිවනෙන ගතො භවෙය්, යථා මහාසකටෙ කදලිවනමජ්ඣෙක වා එරණ්ඩවනමජ්ඣෙක වා ගච්ඡන්තෙ සබ්බවනං විහග්ගං නිම්මට්ඨිතං හොති, එවං තම්පි සිම්බලිවනං භවෙය්. ඡට්ඨං.

7. නදුබ්භියසුත්තවණ්ණනා

253. සත්තමෙ උපසඬකම්හි “අයං සක්කො ‘යොපි මෙ අස්ස සුපච්චත්ථිකො, තස්ස පාහං න දුබ්භෙය්’න්ති චිත්තෙති, මයා තස්ස පච්චත්ථිකතරො නාම නත්ථී, විමංසිස්සාමි තාව නං, කිං නු බො මං පස්සිත්වා දුබ්භති, න දුබ්භති”ති චිත්තෙත්වා උපසඬකම්. තිට්ඨ වෙපචිත්ති ගහිතොසිති වෙපචිත්ති, එත්ථෙව තිට්ඨ, ගහිතො ත්ථං මයාති වදති. සභ වචනෙනෙවස්ස සො කණ්ඨපඤ්චමෙහි බන්ධනෙහි බද්ධොව අහොසි. සපස්සු ව මෙති මයි අදුබ්භත්ථාය සපථං කරොහිති වදති. යං මුසාභණ්ණො පාපන්ති ඉමස්මිං කප්පෙ පධමකප්පිකෙසු චෙතියරඤ්ඤො පාපං සන්ධායාහ. අරියුපවාදිනොති කොකලිකස්ස විය පාපං. මිත්තද්දුනො ව යං පාපන්ති මහාකපිජාතකෙ මහාසත්තෙ දුට්ඨචිත්තස්ස පාපං. අකතඤ්ඤානොති දෙවදත්තසදිසස්ස අකතඤ්ඤානො පාපං. ඉමාති කිර ඉමස්මිං කප්පෙ චත්තාරි මහාපාපාති. සත්තමං.

8. වෙරොචනඅසුරින්දසුත්තවණ්ණනා

254. අට්ඨමෙ අට්ඨංසුති ද්වාරපාලරුපකාති විය ඨිතා. නිප්ථදාති නිප්ථත්ති, යාව අත්ථො නිප්ථජ්ජති, තාව වායමෙථෙවාවාති වදති. දුතියගාථා සක්කස්ස. තත්ථ බන්තා භියොනාති නිප්ථන්තසොභනෙසු අත්ථෙසු බන්තිතො උත්තරිතරො අත්ථො නාම නත්ථී. අත්ථජාතාති කිච්චජාතා. සොණසිඬගාලාදයොපි හි උපාදාය අකිච්චජාතො සත්තො නාම නත්ථී. ඉතො එත්තො ගමනමත්තම්පි කිච්චමෙව හොති. සංයොගපරමා ත්වෙව, සම්භොගා සබ්බපාණිනන්ති පාරිවාසිකඔදනාදීති හි අසම්භොගාරහාති හොන්ති, තානි පුන උණ්භාපෙන්වා භජ්ජිත්වා සප්පිමුඛාණිනාදීහි සංයොජ්ජාති සම්භොගාරහාති හොන්ති. තෙනාහ “සංයොගපරමා ත්වෙව, සම්භොගා සබ්බපාණින”න්ති. නිප්ථන්තසොභනො අත්ථොති ඉමෙ අත්ථා නාම නිප්ථන්තාව සොභන්ති. පුන චතුත්ථගාථා සක්කස්ස. තත්ථාපි චුත්තනායෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අට්ඨමං.

9. අරඤ්ඤායතනඉසිසුත්තවණ්ණනා

255. නවමෙ පණ්ණකුට්ඨ සම්මන්තිති හිමවන්තපදෙසෙ රමණීයෙ අරඤ්ඤායතනෙ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඩ්ඤානදීහි සම්පන්නාසු පණ්ණසාලාසු වසන්ති. සක්කො ව දෙවනම්න්දො වෙපචිත්ති වාති ඉමෙ ද්වෙ ජනා ජාමාතිකසසුරා කාලෙන කලභං කරොන්ති, කාලෙන එකතො වරන්ති, ඉමස්මිං පන කාලෙ එකතො වරන්ති. පටලියොති ගණ්ඨගණ්ඨපාහනා. බග්ගං ඔලග්ගෙත්වාති බග්ගං අංසෙ ඔලග්ගෙත්වා. ඡත්තෙනාති දිබ්බසෙතච්ඡත්තෙන මත්ථකෙ ධාරයමානෙන. අපබ්බාමතො කරිත්වාති බ්බාමතො අකත්වා. විරදික්ඛිතානන්ති විරසමාදිණ්ණවතානං. ඉතො පටික්කම්මාති “ඉතො පක්කම පරිවජ්ජය, මා උපරිවාතෙ තිට්ඨා”ති වදන්ති. න හෙත්ථ

දෙවැනි එකස්මිං සිලවන්තානං ගන්ධෙ දෙවා න පටික්කුලසඤ්ඤිනො, ඉට්ඨකන්තමනාපසඤ්ඤිනොයෙවති දිපෙති. නවමං.

10. සමුද්දකසුත්තවණ්ණනා

256. දසමෙ සමුද්දතීරෙ පණ්ණකුට්ඨිති චක්කවාලමහාසමුද්දපිට්ඨියං රජතපට්ටවණ්ණෙ වාලුකපුළිනෙ වුත්තප්පකාරාසු පණ්ණසාලාසු වසන්ති. සියාපි නොති සියාපි අම්මහාකං. අභයදක්ඛිණං යාවෙය්‍යාමාති අභයදානං යාවෙය්‍යාම. යෙභුයොන කිර දෙවාසුරසඬිගාමො මහාසමුද්දපිට්ඨියෙ හොති. අසුරානං න සබ්බකාලං ජයො හොති, බහුවාලෙ පරාජයොව හොති. තෙ දෙවෙහි පරාජිතා පලායන්තා ඉසීනං අස්සමපදෙන ගච්ඡන්තා “සක්කො ඉමෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා අම්මෙහ නාසෙති, ගණ්හට්ඨ පුත්තභතාය පුත්තෙ”ති කුපිතා අස්සමපදෙ පානියසට්ඨකමනසාලාදීනි විද්ධංසෙත්ති. ඉසයො අරඤ්ඤතො ඵලාඵලං ආදාය ආගතා නං දිස්වා පුන දුක්ඛෙන පටිපාකතිකං කරොන්ති. තෙපි පුනප්පුනං තට්ඨෙව විනාසෙත්ති. තස්මා “ඉදානි තෙසං සඬිගාමො පච්චුපට්ඨිතො”ති සුත්වා ඵලං වින්තයිංසු.

කාමංකරොති ඉච්ඡිතකරො. භයස්ස අභයස්ස වාති භයං වා අභයං වා. ඉදං වුත්තං හොති – සචෙ ත්වං අභයං දාතුකාමො, අභයං දාතුං පහොසි. සචෙ භයං දාතුකාමො. භයං දාතුං පහොසි. අම්මහාකං පන අභයදානං දෙහීති. දුට්ඨානන්ති විරුද්ධානං. පවුත්තන්ති ඛෙත්තෙ පතිට්ඨාපිතං.

තික්ඛන්තුං උබ්බිජ්ඣීති සායමාසහන්තං භුඤ්ජිත්වා සයනං අභිරුද්ධ නිපන්තො නිද්දාය ඔක්කන්තමත්තාය සමන්තා ධත්වා සත්තිසතෙන පහටො විය විරවන්තො උට්ඨහති, දසයොජනසහස්සං අසුරභවනං “කිමිද”න්ති සඬිබොහං ආපජ්ජති. අප් නං ආගන්ත්වා “කිමිද”න්ති පුච්ඡන්ති. සො “න කිඤ්චි”ති වදති. දුතියයාමාදීසුපි ඵසෙව නයො. ඉති අසුරානං “මා භායි, මහාරාජා”ති තං අස්සාසෙන්නානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. ඵලමස්ස තතො පට්ඨාය ගෙලඤ්ඤජාතං චිත්තං චෙපති. තෙනෙව චස්ස “චෙපචිත්ති”ති අපරං නාමං උදපාදීති. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. වතපදසුත්තවණ්ණනා

257. දුතියවග්ගස්ස පඨමෙ වතපදානීති වතකොට්ඨාසානි. සමත්තානීති පරිපුණ්ණානි. සමාදින්නානීති ගහිතානි. කුලෙ ජෙට්ඨාපවායීති කුලජෙට්ඨකානං මහාපිතා මහාමාතා වුළුපිතා වුළුමාතා මාතුලො මාතුලානීතිආදීනං අපචිතිකාරකො. සණ්භවාලොති පියමුදුමධුරවාලො. මුත්තවාගොති විස්සට්ඨවාගො. පයතපාණීති දෙයාධම්මදානත්ථාය සදා ධොතභත්ථො. වොස්සග්ගරතොති වොස්සජ්ජනෙ රතො. යාවෙය්‍යොගොති පරෙහි යාවිතබ්බාරහො, යාවෙය්‍යොගොති වා යාවෙය්‍යොගෙනෙව යුත්තො. දානසංවිභාගරතොති දානෙ ව සංවිභාගෙ ව රතො. පඨමං.

2. සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා

258. දුතියෙ මනුස්සභූතොති මගධරට්ඨියෙ මචලගාමෙ මනුස්සභූතො. ආවසථං අදාසීති වතුමහාපට්ටෙ මහාජනස්ස ආවසථං කාරෙත්වා අදාසී. සහස්සමිපි අත්ථානන්ති සහස්සමිපි කාරණානං, ජනසහස්සෙන වා වචනසහස්සෙන වා ඔසාරිතෙ “අයං ඉමස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස අත්ථො”ති එකපදෙ යිතොව විනිවිජ්ජති. දුතියං.

3. මහාලිසුත්තවණ්ණනා

259. තතියෙ උපසඬකමීති “සක්කො දෙවරාජාති කට්ඨන්ති, අත්ථි නු ඛො සො සක්කො, යෙන සො දිට්ඨපුබ්බොති ඉමමත්ථං දසබලං පුච්ඡස්සාමී”ති උපසඬකමී. තඤ්ච පජානාමීති බහුවචනෙ එකවචනං, තෙ ව ධම්මෙ පජානාමීති අත්ථො. සක්කො කිර අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මගධරට්ඨියෙ මචලගාමෙ මසො නාම මාණවො අහොසි පණ්ඩිතො ඛාත්තො, ඛොධිසත්තවරියා විය ව තස්ස වරියා අහොසි. සො තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණමකාසී. එකදිවසං අත්තනොව පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා ගාමමජ්ඣෙ මහාජනස්ස සන්තිපතිතට්ඨානෙ කච්චරං උභතොපස්සෙසු අපබ්බුහිත්වා තං ධානං රමණීයං අකාසී. පුන තත්ථෙව මණ්ඩපං කාරෙසි. පුන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සාලං කාරෙසි. ගාමතො ව නික්ඛමිත්වා ගාවුතමිපි අධිස්සොජනමිපි නිගාවුතමිපි යොජනමිපි විවරිත්වා තෙහි සභායෙහි සද්ධිං විසමං සමං අකාසී. තෙ සබ්බෙව එකච්ඡන්දා තත්ථ තත්ථ සෙතුයුත්තට්ඨානෙ සෙතුං, මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාවච්ඡරොපනපදීනං යුත්තට්ඨානෙසු මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාවච්ඡරොපනාදීනි කරොන්තා බහුං පුඤ්ඤමකංසු. මසො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා කායස්ස හෙදා සද්ධිං සභායෙහි තාවතීංසභවනෙ නිබ්බන්ති. තං සබ්බං භගවා ජානාති. තෙනාහ – යෙසං ධම්මානං සමාදින්නත්තා සක්කො සක්කත්තං අප්ඤ්ඤා, තඤ්ච

පජානාමිති. අයං සක්කස්ස සක්කත්තාධිගමෙ සඬබ්බෙපකථා, චිත්ථාරො පන සුමඬගලවිලාසිනියා දිසනිකායට්ඨකථාය සක්කපණ්ණවණ්ණනායං වුත්තො. තතියං.

4. දලිද්දසුත්තවණ්ණනා

260. චතුත්ථෙ මනුස්සදලිද්දොති මනුස්සඅධනො. මනුස්සකපණොති මනුස්සකාරුඤ්ඤතං පත්තො. මනුස්සවරාකොති මනුස්සලාමකො. තත්තාති තස්මිං යානෙ, තස්මිං වා අතිරොවනෙ. උජ්ඣායන්තීති අවජ්ඣායන්ති ලාමකතො චිත්තෙන්ති. බියන්තීති කටෙන්ති පකාසෙන්ති. විපාවෙන්තීති තත්ථ තත්ථ කටෙන්ති චිත්ථාරෙන්ති. එසො ඛො මාරිසාති එත්ථ අයමනුපුබ්බිකථා – සො කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසිරාජා හුත්වා සමුස්සිතද්ධප්පටාකනානාලඬකාරෙන සුට්ඨ අලඬිකතං නගරං පදක්ඛණං අකාසි අත්තනො සිරිසම්පන්නියා සමාකඬ්ඪිතනෙත්තෙන ජනකායෙන සමුල්ලොකියමානො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතා ආගම්ම තස්මිං නගරෙ පිණ්ඩාය වරති, සන්නිත්තිදියො සන්නමානසො උත්තමදම්පමන්නාගතො. මහාජනොපි රාජගතං චිත්තිකාරං පහාය පච්චෙකබුද්ධමෙව ඔලොකෙසි. රාජා – “ඉදානි ඉමස්මිං ජනකායෙ එකොපි මං න ඔලොකෙති. කිං නු ඛො එත”න්ති? ඔලොකෙන්තො පච්චෙකබුද්ධං අද්දස. සොපි පච්චෙකබුද්ධො මහල්ලකො හොති පච්ඡිමවයෙ ධීතො. විචරානිපිස්ස ජිණ්ණානි, තතො තතො සුත්තානි ගලන්ති. රඤ්ඤො සතසහස්සාධිකානි ද්වෙ අසඬබ්බොයානි පුරිතපාරම් පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා චිත්තපසාදමත්තං වා හත්ථං පසාරෙන්වා වන්දනමත්තං වා නාහොසි. සො රාජා “පබ්බජිතො මඤ්ඤෙ එස උසුයාය මං න ඔලොකෙති”ති කුජ්ඣත්වා “ක්වායං කුට්ඨිච්චරානි පාරුතො”ති නිට්ඨුහිත්වා පක්කාමි. තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන මහානිරයෙ නිබ්බත්තිත්වා විපාකාවසෙසෙන මනුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො රාජගතෙ පරමකපණාය ඉත්ථියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. ගහිතකාලතො පටියාය සා ඉත්ථි කඤ්ඡිකමත්තම්පි උදරපුරං නාලත්ථ. තස්ස කුච්ඡිගතස්සෙව කණ්ණනාසා විලිනා, සඬ්ඬපලිතකුට්ඨි හුත්වා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො. මාතාපිතරො නාම දුක්කරකාරිකා හොන්ති, තෙනස්ස මාතා යාව කපාලං ගහෙන්වා වරිතුං න සක්කොති, තාවස්ස කඤ්ඡිකම්පි උදකම්පි ආහරිත්වා අදාසි. හික්ඛාය වරිතුං සමත්ථකාලෙ පනස්ස කපාලං හත්ථෙ දත්වා “පඤ්ඤායිස්සසි සකෙන කම්මෙතා”ති පක්කාමි.

අටස්ස තතො පටියාය සකලසරිරතො මංසානි ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති, යුසං පග්ගරති, මහාවෙදනා වත්තන්ති. යං යං රච්ඡං නිස්සාය සයති, සබ්බරත්තිං මහාරවෙන රචති. තස්ස කාරුඤ්ඤපරිදෙව්තසද්දෙන සකලවිජියං මනුස්සා සබ්බරත්තිං නිද්දං න ලහන්ති. තස්ස තතො පටියාය සුබසයිතෙ පබ්බොධෙතිති සුජ්ජබුද්ධොත්ථෙව නාමං උදපාදි. අථාපරෙන සමයෙන හගවති රාජගතං සම්පත්තෙ නාගරා සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා නගරමජ්ඣෙ මහාමණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු. සුජ්ජබුද්ධොපි කුට්ඨි ගන්ත්වා දානග්ගමණ්ඩපස්ස අවිදුරෙ නිසිදි. නාගරා බුද්ධප්පමුඛං හික්ඛුසඬ්ඨිං පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡන්තා තස්සාපි යාගුහත්තං අදංසු. තස්ස පණිතභොජනං භුත්තස්ස චිත්තං එකග්ගං අහොසි. සත්ථා හත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා සච්චානි දිපෙසි, සුජ්ජබුද්ධො නිසින්නට්ඨානෙ නිසින්නොව දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථා උට්ඨාය විහාරං ගතො. සොපි වුම්ඛටං ආරුය්හ කපාලමාදාය දණ්ඩමොලුබ්භ අත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡන්තො විබ්භන්නාය ගාවියා ජීවිතා වොරොපිතො මත්තිකපාතිං හින්දිත්වා සුවණ්ණපාතිං පටිලහන්තො විය දුතියචිත්තවාරෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො අත්තනො පුඤ්ඤං නිස්සාය අඤ්ඤෙ දෙවෙ අතික්කම්ම විරොචිත්ථ. තං කාරණං දස්සෙන්තො සක්කො දෙවානම්න්දො එසො ඛො මාරිසාතිආදිමාහ.

සද්ධාති මග්ගෙනාගතසද්ධා. සීලඤ්ච යස්ස කල්‍යාණන්ති කල්‍යාණසීලං නාම අරියසාවකස්ස අරියකන්තසීලං වුච්චති. තත්ථ කිඤ්චාපි අරියසාවකස්ස එකසීලම්පි අකන්තං නාම නත්ථි, ඉමස්මිං පනත්ථෙ හවන්තරෙපි අප්පහීනං පඤ්චසීලං අධිජ්ජෙතං. චතුත්ථං.

5. රාමණෙයාකසුත්තවණ්ණනා

261. පඤ්චමෙ ආරාමවෙත්තානි ආරාමවෙතියානි. වනවෙත්තානි වනවෙතියානි. උභයත්ථාපි චිත්තිකතට්ඨෙන වෙත්තාං වෙදිතබ්බං. මනුස්සරාමණෙයාස්සානි මනුස්සරමණියභාවස්ස. ඉදානි මනුස්සරමණියකවසෙන භූමිරමණියකං දස්සෙන්තො ගාමෙ වානිආදිමාහ. පඤ්චමං.

6. යජමානසුත්තවණ්ණනා

262. ඡට්ඨෙ යජමානානන්ති යජන්තානං. තදා කිර අඬගමගධවාසිකා මනුස්සා අනුසංචච්ඡරං සජ්ජිමුච්චාණිකාදිසු අග්ගං ගහෙන්වා එකස්මිං යානෙ දාරුනං සට්ඨිමත්තෙ සකට්ඨාගරෙ රාසිං කත්වා අග්ගිං දත්වා පජ්ජලිතකාලෙ “මහාබ්‍රහ්මනො යජාමා”ති තං සබ්බං පක්ඛිපන්ති. “එකචාරං පක්ඛිත්තං සහස්සගුණඵලං දෙනි”ති නෙසං ලද්ධි. සක්කො දෙවරාජා “සබ්බෙපිමෙ සබ්බඅග්ගානි ගහෙන්වා ‘මහාබ්‍රහ්මනො යජාමා’ති අග්ගිමිති ක්‍රියාපෙත්ති. අඵලං කරොන්ති, මයි පස්සන්තෙ මා නස්සන්තු, යථා බුද්ධස්ස වෙව සඬ්ඨස්ස ව දත්වා බහුං පුඤ්ඤං පසවන්ති, එවං කරිස්සාමි”ති දාරුරාසිං ජලාපෙන්වා ඔලොකෙන්තෙසු මනුස්සෙසු පුණ්ණමදිවසෙ බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙන්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව වන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා නික්ඛන්තො විය අහොසි. මහාජනො දිස්වා “ඉමං යඤ්ඤං

පටිග්ගහෙතුං මහාබ්‍රහ්මා ආගච්ඡති” ති ජණ්ණකෙහි භූමියං පතිට්ඨාය, අඤ්ජලිං පග්ගස්ස නමස්සමානො අට්ඨාසි. බ්‍රහ්මණො ආභංසු “තුම්හෙ ‘මයං තක්කෙන කට්ඨමා’ ති මඤ්ඤථ, ඉදානි පස්සථ, අයං වො බ්‍රහ්මා සහන්ථා යඤ්ඤං පටිග්ගහෙතුං ආගච්ඡති” ති. සක්කො ආගන්ත්වා දාරුච්ඡකමත්ථකෙ ආකාසෙ යත්වා “කස්සායං සක්කාරො” ති ප්‍රච්ඡි? තුම්හාකං, හන්තෙ, පටිග්ගණ්හථ නො යඤ්ඤන්ති. තෙන හි ආගච්ඡථ, මා තුලං ඡඩ්ඛෙත්වා හත්ථෙන තුලයිත්ථ, අයං සන්ථා ධුරවිහාරෙ වසති, තං ප්‍රච්ඡස්සාම “කස්ස දින්නං මහජ්ජලං හොති” ති ? උභයරට්ඨවාසීනො ගහෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ප්‍රච්ඡන්තො ඵවමාහ.

තත්ථ පුඤ්ඤපෙක්ඛානන්ති පුඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං පුඤ්ඤත්ථිකානං. ඔපධිකං පුඤ්ඤන්ති උපධිවිපාකං පුඤ්ඤං. සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ජලන්ති අරියසඬ්ඝෙ දින්නං විජ්ජාරවන්තං හොති. දෙසනාවසානෙ චතුරාසිතිපාණසහස්සානි අමතපානං පිට්ඨං. තතො පට්ඨාය මනුස්සා සබ්බානි අග්ගදානානි භික්ඛුසඬ්ඝස්ස අදංසු. ඡට්ඨං.

7. බුද්ධචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

263. සත්තමෙ උට්ඨෙහීති උට්ඨහ, සට, වායම. විජිතසඬ්භාමානි රාගාදීනඤ්චෙව ද්වාදසයොජ්ඣිකස්ස ච මාරබලස්ස ජිතත්තා හගවන්තං ඵවං ආලපති . පන්තභාරානි ඔරොපිතඛන්ධකිලෙසාභිසඬ්ඛාරහාර. පන්තරසාය රත්තින්ති පන්තරසාය පුණ්ණමාය රත්තිං. සත්තමං.

8. ගභට්ඨචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

264. අට්ඨමෙ පුට්ඨදිසානි චතස්සො දිසා චතස්සො අනුදිසා ව. භූමිමානි භූමිවාසීනො. විරරත්තසමාහිතෙති උපචාරජපනාහි විරරත්තසමාහිතවිත්තෙ. වන්දෙති වන්දාමි. බ්‍රහ්මවරියපරායණෙති දසපි වස්සානි විසතිපි වස්සානි... පෙ... සට්ඨිපි වස්සානි ආපාණකොටිකං එකසෙයාං එකහත්තන්තිආදිකං සෙට්ඨවරියං බ්‍රහ්මවරියං වරමානෙති අත්ථො. පුඤ්ඤකරානි චතුපච්චයදානං කුසුම්භසුමනපුජා දිපසහස්සජාලන්ති ඵවමාදිපුඤ්ඤකාරකා. සීලවන්තොති උපාසකත්තෙ පතිට්ඨාය පඤ්චහිපි දසහිපි සීලෙහි සමන්තාගතා. ධම්මෙන දාරං පොසෙන්නීති උමඬගහින්දනාදිනි අකත්වා ධම්මිකෙහි කසිගොරක්ඛවණ්ණජාදිනි පුත්තදාරං පොසෙන්නි. පමුඛො රථමාරුහීති දෙවානං පමුඛො සෙට්ඨො රථං ආරුහි. අට්ඨමං.

9. සත්ථාරචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

265. නවමෙ හගවන්තං නමස්සතීති එකංසං උත්තරියං දුකුලං කත්වා, බ්‍රහ්මජාණුකො හුත්වා සිරසි අඤ්ජලිං යපෙත්වා නමස්සති. සො යක්ඛොති සො සක්කො. අනොමනාමන්ති සබ්බගුණෙහි ඔමකභාවස්ස නත්ථිතාය සබ්බගුණෙනෙමිත්තකෙහි නාමෙහි අනොමනාමං. අවිජ්ජාසමතික්කමානි චතුසච්චපට්චිජාදිකාය වට්ටමුලකඅවිජ්ජාය සමතික්කමෙන. සෙක්ඛානි සත්ත සෙක්ඛා. අපචයාරාමානි වට්ටවිද්ධංසනෙ රතා. සික්ඛරෙති සික්ඛන්ති. නවමං.

10. සඬ්ඝචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

266. දසමෙ අජ්ඣාසාසිති කස්මා එස පුනප්පුනං ඵවං භාසතීති? සක්කස්ස කිර දෙවරඤ්ඤො සද්දො මධුරො, සුඵසිතං දන්තාවරණං, කථනකාලෙ සුවණ්ණකිඬ්ඛිණිකසද්දො විය නිච්ඡරති. තං පුනප්පුනං සොතුං ලභිස්සාමිති භාසති. පුනිදෙහසයානි පුනිමිති මාතුසරිරෙ වා, අත්තනොයෙව වා සරිරං අවත්ථරිත්වා සයනනො පුනිදෙහසයා. නිමුග්ගා කුණපමිහෙතෙති දසමාසෙ මාතුකුච්ඡිසඬ්ඛානෙ කුණපස්මිං එතෙ නිමුග්ගා. එතං තෙසං පිහයාමිති එතෙසං එතං පිහයාමි පත්ථයාමි. න තෙ සං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නීති න තෙ සං සන්තකං ධඤ්ඤං කොට්ඨෙ පක්ඛිපන්ති. න හි එතෙසං ධඤ්ඤං අත්ථි. න කුම්භීති න කුම්භියං. න කළොපියන්ති න පච්ඡියං. පරනිට්ඨිතමෙසානානි පරෙසං නිට්ඨිතං පරෙසෙ පක්කං භික්ඛාචාරවත්තෙන එසමානා ගවෙසමානා. තෙනානි ඵවං පරිසිට්ඨෙන. සුබ්බතානි දසපි...පෙ... සට්ඨිපි වස්සානි සුසමාදින්නසුන්දරවතා.

සුමන්තමන්තිනොති ධම්මං සජ්ඣායස්සාම, ධුතඬ්භං සමාදිසිස්සාම, අමතං පරිභුඤ්ජිස්සාම, සමණධම්මං කරිස්සාමානි ඵවං සුභාසිතභාසිනො. තුණ්හිභූතා සමඤ්චරානි තියාමරත්තිං අසනිසොසෙන සොසිතා විය ධම්මං කට්ඨන්තාපි තුණ්හිභූතා සමං වරන්තියෙව නාම. කස්මා? නිරන්ථකච්චනස්සාභාවා. පුට්ඨච්චා වානි බහුසත්තා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධා. අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බූතානි පරවිගෙයන්ත්ථං ගහිතදණ්ඩෙසු සත්තෙසු නිබ්බූතා විස්සට්ඨදණ්ඩා. සාදානෙසු අනාදානානි සගහණෙසු සත්තෙසු ච හවයොනිආදීනං එකකොට්ඨාසස්සාපි අගහිතත්තා අගහණා. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. ඡේත්වාසුත්තවණ්ණනා

267. තතියවග්ගස්ස පටමං චූත්තත්ථමෙව. පටමං.

2. දුබ්බණ්ණියසුත්තවණ්ණනා

268. දුතියෙ දුබ්බණ්ණොති කුමාමබාණුචණ්ණො. ඔකොට්ඨකොති ලකුණ්ඩකො මහොදරො. ආසනෙනි පණ්ඩුකම්බලසිලායං. කොධහක්ඛොති සක්කෙන ගහිතනාමමෙවෙනං. සො පන එකො රූපාවචරබ්බමා, “සක්කො කිර ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතො”ති සුත්වා විමංසනත්ථං ආගතො . අවරුද්ධකයක්ඛා පන ඵවරූපං සංවිහිතාරක්ඛං යානං පවිසිතුං න සක්කොන්ති. උපසඬකම්භී දෙවානං සුත්වා “න සක්කා එස ඵරුසෙන වාලෙතුං, නිවචුත්තිනා පන ඛන්තියං ධීතෙන සක්කා පලාපෙතු”න්ති තථා පලාපෙතුකාමො උපසඬකම්භී. අන්තරධායීති ඛන්තියං යත්වා බලවච්ඡන්තිකාරං පච්චුපට්ඨපෙත්වා නිවචුත්තියා දස්සියමානාය සක්කාසනෙ යාතුං අසක්කොන්තො අන්තරධායී. න සුපහතච්ඡන්තොම්හීති එත්ථ සුති නිපාතමත්තං, උපහතච්ඡන්තොම්හීති ආහ. නාවත්තෙන සුවානායොති න කොධාවත්තෙන සුආනායො, කොධවසෙ චත්තෙනුං න සුකරොම්හීති වදති. න වො විරාහන්ති වොති නිපාතමත්තං, අහං විරං න කුප්ඤාමිති වදති. දුතියං.

3. සම්බරිමායාසුත්තවණ්ණනා

269. තතියෙ ආබාධිකොති ඉසිගණෙන අභිසපකාලෙ උප්පන්තාබාධෙන ආබාධිකො. වාවෙහි මන්ති සවෙ මං සම්බරිමායං වාවෙසි, එවමහං තම්පි තිකිච්ඡස්සාමිති වදති. මා බො ත්වං, මාරිස, වාවෙසීති විනාපි තාව සම්බරිමායං සක්කො අම්භෙ බාධති, යදි පන තං ජානිස්සති, නට්ඨා මයං, මා අත්තනො එකස්ස අත්ථාය අම්භෙ නාසෙහීති වත්වා නිවාරයිංසු. සම්බරොව සතං සමන්ති යථා සම්බරො අසුරින්දො මායාචි මායං පයොජෙත්වා වස්සසතං නිරයෙ පක්කො, එවං පච්චති. තුම්භෙ ධම්මිකාව, අලං වො මායායාති වදති. කිං පන සක්කො තස්ස කොධං තිකිච්ඡතුං සක්කුණෙය්‍යාති? ආම සක්කුණෙය්‍යා. කථං? තදා කිර සො ඉසිගණො ධරතියෙව, තස්මා නං ඉසීනං සන්තිකං නොත්වා බමාපෙය්‍යා, එවමස්ස එසු භවෙය්‍යා. තෙන පන වඤ්චිතත්තා තථා අකත්වා පක්කන්තොව. තතියං.

4. අච්චයසුත්තවණ්ණනා

270. චතුත්ථෙ සම්පයොජෙසුන්ති කලහං අකංසු. අච්චසරාති අතික්කම්, එකො හික්ඛු එකං හික්ඛුං අතික්කම්ම චචනං අවොචාති අත්ථො. යථාධම්මං නප්පට්ඨගණ්හානීති න බමති. කොධො වො වසමායාතුති කොධො තුම්භාකං වසං ආගච්ඡතු, මා තුම්භෙ කොධවසං ගමිත්ථාති දීපෙති. මා ච මිත්තෙ හි වො ජරාති එත්ථ හීති නිපාතමත්තං, තුම්භාකං මිත්තධම්මෙ ජරා නාම මා නිබ්බන්ති. භුම්මත්ථෙ වා කරුණවචනං, මිත්තෙසු වො ජරා මා නිබ්බන්ති, මිත්තභාවතො අඤ්ඤථාභාවො මා භොතුති අත්ථො. අගරහියං මා ගරහිත්ථාති අගාරස්හං ඛිණාසවුග්ගලං මා ගරහිත්ථ. චතුත්ථං.

5. අක්කොධසුත්තවණ්ණනා

271. පඤ්චමෙ මා වො කොධො අප්ඤ්ඤාති කොධො තුම්භෙ මා අභිභවි, තුම්භෙව කොධං අභිභව්ථ. මා ච කුප්ඤ්ඤිත්ථ කුප්ඤ්ඤන්ති කුප්ඤ්ඤන්තානං මා පටිකුප්ඤ්ඤිත්ථ. අක්කොධොති මෙත්තා ච මෙත්තාපුබ්බහාගො ව. අච්චිංසාති කරුණා ච කරුණාපුබ්බහාගො ව. අථ පාපජනං කොධො, පබ්බතොවාහිමද්දතීති ලාමකජනං පබ්බතො විය කොධො අභිමද්දතීති. පඤ්චමං.

තතියො වග්ගො.

සක්කසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

සගාථාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය පට්ඨමො භාගො.